

Giới thiệu Phong Thiên Thành Thần Convert

Thiên chi cực, chẳng biết mấy vạn lý cao, địa chi cực, chẳng biết mấy vạn lý rộng, nhân chi cực, cũng chỉ có chính là trăm năm, thuận theo Thiên Đạo, trăm năm, hóa thành nhất bính hoàng thổ, theo gió tiêu tán, nhưng tu sĩ, người nào điều không phải nghịch thiên mà đi, trăm năm? Ta muốn là trường sinh bất tử! !

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Truyền kỳ quân thần

Chu Yếm hiện, thiên hạ loạn.

Bắc Xuyên Chư thành, khói thuốc súng nổi lên bốn phía.

Một hồi đại tuyết, nhượng chung quanh cứu hoả địch sĩ binh thờ phào nhẹ nhõm.

Chư thành soái phủ.

Phủ nguyên soái một mảnh an tĩnh, chúng tướng sĩ lo lắng nhìn vị trí đầu não nguyên soái.

Lão nguyên soái hơn sáu mươi tuổi, một thân hoàng kim chiến giáp, bất quá bây giờ, chiến giáp có chút đỏ, cương nghị trên mặt của cũng là cau mày, khuôn mặt u sầu đầy mặt.

Soái án bên cạnh, cả người giữ đạo bào thanh niên, hai tay chấp sau lưng, vẻ mặt tức giận nhìn nguyên soái.

Một lúc lâu, thanh niên thở dài, "Mạc Thanh, ta cho ngươi một vạn đệ tử, không được một tháng, ngươi cho ta còn lại ba nghìn, nếu không phụ thân ngươi thay ngươi cầu tình, ta nhất định sống bỏ ngươi."

"Khái khái."

Nhắc tới này, lau một cái thống khổ hiện lên tại nguyên soái trên mặt, một trận ho kịch liệt, không ít tiên huyết phun tại trên bản đồ.

"Lão tổ, tôn nhi vô năng." Lão nguyên soái giùng giàng đứng dậy, tựa hồ cấp cho thanh niên đi quỳ lạy đại lễ.

Ai.

Thanh niên thở dài, phát tay một đạo chân khí, đem muốn đứng dậy hành lễ nguyên soái kéo dài tới một bên trên giường. Quân y nhanh lên tiến lên là nguyên soái vượt thuận tâm khí.

"Thất bại, triệt để thất bại, lần này không riêng gì ngươi, ngay cả ta chỉ sợ cũng chạy trời không khỏi nắng."

Chúng quân tướng nhìn nguyên soái, nhất tề quỳ mọp xuống đất, "Đại soái, nhượng chúng ta suất binh tại hướng một lần, liều mạng cũng muốn hộ tống đại soái phá tan quân trận, phản hồi thủ đô."

Nguyên soái không để ý đến chúng tướng quân, mà là nhìn về phía thanh niên nam tử.

"Mạc Thanh vô năng, liên đoạt Bắc Xuyên hơn mười thành, xem thường Bắc Xuyên Quân Vương Triệu Vô Cực, khinh địch liều lĩnh."

"Đem trăm vạn quân giáo chôn vùi tại mang mang tuyết sơn trung, ta Tuyết quốc trăm vạn quân sĩ đánh xa Bắc Xuyên, hiện tại chỉ còn mười vạn, Đại Danh tông một vạn đệ tử, càng là chết hơn bảy ngàn nhân, khăn cầu lão tổ, thay này hơn tám mươi vạn anh linh xuất thủ, ra tay giết roi Quân Vương Triệu Vô Cực."

Các tướng sĩ đã nhìn phía nam tử trước mắt, trong mắt tràn ngập hi vọng, lần thứ hai quỳ mọp xuống đất, tám mươi vạn đồng bào bị giết, mỗi người đều hận thấu Bắc Xuyên Quân Vương.

"Ai, ta đã sớm cùng ngươi đã nói, lần này đối chọi cùng dĩ vãng bất đồng, không phải ta biết trơ mắt nhìn ngươi bị người đả thương, nhìn bảy nghìn đệ tử ngã xuống mà không quản? Không riêng gì ta, liên Bắc Xuyên phía sau Thanh Vân tông người cũng giống vậy, nhận được mệnh lệnh là giám thị tu sĩ tham chiến, ai dám nhúng tay, liên lụy thập tộc."

"Lão tổ, này. Đây là vì sao a. ." Mạc Thanh giùng giàng ngồi dậy.

"Báo. Nguyên soái, kinh thành phát tới bát trăm dặm chiến báo, hai mươi vạn Bắc Xuyên quân sĩ vòng qua tiền tuyến, do ba nghìn Thanh Vân tông đệ tử dẫn đầu, đánh lên ta Bắc Cương biên thành, đã chiếm lĩnh chu vi bảy bát tòa thành trì."

"Phốc."

Mạc Thanh nghe được tin tức, trước mắt tối sầm, nhất đại búng máu tươi phun ra, bị một bên sĩ tốt tiến lên đỡ lấy.

"Hoàng thành truyền thư đến tiền tuyến, ít nói cũng muốn một ngày, mau nói, Xuyên quân đã tới biên thành, chiếm biên thành, Bắc Xuyên cũng nữa vô hiểm có thể thủ, hoàng thành xong, Mạc Thanh vô năng a."

"Báo. Khởi bẩm nguyên soái, kinh thành bát trăm dặm kịch liệt công văn, do ba nghìn Thanh Vân tông đệ tử suất lĩnh, Nam Cương có hai mươi vạn quân sĩ đánh lên ta Thiên Môn quan, thái tử suất quân đi vào chống đối, bệ hạ thỉnh nguyên soái tức khắc bàn sư hồi viện trợ."

"Phốc. ."

Lại là một ngụm máu tươi phun ra, Mạc Thanh đỡ suất án gãy dựa đứng lên, nhìn trong thành nổi lên bốn phía khói lửa, trong lòng tràn đầy thê lương.

Các tướng sĩ cũng là một trận trầm mặc, trong soái trường chỉ còn lại có ồ ồ tiếng thở dốc.

Thanh niên cau mày nhìn luân phiên chiến báo, thậm chí dài một tiếng, lần này sợ rằng triệt để thua, chỉ mong này nhóm tông môn đệ tử có thể còn lại một ít.

"Lão soái, Tuyệt quốc hôm nay chỉ còn hai mươi vạn đến lúc chiều mộ đích sĩ binh, thì là ý vào Thiên Môn, biên thành chỉ hiểm, chỉ sợ cũng không chống đỡ nổi vài ngày, thỉnh lão soái sớm làm định đoạt."

"Khái khái khái khái. ." Mạc Thanh một trận ho khan, lại khái xuất không ít tiên huyết.

"Định đoạt? Chư thành ngoại Cửu Khiếu Linh Lung trận, ta mươi vạn Bắc Phủ quân xông qua ít nói đã phải chết mấy vạn nhân, Triệu Vô Cực sau đó đánh lên, đến rồi biên thành sợ rằng thặng không dưới một vạn nhân, gọi làm sao cứu viện, thế nào bàn sư. . Triệu Vô Cực, Quân Vương Triệu Vô Cực, ta Mạc Thanh không bằng hấn."

Thanh niên đã thất thần ngồi ở một bên, "Tuyệt quốc xong, Mạc gia đã khoái xong, hảo một cái Triệu Vô Cực, dụng hơn mười thành đổi ta bảy nghìn đệ tử, đổi ta tám mươi vạn đại quân, thật sâu tâm gấp, thật là ác độc cay thù đoạn."

"Cái gì?" Mạc Thanh bị thanh niên thất thần chính là lời nói nói có chút mạc danh kỳ diệu.

"Mạc gia, Mạc gia có lão tổ ngài tại, bọn họ không dám khó xử Mạc gia chứ."

"Ai, ta đã sớm cùng người nói, lần này Quốc chiến không phải bị bình thường, cận hai mươi năm thu hơn vạn ngoại môn đệ tử, tất cả đều bị phong ấn tu vi đưa đến chiến trường, hiện tại tử thương quá bán, loại này tử thương, người trước đây gặp qua sao."

Thanh niên dừng một chút, thấy Mạc Thanh còn là hồ đồ, thở dài một tiếng.

"Lần này là thượng tông tuyển nhân, phải căn cứ Quốc chiến kết quả, chọn một ít trung ý nhân trở lại bồi dưỡng, còn chuyên phái tới Giám sát sứ tọa trấn các tông môn. Thắng lợi tông môn lấy được thiên đại chỗ tốt. Nhược chiến bại, ta Đại Danh tông tự mất đi cơ hội, liên quan sứ giả cũng sẽ trách tội, tông chủ dưới con thịnh nộ, ngay cả ta đều tính mệnh khó bảo toàn."

"Thế nhưng, Triệu Vô Cực quá lợi hại, tính toán - không bỏ sót, trí tuệ nhược yêu, ba mươi vạn đại quân, một tháng phá ta trăm vạn tinh binh, việc này tông chủ hấn."

Khán thanh niên hay là khẽ lắc đầu, Mạc Thanh thanh âm của càng ngày càng nhỏ, dần dần mất lộ ra vẻ tuyệt vọng.

"Tính toán, được rồi, tính toán, chúng ta còn không có bại, ta Mạc gia còn có cứu, Tuyệt Nguyệt quốc (Tuyệt quốc) còn có cứu."

Thanh niên nhìn Mạc Thanh gần như tổ chất thần kinh hình dạng, thở dài.

"Ai, Thanh nhi, Bắc Xuyên binh hùng tướng mạnh, bảy mươi vạn hồ lang chi sư, Thanh Vân tông đệ tử hầu như một cái không chết, lại có Quân Vương Triệu Vô Cực thống lĩnh."

"Người Tuyệt quốc chỉ còn tân binh hai mươi vạn, mười vạn tân binh cùng ba nghìn tông môn đệ tử bị băng bó vây quanh ở đây, kia còn có cơ hội, người còn là tướng nghĩ thế nào bảo vệ cho Thiên Môn cùng biên thành chứ."

Thanh niên thở dài, "Thương thế của người không nặng, nhưng là không thích hợp chém giết, suy nghĩ thật kỹ, người nếu như giao phó hảo, có thể tha thượng một năm, thì là thể hoà, Giám sát sứ sẽ theo tông môn được thông qua chọn đi vài cái, Mạc gia là có thể bảo vệ."

"Không, ta không được, ta lai lĩnh binh, ba tháng nội tất bại, lão tổ, ta nghĩ đến một nhân, nếu là hấn chịu rồi núi, lấy Bắc Xuyên đều không là vấn đề." Mạc Thanh tựa hồ nghĩ tới điều gì, thần tình trở nên có chút mất tự nhiên.

"Người nào, lão soái, người kia là ai?" Mạc Phi nghe được có thể cứu chữa, thần sắc kích động vẩn đạo.

"Ai. Lữ Thiên."

"Đại nho Lữ Thiên, thất quốc nghe tiếng đại nho Lữ Thiên?" Mạc Phi kinh ngạc nói.

Mạc Thanh gương mặt hoài niệm về, "Không sai, chính là hắn."

"Lữ Thiên? Chính là con kia tu ngoại công, tư chất kỳ sai, còn là Thực Linh chi thể nhân sao?"

"Lão tổ cũng biết Lữ Thiên?"

Thanh niên gật đầu, "Biết, phụ cận tông môn người nào không biết, người này tâm chí kiên nghị, đã từng có hơn mười năm, cách mỗi vài ngày tựu mang rất nhiều bản vẽ đẹp đến các tông, tưởng tìm kiếm cơ duyên, tùy tiện đánh chữ, chính là đuổi không đi hắn."

"Thế nhưng Thực Linh thể thái nổi danh, tại thêm hắn tư chất kỳ sai, đã qua tu luyện niên linh, căn bản cũng không khả năng luyện được chân nguyên, làm cho các tông quan sự, nhìn thấy hắn đều vòng quanh đi."

"Ha ha" Mạc Thanh lộ ra nhất ti hoài niệm, "Đúng vậy, hắn tâm chí kiên nghị, bất khuất, đích xác làm được loại sự tình này."

"Hắn nhất giới nho sinh, hiện tại vậy cũng có bảy tám chục tuổi, hắn có thể có cái gì xem như." Thanh niên nhún mày một cái.

"Hắn nếu như chịu rời núi, đại cục nhất định, người này bài binh bày binh bố trận không ai bằng, trí kế quá nhân, binh pháp Thông Thiên, Bắc Xuyên đại thần buộc chung một chỗ, đã không nhất định là đối thủ của hắn."

Mạc Tà nhìn về phía Mạc Phi, "Phi nhi, mang theo bồ câu đưa tin, ta phái một đội binh sĩ tổng người giết đi ra ngoài, đi Tuyết Nguyệt hoàng thành học đường tìm được hắn, quy thượng ba ngày ba đêm, cũng muốn thỉnh hắn xuất sơn, Mạc gia cùng Tuyết quốc tựu trông cậy vào người."

Mạc Thanh lo lắng nhìn về phía lão tổ, "Lão tổ, tin tưởng ta, cần phải thỉnh hắn xuất thủ, chỉ có hắn có thể cứu Tuyết quốc, chỉ có hắn có thể cứu ta Mạc gia."

Thanh niên trầm ngâm một chút, gật đầu, nhược người này thật là có bản lĩnh, đáp ứng hắn một chút điều kiện đã là có thể.

Phải biết rằng, hiện tại có bao nhiêu tông môn đang nhìn trận chiến tranh này, Tuyết quốc nhược bại, Đại Danh tông một vạn đệ tử muốn đều chết tại đây, Đại Danh tông danh tiếng quét rác, vài thập niên hậu thời kì giáp hạt, tông chủ nhất định thịnh nộ.

"Hảo, ta và Mạc Phi cùng đi, đến lúc đó cho hắn điểm chỗ tốt, mấy ngày này, người nghìn vạn lần muốn an bài hảo, không chính xác Bắc Xuyên quân sĩ bước vào nhất bộ."

Thanh niên nhìn thổ huyết không ngừng Mạc Thanh, trong mắt lóe lên vẻ bất nhẫn, "Thanh nhi, lão tổ lần này cũng là bất đắc dĩ, thương thể của người phải nhanh lên một chút dưỡng hảo."

"Lão tổ, điểm ấy thương không có việc gì, Phi nhi, người cầm cái chuỗi này bội kiếm giao cho hắn, hắn nếu như không chịu ra tay, nói cho hắn biết, ta Mạc Thanh nguyện là chuyện năm đó, lấy cái chết tạ tội."

Mạc Phi lo lắng trung, mang theo tín vật, dẫn một đội quân giáo tuần ra Chư thành.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Lữ Thiên

....

Tuyết quốc, Tuyết Nguyệt hoàng thành, một bảy tầng tiểu lâu tọa lạc trong đó, môn biển thượng thư 'Lữ gia học đường' toàn bộ Tuyết Nguyệt thành, chỉ có phật gia Phật tháp, mới có như vậy cao độ.

Lữ gia bên ngoài học đường, thư sinh học sinh lui tới, Tuyết Nguyệt hoàng thành, chỉ cần có nhiều danh khí thư sinh, đều dĩ có thể đi vào Lữ gia học

đường là quang vinh, nhập mạc chỉ tân, có người nói chỉ một cái Tuyết Nguyệt thành, thì có hơn ba ngàn nhân.

Chính trực sáng sớm, Lữ gia học đường đã kín người hết chỗ, trên đường cái đã đứng không ít, mỗi đến đầu tháng, đều là Lữ Thiên tự mình giảng bài ngày. Có rất nhiều điều không phải Tuyết Nguyệt hoàng thành thư sinh, cầm mấy ngày hôm trước chạy đi, cũng muốn nghe Lữ Thiên giảng bài.

Tại đoàn người chờ lúc, một đám binh sĩ đột nhiên đem đoàn người tách ra, binh sĩ các thân tình nghiêm túc, không ít nhân áo bào dính vết máu. Nguyên bản tưởng hòa thư sinh địa, hơn một cổ tức sát khí.

"Người nào hạ lệnh, dám vì Lữ gia học đường." Nhất thời, một đoàn học sinh nổi giận, lật ngược thế cờ binh sĩ vây quanh trung gian, thư sinh chân chất hiển lộ không thể nghi ngờ.

"Bọn họ hình như là đại soái cận vệ, cũng chỉ mặc Bắc Phủ quân phục sức, thế nào từ tiền tuyến triệt đã trở về."

"Đúng, người nọ là đại soái bên người tiểu tướng, ra khỏi thành lúc ta đã thấy."

"Thúc phụ, Mạc Phi lĩnh Bắc Phủ quân đột xuất vòng vây, tới nơi này cầu kiến thúc phụ." Mạc Phi không để ý đến các thư sinh cảm thụ, mang bọn lính quỳ gối cửa.

"Bọn họ. Bọn họ thế nào quỳ gối ở đây." Các thư sinh còn chưa kịp phản nộ, bị cái quỳ này, quỳ hồ thẹn đứng lên, bọn tại chiến trường liều mạng giết địch, bản thân mới vừa rồi còn muốn chết vẫn.

"Thúc phụ, tiểu chất thỉnh thúc phụ xuất sơn, là tám mươi vạn chết oan địch sĩ tốt tuyệt hận." Mạc Phi mang theo binh sĩ quỳ rạp xuống đất, đoàn người trung chỉ có Mạc Tà đứng ở bên cạnh.

"Cái gì, tám mươi vạn đại quân không có?"

"Này. Làm sao có thể?"

..

Đoàn người nhất thời nổ tung oa, tiếng chất vấn, tiếng mắng chửi, tiếng khóc, bên tai không dứt.

Hiển nhiên, tiền tuyến quân đội địch tình huống, những sách này sinh đại bộ phận còn không biết.

.

Lữ gia học đường.

Đồng đảo môn sinh, tập dịch, kinh ngạc nhìn quỳ xuống chúng quân sĩ, báo thù rửa hận, làm sao tìm được học đường tới, lão gia nhất giới nhỏ sinh, thế nào cấp binh sĩ báo thù.

Lữ Thiên nhìn quỳ trên mặt đất đồng đảo quân sĩ, thờ dài, vừa Mạc Phi nói, hẳn nghe được, tám mươi vạn binh sĩ, Tuyết quốc sĩ tốt tổng cộng hoàn toàn hơn mười vạn, xuất chinh càng tinh nhuệ lính già, một lần tổn thất tám mươi vạn, Tuyết quốc lần này sợ gặp nạn.

"Lữ Thiên, ta là Đại Danh tông ngoại môn chấp sự Mạc Tà, ngươi còn nhận được sao? Ngươi không vì hơn mười vạn quân sĩ suy nghĩ, cũng muốn tương trong thành đồng đảo dân chúng vô tội, thành phá ngày, dĩ Bắc Xuyên quân tính tình, tàn sát hàng loạt dân trong thành cũng không phải không thể nào."

"Ngươi dĩ đại nho nổi tiếng thiên hạ, nhãn tâm nhìn việc này phát sinh sao."

Lữ Thiên nhìn về phía người kia, ánh mắt co rút lại, Mạc Tà, người nọ là Đại Danh tông ngoại môn chấp sự, không đi giết địch, lại thiên lý xa xôi đến nơi đây cầu bản thân, chẳng lẽ lần này có biến cố gì?

"Chủ nhân, một đám binh sĩ ở bên ngoài cãi lộn, có muốn hay không kêu hộ viện đem bọn họ oanh đi."

Một cái một thân áo bào tro, chỉ lộ ra cặp mắt thâm ảnh của, quý mị như nhau, xuất hiện ở Lữ Thiên bên người.

Lữ Thiên nhìn bên ngoài phủ kêu la Mạc Tà, lắc đầu.

Mạc Phi kiến Lữ Thiên còn không ra, xuất ra một cây đoản kiếm cử quá ... Đình, "Thúc phụ, cha ta thuyết hẳn biết năm đó sai rồi, thỉnh thúc phụ tha thứ."

Lữ Thiên thấy bội kiếm, nhãn thần hoảng hốt, tựa hồ về tới năm đó.

"Ai. . Phúc bá, đem bọn họ mời vào lại."

"Mạc tiên sư, xin mang công tử tiến lâu nhất tự." Lữ Thiên thương lão thanh âm của, theo lâu trung truyền ra.

Trong viện mấy người thờ phào nhẹ nhõm, Mạc Phi, Mạc Tà hai người bị lão quản gia mang vào lâu trung.

Lầu có bảy tầng, một hai tầng là học đường, ba tầng có nhất tầng lớn sân thượng, lầu ba đã ngoài, để rậm rạp chằng chịt thư tịch.

Hai người vừa đi vừa nhìn, các loại thư tịch, binh pháp, lịch sử, cổ văn, đều bị bao quát.

Thăng đến tầng chót, hai người mới nhìn đến Lữ Thiên, tầng chót không có thư tịch, chỉ có một khối to lớn sa bàn, sa bàn rắc rối lâm lý, bí đại soái phủ sa bàn, cũng muốn lớn hơn không chỉ gấp mười lần.

Sa bàn bàng, đứng nhất vị lão giả, hơn bảy mươi tuổi, thân thể rắn chắc cùng tráng niên như nhau, một đầu hoa râm tóc ngắn, hai mắt hữu thần, biến thâm thúy, phảng phất có thể nhìn thấu thể gian tất cả.

"Lão hủ không có việc gì lúc thích vui đùa một chút này sa bàn, Mạc tiên sư chê cười, lão hủ gần nhất thân thể nghèo nàn, chậm trễ chỗ, mong rằng Mạc tiên sư không nên trách tội." Lữ Thiên nhất khom người.

"Ừ? Nghĩ không ra người này thể chất, có thể luyện đến Trúc Cơ đỉnh."

Mạc Tà thấy Lữ Thiên đầu tiên mắt, sợ hãi than một tiếng.

Đúng này đã từng mấy trăm lần đến thăm đáp lễ Lữ Thiên, tông môn người nào không biết, Thực Linh chi thể, tu luyện chân khí chỉ có một phần vạn ngưng tụ đến đan điền, còn lại toàn bộ cường hóa đến thân thể.

Mà thân thể vượt lên trước cảnh giới hơn, tựu vô pháp tại cường hóa, tại thêm hấn căn cốt kỳ sai, thì là chuyên luyện võ học, Luyện Khí thất bát tầng cũng là hấn cực hạn, mà lúc này thấy, cư nhiên kháo thô bỉ thể tục võ học chiêu thức, đem cảnh giới luyện đến Trúc Cơ đỉnh, chỉ thiếu chút nữa, sẽ bước vào Kim Đan, dùng võ nhập đạo, điều này sao có thể. .

"Mạc tiên sư khen trật rồi, thể chất của ta quá kém, không luyện vũ cái gì đã không làm được, chuyên cần có thể bỏ kém cỏi, năm mươi năm qua, luyện đến cảnh giới này, cũng không phải cái gì kỳ quái sự tình."

.

Mạc Phi thấy hai người ôn chuyện, không để ý tới bản thân, phù phù một tiếng lần thứ hai quỳ trên mặt đất, "Thúc phụ, vì tám mươi vạn chết oan tướng sĩ cùng nghìn vạn lần bình dân bách tính, thỉnh thúc phụ xuất thủ tương trợ."

Lữ Thiên này mới nhìn Mạc Phi liếc mắt, "Ta là một người thư sinh, một cái gần đất xa trời lão nhân, có thể làm cái gì."

"Thúc phụ, gia phụ có then cho người, trước khi lên đường, nhượng ta đem thanh kiếm này gây cho người, gia phụ thuyết hấn nguyện ý lấy cái chết tạ tội, xin hãy thúc phụ tha thứ." Mạc Phi đem bội kiếm đưa cho Lữ Thiên.

"Kiếm này." Lữ Thiên tiếp nhận kiếm, rút vài lần, cũng không có bỏ được rút ra sao, Lữ Thiên nhìn bảo kiếm thật lâu không nói.

"Các người là vì hai nước chiến sự tới chứ? Thiên Môn quan tiền Bát Phong Phá Quân trận, quả thực danh bất hư truyền. Thiên Môn quân sĩ xưng phong liêu chết thập thiên, đã chết hơn ba vạn nhân, một cái không có đột xuất vòng vây."

"Biên thành Hồ Xà Thôn Long trận, Chư thành ngoại Cửu Khiếu Linh Lung trận, tại thêm Bắc Xuyên quân sĩ binh hùng tướng mạnh, dũng mãnh thiện chiến, Triệu Vô Cực càng danh bất hư truyền, mà Tuyệt quân lại chia ra ba chỗ, đại thể tân binh, cộng lại không tới hai mươi lăm vạn nhân, làm sao có thể ngăn ở tám mươi vạn hồ lang chi quân."

"Cái gì, biên thành cùng Thiên Môn cũng đều bày xong đại trận, bọn họ tốc độ thật nhanh." Mạc Tà vô cùng kinh ngạc, trong lòng càng sốt ruột.

"Không sai, chứng cứ môn sinh tin tức truyền đến, Chư thành đã bắt đầu cường công, Thiên Môn biên thành hai nơi cũng là bao quanh vây quanh, không có dư lực trợ giúp Chư thành, nếu như Chư thành thất thủ, Mạc Thanh vừa chết, Tuyệt quốc lại vô đại tướng, Bắc Xuyên quân, không người nào có thể ngăn cản." Lữ Thiên đem mấy người lui qua thiên đình, Mạc Phi thức thời cấp ba người rút trà nóng.

"Không người nào có thể ngăn cản?"

"Lữ phu tử, lời nói này quá khiêm nhượng chứ, Mạc Thanh lúc tới thuyết nói với ta, người có thể làm đến."

Mạc Tà ngược lo lắng, nguyên lai chạy tới bốn ngày, xảy ra nhiều chuyện như vậy.

Lữ Thiên nhấp một ngụm trà, báo cho biết một cái hạ hai người xem trong sảnh sa bàn, "Bắc Xuyên quân dĩ bốn mươi vạn chi chúng vây quanh Chư thành, lại đang ba trăm dặm ngoài Thiên Môn, biên thành tất kinh chi lộ thượng bày lương tòa đại trận, cắt đứt Bắc Phủ quân đường lui, này lương thành đều là lính mới, huấn luyện không được ba tháng, cứ như vậy, cũng không đến Bắc Xuyên phân nửa nhân số."

"Thực lão phu nói thẳng, không ra một tháng, tam quan phá, Mạc Thanh tử, hoàng thành ăn bữa hôm lo bữa mai."

Sắc mặt hai người biến đổi, một cái nho sinh, so với chính mình nhị người biết đều rõ ràng, hơn nữa hai người mình bạch, Lữ Thiên cũng không có nói chuyện giật gân, thậm chí còn muốn không xong, vậy công Thiên Môn cùng biên thành quân sĩ trung, rất có sáu nghìn Thanh Vân tông đệ tử.

Tuy rằng đều bị che lại tu vi, nhưng học nghệ vài chục năm tông môn đệ tử, tư chất kém, lấy một địch thập đã không là vấn đề.

"Thỉnh thúc phụ cứu xuất thủ, cứu ta Tuyệt quốc." Mạc Phi khom người lại bái.

"Đứng, Lữ Thiên, chỉ cần ngươi có thể làm đến, ta làm chủ, Đại Danh tông thu ngươi là nhập thất đệ tử, ngươi có thể đến Đại Danh tông học tập tiên pháp."

"Mạc tiên sư, ta qua tuổi thất tuần, lại là Thực Linh chi thể, học tiên pháp, hai mươi năm sau cũng muốn hóa thành nhất nắm hoàng thổ, không có thể đột phá đến Kim Đan kỳ."

Lữ Thiên cười khẽ lắc đầu, nhìn nữa Mạc Tà thần sắc, thấy hần tịnh không có gì dị dạng, biết lần này mình đã đoán đúng, nhất định có đại sự gì phát sinh, nhưng phụ cận tiên môn cũng không dám nhúng tay, đây có lẽ là ta cơ hội cuối cùng, làm sao có thể buông tha.

"Nói rõ chứ, ta cùng với Mạc Thanh trong lúc đó, cũng là hần năm đó khiếm ta, ta và hần không có giao tình gì có thể nói, thế nhưng, Mạc tiên sư, ta có thể xuất thủ, ta muốn một trăm mai Ngưng Kim đan trùng quan, ngươi nếu như đáp ứng, chuyện hôm nay là được, ngươi nếu như không đáp ứng, việc này cũng không cần nhắc lại."

"Lữ mỗ thất quốc đại nho, chính là hoàng thành phá, Bắc Xuyên cũng sẽ phụng ta là thượng khách."

"Cái gì, một trăm mai Ngưng Kim đan, ngươi đương đó là bên đường ăn vật sao." Mạc Tà gấp đứng lên, nắm thật chặt nắm tay, do dự chỉ chốc lát, bắt đắc dĩ lần thứ hai ngồi xuống.

Bách mai Ngưng Kim đan, Đại Danh tông chỉ có tư chất phi phàm, lại có công lớn đệ tử, kết đan lúc, mới có thể bị ban cho một quả, bách mai, con số quá lớn.

"Lữ mỗ chỉ có này một cái yêu cầu, nếu là Mạc tiên sư khó xử, việc này cũng không cần nhắc lại, Mạc tiên sư có thể tới đến ta học đường, ta cái này kêu là hạ nhân làm chút ít món ăn, chúng ta uống mấy chén." Lữ Thiên nhìn Mạc Tà nói rằng.

Mạc Tà hô to hai cái, bình phục một cái hạ tâm tình, "Hảo, ta xin chỉ thị tông chủ, Lữ Thiên, uống ngươi một lần đại nho tên, dĩ nhiên là như thế tham lam."

Mạc Tà cũng là bất đắc dĩ, Lữ Thiên là tông môn hy vọng cuối cùng, thành, so sánh với thượng tông ban cho, bách mai Ngưng Kim đan cũng không toán nhiều lắm, bất thành nói, Mạc gia thập tộc đều phải xong đời, hần Lữ Thiên đã khó thoát khỏi cái chết.

Lữ Thiên thấy hần đáp ứng, trên mặt sắc mặt vui mừng cũng nửa che giấu không được, đứng dậy triệu Mạc Tà thi lễ một cái, "Đa tạ Mạc tiên sư, Lữ mỗ cũng là bất đắc dĩ, Thực Linh chi thể tương đột phá, ta mấy năm nay lưu, hơn nữa bách mai mới có nắm chắc, đa tạ Mạc tiên sư thành toàn."

"Tạ thúc phụ trọng nghĩa xuất thủ."

Mạc Tà hừ một tiếng, "Ta tam ngày sau cho ngươi trả lời thuyết phục, quân tình khẩn cấp, nhưng Phi nhi mang ngươi nhích người chứ."

"Thông thả, thông thả, vẫn có trả lời thuyết phục cử động nữa thân thật là tốt, bách mai Ngưng Kim đan, khoái móc sạch Đại Danh tông tồn kho,... ít nhất ... Trước phải phó phân nửa, không phải dứt khoát, Lữ Thiên nào dám đơn giản tin tưởng."

"Chư thành kiên cố, thủ thành lại là Bắc Phủ quân, trong vòng nửa tháng không có việc gì."

"Ngươi." Mạc Tà giận dữ, suýt nữa không có ngăn chặn con tức. "Hảo, ba ngày trong vòng, ta cho ngươi trả lời thuyết phục, Lữ Thiên, ta Đại Danh tông tuy là danh môn chính phái, thế nhưng này Ngưng Kim đan cũng không phải dễ cầm như vậy, ngươi nếu như làm không được, hoặc là tương làm của riêng, hậu quả ngươi nên biết, đây là bố trí quân sự, chính ngươi xem đi."

Mạc Tà ném một phần địa đồ, mang Mạc Tà rời đi.

Nhìn đi xa quân sĩ, Lữ Thiên ngực ý mừng cũng nửa áp không chế trụ được, thành công, lần này nhất định là có đại nhân vật nhúng tay, lớn đến thà rằng xuất ra bách mai Ngưng Kim đan, Đại Danh tông cũng không dám đứng ra can thiệp nông nổi.

Lữ Thiên cầm lấy quân đồ, nghiên cứu, tới hậu tại quân đồ một góc dừng lại, đảo hít một hơi lãnh khí. 'Lại có bảy nghìn Đại Danh tông đệ tử đã chết, Thanh Vân tông cũng có hơn vạn đệ tử tham dự, tử thương cũng không đếm rõ số lượng bách, đến tột cùng chuyện gì xảy ra.'

Lữ Thiên chân mày cau lại, xem ra chính mình còn là tương đơn giản, nhiều như vậy Thanh Vân tông đệ tử, này chuyện xấu quá lớn.

"Chủ nhân, xem người nọ chạy sắc mặt của, việc này nếu như không làm được, sợ chắc là sẽ không thiện hiểu rõ." Không biết lúc nào, hồi y nhân xuất hiện lần nữa tại Lữ Thiên bên cạnh.

"Hồi Y, ba mươi năm lại, các ngươi chung quanh cầu Ngưng Kim đan, chỉ cầu lại năm mươi mai, đối với ta Thực Linh thể mà nói, xa xa thiếu, ta hôm nay tuổi tác đã cao, thật sự nếu không có thể đột phá, hai mươi năm sau khó thoát khỏi cái chết, hơn nữa càng tha, đột phá có khả năng càng nhỏ."

"Hợp lại lần trước, thành tựu có thể đột phá Kim Đan kỳ, dùng võ nhập đạo, thọ nguyên tăng trưởng đến năm trăm tuổi, trân quý như vậy cơ hội, hội, sau đó còn muốn gặp phải, hầu như là không thể nào."

Dừng một chút, "Huống chi, chúng ta điều không phải còn có ba nghìn Lữ gia quân, mấy năm nay thời diễn xuất bảy đại quân trận, ngày đêm thao luyện, đã không phải là không có cơ hội. Hôi Y, người kêu Bạch Y, Thanh Y chuẩn bị một chút, không có gì bất ngờ xảy ra, mấy ngày hậu sẽ cùng Bắc Xuyên đấu một phen. ."

Hôi bào nhân lên tiếng, khom người lui về phía sau.

Lữ Thiên nhìn trông trải tầng cao nhất, lớn như vậy sa bàn, cau mày, theo sa bàn bàn, cầm lấy một quyển tầm thường thư tịch, qua lại lật mấy lần, kỳ quái là, thư có hai mươi một trang, chỉ có tiền tam trang vẽ mấy phúc đồ, phía sau tất cả đều là giấy trắng.

"Vô Tự thư a Vô Tự thư, năm mươi năm trước, cũng bởi vì ta hiểu kỳ lật người một cái hạ, người liền đem ta theo địa cầu mang đến nơi đây, năm mươi năm, cũng chỉ có tiền tam trang hiện ra nhiều tranh vẽ, nhìn không ra nhất ti tác dụng, chỉ có tu vi cao tài năng hiển hiện sao? Đáng tiếc Lữ nỗ Thực Linh thể, mặc dù cố gắng nữa, tu vi tiến cảnh còn là chậm rãi như vậy."

Thất vọng thở dài, Lữ Thiên bám vào nhất ti tâm thần tại Vô Tự thư thượng, Vô Tự thư chậm rãi không có vào Lữ Thiên thức hải, mới vừa bay tới thức hải, Vô Tự thư thượng tranh vẽ sống như nhau, hóa thành bảy nghìn binh mã, cấu thành bảy đại quân trận, tại trong óc va chạm không ngớt.

Phần đầu tiên chỉ có một quân trận, thiên thứ hai hai cái, thiên thứ ba cũng bốn cái, cái này có bảy nghìn quân sĩ tại thức hải chém giết, như vậy tính ra, không đến được 21 trang, bản thân trong óc thì có hàng ti binh sĩ, bản thân không phải điên rồi không thể, Lữ Thiên đầu đầu lắc đầu. Không suy nghĩ thêm nữa, ánh mắt lại chuyển tới quân đồ thượng.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Bách mai Ngưng Kim đan

Ngoài ngàn dặm, một cái tân tu kiến xa hoa trong kiến trúc.

Bốn cái hắc bào nhân ngồi ở đại điện ở giữa, nhìn bản đồ trước mắt nhẹ giọng bàn luận, mỗi tiếng nói cử động, giờ tay nhắc chân trong lúc đó, đều là như vậy tự nhiên, phảng phất cùng thiên địa dung vi liễu nhất thể.

Trong điện còn có bốn nhóm người, phân hai nơi ngồi, một chỗ hai nhóm người cũng là nhẹ giọng nói chuyện với nhau, một chỗ khác lại có vẻ có chút không hài hòa, nhất phương vẻ mặt vui cười, khác tiếp theo phương cũng gương mặt phần nộ.

"Ta nói Trương Quân, người Đại Danh tông sớm làm nhận thua đi, hay là cá nhỏ tiểu tôm còn có thể còn lại lưỡng ba con, không phải của người một vạn đệ tử sợ rằng muốn hợp lại hết."

"Này Triệu Vô Cực đã thật là, nhất chút mặt mũi cũng không biết lưu, hai tháng cũng nhanh kết thúc, ta đây còn chưa có xem qua nghiệm ni, ha ha. . ."

Thanh y nam tử nói xong cười to, phía sau không ít mặc đồng dạng phục sức nhân đã phụ họa theo.

"Hừ. . . Từ Đồ Hạo Nhiên, người chó đắc ý, đánh thắng hơn nữa, ta Đại Danh tông đệ tử có nhiều là, một vạn mới nhập môn, chết sạch ta lại chiêu."

Trương Quân mặt ghen đến đỏ bừng, vẻ mặt phần nộ, vốn có tính thể tốt, một cái hạ chiếm lĩnh Bắc Xuyên ba mươi mấy tọa thành, ai biết theo từ đâu xuất hiện một Triệu Vô Cực, một mặt chia lưỡng lộ đánh lên Tuyết quốc bản thổ, vừa dùng mấy nghìn tên binh sĩ tính mệnh dẫn phát một lần đại tuyết băng, chôn Tuyết quốc hơn mười vạn binh sĩ, lại ở dưới chân núi bày bảy đại quân trận, ba mươi vạn nhân lăng giết được một trăm vạn nhân đánh toi bởi, truy sát mười mấy dặm, thẳng đem một trăm vạn binh sĩ giết được còn lại mười vạn, một trăm vạn điều không phải ba mươi vạn đối thủ, mười vạn tàn binh bại tướng, bị bảy mươi vạn Bắc Xuyên binh vây quanh, còn thể nào trở mình.

Trương Quân phía sau, mười mấy tên áo bào trắng đệ tử, vẻ mặt tức giận trừng mắt đắc ý Thanh Vân tông nhân.

"Cũng là, Đại Danh tông tài đại khí thô, thượng tông ban cho Hóa Thần đan, xuống lần nữa thể nhưng hướng về đã lâu, chò ta đột phá đến Hóa Thần kỳ, nhớ kỹ lai uống rượu mừng a, ha ha."

Trương Quân sắc mặt càng thêm khó coi, hần lần này không chỉ ... mà còn thua mất Quốc chiến, càng đã chết một vạn đệ tử, những đệ tử này ít nói đã đào tạo bốn năm năm, tổn thất khó có thể đếm hết, càng đừng nghĩ lấy không được thượng tông ban cho Hóa Thần đan.

Đang ngồi mấy vị tông chủ, tu vi đều là Xuất Khiếu kỳ, Hóa Thần đan người nào không muốn, có Hóa Thần đan, trùng quan thời gian nhiều hơn tam

thành cơ hội trở thành Hóa Thần cao thủ, tự có cơ hội cùng thượng vị ngồi bốn vị đặc sứ vậy. Thế nhưng lần này, bản thân sợ không có cơ hội.

Trương Quân còn muốn nói gì nữa, cửa điện tiến đến một vị nam tử, thần thái ưu nhã, ánh mắt thâm thúy, như là có thể xuyên thấu nhân tâm như nhau, một thân áo bào trắng, ngực tú một cái đại mãng, màu lửa đỏ, trông rất sống động, dường như muốn người khác mà thực như nhau.

Mấy người đuổi vội vàng hành lễ, kết nối với vị ngồi bốn người đã đứng dậy hành lễ, "Bái kiến Đà chủ."

Bạch y nhân gật đầu, triều trên điện chủ vị đi đến, "Phong Vũ Lôi Điện, có tin tức tốt gì sao."

"Đà chủ, thuộc hạ công tác thống kê xuất một phần danh sách, đều là phù hợp yêu cầu." Một cái hắc bào nhân đi ra, đưa cho Đà chủ một phần danh sách.

Lệnh một cái hắc bào nam tử đã đứng dậy, hung hăng trừng mắt một cái hạ thủ Trương Quân, "Đà chủ, thuộc hạ vô năng, Đại Danh tông đệ tử từ thương quá bán, tiếp qua không lâu sau sẽ toàn quân bị diệt." Hắc bào nhân nói, cầm lấy một phần địa đồ tổng số chứng cứ, đưa cho bạch y nhân.

Bạch y nhân lạnh nhạt nhìn lướt phần danh sách, "Ừ, Lôi sử làm được không sai, Điện sử cũng không cần ủ rũ, có nhất phương thành công dĩ nhiên là có nhất phương thất bại, huống hồ cái này cũng không trách được trên đầu người."

Điện sử giả nghe xong, thở dài một hơi, hạ thủ Trương Quân đã lau một cái mồ hôi lạnh.

"Nga? Cái này Triệu Vô Cực lại có lớn như vậy công tích, quả nhiên là một vị suất tài, tu vi cũng là Trúc Cơ kỳ, không sai, không sai, thủ hạ chính là tướng lĩnh dũng mãnh thiện chiến, bản Đà chủ làm chủ, thêm vào cấp Thanh Vân tông mười người danh ngạch." Trung niên nhân nhìn xong nói rằng.

Thanh Vân tông Tư Đồ Hạo Nhiên đại hi, "Ta on Đà chủ ban cho, Triệu Vô Cực quả thực bắt phạm, ba mươi xuất đầu, không chỉ tu vi so với được với tông môn đệ tử, dụng binh mưu kế càng hiểm thấy, lúc trước Tuyệt quốc liên chiếm Bắc Xuyên hơn - ba mươi thành, hẳn không vội không nóng nảy, mình tu sấn đạo, âm độ trần thương, mệnh lệnh bốn mươi vạn đại quân cắt đoạn đường lui, chỉ dùng ba mươi vạn sĩ tốt cùng một vạn Thanh Vân tông đệ tử, sát thối Tuyệt quốc trăm vạn tinh binh, hẳn nếu như có thể về tại Đà chủ dưới trướng, tương lai, nhất định có thể thay Đà chủ phân ưu."

Thanh Vân tông chủ mừng rỡ không được, Phân Thần đan (Hóa Thần đan) không nói, hôm nay lại cho mình mười người danh ngạch, phải biết rằng lần này đại chiến, tông môn chỉ có mười người danh ngạch, bản thân bằng cảm Đại Danh tông sở hữu danh ngạch. Tư Đồ Hạo Nhiên nhìn có chút hả hê nhìn thoáng qua Trương Quân.

Trương Quân lúc này vẻ mặt xấu xí, Điện sử giả xem ánh mắt của hắn nhượng hắn có chút sợ hãi, nhưng sự tình đã thành kết cục đã định, Tuyệt quốc bại vong chỉ là vấn đề thời gian, Mạc Thanh bị Triệu Vô Cực kềm xa.

"Về phần Đại Danh tông sao." Đà chủ có chút chần chờ, còn chưa nói hết, bị một tiếng thông báo cắt đứt.

"Mạc Tà gặp qua tông chủ, các vị tông chủ, sứ giả đại nhân, Đà chủ đại nhân."

Nói bị cắt đứt, nhìn người tới là lần này chiến tranh Giám sát sứ, Đà chủ không có tức giận, chỉ là gật đầu.

"Mạc Tà, không nhìn quân hảo Tuyệt quốc, chỉ đạo người một chút vô năng hậu bối, chạy đến nơi đây làm gì." Thấy thông báo nhân là Mạc Tà, Đại Danh tông chủ một trận căm tức, Tuyệt quốc chính là của hắn hậu bối lĩnh binh, còn có hắn tùy quân chỉ đạo, kết quả còn là thất bại thảm hại.

"Tông chủ, Mạc Tà có việc thỉnh tông chủ quyết định." Mạc Tà thi lễ một cái.

"Hừ. Còn có chuyện gì, việc này người khó khăn từ kỳ cứu, nhục là vì cái phế vật tướng lĩnh cầu tình, thì miễn đi." Tông tộc tức giận bối qua tay, nhìn cũng không nhìn Mạc Tà liếc mắt, lòng nói còn ngại thiếu mặt mặt sao.

Những người khác có nhiều hăng hái nhìn hai người, Tư Đồ Hạo Nhiên xem Trương Quân sắc mặt khó coi như vậy, ngực thoải mái không được, "Trương tông chủ, chúng ta quan hệ này, người yên tâm, Mạc Thanh, ta nhất định kêu Triệu Vô Cực cấp người giết, tiết kiệm người khó xử, ha ha."

Đại Danh tông chủ sắc mặt trở nên càng thêm khó coi.

"Điều không phải cầu tình, tông chủ, ta là tới bẩm báo, có một người khai xuất bách mai Ngưng Kim đan trả thù lao, thuyết phải giúp ta môn đánh thắng trận chiến này, nhưng này con số thực sự quá lớn, Mạc Tà không dám một mình làm chủ."

Cái gì? . Ha ha. .

Tư Đồ Hạo Nhiên nghe được người thứ nhất cười ha ha, "Mạc Tà, người điên rồi sao, cho tới bây giờ hoàn cảnh, người còn muốn đánh thắng, không nói đánh thắng, có thể bảo vệ cho Tuyệt Nguyệt quốc, đã coi như các người tông chủ giáo dục có cách."

Cái khác tông chủ đệ tử, nghe được hắn nói như vậy, đã nở nụ cười, chỉ có Đại Danh tông đệ tử, mặt thay đổi phi thường xấu xí.

Trên đài Đà chủ xem Mạc Tà nói sát có chuyện lạ, đã hứng thú. "Nga? Vị trưởng lão này, người nói nhân là ai, hẳn muốn đánh như thế nào thắng?"

Đà chủ vừa hỏi, đại đường an tĩnh lại, nhìn ra được, này Đà chủ địa vị vô cùng cao.

Mạc Tà nhìn một chút tông chủ, kiến tông chủ còn là sinh khí, kiên trì nói tiếp, "Khởi bẩm Đà chủ, hần là thất quốc đại nho Lữ Thiên, dùng phương pháp gì, ta không biết, bất quá là ta hậu bối lấy cái chết hết lòng, ta nghĩ hần có thể."

"Thất quốc đại nho? Lữ Thiên, hần điều không phải một người thư sinh, có bản lĩnh này?"

"Lữ Thiên là người nào."

"Vài thập niên tiền, mỗi ngày đến tổng môn khẩu bá sư học nghệ cái phế vật. Người đây cũng không biết."

Đường trung lần thứ hai nghị luận âm ỉ. Nhìn ra được, nhắc tới Lữ Thiên, mỗi người đều rất chán ghét, thậm chí đối với hần cười nhạt.

"Lữ Thiên? Hần là thư sinh, làm sao dám khoa hạ như vậy hải khẩu, hơn nữa, hần muốn bách mai Ngưng Kim đan làm gì."

Điện người trên cũng đều tò mò nghe. Thỉnh thoảng phát sinh vài tiếng cười nhạo.

"Hồi bẩm Đà chủ, hần, , hần muốn đột phá đến Kim Đan cảnh, nhưng thể chất cũng hiếm thấy Thực Linh thể, sở dĩ cần rất nhiều Ngưng Kim đan."

Mạc Tà nói xong, trên đại điện lần thứ hai nổ tung oa.

"Tê. Điều này sao có thể, ta biết người nọ, hần trước đây đến thăm đáp lễ chính là ta oanh đi, bách mạch không thông, tư chất liên hạ đẳng cũng không đủ."

"Đúng, ta cũng đã gặp, người này chỉ có thể luyện thể tục võ thuật, thể chất, tối đa đến Luyện Khí bảy tầng."

Đại đường lần thứ hai tiếng động lớn ồn ào lên, lần này Đà chủ không có tiếp lời, bởi vì hần cùng mấy vị sư giả cũng đều khiếp sợ đang ngồi.

Thực Linh thể, dựa vào ngoại công, luyện đến Trúc Cơ hậu kỳ cảnh giới, dùng võ nhập đạo gần ngay trước mắt, Đà chủ một trận kinh ngạc, dùng võ nhập đạo, dùng võ nhập đạo đã bao nhiêu năm chưa từng nghe qua, đáng tiếc niên kỷ quá lớn.

Trương Quân thấy mọi người đều trầm mặc, cắn răng nói với Mạc Tà, "Hảo, đáp ứng hần, nhượng hần thử xem, nếu như hần là nói mò, người biết làm sao bây giờ." Đánh cuộc một lần cũng không sao, vốn chính là phải thua đánh cuộc, chỉ là tại mất mặt một lần mà thôi.

"Tuân lệnh." Mạc Tà trên mặt lộ ra vẻ vui mừng, còn có cơ hội là tốt rồi.

Đà chủ tựa hồ cũng tới hăng hái, đưa qua địa đồ tỉ mỉ nghiên cứu đứng lên.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Quân không hai chủ

....

Ba ngày sau, sáng sớm, Tuyết Nguyệt thành ngoại.

Ngựa hí không ngừng, tam chi thiên nhân đội ngũ, chỉnh tề dựng thẳng liệt tại mang mang cánh đồng tuyết trung, đao thương san sát, áo giáp phân biệt rõ ràng, ăn mặc bạch bào, hôi bào, Thanh Y, đích sĩ binh các hữu một nghìn nhân, các tinh thần chấn hưng, khí chất bất phàm, tùy tiện một nhân lấy ra lai, mặc kệ ai tới xem, cũng muốn tán thán một tiếng oai hùng bất phàm.

Ba mươi năm tiền bắt đầu, Lữ Thiên thu dưỡng một nhóm lớn cô nhi, từ nhỏ dạy hần môn võ thuật, lại kinh qua Lữ Thiên theo bộ đội học được phương pháp huấn luyện, khắc khổ huấn luyện hơn mười năm, sớm là được một cỗ vô kiên bất tồi lực lượng, mà trước mắt này tam chi đội ngũ, chính là trước đây thu nuôi cô nhi.

Lữ Thiên một thân nhung trang, khó hạ Hắc Tông Mã, tay cầm nhất cây đại đao, bạch khôi bạch giáp, nhiều lần bạch nhiệm theo gió phiêu lãng, rất tiêu sái.

"Chủ nhân, án yêu cầu của ngài, tam chi bộ đội đã tập hợp hoàn tất." Hôi bào thấy Lữ Thiên, ruổi ngựa tiến lên đón.

Lữ Thiên đón bọn lính sùng bái ánh mắt, cẩn thận nhìn cả chi đội ngũ, kỷ luật nghiêm minh, đều nhịp, Lữ Thiên trong mắt thắm lau một cái tự hào, bốn mươi năm, thế giới này còn có người nhớ kỹ ta Lữ Thiên sao.

"Mục tiêu biên thành, hết tốc lực tiến về phía trước."

Theo Lữ Thiên ra lệnh một tiếng, ba nghìn quân mã hí, sở hữu binh sĩ động tác đều nhịp, ba nghìn quân mã chạy chồm, dĩ nhiên có thể phát sinh chinh tề tiếng oanh minh, đại địa chấn chiến, tuyết trắng bay tán loạn, thụ thượng phác tốc lạc tuyết, nhiễm trắng lao tới sa trường những đàn ông.

Ngay nửa đêm hôm qua lúc, Lữ Thiên thu được Mạc Tà đáp lời, lấy được yêu cầu năm mươi viên thuốc, Lữ Thiên lập tức kêu Hôi Y tập hợp đội ngũ, Mạc Tà thấy Lữ Thiên ba nghìn binh sĩ, sợ hãi than liên tục, hầu như không thể tin được, lúc này xin mời Tuyết quốc Vương hạ chiếu thư, phong Lữ Thiên là binh Mã đại nguyên soái, tịnh hứa hẹn, Tuyết quốc trên dưới hai mươi lăm vạn binh sĩ, toàn bộ nghe lệnh của Lữ Thiên, ngay cả Mạc Thanh cái này nguyên soái cũng không ngoại lệ, cùng sử dụng kịch liệt công văn, thông tri Tuyết quốc các thành trì quan ải.

Biên thành là một tòa tất yếu, phía bắc diện nửa dặm xa, có một cái sơn đạo, mười trượng khoan, sơn đạo nối thẳng Bắc Xuyên, là hai nước thông thương mở đi ra ngoài, ba mặt là mang mang núi lớn, một mặt là Ma La Hà, không công chiếm biên thành, cường công hoàng đô nói, sẽ bị năm trượng khoan đại hà ngăn cản, biên thành quân coi giữ chắc chắn sẽ không kiên kháng, thủ biên thành, đánh hạ tất yếu, độ khó có thể nghĩ.

Ngày thứ hai sáng sớm, Lữ gia quân qua sông đi tới một mảnh rừng rậm, Lữ Thiên hạ lệnh mọi người dừng lại.

"Lữ lão tướng quân, phía trước mười dặm, chính là biên thành Bắc Xuyên doanh địa, vừa ta đã cấp biên thành thủ tướng truyền tin." Nhất con chiến mã thượng, Mạc Tà cầm biên thành địa đồ đưa cho Lữ Thiên, cùng Lữ Thiên tòng quân người đi theo hầu không sai biệt lăm.

Lữ Thiên gật đầu, không có nhận địa đồ, quay đầu nhìn về phía bên người tướng sĩ, một ngày một đêm hành quân gấp, binh sĩ không có một chút quỵعن, còn là uy phong lẫm lẫm.

"Nghỉ ngơi tại chỗ nửa giờ, trước đền đầy bụng."

"Mạc tiên sư, người thông tri biên thành thủ tướng, gọi bọn hán chuẩn bị một vạn khinh kỵ binh, thấy ngoại thành giao chiến, chậm lại một khắc đồng hồ, bộ binh xuất bắc môn, lao thẳng tới Bắc Xuyên bốn trện, khinh kỵ binh xuất Đông Môn, lao thẳng tới phía bắc diện địch nhân, sau đó tùy ta truy sát." Lữ Thiên nói xong, từ nhỏ giáo trong tay tiếp nhận nhiều thịt bò, ăn ngấu nghiến.

Mạc Tà bối rối, nhìn ăn cơm Lữ Thiên, trong lúc nhất thời không biết nói cái gì cho phải, "Người không nhìn nhìn xuống đất đồ sao?... ít nhất ... Người nếu muốn xuất điểm đáng đáp giống như đối sách lại, vậy cũng có Xuyên quân bố trí Hồ Xà Thôn Long đại trện, tự trực tiếp như vậy sát điều không phải lấy trứng chọi đá sao, nếu như liều mạng quá, ta còn phí lớn như vậy lực thỉnh người làm gì thể."

Lữ Thiên diện vô biểu tình, chỉ là nghi ngờ nhìn Mạc Tà liếc mắt, "Mạc tiên sư điều không phải đem binh quyền giao cho ta, ta nói như thế sát, sẽ như thế sát."

Mạc Tà chỉ vào Lữ Thiên một lát, "Người. . Lữ tướng quân, vây thành Bắc Xuyên sĩ tốt ít nói cũng có mười lăm vạn, biên thành quân coi giữ đều là lính mới, không được mười vạn lính mới, người làm sao dám liều mạng như vậy. ?"

Lữ Thiên cười nhìn, "Ta đây thứ hậu thủ gì cũng không có, nhưng ta có thể bảo đảm này chiến khẳng định thắng, Mạc tiên sư, ta và người đánh cuộc chứ, nếu như ta thắng, sau đó ta quân lệnh, người bắt năng đang chất vấn nữa tự."

"Ta đây muốn thắng ư?"

"Người thắng, ta và này ba nghìn nhân, nặc cho người xử trí, truyền tin cấp biên thành quân coi giữ chứ."

Mạc Tà con tức cũng lên tới, nhưng đối với Mạc Thanh tiến cử hiền tài nhân, còn là lựa chọn tin tưởng, qua loa vài nét bút thư, buộc đến bỏ câu đưa tin thượng, về mặt không phục nhìn Lữ Thiên.

Nửa giờ sau, Lữ Thiên ra lệnh một tiếng, sở hữu quân sĩ móc ra hai khối bố, một khối khóa lại móng ngựa thượng, một khối thắt ở miệng mũi trung gian. Tam chi đội ngũ chờ xuất phát.

"Đánh như thế nào trượng, không cần ta tại nhiều lời, Hôi Y, người của người theo đông đi về phía nam xung phong liều chết, Bạch Y, người của người theo nam vãng đông xung phong liều chết, gõ chuông thu binh, về tới đây tập hợp."

Hai người nhận lệnh, mang theo lưỡng đạo nhân mã lạng lẽ triều biên thành lướt đi.

"Mạc tiên sư, chúng ta đã lên đường đi, mục tiêu tây môn, đi." Lữ Thiên ra lệnh một tiếng, nhất đoán chiến mã, về phía tây môn phóng đi.

"Sát."

Một tiếng tề rống, cửa nam quân trước hết chạy ào trện địa địch, cách xa nhau không được trăm mét, thẳng đến Bạch Y la lên, Bắc Xuyên quân sĩ mới các kinh lật dựng lên, cuống quýt nắm lên vũ khí nghênh địch, không được khoảng trăm thước, đối với cuộn cuộn chiến mã mà nói, đảo mắt là có thể đến trước mặt.

Bạch bào các tướng sĩ các đều kinh qua nghiêm khắc hiện đại hoá huấn luyện quân sự, học võ hơn mười năm, đứng binh lính bình thường mà nói, cuống

quít nghênh địch, căn bản là đỡ không được, giao chiến không bao lâu, đã bị giết được đại bại mà chạy.

Bắc Xuyên quân lão tướng tại hạp cốc miệng nghỉ ngơi, nghe được tiếng kêu cũng là sững sờ, biên thành đám này lính mới là không có khả năng. Tuyệt quốc ngoại trừ hai nơi tất yếu, căn bản cũng không có binh, hẳn là Bắc Xuyên đại tướng một trong, biết chút ít tin tức, hai nước trong vòng một năm, căn bản cũng sẽ không có cái khác trợ giúp, đây là đâu còn binh, chẳng lẽ là một ít đại hộ nhân gia tư binh?

"Lên ngựa, theo ta đi nhìn." Lão tướng quân ra lệnh một tiếng, mấy trăm thân vệ lên ngựa, triều nam diện chạy đi.

Lúc này, tiếng kêu đã chung quanh vang lên, càng ngày càng nghiêm trọng. Lữ Thiên giết chính chính đã nghiền, trong tay bảo đao trên dưới tung bay, bị hấn trăm với mã hạ đích sĩ binh đã không dưới năm mươi nhân, Thanh Y quân xông tới thời gian, rất nhiều binh sĩ còn đang triều nam diện quan vọng, căn bản không có kịp phản ứng, đã bị Lữ Thiên chạy ào đoàn người, kỵ binh chạy ào bộ binh trung, hậu quả có thể nghĩ.

Không bao lâu, bắc Xuyên tướng quân đã đi đường vòng tây môn, xa xa thấy một đội Thanh Y kỵ binh tại quân trận xung phong liều chết, các hung ác độc địa thông minh, đến mức, căn bản không người có thể ngăn, Bắc Xuyên quân đã sớm lộ ra bại tướng, Thanh Y quân khoảng chừng có một nghìn nhân, xa xa binh sĩ xông về phía trước, bị xung phong liều chết đích sĩ binh chạy trốn tứ phía, trong nháy, thái độ mà chết sĩ tốt vô số kể.

"Không cần loạn, người nào lui về sau nữa, lập tức cho ta chém." Lão tướng nhắc tới trường thương, rống to một tiếng, triều Thanh Y quân vọt tới, hốt hoảng sĩ tốt nghe được rống to hơn, xem là Bắc Xuyên thượng tướng quân, sĩ khí tăng mạnh, đã theo quay người giết trở về.

Xung phong liều chết hăng say Lữ Thiên, nghe được rống to hơn, nhìn trúng đội bị hướng đoạn, lập mã quay người, triều mặt bên vọt tới.

Lão tướng một cây đại thương trên dưới tung bay, đang cùng năm Thanh Y có lực lượng ngang nhau, những thứ khác Thanh Y triều lão tướng lĩnh tới thân vệ phóng đi.

Lão tướng càng đánh càng kinh hãi, cùng hấn giao chiến Thanh Y, tuyệt đối không là cái gì chiêu tướng, nhưng các chiêu thức tàn nhẫn lão luyện, phối hợp chặt chẽ, cùng bọn họ giao thủ hơn mười chiêu, trái lại bản thân rơi xuống nhất ti hạ phong.

Nhìn nửa bản thân mang tới mấy trăm danh thân vệ, lão tướng đảo hít một hơi lạnh khí, lúc này mới giao chiến nhiều một hồi, thân vệ đã bị giết hơn phân nửa, tuy rằng thân vệ tu vi và Thanh Y không sai biệt lắm, đều ở đây Luyện Khí thất bát tầng trong lúc đó, nhưng đám này Thanh Y phối hợp thật là khéo, thân vệ tại Thanh Y quân thủ hạ đi bắt quá hai chiêu, này là ở đâu ra một đám Thanh Y.

Ngay lão tướng nghi hoặc lúc, Lữ Thiên đã cầm đao lật trở về, lao thẳng tới này Bắc Xuyên lão tướng, chiêu đầu chính là một đao.

Lão tướng là Trúc Cơ kỳ bảy tầng tu vi, cảm giác được phía sau chân khí cuộn cuộn, ngưng thần vận khí, triều không trung chặn lại.

Đáng tiếc, Lữ Thiên là tập võ luyện đến Trúc Cơ tốt cùng, này lão tướng trường thương còn không có giơ lên, Lữ Thiên đã sớm biến chiêu, một đao đem lão tướng chém thành lưỡng đoạn, Lữ Thiên cảm mã lần thứ hai chạy ào Bắc Xuyên quân lý, Thanh Y quân theo sát.

Một khắc đồng hồ qua đi, trong thành kỵ binh tuân ra lúc tới, Bắc Xuyên binh sĩ đã sớm đại loạn, đao binh cùng tới rồi trợ giúp đích sĩ binh đụng vào lẫn nhau, chạy trốn tứ phía, kỵ binh nhẹ môn tại trong thành nín bảy ngày, sao có thể buông tha cơ hội như vậy, cấp tốc thêm vào chiến đoàn, triều phía bắc diện lướt đi, phía bắc diện tới rồi trợ giúp bộ binh bị xông đại loạn.

Bộ binh án lâm ra bắc môn, đám người kia tuy rằng bị vây bảy ngày, nhưng địch nhân căn bản chưa đi đến công, cùng một đám không có trải qua chiến trường tân binh như nhau, bắt đầu có chút bối rối, nhưng thấy địch nhân càng hoảng loạn lúc, bọn lính tới dũng khí, gươm vũ khí triều địch nhân phóng đi.

Theo buổi sáng thẳng giết buổi trưa, Bắc Xuyên quân tất cả đều trốn vào núi trung, tại Ma Bàn sơn đóng Bắc Xuyên binh đến trợ giúp, Lữ Thiên mới hạ lệnh thu binh. Đám này trợ giúp quân sĩ trung có thể có ba nghìn tổng môn đệ tử, Lữ Thiên không dám mạo hiểm, mang theo Lữ gia quân rút về trong rừng rậm xây dựng cơ sở tạm thời.

Lui lại lúc, Mạc Tà nhìn đầy đất Bắc Xuyên quân thi thể, cùng lúc đó không có mấy Tuyệt quốc thi thể, đã ngược ăn xong Lữ Thiên.

"Lữ Thiên, ngươi dựa vào cái gì tự dám cứng như thế hợp lại, dựa vào cái gì tự chắc chắn này chiến tất thắng? Hơn nữa, quả thực thắng."

Lữ Thiên nở nụ cười, "Mạc tiên sư, chỉ bằng Bắc Xuyên không biết ta Lữ Thiên lợi hại, không biết ta Lữ gia quân xuất sơn."

Mạc Tà nhìn tràn đầy tự tin Lữ Thiên một trận không nói gì, "Hảo, Lữ Thiên, nguyện thua cuộc, sau đó của ngươi quyết đoán, ta sẽ không nhiều lời nữa tự."

Lữ Thiên xem Mạc Tà ăn xong, này mới an tâm, Mạc Tà dĩ tiên sư tự cho mình là, tuy rằng ngoài miệng thuyết nghe theo Lữ Thiên an bài, nhưng ngược đúng Lữ Thiên cũng không cảm mạo, như vậy, Lữ Thiên mới có thể cùng Mạc Tà đánh cuộc, chiến trường không có khả năng có hai cái ra lệnh nhân.

Quả thực, này chiến không có chuẩn bị ở sau, Lữ Thiên cũng không có đi phá hấn đại trận, chính là cứng đối cứng chém giết, trận pháp lợi hại hơn nữa, đúng là vẫn còn kháo nhân duy trì, sĩ tốt bị ba đường đánh lên cường công, người nào đi duy trì đại trận.

Hơn nữa Lữ Thiên nghiên cứu tình báo, chỉ này Bắc Xuyên quân sĩ còn lại mười chín vạn nhân, vây thành bảy nhật, vì mà không công, lại phân ra năm vạn tại Chư thành đi thông biên thành trên đường, dọc theo đường tại cao sườn núi đâm hai tòa doanh, biên thành vắng Bắc Xuyên đi, chỉ có một cái đại đạo, chỉ này quân sĩ nhận được mệnh lệnh, còn là phòng ngừa Bắc Phủ quân rút về, đại bộ phận tông môn đệ tử, đều ở đây cao sườn núi. Ngồi chờ bảy ngày, không hề phòng bị phổ thông quân sĩ đối chiến Lữ gia quân, không huyền niệm chút nào, căn bản chưa dùng tới cái gì mưu kế.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Đã từng truyền kỳ

....

Thiên lý ngoại, trên đại điện.

"Báo."

Trong đại điện mấy vị sứ giả đang nghiên cứu địa đồ, bị đột nhiên tới thông báo cắt đứt.

"Chuyện gì."

"Khởi bẩm các vị tông chủ, sứ giả, Đà chủ đại nhân, tiền tuyến chiến báo." Một gã hắc giáp tu sĩ đi vào đại điện, hắc giáp là lần này phụ trợ giám sát quần áo nón này khô giáp, không thuộc về phương đó, trực tiếp đứng sứ giả cùng Đà chủ phụ trách.

Đà chủ ngồi ở chủ vị, ý bảo hắc giáp nói.

"Bắc Xuyên chiến báo, Bắc Xuyên quân sĩ biến thành bộ đội sở thuộc, ngày hôm nay hùng đông cùng một đội thần bí binh sĩ đại chiến, tử thương mười vạn, còn dư lại rút về đến trên sườn núi hai tòa doanh trại trú đóng ở."

Đà chủ hứng thú, "Thần bí quân sĩ? Điều tra rõ thần bí quân sĩ lai lịch sao, từ đâu chạy tới."

"Còn không có thẩm tra, chi bộ đội này đánh ra quân kỳ là bạch đề ngân tự, phi thường khó khăn nhận thức, bất quá có sống sót binh sĩ thuyết, quân kỳ thượng hình như là một cái Lữ tự, tiểu tu cho rằng." Tu sĩ nói, quay đầu nhìn về phía Trương Quân.

Trương Quân chờ người mờ mịt, nhưng rất nhanh phản ứng kịp, "Lữ, Đà chủ đại nhân, ngày hôm trước ta ứng đại nho Lữ Thiên, là của hắc nhân, ha ha. ." Còn chưa nói hết, Trương Quân cười ha hả, phía sau Đại Danh tông đệ tử nhìn nhau liếc mắt, cũng đều lộ sắc mặt vui mừng.

Đà chủ nghe được Trương Quân suy đoán, bưng tỉnh đại ngộ như nhau, gật đầu.

Trương Quân vẻ mặt mừng rỡ, "Hắc giáp, ta hỏi ngươi, chi bộ đội này có bao nhiêu nhân."

"Hồi tông chủ, ba nghìn tả hữu."

Một bên Tư Đồ Hạo Nhiên ngồi không yên, "Hắc giáp, các ngươi thẩm tra sao, ba nghìn nhân làm sao có thể sát mười vạn nhân, đứng bất động, đã đủ bọn họ giết nướng tay."

"Những câu là thật, có biên thành quân coi giữ phối hợp. ."

"Báo."

Hắc giáp còn chưa nói hết, lại một danh hắc giáp đi vào đại điện, triệu mọi người thi lễ một cái.

Tư Đồ Hạo Nhiên thấy tên này hắc giáp, ngực vui vẻ, người nọ là phái đến Triệu Vô Cực bên người hắc giáp.

"Trương Hiểu Thiên, Triệu Vô Cực bên kia có cái gì tình báo, có đúng hay không Chư thành công phá."

Hắc giáp thi lễ một cái, "Tông chủ đại nhân, Chư thành không có công phá, là Triệu Vô Cực đại quân xuất phát, chỉ chứa mười vạn người đang Chư thành ngoại duy trì quân trận, Triệu tướng quân suất hai mươi mấy vạn quân tốt cùng sở hữu tông môn đệ tử chạy tới biên thành, Thiên Môn bộ đội sở thuộc cũng bị điều mười vạn đại quân trợ giúp biên thành."

"Cái gì? Chuyện gì xảy ra, Triệu Vô Cực điên rồi sao, mắt thấy Chư thành sẽ bắt lại." Tư Đồ Hạo Nhiên tức giận đứng lên, thiếu chút nữa không có tiến lên néo hắc giáp.

Một bên Trương Quân lại mừng rỡ không được, cười to nói, "Tư Đồ tông chủ, tốt xấu ngươi cũng là nhất tông chi chủ, thế nào như thế mắng chàng, điều

không phải nhượng Đà chủ cùng các vị sứ giả chê cười sao, hay là nghe hắc giáp nói xong chứ."

Tư Đồ Hạo Nhiên nộ trừng Trương Quân liếc mắt, khó chịu trở lại chỗ ngồi.

"Là, tông chủ, thuộc hạ theo tại Triệu nguyên soái bên người, sáu ngày lai, Triệu nguyên soái chia tam ba, ngày đêm công thành, Chư thành quân coi giữ tại trong thành cố thủ, tử thương đã triệu quá hai vạn nhân. Nhưng buổi trưa hôm nay, Triệu nguyên soái nhận được biên thành chiến báo hậu tỵ có về phi thường phiền muộn, tại soái trường trung đứng ngồi không yên, sau đó tự mệnh lệnh đình chỉ công thành, lưu lại mười vạn binh vây khốn Mạc Thanh, còn lại binh sĩ đều bị mang đi."

"Cái gì, cũng bởi vì một cái nho nhỏ thư sinh, đáng giá lao sư động chúng như vậy sao?"

"Tông chủ, Triệu Vô Cực thuyết, hấn chạy đi biên thành, chính là vì xác nhận, ba nghìn quân lĩnh quân giả, có đúng hay không đại nho Lữ Thiên."

Đà chủ cùng vài cái sứ giả nhìn nhau liếc mắt, "Là thì như thế nào, điều không phải thì như thế nào? Triệu Vô Cực lĩnh binh bày binh bố trận không sai, hấn ngày đêm cường công Chư thành, không ra bán nguyệt, trong thành binh sĩ không bị giết chết, đã phải mệt chết, hấn hiện đang tại sao muốn buông tha."

"Bẩm Đà chủ, Triệu nguyên soái thuyết, nếu như lĩnh quân nhân là Lữ Thiên, thì là tiêu diệt hết Bắc Phủ quân đã không làm nên chuyện gì, phải toàn lực vây giết, nếu như điều không phải Lữ Thiên, Mạc Thanh chờ người, hấn căn bản không có không coi vào đâu."

"Thế nào? Triệu Vô Cực đối với người này đánh giá cao như vậy sao, một cái Lữ Thiên, có thể mạnh hơn Tuyệt quốc mười vạn Bắc Phủ quân sao." Đà chủ cùng mấy vị sứ giả hứng thú.

"Triệu đại soái thuyết, nếu quả thật là Lữ Thiên, chỉ cần cho hấn một ít thời gian, hấn có thể làm ra thập chi, hai mươi chi Bắc Phủ quân lai, chính là biên thành phòng giữ mười vạn lính mới, tại Lữ Thiên trong tay, cũng có thể để trên trăm vạn hùng binh."

"Ha ha, này Triệu Vô Cực dám dụng ba mươi vạn binh ngành kháng Mạc Thanh trăm vạn đại quân, nhìn ra cũng không phải cái gì bảo thủ người cẩn thận, bản Đà chủ nghe người nói, này Triệu Vô Cực thế nào e ngại nhất giới thư sinh, Lữ Thiên cũng không phải thần tiên, mười vạn lính mới có thể có cái gì xem như."

Một bên Điện sử giả chấp tay, "Đà chủ, thuộc hạ cho rằng Triệu Vô Cực cũng không phải bản tên không địch, biên thành này chiến, cũng có thể thấy được này Lữ Thiên, không chỉ là nhất giới thư sinh đơn giản như vậy."

Nga? Đà chủ gật đầu, việc này cũng là sự thật, quay đầu lần thứ hai nhìn về phía hắc giáp.

"Chính như sứ giả theo như lời, Lữ Thiên khả năng mang quá binh, tịnh bị Triệu Vô Cực khen là đương đại đệ nhất, bách quốc danh tướng không người có thể xuất kỳ hữu."

"Cái gì? Mang quá binh, còn là đương đại đệ nhất, thế nào chúng ta này không có hấn bắt luận cái gì tư liệu, hắc giáp, các người là thế nào làm việc."

Hai gã hắc giáp kiến Đà chủ sắc mặt thay đổi, nhanh lên quỳ mọp xuống đất, "Đà chủ chuộc tội, thuộc hạ nói là khả năng mang quá binh, Lữ Thiên cực kỳ thần bí, chúng ta lấy được hấn chinh chiến tư liệu, cũng là theo một ít bị văn trung nghe được, không có chân binh chứng cứ xác thực."

"Thuyết "

"Là, Đà chủ, năm mươi năm trước, có nhất đại quốc, tên là Đại Đường. Đại Đường ủng binh ba trăm vạn xâm lấn Tuyệt quốc, Tuyệt quốc lúc đó chỉ là tiểu quốc, thực lực của một nước thắng yếu, năm mươi vạn binh sĩ dễ dàng sụp đổ, Đại Đường quân đội như vào chỗ không người, chia thập lộ đốt sát, thẳng đến Tuyệt Nguyệt hoàng thành. Hoàng thành nguy tại sớm tối, ngay hoàng thành ăn bữa hôm lo bữa mai lúc, đột nhiên theo Đại Đường trung quân phía sau tuôn ra Đường viên tiêu tướng, một đội một vạn nhân cắt đoạn quân Đường phổ thông, bày ra một tòa không biết tên đại trận, một đội tam vạn đánh bắt ngờ quân Đường đường lui, quân Đường trung quân hồi viện trợ, lại bị thập cổ tiểu đội bằng vào địa thế, từng nhóm mai phục, quân Đường đại bại, lưỡng tướng thừa thắng xông lên, cho đến bảy năm sau, giết hết Đại Đường."

Điện sử giả về mặt tiểu ý, "Lữ Thiên chính là lưỡng viên tướng một trong sao?"

Hắc giáp lần thứ hai khom người, "Bẩm sứ giả, chính là này không xác định."

Hắc giáp kể tục giảng đến, "Sau đó, Đại Đường chứa nhiều minh hữu, tại cuối thời thái tử thỉnh cầu hạ, cấu thành liên quân chinh phạt Tuyệt quốc, còn là chi này quân, dùng tam năm, giết sạch rồi bắt quốc gần nghìn vạn quân tốt, bắt quốc binh sĩ thập không thuần nhất, chỉ có thể cắt đất cầu hoà, càng làm cho nhân khó khăn đoán là, Tuyệt quốc cư nhiên đáp ứng rồi, lúc đó chi kia quân chính là Bắc Phủ quân tiền thân, mười năm, đại chiến trên trăm, tiểu tranh tài thiên trảng, không một lần bại, thế hệ trước nhân hồi ức, chi này quân lúc ban đầu đánh ra cờ hiệu, chính là Lữ gia quân."

"Nga?" Đà chủ cùng vài tên sứ giả nghe xong, nhin không được sợ hãi than, nhất tề nhìn về phía dưới Đại Danh tông tông chủ.

"Đúng, có chuyện này, nhưng tối hậu có cho ta thư khiêu chiến thượng tã, chi này quân thống suất là Mạc Thanh, mười mấy tên thống lĩnh trung cũng không có Lữ Thiên người này a."

Đà chủ trong mắt tình quang lóng lánh, một trận cười to, "Càng ngày càng có ý tứ, Lữ Thiên rốt cuộc lai lịch gì? Triệu Vô Cực lại là làm sao mà biết được, cấp bản tọa nhất nhất nói đi."

Hắc giáp nhận lời, "Thuộc hạ hỏi qua, Triệu Vô Cực khẳng định, đích xác có Lữ gia quân vừa nói, phản vấn tại hạ, có hay không nghe qua 'Danh sư đại tướng Mạc Tự Lao, thiên quân vạn mã tránh bạch bào.' thuyết này thủ đồng dao, chính là trước đây đại chiến, bách tính là Lữ gia quân sáng chế, tục truyền thuyết, lúc đó Lữ gia quân đại kỳ, cũng là bạch để ngân tự, cách xa căn bản nhìn không ra viết cái gì, cùng ngày hôm nay đánh lên bộ đội thần bí đánh ra đại kỳ không có sai biệt, mà khi lúc Lữ gia quân thủ lĩnh, đã bảo Lữ Thiên."

Đại Danh tông đệ tử nghe xong, trên mặt đều lộ ra hưng phấn, sứ giả cùng cái khác lưỡng tông tông chủ cũng là vẻ mặt sợ hãi than, chỉ có Thanh Vân tông tông chủ, mặt đen cùng đáy nổi như nhau.

Đà chủ nghe xong, ở trong đại sảnh đi qua đi lại, "Thất quốc đại nho, truyền kỳ quân thần, năm mươi năm trước Tuyệt quốc gần diệt quốc lúc, ra một Lữ gia quân ngăn con sóng dữ, hôm nay Tuyệt quốc lần thứ hai nguy cơ, lại ra một Lữ gia quân, cấp bản tọa kể tục quan sát, tin tức của người này, ta muốn trước tiên biết."

"Nhạ" hai gã hắc giáp khom người rời khỏi đại điện.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Bình bắc kế hoạch

.....

Tuyệt quốc, biên thành.

Lữ Thiên cùng tam viên biên thành thủ tướng ở ngoài thành dò xét. Không ít binh sĩ tại sơn khẩu hơi nghiêng đầu vai toà tân doanh.

"Trảm tướng quân, cho người điều tra sự tình thế nào."

Biên thành thủ tướng Trảm Lăng từ phía sau quân sĩ trong tay tiếp nhận chia ra báo biểu, đưa cho Lữ Thiên. "Lữ lão tướng quân, quân ta thám tử báo lại, Triệu Vô Cực suất lĩnh hai mươi lăm vạn đại quân theo Chư thành tới rồi, Thiên Môn cũng có mười vạn Bắc Xuyên quân triều biên thành hành quân gấp."

"Đều tới sao." Lữ Thiên trầm ngâm một cái hạ, tiếp nhận Trảm Lăng tham tới tư liệu.

"Nguy Chính Nam, Bắc Xuyên hồ tướng, tác chiến dũng mãnh, hành sự tàn nhẫn, hiện suất lĩnh năm vạn binh, với thương đạo bên trái sườn núi đóng, trong quân tông môn đệ tử hai nghìn, nhưng người này tánh khí nóng nảy, dễ xung động."

"Trần Hoài Cổ, võ nghệ cao cường, Bắc Xuyên thái sư Trần Văn chi tử, suất binh lục vạn, với thương đạo phía bên phải đóng, tông môn đệ tử một nghìn, người này bảo thủ, hi uống rượu, trí kế giống nhau."

"Lữ tướng quân, người muốn những người này tư liệu, chẳng lẽ là tướng công hãm hấn hai tòa doanh trại sao, trên tay ta đích sĩ binh chỉ có tám vạn, hai người bọn họ hễ là góc, công một doanh, người tất nhiên sẽ trên cao nhìn xuống xung phong liều chết, đến lúc đó nhất định sẽ hai mặt thụ địch."

Lữ Thiên thỉnh Trảm Lăng nói, âm thầm lắc đầu, người này cẩn thận có thừa, quyết đoán bất túc, chỉ có thể làm một cái thủ tướng.

"Mạc tiên sư, người xem coi thế nào ni."

Bên cạnh Mạc Tà trầm tư một hồi, "Lưỡng doanh trung gian cách một cái thương đạo, đều ở đây giữa sườn núi đóng, cách xa nhau bất túc một dặm, nếu như chỉ công một chỗ, một chỗ khác trợ giúp, nhất định sẽ hai mặt thụ địch, cường công không thể làm, nhưng nếu như theo đuổi mặc kệ, hai ngày sau Triệu Vô Cực trợ giúp tới rồi, bốn mươi lăm vạn đại quân, một vạn Thanh Vân các đệ tử (Thanh Vân tông), san bằng biên thành đều dư dả."

Trảm Lăng thỉnh Mạc Tà nói xong, vẻ mặt mồ hôi lạnh, có chút nghĩ mà sợ nhìn Lữ Thiên.

"Đúng, không sai, cuộc chiến này không đánh không thể, Chư thành còn có Bắc Phủ quân bị bọn họ vây khốn."

"Thế nhưng đại soái, nam bắc lưỡng doanh cao treo miễn chiến bài, chúng ta chút người này thủ cường công cũng không đủ a, huống hồ Bắc Xuyên hiện tại binh nhiều tướng mạnh, doanh trung còn có ba nghìn tông môn đệ tử, chúng ta thế nào đánh?"

"Lưỡng doanh cố thủ, binh nhiều tướng mạnh, còn có tông môn đệ tử? Lưỡng doanh cố thủ ta gọi hần đi ra, nhiều lính không có việc gì, tướng rộng cũng phải nhìn có đúng hay không lương tướng, tông môn đệ tử sao, có đôi khi có bọn họ, đã không nhất định là chuyện tốt. Ta diệt Bắc Xuyên có ba bước kế hoạch, bước đầu tiên, ta là nó điều hồ ly sơn, bước thứ hai, ta là nó mượn đao giết người, đệ tam bộ sao, kêu rút cũi dưới đáy nồi được rồi."

Trầm Lăng, Mạc Tà cùng cái khác mấy viên chiếu tướng không giải thích được, về mặt mờ mịt nhìn Lữ Thiên

"Triệu Vô Cực hẳn là đoán được là ta, hai nơi nhận được mệnh lệnh nhất định là tử thủ, đợi Triệu Vô Cực trợ giúp."

Lữ Thiên một trận, nhìn về phía Trầm Lăng, "Trầm tướng quân, ngày hôm qua cho tới hôm nay, người vẫn điều tra lưỡng doanh hướng đi, có cái gì dị thường sao."

"Có, kỳ thực cũng không toán dị thường, tả doanh trở lại trên núi, bỏ thêm gấp hai đích sĩ binh tuần tra, hữu doanh tự an tĩnh hơn, chỉ là các có vẻ vô tình, hữu doanh rất nhiều Thanh Vân tông đệ tử xuất doanh, đánh lên ta tại ngoại cấm trại nhân mã, đánh lên nhân số không nhiều lắm, nhưng một ngày cũng giết ta hơn trăm người"

Mạc Tà cười nói, "Đám này Thanh Vân tông đệ tử trên danh nghĩa về các chiếu tướng quản lý, nhưng người nào quản được bọn họ, đi ra tập sát đã rất bình thường."

"tả doanh ư?"

Trầm Lăng suy nghĩ một chút, "Tả doanh có rất ít, đoán chừng là Ngụy Chính Nam quân nghiêm."

Lữ Thiên suy nghĩ chỉ chốc lát, hi thượng ni sao, xoay người đứng Trầm Lăng đạo.

"Người phải năm nghìn quân mã, ngày đêm đi hữu doanh ngoại khiêu chiến đánh nghi binh, nhượng bọn dạt ra mạ, ai có thể mắng ra Trần Hoài Cổ, phản thưởng bạc ngàn lượng, nhớ kỹ, chỉ là khiêu chiến, nếu như địch nhân xuất chiến, sẽ giả bộ bại lui, như vậy đền đáp lại, lúc nào chân đả, xem ta kỳ lệnh hành sự."

Trầm Lăng gật đầu, xoay người triệu một tướng quân nói rằng, "Đinh phó tướng, việc này người đi làm chứ, nhớ kỹ lời của tướng quân, không được lỗ mắng."

"Tuân lệnh. ." Phó tướng thống lĩnh một đội nhân mã rời đi.

"Trầm tướng quân, lại phái hai vạn quân giáo, tại địch nhân hữu doanh ngoại năm dặm chờ, đã xem ta kỳ lệnh hành sự, thấy Trần Hoài Cổ, toàn lực chém giết, Ngụy Chính Nam tả doanh tới rồi trợ giúp, người của người tự lui về biên thành trung cố thủ."

"Mặt khác phái hai vạn nhân chuẩn bị đợi mệnh, mang theo ba nghìn Bắc Xuyên quân sĩ giáp trụ, mang nhiều nhiều tên nỏ."

Trầm Lăng lại phái một gã phó tướng lĩnh binh đi vào, sau đó có chút nghỉ ngơi xem Lữ Thiên, "Lữ tướng quân, bọn họ nếu nhận được mệnh lệnh tử thủ, sẽ ra tới sao."

Lữ Thiên lắc đầu, "Xuất không được đều, thế nhưng ta xem bọn hần là không nhìn được, thật tốt cơ hội lập công a." Lữ Thiên nói xong, triệu lưỡng doanh đóng quân Ma Bàn sơn nhìn lại.

Trầm Lăng cùng Mạc Tà, hai người liếc nhau, tất cả đều không có minh bạch Lữ Thiên đích ý tứ, nếu như nhân không được, bản thân mấy vạn đại quân điều không phải bạch mang hoạt, còn không bằng giả cố hạ thành trì nì, nhưng hai người cũng không có hỏi nhiều, Trầm Lăng nhận được mệnh lệnh là toàn lực phối hợp Lữ Thiên, mà Mạc Tà, từ đứng thua cuộc chỉ hậu, Lữ Thiên chỉ cần nói đến mệnh lệnh, hần đều thức thời ngậm miệng lại.

Hồi Y tam người biết Lữ Thiên lợi hại, chỉ cần Lữ Thiên nói đến kế hoạch, nhất định là liên tiếp mưu lược, có thể để cho địch nhân sứt đầu mẻ trán, tướng đình đều không dừng được cái loại này.

....

Ma Bàn sơn, bắc đại doanh trung.

Trần Hoài Cổ ngồi ở lầu lớn trung, đang cùng vài tên phó tướng uống rượu nói chuyện phiếm, nói điều không phải rất vui vẻ, đều là bởi vì ngày hôm qua một hồi đánh bại.

"Chiếu tướng, người nói đại soái đây là ý gì, vô năng lão gia này đánh một hồi đánh bại, thế nào liên chúng ta cũng không cho xuất chiến, đại soái còn thân hơn tự lĩnh binh đến." Một bàn nhân đã uống không ít, bắt đầu nói chuyện trời đất đứng lên.

"Đúng vậy, theo giao chiến bắt đầu, chúng ta đã bị phái đến nơi đây đóng ở, nếu không đại soái mệnh lệnh, biên thành mười vạn tân binh có thể ngăn được chúng ta."

Thủ tọa thượng cơ thể cầu bàn trắng hán một tiếng hừ lạnh, "Hừ. . , cũng không tin được chúng ta, ta thánh thái sư thuyết, này quốc chiến nếu như thắng, không ít nhân có thể một bước lên trời, cơ hội tốt như vậy, toàn bộ gọi hần Triệu Vô Cực một người chiếm."

"Một bước lên trời? Thế nào một một bước lên trời pháp."

Trần Hoài Cổ xuy cười một tiếng, "Lắm miệng, liên bản tướng quân đều cơ hội xa vời, một mình người thân vệ, chớ hòng mơ tưởng."

"Đại soái, chúng ta đây còn ở ở chỗ này làm gì, nhanh lên lập công a, đám kia Tuyệt quốc phế vật, liên đao cũng sẽ không sử dụng đây, chúng ta hợp lại thượng tính mệnh, cũng phải cấp chiếu tướng tranh thủ đến cơ hội này a."

"Báo" đúng lúc này, một cái quân giáo tại ngoài - trưởng thông báo.

"Chuyện gì?"

Trần Hoài Cổ chính nói đến tâm phiền sự tình, bị người cắt đứt càng thêm phiền muộn.

"Bẩm báo Trần tướng quân, doanh ngoại một đội Tuyệt quốc binh sĩ, đang ở mạ trận, mắng phi thường khó nghe, các giáo úy đều thỉnh chiến."

Hừ? Trần Hoài Cổ nâng cốc chén đổ lên một bên, tức giận hừ một tiếng, triều tướng đi ra ngoài.

Lúc này doanh ngoại có Tuyệt quốc mấy nghìn binh sĩ, đang ngồi, nằm, còn có mấy người chọn Bắc Xuyên binh sĩ mũ giáp, thừa thớt, biếng nhác, thể nhưng mọi người, đều ở đây chỉ vào bắc doanh chửi ầm lên, chiếu tướng nói, mắng ra Trần Hoài Cổ, phần thưởng bạc ngàn lượng, người nào không muốn.

Trần Hoài Cổ đi ra ngoài - trưởng, thấy cái này, tức giận đến giận sôi lên, lục vạn đại quân, bị năm nghìn tân binh chặn doanh trại chửi má nó, hơn nữa hấn Trần Hoài Cổ tức thì bị nhân chỉ mặt gọi tên mạ, tổ tông mười tám đời đến đông đủ.

"Trần tướng quân, người là làm sao vậy, bị này bang đám ô hợp chặn doanh trại chửi má nó, người không ngại mất mặt sao, Triệu Vô Cực làm sao sẽ chọn người làm tướng quân." Trần Hoài Cổ còn chưa tới gấp nói, một đạo quờ trách thanh truyền đến, vài cái chừng hai mươi tuổi, một thân thường phục, oai hùng bất phàm thanh niên đi tới lều lớn ngoại.

Mấy người chính thị Thanh Vân tông đệ tử, hơn nữa còn là thiên phú bất phàm thượng đẳng đệ tử, lần này đại tông tuyển nhân, mấy người đều có sức liều mạng, cơ hội lập công đang ở trước mắt, địch nhân thật vất vả theo ô trong vỏ rùa đi ra, bọn họ lại chỉ có thể vui ở doanh trại đội viện binh, người nào không có khí.

Trần Hoài Cổ mặt đều thanh, chớ nhìn hấn là chỉ bộ đội này thống suất, lại là Bắc Xuyên thái sư con trai độc nhất, thể nhưng Thanh Vân tông đệ tử, hấn là chân không thể trâu vào, chỉ có thể nín con tức.

"Đại soái quân lệnh, người nào cũng không cho xuất chiến, người trái lệnh trăm"

"Trần Hoài Cổ, một người là bắc doanh thống lĩnh, 'Tướng tại ngoại, quân lệnh có điều không bị', người không biết sao? Bạch hạt người này một thân bản lĩnh, chớ má thù vừng không ra, Thanh Vân tông đệ tử, theo ta đi."

Hiển nhiên, thanh niên tại Thanh Vân tông trung địa vị bất phàm, hấn này nhất hô, đại bộ phận Thanh Vân tông đệ tử tất cả đều đứng dậy, theo thanh niên triều doanh trại đi ra ngoài.

Trần Hoài Cổ nhìn Thanh Vân tông đệ tử xuất doanh, chỉ là hung hăng trợn mắt nhìn liếc mắt, xoay người phản hồi trưởng trung.

Một bên tông quân xem bộ dáng như vậy, "Chiếu tướng, không ngăn bọn họ sao, đại soái quân lệnh, thể nhưng ai cũng không cho phép ra chiến."

Trần Hoài Cổ bĩu môi, "Bọn họ ta có thể không quản được, đi ra ngoài vừa lúc, thăm dò một chút hư thực, gặp phải mai phục cũng là bọn hấn cái lời quân lệnh, muốn thực sự là lập công, đó cũng là ta bắc doanh công trạng, vài cái mao đầu tiểu tử mà thôi."

. . .

Lữ Thiên đứng xa xa nhìn bắc doanh lao ra một đám y phục thường sĩ tốt, đem biên thành năm nghìn nhân giết đại bại mà chạy, khoe miệng kéo ra lau một cái mỉm cười.

Đội không có không bao lâu, Thanh Vân tông đệ tử phản hồi, biên thành năm nghìn nhân lại lên tiền, liên tiểu tốt đều chỉ mặt gọi tên muốn hòa Trần Hoài Cổ một mình đấu. Liên Mạc Tà đều nở nụ cười, như vậy vô lại chửi bậy, chính là Mạc Tà này cầu tiền vẫn đạo nhân, chỉ sợ cũng không đề ép được tức giận.

Xem người một nhà lần thứ hai bị giết thối, Lữ Thiên nở nụ cười, kế hoạch có thể bắt đầu, bởi vì... này thứ lĩnh quân xuất chiến, chính là Trần Hoài Cổ.

Lữ Thiên truyền lệnh, mạ trận nhân nghỉ ngơi một giờ, lại truyền lệnh chờ hai vạn nhân đi bắc doanh ngoại một dặm bày mai phục.

"Hồi Y, đem mọi người mang đến, đều thay đoản đao, thay Bắc Xuyên quân giáp trụ, đi trong núi rừng chờ ta, Trầm tướng quân, gọi người hai vạn nhân cũng đi bên trái sơn lâm chờ ta, người trở lại bảo vệ tốt biên thành, chờ đón ứng với người triệt trở về hai vạn binh sĩ."

Trầm Lăng gật đầu, nhưng sau đó cả kinh "Bên trái? Lữ tướng quân, chúng ta không nhân cơ hội đoạt hấn hữu doanh sao, tả doanh Ngụy Chính Nam thể nhưng thủ đắc gặt gao, hai vạn nhân căn bản công không đi vào."

Mạc Tà đã nghi hoặc nhìn hấn, nhưng lần này, không có lại nghi vấn một chữ.

Lữ Thiên cười, rút ra bản thân đại đao, "Cái gì tả doanh hữu doanh, ta bước đầu tiên mục đích, là muốn gỡ xuống Ma Bàn sơn, Trầm tướng quân, y theo lệnh hành sự chứ, gọi người đáp doanh đích sĩ binh cần phải tại một giờ nội đáp hảo, sau đó tốc tốc rút về biên thành, chậm, đã chết cũng đừng trách ta."

Lữ Thiên nói xong, chạy ào sơn lâm, triều Ma Bàn sơn tả doanh sờ soạn.

Theo Lữ Thiên thượng lộ, Trầm Lăng thủ hạ chính là cờ hiệu binh rất nhanh đánh vài cái tín hiệu cờ, sở hữu biên thành quân coi giữ, tất cả đều hành động.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Điệu hổ ly sơn

...

Trần Hoài Cổ đỡ xuống khỏi giáp, lau máu trên đao tích, tại đại doanh trung một trận cười to.

Một bên cận vệ đưa lên một chén trà nóng, "Chiếu tướng, đám kia biên thành quân sĩ quả thực đáng trách, cùng bát phụ, nhưng chúng ta lần này xuất doanh trại giết địch, cũng là cái lời đại soái quân lệnh."

Trần Hoài Cổ tiếp nhận trà nóng, uống một ngụm, thần sắc có chút kiêu căng, "Ai nói ta vi kháng quân lệnh, Thanh Vân tông đám kia đệ tử tham công liều lĩnh, ta có thể nhân xem bọn hấn trung địch nhân ám toán sao? Ta đây thứ thế nhưng đi cứu Thanh Vân tông đệ tử, giết địch chiến công là của ta, đại soái bên kia có Thanh Vân tông chia vào, có sao mà không làm ni."

"Là, là, tiểu nhân hồ đồ, Trần tướng quân trí mưu quá nhân." Cận vệ nhanh lên phách lên ngựa thối, chọc cho Trần Hoài Cổ cười to một trận.

...

Khoảng chừng một giờ, Lữ Thiên lĩnh binh sĩ tại nam doanh một dặm chỗ ẩn núp xuống tới, Lữ gia quân thay làm tốt ký hiệu Bắc Xuyên giáp trụ, tay cầm chế thức đoản đao, đám cảnh giác nhìn chăm chăm bốn phía, vùng núi tác chiến, bí mật, phục kích, kinh qua Lữ Thiên nhiều huấn luyện, những ... này đều nhanh thành phẩm có thể, sớm tựu giải quyết rồi bốn phía tất cả Bắc Xuyên cơ sở ngầm.

"Hồi Y, một hồi người mang một vạn binh sĩ, quá thương đạo, thắng thủ bắc doanh, bắt chi hậu cho ta bảo vệ cho."

"Là, chủ nhân." Hồi Y không có nhiều hơn, triều phía sau ra dấu tay, một nghìn Hồi Y quân triều sơn hạ lên đi. Phó tướng đã mang theo một vạn binh sĩ theo sát phía sau.

Lữ Thiên đặt lên một cây đại thụ, xa xa triều Ma Bàn sơn bắc doanh quan vọng giữ.

Không bao lâu, mạ trận đích sĩ binh lần thứ hai quá khứ, triều bắc doanh mắng to, Trần Hoài Cổ nghe được còn có người dám mắng trận, đầu tàu gương mẫu, mang binh tốt lao ra doanh trại, mạ trận nhân lần này đã cũng không dă, thấy Trần Hoài Cổ đi ra, quay đầu bỏ chạy, Bắc Xuyên quân sau đó đánh lên.

Trần Hoài Cổ ngực vui vẻ, rải rác chết ở hấn doanh tiền biên thành quân có hơn hai ngàn nhân, tuy rằng hai nghìn không nhiều lắm, nhưng đây là một cái nguyệt lai duy nhất chiến công, một tháng lai, ngoại trừ hành quân, chính là thủ thương đạo, so sánh với cái khác lộ cùng Tuyệt quốc tác chiến quân đội, hấn chiến công ít đến thấy thương, hơn nữa đám này lính mới quá yếu, bản thân một người lính thường thường có thể giết hấn lưỡng ba cái.

Hấn thấy, mình nhất bộ, bắt biên thành cũng không thành vấn đề, đáng tiếc có đại soái lệnh, hấn không dám mình mục trương đám công biên thành, nhưng sát sát những ... này mạ trận đích sĩ binh vẫn là có thể.

Đáng tiếc lần này cùng đi vắng bất đồng, Trần Hoài Cổ suất lĩnh mấy nghìn người cùng sở hữu tông môn đệ tử truy sát xuất một dặm lúc, đột nhiên trên núi một tiếng pháo hưởng, ngay sau đó phô thiên cái địa vũ tiễn triều Bắc Xuyên quân phóng tới, trước sau không dưới hai vạn cung thủ đem bọn họ áp chế không ngóc đầu lên được.

"Bất hảo, trúng mai phục." Trần Hoài Cổ trong nháy mắt minh bạch, đây là Tuyệt quốc bày cái tròng, nhưng lúc này nói cái gì đã trễ rồi, đường lui đã đứt, chỉ có thể chống đối. Đồng thời trong lòng hấn đã ở cười thầm, những ... này mai phục cách bắc doanh không được một dặm, không dùng được

một hồi, bộ đội của mình là có thể phát hiện, đợi được trợ giúp đến, có thể đa lao điểm chiến công.

Rất nhiều tông môn đệ tử đã giống như hấn, gặp phải phục kích nếu không không có kinh, trái lại các vẻ mặt tươi cười.

Lữ Thiên ở phía xa lẳng lặng nhìn bắc sườn núi chém giết, bắc doanh quả thực rất nhanh thì phát hiện, đại đội nhân mã tuôn ra, lưỡng quân giao đánh nhau. Biên thành quân kinh qua lần trước đại thắng, lòng tin mười phần, lại có quân lệnh tại, các tử chiến không lùi.

Hai phe đánh khoảng chừng một khắc đồng hồ, nam doanh trại môn mở rộng ra, nhất đại đội nhân mã đã nhắm phía bắc sườn núi.

Lữ Thiên nhảy xuống đại thụ, thời cơ đã đến, "Vọt vào hậu, lập tức phân tán, lưu lại cửa trại cho bọn hấn chạy trốn, người nào cũng không cho chặn lại, nghe rõ không có."

Bạch Y Thanh Y cùng vài tên phó tướng gật đầu, đem mệnh lệnh truyền cho thuộc hạ.

"Hảo, xuất phát."

Lữ Thiên rút ra bảo đao, triều nam doanh lên đi.

Lữ gia quân các thân thủ mạnh mẽ, bén nhạy như giống như con khỉ, tại trong núi rừng rất nhanh xuyên toa, không bao lâu vượt lên trước biên thành quân mấy trăm thước, đảo mắt liền tới trại tiền.

"Người nào. . Các ngươi là ai chính là thủ hạ, ai cho ngươi môn triệt trở về." Nam doanh rất nhanh phát hiện một đám mặc Bắc Xuyên quân giáp đích sĩ binh, hết lớn một tiếng, nhưng Lữ Thiên chờ người không nên hỏi doanh.

Lữ Thiên không có, vừa đi vừa triều thủ vệ quân sĩ mỉm cười. Hấn nhượng bộ hạ thay Bắc Xuyên quân giáp, vì tị là địch nhân gây người một chốc lát này, Bắc Xuyên quân trong tay tiền không có thể như vậy ngồi không, hấn cũng không muốn bị người trở thành bia ngắm.

"Này. Các ngươi, không được hỏi doanh, nhanh đi bắc sườn núi. ." Thủ vệ kiến Lữ Thiên mỉm cười, hơi chút buông lỏng cảnh giác.

Đột nhiên, Lữ gia quân gia tốc nhằm phía nam doanh, hơn mười thước cự ly đảo mắt vọt tới trước mặt, lưỡng thước cao trại chân tường bản ngăn không được đám người kia.

"Địch tấn công địch tấn công. . Đương đương đương. ."

"Phốc."

Cửa trại không được một phút đồng hồ đã bị chiếm lĩnh, phía sau một vạn quân sĩ cũng giết tiến đến, Bắc Xuyên quân nhất thời luống cuống tay chân. Thanh Vân tông đệ tử phản ứng nhanh nhất, nhưng bị phong ấn đại bộ phận tu vi, một đối một cũng ít có là Lữ gia quân đối thủ.

Lữ Thiên mang theo Bạch Y Thanh Y, hướng phía trung quân lều lớn giết quá khứ, ngự chính nam phái tử, Ngự Chính Nam bắt tử, hấn bước tiếp theo kế hoạch rất khó thành công.

"Ngự tướng quân, việc lớn không tốt, có địch nhân đánh lên." Đông đảo binh sĩ vọt tới trung quân lều lớn, đem Ngự Chính Nam hộ ở chính giữa.

Ngự Chính Nam thân cao tiếp cận hai thước, tay cầm một bả tuyên hoa bản phủ, rất xa triều cửa trại chỗ nhìn lại, sau khi xem cái này khí, nhấc chân gạt ngã một cái cận vệ, "Một đám phế vật, cũng liền một vạn tân binh, hoảng cái gì, đoạt lại cửa trại, đám này tân binh, một cái cũng không muốn phóng chạy." Nói, Ngự Chính Nam dẫn theo đại phủ, triều cửa trại chỗ lướt đi.

Lữ Thiên xa xa liền thấy hấn, không có biện pháp, người này thái bất mắt, cây búa lớn trong tay cùng thốt như nhau, ít nói cũng có trên trăm cân, đúng là một thành viên dũng tướng.

Lữ Thiên cấp Bạch Y ra dấu tay, hấn và Thanh Y triều Ngự Chính Nam hai bên vi đi.

Bạch Y thuận lợi thống tử một sĩ binh, văng trên mặt sờ soạng hai thanh huyết, mặt hốt hoảng triều Ngự Chính Nam chạy đi."Ngự tướng quân, không xong, địch nhân tứ diện đánh bất ngờ, hàng rào bên kia cũng có." Bạch Y nói, chỉ chỉ Ngự Chính Nam phía sau.

"Một đám phế vật. ." Ngự Chính Nam mắng to, không có quay đầu, thân thủ đem Bạch Y thôi qua một bên, kế tục triều cửa trại đi đến.

Phốc.

Hai người thác thân chi tế, Bạch Y một đao thống tiến Ngự Chính Nam hậu tâm. Bị chết bất năng chết lại, Lữ Thiên hai người xông lên phía trước, giải quyết rồi đi theo mười mấy thân vệ.

Đường đường một thành viên thượng tướng quân, tại Lữ Thiên tính toán xuống, liên cơ hội xuất thủ cũng không có, bỏ mạng ở Ma Bàn sơn thượng.

"Không xong, Ngự tướng quân bị giết, nhanh đi cùng Trần tướng quân hội hợp, chạy mau." Chẳng biết kia truyền đến một tiếng kêu to, sau đó càng ngày càng nhiều hô tiếng vang lên, Bắc Xuyên quân trong triều quân lều lớn nhìn lại, kiến Ngự Chính Nam bị người chém đầu, chủ tướng bị giết, bọn lính nào có tâm tư tái chiến, đều chạy ra doanh trại, triều bắc sườn núi bỏ chạy.

Lữ Thiên mỉm cười nhìn hoàng không trách lộ Bắc Xuyên bại binh, binh lính thủ hạ không có có một truy sát. Bọn lính cũng là về mặt hưng phấn nhìn đầy đất thi thể, liên tiếp lưỡng trọng, mỗi trảng đều là giết được Bắc Xuyên quân đại bại, chúng quân giáo về mặt sùng bái nhìn trung quân trưởng tiền Lữ Thiên.

Mạc Tà thấy Bắc Xuyên quân chạy như vậy, có chút tiếc hận đi vào trung quân trưởng.

"Lữ Thiên, cơ hội tốt như vậy, nếu như hiện đang đuổi giết, Bắc Xuyên quân sĩ hoảng không trách lộ, còn có biên thành giáp công, tiêu diệt hết bọn họ cũng không phải việc khó."

Lữ Thiên mỉm cười, đi tới lầu lớn trung sa bàn tiền, hoạt động vài nhân ngẫu."Mạc tiên sư, không vội, cuộc chiến này đánh thành như vậy, nếu như người là Trần Hoài Cổ, người sẽ làm sao."

Mạc Tà bị Lữ Thiên hỏi có chút mộng, "Ta là Trần Hoài Cổ?"

"Đúng, một tháng lận lộ đường xa, đến nơi này nhận được mệnh lệnh cũng chặt đứt đường lui, vì mà không công, hôm nay lại kháng mệnh xuất chiến, gặp phải mai phục, bắt chết thượng tướng quân Ngụy Chính Nam, bị chúng ta liên đoạt lưỡng doanh, người sẽ làm sao? Hưởng Triệu Vô Cực như thực chất đảm bảo? Hay là đang Triệu Vô Cực trước khi tới, tận lực giảm bớt chịu tội."

Mạc Tà không hề nghĩ ngợi, "Đương nhiên là người sau, hấn dám như thực chất đảm bảo sao, dĩ Triệu Vô Cực tính tình, mười người đầu cũng cho hấn chém."

Lữ Thiên gật đầu, "Đúng, hấn không dám như thực chất đảm bảo, Triệu Vô Cực biết tình huống nơi này, nhất định sẽ giết hấn, Kim minh hai ngày, hấn sẽ sợ sợ, hội tiến công, lâu công không được, càng hội điên cuồng tiến công, đa lưỡng công huân, tài năng bảo trụ tánh mạng mình."

"Đúng vậy, chúng ta tìm như vậy đại giới, mới đoạt được hai tòa doanh trại, vì sao không truy sát, nam bắc lưỡng doanh... ít nhất ... Còn có tám vạn Xuyên quân, đây không phải là nhất đại họa mất sao."

Lữ Thiên nở nụ cười.

"Mạc tiên sư nhìn hấn là mối họa, là bởi vì hấn điên cuồng thiếu triệt để, người nói nếu như hấn lúc này đã biết ta Lữ Thiên ngay nam doanh trung, hấn sẽ làm sao. . Lại ta xem lại, lưu hấn lại này tám vạn quân tốt cũng chuyên tốt, Trần Hoài Cổ khó thoát khỏi cái chết, ta lại hết lần này tới lần khác muốn hấn sống, cho hấn công trạng, cho hấn hy vọng, nhượng hấn là kế hoạch của ta xuất công xuất lực, ha ha. ." Lữ Thiên nói, sinh sôi bài người kế tiếp ngẫu, đặt ở mình sa bàn thượng.

Ba

....

Một ngày hậu, thương đạo,

Triệu Vô Cực về mặt tức giận nhìn trong tay thư, lúc ban đầu vẫn không thể xác định, nhưng như thể chặt chẽ lưỡng trảng đánh bại, dĩ mấy vạn lính mới, thay đổi hấn mười hai vạn binh sĩ tính mệnh, nhất định là năm đó Lữ Thiên xuất thủ, nghĩ đến năm đó Lữ gia quân truyền kỳ, Triệu Vô Cực ngực một trận phiến muộn.

"Ngụy Chính Nam bị giết, hai tòa doanh cũng bị bọn họ đoạt, điều không phải gọi bọn hấn thủ vững không ra sao."

"Đại soái, trong thơ thuyết, bắc doanh bị mấy vạn biên thành quân đánh lên, Trần tướng quân hợp lực chém giết, sát lui ra phía sau, một đường đánh lên đến biên thành, giết địch tam bốn vạn, liên đoạt địch nhân kê ra tọa đại doanh, xưng là đại thắng, nhưng điều quân trở về đi sau hiện nam doanh bắc doanh đều bị chiếm lĩnh, Trần tướng quân, lúc này chính lĩnh quân hợp lực chém giết, nhưng quân xây doanh trại quá mức kiên cố, nhất thời canh ba không công nổi, lúc này Trần tướng quân vẫn như cũ lĩnh quân mãnh công, đoạt được địch nhân doanh trại đã ở gia cố trung."

Triệu Vô Cực về mặt ngoan sắc, "Trần Hoài Cổ, nói quá sự thật, nếu không thái sư hết lòng, hấn căn bản không xứng tại ta trưởng tiền nghe lệnh, phần này chiến báo,... ít nhất ... Có năm thành thủy phân, Ngụy Chính Nam là ta thân thủ cắt nhắc, trí dũng song toàn, đối với ta mệnh lệnh không dám dả nhất tí chết khấu. Lại bị nói như thế bất kham, cái này Trần Hoài Cổ, nếu như hấn hại ta nhất viên đại tướng, mấy vạn sĩ tốt, coi như là thái sư con trai độc nhất, ta đã định trăm không buông tha."

"Truyền lệnh đại quân, hết tốc lực tiến về phía trước, cần phải trước lúc trời tối, đến Ma Bàn sơn. ."

Chương 8: Cam nguyện chịu chết

Ma Bàn sơn đại doanh ba dặm chỗ, một tòa tân đắp bí ẩn doanh trại, Lữ Thiên cùng mấy viên phó tướng ngồi ở trung quân trường trung.

"Bẩm đại soái, chiếu phân phó của ngài, một vạn quân sĩ tại Bắc Xuyên phụng hường, mười dặm, năm dặm ngoại đi suốt đêm chế lãn cây lõi thạch, lúc rạng sáng, đã chế tạo gấp gấp hơn ba vạn món, ta ra lệnh lệnh bọn lính nghỉ ngơi."

Phó tướng nói xong, nhìn về phía soái vị ngồi Lữ Thiên, trong mắt lộ vẻ sùng bái, này thanh đại soái, gọi tâm phục khẩu phục.

Lữ Thiên gật đầu, ý bảo một ... khác viên phó tướng.

"Đại soái, Trần Hoài Cổ luân phiên tại sơn tiền khiêu chiến, án phân phó của ngài, ta phái ba gã thân tiễn thủ, chuyên bắn Trần Hoài Cổ thân vệ, hiện tại đã bắn chết hai mươi mấy người, Trần Hoài Cổ bây giờ gọi trận, căn bản không dám thò đầu ra."

Lữ Thiên cười, "Ừ, không riêng như vậy, liền đem kỳ đã cùng nhau bắn ngã, ai dám kháng kỳ, tặc tử bắn cho ta tử." Nói xong, Lữ Thiên quay đầu nhìn về phía Hôi Y.

"Chủ nhân, bắc doanh trả lại cho hãn, Hôi Y quân cùng ba nghìn giáo úy, tất cả đều là bố giáp nghênh chiến, trước sau năm lần ứng chiến, giết Bắc Xuyên quân hậu tự thay Bắc Xuyên quân giáp, hiện tại xuất chiến, tất cả đều là mặc Bắc Xuyên quân giáp, hơn nữa không mang theo bất luận cái gì đánh dấu."

"Bắc Xuyên quân phản ứng gì."

"Hung phấn, chửi bới, phản nộ, vốn có chỉ dám đuổi tới sơn đạo, nhưng quân ta càng ngày càng nhiều nhân thay Bắc Xuyên quân giáp, bọn họ lại đánh hạ bắc doanh hậu, này hai lần, bọn họ trực tiếp đuổi theo ra năm dặm, quân ta đến toàn lực phản kích, còn có cung thủ mai phục, bọn họ lúc này mới lui về đại doanh."

Lữ Thiên gật đầu, "Ừ, Triệu Vô Cực quân đội sắp tới, bốn nghìn nhân lại thêm ba nghìn, kế tục giả bộ ứng chiến, lần này rời khỏi mười dặm, nơi nào mai phục nhân phối hợp phản kích, năm dặm chỗ mai phục nhân không nên cử động."

Hôi Y lĩnh mệnh, đi ra quân trường.

"Ta đã liên hệ hảo biên thành quân coi giữ, Trầm Lăng đã đáp ứng, chỉ cần ta chỗ này tam thanh pháo hường, hãn tự suất lĩnh năm vạn nhân mã ra khỏi thành, tại Ma Bàn sơn bày ra ngòi cho đại trận."

"Ừ." Lữ Thiên quay đầu nhìn về phía hạng chót đang ngồi nhất danh giáo úy, "Năm trăm tử sĩ chọn lựa làm sao."

Giáo úy cúi đầu, "Năm trăm tử sĩ chọn hoàn tất, đều ở đây ăn thịt uống rượu ni, di thư cùng mỗi người phát ra bách lượng bạc trắng, đã do mười tên Bạch Y vệ đưa đi biên thành."

Lữ Thiên lên tiếng, "Nhượng lại sát hai đầu ngưu, các huynh đệ ăn no ở trên lộ."

Giáo úy lĩnh mệnh, đi ra quân trường.

Nhìn giáo úy đi ra, trong phòng một mảnh trầm mặc, chiến tranh tự tránh không được từ vong, từng tử sĩ đều là tự nguyện gia nhập, không ai miễn cưỡng, suất lệnh thiếp xuất hậu, ... ít nhất ... Có hơn năm ngàn sĩ tốt đoạt này năm trăm một danh ngựa.

..

Bắc đại doanh, trung quân lầu lớn.

"Chiếu tướng, vừa đại soái truyền đến tin tức, quân địch người cầm đầu Lữ Thiên tự ở chỗ này, người này quý kế đa đoan, âm hiểm giả dối, đại soái muốn chúng ta kế tục phòng ngự, không chính xác xuất chiến."

Trần Hoài Cổ hừ lạnh một tiếng, "Được rồi, biệt niệm, ta sớm biết, Triệu Vô Cực nha Triệu Vô Cực, uống ta ở chỗ này liều mạng ầu đã."

Trần Hoài Cổ uống một mình tự uống uống rượu. Hai ngày qua bản thân toàn lực ầu đã, đoạt lại bắc doanh, lại đoạt biên thành tân dựng doanh địa, bất kể như thế nào, đây cũng là công lao lớn nhất kiện, nhưng này còn chưa đủ, còn chưa đủ giữ được tánh mạng, còn chưa đủ tiến nhập đại tông môn phạm vi nhìn.

Xuất chinh tiền, phụ thân hãn, Bắc Xuyên thái sư giống như hãn nói, lần này nếu như lập công lớn, tự có cơ hội tiến nhập thần bí tông phái, cái gì Thanh Vân tông, Đại Danh tông, liền nhân gia một cái phân đà đều so ra kém, theo quốc chiến bắt đầu, hãn bị Triệu Vô Cực phái đi vài cái rêu ria địa phương, Tuyệt quốc binh sĩ chưa từng gặp phải, hôm nay, quân địch người cầm đầu ở chỗ này, cơ hội như vậy đặt ở trước mắt, làm sao có thể thủ vững không ra.

"Trần tướng quân, Trần tướng quân tại hay không."

Chính là ngày hôm qua tức giận mắng hấn Thanh Vân tông đệ tử, lúc này chính về mặt thảo hảo đi vào doanh trướng.

Trần Hoài Cổ nhìn hấn một cái, trong lòng âm thầm hết giận, người này thế nào không điên, Triệu Vô Cực tới tự thành này phó đức hạnh, Triệu Vô Cực trị quân có thể là phi thường nghiêm khắc, hấn cũng mặc kệ cái gì tông môn đệ tử, dám cãi lời hấn quân lệnh, ngoại trừ tử, không có người thứ hai kết quả, ngày hôm qua chính là người này đi đầu xuất chiến, bản đến chính mình y theo lệnh thủ vững, thì là Triệu Vô Cực tới, bản thân không có có công lớn, nhưng khẳng định cũng sẽ không có quá, bị người này nhất nháo, bản thân cư nhiên phạm vào mất đầu tội lớn.

"Nga? Thanh Vân thượng tông đệ tử, có gì chỉ giáo." Triệu Vô Cực không mặn không nhạt trả lời một câu.

Thanh niên thì lễ một cái, "Trần tướng quân khách khí, chỉ giáo nào dám, ta thụ sư huynh đệ ủy thác, tới hỏi một chút Trần tướng quân, chúng ta lúc nào xuất chiến, các sư huynh đệ còn muốn tùy Trần tướng quân kiến công lập nghiệp ni."

"Hừ." Trần Hoài Cổ hừ một tiếng, ý bảo thân vệ, đem Triệu Vô Cực truyền tin đưa cho hấn xem.

Thanh niên đệ tử về mặt xấu xí, Triệu Vô Cực ngày hôm nay liền đến, nghĩ đến trên trăm một bị chứng cứ rõ ràng quân pháp sư huynh đệ, trong lòng hấn sợ, nhưng cái này cũng không đại biểu hấn sợ Trần Hoài Cổ, hôm nay bản thân thấp kém, lại bị thẳng nhai này quăng sắc mặt.

Thanh niên một trận căm tức, cũng không hảo biểu hiện ra ngoài.

Trần Hoài Cổ nhìn hấn về mặt xấu xí, ngực ám thoải mái, "Lão đệ, ngày hôm qua ngươi kháng mệnh xuất chiến, lão ca mạo hiểm mất đầu lỗi cứu ngươi, quá giang hai cái doanh trại, hôm nay bị ta đoạt lại một doanh, ngươi có thể nghìn vạn lần bắt năng lại lỗ mạng."

Cái gì. Thanh niên giận dữ, hôm qua đánh một trận, là hấn xem bản thân lập công trông mà thêm, lúc này mới xuất chiến, bị hấn vừa nói, phản đều được mình lỗi.

"Trần Hoài Cổ, ngươi nếu nói như vậy, ta đã không khách khí với ngươi, ta ở ngoại môn trung có chút uy vọng... ít nhất ... Nơi này đệ tử có phân nửa nghe ta, ta không tin hấn Triệu Vô Cực dám đem các đệ tử đều giết, nhưng thật ra ngươi, trị quân không nghiêm, tham công liều lĩnh, bầy chết một gã thượng tướng quân, chờ Triệu Vô Cực tới, nhìn hấn trăm ngươi, còn là trăm mấy nghìn đệ tử."

"Ngươi. " Trần Hoài Cổ hung hăng chỉ vào hấn, sắc mặt một trận cuốn."Hảo, nếu đều nói ra, Triệu Vô Cực tới, ta ngươi đều khó thoát khỏi cái chết, quân địch người cầm đầu ngay nam doanh, nếu như chúng ta đuổi tại trước khi hấn tới, đoạt nam doanh, giết người cầm đầu, ta ngươi hai người tương thị một cái công lớn, kết nối với mặt. " Triệu Vô Cực nói, chỉ chỉ đỉnh đầu, không cần phải nhiều lời nữa.

"Cái gì, Tuyệt quốc người cầm đầu ngay nam doanh." Thanh niên kinh ngạc, lập tức đại hỉ.

Trần Hoài Cổ hai người bên nhìn nhau cười, "Triệu Vô Cực trước khi trời tối liền đến, lão đệ, là một bước lên trời còn là thân thủ dị xử, tự nhìn một chút nhất trọng."

"Hảo, Trần tướng quân, ta ba nghìn Thanh Vân tông đệ tử, tất nhiên toàn lực chém giết."

.

"Báo, nguyên soái. Tiểu tham truyền tin, Triệu Vô Cực đại quân đã tiến nhập thương đạo, cách nam doanh khoảng chừng năm mươi dặm, tất cả đều là quân áo nhẹ." Một tiếng thông báo, phá vỡ trong phòng trầm mặc.

Lữ Thiên trầm ngâm một cái hạ,... ít nhất ... Còn muốn ba giờ lúc bầu trời tối đen, Triệu Vô Cực hết tốc lực tiến về phía trước, trước khi trời tối, đại quân là có thể tới rồi, không được, trước khi trời tối hấn lại, bản thân tự bạch mang một hoi.

Lữ Thiên kêu lên bốn viên phó tướng, chỉ hướng sa bàn, "Truyền quân ta lệnh, phái bốn nghìn nhân mã, thay Bắc Xuyên giáp trụ, đi này bốn cái địa phương đợi mệnh, gặp phải Triệu Vô Cực bộ đội, toàn lực chém giết, cho ta tha trụ một khắc đồng hồ, một khắc đồng hồ triệt thoái phía sau thối, phóng hấn tiến đến, do đệ nhĩ ả sĩ tốt tiếp nhận, dĩ loại này thôi, kéo dài thời gian không được hoặc không toàn lực chém giết giả, đưa đầu tới gặp ta."

"Tuân lệnh." Bốn viên phó tướng tề rống lên một tiếng, cầm lấy binh phù, đi ra ngoài - trướng.

"Hồi Y, lưu lại ba nghìn sĩ tốt, ba nghìn Bắc Xuyên giáp trụ, những người còn lại, tất cả đều đưa ngoài năm dặm bố trí mai phục, tam thanh pháo hiệu vang lên, sở hữu lần cây lòi thạch, trước tiên cho ta vắng ra, sau đó toàn lực xung phong liều chết."

"Bạch Y, ngươi đi mười dặm ngoại, pháo hiệu vừa vang lên, sở hữu lần cây lòi thạch ném ra, ném hoàn, lập tức mang binh sĩ cùng Hồi Y hội hợp."

"Là, chủ nhân." Bạch Y lĩnh mệnh xuất doanh.

Lữ Thiên kiến Hồi Y chậm chạp không nhúc nhích, nghi hoặc vấn đạo, "Hồi Y, thế nào không lĩnh binh phù."

Hồi Y rộng lớn áo choàng bao lại gương mặt, nhìn không ra biểu tình, "Chủ nhân, ngươi dẫn người bố trí mai phục, ta lưu lại."

Lữ Thiên lắc đầu, "Ngươi lưu lại vô dụng, bọn họ thấy ta mới có thể điên cuồng, yên tâm đi, ta không có nguy hiểm, ngươi lẽ nào đã quên, trước đây nhận thức ta làm chủ, cũng không chỉ ba người các ngươi."

"Tê." Hôi Y sừng sốt, đảo hít một hơi lãnh khí, đứng rồi, bản thân nhận chủ, tại một quyển Vô Tự thư viết lên tên, tại tên trước, quả thực đã có một cái tên. Trước đây hắn bị cừu gia truy sát, trọng thương khó thoát, tối hậu nhảy xuống trăm trượng vách núi, bị một gã cầm bào nam tử quả đấm tiếp được, không có một điểm trũng kích, bình ổn rơi xuống đất, người này đã xưng Lữ Thiên làm chủ, bản thân thương hảo sau khi tỉnh lại, sẽ thấy cũng chưa từng thấy qua người nọ.

Hôi Y lĩnh mệnh rồi đi, Lữ Thiên xem lều lớn trung còn sót lại nhất danh giáo úy, ngực nhiều ít có chút cảm khái, cừ bút viết nhanh, màu đỏ chiến thiếp đảo mắt viết lên bách tự.

"Từ sĩ môn chuẩn bị xong chưa."

"Bách đại soái, từ sĩ doanh năm trăm huynh đệ đã chuẩn bị đội mệnh."

Lữ Thiên đem chiến thiếp đưa cho giáo úy, "Kêu thần tiên thủ đem chiến thiếp bán tới bắc doanh, một hồi, sẽ xem chúng ta."

Giáo úy lĩnh mệnh, đi ra lều lớn, Lữ Thiên đã đi ra doanh trướng, lúc này doanh ngoại đã đứng đầy sĩ tốt, năm trăm từ sĩ phân nửa mặc tuyết **** giáp, phân nửa mặc Bắc Xuyên quân giáp, các thần sắc kiên định, mấy trăm người đứng ở nơi đó, túc sát khí đã bảo nhân sợ.

Lữ Thiên đi vào trong đội ngũ, cấp mấy người lính sửa sang lại áo giáp, nắm thật chặt coi như ám bìa bạch thăng.

"Ngày đầu qua hậu, sợ rằng Lữ mỗ khó hơn nửa nhìn thấy các vị, các ngươi có thể chuẩn bị xong."

"Ta đội nguyện lấy cái chết báo quốc." Bọn chinh tề đáp lời.

Lữ Thiên khoát tay áo, ý bảo binh sĩ không cần nghiêm túc như vậy, Lữ Thiên đi tới một cái qua tuổi bốn mươi trung niên binh sĩ trước người, "Các ngươi đều là Tuyết quốc công thần, ta thỉnh Đồ úy thuyết, các ngươi đều là tự nguyện thêm vào từ sĩ doanh, con kiến hôi còn tham sanh, ngươi, nói một chút coi, ngươi vì sao tự nguyện thêm vào,."

Bị vấn đạo trung niên hán tử có chút thụ sủng nhược kinh, cười ngậy ngậy giữ sờ sờ đầu, "Đại soái, ta đây phụ mẫu đều đã cắt bước, tiểu nữ nhi gả cho trong thành nhà giàu, tuy rằng nhân gia coi thường ta người sống trên núi, nhưng ngày miễn cưỡng đã không có trở ngại, tháng trước Chư thành gọi thư, thuyết ta đây con lớn nhất bị Bắc Xuyên nhân chém đầu, đã chết đã không có lưu một toàn thân, ta đây tiên từ sĩ doanh, thứ nhất báo thù cho con trai, thứ hai Phó thống lĩnh ứng, chết trận chính là nhất đẳng công, ta đây suy nghĩ, lập nhất đẳng công, ta đây tiểu nữ nhi tại đại hộ nhân gia lý, đã không ai dám khi dễ.

"Ta sẽ không để cho loại sự tình này phát sinh."

Lữ Thiên nói xong, quay đầu nhìn về phía tên còn lại."Còn ngươi."

Người nọ đã có chút ngượng ngùng, "Đại soái, ta đây không có Lý Uy đại ca tốt số, từ nhỏ chưa thấy qua phụ mẫu, hai năm trước toàn tiên cưới cá bà nương, bất năng sinh dưỡng, cũng không qua được cuộc sống khổ, năm ngoái chạy theo người khác, trong trang mọi người coi thường ta đây, ta đây lần này sẽ để cho bọn họ nhìn, ta đây Đại Ngưu cũng có thể lập nhất đẳng công."

Hán tử nói xong, thật thà nở nụ cười, chu vi không ít quân sĩ nghe được, đã cười theo, nhưng trong nụ cười không có nhất ti trào phúng.

Lữ Thiên vỗ vỗ người này vai, ý bảo cận vệ cầm lai một cái hộp, "Mỗi người đều có lý do của mình, ta cũng vậy nhất giới nho sinh, Lữ Thiên tên, nói vậy không ít nhân nghe qua, nhưng quốc gia hưng vong. Thất phu hữu trách, cái hộp này, bên trong đựng chính là của các ngươi quân bài quân hàm, người chết trận quan thăng ba cấp, có thân thuộc, chiến hậu hội đưa đến thân thuộc trong tay, thân thuộc đồng dạng hưởng quân sĩ đãi ngộ, nếu có oan khuất, đem trận quân bài giao cho bất luận cái gì phủ nha, Lữ mỗ sẽ vì hắn làm chủ. Không có thân thuộc, quân bài hội đưa đến Tuyết quốc tổ từ, cùng chiếu tướng đồng liệt, ngày sau thụ vạn dân đền nhang." Lữ Thiên một trận, nhìn lướt qua mọi người, "Nếu như người nào may mắn bắt từ, ngày sau sắp xếp Lữ gia quân danh sách, quan cùng trường úy, hưởng thập phẩm đãi ngộ."

"Lữ mỗ như vậy xử trí, các vị anh hùng hài lòng không."

Năm trăm từ sĩ nghe xong, vẻ mặt kích động, nhất tề triều Lữ Thiên cúi đầu.

Lữ Thiên nhìn kích động sĩ tốt, trong lòng tràn đầy cảm khái.

Chương 9: Thần bí cảm y

Cùng lúc đó, Bắc Xuyên, trong triều đình.

"Khải tấu bệ hạ, hôm nay thần nhận được tuyền báo, thuyết này Triệu Vô Cực kể công tự ngạo, ven đường trắng trợn cướp đoạt tiền vật, giết lung tung quân sĩ đã trắng kỳ thanh uy, nhất là Thanh Vân tông đệ tử, bị giết hại hơn một trăm một, Thanh Vân tông chấp sự đối với lần này rất là oán giận."

Triều đình tiền, một cái qua tuổi thất tuần cự thần, khom người khải tấu, rước lấy không ít nhân ánh mắt khác thường, hiện tại Triệu Vô Cực thế nhưng như mặt trời ban trưa nhân vật, bách quan nịnh bợ còn không kịp, thái sư thế nào làm trò đông đảo triều thần, tại triều đường thượng thuyết Triệu Vô Cực điều không phải.

"Vi thần cũng nghe qua việc này. . ."

"Thần bàn lại. . ."

. . .

Càng ngoài ý liệu là, lại có năm sáu quan văn, cũng nói thật có việc này.

Hoàng đế hơi nghi hoặc, Tuyết quốc xâm lấn hai tháng, liền chiếm ba mươi hai thành, là Triệu Vô Cực ngăn con sóng dữ, đánh lui Tuyết quốc tiến công, đem thành trì kẻ hết đoạt lại, càng giết Tuyết quốc tám mươi vạn đại quân, có thể nói, trận chiến tranh này có thể có cục diện bây giờ, Triệu Vô Cực tuyệt đối là công đầu, lão Thái sư tại sao sẽ ở triều đình nói chuyện này, hơn nữa có nhiều như vậy đại thần khẳng định.

"Trần thái sư, Triệu Vô Cực lĩnh binh giết địch, tất cả mọi người cho ta Bắc Xuyên giống như này lương tướng mà kiêu ngạo, người vì sao nói như vậy ni."

"Bệ hạ, Triệu nguyên soái công, hữu mục cộng đồ, không nói bọn thần, ngay cả Bắc Xuyên bách tính đã mỗi người đứng Triệu nguyên soái ca công tụng đức, Bắc Xuyên có thể có Triệu Vô Cực, có thể nói là Bắc Xuyên to lớn hạnh, nhưng bọn thần bẩm báo cũng là sự thật, Triệu nguyên soái giết địch có công, nhưng cướp đoạt tài vật, thu nạp nhân tâm, kỳ tâm tư bất minh, cự thần đây cũng là cho ta Bắc Xuyên giang sơn, cho ta Bắc Xuyên vạn dân suy nghĩ."

"Ngà?" Hoàng đế đã nghi hoặc một tiếng, tâm tư hơi hoạt lạc.

Triệu Vô Cực có công, công trạng quá nhiều, tại quân trướng gió, Triệu gia tam đại cũng là đại nguyên soái, Triệu Vô Cực lĩnh binh giết địch vô số, theo hẳn có thể kiến công lập nghiệp, tiền đồ vô lượng, tại bách tính trong mắt, Triệu Vô Cực khu trừ Tuyết quốc xâm lược, có thể cho bọn hắn thái bình sinh hoạt, chỉ ít ba mươi hai thành bách tính cũng cho là như vậy, vậy hẳn vị hoàng đế này ni, ổn định triều cương? Phía sau màn anh hùng? Nói đến đầu, còn là cấp Triệu Vô Cực cung cấp các loại ủng hộ, Bắc Xuyên trên dưới hội nghị như thế nào.

Đại quân đến mức, là khó tránh khỏi hội quấy nhiễu đến bách tính, nhưng này cướp đoạt tài vật, mục đích tự khó mà nói, hơn nữa bị giết, khẳng định đều là không phục hắn ra lệnh, có lẽ không đắc lực quân tướng, nhưng nếu như những người này đều giết, toàn quân đối với hắn Triệu Vô Cực duy mệnh là tử, quân tâm dân tâm đều là của hắn, cứ thế mãi xuống phía dưới, hậu quả này. . .

"Này. Thái sư, vậy người nghĩ phải làm thế nào ni."

"Khởi bẩm bệ hạ, cự thần không dám vọng ngôn, chỉ là như thực chất bẩm báo, xin hãy bệ hạ cân nhắc quyết định."

Hoàng đế nhíu nhíu mày, việc này quả thực khó làm, cũng không có thể tại triều đường thượng thuyết, văn võ bá quan có không ít hướng về Triệu Vô Cực, ngày hôm nay triều đình thượng lão Thái sư bẩm báo sự tình, không ra một ngày sẽ truyền tới Triệu Vô Cực trong lỗ tai, Triệu Vô Cực nếu như toàn tâm toàn ý là Bắc Xuyên kháng địch, ta đây vậy nghi kỵ, khó tránh khỏi hội thất vọng đau khổ, nếu như hắn thật có không lòng thần phục, cũng chỉ hội đã thảo kinh xà.

"Lão Thái sư như thực chất bẩm báo tiền tuyến quân vụ, không có không thích hợp, Triệu nguyên soái làm như vậy, đã nhất định có đạo lý của hắn, đã là vì đối kháng Tuyết quốc, hưởng hồ hôm nay đại quân tại ngoại chinh chiến, Triệu nguyên soái cũng là trị quân có cách, việc này cũng không cần nhắc lại." Hoàng đế nói xong, tựa hồ một môi, lưu lại một cú bãi triều, xoay người đi ra đại điện.

.

Ma Bàn sơn, nam đại doanh.

"Chủ nhân, người nói sự tình đã làm xong."

Người nói chuyện, mặc cẩm bào, nhìn qua chỉ là hơn hai mươi tuổi, mi phân bát màu, mục nhược lãng tình, bên hông bội một cái bảo kiếm, gương mặt đáng tuổi cười có vẻ bất cần đời, chỉ có đôi mắt Lữ Thiên lúc, mới hiện ra nhất ti chăm chú cùng tôn trọng.

"Ừ, cảm y, ta là người hỏi thăm sự tình, hỏi thăm có kết quả rồi sao."

"Đã nghe cho kỹ, quả thật có nhân ước thúc lần này quốc chiến, hạn lúc một năm, một năm chỉ hậu, biểu hiện xong ra người, sẽ bị mang đi, thu nhập một cái Đà chủ dưới trướng, nghe nói lần này tuyển nhân, là muốn vì hấn làm chuyện gì, chủ nhân, việc này khả năng rất nguy hiểm, nghĩ lại sau đó làm."

"Nghĩ lại? Ha ha, ta kia có cơ hội nghĩ lại, cơ hội lần này ta nếu như buông tha, kiếp này đã đột phá vô vọng, hai mươi năm sau, chung quy hội hóa thành nhất nắm hoàng thổ."

Cảm y có chút bất đắc dĩ, "Cũng lạ ta, không có có thể tìm tới Ngưng Kim đan, không phải chủ nhân cũng sẽ không mạo hiểm, chẳng biết ta giáo chủ nhân vũ kỹ, hôm nay thế nào, sách, hiển hiện mấy bức họa cuốn?"

Lữ Thiên chăm chú nhìn cảm y, "Thật là không tìm được sao?"

Cảm y xem Lữ Thiên thần tình, vẻ mặt cười khổ, "Chủ nhân, người không nên làm khó ta, ngoại trừ dạy người vũ kỹ, ta thực sự cái gì đều không làm được."

"Ừ." Lữ Thiên gật đầu, những lời này hấn đã nghe xong rất nhiều lần.

Năm mươi năm trước Lữ Thiên bị Vô Tự thư mang đến nơi đây, tận mắt đến một nhân chân đạp tường vân từ đỉnh đầu bay qua, Lữ Thiên bị triệt để chấn động ồ, cho rằng là lão Thiên cho mình cơ hội, liền hấn bắt đầu đến thăm đáp lễ cầu tiên, muốn dựa vào trí tuệ, khéo nghị lực, lấy được tiên môn thu lưu, có thể liên tiếp mười năm, nhiều lần đều bị chặn ngoài cửa, Thực Linh thể, tư chất hạ đẳng, bách mạch không thông, chung quy quyết định hấn cùng với tiên môn vô duyên. Một lần nhượng hấn cho rằng đây là lão Thiên cùng hấn mở một vui đùa, phi thường thất vọng.

Thăng đến một lần, hấn cứu trọng thương ngã gục cảm y, khéo đặc thù Thực Linh thể hóa giải cảm y trong cơ thể bùng nổ chân khí, cảm y dạy hấn một môn bác sát thuật, từ nay về sau, Lữ Thiên mới bước trên võ đạo một đường.

Cảm y xem Lữ Thiên trầm mặc, "Chủ nhân, người kêu ta giả trang Bắc Xuyên quân sĩ, chung quanh cướp giết tài vật, còn không bằng gọi trực tiếp giết Triệu Vô Cực quên đi."

"Nga." Lữ Thiên phục hồi tinh thần lại, "Triệu Vô Cực bên người có Thanh Vân tông chấp sự, hơn nữa, người muốn giết hấn, ta còn thể nào nhập đại tông pháp nhân, không có tương ứng địa vị và thực lực, người cho rằng Đại Danh tông sẽ giữ đúng hứa hẹn, cho ... nữa ta năm mươi mai Ngưng Kim đan sao, ngay cả ta này năm mươi mai, phỏng chừng đều đã bị bọn họ tìm lấy về."

Cảm y chột, nghiêm túc gật đầu, Lữ Thiên nói một điểm không giả, nhất đưa bé lượm một kim nguyên bảo, bị người thấy, nhất định sẽ cướp giết, nhưng nếu như bên người theo vài cái đại nhân, vậy không giống nhau.

"Thế nhưng, chủ nhân, người nhượng ta cảm con của hấn tội trạng uy hiếp thái sư, nhượng thái sư đi hoàng đế lão nhi cáo điều trạng, ta xem hoàng đế không giống hôn quân, được thông sao, hơn nữa thì là hấn tin, hấn dám giết Triệu Vô Cực sao, giết, người nào cho hấn chống đối Tuyệt quốc xâm lấn." Cảm y không hiểu hỏi.

Lữ Thiên cười, "Tin hay không đều không có vấn đề gì, người đã quên ta nói, đây là giai cấp mâu thuẫn, vĩnh viễn không có khả năng điều hòa, chỉ cần hấn sinh lòng nghi kỵ thì là thành."

Giai cấp mâu thuẫn? Cảm y còn chưa phải giải, "Sinh lòng nghi kỵ không giả, nhưng này hữu dụng sao, toàn bộ Bắc Xuyên, hấn có thể trông cậy vào nhân có mấy người, vài cái so với Triệu Vô Cực, kém xa, ngoại trừ Triệu Vô Cực, hấn còn có thể dụng người nào."

"Ha ha, đương hoạ ngoại xâm lớn hơn nội ưu lúc, mọi người nhất định sẽ tuyển trạch trước giải quyết hoạ ngoại xâm, nhưng nếu như bên ngoài cũng không tính môi họa, nội ưu lớn hơn hoạ ngoại xâm nì, giả như này Triệu Vô Cực muốn giết hấn, hấn sẽ vì cái gì chó má đại nghĩa, cam tâm tình nguyện bị Triệu Vô Cực sát sao?"

"Triệu Vô Cực sát hoàng đế, điều này sao có thể, người không phải đã nói, Triệu Vô Cực là một đời lương tướng, trung, dũng, trí, mưu, đều là của hấn ưu điểm."

Lữ Thiên mỉm cười.

"Hơn nữa, cũng không cần không nên tại trong triều đình nói đi, chủ nhân, người biết ta phé đi nhiều lực, mới để cho lão nhân kia vào triều thời gian nói ra việc này."

"Ha ha, cảm y, người suy nghĩ một chút, nếu như người là Triệu Vô Cực, dĩ tính tình của người, nghe được có người vào triều cáo của người điều trạng, vu cáo người tâm tư bất minh, người sẽ như thế nào."

"Dĩ tánh khí của ta? Ta trước hết giết cáo trạng, sau đó sẽ khoảnh khắc cầu hoàng đế, ta tận tâm khổ khổ tại ngoại chinh chiến, bọn họ lại như vậy vu hấn,... ít nhất ... Ta cũng vậy buông tay mặc kệ hấn này cục diện rồi rầm."

"Này là được rồi."

"Cái gì được rồi, chủ nhân, Triệu Vô Cực không có thể như vậy ta, hấn có thể làm không được loại sự tình này, hấn nhiều lần hội tức giận mắng, tổ khổ một phen."

Lữ Thiên mỉm cười, "Không sai, người điều không phải Triệu Vô Cực, ta điều không phải, Bắc Xuyên hoàng đế cũng không phải, đương Bắc Xuyên hoàng đế nhận định Triệu Vô Cực tâm hoài bất quỷ ngày, chính là Bắc Xuyên vong quốc là lúc."

"Vậy làm sao hội?"

"Ta nói hội, vậy hẳn tự nhất định sẽ." Lữ Thiên bải lộng sa bàn, nói thật.

Cầm y xem Lữ Thiên lòng tin tràn đầy, yên lòng, không hỏi thêm nữa, hẳn căn bản không quan tâm cái gì Triệu Vô Cực, hẳn chỉ quan tâm kết quả, quan tâm Lữ Thiên có thể hay không đột phá Kim Đan kỳ, chỉ cần biết rằng có thể đánh bại Bắc Xuyên là được, cầm y đã vui vẻ theo, hai người nói chuyện phiếm.

"Chủ nhân, nếu là không có Trần Hoài Cổ ni, việc này chỉ sợ cũng khó khăn chút." Cầm y nhảm chán vắn đạo.

"Sẽ không, trừ phi Bắc Xuyên tướng lĩnh đều cùng Triệu Vô Cực như nhau, không phải chung quy khó thoát kết quả này. Không có Trần Hoài Cổ, còn có Triệu Hoài Cổ, Vương Hoài Cổ, hẳn chỉ là trùng hợp bị ta gặp phải, tuy rằng điều không phải thí sinh tốt nhất, chỉ là cái khu khu thái sư đích nhi tử."

Cầm y nghiêm túc gật đầu, Lữ Thiên trí mưu, quả thật có thực lực thuyết nói như vậy.

.....

Quan đạo, hai mươi dặm ngoai.

Bụi mù nổi lên bốn phía, tiếng ầm ầm quanh quẩn tại lưỡng sơn trong lúc đó.

Triệu Vô Cực nóng ruột biến thành tình hình chiến đấu, Hồ Xà Thôn Long đại trận lại bị Lữ Thiên một cái đánh lên phá hỏng, hậu lại liên ném lưỡng doanh, sợ lại bị Lữ Thiên chui chỗ trống, mệnh bộ đội chia làm ba đợt, khinh kỵ binh toàn bộ thêm vào tiên phong trận doanh, bộ binh, trọng kỵ binh bảo hộ trung quân cùng lương thảo tại trung, trọng giáp bộ binh áp hậu, hạo hạo đàng đàng triều biên thành chạy đi, không có gì bất ngờ xảy ra, tiên phong mười vạn nhân mã, trong vòng một giờ là có thể chạy tới Ma Bàn sơn.

"Báo, báo cáo Tư Đồ chiếu tướng, tiền phương gặp phải một đội binh sĩ, tự xưng là Ngụy Chính Nam bộ đội sở thuộc, có trọng yếu tình báo bẩm báo."

Ngay tiên phong bộ đội hành quân gấp lúc, một gã tiểu tham đột nhiên phản hồi ngăn cản đại quân, chỉ phía xa giữ xuất hiện ở trên quan đạo một đám binh sĩ.

Ngụy tướng quân, Ngụy Chính Nam? Tiền tuyến trốn về bộ đội.

Tư Đồ Văn Sứ là tiên phong quan, nghe được bẩm báo, mệnh bộ đội đình chỉ đi tới, xa xa nhìn một chút xa xa một đội quân mã, khoảng chừng có ba trăm nhân, cũng chỉ mặc Bắc Xuyên quân giáp, quân giáp rách mướp, xem ra trước đó không lâu đại chiến một hồi.

"Gọi bọn hắn dẫn đầu nhân đến."

"Là "

Tiểu tham lĩnh mệnh phản hồi, không lâu sau, mang đến ba cái có chút gầy yếu quân sĩ.

"Thuyết, các người đại quân ở đâu, Ngụy Chính Nam rốt cuộc chết như thế nào, các người lại là thế nào chạy tới nơi này." Tư Đồ Văn Sứ biết mệnh lệnh khẩn cấp, không nói nhảm, trực tiếp hỏi ra tất cả vấn đề, sau đó một đôi mắt hồ chờ trước mắt ba cái quân tốt.

"Báo cáo chiếu tướng, đại quân chúng ta chỉ còn những ... này, hôm qua giao chiến, trong chúng ta Tuyệt quốc mai phục, Ngụy tướng quân không chết, hẳn thì ở phía trước trong đội ngũ." Binh sĩ có lẽ là bị trừng sợ, lắp ba lắp bắp hồi nói.

"Cái gì, Ngụy Chính Nam không chết, người lập lại lần nữa." Tư Đồ Văn Sứ mắt hồ trừng lớn hơn, miêu thất lung nhắc tới quân sĩ cần cở, đem hẳn nhắc tới trước mắt.

"Là. Là, không chết, không tin ta hô lên hẳn lại.

"Ngụy tướng quân, Ngụy tướng quân, là ta Triệu nguyên soái nhân mã. . Đi tìm chết chứ."

Theo tên lính này hô to, xa xa nhân mã một trận gây rối, Tư Đồ Văn Sứ chờ người triều xa xa nhìn lại, ngay Tư Đồ Văn Sứ vừa mới chuyển thân là lúc, binh sĩ đột nhiên từ phía sau xuất ra nhất nắm bột phấn, một bả vẩy Tư Đồ Văn Sứ về mặt, ngay sau đó rút ra Tư Đồ Văn Sứ bội kiếm, một trận loạn thống. Chung quanh hai cái quân sĩ đã móc ra bột phấn, sải ở chung quanh trên thân người, đoạt đao tự chém.

"Sát."

Tiên phong doanh mới vừa phản ứng kịp, hai mặt sườn núi truyền đến hét lớn một tiếng, tảng lớn vũ tiễn theo hai bên sườn núi bắn ra.

Tư Đồ Văn Sứ đã bị cắt đầu, ba cái sĩ tốt đã chém bị thương mười mấy người, ba người không có lui ra phía sau, thấy vũ tiễn không tránh không tránh,

vẫn như cũ triều bốn phía quân sĩ chém giết.

"Địch tấn công. . ." Tiên phong bộ đội đã truyền đến rống to một tiếng, quân mã triều son sùn núi cùng đối diện ba trăm nhân phóng đi.

Đây chính là Lữ Thiên phái ra kéo dài thứ một đạo nhân mã, phó tướng nghĩ liệu mạng sát điều không phải biện pháp, tha trụ nhất khắc, người một nhà cũng sẽ thương vong không ít, liền nghĩ tới Lữ Thiên bình thường dạy bọn họ, là đặc chủng tác chiến đồng tây, nhưng ba gã sĩ tốt không mang vũ khí, giấu điểm độc được đi vào, không muốn, chính là ba giờ tốt, chém giết tiên phong quan, liền chu vi chiếu tướng đã chém giết hơn mười người, độc này được thể nhưng thấy máu phong hầu, bị độc được dính vào người không có việc gì, một ngày thấy máu, hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Thương trên đường ba trăm nhân đã móc ra cung tiễn, triều vọt tới kỵ binh vọt tới, không ít nhân lòi ra giấu ở trong đất bán mã tác, trên núi đích sĩ binh bắt đầu đi xuống đá lăn đầu, tiếng âm âm vang lên, từng cục tảng đá lớn, bị ba năm một quân tốt hợp lực văng dưới chân núi thôi, sùn núi tuy rằng không dốc đứng, nhưng hơn trăm thước cao độ, cút dưới chân núi khẳng định đè chết một mảnh.

"Sát." Tuy rằng phó tướng an bài không sai, nhưng Tuyết quốc binh sĩ quá ít, Xuyên quân rất nhanh xông lên đỉnh núi.

Song phương quân sĩ gặp nhau, một trận thảm thiết chém giết, lại giết Bắc Xuyên tiên phong lúc, kỳ thực bọn họ cũng đã thắng.

"Loảng xoảng loảng xoảng loảng xoảng."

Tam thanh la vang lên hậu, Tuyết quốc quân sĩ đánh toi bời, triều trong núi lớn chạy đi.

"Đỉnh, không chính xác truy kích, tiếp tục lái văng biên thành." Tiên phong đã chết, nhưng Bắc Xuyên hai mươi lăm vạn nhân mã, hơn mười viên đại trọng, rất nhanh thì có nhân tiếp nhận.

"Chiếu tướng, bọn họ quân giáp bên trong là Tuyết quốc chiến bào, bọn họ là Tuyết quốc binh sĩ giả trang." Nhất danh giáo úy lộn xuống một cái tử thi y phục.

"Hừ, không cần lo cho, hết tốc lực tiến về phía trước."

Đại tướng đầu tàu gương mẫu, triều biên thành chạy đi, theo đánh lên bắt đầu, trụ nhất định là Tuyết quốc âm mưu, địch nhân như thế kéo dài khẳng định có mục đích, ta thiên phải nhanh nhất chạy tới biên thành.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thàn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Dân gian cao thủ

Ma Bàn sơn, nam doanh ngoại.

Thanh niên lo lắng tại quân trước trận bồi hồi, "Trần tướng quân, chúng ta không bằng cường công chứ, trời đã tối rồi, chờ đợi thêm nữa, Triệu Vô Cực nhân mã đều sắp tới."

"Không được, Lữ Thiên khiêu chiến ta, chúng ta lúc này cường công, vạn nhất hách chạy hẳn làm sao bây giờ."

"Kiền chờ cũng không phải biện pháp a. . ."

Thanh niên còn chưa nói hết, nam doanh đại trại từ từ mở ra, dẫn đầu một thành viên bạch khôi bạch giáp lão tướng đầu tàu gương mẫu, hạ nam doanh, xông lên quan đạo, đứng ở Trần Hoài Cổ quân trước trận, nam doanh vô số binh sĩ lao xuống, ăn mặc chỉnh tề Bắc Xuyên quân giáp, đứng ở lão tướng phía sau.

"Thất quốc đại nho Lữ Thiên?" Trần Hoài Cổ ngăn chặn kích động trong lòng, hỏi một câu.

"Không sai, chính thị Lữ mỗ."

Người tới chính là Lữ Thiên, nhận được nhóm thứ hai phục kích hoàn tất tin tức, mới từ doanh trại trung tuôn ra lai.

Trần Hoài Cổ ý bảo một cái tiểu tốt tiến lên xác nhận, người này trước đây gặp qua Lữ Thiên, đi tới Lữ Thiên trước người một trọng, mượn trong tay cây đuốc tỉ mỉ quan sát, "Không sai, chính là Lữ."

"Phốc "

Sĩ tốt nói còn chưa dứt lời, bị Lữ Thiên một đao phách trở mình.

Nhưng này đã không trọng yếu, có thể xác nhận Lữ Thiên thân phận, chết lại một vạn nhân hán cũng sẽ không yêu thương, Trần Hoài Cổ hưng phấn cười ha hả, "Cho ta hưởng, người nào giết Lữ Thiên, quan thăng thập cấp, phần thưởng hoàng kim ngàn lượng, mỹ nữ vô số, giết cho ta. "

"Hừ. Trần Hoài Cổ, bản soái thủ trước một chút của ngươi cân lượng, không sợ nói cho ngươi biết, ta đã tại mấy dặm ngoại phục hạ trọng binh, đêm nay tựu giết sạch rồi ngươi, còn có cái gì Quân Vương binh mã, nhượng ngươi nhìn ta một chút Lữ Thiên khả năng của, cho ta hưởng, giết chết Trần Hoài Cổ, phần thưởng bạc nhất lưỡng, sát."

Trần Hoài Cổ cái này khí, ta giết ngươi, phần thưởng hoàng kim ngàn lượng, ngươi giết ta, chỉ phần thưởng bạc nhất lưỡng, Trần Hoài Cổ người thứ nhất xông lên, thẳng thủ Lữ Thiên.

Thương đạo không tính là rộng, có thể song song bày ra một hai trăm người, Lữ Thiên ba nghìn nhân, tại buổi tối nhìn không ra cái gì không thích hợp.

Cùng bắc doanh vài lần chém giết, Lữ Thiên mệnh quân tốt không đeo bất luận cái gì thức thứ khác, Trần Hoài Cổ xem Lữ Thiên nhân mã cũng là Bắc Xuyên giáp trụ, tuy rằng hoài nghi tới, nhưng nghĩ tới đều là đến lúc khâu đi ra ngoài lĩnh mới, cũng liền bình thường trở lại, chỉ là mệnh lệnh sở hữu sĩ tốt tại bên hông cột lên hồng đài, tiết kiệm ngộ thương, đáng tiếc hán không biết, đúng là hán này lanh chanh cử động, lại sấm hạ ngập trời đại họa.

Lữ Thiên ít người, sĩ tốt đều là biến thành lĩnh mới, Trần Hoài Cổ ủng binh tám vạn, còn có ba nghìn tông môn đệ tử tham chiến, Lữ Thiên rất nhanh thì bị mười mấy người vây công, giờ khắc này hiện ra hán học võ tới Trúc Cơ đỉnh đích chỗ tốt, mười mấy hảo thủ, dĩ nhiên bất không được hán, Trần Hoài Cổ càng đánh càng kinh hãi, Lữ Thiên hán cũng đã gặp, thất quốc đại nho, đã là nhất giới thư sinh có thể lấy được vinh dự cao nhất, không muốn công phu của hán cũng là cao siêu như vậy.

Lữ Thiên chân khí cuộn cuộn, một ngưng đạo như rời bên giao long giống nhau, hung mãnh xảo quyết. Vây công hán, là tông môn đệ tử cùng Trần Hoài Cổ, người nào cũng muốn này thiên đại công trạng, tông môn đệ tử tuy rằng lấy một chọi mười, nhưng bị phong ấn tu vi, nhiều lắm cùng Lữ gia quân một cái xoay ngang, Lữ Thiên thế nhưng học võ xuất thân, càng Trúc Cơ đỉnh, những người này căn bản không phải là đối thủ của hán, chỉ là Lữ Thiên không muốn giết bọn hán mà thôi.

Lữ Thiên bót thời giờ một đao đâm vào Trần Hoài Cổ đùi phải, giả bộ cướp đường mà chạy, lúc này đã giao chiến lưỡng khắc chung, Triệu Vô Cực (quân)tiên phong rất nhanh thì đến rồi.

"Triệt, Trần Hoài Cổ, uống ta cho rằng ngươi là nhất giới anh hào, còn ước chiến với ngươi, nghĩ không ra cũng là tiểu nhân hèn hạ, lấy nhiều khi ít, có dám tùy đến đại quân ta mai phục chỗ, ta nhất định nhiên thủ ngươi mạng chó." Lữ Thiên nói xong, xoay người chạy.

"Không thể để cho hán chạy, các huynh đệ, bạch giáp chính là Bắc Xuyên đại soái (nhằm ni, Tuyết quốc đại soái), giết hán, phần thưởng hoàng kim vạn lượng, quan bái hạ chiếu tướng, giết cho ta nha." Trần Hoài Cổ bị đâm mất đùi phải, hành động bất tiện, chỉ có thể ở phía sau rống to hơn.

"Tuyết quốc lĩnh mới mới có bao nhiêu, còn có một bán canh giữ ở biên thành, lĩnh mới có thể có bao nhiêu chiến lực, mặc dù mai phục có thể thế nào, chỉ cần bắt được Lữ Thiên, đại quân chết sạch đều." Trần Hoài Cổ tựa hồ đã thấy Lữ Thiên bị hán trời gô hình dạng.

Lúc này Bắc Xuyên sĩ tốt tất cả đều mù quáng, Lữ Thiên lại chính là Tuyết quốc đại soái, hoàng kim ngàn lượng, quan thăng thập cấp đã đủ kinh khủng, hôm nay càng quan bái hạ chiếu tướng, sĩ tốt môn liễu mạng đuổi giết.

Tất cả nhân mã án kế lui lại, Lữ Thiên chạy đến từ sĩ doanh thống lĩnh bên người, có chút tiếc hận vỗ vỗ bả vai hán, này thống lĩnh chính là trưởng xuôi tại lệnh cái kia giáo úy, liền hai mươi tuổi đều đến không được.

"Xuất doanh tiền ta nói các ngươi có thể nhớ kỹ, lưỡng quân giao đánh nhau, các ngươi tài năng bỏ chạy, ta biết tại sườn núi giam chiến, tuôn ra ta Tuyết quốc uy phong lại."

"Đại soái yên tâm, ta đợi biết mình sứ mệnh, không có một cái huynh đệ sớm lui ra chiến đấu, dọn xong ăn mừng rượu, chờ các huynh đệ chiến thắng trở về chứ."

Lữ Thiên gật đầu, đem bạch khôi đưa cho giáo úy, lắc mình triều sơn Lâm chui vào. Chiến thắng trở về? Chỉ sợ khó hơn nữa gặp nhau.

Bọn liếc khôi thay đổi người, đám không dấu vết tiến vào sơn lâm, đợi chạy ra ba dặm hậu, trên quan đạo chạy, chỉ còn lại có mang bạch khôi giáo úy cùng hơn bốn trăm từ sĩ.

Lữ Thiên tại trong núi rừng cuộn cuộn giữ, bị thương trên đường chạy quân sĩ còn nhanh thượng vài phần, lưỡng quân tướng tại cách đó không xa gặp nhau, được hay không được, tựu xem hai phe nhân mã bao lâu khám phá.

Năm dặm chỗ, Hôi Y mang theo ba nghìn Lữ gia quân cùng hơn một vạn quân sĩ ở chỗ này canh giới giữ, thỉnh thoảng truyền đến hai phe bộ đội tin tức, nhượng Hôi Y ba người đứng Lữ Thiên càng thêm bội phục, trí kế ngập trời, đem hai phe đùa bỡn tại cổ chường trong lúc đó, cũng chỉ có Lữ Thiên dám dụng hai vạn nhân, mai phục tiếp cận bốn mươi vạn địch nhân rồi.

"Người nào. " Thanh Y đột nhiên cảnh giác quay đầu.

Bị Hôi Y vỗ vỗ vai, "Ngoại trừ chủ nhân, ai có thể đi đến nơi đây còn không bị phát hiện."

Thanh Y lập tức chột, Lữ Thiên thân ảnh của đã theo cây trong rừng lờ ra.

"Thế nào." Lữ Thiên chỉ chỉ phía dưới.

"Có nữa một dặm sẽ chạm mặt, ở nơi này sơn tiền không xa."

Lữ Thiên gật đầu, lúc này dưới chân núi tiếng kêu cùng quân mã cuộn cuộn tiếng ầm ầm, tại sơn cốc quanh quẩn, hiện ở trong núi đã triệt để đêm đen lại, lưỡng quân cây đuốc trong tay, căn bản không chiếu sáng rất xa, nơi này cách Ma Bàn sơn chỉ có năm dặm lộ, Triệu Vô Cực tiên phong, hành quân tốc độ đã chậm lại.

"Sát."

Lúc này, thương đạo phía bên phải đã vang lên tiếng kêu, không bao lâu, việc binh đao đụng nhau thanh âm, rậm rạp vang lên, lưỡng quân gặp nhau.

Lữ Thiên khoe miệng kéo ra mỉm cười, một bên không ra tiếng Mạc Tà đã về mặt vui mừng, hiện tại tự là người ngu đã hiểu, đây là Lữ Thiên nói bước thứ hai, mượn đao giết người, hảo âm ngoan nhất chiêu. Mạc Tà triều Lữ Thiên giờ ngón tay cái lên, Lữ Thiên thấy, tự nhiên cũng là vui vẻ.

"Báo, nguyên soái, từ sĩ doanh chạy ra mười người, một nhân tàn phế, bảy người trọng thương, một nhân vết thương nhẹ, đã bị Bạch Y vệ sĩ đến đỉnh núi, còn lại toàn bộ hi sinh cho tổ quốc."

Một gã Bạch Y vệ chạy đến đỉnh núi, triều Lữ Thiên bẩm báo, phía sau theo hai mươi nhân, hai người mang một cái người bị thương.

"Nga?" Lữ Thiên có chút kinh ngạc, tân binh tạo thành từ sĩ doanh, tại lưỡng quân trong đụng chạm cư nhiên có thể giữ được tánh mạng.

Lữ Thiên vài bước đi tới mấy người trước mặt, mấy người bị phóng tới trên băng ca mang, Bạch Y vệ đã cho bọn hắn xử lý tốt vết thương.

Từ sĩ doanh đội trưởng? Cư nhiên đã còn sống, hắn thể nhưng mang đầu của mình khô, mấy vạn nhân muốn chính là của hắn tính mệnh.

"Lý Uy?", nhi tử bị giết, tương lập nhất đẳng công, không cho nữ nhi thụ khi dễ trắng hán, cư nhiên chỉ bị thương nhẹ.

Lữ Thiên sợ hãi than một tiếng, thật đúng là coi thường người này, liên hắn cũng không dám bảo, tài năng ở lưỡng quân xông tới trung toàn thân trở ra, thật là lớn bản lĩnh, người này khẳng định người mang tuyệt kỹ, nhưng người này học qua công phu gì thể, mình tại sao cũng nhìn không ra lai, không riêng bản thân, liên thân bí cấm bảo cũng không phát hiện, không nghĩ tới từ sĩ doanh trung còn có nhân vật như vậy.

"Đại soái. Ta đây tưởng chết hay chưa thành, nhượng trại trưởng cấp ta đẩy kéo ra ngoài, khải khải khải khải. Ta đây này nhất đẳng công là lập không được, ta đây nữ nhi lại bị khinh bỉ có thể làm sao bây giờ." Lý Uy nói, áo não liệt liễu liệt miệng, tựa hồ đã chết mới là của hắn tâm nguyện.

Lữ Thiên vỗ vỗ Lý Uy vai, "Nói bậy bạ gì đó, con gái ngươi sau này sẽ là ta Lữ Thiên kien tôn nữ, Mạc tiên sư, qua hôm nay, cấp hoàng thành gọi thư tín, ta thu Lý Uy làm nghĩa tử, ta không muốn nhìn thấy ta xong rồi tôn nữ lại chịu một chút ủy khuất."

"Đại soái, không được, này có thể không được, ta đây một cái anh nông dân, mệnh tiện, này trăm triệu không được. . ."

"Lý Uy, kêu nữa đại soái, ta có thể phải tức giận, ta bộ xương già này nếu như khí xuất tốt ngạt, ngươi cũng đảm đương không nổi."

"Đại soái. Không không không, nghĩa phụ, không được, trăm triệu không được." Lý Uy hốt hoảng xoa tay, tựa hồ đây là cái gì kinh khủng sự tình.

Lữ Thiên nhìn thật thà chất phác Lý Uy, cười ha ha, hắn tại vừa phách Lý Uy vai lúc, muốn dùng nhất ti chân khí tại Lý Uy thân thể chạy một phen, không nghĩ tới mới vừa vào Lý Uy thân thể, đã bị một cỗ hùng tráng hùng hậu chân khí bắn ra ngoài, này cỗ chân khí đại khái tại Trúc Cơ tầng hai, lại đem Lữ Thiên Trúc Cơ đỉnh đích chân khí bắn ra ngoài.

Loại tình huống này, chỉ có một cái khả năng, đó chính là Lý Uy học võ thuật, bị cảm y cho mình bác sát thuật cao mình nhiều lắm, mang mang Tuyệt quốc, thực sự là tàng long ngoại hồ a.

"Ha ha, Lý Uy, không không, hiện tại phải gọi Lữ Uy, Lữ Thiên thu ngươi làm nghĩa tử thái đột nhiên, ta đây một trước mặt bối thật đúng là không đúng bị, này lưỡng viên thuốc ngươi cầm chứ, một viên trị liệu thương thế, một viên tẩy tẩy phạt mao, coi như là quà ra mắt." Mạc Tà mỉm cười đưa cho Lữ Uy lưỡng viên thuốc.

Lý Uy tả hữu nhìn quanh một lát, tới hậu bắt đắc dĩ thở dài. .

"Này. Này. Đại soái. Nghĩa phụ, này. ."

"Thu chứ, Mạc tiên sư ban cho, đã là của ngươi cơ duyên, nhớ kỹ, nhượng lại từ trong miệng ngươi nghe được đại soái hai chữ, ta bật người giờ mặt." Lữ Thiên vừa cười vừa nói, Mạc Tà là xem mặt của mình từ thượng, mới cho Lữ Uy đan dược, đã là vì cùng hắn kết một thiện duyên, Lữ Thiên đương nhiên cam tâm tình nguyện.

"Lữ Uy ghi nhớ, tạ ơn nghĩa phụ, tạ ơn Mạc tiên sư ban thuốc." Lữ Uy học mọi người chấp tay, không được tự nhiên cấp hai người thi lễ một cái.

"Tham kiến thiếu chủ." Một đám Lữ gia quân, bao quát Hôi Y hai người, nghe được Lữ Uy đáp ứng, nhất tề quỳ rạp xuống đất.

"Ai nha. Ta đây nương lặc."

Lữ Uy bị đột nhiên này tràng diện sợ đến thiếu chút nữa ngã quỵ, đón mọi người ánh mắt hâm mộ, một cái kinh xua tay.

"Ừ, được rồi, Hôi Y, các người đứng lên đi, hôm nay đại chiến, ngày khác khánh công yến thượng, tam quân cùng hạ, đến lúc đó tại chính thức bái hán chứ."

Nhạ. .

Một đám Lữ gia quân đứng dậy, kế tục đề phòng bốn phía.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Triệu Vô Cực

"Chủ nhân, dưới chân núi còn đang chiến đấu, Trần Hoài Cổ quân đội lộ ra hiện tượng thất bại."

Đã qua một canh giờ, Lữ Thiên sớm đề binh sĩ bí mật nghỉ ngơi đi, lưỡng đàn Bắc Xuyên quân chiến giữ chiến giữ giết giữa sườn núi, hảo huyền mọi người là ở đỉnh núi mai phục.

Lúc bắt đầu, Trần Hoài Cổ quân sĩ đề nặng Triệu Vô Cực (quân) tiên phong doanh địa, nhưng một canh giờ trôi qua, quân sĩ bắt đầu điên cuồng đã tỉnh táo lại, địch binh một nhóm nhận một nhóm xung phong, như thủy triều như nhau, xông thẳng xuất hai dặm, Triệu Vô Cực trụ ở sau người, (quân) tiên phong doanh người nào dám chậm trễ.

Trần Hoài Cổ là vô luận như thế nào đã không cam lòng, mệnh binh sĩ toàn lực ứng phó, có Thanh Vân tông đệ tử dẫn đầu, cũng không có rơi đi hạ phong.

"Không nhanh được sao, Thanh Y, người đi đánh thức mọi người, một canh giờ, trung quân cũng sắp đến rồi, không thể để cho Triệu Vô Cực lộ diện, Bắc Xuyên quân nhận thức Triệu Vô Cực nhiều lắm, chuẩn bị chặn giết hán trung quân."

"Chủ nhân, xem, hán trung quân tới."

Hôi Y chỉ hướng xa xa, ngoài một dặm thương trên đường bụi mù nổi lên bốn phía, trọng giáp kỵ binh phóng ngựa cuộn cuộn tiếng ầm ầm, chấn đại địa đều có chút run rẩy, hiển nhiên là biết (quân) tiên phong bị nghẹt, tốc độ cao nhất tới rồi chỉ viện. Nghe được xa xa trọng giáp kỵ binh cuộn cuộn thanh, lưỡng bát hợp lại giết người mã tất cả đều mừng rỡ, này nhất định là Triệu Vô Cực trợ giúp tới,

"Sát a, đại soái lĩnh quân chạy tới, cho ta toàn lực chém giết." Tiên phong doanh chiếu tướng hô to.

Trần Hoài Cổ đã ở chiến trường không xa, nghe được tiếng ầm ầm, hi ưu nửa nọ nửa kia, vui chính là Triệu Vô Cực tới rồi trợ giúp, ưu chính là tuy rằng khốn trụ Lữ Thiên, nhưng không có bắt, công trạng tự tiều nhiều lắm.

"Toàn lực chém giết, đại soái binh mã đến rồi, Lữ Thiên đã bị chúng ta kẹp ở sơn cốc này trung."

"Tình tình, tình tình."

Khoảng chừng mấy phút, Lữ Thiên sở hữu binh sĩ tập hợp, một vạn nhân, cộng thêm ba nghìn Lữ gia quân, đám tinh thần sung mãn, xem ra đều nghỉ ngơi tốt.

Lúc này, dưới chân núi Bắc Xuyên sĩ tốt đã chém giết một canh giờ, các uể oải bắt kham, trung quân trọng kỵ cùng bộ binh càng tốc độ cao nhất chạy một canh giờ, thể lực càng thêm không bằng.

"Nuôi binh ngàn ngày, dụng binh nhất thời, đều nghe cho kỹ, pháo hiệu vừa vang lên, đem lẫn cây lôi thạch cho hết ta văng ra, Bắc Xuyên trung quân tốc độ cao nhất tới rồi, các đều uể oải bắt kham, có lòng tin hay không theo ta giết mườì dặm chỗ?"

"Có."

Một tiếng trầm muộn tề hát, sĩ tốt nhần nháng lửa nhìn Lữ Thiên.

"Chuẩn bị pháo hiệu." Lữ Thiên nhìn cuộn cuộn bụi mù càng ngày càng gần, khoe miệng dần dần lộ ra tiểu ý.

"Dấu chấm câu pháo, hành động bắt đầu."

"Ừng ừng."

Hơn mười thước cao màu sắc rực rỡ quang trụ lên không, một tiếng vang thật lớn qua đi, ở trên trời lưu lại một duy mỹ hoa tuyết đồ án.

Pháo hiệu vang lên, trong trời đêm mọc lên tam đóa hoa tuyết, ngoài mười dặm đều có thể thấy rõ.

"Bất hảo, còn có Tuyết quốc mai phục, trung quân binh mã trung Tuyết quốc mai phục." (quân) tiên phong doanh giật mình.

"Ở đây chiến một canh giờ, Tuyết quốc phục binh thế nào hiện tại mới xuất hiện, Tuyết quốc điều không phải chỉ còn bảy tám vạn sao, Lữ Thiên ở đâu ra quân tốt." Triệu Vô Cực nghi hoặc.

"May là Lữ Thiên còn có kẻ tha trụ Triệu Vô Cực, còn có đựng một cái hy vọng."

Trần Hoài Cổ thấy Tuyết quốc pháo hiệu lên không, tựa hồ thở phào nhẹ nhõm, liên Thanh Vân tông đệ tử, nguyên bản đòi bại trên mặt của đã các hiện ra sắc mặt vui mừng. "Các huynh đệ, liều mình đánh một trận, nhượng đại soái nhìn ta một chút môn bản lĩnh, bắt lại cho ta Lữ Thiên, mọi người thăng quan tiến tước, sát a."

Trần Hoài Cổ liều mạng, liên một vạn dự bị đội đã chạy đi tới, theo mới mẻ huyết dịch thêm vào, tình hình chiến đấu chưa từng có kịch liệt.

Theo pháo hưởng, Lữ Thiên nhân mã đã động, nơi này cùng năm dặm ngoại chuẩn bị lẫn cây lõi thạch. Bị sĩ tốt một cổ não đẩy xuống phía dưới, trên núi tuy rằng cũng có cây cối, nhưng Bắc Xuyên cùng Tuyết quốc đều là nơi cực hàn, tuyết đọng quanh năm không thay đổi, lẫn cây lõi thạch tại trên mặt tuyết đã toàn triều thương đạo ném tới.

Tam vạn lẫn cây lõi thạch, không ít đều là ngay tại chỗ lấy tài liệu, thoáng sửa một cái cự thạch, nổ vang qua đi, ít nói có nhất dặm dài mặt đất bày khắp gỗ đá, chiều cao không đồng nhất, đừng nói kỵ binh, bộ binh tưởng đi qua đều phải phí rất lớn khí lực.

"Sát."

Lữ Thiên đầu tàu gương mẫu, cầm đao lao xuống sơn đi.

Ba nghìn Lữ gia quân ra vào có độ, ba nghìn nhân bày ra ba cái quái dị bố cục, vặn vẹo xung phong liều chết tại Lữ Thiên tả hữu, chính thị Lữ gia quân bình thường huấn luyện quân trận một trong, xà hình.

Quân trận bày ra, một cổ khó có thể hình dung cảm giác đè nén hình thành, tựa như đối mặt tam chỉ lộ ra rằng nanh mãnh thú, không có gì có thể kháng cự, đây là một cổ thế, vô kiên bất tồi chi thế, nếu có đại năng lúc này bao quát toàn bộ trận, tự sẽ phát hiện, xà hình vừa ra, một cổ mực hắc hung sát khí, bao phủ tại Lữ gia quân thượng.

Hơn một vạn biến thành quân coi giữ đã nghiêm túc, tuy rằng không giống Lữ gia quân như vậy ra vào có độ, nhưng các dũng mãnh không gì sánh được, dĩ dật đãi lao, càng dụng lẫn cây lõi thạch đập vừa thông suốt, như vậy nếu không đa lộng điểm quân công, trở lại sẽ bị đồng liêu chê cười.

Dưới chân núi trọng kỵ binh bị đập mộng, bọn họ trọng giáp quả thực bảo hộ chu đáo, nhưng đó là theo đấu tranh anh dũng mà nói, đối với hơn hai trăm thước lẫn xuống lẫn cây lõi thạch, cùng giấy không có khác nhau.

Tam vạn trọng kỵ binh cùng tam bốn vạn bộ tốt, bị lẫn cây lõi thạch đập chết vô số.

"Phốc."

Lữ Thiên cùng ba nghìn Lữ gia quân dường như mãnh hổ hạ sơn như nhau, kỵ binh liên thể giáp tại chân khí gia trì đao kiếm trước mặt, khiêng không được một kích.

Trọng kỵ binh phương thức công kích chủ yếu là nghiền ép, dĩ khôì giáp dày cộm nặng nề, ba thước lớn lên trọng thương đối với địch nhân tiến hành nghiền ép thức xung phong, nếu là chính diện xung phong, này tam vạn trọng giáp kỵ binh đối mặt thập bội quân địch đã không thêm quan tâm, tên nó căn bản bắn không ra trọng giáp, trừ phi bám vào chân khí vũ khí, phổ thông đao thương muốn đâm vào liên thể giáp trong khe hở mới được, xung phong kỵ binh, tưởng đâm vào áo giáp khe, độ khó có thể nghĩ.

Nhưng bây giờ lại bất đồng, khôì giáp dày cộm nặng nề ngoại trừ cấp kỵ sĩ siêu cường phòng ngự ngoại, còn có siêu trọng trọng lượng, kỵ binh bị kẹp ở hai nơi phục kích trung gian, căn bản không phát huy ra một điểm ưu thế, nặng nề đại thương không có đất dụng võ, trên người bọn họ quả thật có bội kiếm, nhưng ăn mặc trên trăm cân trọng giáp múa kiếm, uy lực này. .

Đễ dàng sụp đổ, binh lính bình thường có thể hơi chút chống đối, trọng giáp kỵ binh thành đội làm thịt sơn dương. Lữ gia quân xả hình trận, ngăn cản không thể ngăn cản.

....

Triệu Vô Cực là một cái hộp cách nguyên soái, sẽ không tùy kỵ binh xung phong, tọa trấn hậu phương bày mưu nghĩ kế mới là chức trách của hắn, lúc này hắn chính mang đại đội nhân mã triều Ma Bàn sơn tới rồi, mà nhận được liên tiếp (quân)tiên phong doanh truyền tới tình báo, nhượng hắn chân mày nhíu càng ngày càng lợi hại.

'Lữ Thiên cư nhiên hội phải đại đội nhân mã cùng ta tại biên thành ngoại quyết chiến, hắn điên rồi phải không, chẳng lẽ Tuyết quốc đích tình báo như thế lạc hậu, không biết đại quân ta toàn bộ đều tới? Hắn bảy tám vạn lính mới, thì là bí mật đánh lén, cũng chỉ là nhanh hơn Tuyết quốc diệt vong mà thôi, không có rắn chắc thành tường, số lớn thủ thành khí giới, một cái lính già giết hắn lưỡng tam một tân binh cũng không thành vấn đề.'

'Nhưng lúc này tiên phong lại bị hắn cản một canh giờ, này Lữ Thiên có vài đầu thành binh bản lĩnh phải không, chẳng lẽ trong đó có bấy. . .'

"Triệu nguyên soái, nhìn người cau mày, nghĩ gì thế, chớ không phải là lo lắng ta mười vạn tiên phong, chiến bất quá hắn mấy vạn lính mới chứ." Triệu Vô Cực bên cạnh thân, một vị đầu đội binh thiên quan, mặc măng long bào trung niên nói rằng.

Triệu Vô Cực bị cắt đứt tư tự, quay đầu nhìn về phía trung niên, "Lăng Thân Vương, ta nghĩ việc này quá mức kỳ hoặc, chỉ là không nghĩ tới chỗ đó có vấn đề."

"Tòng quân, đem tiên phong truyền tới tình báo tất cả đều cầm lại."

Triệu Vô Cực bên người một thành viên tiểu tướng nhanh lên truyền đạt một phần tình báo, "Nguyên soái, ta (quân)tiên phong cùng địch nhân hỗn chiến một canh giờ, trọng kỵ còn có không được ba dặm, một cái xung phong có thể đến."

"Ừ." Triệu Vô Cực lên tiếng, kế tục xem trong tay tình báo.

Lăng Thân Vương liếc Triệu Vô Cực liếc mắt, "Triệu nguyên soái, còn có cái gì kỳ hoặc, chúng ta trọng kỵ binh vừa đến, một vòng xung phong, sợ có thể trực tiếp giết biên thành, ha ha."

Triệu Vô Cực không để ý tới hắn, từ lần trước triều đình thượng thái sư vụ hãm bản thân chi hậu, Bắc Xuyên phái tới vị này Lăng Thân Vương cùng mình cùng chương quân quyền, một cái chỉ biết lý luận suông tên, Triệu Vô Cực trong lòng minh bạch, hoàng đế bắt đầu hoài nghi mình, nhưng hắn được chính, ngồi đoan, tại phái tới mười người hắn đã không quan tâm.

"Ai nha. . Ta nói Triệu nguyên soái, còn nhìn cái gì vậy, đại quân giết qua đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chức vụ. . "

"Tê." Lăng Thân Vương còn chưa nói hết, xem tình báo Triệu Vô Cực đảo hít một hơi lãnh khí, về mặt kinh hãi, tức giận từ đầu lại nhìn một lần.

"Người kêu gào, đem này tòng quân cho ta chém, đồ hỗn trướng." Triệu Vô Cực một cước đem tòng quân đoán ngã xuống đất, tức giận nói rằng.

"Đại soái. Đại soái tha mạng, tiểu tướng tận trung cương vị công tác, không có chậm trễ chút nào, cầu đại soái tha mạng a. . "

Lăng Thân Vương ở một bên thấy này, về mặt không giải thích được, đang suy nghĩ đến triều đình thái sư nói, xem Triệu Vô Cực ánh mắt cũng thay đổi.

"Đúng vậy, Triệu nguyên soái, này tòng quân vẫn tận trung cương vị công tác, phạm vào cái gì mất đầu lỗi, người làm gì thế muốn chém hắn?"

"Ai." Triệu Vô Cực tựa hồ thoát lực thở dài, đem sở hữu tình báo đưa cho Lăng Thân Vương.

"Lăng Thân Vương, người tới xem, phía trên này thuyết, ta (quân)tiên phong gặp địch năm lần, tất cả đều là mặc quân ta giáp trụ Tuyết quốc quân sĩ đánh lén, tiền bốn lần, mỗi lần chỉ có thiên nhân, giao chiến một khắc đồng hồ lập tức rút đi, một lần cuối cùng cũng bảy tám vạn nhân, tử chiến không lùi."

"Đây không phải là vừa lúc sao, này có gì không ổn, hơn nữa lại quan tòng quân chuyện gì?"

Triệu Vô Cực về mặt bị ai, tựa hồ thấy một thân bạch giáp Lữ Thiên, về mặt giấu cọt cảm đạo triều Bắc Xuyên bỏ tới.

Thở dài một tiếng, "Này tòng quân chết tiết, hắn làm ta Bắc Xuyên hai mươi vạn binh sĩ, hắn hướng ta báo chính là, gặp Tuyết quốc quân sĩ đánh lén, chỉ có lần đầu tiên thuyết mặc chính là quân ta quân giáp. . Lăng Thân Vương, nếu là ta đoán không sai, bây giờ cùng ta tiên phong chém giết chính là ta Tuyết quốc binh sĩ, chính là Trần Hoài Cô nhân mã. . "

"Cái gì. . "

Lăng Thân Vương sùng sốt, cầu xin tha thứ tòng quân đã há hốc miệng ba, á khẩu không trả lời được. Lăng Thân Vương đem tình báo cẩn thận nhìn hai lần, đã theo đảo hít một hơi lãnh khí.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Tam trọng biển

"Báo."

"Khởi bẩm nguyên soái, Lăng Thân Vương, ta trọng kỵ binh gặp phải Tuyết quốc mai phục, thành sơn lẫn cây lõi thạch đem trọng kỵ binh vây ở một chỗ, bộ binh đang ở liều chết, thỉnh nguyên soái tốc tốc định đoạt."

Bất hảo.

"Đây mới là Tuyết quốc nhân, đội thân vệ cùng Thanh Vân tông đệ tử tốc tốc trợ giúp, mọi người gia tốc đi tới."

Lúc này cũng không kịp lại trăm cái gì đầu quân, Triệu Vô Cực đầu tàu gương mẫu, hướng phía trước phương phóng đi.

Đội mọi người chạy tới hậu, chỉ thấy vô số bị đập thành thịt nát trọng kỵ, tràng diện thê thảm đến cực điểm, Triệu Vô Cực vẻ mặt hối hận, trên mặt thêm nhất ti ngoan sắc.

"Cung tiến thủ lên núi, vắng hỗn loạn chỗ bắn tên, những người còn lại bàn khai lẫn cây lõi thạch."

Thanh Vân tông đệ tử quả thực điều không phải người thường có thể so, mặc dù phong ấn tu vi, cũng cùng Luyện Khí thất bát tầng các thân vệ sức chiến đấu tương đương, bốn nghìn Thanh Vân tông đệ tử cùng một vạn đội thân vệ phi khoái đi qua lẫn cây lõi thạch ngăn trở khu vực, triều Lữ Thiên chỗ đánh tới.

Lữ Thiên xem đột nhiên nhiều hơn rất nhiều y phục thường sĩ tốt, không nhìn cười được, đây là Thanh Vân tông đệ tử, Triệu Vô Cực khám phá. . , nhưng bây giờ xuyên qua, đã quá muộn, đại cục đã định.

"Giết cho ta, những ... này y phục thường địch nhân, sát một cái phần thưởng bách lượng bạc trắng, sát mười người, quan thăng ba cấp."

Lữ Thiên cùng ba nghìn Lữ gia quân toàn lực xung phong liều chết, người tập võ tuy rằng không giống người tu chân như vậy chân khí bàng bạc, tiên thuật đạo pháp thủ đoạn chồng chất, nhưng võ giả năng lực cận chiến, lực lượng, tốc độ, thân thể cường độ, kéo dài lực, những phương diện này lại viễn siêu người tu chân, tu sĩ bình thường cùng võ giả cận chiến, kết quả không cần suy nghĩ, ba nghìn Lữ gia quân đều tương đương với Luyện Khí thất bát tầng tu vi, chống lại bị phong ấn Trúc Cơ kỳ Thanh Vân tông đệ tử, chút nào không rơi xuống hạ phong, Lữ gia quân khẳng khái phối hợp, cũng dám này Thanh Vân tông đệ tử thúc ngựa đã không đuổi kịp.

Vũ tiền khắp bầu trời, Triệu Vô Cực không để ý trung quân mấy vạn bộ tốt sinh mệnh, mệnh người bắn nỏ mạnh mẽ công kích, trọng giáp kỵ binh không sợ vũ tiền, nhưng Lữ Thiên nhân mã lại tạo thành thương vong không nhỏ.

"Lữ nguyên soái, này Triệu Vô Cực điên rồi, hỗn chiến trung hấn dám bắn cung."

Không ít xung phong liều chết ở phía trước tướng tá chạy đến Lữ Thiên bên người tổ khổ, khắp bầu trời vũ tiền, còn muốn phòng bị trọng kỵ binh thỉnh thoảng đánh trả, rất khó chịu.

"Bỏ qua những ... này trọng kỵ, các người lên núi, chém hấn cung thủ."

"Tuân lệnh." Năm viên phó tướng mang binh triều sơn lâm chui vào.

"Lữ gia đệ tử, Hoán Long Bàn đại trận, khôn sát những ... này Thanh Vân tông tu sĩ."

Lữ gia quân khôi giáp đều là kinh qua tinh luyện cương giáp, bi hiện thể áo giáp lực phòng ngự cường nhiều lắm, tán bắn tên mưa, đối với bọn họ uy hiếp nhỏ đến đáng thương.

Lữ Thiên ra lệnh một tiếng, nguyên bản như là tam điều trường xà quân trận một trận rất nhanh xung phong liều chết, đuổi về phía trước, đầu lui về phía sau, phổ thông một nghìn Hồi Y quân nhưng ở tông môn trong hàng đệ tử rất nhanh xen kẽ. Không bao lâu, ba cái hồ bắt tương liên quân trận đổi thành một cái kiên như sắt đứng, liên tục chạy khôn trận.

Bàn Long trận thành, một cổ vô hình khí thể, bạn xưng giữ máu chảy thành sông quân địch, khó có thể hình dung cảm giác đè nén, nhượng một ít ý chí không kiên địch nhân hoảng sợ, không ít nhân thậm chí kinh kêu thành tiếng, trong trận trống rỗng sinh ra mang mang vụ khí, sương trắng hơn nửa đêm tối, trong trận Lữ gia quân thật có thần long kiến thủ bất kiến vĩ hình dạng, sương trắng tựa hồ còn có giam cầm tâm thần tác dụng, đám này tinh nhuệ nhận biết lực hạ thấp cực hạn, trong lúc nhất thời, này một vạn bốn nghìn tinh nhuệ, sức chiến đấu giảm xuống năm được không chỉ.

Bốn nghìn đệ tử một vạn thân vệ, nhân số cấp tốc giảm thiểu, phạm vi nhìn quá kém, ngưng thần đều nhìn không ra một thước, không ít thân vệ lưng tựa lưng làm thành một vòng, phòng bị tùy thời xuất hiện địch nhân.

"Ừ? Chiến trận?" Triệu Vô Cực xem trong đêm đen đột nhiên mọc lên sương trắng, hai mắt mãnh liệt co rút lại.

Một bên Lăng Thân Vương sau khi nghe được, đã ngưng thần hướng thượng nhìn lại, "Triệu nguyên soái, người nói đột nhiên này mọc lên sương trắng là chiến trận sao? Này. Này có thể như thế nào phá đi, một vạn thân vệ cùng bốn nghìn Thanh Vân tông đệ tử, cũng đều ở bên trong nì."

Chiến trận hai chữ này đối với hai người tịnh không xa lạ gì, Triệu Vô Cực vậy khôn tam thành tựu xiêm áo ba cái đại hình chiến trận, các uy lực bắt phạm.

"Chiến trận há là thuyết hư thì hư, hướng chỉ là Lữ Thiên bãi, không đợi chiến trận phá vỡ, này hơn một vạn nhân đều chết sạch." Triệu Vô Cực cau mày, có chút khinh thường trả lời một câu.

Lăng Thân Vương điều không phải nguyên soái, chỉ có một thân bất phạm võ lực của, nhưng lúc này hắn cũng không dám mạo hiểm, tam thành chiến trận hắn gặp qua, chỉ có thể tạo được mê hoặc hoặc uy hiếp tác dụng, làm cho hoa cả mắt, trống rỗng thẳng sương trắng, trận thế này hắn không hề nghĩ ngại quá.

"Hừ, mệnh binh sĩ chiếm trước hai bên sườn núi, cho ta cầm thạch đầu đập, đập phải hắn phá mới thôi." Triệu Vô Cực sắc mặt trở nên bộc phát ngoan lệ.

"Cái gì? Bên trong có thể có chúng ta hơn một vạn tinh nhuệ, như thế đập xuống tổn thất thảm trọng."

"Không phá chiến trận, một cái cũng đừng nghĩ đi ra, truyền lệnh đi thôi."

Triệu Vô Cực chau mày, đêm lúc trước muốn chém giết tông quân kéo đến trước mặt, "Ta cho người một lập công chuộc tội cơ hội, mang theo ta suất lệnh, đi (quân) tiên phong doanh giao chiến chỗ, nhượng lưỡng quân đình chỉ giao chiến, cùng nhau vây giết trung gian chiến trận, việc này nếu như lại không làm được, giết người thập tộc."

Tông quân quỳ xuống đất một trận dập đầu, mang vài tên sĩ tốt tiến vào sơn lâm.

....

Trong chiến trận, đơn phương tàn sát đang tiến hành, Lữ gia quân chiến lực vốn là bị Bắc Xuyên quân cường, hôm nay nhất phương cùng người mù như nhau, nhất phương lại khắp nơi đều có thể bí mật, rất có Lữ Thiên gần như dùng võ nhập đạo siêu cường vũ lực dẫn đầu, thân vệ cùng Thanh Vân Đệ Tử không ra một khắc đồng hồ, đã chết hơn phân nửa.

"Ừng ừng." Một trận tảng đá lớn ngã nhào thanh âm của, đem giết chóc trung nhân đàn giạt mình tỉnh giấc.

Đang ở chém giết Lữ Thiên nhũ, Triệu Vô Cực không phá được chiến trận, cư nhiên dụng thạch đầu đập, Lữ gia quân có thể bọn chúng đều là bảo bối, cùng địch nhân liều mạng không đáng.

"Hoán trận, Hồi Y, mang người của người sát trên núi địch nhân, Bạch Y đi tiền, Thanh Y về phía sau."

Lữ Thiên ngầm có ý chân khí vừa hô, ba nghìn Lữ gia quân cấp tốc di động, không được chỉ chốc lát, tả hữu rút ra một dặm, vẫn là hai cái chiến trận, tả hữu một nghìn nhân mã tuy rằng thiếu, nhưng bị trước Bàn Long trận khí thế càng hơn, phảng phất có vô số ngọn phi đao huyền phù tại quân đầu trận đình, tùy thời đều đã bắn ra, đây chính là Vô Tự thư trang thứ ba trung bốn cái chiến trận một trong, Lạc Nhật Tàn Tinh trận.

Vô Tự thư trang thứ nhất chỉ có một trận pháp, chính là lúc ban đầu xà hình, phân hai nơi biến hóa, biến thành trang thứ hai hai cái trận pháp, trang thứ ba là trang thứ hai biến trận, cộng bốn cái, càng về sau, biến ra trận pháp càng lợi hại, đừng tưởng rằng này huyền phù phi đao chỉ là khí thế, mỗi một đem là thật có thể bay đi ra ngoài đã thương người, đại trận thời động, phi đao phách thiên đập địa.

Sương mù dày đặc chậm rãi tiêu tán, trong trận còn lại một nghìn tông môn đệ tử cùng ba nghìn cận vệ lúc này chính đoàn, cẩn thận đề phòng chu vi, nhìn không trung sương mù dày đặc tiêu tán, mọi người thờ phào nhẹ nhõm, mới vừa giết chóc thực sự quá kinh khủng, dụng chân khí hóa sương mù dày đặc vây khốn, liên ngũ giác đều che giấu không ít, chỉ thấy người chung quanh liên tục giảm thiểu, địch nhân như ẩn như hiện giống như quỷ mị như nhau.

"Mau nhìn, sương mù dày đặc tại tiêu tán, địch nhân chân khí chỉ trì không nổi." Bị vây khốn nhân ngạc nhiên hô một tiếng, mọi người cảm thấy chậm rãi khôi phục, trên mặt lộ ra sắc mặt vui mừng.

"Các huynh đệ, lúc báo thù đến rồi."

"Bọn họ mới vừa giết ta tiểu sư đệ, ta muốn đem bọn họ băm thây vạn đoạn."

Trong trận đệ tử các kích động, tại trong chiến trận cùng người mù như nhau, cảm giác này. . .

"Ầm ầm. ."

Tốt thạch đầu đều bị Tuyệt quốc sĩ tốt tìm lần, còn dư lại không phải là không khéo đưa đẩy, chính là hình thể không thích hợp, theo gần hai trăm thước lần xuống lại có điểm chậm.

"Mã Đức, sư huynh, tránh mau, có nhân ném." Sương mù dày đặc tán đi hơn phân nửa, một gã tông môn đệ tử hoảng sợ rống lên một tiếng, tu vi tuy rằng phong ấn, nhưng bọn hắn bị các thân vệ ngũ giác bén nhạy đa.

Không ít nhân ngửa đầu nhìn lại, ngã nhào thạch đầu phô thiên cái địa, như có cái gì mãnh thú phải ra khỏi thể như nhau.

"Chạy. . A."

Tiếng kêu sợ hãi, tiếng mắng chửi, bên tai không dứt, bất quá rất nhanh bị thạch đầu rơi xuống đất thanh âm của bao phủ, một vạn thân vệ, bốn nghìn tông môn đệ tử, chỉ có mấy trăm người vọt ra, còn lại toàn bộ ngã xuống.

Đám người kia mới vừa xông ra, may mắn quý rạp trên mặt đất há mồm thờ dốc, sóng sót sau tai nạn gần như hư thoát như nhau.

"Phốc."

Khoái đao chém quá cốt nhục thanh âm của tại vang lên bên tai, Bắc Xuyên quân nghi ngờ ngẩng đầu, chỉ thấy mẩn thiên đao khí, các lộ ra vẻ tuyệt vọng.

"Chủ nhân, những người này làm sao bây giờ?" Bạch Y lập sau lưng Lữ Thiên.

"Giết, chết ở ta trận pháp tam biến xuống, đến diêm vương vậy cũng có thể có một thông báo." Lữ Thiên không có nhất ti đồng tình.

"Là."

Phốc phốc. .

Một vạn bốn nghìn tinh nhuệ, tất cả đều nằm xuống, trọng kỵ, bộ binh càng tổn thất phân nửa, Lữ gia quân chỉ tổn thất ba mươi nhân, vết thương nhẹ bốn mươi không được.

"Chủ nhân, kế tiếp làm như thế nào? Biến thành lính mới tổn thất thảm trọng, thương đạo đã khoái thanh lý sạch sẽ, chúng ta là điều không phải. ."

Lữ Thiên nhìn một chút xa xa, lần cây lõi thạch làm chướng ngại vật trên đường đang ở tầng tầng một giảm thiểu, không ít binh sĩ lướt qua chướng ngại vật trên đường cùng lính mới chiến tại một chỗ, hơn nữa càng ngày càng nhiều, "Lui lại? Người nghe một chút phía sau còn có tiếng kêu sao?"

Bạch Y bị Lữ Thiên hỏi cả kinh, đứng vậy, quang cổ khốn sát này hơn một vạn người, phía sau giao chiến lưỡng quân không biết lúc nào đã ngừng.

"Báo, đại soái, địch quá nhiều người, quân ta không ngăn được." Một thành viên tay cầm phác đao, cả người tiên huyết phó tướng, lao đảo chạy đến Lữ Thiên trước người.

"Ai." Lữ Thiên thờ dài.

"Nếu như điều không phải hai vạn lính mới, ta tất nhiên đại phá Triệu Vô Cực quân đội."

Phó tướng bị Lữ Thiên thuyết sắc mặt của đỏ lên, bản thân dĩ dật đãi lao, địch nhân đi với một canh giờ, thì là như vậy, thù hạ của mình vẫn như cũ làm không được lấy một địch nhị.

"Đại soái, phía sau có địch nhân ở di chuyển lần cây lõi thạch, bọn họ khám phá, lưỡng quân hợp thành một chỗ." Chạy tới đích sĩ tốt mặt hốt hoảng, sắc mặt xám trắng.

Không ít quân sĩ đã chú ý tới phía sau không có âm hưởng, vốn có toàn lực chém giết đích sĩ tốt, các sinh lòng ý sợ hãi, chiến ý tiêu thất hơn phân nửa, hậu phương nếu như hỗn chiến, bọn họ còn có cơ hội rút đi, hôm nay hậu phương xuyên qua, chờ cho bọn hắn hơn một vạn lính mới bị sắp tới ba mươi vạn đại quân vây vào giữa, trời cao không đường, xuống đất không cửa.

Lữ Thiên xoay người lại nhìn một chút, "Truyền lệnh, tại hướng một tiếng pháo hiệu, biến thành lính mới vào trận, dùng tên thi cự địch."

"Đại soái, chúng ta. Chúng ta bây giờ triệt hay là. . " Một bên mấy viên phó tướng đều vây quanh, nếu như điều không phải có Lữ Thiên tại, đám người kia đã sớm rối loạn.

"Triệt? Ta tới sau đó, sẽ không nghĩ tới muốn triệt, y theo lệnh hành sự chứ."

"Là."

Năm viên phó tướng bắt đầu thu nạp đội ngũ, lần lượt thoái nhập Lữ gia quân bố tốt đại trận trung. Thanh Y quân, Hồi Y quân nghe được pháo hiệu vang lên, cũng đều cùng Lữ Thiên hợp binh một chỗ, chiếm được giữa sườn núi.

"Khởi Địa Tái trận, đội trợ giúp, lính mới đi theo Lữ gia quân phía sau, dĩ tên cự địch."

Lữ Thiên dứt lời, ba nghìn Lữ gia quân cấp tốc chiếm các trận căn cơ, còn lại một vạn biên thành lính mới đã dung vào trong trận, Lữ gia quân đứng ngay ngắn trận căn cơ, một cỗ rất nặng, kiên cố khí tức tràn ngập tại giữa sườn núi, theo lính mới càng ngày càng nhiều thêm vào, rất nặng khí càng ngày càng đậm, từ từ hình thành một cái lồng khí, cùng cả ngọn núi lớn dung thành nhất thể.

Không bao lâu, dưới chân núi đứng đầy hai mắt đỏ bừng quân sĩ, tiên phong cùng Trần Hoài Cổ quân đại chiến sắp tới hai canh giờ, đều là tử chiến không lùi, hai canh giờ giết chóc, hai phe tổn thất hơn mười vạn nhân mã, Triệu Vô Cực càng về mặt phần hận, không chỉ ... mà còn mười vạn nhân mã không có, bốn nghìn Thanh Vân tông đệ tử cùng một vạn thân vệ đã chôn vùi tại Lữ Thiên trong tay, một cái không có còn dư lại.

"Trần Hoài Cổ, ngươi chết cho ta lai. " Triệu Vô Cực càng nghĩ càng hận, rút ra bội kiếm sẽ chém Trần Hoài Cổ.

"Nguyên soái tha mạng, ta tận trung cương vị công tác, đều là Thanh Vân tông đệ tử, đều là bọn hán gặc rắc rối, ta là vì cứu bọn họ, bắt đắc dĩ mới xuất chiến, ai biết trung Lữ Thiên quý kẻ, nguyên soái tha mạng a. . Bang bang phanh. ."

Trần Hoài Cổ không ngừng dập đầu, Triệu Vô Cực tính tình hán biết, tự mình nghĩ giữ được tánh mạng, không bán đội hữu là không được.

"Nguyên soái, oan uổng a, chúng ta đã là vì thay ngươi phân ưu."

"Đúng vậy nguyên soái, đều là Trần Hoài Cổ bảo chúng ta xuất chiến, chúng ta người nào dám bắt tận lực."

"Thình nguyên soái minh xét."

Thanh Vân tông đệ tử quỳ xuống một mảnh, các nói Trần Hoài Cổ điều không phải, nghe Trần Hoài Cổ một thân mồ hôi lạnh, mại đội hữu đều mại bất quá nhân gia, đám này tiểu nhân, tự mặc dù có chút nói quá sự thật, nhưng đúng là bọn họ trước kháng mệnh.

"Đúng vậy, Triệu Vô Cực, ta Thanh Vân tông đệ tử trước đây giao cho trên tay ngươi lúc cũng đã nói, an bài thế nào, thế nào bố trí, đều là ngươi chuyện, mới vừa liều mạng bốn nghìn đệ tử, người nào đã không có lui về phía sau nhất bộ, Ma Bàn sơn như thế tổn thất lớn, ngươi sẽ không cần trách ta Thanh Vân tông đệ tử chém giết quá mức tận lực chứ."

Một gã tai to mặt lớn lão giả thân nhiên nói, sắc mặt có chút bất thiện, người này chính thị Thanh Vân tông phái tới sứ giả.

Hừ. Triệu Vô Cực phần nộ càng hơn, lần này là chuyện gì xảy ra trong lòng hán cùng rõ như kiếng, nhưng mới vừa tổn thất bốn nghìn đệ tử, hôm nay này hai nghìn đệ tử, hán còn thật không dám thế nào.

"Trần Hoài Cổ, sứ giả nói ngươi nghe rõ chứ, thì là ngươi là Trần thái sư con trai độc nhất, ngày hôm nay ta đã muốn giết ngươi, dĩ chính quân pháp."

Triệu Vô Cực nói, nâng kiếm lần thứ hai tiến lên.

Trần Hoài Cổ về mặt ngoan sắc, xem ra này thi chậu ngày hôm nay sẽ đội lên trên đầu hán, Triệu Vô Cực đây là muốn giết gà dọa khỉ.

"Oan uổng a đại soái, Lãng bá bá cứu ta. . Bang bang. " Cầu hán hán phải chết, chỉ có thể cầu Lãng Thân Vương.

Lãng Thân Vương nhìn một chút, kéo lại Triệu Vô Cực, hán nhận được mệnh lệnh, tự là không thể nhượng Triệu Vô Cực một nhà độc quyền, làm sao có thể mất thấy thái sư con trai độc nhất bị giết.

"Triệu nguyên soái, lâm trận chém tướng, đây là binh gia tối kỵ, huống chi, mấy ngày trước đây triều đình việc ngươi cũng biết, ngươi giết hán, không sợ bị người ta nói ngươi quan báo tư thù sao, đại trận phía trước, nhượng hán lập công chuộc tội quên đi."

Lập công chuộc tội? Bộ này nhân mã chém giết hai canh giờ, bản thân mạng tới quân tốt chạy một ngày đường, lấy cái gì đi phá Lữ Thiên chiến trận, lấy cái gì lập công chuộc tội.

Nhưng Lãng Thân Vương nói hán cũng không khỏi không suy nghĩ.

"Ai. Lãng Thân Vương nói đã ở lý, Trần Hoài Cổ, ngày hôm nay cái đầu của ngươi tạm thời nhớ kỹ, ngày khác nếu như bắt năng lập công chuộc tội, ta phải giết ngươi."

Tự hồi một lúc lâu, Triệu Vô Cực chỉ có thể thở dài một tiếng, không minh bạch, lại tổn thất hơn mười vạn nhân, không hổ là năm đó Lữ Thiên.

"Quân ta mệt nhọc quá độ, đóng chức, sở hữu doanh trại dựa vào dựng, đem Lữ Thiên cho ta vây quanh, tại phái ra mười dặm tiểu tham, giám thị biên thành hướng đi. . ."

"Báo. . Nguyên soái, ba dặm chỗ xuất hiện năm vạn nhân mã, sáu nghìn trọng kỵ binh mở đường, chính triều Ma Bàn sơn đánh tới."

Triệu Vô Cực mệnh lệnh còn không có hạ hoàn, phái ra tiểu tham cắt đứt mọi người.

Triệu Vô Cực sau khi nghe được thật lâu không nói, thất thần nhìn phía xa, theo Lữ Thiên xuất hiện đến bây giờ, liên lấy hơi cơ hội chưa từng lưu cho hán, Triệu Vô Cực phảng phất lần thứ hai thấy bạch khôi bạch giáp thân ảnh của, dẫn theo đạo triều bản thân bỏ tới.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Rút củi dưới đáy nồi

Ngoài ngàn dặm, trên đại điện.

Đại Danh tông chủ chính vẻ mặt thích ý thường thức trước mặt trà thơm, phía sau đệ tử đã các sắc mặt vui mừng liên tục, cùng mấy ngày trước Thanh Vân tông người sao mà tương tự.

Thanh Vân tông chủ chính vẻ mặt sầu khổ nghe hắc giáp bẩm báo.

"Hắc giáp, lời ngươi nói chính là ngươi tận mắt nhìn thấy sao?"

Đường trung hắc giáp gật đầu, "Bẩm Tư Đồ tông chủ, thuộc hạ tận mắt nhìn thấy, cũng không nửa câu nói sáo."

Chủ vị Đà chủ vẻ mặt kinh ngạc, "Tư Đồ tông chủ, ngươi đã hỏi tam lần, bốn mươi lăm vạn đại quân, do Triệu Vô Cực thân lĩnh, lại bị mười vạn lính mới sát bại, đánh lên xuất trên trăm lý, mặc dù là bản Đà chủ cũng hiểu được bất khả tư nghị, nhưng sự thực chính là sự thực, cái kia tên là Lữ Thiên nho sinh, thật có thần kỳ như vậy sao?"

Về mặt sắc mặt vui mừng Đại Danh tông chủ đứng dậy thì lễ, "Đà chủ khen trật rồi, phạm phu tục tử trong lúc đó tranh đấu, đảm đương không nổi chân, Lữ Thiên có chút tài hoa, cũng chỉ là đứng thế tục mà nói."

Trần Quân tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, nhưng ngực đã sớm nhạc khai liễu hoa, so sánh với một viên Hóa Thần đan mà nói, bách mai Ngưng Kim đan, cái gì cũng không toán.

Một thân hắc y Điện sử già cũng là vẻ mặt khiếp sợ, "Không được một tháng, Bắc Xuyên đại quân thất bại thảm hại, bảy mươi vạn đại quân còn lại ba mươi vạn, liên Triệu Vô Cực đều suýt nữa bị bắt, điều này sao có thể."

"Hắc giáp, ngươi nói tỉ mỉ thuyết kinh qua, bản Đà chủ cũng hiểu được có chút bất khả tư nghị."

Hắc giáp cúi người hành lễ, "Bẩm Đà chủ, đại khái kinh qua là như thế này, nam bắc lưỡng doanh do Bắc Xuyên lưỡng viên đại tướng trấn thủ, vì tiếp ứng Triệu Vô Cực đại quân, lưỡng doanh đóng cửa bất chiến, hậu bị Lữ Thiên dĩ mưu kế dẫn, cường đoạt lưỡng doanh giết một thành viên tướng, một ... khác tướng, chính là trúng kế cái kia, trong lòng biết bản thân tội lớn khó khăn tha, ngày đêm khiêu chiến Lữ Thiên, Lữ Thiên trả lại bản một doanh, này viên tướng lòng tin tăng vọt, tưởng bất Lữ Thiên tướng công đức quá, nhập thượng tông pháp nhân, nhưng không nghĩ đây là Lữ Thiên tính toán."

Hắc giáp nhìn có chút há hê nhìn Thanh Vân tông chủ liếc mắt, "Này viên tướng mang tám vạn nhân mã cùng Triệu Vô Cực chạy tới tiên phong bộ đại chiến hai canh giờ, tử thương vô số, Triệu Vô Cực đại quân tới rồi, mặc dù sát lui Lữ Thiên, nhưng quân mã mệt nhọc, không có doanh trại cố thủ, bị biến thành lính mới toàn lực công kích, biến thành lính mới bày ra chiến trận đã quả thực bất phạm, Triệu Vô Cực không địch lại bại tẩu, quân mã càng thêm uể oải bất kham, nếu không phải Thiên Môn bộ mười vạn binh lập tức chạy tới, liên Triệu Vô Cực đều muốn trở thành dưới bậc chi tử."

"Răng rắc." Thanh Vân tông chủ phần hận bóp nát cái ly trong tay.

Đại Danh tông chủ gương mặt sắc mặt vui mừng, mấy vị sử già đã vui mừng gật đầu.

..

Thương đạo trên, Lữ Thiên cùng Mạc Tà tịnh mã mà đi, đi theo phía sau hạo hạo đặng đặng năm vạn biên thành lính mới.

"Lữ Thiên, thật không nghĩ tới, một tháng không được, ngươi liền đem khí thế như hồng Bắc Xuyên quân đánh lui." Mạc Tà vẻ mặt tiếu ý, lúc này trong lòng cũng không lo lắng Mạc gia nguy cơ, cả nhân nhìn qua buông lỏng không ít.

Lữ Thiên nở nụ cười, "May mắn mà thôi, Mạc tiên sư, hôm nay lời hứa của ta có tính hay không đạt tới, không biết năm mươi mai Ngưng Kim đan bao lâu có thể cho ta."

Nhắc tới cái này, Mạc Tà có chút hơi khó, "Lữ lão đệ, như ngươi vậy đã có thể khó xử ta, trước đây ứng với ngươi đại phá Bắc Xuyên hậu tặc cho ngươi, nhưng phía trên này chuyện, ngươi hẳn là đoán được, hai nước tất nhiên muốn phân ra thắng bại, ta đem đan cho ngươi, ngươi nếu như buông tay bất kể, lão ca ta không có cách nào khác cùng tông chủ bàn giao a."

"Hon nữa, Lữ lão đệ, người chẳng lẽ không tưởng công thành danh toại, đột phá Kim Đan hậu, tiến nhập đại tông tu hành, đây chính là bao nhiêu người cầu đều không cầu được."

Mạc Tà vẻ mặt hâm mộ nói, ngực lại nghĩ xin lỗi Lữ Thiên, trước đây nói Lữ Thiên quả thực làm được, theo lý thuyết đến tiếp sau đan được quả thực hẳn là cho hắn, nhưng ngày hôm qua nhận được tông chủ truyền tin, mệnh làm mình, chỉ có hai người đứng ở Bắc Xuyên hoàng thành thượng, tài năng đem đến tiếp sau đan được cho hắn, Mạc Tà có chút ngượng ngùng.

Lữ Thiên ước mơ gật đầu, không nói thêm gì, trong lòng hắn minh bạch, tại chưa đi đến nhập đại tông phạm vi nhìn trước, bản thân căn bản không có tư cách cùng Đại Danh tông đàm những ... này, ngày hôm nay chỉ là xem xem phản ứng của bọn họ, xem Mạc Tà đáng về dẫn dắt, Lữ Thiên ngực vui vẻ, mình bây giờ khẳng định bị đại nhân vật kia chú ý, bản thân chân làm thành, Đại Danh tông tuyệt không dám nuốt lời.

"Phá Bắc Xuyên quân mà thôi, chỉ là đa tìm chút thời giờ mà thôi." Lữ Thiên vẻ mặt tự tin.

"Lữ Thiên, nghìn vạn lần không nên khinh thường, lúc ban đầu ta hậu bối cũng là bởi vì đại ý, chiết hơn tám mươi vạn binh mã, mặc dù bây giờ Bắc Xuyên lui lại, nhưng còn có hơn ba mươi vạn sĩ tốt cố thủ tại Ngọc Môn quan, bọn họ nếu như từ thủ không ra nói, chúng ta này năm vạn lính mới cùng Mạc Thanh tám vạn Bắc Phủ quân, tương bắt Bắc Xuyên đã có thể khó khăn."

"Mạc tiên sư yên tâm, ba bước kế hoạch đã thành hai bước, một bước cuối cùng là đơn giản nhất, tiên sư có nghe hay không quá 'Bị vây, tắc ý lười biếng', Bắc Xuyên quân lúc này thâm nghĩ cố thủ, căn bản không có ý chí chiến đấu, gà đất chó sành mà thôi."

Mạc Tà suy nghĩ một chút, đúng là, ba mươi vạn đại quân cố thủ, nhìn như phòng thủ kiên cố, nhưng chỉ tương cố thủ quân đội, có thể có cái gì ý chí chiến đấu, nếu như lại có cái gì trọng đại đã kích nói, quân đội như vậy, sợ là sẽ phải thành kiến chế đầu hàng.

Mạc Tà kính phục nhìn Lữ Thiên, "Chẳng biết Lữ lão đệ có thể có cái gì phá địch thượng sách."

Lữ Thiên cười cười, "Mạc tiên sư không muốn biết, nhà người Mạc Thanh quân mã vì sao chậm chạp không về đội sao?"

Nga? Lữ Thiên không đề cập tới, Mạc Tà còn tưởng rằng Mạc Thanh theo Chư thành thắng đến Ngọc Môn quan ni. Lữ Thiên chỉ này quân mã hành quân tốc độ rất chậm, thập thiên tài đi tiếp một trăm lý, sở quá thành trì, chiêu hàng quan phủ, trấn an dân tâm, cùng du ngoạn như nhau, không vội không hoảng hốt triều Ngọc Môn quan chạy đi, nhược Mạc Thanh nhân mã không có đi Ngọc Môn quan, bảy tám ngày tiền, lương quân nên hội hợp.

"Mạc Thanh Bắc Phủ quân lúc này đang làm cái gì. ."

. .

"Uống. Triệu tri phủ, trên bàn rượu nào có cái gì hàng tướng, sau đó chúng ta chính là một nhà, không nên câu thúc."

Dạ dạ dạ, một vị mặc Bắc Xuyên quan văn phục sức, vẻ mặt quyến rũ quan viên, hơi lộ ra câu thúc ngồi ở Mạc Thanh đối diện, thỉnh thoảng tạo vài lần phủ nha ngoại đường cái, trong mắt đúng là vẻ chán ghét, Dương thành quan phủ ngoại trên đường cái, phổ thông bách tính, lạc phách chạy nạn giả, dọc phố ăn xin tên khát cái, ngồi đầy phủ nha ngoại bãi mấy trăm trác tiệc rượu, tọng, lộ vẻ tiếng cười vui.

"Này. Mạc nguyên soái, Triệu Vô Cực nguyên soái hàng Tuyệt quốc hậu, chân hạ lệnh cả nước chúc mừng, kêu quan phủ khai thương phóng lương đại yến ba ngày sao? Ta Dương thành mặc dù điều không phải thành nhỏ, nhưng tiếp tục như vậy, sợ cũng hội đào hết ta Dương thành dự trữ a. ."

Mạc Thanh trên mặt nghiêm, dương cả giận nói "Triệu tri phủ, Triệu nguyên soái đây là thức thời, làm sao có thể thuyết hàng ni, còn có, ta sửa đúng người mấy lần, phải gọi ta Mạc tướng quân, ta nguyên soái vị đã bị bệ hạ ban cho Triệu nguyên soái, bị người nghe xong đi, còn tưởng rằng ta Mạc Thanh không phục ni, ta đứng Triệu nguyên soái thể nhưng kính phục rất."

"Mạc tướng quân chuộc tội, xem ta này miệng, Mạc tướng quân oai hùng bắt phạm, ta đây mới gọi là sai, tướng quân chớ trách chớ trách a. ." Tri phủ trên mặt lần thứ hai đôi môi cười - quyến rũ.

"Như vậy sai lầm lớn không trách kia đi, Triệu tri phủ, tự phạt tam chén, không phải bản tướng quân cùng người không để yên, nhanh lên một chút. . Nhanh lên một chút."

"Dạ dạ dạ."

Nhìn tri phủ nâng cốc uống xong, một bàn nhân lần thứ hai tâm tình đứng lên. Một bàn nhân từ đó ngo uống được mặt trời lặn, mấy tên thủ hạ tướng quân com nước no nê, Mạc Thanh cũng uống hơi lộ ra men say, lúc này mới bỏ qua.

"Cách. . Nguyên soái, ta đợi không theo Lữ nguyên soái ra trận giết địch, làm gì ở chỗ này bởi đầu này đồ con lợn uống rượu, Ngọc Môn quan thể nhưng khối xương khó gặm."

Mạc Thanh sắc mặt ửng đỏ, có chút say, nghe được phó tướng nhắc tới Lữ Thiên, nhắc tới giết địch, thần sắc có chút hoảng hốt, "Quyết định của hắn, chưa bao giờ bỏ qua, tuy rằng ta không biết vì sao, nhưng đây là hắn an bài, nhậu nhẹt đã quan hệ, chính là của chúng ta nhiệm vụ thiết yếu, muốn cần thận tỉ mỉ chấp hành."

"Triệu Vô Cực thực sự hàng sao, luôn luôn nói như vậy, liên tục ta đều tin. Cách." Đại tướng ợ rượu.

Mạc Tà tự giễu cười, "Lữ Thiên làm việc, ha ha. Nếu như ngươi hỏi hần, hần nhất định sẽ cùng ngươi nói, Triệu Vô Cực hàng không hàng đã không sao, người kia, ngươi xem hần đùa giỡn chính là âm mưu, nhưng tính tế nghĩ đến, hần mỗi một kế đều là dương mưu, làm cho không người nào lực dương mưu."

Đại tướng nghe không rõ, mơ hồ lắc đầu, "Đại soái, nghe ngươi và Lữ Thiên đã sớm nhận thức, thế nào hiểu rõ như vậy hần, nói đi nhượng đại gia nghe một chút."

Rượu hơn, nói tự ngăn không được.

"Đúng vậy, chúng ta quen biết có năm mươi năm chứ, lúc đó ta còn là một cái bừa bãi vô danh tiểu giáo."

"Cái gì, năm mươi năm, nguyên soái, đó không phải là Tuyết quốc bị Đại Đường xâm lấn thời gian, ta Bắc Phủ quân chính là khi đó lên."

"Đúng vậy, các ngươi đều biết Bắc Phủ quân là ta Mạc Thanh khéo tay mang ra ngoài, nhưng ngươi biết Mạc Thanh là ai mang ra ngoài sao, ngươi biết Bắc Phủ quân trước đây tên gì sao, ngươi biết ta Mạc Thanh."

Mạc Thanh trở nên rất là kích động, do dự chỉ chốc lát, không cần phải nhiều lời nữa.

Đại tướng nghi ngờ sờ sờ mặt tiếp nước châu, ngẩng đầu nhìn trời "Không có trời mưa a. Đại soái, ngươi kể tục giảng, chúng ta." Đại tướng còn chưa nói hết, bị một ... khác viên tướng kéo kéo góc áo, ý bảo hần không nên hỏi nữa.

"Ai. Tùy quân làm com Vương lão, ngươi hỏi hần đi thôi, cũng không có cái gì không có thể nói, ta Mạc Thanh năm đó còn trẻ, là ta có lỗi với hần."

Đại tướng này mới tỉnh ngộ, ám rút bản thân một cái miệng, không cần phải nhiều lời nữa, bắt quá tình quang trong mắt lại lóe lên.

"Cái gì, Bắc Phủ quân sớm nhất kêu Lữ gia quân, điều này sao có thể?"

trung, mấy viên tướng tựa hồ tam quan tan vỡ như nhau, không để ý hình tượng la to đứng lên.

Lão giả râu tóc bạc trắng, hơi có chút lưng còng, bắt quá hai mắt chuyển động trong lúc đó, thỉnh thoảng có tình quang thiểm.

"Thiết, vài cái tiểu oa nhi tử, này có cái gì đại kinh tiểu quái, năm đó Lữ gia quân tại Lữ nguyên soái dưới sự lãnh đạo, nam chinh bắc chiến mấy nghìn tràng, chưa từng bại một lần, hiện tại ngươi ở đây xem gặp các ngươi, đám mềm chân tôm như nhau, ngay cả ta lão đầu tử này phỏng chừng đều có thể cùng các ngươi dây dưa một hồi."

Mấy vị đại tướng quân còn đang kinh ngạc trung, cũng không có bởi vì lời của lão giả sinh khí, lão giả này cũng là toàn quân nổi danh, tính tình xuất kỳ cổ quái, phạm khởi lần lộn lại, đã từng chỉ vào Mạc Thanh mũi mắng to quá, nguyên soái cũng dám mạt, đừng nói mấy người bọn hần tướng quân.

Hơn nữa lão giả này thân thủ, cũng là toàn quân nổi danh hảo, có người nói đã từng một lần rơi vào vây quanh, lão giả một vị bạn tốt bị giết, lão giả thương tâm gần chết, đan thương thất mã đi sầm trại địch, ai cũng cho rằng lão giả này nhất thời xung động không muốn sống, chưa từng tưởng ngày thứ hai quân địch đại loạn, quân địch người cầm đầu đầu, bị tính tế đặt ở hần bạn tốt trước mộ phần.

"Vương lão, ngươi nói Lữ nguyên soái, không phải là bây giờ Lữ Thiên chứ."

"Lớn mặt."

Thỉnh thịch.

Nói chuyện đại tướng còn không có phản ứng kịp, bị lão giả một cước đoán trở mình trên mặt đất, đại tướng ôm cái bụng một trận kêu thảm thiết.

"Lữ nguyên soái đại danh, cũng là một mình ngươi nhỏ tướng quân có thể gọi, nhượng lại để cho ta theo trong miệng ngươi nghe được nguyên soái đại danh, ta rút đầu lưỡi của ngươi." Lão giả trong nháy mắt bạo khởi, hai mắt trừng cùng chuông đồng như nhau.

Mấy viên tướng ngây ngốc nhìn trước mắt tất cả, đều bị lão giả này đột nhiên bạo khởi sát khí dọa sợ, thì là tất cả mọi người thân kinh bách chiến, cũng bị lão giả ánh mắt sâm lạnh chấn trụ. Lão giả này thấy Mạc Thanh đều gọi thẳng kỳ danh, cho tới bây giờ không có kêu lên nguyên soái hai chữ, vì sao có nhân kêu một tiếng Lữ Thiên, người này sẽ có phản ứng lớn như vậy.

Khái khái. Lão giả tựa hồ đã ý thức được bản thân phản ứng quá mức kích, sắc mặt có chút hòa hoãn, "Vài cái chẳng biết sâu cạn tiểu oa nhi tử, Lữ nguyên soái năm đó lập được bất thể chiến công, lưu lại uy danh hiển hách, các ngươi liên thỉnh đều chưa từng nghe qua, đáng tiếc, cũng gọi Mạc Thanh này tặc tử cấp lừa gạt hạ, nếu không không đành lòng nhìn Bắc Phủ quân xuống dốc, lão phu sớm sẽ giết Mạc Thanh vừa đi liễu chi."

Lão giả xem mấy người cho đã mất không tin, cời mặc áo, từng đạo găng khắp nơi vết sẹo, quang trước ngực thì có ba mươi mấy điều, vài cái tướng quân bị mãnh liệt lại càng hoảng sợ.

"Gọi các ngươi đám này oa tử mở mắt một chút, biệt gặp các ngươi cũng là đại tướng quân, cái gì là chiến tranh, các ngươi căn bản cũng không hiểu, như lão phu như vậy, năm đó chỉ là Lữ gia quân một người trong nho nhỏ giáo úy mà thôi. "

Chúng tướng quân cứng họng, tràn đầy kinh ngạc, thật lâu không nói nên lời.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Đại hoạch toàn thắng

Bắc Xuyên, trong triều đình.

"Khải tấu bệ hạ, cự thần nhận được hơn mười thành mật báo, Triệu Vô Cực đã phản loạn, cùng Lữ Thiên hợp mưu, kế giết ta Bắc Xuyên bốn mươi vạn tướng sĩ, đây là các thành thành chủ truyền tới thư, thỉnh bệ hạ xem qua."

Lão Thái sư một câu nói, kinh cả triều văn võ nghị luận ầm ỉ.

"Làm sao có thể, Triệu nguyên soái làm sao sẽ làm phản."

"Người biết cái gì, Ma Bàn sơn đánh một trận, chính là ta Bắc Xuyên quân sĩ lẫn nhau chém giết, đã chết hơn mười vạn nhân."

"Đúng, ta cũng nghe nói, Triệu Vô Cực bị phong là Tuyệt quốc đại nguyên soái, không phải hẳn vì sao trực tiếp lui về Ngọc Môn quan, quan ngoại hơn năm mươi thành chấp tay tặng cho Tuyệt quốc."

Lão Thái sư thở dài, "Bệ hạ, việc này đều do cự thần, không ứng với tại trong triều đình thuyết hẳn Triệu Vô Cực điều không phải, theo chuyện này sau đó, ta Bắc Xuyên ngay cả liên bại trận, càng tại Ma Bàn sơn hạ lương bộ chém giết, đã chết cận hai mươi vạn quân sĩ, đều do cự thần nhất thời hồ đồ a."

"Trình lên."

Hoàng đế lại càng hoảng sợ, vùng xung quanh lòng mảy mặt nhăn thành một cái xuyên tự, một bên người hầu nhanh lên hạ điện đi đón.

Hoàng đế tiếp nhận mật báo, Ma Bàn sơn đại chiến, quả thực như lão Thái sư theo như lời, Dương thành, Thanh Bình quan, Ngạc châu, . . . Hầu như phân nửa quan ngoại thành trì đều truyền đến mật báo, thuyết Triệu Vô Cực mưu phản, cùng Lữ Thiên hợp mưu Bắc Xuyên.

Hoàng đế giận dữ.

"Bệ hạ, không riêng những ... này, việc này tại dân gian truyền lưu rộng hơn, Triệu Vô Cực mưu phản việc, ai ai cũng biết, tương truyền Triệu Vô Cực tài, ta Bắc Xuyên không người có thể ngăn, hoàng thành ít ngày nữa tự muốn trở thành Tuyệt quốc phụ thuộc, ngày gần đây lại, sở hữu vài vóc phòng màu đỏ vài vóc đều tiêu thụ không còn, nghe nói là Triệu Vô Cực hạ lệnh, phá thành lúc, phàm treo Tuyệt quốc quốc kỳ giả, đều có thể lĩnh đến mười hai bạc ròng, hai mươi dặm lương thuốc."

"Buồn cười. . Ba. ." Hoàng đế giận dữ, đem mật thư ngã trên mặt đất.

"Triệu Vô Cực, ta Bắc Xuyên lúc nào bạc đãi quá người, còn có nhiều như vậy điều dân, trăm muốn chém bọn họ. ."

"Bệ hạ nghĩ lại a, Triệu gia thời đại trung lương, cự thần tin tưởng đây hết thảy đều cũng có nguyên nhân." Nói chuyện tả thừa tướng, nói quanh co nửa ngày, mặc dù biết trong này khẳng định có ẩn tình, thế nhưng chứng cứ này nhiều lắm, đa đến liên hòa hoãn dư địa cũng không có.

"Hừ, trăm chính là tư nhiều lắm, sớm ngày nhược thính lão Thái sư khuyến cáo, trực tiếp rút lui Triệu Vô Cực, ta Bắc Xuyên quân cũng sẽ không rơi xuống như vậy ruộng đồng, truyền trăm khẩu dụ, mệnh Bình Bắc tướng quân Mã Đại là đại nguyên soái, đi Ngọc Môn quan thống quân cự địch, liên phát mười hai đạo kim bài gấp lệnh, truyền hẳn Triệu Vô Cực hồi hoàng thành kiến trẫm, nếu không phải theo, phàm Bắc Xuyên quân dân, đều có thể tru diệt này tặc tử, sát chi phần thưởng hoàng kim vạn lượng."

Lão Thái sư giả bộ một trận, trán trong lúc đó có chút vẻ áy náy, toàn bộ Bắc Xuyên cũng chỉ có hắn biết đến rõ ràng nhất, đây hết thảy đều là Lữ Thiên âm mưu, Triệu Vô Cực so với Lữ Thiên kém xa, thì là không có hắn lời gièm pha, Bắc Xuyên đã sớm mượn gi ròi vào Lữ Thiên trong tay.

Hắn nói như vậy, còn có thể bảo nhi tử một mạng, bảo trụ nhi tử cả đời vinh hoa phú quý, nghĩ đến trong phủ làm khách thần bí cảm y nam tử, đang suy nghĩ đến nam tử mang tới tin vật, thái sư trên mặt vẻ xấu hổ dần dần tiêu thất.

"Lữ phu tử, chúng ta tựa như vậy nghiêng ngàng đi Ngọc Môn quan sao, chỗ có thể có ba mươi vạn đại quân chờ ni, thế nào phá thành?"

Hôm nay, đang ở tân thành trấn an dân tâm Lữ Thiên, đột nhiên nhận được một phong mật thư, lúc này mệnh lệnh sở hữu binh mã tập hợp, triều Ngọc Môn quan lướt đi, có thể, cứ như vậy trực lăng lăng giết qua đi, làm cho Mạc Tà rất là không giải thích được.

"Bất Bất Xuyên ngay hôm nay, toàn quân gia tốc." Lữ Thiên thương xúc trả lời một câu.

"Bất Bất Xuyên? Lữ Thiên, có chuyện gì, ngươi bất năng gạt ta."

"Không có lừa gạt ngươi, ta đi kể nhiều ngày như vậy, thủ Bất Xuyên ngay hôm nay, ngươi hay là chuẩn bị hảo Ngưng Kim đan chứ, giá. ."

Mạc Tà sùng sốt, hoài nghi là không phải là mình nghe lầm, chỉ này quân ngoại trừ an dân cái gì cũng không làm, nơi nào đi kể. .

Lữ Thiên quân mã ít ngày nữa xuất hiện ở Ngọc Môn quan tiền. Nhìn thành thượng về mặt cửu thị Triệu Vô Cực, Lữ Thiên thờ phào nhẹ nhõm, xem ra kim lệnh còn chưa tới, Triệu Vô Cực còn không biết việc này.

"Triệu Vô Cực, có thể nhận được ta Lữ Thiên hay không."

Triệu Vô Cực tại thành lâu thượng tức giận hừ một tiếng, "Lữ Thiên, ta thừa nhận trí kế quân trận cũng không bằng ngươi, nhưng ngươi hôm nay chỉ mang năm vạn quân mã, tựa dám đến thủ ta Ngọc Môn quan, ngươi đã qua cuồng vọng đi."

"Thủ ngươi Ngọc Môn quan? Không sai, lão phu là tới thủ ngươi Ngọc Môn quan, năm vạn nhân không nhiều lắm, nhưng thủ ngươi Ngọc Môn quan lại dư dả, Triệu Vô Cực, ngươi chủ động hiến thành, ta ngày hôm nay bao ngươi bất tử, nếu không, ngày hôm nay sẽ là của ngươi tử kỳ."

"Ha ha. Lữ Thiên, ta không nghe lầm chứ, chỉ bằng ngươi này năm vạn nhân sao?"

"Không tin, chúng ta đi coi."

Triệu Vô Cực nhanh lên tự hỏi nơi đó còn có lỗ thủng, mệnh binh sĩ trận địa sẵn sàng đón quân địch, có thể càng nghĩ, đã không có nghĩ Lữ Thiên dựa vào cái gì dám nói như vậy.

"Hảo, cứ tới chứ, Triệu mỗ đầu người tựa ở chỗ này, có bản lĩnh, lấy đi đó là."

Lữ Thiên cười nhìn thành thượng Triệu Vô Cực, thấy thế nào thế nào có một cổ anh hùng con đường cuối cùng cảm giác.

.

"Báo. Chư vị tông chủ, sứ giả, Đà chủ đại nhân, Lữ Thiên đã mệnh lệnh năm vạn đại quân thẳng thủ Ngọc Môn quan, lưỡng quân tại Ngọc Môn quan tiền giằng co."

Nga? Đà chủ đứng dậy, "Chư vị, tựa hồ muốn có kết quả, chúng ta đi xem thấy thế nào."

Thanh Vân tông chủ nghe xong hắc giáp bầm báo, thờ phào nhẹ nhõm, "Đà chủ, có thể có kết quả gì, năm vạn nhân làm sao có thể đánh hạ ba mươi vạn nhân Ngọc Môn quan, sợ này Lữ Thiên tưởng Ngưng Kim đan nghĩ ra cứ chỉ điên rồ chứ."

"Bốn vị sứ giả, có thể có hứng thú tựa bản Đà chủ tiền đi xem?"

"Tuân Đà chủ lệnh." Bốn vị sứ giả đứng dậy.

Đà chủ xem đã không thấy Thanh Vân tông chủ liếc mắt, cùng mọi người bay lên không, lớn như vậy trong đại điện chỉ còn lại có Thanh Vân tông chủ hòa vài tên đệ tử.

"Hừ, chướng mắt ta Tư Đồ Hạo Nhiên, đi, chúng ta cũng đi nhìn một cái."

.

Ngọc Môn quan ngoại, Lữ Thiên rất nhàm chán xoa đại đao trong tay.

Triệu Vô Cực xem Lữ Thiên bộ dáng này, không biết vì sao, ngực không có vấn cứ nhéo lên.

"Báo. Triệu nguyên soái, kinh sư kim lệnh đến, thỉnh Triệu nguyên soái tốc tốc nhận lệnh."

Cái gì? Kim lệnh. .

Triệu Vô Cực trong nháy mắt như rút vào hầm băng, mờ mịt nhìn phía sau lính liên lạc, lính liên lạc lúc này đã ở nhìn hẩn, chỉ là trong mắt không có chút nào tôn kính, điều không phải thiếu nhất ti sáng giọng.

"Thần, Triệu Vô Cực nhận lệnh."

"Triệu Vô Cực nguyên soái, bệ hạ kim lệnh, tự nhận lệnh ngày khởi, hoả tốc phản hồi trong triều kiến giá, người trái lệnh, trăm lập tức hành quyết."

Triệu Vô Cực hiềm hiềm không có mớی ngã xuống đất, nhìn nữa dưới thành, Lữ Thiên trong tay chà lau đại đao, lúc này phảng phất gác ở trên đầu mình.

"Lữ Thiên. Truyền kỳ quân thần, quả nhiên danh bất hư truyền, ta Triệu Vô Cực thất bại, thất bại."

"Thế nào, Triệu nguyên soái, bây giờ là không phải có thể suy tính một chút." Ngoại thành Lữ Thiên tu vi tới Trúc Cơ đỉnh, thành thượng nói hán nghe được nhất thanh nhị sở.

"Triệu nguyên soái, bệ hạ kim lệnh, người dám không tiếp?"

Lính liên lạc nói, nhất bộ đi tới Triệu Vô Cực trước người, mới vừa muốn động tác, bị Triệu Vô Cực thân vệ một cước đoán trở mình.

"Buông. Bệ hạ thủ dụ, trăm sát Triệu Vô Cực giả, phản thưởng hoàng kim vạn lượng, bọn người lại dám phản kháng." Lính liên lạc hét lớn, số chết giấy dựa.

Triệu Vô Cực ngửa mặt lên trời cười to, lúc này hán tựa hồ đã hiểu rất nhiều, nguyên lai, ba mươi vạn quân tốt thấy dưới thành Lữ Thiên lúc, trong mắt ngoại trừ kiên định, đã đi ra ngoài cái loại này nhân thần, là nồng đậm sợ hãi. Nguyên lai, ba mươi vạn quân tốt, nghe được Lữ Thiên chiêu hàng lúc, ngoại trừ tức giận, đã đi ra ngoài cái loại này tâm tình, là không rõ chờ đợi, nguyên lai, Triệu gia thời đại trung lương, kết quả là đúng là kết quả này.

Bắc Xuyên, nên bởi vậy kết thúc.

"Lữ Thiên, ta không bằng người, ta Triệu Vô Cực cũng không mặt mũi đứng tổ tiên, hàng? Triệu gia thời đại trung dũng vô song. Chỉ có vừa chết, tài năng giải quyết xong đoạn này khúc mắc, truyền kỳ quân thần, danh bất hư truyền."

Triệu Vô Cực nói, rút ra bên hông trường kiếm, văng trên cỏ lên đi.

"Đại soái." Bên cạnh thân vệ trong nháy mắt đem Triệu Vô Cực nhào tới, ba chân bốn cẳng đoạt lấy Triệu Vô Cực bội kiếm, cả thành quân sĩ tất cả đều quỳ rạp xuống đất, roi lệ không ngừng.

"Triệu Vô Cực, người Triệu gia đều là như vậy thứ hèn nhát sao, đánh không lại tự tự sát? Như vậy trung dũng vô song, Lữ mỗ toán trường kiến thức, Triệu Vô Cực, là một hán tử nói, mở cửa thành ra, chúng ta hoàng thành trên lại nói chuyện lâu một phen."

Triệu Vô Cực hai mắt đại ra, phảng phất con rối giống nhau, triều thân vệ khoát tay áo.

Thân vệ mình bạch đại soái ý tứ, thân vệ đều là theo đại soái nhiều, hôm nay các cũng đều rét lạnh tâm, như vậy Bắc Xuyên, thì là như đại soái như vậy cục cung tận tụy, kết quả là còn là lạc tên phản đồ hạ trảng, như vậy hoàng đế, còn thuần phục cái gì.

Thân vệ chạy đi dưới thành, mở ra cửa thành, thủ thành quân tốt không ai ngăn cản, chỉ là lạnh lẽ nhìn Lữ Thiên đại quân vào thành.

Lữ Thiên nhìn phảng phất mất hồn vậy Triệu Vô Cực, xuy cười một tiếng, "Bắc Xuyên vong, người Triệu Vô Cực cũng một đời lương tướng, nhưng chẳng biết tại sao luân quần trong lòng nị, người không bằng ta, chính người đã thừa nhận, không sợ nói cho người biết, mặc dù này kim lệnh, sau đó còn có mười một đạo truyền đến, đây cũng là Lữ mỗ gây nên."

Triệu Vô Cực mờ mịt quay đầu, nhìn Lữ Thiên, trong mắt không hề có chút cừ hận.

"Dĩ bản lĩnh của người, nhập đại tông đã sớm là ván đã đóng thuyền sự tình, người nghĩ Triệu gia từ nay về sau tuyệt hậu, còn là làm rạng rỡ tổ tông bước trên một cái cầu tiền vẫn đạo chí lộ, người tuyển trạch người trước sao?"

Lữ Thiên kiến Triệu Vô Cực trong mắt dần dần khôi phục quang thái, không cần phải nhiều lời nữa, như vậy không đánh mà thắng công phá Ngọc Môn quan, Triệu Vô Cực là lớn nhất then chốt, ít chết rất nhiều người, thuận lợi cứu hán một mạng, đã không coi vào đâu.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 15: Chuyện cũ như yên

Một ngày sau, Ngọc Môn quan thượng,

Đà chủ dẫn mọi người đi tới Ngọc Môn quan tiền, Ngọc Môn quan cũng không có như mọi người nghĩ như vậy, sẽ thảm liệt chém giết, sẽ đình chiến nghỉ ngơi và hồi phục.

Ngọc Môn quan cửa thành mở rộng ra, Lữ Thiên nhân mã sớm đã không thấy tăm hơi, chỉ còn lại có Bắc Xuyên quân coi giữ nhàm chán tại thành ngồi giữ, quần tam tụ ngũ tụ chung một chỗ hút thuốc, đánh bài, nói chuyện phiếm, đang làm gì đều có, giống nhau là, tất cả mọi người là về mặt dễ dàng.

Một điểm giao chiến vết tích cũng không có?

Đà chủ cùng mấy vị sứ giả hai mặt nhìn nhau.

"Đà chủ, ta triệu tập phụ cận hắc giáp, hỏi một chút chuyện gì xảy ra."

Đà chủ quay đầu, xa nghiêng nhìn viễn phương, "Ta xem không cần hỏi."

Mọi người không có minh bạch chuyện gì xảy ra, theo Đà chủ quay đầu. Thấy xa xa, bụi bặm che khuất bầu trời, cuộn cuộn khói đặc xen lẫn trận trận nhân rống mã tiếng kêu, chính triều Ngọc Môn quan ra.

"Đà chủ, cầm đầu cái kia, cùng ta Đại Danh tông Mạc Tà lớn lên tương tự, hẳn phải là Mạc Tà hậu bối, Tuyết Nguyệt quốc đại nguyên soái."

Nga? . Đà chủ gật đầu.

"Đà chủ, thủ hạ đi hỏi một chút, Lữ Thiên đi đâu."

Đà chủ kéo lại mừng rỡ Đại Danh tông chủ, "Thông thả, xem bọn hắc làm gì hơn nữa."

"Chính là, vui vẻ cái gì, thắng bại còn không có định ni, không thấy Bắc Xuyên ba mươi vạn đại quân, hầu như không ít vài cái sao, Lữ Thiên không thấy, nói không chừng bị Triệu Vô Cực giết." Thanh Vân tông chủ vẻ mặt khó chịu.

Ừm ừm.

Tiếng ầm ầm càng lúc càng lớn, Bắc Phủ quân rất nhanh xuất hiện ở Ngọc Môn quan tiền, Mạc Thanh đầu tàu gương mẫu, tại Ngọc Môn quan tiền một dặm chỗ lặc ở chiến mã.

Thành thượng quân coi giữ đã chú ý tới phía dưới, đều ngừng tay đầu hoạt động, quần tam tụ ngũ tụ quan vọng giữ dưới thành Tuyết quốc quân đội.

Mạc Thanh thấy thành thượng Bắc Xuyên quân hình dạng, trên mặt lộ ra sắc mặt vui mừng, Bắc Phủ quân một đường tới rồi, cao thấp thành trì chiếm trên trăm một, bắt đầu thành còn có chút chống lại, đến rồi sau lại, Tuyết quốc quân đội đi tới kia, kia quan dân bách tính đều là đường hèm hoan nghênh, thậm chí ngày hôm nay chạy đi, có nhất thành không có kinh qua, thành này thành chủ mang theo bách tính đuổi theo ra hai mươi dặm, pháo hoa pháo trúc, Tuyết quốc quốc kỳ, cường kình đảo đưa cho hắc, không nên đều không được.

Mạc Thanh chiếm trên trăm thành, mặt ngoài tuy rằng vui vẻ, nhưng trong lòng vẫn là có chút bất an, cái đó và lúc ban đầu hai nước quốc chiến trảng diện quá giống, hơn nữa Ngọc Môn quan còn có Triệu Vô Cực ba mươi vạn đại quân, Lữ Thiên cùng hắc chung vào một chỗ cũng không đến mười lăm vạn nhân, mười lăm vạn, chính là một trăm năm mươi vạn, có bất hay không đắc hạ như vậy Ngọc Môn quan, đều là vấn đề.

Nhưng thấy Ngọc Môn quan tình hình bây giờ, Mạc Thanh thở phào nhẹ nhõm, kể cả sở hữu Bắc Phủ quân, trên mặt đều quả thượng sắc mặt vui mừng, thành thượng Bắc Xuyên quân rất nhiều, rậm rạp, rất nhiều chưa từng cầm vũ khí, có thậm chí khôi giáp đều cởi, nhìn Mạc Thanh nhân mã, trong mắt ngoại trừ chết lặng giải hòa thoát, không có địch ý chút nào.

Mạc Thanh đoán không được Lữ Thiên làm cái gì, vốn phải là chủ lực Bắc Phủ quân, lưu lạc thành quét tước chiến trường tạp binh, vốn là thảm liệt chém giết một hồi, xem thành thượng tư thế, khẳng định lại là trực tiếp tiếp thu, liên quan ba mươi vạn đại quân cùng nhau tiếp thu.

"Dưới thành thế nhưng Mạc nguyên soái? ." Thành thượng thủ tướng hô.

"Chính thị Mạc Thanh, chư vị Bắc Xuyên tướng sĩ. ." Mạc Thanh còn muốn thuyết nhiều chiêu hàng nói, không muốn thành thượng đã giờ lên cờ hàng, làm cho sở hữu sĩ tốt đều ngây ngốc. .

"Mạc tướng quân, Bắc Xuyên ba mươi vạn sĩ tốt thụ Triệu nguyên soái, Lữ nguyên soái lệnh, hướng Mạc nguyên soái đầu hàng, ngoại trừ bộ phận vũ khí, những thứ khác đã đoạt lại đến thương khố, Ngọc Môn quan nguyện ý tiếp thu Mạc nguyên soái cải biến."

"Rống. Rống."

Dưới thành Bắc Phủ quân nghe nói như thế, kích động hô uống, Ngọc Môn quan hậu, vùng đất bằng phẳng, chỉ có hoàng thành có một chút cấm vệ quân, chiếm Ngọc Môn quan, chẳng khác nào chiếm lĩnh toàn bộ Bắc Xuyên.

Mạc Thanh vẻ mặt kích động, nghĩ không ra Lữ Thiên thư trung nói là sự thật, hẳn rồi cuộc đã làm gì, có thể để cho Ngọc Môn quan, liên quan Triệu Vô Cực đều đầu hàng.

"Hừ. . Mạc Thanh, thấy được sao, nguyên soái chính là nguyên soái, mười vạn lính mới đến rồi nguyên soái trong tay, có thể chiếm lĩnh toàn bộ Bắc Xuyên, ngươi nhìn nhìn lại ngươi, một trăm vạn nhân, từ chỉ còn những ... này Bắc Phủ quân, một hồi thấy nguyên soái, ngươi nếu dám không đập đầu bồi tội, ta tự chém ngươi."

Không cần hỏi, toàn bộ Tuyệt quốc trong quân đội, dám gọi thẳng Mạc Thanh tên, chỉ có Vương lão.

Một đám tướng quân, liên quan Thiếu tướng Mạc Phi, đều nhanh lên quay đầu, làm bộ không thấy được Vương lão.

Về mặt kích động Mạc Thanh thấy Vương lão, trở nên có chút xấu hổ, vội vàng mệnh sở hữu quân tốt vào thành, tiếp thu Ngọc Môn quan.

Mạc Thanh bản thân nhảy xuống ngựa lại, lôi kéo Vương lão thủ, "Vương lão ca, làm trò nhiều người như vậy, ngươi không để cho lão đệ lưu chút mặt mũi, chúng ta thế nhưng vào sanh ra tử lão huynh đệ."

Vương lão xem chu vi chỉ còn lại có vài cái đại tướng cùng Thiếu tướng, mặt trầm xuống, một bả bỏ qua Mạc Thanh thủ, "Mạc Thanh, ngươi một đệ tiện võ sĩ tiêu nhân, nếu không lâu, chờ lưỡng quân hội sư, ta xem ngươi có cái gì mặt đối mặt đại soái."

Mạc Thanh về mặt xấu hổ, "Ai. Vương lão ca, ta và Lữ Thiên năm đó, điều không phải như ngươi nghĩ."

"Hừ. . Mạc Thanh, đều đến lúc này, ngươi còn nói sáo, muốn cho ta dẫn theo đầu của ngươi đi gặp Lữ nguyên soái sao?"

Vương lão sắc mặt càng thêm âm hàn, mọi người còn không có phản ứng kịp, một cây chùy thủ, đã gác ở Mạc Thanh trên cổ.

"Bá phụ, thật không là ngươi biết như vậy, năm đó Lữ thúc thúc đi không từ già, đúng là có nguyên nhân khác, cha ta đã hối hận, cầu ngươi tha thứ hân chứ. ." Mạc Phi thấy này, phù phù một tiếng quỳ trên mặt đất.

Mạc Thanh không thấy trên cổ chùy thủ, tựa hồ đã sớm đoán được, "Ai. Vương lão ca, đây là Lữ Thiên năm đó đưa cho ngươi chùy thủ chứ, ngươi bảo lưu đến bây giờ, kỳ thực nếu nói, ta và Lữ Thiên quan hệ, hân còn muốn gọi một tiếng tỷ phụ."

Cái gì? . .

Tất cả mọi người sững sốt.

Vương lão nhãn thần không có chút nào ba động, hiển nhiên đứng Mạc Thanh nói, liên dấu chấm câu cũng sẽ không tin.

Mạc Thanh nhìn về phía một bên Mạc Phi, "Phi nhi, nhớ kỹ ta và ngươi nói qua, ngươi cô cô là cùng bát quốc đại chiến, chết trận sao?"

Mạc Phi gật đầu, hân khi còn bé, thỉnh phụ thân nói qua rất nhiều lần.

Mạc Thanh trên mặt lộ ra nhất ti hồi sắc, "Ta là đang dối gạt ngươi, ngươi cô cô là bị ta thân thủ giết chết, Vương lão, năm đó Mạc Yên, đó là ta thân muội muội. ."

Cái gì. . Mạc Phi kinh ngạc nhìn Mạc Thanh.

Leng keng. Vương lão đã sững sờ ở tại chỗ, chùy thủ rơi trên mặt đất cũng không có phát hiện.

Chúng tướng quân kinh ngạc nhìn ba người.

"Xem như Lữ Thiên quân cận vệ thống lĩnh, ngươi nên biết hai người bọn họ có phu thê chi chân, kỳ thực ta cũng biết." Mạc Thanh tựa hồ lâm vào hồi ức, "Ai. . , năm đó, bát quốc đại chiến hậu kỳ, muội muội ta hết ý bị một vị Thanh Vân tổng trưởng lão coi trọng, huynh trưởng như cha, trưởng lão kia tìm được rồi ta, hứa cho ta tiến nhập tiên tông cơ hội, ta nhất thời quý mê tâm hồn."

Vương lão cũng muốn khởi năm đó, "Ngươi đùa giỡn nhiều như vậy âm mưu quỷ kế, đại soái năm đó vì sao sẽ không nhìn thấu, đại soái cùng Mạc Yên tướng quân là đa xứng a."

"Không thấy thấu? Ha ha, Vương lão ca, hân kỳ thực đã sớm biết, buồn cười hân lúc đó không thông đạo lý đối nhân xử thế, nói cái gì nhân quyền, bình đẳng các loại nói, Mạc Yên bị hân thuyết phục, cư nhiên đã đến trước mặt của ta thuyết những ... này, lấy cái chết uy hiếp, ta lúc đó không phải cố ý muốn giết nàng, nàng là ta thân muội muội, ta không phải cố ý, điều không phải."

Vương lão nhìn thất thần loạn ngữ Mạc Thanh, thờ dài một tiếng, ôm Mạc Thanh vai, an ủi vỗ vỗ phía sau lưng.

"Mạc lão đệ, các huynh đệ hiểu lầm ngươi, ngươi vì sao không giải thích rõ, công nhiều năm như vậy, ngươi không phiền lụy sao."

Nhắc tới này, qua tuổi thất tuần Mạc Thanh lão lệ tung hoành, "Ta cho các ngươi hiểu lầm, ta chính là tưởng cho các ngươi giết ta, ngày nào đó đột nhiên bị các ngươi giết, ta cũng sẽ không dụng công. Đương nguyên soái, bất hảo, muốn chết đều không được. . Ô ô. ."

"Ngươi a, nhượng ta nói như thế nào ngươi."

Chúng tướng quân trăm mặt, Mạc Phi ở một bên, cũng là một trận thất thần, luôn luôn trị quân nghiêm khắc, tác phong thân thể cường tráng Mạc Thanh, ai ngờ đến có thể có này một mặt.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Thu Bắc Xuyên

Bắc Xuyên ngoại thành, Lữ Thiên nhân mã đem hoàng thành bao quanh vây quanh.

"Lữ Thiên, hạ lệnh tiến công chứ, trong thành cấm vệ quân liên một vạn cũng chưa tới." Mạc Tà nhìn thành thượng lòng người bàng hoàng cấm vệ quân, nhin không được nói rằng.

Triệu Vô Cực kỳ mã đi ở Lữ Thiên bên cạnh thân, "Đúng vậy, Lữ nguyên soái, bọn họ thấy ta lúc đã rối loạn, ta Triệu Vô Cực âm mưu quỷ kế so ra kém người, nhưng ở Bắc Xuyên sĩ tốt trong mắt, ta chính là không thể thay thế được Quân Vương."

Lữ Thiên không nói.

"Người điều không phải còn muốn chờ bọn hán đầu hàng đi, vậy người bàn tính sợ rằng muốn đánh hụt, những cấm vệ quân này đều là từ nhỏ huấn luyện từ sĩ, không phải, người cho là Ngọc Môn quan thượng, tại sao có thể có Bắc Xuyên sĩ tốt nếu muốn giết ta?"

Triệu Vô Cực nói, sắc mặt có chút khó chịu, lúc này hán đã khôi phục lại, hiển nhiên bại bởi Lữ Thiên, trong lòng hán rất khó chịu.

Lữ Thiên mỉm cười lắc đầu, "Tiến công? Tiến công quá chậm, thú bị nhốt chỉ đầu, Bắc Xuyên quân tất nhiên sẽ lấy cái chết tương hợp lại, ta tại chờ bọn hán đột phá vòng vây, Mạc tiên sư, nhiệm vụ của ta là đem người đưa đến Bắc Xuyên hoàng thành, cũng không phải giết sạch Bắc Xuyên sĩ tốt, thái thượng thiên hòa rồi."

Nga? Mạc Tà cùng Triệu Vô Cực hai người quái dị nhìn Lữ Thiên.

"Chờ người gia Mạc Thanh dẫn nhân mã tới rồi lúc, bọn họ nếu không đột phá vòng vây, cũng không cần phá vây rồi. ." Lữ Thiên thần nhiên nói.

...

Bắc Xuyên triều đình.

"Đúng vậy, hoàng thượng, chờ Mạc Thanh dẫn người tới rồi, bọn thần tướng hộ tống bệ hạ tuôn ra đi cũng khó khăn, chứng cứ chiến báo mới nhất, Lữ Thiên căn bản là không có công Ngọc Môn quan, Triệu Vô Cực phát hiện bệ hạ nếu muốn giết hán, giết chết cấm vệ, chủ động đem thành hiến tặng cho Lữ Thiên, Mạc Thanh cùng Ngọc Môn quan, tổng cộng có tiếp cận bốn mươi vạn đại quân."

Hoàng thượng giận dữ, "Cái gì? Triệu Vô Cực tên súc sinh này, không biết hỏi cái, một quả nhân còn nể tình hán trước kia công tích, tướng giải thích cho hán một phen cơ hội, cái này vô liêm sỉ, quả nhân tất nhiên diệt hán Triệu gia cả nhà. ."

"Vô liêm sỉ, người mới là vô liêm sỉ. Khái khái khái khái."

Đang khi nói chuyện, đại diện hậu mấy vị người hầu nâng xuất nhất vị lão nhân.

"Phụ thân."

"Thái thượng hoàng. ."

"Bọn thần tham kiến thái thượng hoàng." Nhất mọi người thấy vào lão giả, sùng sốt một chút, đuôi vội vàng hành lễ.

Lão giả tức giận nhìn thoáng qua chúng thần, "Ai. Các người những ... này nịnh thần a, ta Bắc Xuyên giang sơn, tựu huy ở các người những ... này nịnh thần trong tay. ."

Hoàng đế tiến lên nâng ở lão giả, đem lão giả lui qua chủ vị.

"Còn người nữa, ta hoàng nhi, sát Triệu Vô Cực? Một người nghĩ ra được, ban đầu là người nào cho người ra chủ ý, người này hiện tại tựu cho ta chém."

Lão thái thượng hoàng vừa nói, vừa vỗ cái ghế, có vẻ dị thường phần nộ.

Thái thượng hoàng tức giận ho suyễn không ngừng, hoàng đế luống cuống tay chân, đại thần thấy thái thượng hoàng hình dạng, quỳ trên mặt đất cũng không dám đứng dậy.

"Phụ hoàng, người đừng tức giận, Triệu Vô Cực mại quốc cầu vinh, ta chỗ này có rất nhiều chứng cứ, Vương tổng quản, đem chứng cứ cấp thái thượng hoàng mang tới."

"Không cần." Hoàng đế còn chưa nói hết, bị lão hoàng đế cắt đứt. "Hoàng nhi, phụ hoàng chỉ biết là Triệu gia thời đại trung hưng, Bắc Xuyên quốc, chính là Triệu Vô Cực gia gia, cùng gia gia của người đánh xuống, phụ thân của Triệu Vô Cực, thống binh đối kháng năm đó Bắc Phủ quân, từ chiến không lùi, chiến tới tới hậu, tự vận tại Ngọc Môn quan thượng, chỉ bằng này, người dám nói Triệu Vô Cực phản quốc, lão phu vô luận như thế nào cũng không tin."

Hoàng đế hoảng hồn.

Lão thái thượng hoàng xoay người nhìn về phía hạ thủ đại thần, "Vương nguyên soái, cho người sát Triệu Vô Cực, người giết sao?"

Bị hỏi tướng quân sững sờ, "Vi thần không dám, vi thần năm đó bị Triệu lão tướng quân đã cứu ba lần tính mệnh, chính là tử, cũng sẽ không động Triệu Vô Cực một sợi lông."

"Tư Mã tướng quân, cho người sát Triệu Vô Cực đi?"

"Bẩm thái thượng hoàng, Tư Mã cảm động và nhớ nhung Triệu lão tướng quân ơn tri ngộ, không có Triệu lão tướng quân, Tư Mã còn ở quê hương làm nghề ruộng nì, vi thần cũng không dám sát Triệu Vô Cực."

"Vậy các người lúc đó vì sao không khuyên ở bộ hạ." Lão thái thượng hoàng kích động đứng lên, ngón tay run rẩy chỉ vào chúng tướng

"Thái thượng hoàng chuộc tội, ta đội thù thái sư chi mệnh trấn thủ các nơi, chính là nghe nói bộ hạ muốn giết Triệu nguyên soái, suốt đêm theo các thành chạy tới."

"Là, phụ hoàng, trăm Triệu Vô Cực, cũng là thái sư năm lần bảy lượt gây xích mích, người kêu gào, đem Trần thái sư cho ta truyền đến. "

Lão hoàng đế thở dài, "Ai. Không cần truyền, cái này Trần thái sư mới là phản quốc người, hắn còn có thể chờ người trao sao, một tháng, không được một tháng, Bắc Xuyên đã đến này bộ ruộng đồng, nếu là ta đoán không sai, hiện tại Tuyệt quốc linh binh, mới là Bắc Phủ quân chân chính thủ lĩnh."

"Cái gì. ." Tướng quân trung không ít nhân kinh hô thành tiếng

"Người nọ không phải là đã chết sao?"

"Đúng, ta cũng đã nghe nói qua, năm đó Bắc Phủ quân phản loạn, người nọ bị thủ hạ một thành viên tướng giết."

Trên đại điện lục bảy cựu thần hiển nhiên biết chuyện năm đó, trên đại điện nổ tung oa.

"Đúng vậy, phụ hoàng, hiện tại Tuyệt quốc thống soái kêu Lữ Thiên, là một thư sinh, thất quốc đại nho, đã là thất lão tám mươi mui vào quan tài, làm sao sẽ."

"Thất lão tám mươi, có đúng hay không một thân bạch khôi bạch giáp, dùng là một bá kỳ quái đao, hai ngón tay khoan, lưỡn xích dài hơn, coi như cùng kiếm không sai biệt lắm"

Hoàng đế xem thái thượng hoàng vấn đạo, mờ mịt nhìn về phía thủ hạ võ tướng

"Đúng vậy, tiểu tướng mấy ngày trước đây tùy Triệu nguyên soái viễn chinh biên thành, gặp một lần, không riêng gì người này, còn có ba nghìn nhân dùng cũng là loại này đao. Thái thượng hoàng làm sao biết?"

"Ba nghìn nhân? Năm đó chỉ có mấy người, hiện tại có ba nghìn sao, các người cũng biết, năm đó có bao nhiêu các quốc gia danh tướng, là chết tại đây loại dưới đao, đao này kêu đường đao, chỉ có hãn, hội đã, biết dùng, dùng xuất thần nhập hóa." Lão thái thượng hoàng nói, tựa hồ lâm vào hồi ức.

Trên đại điện một mảnh trầm mặc, thì là không biết Lữ Thiên, đã theo các loại tư liệu lịch sử trung thấy qua năm đó chiến tranh ghi chép, đang ngồi võ tướng, thống soái người nào không có nghiên cứu qua người này, thậm chí có quốc gia đem năm đó trận điển hình coi như võ khoa cử tất khảo đề mục, chỉ là, các lão thần cho rằng người nọ bị giết, tân thần môn cho rằng người nọ là Mạc Thanh, thấy Triệu Vô Cực đại bại Mạc Thanh, rất nhiều người còn cuồng hoan một bá.

", phụ hoàng, chúng ta bây giờ phải làm sao." Hoàng đế thất lạc, hữu khí vô lực vấn đạo.

"Làm sao bây giờ, giẫm xuống, nếu sớm biết là người này linh binh, sớm nên hàng, thua ở năm đó truyền kỳ, Bắc Xuyên thua không oan." Thái thượng hoàng một trận, trên mặt khuôn mặt u sầu biến mất, "Chư vị, có hứng thú hay không cùng ta gặp một lần năm đó truyền kỳ, tư liệu lịch sử trung, các quốc gia nghiên cứu trong tài liệu, chôn cất thành sơn chính là nhân vật, chư vị không muốn gặp thức một phen sao."

....

Bắc Xuyên ngoại thành,

Mạc Tà mừng rỡ trung, giục Lữ Thiên công thành nhiều lần, Triệu Vô Cực biết Lữ Thiên đã đem người nhà của hắn bảo vệ, sợ dĩ tình không thể nào gặp.

Lữ Thiên giữa hai lòng mảy dần dần có không kiên nhẫn về, Bắc Phủ quân rất nhanh thì đến rồi, Bắc Xuyên nếu như lại thủ vững, không thể thật muốn cường giết, đến lúc đó Bắc Xuyên thành phá, liên bách tính đã khó tránh khỏi bị liên lụy.

"Ừng ừng."

Không bao lâu, đại quân phía sau truyền đến tiếng ầm ầm, Mạc Thanh người tới.

Mạc Thanh đầu tàu gương mẫu, bên cạnh theo một cái niên kỷ xấp xỉ lão già, lão già một thân vải thô quân phục, hiển nhiên cũng không phải cái gì tướng quân.

Bốn mươi năm, Lữ Thiên lần thứ hai thấy Mạc Thanh, râu tóc bạc trắng, trong lòng khó tránh khỏi có chút cảm khái.

"Nguyên soái. Nguyên soái. Ô ô."

Mạc Thanh bên cạnh lão già còn chưa tới phụ cận, một cái xoay người, theo lập tức nhảy xuống tới, té nhào tới Lữ Thiên trước mặt, ôm Lữ Thiên áo giáp gào khóc.

Này. Bắc Phủ quân rất nhiều đều biết làm cơm Vương lão, Vương lão là Bắc Phủ quân nguyên lão, vẫn luôn là lãnh giữ nét mặt già nua, nhìn thấy Mạc nguyên soái đã chưa từng thì quá thi lễ, người nào gặp qua hắn cái dạng này? Lĩnh mới tuy rằng không biết, nhưng một cái lớn như vậy tuổi tác lão già, bộ dáng như vậy nhào tới Lữ Thiên trước mặt khóc lớn, khóc như thể thể thâm, tam quân đều sửng sốt.

"Người. Người là Vương Quân?"

"Là ta, là ta a đại soái, năm đó cắt ba cái ổ bánh ngô nhập ngũ tiểu vương a. "

"Mau đứng lên, tiểu vương, nhiều năm như vậy không gặp, nghĩ không ra người còn sống, sống sót là tốt rồi, sống sót là tốt rồi." Lữ Thiên tiếng nói chuyện điều cũng có chút thay đổi.

Tam quân khiếp sợ.

"Này đại soái là ai, thế nào nhượng Vương lão như vậy thất thố."

"Đại soái? Năm đó nhập ngũ? Này đại soái điều không phải mới nhậm chức sao?"

"Hắn là Lữ Thiên, thất quốc đại nho, ta đã từng thấy qua, hải tử nhà ta chính là tại Lữ gia học đường đi học."

Wang lão kích động bị Lữ Thiên đỡ lên lại, nghe phía sau nghị luận, trên mặt thỉm nhiều tự hào, "Đều im miệng, các người đám này tân binh đàn tử, nói cho các người biết, Bắc Phủ quân, chính là năm mươi năm trước, nhà của ta Lữ nguyên soái khéo tay khai sáng, một các người còn ăn mặc Bắc Phủ quân quân bào, có mắt như mù gì đó môn."

"Cái gì." Chúng quân kinh ngạc.

Mạc Thanh xem Bắc Phủ quân sĩ tốt đều nhìn về hắn, lại thấy Lữ Thiên bên cạnh ba nghìn Lữ gia quân, trên mặt thỉm nhất ti hồi ức, "Không sai, Bắc Phủ quân cho tới bây giờ đều chỉ có một thống soái, chính là Lữ Thiên, Bắc Phủ quân nguyên bản đã bảo Lữ gia quân."

Mạc Thanh nói, móc ra soái lệnh, "Này soái lệnh, rất nhiều quân giáo đều gặp, các người không cảm thấy đây chỉ là bán khối sao, phía trên này chữ thiên, cũng không phải đại biểu hoàng thiên hậu thổ, cũng không có cái gì ý nghĩa khác, mà là Lữ Thiên tên trung chữ thiên."

Chúng quân ồ lên. Bấy vạn Bắc Phủ quân, liên quan năm vạn biên thành lính mới đều kinh hãi.

"Nguyên soái, Lữ Thiên là của chúng ta thống soái, vậy chúng ta là Lữ gia quân?"

Mạc Thanh cười khò lắc đầu, "Các người là Bắc Phủ quân, đã không xứng kêu Lữ gia quân, Lữ nguyên soái bên cạnh ba nghìn nhân, mới thật sự là Lữ gia quân, chân chính truyền kỳ."

Không xứng? Chúng quân giáo không phục, triều bên kia nhìn lại, Lữ Thiên bên cạnh ba nghìn nhân, các oai hùng bất phàm, hành tẩu trong lúc đó, hữu ý vô ý câu thành một cái không biết tên quân trện, hộ tại Lữ Thiên bên cạnh thân, các uy vũ, tùy tiện kêu lên một cái, cho dù ai nhìn lại, cũng sẽ cho rằng là ở đâu ra nhất tên tướng quân.

"Tham kiến Lữ nguyên soái." Chúng quân lễ bái.

Lữ Thiên gật đầu, nhượng chúng quân bình thân.

"Mạc Thanh, bốn mươi năm không gặp, biệt lai vô dạng."

Phẫn nộ, hối hận, kích động, cảm khái, thiên ngôn vạn ngữ, đến bên mép, Lữ Thiên chỉ nói xuất những lời này.

"Mạc Thanh khẩu kiến lão tổ, gặp qua muội phụ."

"Tiểu chất bá kiến lão tổ, bá kiến thúc phụ."

Lữ Thiên thở dài một tiếng, "Ai. Mạc Thanh, bốn mươi năm, theo con trai ngươi gọi một tiếng thúc phụ thời gian, ta nghĩ rất nhiều, ta đã không hề hận ngươi, ta hai nhân sau đó đã không có khả năng lại có cái gì liên quan, có Yên nhi bội kiếm tại, ta cũng liền tri túc."

Mạc Thanh vẽ mặt hối sắc, khom người triều Lữ Thiên cúi đầu.

Lữ Thiên nghiêm sắc mặt, "Được rồi, Bắc Phủ quân nghe lệnh, bốn mươi năm không thấy, nhượng ta xem một chút Bắc Phủ quân thành cái dạng gì, trong vòng nửa canh giờ, bắt lại cho ta Bắc Xuyên thành."

"Tuân lệnh." Sĩ tốt môn tề rống, sát khí tăng vọt.

Chúng quân đủ, quay đầu nhìn nữa Bắc Xuyên thành, cửa thành không biết lúc nào mở ra, Bắc Xuyên Vương cùng một đám đại thần đã đứng ở ngoại thành.

Bắc Xuyên hàng?

Sĩ tốt môn hoan hô, Lữ Thiên mấy nhân trong mắt lóe lên không ngoài sở liệu thần sắc.

Bắc Xuyên hàng.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Vũ đàn thành

Bắc Xuyên thành, trên thành tường.

Đà chủ, bốn vị sứ giả, bốn vị môn chủ, các nhân thần phức tạp nhìn đây hết thảy, chấn động về không chút nào che giấu.

"Kết thúc? Mười vạn lính mới đứng bảy mươi vạn Bắc Xuyên quân sĩ chiến tranh kết thúc? Lữ Thiên bên cạnh cái kia là Triệu Vô Cực sao?" Đà chủ vẫn đạo.

Bốn phía tụ tập hơn mười người hắc giáp, "Bẩm Đà chủ, người kia chính là Triệu Vô Cực, một thân quần áo tù, cầm trong tay đằng điều chính là Bắc Xuyên Vương, mặc hoàng phục chính là đời trước Bắc Xuyên Vương, mười năm tiền truyền ngôi, không biết đây là vì sao."

"Đà chủ, Bắc Xuyên Vương mặc quần áo tù, là bởi vì hán ngày hôm trước muốn chém sát Triệu Vô Cực, nhưng không có suy nghĩ đến Triệu Vô Cực tại uy vọng của quân trung, hơn nữa Bắc Xuyên quân bị Lữ Thiên làm sợ, Triệu Vô Cực lúc này mới suất ba mươi vạn đại quân tập thể quy hàng Lữ Thiên."

Đà chủ vui mừng gật đầu.

Thanh Vân tông chủ âm thầm cắn răng, một viên Hóa Thần đan cứ như vậy không có, "Tại ta Thanh Vân tông trong phạm vi, không chính xác hứa có chủ bán cầu vinh bại hoại, mấy người các ngươi, đem bọn họ cho ta trao hồi tông môn."

Vài cái thuộc hạ nghe được Đà chủ phân phó, vừa muốn có động tác, bị Lôi sử giả một nhân một cước đạp trở về.

"Tư Đồ tông chủ, ngươi là mắt mặt vút chưa đủ, hay là chê ta Lôi Khắc Minh mắt mặt vút chưa đủ, tại Đà chủ trước mặt còn dám làm càn, nếu có lần sau nữa, phê đi tông chủ của ngươi vị."

Đà chủ vẽ mặt sắc mặt vui mừng, "Hảo một cái Lữ Thiên, bản Đà chủ quyết định, phần thưởng hán một phân đường đường chủ làm, Điện sử, người nào đường đường chủ còn để trống."

Điện sử giả khom người, "Đà chủ, tựu về đến ta Điện đường chứ, Lữ Thiên tuy nhiên trí mưu quá nhân, nhưng tu vi khiêm khuyết, đến Điện đường có ta chiếu ứng, sẽ phải tốt hơn rất nhiều."

Đà chủ gật đầu, "Hảo, lần này chọn lựa bốn mươi nhân tựu về đến của người kỳ hạ, này Lữ Thiên người phải cho ta nhìn cho thật kỹ, nếu là có may mắn hoàn thành sự kiện kia, bản Đà chủ bạc đãi không được người."

Điện sử giả vẻ mặt sắc mặt vui mừng, "Tạ ơn Đà chủ, thuộc hạ thì sẽ hảo hảo giáo dục hần."

"Ừ, xem đã xem xong rồi, này Lữ Thiên hiện tại ở đâu, thời gian cấp bách, chúng ta muốn dẫn nhân lên đường."

...

Hoàng thành trung, Lữ Thiên mừng rỡ cảm tất cả Ngưng Kim đan, khoanh chân ngồi ở đại điện một góc, chuẩn bị đột phá Kim Đan kỳ.

Ba nghìn Lữ gia quân bày ra ba cái đại trận, thủ hộ tại Lữ Thiên tả hữu.

"Lữ Thiên, yên tâm đột phá chứ, ta cũng sẽ ở này coi chừng, một hồi tông chủ bọn họ cũng tới, không có nguy hiểm." Mạc Tà vẻ mặt sắc mặt vui mừng nói.

"Hảo, làm phiền Mạc tiên sư." Lữ Thiên gật đầu, từ trong lòng móc ra một khối không biết tên ngọc bội sờ sờ, ngọc bội phát sinh nhất ti bạch quang nhàn nhạt, Lữ Thiên thở phào nhẹ nhõm, ngọc bội là cầm y cho, chỉ cần ngọc bội phát quang, nói rõ cầm y đang ở phụ cận.

Nhìn Lữ Thiên một cổ não nuốt trọn hơn một trăm khóa Ngưng Kim đan, Mạc Tà khoe miệng một trận co quắp, Thực Linh thể quả nhiên danh bất hư truyền, tuy rằng Thực Linh thể chỉ tồn tại ở các tông môn trong điện tịch, nhưng chỉ cần là tu sĩ, không có không biết, đây là cận cổ đến bây giờ cũng không có xuất hiện qua tới rác rưởi thể chất, có người nói, tại thời kỳ thượng cổ, có rất nhiều nhân chuyên môn triệu cái phương hướng này tu luyện, trời sanh Thực Linh thể chính là cường đại đại danh từ, cận cổ thời kỳ cũng không có thiếu về Thực Linh thể ghi chép, chỉ là đến rồi sau lại, không biết nguyên nhân gì, sở hữu Thực Linh thể trong một đêm tiêu thất, bốc hơi lên như nhau tiêu thất tại mọi người trong trí nhớ, nếu không rất nhiều điện tịch đều nhắc tới, loại này thể chất sớm đã bị mọi người đã quên.

Đáng tiếc, Lữ Thiên sanh ra ở hiện đại.

Mạc Tà khẽ lắc đầu.

Lữ Thiên cùng nam châm như nhau, thiên địa nguyên khí thụ hơn một trăm năm mươi khóa Ngưng Kim đan hấp dẫn, hầu như ngưng tụ thành thực chất, đã toàn triệu trong điện Lữ Thiên vọt tới, Lữ Thiên thân thể bị linh khí bao trùm, phát ra mông mông bạch quang.

Lữ Thiên mảy mẩn lại, linh khí thái đầy đủ, sung túc đến liên người thường đều có thể cảm giác được, nhưng hầu như sở hữu linh khí chỉ ở hần thân thể thượng cuồng một vòng, sau đó thật nhanh tiêu tán tại trong thiên địa, chỉ có vi bất túc đạo nhất ti linh khí tiến nhập đan điền, tuy rằng bị dĩ vãng tu luyện mạnh hơn rất nhiều, nhưng chỉ có nói như vậy, có thể hay không đột phá, tựu xem Ngưng Kim đan được lực có thể duy trì liên tục đã bao lâu.

Tại Lữ Thiên đột phá lúc, tam quân bày ra đại trận trung, đột nhiên xuất hiện sáu nhân, Lữ gia quân nhận thấy được lúc, lục nhân đã đứng ở Lữ Thiên phụ cận, chúng quân sĩ lựa chọn sáng suốt không có hướng bọn họ chất vấn.

"Nga? Đại Danh tông chủ, hần chính là Lữ Thiên sao."

Đại Danh tông chủ cảm thụ được chu vi gào thét thiên địa linh khí, khoe miệng mắt tự nhiên xé ra, "Phải là, Mạc Tà, người nọ là Lữ Thiên chứ, này Thực Linh thể, thật đúng là. . . Thật đúng là vạn năm khó gặp rác rưởi thể chất a, này thiên địa linh khí, như ta vậy Nguyên Anh hậu kỳ tu luyện cũng đủ. ."

"Gặp qua tông chủ, sử giả, Đà chủ đại nhân."

"Hần chính là Lữ Thiên."

Đà chủ gật đầu, "Hần hôm nay đắc có tám mươi tuổi chứ, tập võ đến Trúc Cơ đỉnh, thân thể quả nhiên rắn chắc."

"Đà chủ, Lữ Thiên năm nay bảy mươi lăm tuổi, hai mươi tuổi tập võ, tu luyện một đường hầu như không có người biết hần, phần ngoại lệ sanh thân phận, nhưng thật ra rất nhiều người nghe nhiều nên thuộc."

Mấy người không nhin cười được, "Người này tâm chí kiên nghị, trí mưu quá nhân, đột phá Kim Đan số tuổi thọ tăng năm trăm, người này nhất định phải đột phá, Điện sử giả, người đi giúp hần một chút."

Điện sử giả sớm liền không nhin được, nghe được Đà chủ phân phó, nhất bộ vượt đến Lữ Thiên phía sau, hai tay hơi giơ lên, nồng đậm thiên địa nguyên khí theo Điện sử giả động tác, hầu như hóa thành thực chất, Điện sử giả nhẹ nhàng một chương vỗ tại Lữ Thiên trên người.

"Ừ. ." Nhắm mắt đột phá Lữ Thiên, cảm giác được phía sau lưng đột nhiên vọt tới đại lượng chân khí, ngực vui vẻ, có cao thủ đang giúp mình.

Lữ Thiên toàn lực điều động trong đan điền chân khí toàn, chân khí trong đan điền, xoay tròn tăng nhanh gấp đôi không ngừng, Lữ Thiên tâm thần chìm đến đan điền, nhìn lớn mạnh gấp đôi chân khí toàn, trong lòng hi hữu nửa nọ nửa kia, vui chính là có nhân giúp mình, ưu chính là, chiếu cái tốc độ này,

chân khí hóa dịch, ở đan điền trung kết xuất Kim Đan,... ít nhất ... Còn muốn thập ngày.

Dược lực hay là có thể duy trì liên tục thập thiên, nhưng hần không tin, giúp mình này cao thủ đã có thể kiên trì thập thiên.

Ừ? Lữ Thiên thân Điện sử giả nhủ, hần đã nhập Lữ Thiên chân khí trong cơ thể, lại có tuyệt đại bộ phận dạt tràn lại, chỉ có một tia đi vào Lữ Thiên đan điền.

Chu vi quan sát mấy người sừng sốt, Điện sử giả dụng chân khí đã nhập Lữ Thiên trong cơ thể, này Lữ Thiên cư nhiên vẻ mặt hưởng thụ biểu tình, phải biết rằng, chu vi thiên địa nguyên khí đã phi thường nồng đậm, hơn nữa Điện sử giả điều động, thì là Nguyên Anh kỳ tu sĩ, thể chất không là mạnh vô cùng, đã hầu như có thể xanh bạo.

"Điện sử giả, ngươi hay là dùng toàn lực chứ, nhìn hần về mặt hưởng thụ, hần không có vấn đề."

Điện sử giả vẻ mặt cười khở, "Đà chủ, ta đã đang dùng toàn lực, hơn nữa ta xem hần bộ dáng như vậy,... ít nhất ... Còn muốn thập thiên tài có thể đột phá, loại này thể chất thực sự là. Thực sự là."

"Nga? Thật có như thế kỳ ba, ta đi thử một chút."

Đại Danh tông chủ có chút không tin, đi tới Lữ Thiên phía sau, một chưởng đã dấn tại Lữ Thiên trên lưng.

Một lúc lâu, mọi người thấy thử dò xét Đại Danh tông chủ.

"Khái khái. . Gỗ mục không thể điều dã." Đại Danh tông chủ sắc mặt đỏ lên, có chút đau lòng nhìn đầy đất, trang Ngưng Kim đan hộp ngọc.

"Tông chủ, đây là Lữ Thiên phục dụng hơn một trăm năm mươi khóa Ngưng Kim đan kết quả."

"Ba vị sử giả, các ngươi cùng hỗ trợ, chúc hần đột phá." Đà chủ nghe được bọn họ nói, liên đưa giỡn tâm tình cũng bị mất, vẻ mặt nghiêm túc.

"Tuân lệnh."

Ba vị sử giả khoanh chân ngồi vào Lữ Thiên bên người, hơi nghiêng điểm quang lóe ra, hơi nghiêng gió nổi mây phun, hơi nghiêng hơi nước tràn ngập, trước sau đã nhập Lữ Thiên trong cơ thể.

"Ừ." Lữ Thiên phát sinh một tiếng hừ nhẹ, chân mày hơi nhíu lại, lại có ba người giúp mình, ba người cùng phía sau nhân thực lực tương đương, tuy rằng chảy tới đan điền chỉ có nhất tị, nhưng bốn cái Hóa Thân kỳ cao thủ chân khí, đã hầu như đến rồi hần thân thể thừa nhận cực hạn.

Lúc này, Lữ Thiên đan điền chân khí, xoay tròn tốc độ rất nhanh, bốn người này chân khí hỗ trợ lẫn nhau, hợp lực đứng lên, hiệu quả lớn không chỉ gấp mười lần, đồng dạng, Lữ Thiên thân thể thừa nhận áp lực cũng lớn không chỉ gấp mười lần, cả người giống như vô số con kiến tại cắn xé, nếu không bốn người không có dùng thuật pháp, Lữ Thiên nhất định sẽ cho rằng, bốn người này là muốn giết hần.

"Chủ nhân. Chủ nhân."

Tại Lữ Thiên đau nhức tịnh vui sướng thời gian, một đạo mê li truyền âm đột nhiên xông vào Lữ Thiên thức hải, cắt đứt đang ở nội thị Lữ Thiên.

"Là cảm y, đây là truyền âm nhập mật, chu vi nhiều cao thủ như vậy, cũng không phát hiện cảm y truyền âm nhập mật, xem ra chính mình còn là coi thường cảm y."

"Chủ nhân, là ta, ta dùng điều không phải truyền âm nhập mật, bọn họ không phát hiện được ta."

"Ngươi sao biết được đạo ta nghĩ?"

"Đúng vậy, chủ nhân, ta lúc này cắt đứt chủ nhân, là muốn nói cho chủ nhân, như ngươi vậy đột phá, thì là thân thể bạo, đã vĩnh viễn không đột phá nổi Kim Đan kỳ, ngươi là vũ tu, cùng tiên tu đột phá Kim Đan là hoàn toàn bất đồng, chỉ có thiên địa nhị kiều kết xuất Kim Đan, đan điền mới phải xuất hiện Kim Đan hư ảnh, thẳng đến toàn thân ba trăm sáu mươi chỗ gân mạch, tất cả đều kết xuất Kim Đan, ngươi trong đan điền Kim Đan mới có thể thành hình, kết đan ngày, chính là ngươi lúc độ kiếp."

"Cái gì." Lữ Thiên cả kinh, trong lòng tràn đầy thất lạc, hơn ba trăm viên kim đan mới toán Kim Đan kỳ, bản thân chỉ còn hơn hai mươi năm thọ mệnh, xem ra chính mình khó tránh khỏi hóa thành nhất nắm hoàng thổ.

"Chủ nhân, không cần phải gấp, ngươi thiên địa nhị kiều kết xuất Kim Đan, số tuổi thọ sẽ tăng đến năm trăm tuổi, dĩ chủ nhân thiên phú, hóa thành hoàng thổ mới là không thể thực hiện mộng tưởng."

"Còn có, chủ nhân, vũ tu sự tình, không nên cùng người khác xem thường, không phải trên trời dưới đất, cũng không có của ngươi chỗ ẩn thân."

Vũ tu? Ngoại trừ tiên tu còn có vũ tu sao, Lữ Thiên lập tức bỏ rơi đi tạp thất tạp bát nghĩ cách, quản hần cái gì vũ tu tiên tu, không đột phá chính là từ, chỉ phải sống, mới có thời gian tới.

Lữ Thiên bình trừ tạp niệm, toàn tâm toàn ý dẫn đạo toàn thân chân khí vãng thiên địa nhị kiều quán thấu, thiên địa nhị kiều cũng không như đan điền,

thiên địa nguyên khí tại thân thể trung kỳ đi, có rất nhiều từ nơi này hai nơi kinh qua, có nhiều như vậy thiên địa nguyên khí, còn có bốn cao thủ cung ứng, đột phá hai nơi không là vấn đề.

Thiên địa nhị kiều, chính là hai mạch nhâm đốc, đối với tập võ Lữ Thiên mà nói, kinh mạch tịnh không xa lạ gì, chỉ là kinh mạch kết đan, thỉnh đều chưa từng nghe qua.

Lữ Thiên dẫn đạo tràn vào toàn thân chân khí, triều hai nơi phóng đi, nòng nặc chân khí bị dẫn đạo đến hai nơi gân mạch, Lữ Thiên tập võ xuất thân, hai nơi gân mạch rộng thùng thình dị thường, phảng phất không đảy như nhau, nhiều ít chân khí tràn vào đi đều chệ ít, liên cả người căng đau cảm đều biến mất.

"Ba, ba." Hai tiếng hình như hưởng ở bên tai như nhau, nhượng ngưng thần Lữ Thiên mừng rỡ, đột phá hai nơi rất thuận lợi, gân mạch kết đan, vậy cũng cùng đan điền kết đan như nhau, đầu tiên là khí toàn, sau đó chân khí hóa dịch, lại hình thành Kim Đan.

Nghĩ vậy, Lữ Thiên không chế chân khí tại hai nơi gân mạch xoay tròn, một cỗ theo chưa từng có sáng khoái cảm, nhượng Lữ Thiên lần thứ hai ngâm khê một tiếng, phảng phất nước chảy thành sông như nhau, theo khí toàn xoay tròn, hai nơi khí toàn trung tâm xuất hiện lưỡng khóa màu vàng tiểu lập.

"Kim Đan thành. " Nhắm mắt Lữ Thiên, khoe miệng kéo ra vẻ tươi cười.

"Vũ đan thành, chúc mừng chủ nhân, cảm y không quấy rầy chủ nhân, cảm y xin cáo lui."

Ừ? Lữ Thiên hơi ngây người, cảm y thế nào đột nhiên khách khí như vậy, trước đây hẳn thế nhưng cả lơ phát phơ, cho tới bây giờ đều là bất cần đời hình dạng.

Bên ngoài cơ thể, thiên địa nguyên khí theo Lữ Thiên kết đan, đã ngưng tụ thành một giọt đầu viên ngói trích thủy châu, làm ướt Lữ Thiên thường phục, Lữ Thiên tóc bạc phi khoái biến thành đen, dung mạo cũng chậm chậm biến thành người tuổi trẻ hình dạng, bên ngoài thân chảy ra đồng lớn hắc vật chất, theo bóc ra từ da, rơi xuống đất.

"Thành sao, Điện sử? Bên ngoài thân chân khí hóa dịch, phản lão hoàn đồng, đây là kết đan trung trung, các ngươi thế nào còn không dừng tay." Đà chủ thấy Lữ Thiên như vậy, thở phào nhẹ nhõm, Mạc Tà cùng Lữ Thiên quen biết sớm nhất, thấy Lữ Thiên biến thành hơn hai mươi tuổi, trên mặt đã sớm lộ ra sắc mặt vui mừng.

"Đà chủ, này thể chất, lúc này mới ngưng xuất Kim Đan hư ảnh, kết đan hẳn là còn muốn một trận."

Ba người kia cũng là một trận không nói gì.

"Kim Đan hư ảnh, làm sao có thể?" Đà chủ cảm thụ được chung quanh thiên địa nguyên khí, phương viên mười dặm thiên địa nguyên khí đều ở đây, làm sao có thể chỉ là Kim Đan hư ảnh.

Đà chủ vẻ mặt không tin, đi tới Lữ Thiên trước mặt, một chương dán tại Lữ Thiên mi tâm.

Theo Đà chủ động tác, thiên địa nguyên khí đã hóa thành sương trắng, tràn ngập tại toàn bộ đại điện, ngoài điện Lữ gia quân khiếp sợ nhìn sương trắng tràn ngập đại điện.

"Hồi Y, chủ nhân không có nguy hiểm gì chứ, mấy người này quá mạnh mẽ, cường đến chúng ta cũng không dám ngăn cản."

Mất trận Hồi Y nghe được Bạch Y gọi hẳn, an tâm khoát tay áo, "Yên tâm đi, chủ nhân gặp nguy hiểm nói có nhân chia vào, bảo vệ tốt đại trận, đừng cho người bên ngoài quấy rối."

"Ngươi là thuyết." Bạch Y nghi hoặc.

Hồi Y gật đầu, không cần phải nhiều lời nữa.

Lữ Thiên lúc này quả thực gặp phải nguy hiểm, Đà chủ không quan tâm hưởng hẳn quán thân chân khí, thiếu chút nữa đem Lữ Thiên xanh bạo, thân thể đã đến thừa nhận cực hạn, nhờ có Lữ Thiên phản ứng khoái, dẫn đạo này cỗ đột nhiên vọt tới bằng bạc chân khí đến trên người một trăm chỗ đại huyết, lúc này mới miễn bị xanh bạo hạ tràng.

Lữ Thiên âm thầm kinh hãi, thiên địa nhị kiều ngưng xuất Kim Đan, bản thân thân thể mạnh không chỉ gấp mười lần, này thiếu chút nữa cũng bị xanh bạo, nếu như đặt ở lúc ban đầu, vừa đối mặt, bản thân khẳng định bạo thể mà chết, có mạnh như vậy cao thủ giúp mình, không nhiều lắm ngưng xuất điểm Kim Đan, kia đúng khối bản thân, Lữ Thiên tâm thần phân ra trên trăm cỗ, không chế được trên trăm một đại huyết kết đan.

Qua một lát, Lữ Thiên lần hai kết xuất trên trăm Kim Đan.

"Tê. . Rất kỳ quái, này Lữ Thiên trong đan điền Kim Đan chỉ là ngưng thật phần nửa, thế nào khí thể kéo lên nhiều như vậy, nhìn không khí thể, hầu như phải đến Nguyên Anh kỳ."

Đà chủ không hổ là Xuất Khiếu kỳ cao thủ, cảm giác đầu tiên đến rồi không đúng.

"Đúng vậy, Đà chủ, ta tại Lữ Thiên trên người cảm thấy nhất ti áp lực, sẽ không ra cái gì đĩa ăn chứ." Đại Danh tông chủ ở một bên nói rằng.

"Được rồi, ngừng tay chứ, lục canh giờ, bốn cái Phân Thần kỳ, một cái Xuất Khiếu kỳ cao thù, nếu là không có thể giúp hấn kết thành Kim Đan, vậy hấn đã định trước kiếp này không có duyên với Kim Đan."

"Đà chủ, ta còn có thể kiên trì một cái hạ, ta đang giúp hấn một hồi." Điện sử giả có chút không tình nguyện, không muốn bỏ vờ nữa chừng.

"Kiên trì cái gì, thượng phẩm linh thạch các ngươi đều dùng hơn một nghìn khối, tại kiên trì cũng là uổng công."

"Là. . Đà chủ." Điện sử giả tiếc hận nhìn thoáng qua Lữ Thiên, đây là lần này chọn mấy nghìn người trung, lệnh mọi người hải lòng nhất cái, đáng tiếc. Như vậy đều không đột phá nổi Kim Đan, đã định trước chỉ là trong mắt mọi người khách qua đường mà thôi.

Cảm giác được nắm cổ bang trụ chân khí của mình đột nhiên chặt đứt, Lữ Thiên có chút thất vọng, lúc này trong kinh mạch của hấn đã ngưng thật một trăm lẻ tám viên kim đan, nhiều hơn nữa ngưng xuất một viên, hấn nghĩ thực lực của chính mình, sẽ có chút cải biến, đáng tiếc. .

Lữ Thiên chậm rãi thu công, cảm giác sau khi đột phá biến hóa, trẻ tuổi, Lữ Thiên chiếu trên đại điện cây cột nhìn kỹ, hai mươi tuổi, đây là mình làm sơ lúc mới tới hậu hình dạng, nghĩ không ra, năm mươi lăm năm trôi qua, còn có thể thấy bản thân hai mươi tuổi hình dạng.

Lữ Thiên xoay người, thấy chu vi mấy người, khom người thi lễ một cái, "Đa tạ chư vị bang trụ Lữ mỗ đột phá Kim Đan kỳ, ngày sau nếu có nhu cầu, Lữ mỗ tất nhiên kiệt lực tương trợ."

Trong đại điện Mạc Tà, Lữ Thiên nhận thức, còn dư lại sáu người phải là bang trụ ân nhân của mình. Lữ Thiên thi lễ một cái.

"Ngươi đột phá?" Vốn có đứng Lữ Thiên phi thường thất vọng Đà chủ, thính Lữ Thiên nói như vậy, có chút ngầy người.

"Đúng vậy, ta bây giờ là Kim Đan kỳ rồi, cảm ơn ngươi."

Mấy vị sử giả nhìn nhau, trên mặt lần thứ hai lộ ra đáng tươi cười.

"Lữ Thiên, đừng vội nói vậy, vị này chính là Đà chủ."

Mạc Tà nói bị Đà chủ cắt đứt, "Lữ Thiên, ta là Phi Sa Đà Đà chủ Mộc Nhất, đây là Phong Vũ Lô Điện bốn sử, chúc mừng ngươi, năng lực của ngươi, cho ngươi trở thành bốn đường đường chủ một trong, cùng vị này Đại Danh tông tông chủ cùng cấp."

"Đà chủ? Đường chủ? Cùng Đại Danh tông tông chủ cùng cấp?" Lữ Thiên sửng sốt, lập tức hiểu được, người này chính là lần này quốc chiến phía sau đại nhân vật.

Lữ Thiên lần thứ hai thi lễ, lộ ra nụ cười vui vẻ.

--

P/s: Trên có "Hóa Thân kỳ", "Phân Thần kỳ" đều quy về "Hóa Thân kỳ" nha. Chắc đại gia đọc nhiều hiểu rõ rồi, nói hạ để tránh có người thắc mắc.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Địa cấp vũ kỹ

Trên đại điện.

Lữ Thiên đối với mọi người mang tới gương đồng quan sát hai bên.

"Chủ nhân, ngươi thọ nguyên tăng đến năm trăm tuổi, biến tuổi còn trẻ là chuyện đương nhiên."

Lữ Thiên nở nụ cười, "Ta đương nhiên biết, trước đây chỉ nghe qua một đêm đầu bạc, không nghĩ tới còn có một ban đêm tóc bạc biến tóc đen."

Trong gương đồng, Lữ Thiên hồi phục đến đỉnh thời kì, hai mươi tuổi, hai mươi tuổi Lữ Thiên đã là địa cầu thượng số một số hai siêu cấp bình vương, tại một lần liên hợp quân diễn trung, Lữ Thiên ngoài ý muốn xông vào sơn động, gặp phải trong óc liên tục diễn biến quân trận Vô Tự thư, sau đó hấn bị mang đến nơi này.

Vô Tự thư lại mở một tờ, một trang mới có bát đại quân trận, bi tiền tam trang quân trận uy lực lớn mấy lần không ngừng, dĩ Lữ gia quân thực lực bây giờ, bày ra quân trận chỉ là tựa như, căn bản không phát huy ra một điểm quân trận uy lực, Lữ Thiên đoán chừng một chút, muốn bố trí xuất này tám quân trận, tất cả mọi người muốn Trúc Cơ kỳ tu vi mới được, chỉ là chinh thể đều là Trúc Cơ kỳ tu vi quân đội, trên cái thế giới này có sao. .

"Cầm Y, Lữ Uy ni, mấy ngày này vội vàng chiến tranh, đã không có thời gian xem tiểu tử kia, không biết là sinh khí trốn đi chứ."

Nhắc tới Lữ Uy, Cầm Y ách nhiên thất tiết, "Chủ nhân, người thu này nghĩa tử đa đảng hoàng, hẳn biết chủ nhân phải đi, chạy về gia nhận nữ nhi, chuẩn bị nhượng chủ nhân trông thấy kiên tôn nữ."

"Ha ha, ta đây một nghĩa tử thiên phú đã tốt, hơn nữa cũng là tập võ xuất thân, người sau đó đã dạy một chút hẳn, theo hẳn gọi ta một tiếng nghĩa phụ bất đầu, hẳn chính là ta Lữ Thiên con nuôi, người đối với hẳn, sẽ hướng đối với ta như nhau, hẳn còn bao lâu trở về, bên kia đã triệu tập người."

"Nhanh chứ, ta phái một đội Hôi Y quân hộ tống, kỵ đến độ là Đường quốc khoái mã, có không được bao lâu sẽ đã trở về." Cầm Y có chút do dự. "Chủ nhân, người thật muốn đi giúp cái kia cái gì Đà chủ sao, ta xem hẳn không là người tốt lành gì, mấy người kia trung, chỉ có Điện sử giả đúng chủ nhân không sai."

Lữ Thiên cười, "Há chỉ không là người tốt lành gì, hẳn căn bản là không có coi ta là nhân xem, người nọ tu vi thâm bất khả trắc, ta đột phá lúc, cư nhiên toàn lực cho ta quán thân chân khí, nếu không ta thiên địa nhị kiều đã thông, một cái hạ, ta tự bạo thể mà chết."

Cầm Y lộ ra nhất ti ngoan sắc, "Chủ nhân, nếu là không được nói, ta mang chủ nhân đi xa tha hương, người nọ mặc dù là Xuất Khiếu kỳ tu vi, nhưng ta mang chủ nhân toàn lực đào tẩu, hẳn đã không nhất định ngăn được."

Lữ Thiên khoát tay áo, "Phong Hàn, Vũ Lạc, Lôi Minh, Điện Thiểm, bốn người đều là Hóa Thần kỳ tu vi, chân khí hiếm thấy, hỗ trợ lẫn nhau, như vậy bốn người, điều không phải tướng bồi dưỡng tự có thể bồi dưỡng được, hơn nữa Đà chủ Mộc Nhất thâm bất khả trắc tu vi, có thể nghĩ, bọn họ tổ chức muốn bao lớn."

Cầm Y nóng nảy, "Càng như vậy, ta càng không thể để cho chủ nhân mạo hiểm, chủ nhân, người không biết, nếu như người cũ tu thân phạm bại lộ nói, sẽ có bao nhiêu nhân truy sát người, Độ Kiếp, Đại Thành kỳ lão quái, thậm chí một ít không xuất thế Tán Tiên biết, đã sẽ không bỏ qua cho người."

"Ai." Lữ Thiên thờ dài, "Vi sống sót, ta phải tập võ, tuy rằng ta Lữ Thiên không muốn mạo hiểm, nhưng không phải không thừa nhận, chỗ nguy hiểm nhất, đích thật là an toàn nhất."

Cầm Y xem Lữ Thiên thần sắc kiên định, do dự chỉ chốc lát, không nói thêm nữa.

"Nghĩa phụ, nghĩa phụ, ta mang nữ nhi tới, Phụng nhi, người kiến gia gia ngay trong điện, không nên cấp cha mất mặt, không nên nhút nhát a."

Nhân còn không có tiến điện, Lữ Uy giọng oang oang của tự truyền đến điện lý, nghe được xuất, hẳn về nhà lần này thật cao hứng, áo gấm về nhà, người nào mất hứng ni.

Ngoài điện, một thân nhung trang Lữ Uy đi đến, đi theo phía sau một cái chừng hai mươi tuổi nữ tử, tướng mạo thanh tú, ăn mặc mộc mạc, có chút khiếp đảm nhìn Lữ Thiên.

"Kiến gia gia?" Nữ tử nghi hoặc.

Trán, trong điện quả thực không có Lữ Thiên thân ảnh của. Lữ Uy tại trong điện quét mắt một vòng, tối hậu ánh mắt rơi vào Lữ Thiên cùng Cầm Y trên người. Lữ Uy đi nhanh tới, vòng quanh Lữ Thiên vòng vo hai vòng.

"Phụng nhi, còn không gặp qua kiến gia gia, cha nuôi, ngài thế nào còn trẻ như vậy, ta thiếu chút nữa không nhận ra được."

Lữ Thiên cười to, "Ha ha, cha nuôi tu vi đột phá, thọ nguyên tăng đến năm trăm, ta hơn bảy mươi tuổi cùng người bình thường hơn hai mươi tuổi vốn là giống nhau, Lữ Uy, người là thế nào nhận ra cha nuôi."

Lữ Uy gãi đầu một cái, "Hắc hắc, ngoại trừ cha nuôi, người nào mặc này thân áo giáp, ăn mặc như thể anh khí bức người."

"Kiến gia gia." Nữ tử rất là xấu hổ, hướng một cái coi như so với chính mình còn nhỏ nhân kêu kiến gia gia, ai hội xấu hổ.

"Ừ, là một hảo hảo tử, vị này chính là Cầm Y, người kêu Cầm bá, ngày sau có việc, người muốn nghe ý kiến của hẳn, nếu như hẳn không ở, người tự vấn Hôi Y."

"Cầm bá hảo." Lữ Uy cúi người hành lễ, có Lữ Thiên ví dụ, hướng cái này rõ ràng chỉ có hơn hai mươi tuổi cảm bào nam tử kêu bá bá, cũng không phải cái gì khó có thể tiếp nhận sự tình.

"Nghĩa phụ, đây là ta gia truyền công pháp, không biết đúng nghĩa phụ có hữu dụng hay không, ta biết nghĩa phụ sẽ đi xa nhà, cũng chỉ có cái này có thể cảm xuất thủ, hy vọng nghĩa phụ không nên ghét bỏ." Lữ Uy nói, móc ra một quyển như là cảm bố, giao cho Lữ Thiên.

"Nga? Thiên Tầm Tì, điều không phải? Thiên Tầm Tì điều không phải màu sắc rực rỡ." Cầm Y thấy này quyển cảm bố, kinh hô thành tiếng.

Lữ Thiên hơi nghi hoặc, Cẩm Y cấp Lữ Thiên quãng đi một cái kích động nhân thân, Lữ Thiên tiếp nhận cảm dỗ, "Huyền Nguyên công? Thập Bát Thức Truy Hồn? Tam Thập Lục Lộ Phá Phong?"

"Tê." Lữ Thiên vẫn không nói gì, một bên Cẩm Y đảo hít một hơi khí lạnh, "Lữ Uy, Huyền Nguyên công người luyện đến mấy tầng, Truy Hồn cùng Phá Phong người các hội nhiều ít."

"Cẩm bá, ta đầu óc không dễ xài, Huyền Nguyên công còn đang tầng thứ hai, chỉ biết Truy Hồn tam thức, Phá Phong quá khó khăn, một chút cũng không có học được."

Cẩm Y tựa hồ thở phào nhẹ nhõm, "Đã không tệ, Lữ Uy, công pháp ta muốn nhìn một chút, ngày sau ta có thể dạy người luyện cái này, người không có ý kiến chứ."

Lữ Uy mừng rỡ, "Tạ ơn Cẩm bá bá, ta và nữ nhi có thể cùng nhau học sao."

Cẩm Y gật đầu.

Lữ Thiên hướng Cẩm Y quãng đi nghỉ vẫn nhân thân.

"Chủ nhân, Huyền Nguyên công hợp với Truy Hồn thức cùng Tam Thập Lục Lộ Phá Phong, tuyệt đối có thể bị được với tiên môn địa cấp đã ngoài công pháp, hơn nữa, này tam dạng là thật đã thật vũ kỹ, so với ta giáo chủ nhân Bác Sát thuật cao minh xuất không chỉ gấp mười lần, chủ nhân là vũ tu, học những ... này chân tới danh về, chúc mừng chủ nhân."

Lữ Thiên gật đầu. Chân mày hơi nhíu lại, địa cấp công pháp vừa nghe tựa là đồ tốt, nhưng hắn vốn là vũ tu, lại học tập vũ kỹ, bị người khác phát hiện tỷ lệ gia tăng thật lớn, rốt cuộc muốn không nên học?

Cẩm Y thấy Lữ Thiên mặt ủ mày chau, kế tục truyền âm, "Chủ nhân, người không cần lo lắng, vũ tu chỉ có học tập chân chính vũ kỹ, mới sẽ từ từ nội liễm, bị người phát hiện tỷ lệ mới có thể nhỏ hơn rất nhiều, Thiên Vũ giới lớn như vậy, nhất định cũng không thiếu võ giả, chỉ là bọn hắn cảnh giới tu luyện cực cao, trở lại nguyên trạng, ẩn nấp tại các nơi mà thôi, chủ nhân xem ta lúc đó chẳng phải vũ tu sao?"

"Hào, Uy nhi, nghĩa phụ hãy thu, tại gia chăm học vũ kỹ, chờ ta lần sau gặp được người, hy vọng người có thể trở nên giống như ta tuổi còn trẻ, còn có ta quai tôn nữ, phải nghe người cha nói, gia gia muốn lên đường."

Lữ Uy nhìn Lữ Thiên hình dạng, giản dị trong mắt lóe lên nhất ti không rõ kiên định.

"Cung tiến cha."

"Cung tiến gia gia."

"Cung tiến chủ nhân. Cung tiến chủ nhân. . Cung tiến chủ nhân."

Theo Cẩm Y bái hạ, ba nghìn Lữ gia quân tiếng la rung trời, Lữ Thiên tại quân giáo rung trời tiếng hô trung, lưng cồng tùy thân trường đao, triều hoàng cung chủ điện chậm rãi đi đến.

.

Hoàng cung chủ điện thượng.

Những thứ khác ba mươi chín nhân đã sớm tới, thấy Lữ Thiên đến, chỉ có Triệu Vô Cực không có biểu thị cái gì, những tông môn khác đệ tử đứng Lữ Thiên đều là mặt lạnh lẽo tương đối, có thể bị tuyển ra lai, người nào điều không phải các môn phái thiên chi kiều tử, lúc nào chờ thêm người khác.

Đà chủ cùng bốn vị sứ giả thấy Lữ Thiên, các lộ ra vẻ hài lòng, theo tu vi cùng cố, Lữ Thiên có vẻ càng thêm tuổi còn trẻ, không riêng hình dạng, khí chất, cử chỉ các phương diện, đều đã cùng thanh niên nhân vậy, mấy người hiện tại mới dám khẳng định, Lữ Thiên quả thực đột phá.

Điện sử giả thấy Lữ Thiên đến, mừng rỡ gật đầu.

Lữ Thiên cúi người hành lễ.

Điện sử giả chuyển hướng mọi người, "Sở hữu Phi Sa đà tân tiến đệ tử nghe lệnh, Đà chủ pháp chỉ, nơi này các đệ tử tạm thời về Phi Sa đà phân Điện đường danh nghĩa, Lữ Thiên là Điện đường đường chủ, nhiệm vụ lần này đều phải thính Lữ Thiên lĩnh đạo, mặc kệ thành bại, chỉ cần sống sót, mọi người chính thức đưa về Điện đường đường trung, hưởng lương tháng bách khối hạ phẩm linh thạch, Lữ Thiên, người cũng giống vậy, chỉ cần sống sót, người chính là Điện đường đường chủ." Câu nói sau cùng, sứ giả lần thứ hai chuyển hướng Lữ Thiên.

"Tạ ơn Đà chủ, tạ ơn sứ giả."

"Ừ, Lữ Thiên, ta xem hảo người, không để cho ta thất vọng"

"Lữ mỗ nhất định sẽ không cô phụ sứ giả tài bồi." Lữ Thiên nói rằng.

Vô luận như thế nào, Đà chủ cùng bốn vị sử giả quả thực giúp hắn đột phá, càng giúp hắn kết liễu một trăm lẻ tám viên kim đan, nắm người toàn lực nghĩ thức xối nước lên đầu lực canh giờ, tổn hao thượng phẩm linh thạch mấy nghìn khối, tuy rằng quả thật có mục đích, cũng có chút không để ý sống chết của hắn, nhưng không có bọn họ, Lữ Thiên chỉ là một gần đất xa trời lão giả, nói chuyện gì đột phá, nói chuyện gì lợi dụng, chớ đừng nói tương lai, Lữ Thiên ngược đối với bọn họ còn là rất cảm kích.

Đà chủ xem Lữ Thiên biểu hiện, an tâm lại, nếu là Lữ Thiên sinh lòng khúch mắc, hẳn đúng Lữ Thiên còn muốn phòng bị một ... hai ..., hiện tại Lữ Thiên chỉ có cảm kích, hẳn an tâm.

"Lữ đường chủ, đây là Điện đường đường chủ lệnh, ngươi chỉ cần đúng Điện sử giả phụ trách thì tốt rồi, nhục có cái gì trắc trở, cũng có thể tìm hắn."

Đà chủ nói, một cái màu bạc trắng tám bảng gỗ bay tới Lữ Thiên trước mặt, tông môn đệ tử các đồ kỵ nhìn Lữ Thiên.

Lữ Thiên tiếp nhận tám bảng gỗ, tám bảng gỗ êm dịu nhẵn bóng, mặt trên dấu vết này một cái lông lạnh thiểm điện tiêu ký.

"Còn có này chiếc nhẫn trữ vật, lấy máu nhận chủ chứ, lệnh bài là tượng trưng của thân phận, nếu như ngươi gặp phải bất trắc, lệnh bài sẽ tự động tiêu hủy, hại người của ngươi cũng sẽ bị bản sử giả phát hiện, bằng một cái bảo mệnh vật."

Lữ Thiên nhận chủ lệnh bài, thần thức dò vào chiếc nhẫn trữ vật trung, chiếc nhẫn là Điện sử giả cho, bên trong rất nhiều linh thạch, chữa thương đan, Hồi Khí đan đủ trên trăm mai. Lệnh bài không riêng gì tượng trưng, còn có một bộ tu luyện điện thuộc tính công pháp.

"Tạ ơn Đà chủ sử giả."

"Ừ, được rồi, thời gian cấp bách, thượng lộ chứ."

Đà chủ nói xong, người nhẹ nhàng đến ngoài điện, thú nhận một cái thuyền hình pháp bảo. Lữ Thiên tùy mọi người bước vào thuyền lớn trong.

Thuyền lớn chậm rãi phiêu khởi, triều xa xa tình không bay đi.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Phong Thiên Vũ Đế

Thuyền lớn lặng không phi hành, Lữ Thiên có chút tò mò nhìn bốn phía, thuyền lớn chu vi có một vòng bảo hộ, coi như rất mỏng, nhưng lúc phi hành bị bát kinh phong đều bị tầng này lá mỏng chặn, đây cũng là một cái trận pháp, khẳng định không ngừng che gió che mưa tác dụng.

Lữ Thiên tò mò sờ sờ, vào tay lạnh lẽo, có rất nhiều thiên địa nguyên khí phụ ở phía trên, thiên địa nguyên khí bản thân không có công kích cùng lực phòng ngự, chỉ có bị tu sĩ luyện hóa thành chân khí, tài năng bị những ... này năng lực, nhưng bây giờ này thiên địa nguyên khí là thế nào ngăn trở kinh phong.

"Thật tò mò sao? Đây là một cái đơn giản phòng hộ trận." Nói chuyện là Điện sử giả.

"Phòng hộ trận?"

Điện sử giả gật đầu, "Không sai, ta thỉnh hắc giáp nói qua ngươi bố trí quân trận, có một trận pháp có thể để cho trong trận đầy đao khí, cái loại này trận pháp ngươi đều đã, thế nào đúng cái này phòng hộ trận tốt như vậy kỳ."

"Kiểu sao? Quân trận đều là nhân tạo thành, chạy biến trận, ngươi nói quân trong trận đao khí, đều là binh sĩ chân khí trong cơ thể. ."

Mạc Tà ngồi cũng không xa, nghe được Lữ Thiên cùng Điện sử giả nói, cũng tò mò đã đi tới.

"Đúng vậy, Lữ Thiên, ngươi sẽ không đối với trận pháp một điểm đều không biết chứ, ngươi bố trí quân trận chính là trận pháp một loại." Mạc Tà có nhiều hăng hái nói.

Lữ Thiên còn chưa phải giải, hẳn quả thực không có chính thống học qua những ... này, quân trận đều là Vô Tự thư ghi lại, Vô Tự thư đến hắn thức hải trực tiếp hóa thành binh sĩ thôi diễn, hắn đương nhiên cho rằng, đây là quân trận.

Xem Lữ Thiên hình dạng, Điện sử giả nở nụ cười, "Nhượng Mạc Tà kể cho ngươi giải chứ, ngươi thế nào liên những ... này cơ bản nhất cũng không

biết."

Lữ Thiên triều Mạc Tà thì lễ một cái, "Xin hãy Mạc tiên sư chỉ giáo."

Mạc Tà nhanh lên đỡ lấy Lữ Thiên, "Đường chủ, trăm triệu không thể, ta cũng vậy nhờ phúc của ngươi, mới có may mắn tiến đến Phi Sa đà, hơn nữa Mạc Tà cùng đường chủ đồng dạng là Kim Đan cảnh giới, sau đó đường chủ gọi Mạc Tà thì tốt rồi, tiên sư xưng hô có thể không được."

"Thế nào không được, Mạc tiên sư lớn tuổi ta hơn mười tuổi, ta có thể đột phá Kim Đan cảnh giới, đã làm phiền Mạc tiên sư, chỉ là một xưng hô mà thôi."

Mạc Tà liên tục xua tay, một trận cười khò, theo tiếp xúc được hiện tại, Mạc Tà đã không nhìn ra Lữ Thiên điểm nào giống nho sinh, Lữ Thiên đối với định nhân lúc cái loại này tàn nhẫn cùng giáo hoạt, nhượng Mạc Tà ký ức hãy còn mới mẻ, hiện tại thế nào như thế chân chất, xem này chân chất kinh, thật là có nhất phó thư sinh hình dạng.

Triệu Vô Cực đã đi tới, "Đường chủ, nói như vậy đã có thể không đúng, tu sĩ cùng người phạm bất đồng, chỉ phân cảnh giới, không nhìn niên linh, một cái hai mươi mấy tuổi Nguyên Anh kỳ thiên tài, sẽ không hướng một cái năm trăm tuổi Kim Đan kỳ kều tiền bối, tu sĩ chỉ luận thực lực, những thứ khác không có người quan tâm."

"Hảo, Mạc Tà, nói cho ta một chút trận pháp cùng quân trận là tương thông sao."

Mạc Tà gật đầu, "Đương nhiên là tương thông, của ngươi Lữ gia quân kều lên vài cái lại, có thể đem chân khí phóng xuất bên ngoài cơ thể, ngưng tụ thành đao khí sao, quân trận là dựa vào binh sĩ chân khí trong cơ thể, dẫn động thiên địa linh khí, trận pháp, là dựa vào linh thạch trung linh khí lại dẫn động thiên địa linh khí, quân trận có thể biến trận, trong trận pháp hoạt động linh thạch, như nhau có thể biến trận."

"Nga? Thật đúng là."

Lữ Thiên đem chân khí ngưng tụ ở trong tay, dựa theo quân trong trận đệ tam thay đổi hình dạng, ở trong tay, bố trí xuất một cái thu nhỏ lại bản Lạc Nhật Tàn Tinh trận, tiểu trong trận đao khí một trận cuộn cuộn, Lữ Thiên thử di động chân khí, đao trong tay khí dựa theo trận pháp cải biến, không ngừng hướng bốn phía nổ bắn ra.

Điện sử giả hoảng liêu hoảng đầu, tròn to hai mắt nhìn Lữ Thiên trên tay cuộn cuộn đao khí."Tay không thành trận. . ."

Mạc Tà hai người kinh ngạc há to miệng, "Đường chủ, ngươi làm như thế nào."

Lữ Thiên xem ba người vẻ mặt kinh ngạc, nhanh lên thu trận pháp, kiến những người khác không có chú ý, Lữ Thiên thở phào nhẹ nhõm.

"Làm sao vậy, không phải mới vừa ngươi nói, dụng linh khí câu động thiên địa nguyên khí, là có thể cấu thành trận pháp sao?"

"Làm sao vậy? Lữ Thiên, bản sử giả đã từng du lịch thế giới năm trăm năm, chỉ gặp qua một nhân có thể tay không thành trận, đó là một cái truyền thuyết cấp bậc cao thủ, phân hoá thần thức khống chế chân khí, tối đa cũng chỉ có thể phân ra một nghìn cổ, bố trí một không lớn không nhỏ trận pháp, nhưng ngươi mới Kim Đan kỳ, liên thần thức còn không có cô đọng quá, ngươi làm như thế nào."

Lữ Thiên ngực máy động, phá hủy, vũ tu khống chế chân khí cùng thần thể đạt được rất cao trình độ, điều không phải tiên tu có thể so sánh, bản thân trong lúc vô tình dùng ra không thuộc về tiên tu thủ đoạn.

Lữ Thiên nhãn thần nhanh quay ngược trở lại, tối hậu cười cười, "Đỉnh điểm linh thạch phần mà thôi, nào có các ngươi nói khoa trương như vậy."

Linh thạch phần? Điện sử giả không tin tà thử một chút, thật đúng là làm ra một trận pháp, sử giả lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, ngực ám nói mình chưa đủ bình tĩnh, chỉ là đỉnh linh thạch phần, một cái Kim Đan kỳ tiểu tu sĩ, làm sao có thể tay không thành trận ni.

Mạc Tà hai người thấy sử giả đã ở trên tay làm ra một trận pháp, ám than mình hiếm thấy đa quái.

"Được rồi, Điện sử giả, ngươi nói ngươi du lịch thế giới năm trăm năm, dĩ sử giả tu vi, một năm tự đủ chạy biến toàn bộ thế giới chứ." Lữ Thiên nói sang chuyện khác.

"Một năm? Năm trăm năm, ta chỉ là từ Đông Thắng Thần châu đi tới Bắc Câu Lô châu, ở chỗ này gặp Đà chủ, mới an định lại, thế giới này so với ngươi tưởng tượng lớn hơn."

Mạc Tà đã gật đầu, "Đúng vậy, ngươi chỗ ở Tuyết quốc, Bắc Xuyên, còn có chu vi cao thấp mấy trăm quốc, kỳ thực chỉ là quay chung quanh Bắc Câu Lô châu trên biển mênh mông, trôi một cái đảo nhỏ mà thôi." Mạc Tà nói, chỉ chỉ tiền phương, "Xem, phía trước chính là Vô Tận hải."

Lữ Thiên chỉ là muốn nói sang chuyện khác thuận miệng vừa hỏi, không nghĩ tới bản thân vẫn cho là đại lục, chỉ là phiêu phù ở trên biển một cái đảo nhỏ, này một cái đảo nhỏ, cùng cả một địa cầu diện tích không sai biệt lắm.

"Giống như vậy đảo nhỏ, tổng cộng có bao nhiêu một." Lữ Thiên vẫn đạo.

Mạc Tà lắc đầu, "Tu vi của ta căn bản không đủ để xuất đảo, ta cũng vậy tại tông môn ghi chép thượng thấy."

Lữ Thiên quay đầu nhìn về phía Điện sử giả.

Điện sử giả xuất ra một phần da dê địa đồ, "Tự ta về, nhìn ngóai đúng địa lý như thế có hứng thú, ngóai cầm xem đi."

Lữ Thiên tiếp nhận địa đồ nhìn, trên bản đồ vẽ sắp tới hai nghìn một đảo nhỏ, còn có một phần là Bắc Câu Lô châu địa mạo.

"Nga?" Lữ Thiên nhú nhú mày.

"Làm sao vậy."

"Ta xem bản đồ này hình như một cái quân trận, những ... này đảo nhỏ chính là đám binh sĩ, như là tại vậy công Bắc Câu Lô châu như nhau."

Nhắc tới quân trận, Triệu Vô Cực đã nhìn về phía địa đồ, "Làm sao có thể, di động đảo di động đều là không có quy luật, quân trận muốn bày thành như vậy, đã sớm tàn, có thể có tác dụng gì."

Lữ Thiên không có nhiều lời, bởi vì hần trong óc quân trận chính là liên tục biến hóa, liên tục thôi diễn. Di động, là bởi vì còn không có thời diễn hoàn thành.

"Nga? , Lữ Thiên, ngóai vì sao cho rằng đây là một cái quân trận." Lữ Thiên nói lần thứ hai đưa tới Điện sử giả chú ý của, liên Đà chủ đã đi tới.

"Đà chủ, Lữ mỗ chỉ là hồ nói lung tung."

Đà chủ nở nụ cười, "Lữ Thiên, không cần câu nệ, ngóai nói không sai, đây là một cái quân trận."

Mạc Tà đã nhìn về phía địa đồ, "Đà chủ, quân trận cũng phải có binh sĩ cung ứng, những ... này đảo nhỏ thế nào câu thông thiên địa nguyên khí."

"Người nào quy định trận pháp chỉ có thể dụng ngoại bộ thiên địa nguyên khí, bởi vì vạn vật chi linh, trên đảo mỗi người, đều là cấp đại trận cung cấp năng lượng trận căn cơ."

"Đĩ đảo là binh, đĩ bởi vì trận căn cơ, Bắc Câu Lô châu chu vi có bao nhiêu đảo? Từng trên đảo có bao nhiêu nhân? . ."

Lữ Thiên thất thần, bản thân ở đảo nhỏ bị địa cầu còn lớn hơn nhiều, chỉ là Điện sử giả trên bản đồ, như vậy đảo, thì có hai nghìn một.

Đà chủ gạt đầu, "Không sai, tổng cộng tam vạn sáu nghìn tọa đại đảo, từng người trên đảo đầu chỉ vạn ức, hợp thành chỗ ngồi này có một không hai đại trận. Đại trận không người có thể giải, sở dĩ này đảo, cứ như vậy vẫn phiêu giữ."

"Thực sự là quân trận sao, là ai có thủ bút lớn như vậy."

"Thập vạn năm trước, Vũ minh minh chủ, Phong Thiên."

"Phong Thiên?"

"Đúng, thập vạn năm trước, vũ tu cùng tiên tu cùng tồn tại, người tu tiên cảm ngộ thiên đạo, thuận theo thiên ý, tu võ giả bắt kính thiên địa, chỉ tu tự thân, nhân có cực mà thiên địa vô cực, người tu tiên thuận theo thiên ý, đem cái chết vong xem thành là tân sinh bắt đầu, tu võ giả không cam lòng ngã xuống, thập vạn năm trước, Vũ minh minh chủ đổi tên là Phong Thiên, tại Vô Tận hải bày ra Phong Thiên đại trận, để cầu phong thiên thành thần, đắc vĩnh sinh. Đáng tiếc, cuối cùng vẫn tu vi không được, bị thương thiên đánh xuống Thiên Phật giết chết, Phong Thiên Vũ Đế, lúc đó thế giới người mạnh nhất, liên quan toàn bộ Vũ minh mấy ngàn vạn cao thủ, đều bị Thiên Phật giết chết, hôm nay chỉ còn lại có một cái Vũ đảo."

"Phong Thiên. Phong Thiên. . Vạn đảo là binh, chúng sinh làm cơ sở, số lượng thật to. ." Lữ Thiên nhin không được cảm thán.

Mấy người đều lộ ra hướng về về.

"Đà chủ, thỉnh ngài nói như vậy, vũ tu thực sự quá ghê tởm, hiện tại chỉ có Vũ đảo còn có vũ tu sao?" Câu hỏi người là Thanh Vân tông phái đi Bắc Xuyên Giám sát sứ, tai to mặt lớn, bởi Triệu Vô Cực quan hệ, hần cũng bị Đà chủ mang đến, đáng tiếc Bắc Xuyên đại bại, toàn bộ Thanh Vân tông trước đây tuyền định nhân, chỉ còn hần một cái.

Người này nói lúc, hữu ý vô ý phiêu giữ Lữ Thiên, tuy rằng bí mật, nhưng đang ngồi không có kẻ ngu si, đều hiểu ý của hần trong lời nói.

Đà chủ nở nụ cười, "Tư Đồ Tuấn, dùng võ nhập đạo, nhập chính là thiên đạo, nhập đạo, thì không thể rút cuộc vũ tu, ta nói vũ tu, bọn chúng đều là không tu thiên đạo, tu vi cao tuyệt, thế tục võ giả, phải không toán vũ tu. . Có thể nói Vũ đảo thượng tất cả đều là vũ tu, nhưng không thể nói vũ tu, đều ở đây Vũ đảo trên, ngóai không nên lộng lẫn lộn."

Tư Đồ Tuấn gạt đầu, nhất phó thụ giáo hình dạng, chỉ là nhìn về phía Lữ Thiên ánh mắt của, vẫn còn có chút mất tự nhiên.

Lữ Thiên nhìn hần một cái, không nói gì thêm, người này cũng bị hoa vào Điện đường, tương lai là thuộc hạ của mình, như bây giờ là bởi vì Bắc Xuyên chiến bại, muốn xem ngày khác hậu biểu hiện.

"Lữ Thiên, tuy rằng không thấy được ngóai bày ra quân trận, nhưng bài binh bố trận cùng tới hậu đại thắng Bắc Xuyên, nhìn ra được ngóai cũng là thôi

diễn phương diện này cao thủ, thế nào, xem này đi động đảo quỹ tích nhìn ra cái gì không có." Đà chủ vẫn đạo.

Lữ Thiên nhìn thoáng qua phía dưới tùy ba phiêu lưu đảo nhỏ, lắc đầu, "Nói đến quân trận, Lữ mỗ nhưng thật ra hội bố trí vài cái, nhưng nói đến thời diễn, Lữ Thiên tại năm mươi năm trước, sẽ không gặp mặt sa bàn, huống chi đây là Phong Thiên Vũ Đế bày ra trận, thế gian đại năng đều không phá được trận, ta nào có bản sự này."

Đà chủ nở nụ cười, tựa hồ chỉ là xem vừa bầu không khí có chút xấu hổ, mở một vui đùa.

Tư Đồ Tuần lại hung hăng tròn mắt nhìn Triệu Vô Cực liếc mắt, nhân gia hơn năm mươi năm không có chạm qua sa bàn, hay là bắt đầu thắng Mạc Thanh, cũng là người này may mắn thắng.

Triệu Vô Cực lại đứng Tư Đồ Tuần ánh mắt của cười nhạt, chỉ là chuyên chú nhìn địa đồ.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Viễn Cổ bí bảo

Triệu Vô Cực chuyên chú nhìn địa đồ.

"Này điểm nào giống quân trận, những ... này đảo trôi tốc độ không đồng nhất, cũng không thiếu là hướng phía đâm nghiêng lý trôi." Triệu Vô Cực càng xem địa đồ, càng nghĩ không giải thích được.

Lữ Thiên đã gật đầu, không hiểu nhìn về phía Đà chủ, riêng là trên bản đồ họa đi ra ngoài hai nghìn một tiểu đảo, trôi quỹ tích chính là hay thay đổi, xem thời gian dài, đều sẽ cảm thấy đau đầu.

Mộc Nhất gật đầu, "Không sai, ta đã không nhìn ra, này điểm nào giống trận pháp, không riêng chúng ta, có bao nhiêu dĩ trận nhập đạo Đại Tông Sư đều muốn giải khai vấn này, có thể dương danh lập vạn, thế nhưng mười vạn năm, những ... này đảo còn là như thế phiêu lưu."

"Một cái còn không có thời diễn hoàn thành trận pháp, mười vạn năm qua không người có thể giải, Phong Thiên Vũ Đế thời diễn thuật đặc cường đại đến mức nào, Phong Thiên điều không phải vũ tu sao." Lữ Thiên nhin không được cảm thán.

Hắn mình chính là một cái vũ tu, vũ tu trận pháp, thời diễn số làm sao sẽ mạnh như vậy, giải khai trận pháp? Người tu tiên cũng là nhân, đem từ vong xem thành tân sinh có thể có bao nhiêu, tin tưởng nghiên cứu trận pháp hơn phân nửa mọi người là muốn hoàn thành trận pháp này chứ, phong thiên thành thần, vạn thọ vô cương, bao nhiêu mê hoặc.

Mộc Nhất nở nụ cười, "Lữ Thiên, không nên đoán mò, mười vạn năm qua, dĩ trận pháp nhập đạo nhân có bao nhiêu, chết tại đây một đại trận thượng trận tu vô số kẻ, trận tu chuyên môn tu thời diễn thuật, nhưng so với Phong Thiên lại, vẫn có chênh lệch không nhỏ, Phong Thiên sở dĩ có mạnh như vậy trận pháp tạo nghệ, tất cả đều là nhờ vào hắn nhất kiện bí bảo, 'Long Mạch chân giải' "

"Long Mạch chân giải? Dạng gì bí bảo kêu như thế tên kỳ cục."

" 'Long Mạch chân giải' là Vũ minh minh chủ thời đại tương truyền bí bảo, một quyển sách tên, một quyển vô thì vô khắc không ở diễn biến trận đạo thư, tuy rằng rất ít nhân gặp qua, nhưng là đứng hàng Thượng Cổ ba mươi sáu đại bí bảo tên thứ mười." "

"Diễn biến trận đạo thư, thế nào lại là Vũ minh cha truyền con nối bí bảo, điều không phải còn có trận tu ni sao."

"Đại đạo năm mươi, thiên diễn bốn mươi chín, bỏ chạy thứ nhất, hay là này vũ tu chính là bỏ chạy một đạo biến số chứ, ai có thể biết tại sao vậy chứ, Long Mạch chân giải! Có thể cùng thiên đầu pháp trận đạo bí bảo, lại hết lần này tới lần khác là vũ tu cha truyền con nối pháp bảo." Mộc Nhất cảm thán.

"Tên thứ mười đều có thể cùng thiên đầu pháp, vậy có tiền vài tên pháp bảo nhân, điều không phải sớm có thể vạn thọ vô cương." Mạc Tà vẫn đạo.

"Mạc Tà, cùng thiên đầu pháp điều không phải pháp bảo, mà là vũ tu, ta bối người tu tiên cảm ngộ chính là thiên đạo, mặc dù cảm lại pháp bảo lợi hại, đã không thể nào là thượng thiên đối thủ, tu tiên cầu là trường sinh, đúng là vẫn còn tại thiên đạo trong vòng, sinh lão bệnh tử không thể tránh được, mà vũ tu cầu cũng vĩnh sinh."

"Huống hồ Thượng Cổ ba mươi sáu đại pháp bảo có mấy người gặp qua, có thể nhìn thấy trong đó nhất hai kiện đều là thiên đại may mắn, thứ hạng này,

chỉ là căn cứ đã từng phù dung sớm nở tối tàn huy hoàng, cùng pháp bảo thực dụng tính bài, Long Mạch chân giải trung trận pháp tuy rằng lợi hại, nhưng cần cảm ngộ, quyển sách kia bản thân lại không có có tác dụng gì, cùng một ít bảo đao lợi kiếm so sánh với, có thể xếp thượng tên thứ mười, đã chứng minh bất phạm của nó."

"quyển sách này ư?"

Mộc Nhất lắc đầu, "Tiêu thất, căn cứ tông môn ghi chép, từ Phong Thiên Vũ Đế bị Thiên Phạt giết chết, vũ tu nhất mạch cơ hồ bị thiên đạo sát tuyệt, vô số người đều đang tìm 'Long Mạch chân giải' hạ lạc, đáng tiếc mười vạn năm, vẫn như cũ không ai tìm đến, có người nói, sách này cuối cùng là một quyển thông thường thư tịch, cùng Phong Thiên Vũ Đế cùng nhau bị chém thành tro bụi, cũng có người thuyết, Phong Thiên tại thời khắc tối hậu, dụng quyển sách này hóa thành ngập trời đại trận, phong ấn toàn bộ Vũ đảo, cấp vũ tu nhất mạch thắng được thời gian thờ đóc."

Mọi người gật đầu.

"Đà chủ, hiện nay trên thế giới còn có vũ tu sao, mười vạn năm, trận pháp gì cũng có thể phá." Lữ Thiên vấn đạo.

Lữ Thiên mặt ngoài bình tĩnh, nhưng trong lòng nhắc lên ngập trời sóng biển, diễn biến trận pháp thư tịch? Vũ tu cha truyền con nối, tự thập vạn năm trước tự tiêu thất?

Hắn trong óc Vô Tự thư không phải là không ngừng diễn biến quân trận sao, có thể đem mình theo địa cầu mang đến nơi đây, nhất định là bất phạm vật.

Vô Tự thư sẽ là Long Mạch chân giải sao?

Mộc Nhất xem Lữ Thiên đang suy nghĩ cái này, cười cười, "Phá trận? Ngươi xem một chút dưới chân di động đảo sẽ biết, Vũ đảo trận pháp nếu như phá, đã có lẽ bây giờ liên Vũ đảo đều đã không tồn tại, Vũ đảo ngoại mây đen không tiêu tan, kinh khủng thiên kiếp quanh năm lượn lờ, phạm là có một chút Kim Đan trở lên khí tức chảy ra, mặc dù Vũ đảo ngoại trận pháp, đã đỡ không được Thiên Phạt giết chết."

Mộc Nhất khoe miệng lộ ra nhất ti trào phúng, "Huống chi, nếu như trận pháp phá, kia dùng giữ cái gì Thiên Phạt, khắp nơi nhìn chăm chăm tu sĩ, không trừ ma vệ đạo đại kỳ, là có thể đem Vũ đảo cấp san bằng, Vũ minh thế nhưng thập vạn năm trước môn phái lớn nhất, tông môn địa chỉ cũ trung kỳ trận dị bảo vô số, rất có một gốc cây Nhân Tham Quả Thụ, cái loại này thiên tài địa bảo, toàn bộ Thần Châu đại địa cũng chỉ có lưỡng buổi cây, Nhân Tham Quả, ăn một viên, cốt nhục khí huyết trống rỗng cường đại thập bội, liên thọ nguyên cũng sẽ tăng thêm không ít, có bao nhiêu nhân đối với lần này nhìn chăm chăm."

Thiên kiếp? Kim Đan kỳ? Kỳ trận dị bảo? Lữ Thiên trên mặt lộ ra nghi hoặc.

Đà chủ thấy Lữ Thiên hình dạng, vui mừng nở nụ cười, "Ngươi đoán không sai, chúng ta mục đích của chuyến này, chính là Vũ đảo."

A? . . Mọi người kinh ngạc.

"Đây cũng là đối với các ngươi sau cùng khảo nghiệm, Vũ đảo thiên niên vừa mở, vừa mở chính là trăm năm, tựa hồ là Phong Thiên Vũ Đế có ý chứa lại, mỗi đến thiên niên, các đại tông môn đều đã chiêu thu đệ tử, đi Vũ đảo lịch lãm, tầm bảo, tra thù, tìm kiếm cơ duyên, chỉ cần đến rồi thiên niên, Vũ đảo đều là kín người hết chỗ, ngay cả các ngươi Thiên Quyền đảo, cũng sẽ phái không ít nhân lai."

Đà chủ nói, ý vị thâm trường nhìn thoáng qua Lữ Thiên.

Lữ Thiên nhìn một chút Tư Đồ Tuấn, Tư Đồ Tuấn lúc này chính vẻ mặt cười nhạt, khoe mắt thỉnh thoảng liếc mắt Lữ Thiên.

Trách không được bản thân đánh bại Bắc Xuyên hậu, Thanh Vân tông chủ tuy rằng phẫn nộ, nhưng không có biểu thị cái gì, nguyên lai đã sớm biết mục đích của chuyến này, nghĩ đến Vũ đảo đang động thủ sao, Mộc Nhất Đà chủ tựa hồ đã sớm biết, hẳn lúc này mới nói ra, chỉ là cho ta đề tỉnh sao.

"Đà chủ, lịch lãm chính là các ngươi lúc ban đầu nói nhiệm vụ sao."

"Dĩ nhiên không phải, lịch lãm chỉ là vô số năm truyền xuống tới quy củ, tìm được kỳ trận dị bảo đã về chính các ngươi, các ngươi chuyến này nhiệm vụ là tìm đến một người, đã có thể nói là tìm được nhất kiện đồng tâm." "

"Đây là ý gì. ."

"Nhiệm vụ của các ngươi chính là tìm được Tầm Long Xích, Tầm Long Xích là ta tông trấn tông chi bảo, khí linh đã có thể hóa thành hình người, vô số năm trước, bị đời thứ mười chưởng môn mang vào Vũ đảo, Vũ đảo lần sau mở ra lúc, tông môn phái ra vị tiên bối tiến đi tìm, cuối cùng chỉ tìm được rồi chưởng môn thi thể, Tầm Long Xích nhưng không thấy."

"Tầm Long Xích, bộ dáng gì nữa." Lữ Thiên vấn đạo.

Đà chủ cười khổ nói "Vô số năm trước có thể hóa thành hình người, bản thể càng vô ảnh vô hình, nhiều năm như vậy đến, ngoại trừ tên, không có người biết nó có cái gì đặc điểm."

Lữ Thiên nghi hoặc, "Vậy còn làm sao tìm được, đã nhiều năm như vậy, chỉ biết là kêu tên này."

"Vậy cũng phải tìm, vô luận như thế nào cũng phải tìm đến, đời thứ mười tông chủ độc sấm Vũ đảo, tựa là bởi vì trong này có một thiên đại bí mật, hơn

nửa thập đại tông chủ, là ta tông có ghi chép tới nay, thành tựu cao nhất một cái, còn là hiện giữ tông chủ cha ruột, kết quả từ không minh bạch, dẫn đến ta tông rất nhiều tuyệt học thất truyền, ta Diệu Dương tông theo nhất lưu môn phái giảm xuống đến tam lưu, Tầm Long Xích nhất định biết là ai làm hại tông chủ." Mộc Nhất hoài niệm nói, ánh mắt lộ ra lau một cái kiên định.

Chu vi mấy vị sư giả thở dài, Lữ Thiên nhìn mấy người biểu tình cũng có chút cảm thán. Mặc dù tìm được rồi, đã biết thì thế nào, nhất lưu tông môn tông chủ cũng dám sát, đã giảm xuống đến tam lưu tông môn, còn có thể làm cái gì, có thể Tầm Long Xích ghi lại không ít tuyệt học, nhưng muốn học hội, tăng lên nữa đến nhất lưu tông môn, cũng không biết bao nhiêu năm sau đó, hung thủ hội cho người cơ hội báo thù sao.

Thập ngày sau.

Tàu cao tốc vẫn như cũ đi tới, đi qua đảo nhỏ ít nói cũng có số trăm cái, Lữ Thiên mấy ngày này không ngừng tìm hiểu Huyền Nguyên công, Truy Hồn, cùng Tam Thập Lục Lộ Phá Phong.

Huyền Nguyên công là nội công, có thể tu luyện, nhưng Truy Hồn cùng Phá Phong đều là vũ kỹ, trên thuyền nhiều người như vậy, luyện nói nhất định sẽ bị người khác phát hiện, thập thiên tìm hiểu xuống tới, Truy Hồn cùng Phá Phong tiền ba chiêu đã giải, Phá Phong là phòng ngự phản kích chiêu thức, trọng phòng ngự, Truy Hồn là thật đả thật sát chiêu.

Phá Phong dùng đến chân khí không nhiều lắm, chú trọng hơn là chân khí cách dùng, Tam Thập Lục Lộ Phá Phong phân bốn cái giai đoạn, cửu lộ làm một giai, Lữ Thiên tìm hiểu qua đi, cảm thán một phen, Phá Phong kỳ thực rất đơn giản, chính là đứng chân kinh vận dụng, loại này phát kinh phương pháp, Lữ Thiên ở trên địa cầu cũng đã hội, đỉnh thời gian có thể đạt được một quyền tam chấn hiệu quả, hiện tại lại có chân khí, thân thể đột phá đến Kim Đan kỳ, thân thể các phương diện đều tăng cường rất nhiều, Phá Phong trực tiếp bị Lữ Thiên dùng đến đệ thất lộ. Không cần xuất chân khí, một quyền đánh ra, không khí rung động bảy lần.

Phá Phong, phá tựu là địch nhân chiêu thức, nhất là đạo pháp công kích, thân thể kinh qua chân khí gia trì, nhất chiêu bảy chấn, trong sách thuyết, mặc dù là bị tự thân cường đại gấp bảy chân khí công kích, cũng là quyền đến pháp phá. Nếu như luyện đến mức tận cùng ba mươi sáu lộ, không biết hội là cái gì hiệu quả, đáng tiếc Lữ Thiên chỉ có thể nhìn hiểu tiền cửu lộ, đến đệ thập lộ dùng thì không phải là chân kinh, tại thế nào tìm hiểu cũng là uống công.

Truy Hồn chỉ có thập bát thức, nhưng mỗi một thức đều không có cùng, tiền tam thức đơn giản chính là thật đả thật liều mạng, hỗn loạn đứng chân kinh vận dụng, trung lục thức dùng là âm dương tương tể kỹ xảo, nói ra đơn giản, đơn thuần dụng quyền pháp đánh ra cương nhu cùng tồn tại Truy Hồn cũng không khó khăn, nhưng nếu như đem chân khí gia trì đến quyền thượng, đang đánh xuất cương nhu tịnh tể, vậy thì không phải là dễ dàng như vậy. Có thể so với địa cấp tiên pháp, quả nhiên điều không phải dễ dàng như vậy lĩnh ngộ.

Này thập ngày qua ngoại trừ lĩnh ngộ, Điện đường đường chủ lệnh dạy công pháp, nhưng thật ra nhượng Lữ Thiên học được không ít, công pháp không khó, nhưng là chân khí chuyển hoá thành mạng thuộc tính chân khí, không có cơ duyên và thiên phú, thật là làm không được, Lữ Thiên cũng không có làm được, nhưng công pháp trung tính tủy, nhất bộ tên là 'Điện Thiểm' thân pháp, lại bị Lữ Thiên học một thông thấu, tuy rằng hóa hậu sai rất nhiều, nhưng cơ bản có thể dùng, dĩ vũ tu thân thể nội tình, thập ngày qua, cũng đạt tới Điện Thiểm cảnh giới tiểu thành, thân pháp dùng đến lúc, mơ hồ có thể họa xuất một đạo điện quang, tốc độ bình thường khoái thượng gấp ba không ngừng.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 21: Phong Thiên Vũ giới

Một tháng trôi qua.

Trong lúc, phi thuyền ngừng vài lần, tại bảy tám trên đảo nhận rất nhiều tu sĩ, lúc này vẫn như cũ thật nhanh hướng đông phi hành.

Lữ Thiên còn đang luyện tập bước tiến, Điện Thiểm, ý tứ chính là một cái 'Khoái' tự, trực lai trực khứ, bằng khoái, phương thức trực tiếp nhất trùng khoa địch nhân, luyện đã đơn giản, đem chân khí quán thấu đến trên đùi kinh mạch, khóa chân khí tại trong kinh mạch cố định vận hành phương thức, kéo nhân bay nhanh đi tới.

Vũ tu, đột phá đến Trúc Cơ kỳ, nhất định phải muốn toàn bộ đã thông kinh mạch toàn thân. Không giống tiên tu tu luyện loại công pháp này lúc, còn muốn trước trùng kích gân mạch, tu vi càng cao, thân thể cường độ cũng liền càng mạnh, đánh lại thông gân mạch độ khó đã lại càng lớn, đã thông gân mạch đã phi thường thật nhỏ, cần nhậ tích nguyệt luy chậm rãi mở rộng. Đây cũng là rất nhiều tiên tu tuyển trạch ngự khí phi hành nguyên nhân.

Đồng dạng, kinh mạch phong phú, rộng, dùng ra thân pháp này, tự nhiên muốn mau hơn rất nhiều, Điện Thiểm thân pháp sở dĩ mấy chỗ kinh mạch, Lữ

Thiên có phân nửa đầu đã kết liễu Kim Đan, bị cùng giai tu sĩ rộng không chỉ gấp mười lần, dùng ra Điện Thiểm thân pháp, cả nhân hành tẩu như gió, nhìn một bên Điện sử giả cùng Mạc Tà mấy người thăm giạt mình.

"Sứ giả đại nhân, Lữ Thiên dùng là đường chủ tài năng tu luyện thân pháp sao, thế nào so với chúng ta cường xuất nhiều như vậy, đã họa xuất tàn ảnh." Mạc Tà thờ dài nói.

Sứ giả lắc đầu, "Sẽ không, ta đã tu luyện loại này thân pháp, dụng Nguyên Anh kỳ đích tu vi mới có thể làm được loại tình trạng này."

"Chẳng lẽ là Thực Linh thể nguyên nhân, Thực Linh thể điều không phải tối rác rưởi thể chất sao."

"Ha ha. Ta đây tự không rõ lắm, đã không ai nói qua Thực Linh thể là rác rưởi thể chất, chỉ là không thể tu luyện chân khí, mọi người đều phổ biến cho rằng mà thôi." Sứ giả một trận lắc đầu.

Mạc Tà sùng sốt, đúng vậy, sở hữu trong điển tịch ghi chép đến Thực Linh thể, chỉ là rất ít vài nét bút, căn bản không ai làm ra quá cái gì bình phản, trước đây đã không ai thấy qua Thực Linh thể tu sĩ, chỉ là sở hữu tu sĩ chủ quan phán đoán.

"Kết kết kết. ."

Hai người nói chuyện với nhau lúc, bên cạnh phòng nhỏ đột nhiên thiểm một đạo điện quang.

Trên thuyền có rất nhiều phòng nhỏ, là cho tu sĩ bề quan đột phá dùng.

Lữ Thiên ngừng lại, Mạc Tà cùng sứ giả đã nhìn về phía phòng nhỏ.

Cửa phòng đột nhiên mở, Triệu Vô Cực cao hứng từ bên trong đi ra.

"Thành?" Lữ Thiên đi tới Triệu Vô Cực trước người.

Triệu Vô Cực gật đầu, nhìn về phía Lữ Thiên ánh mắt rất mát tự nhiên.

"Lữ Thiên, quốc chiến lúc hậu ngươi đánh bại ta, ta không hận ngươi, nhưng ta đối với ngươi cũng có chút khó chịu, ngươi cho ta linh thạch, cho ta công pháp, giúp ta tu luyện tới Kim Đan cảnh giới, giúp ta đem sở hữu chân nguyên chuyển hoá thành đặc biệt chân nguyên, là muốn mượn hơi ta sao."

Lữ Thiên nở nụ cười, "Triệu Vô Cực, ta là của ngươi đường chủ, mạng của ngươi cũng là ta cứu, tu sĩ không nói mấy tuổi, thế nhưng phải nói tôn ti, mặc kệ ngươi có thừa nhận hay không, tu vi của ta bề cao, địa vị cao hơn ngươi, trí mưu, ngươi lại càng không như ta, ngươi có thể cho là ta là ở mượn hơi ngươi, cũng có thể cho rằng, ta giúp ngươi chỉ là không muốn ngươi tha ta chân sau, thế nhưng thuyết những ... này, có ý định nghĩa sao."

Triệu Vô Cực á khẩu không trả lời được, sùng sốt chỉ chốc lát, khom người triều Lữ Thiên cúi đầu, "Cám ơn đường chủ, Vô Cực nhất định sẽ nỗ lực tu luyện."

"Ừ, nỗ lực lên."

Lữ Thiên nói xong, xoay người kế tục tu luyện mình bước tiến.

Triệu Vô Cực nhìn Lữ Thiên thân ảnh của sùng sờ ở tại chỗ, đây là mượn hơi, mượn hơi đến, nhượng hán liên lý do cự tuyệt cũng không có, liên bo bo giữ mình nghĩ cách đều thẳng không đứng dậy. . .

Hơn mười năm, cũng chỉ có Lữ Thiên một người.

Lữ Thiên thu nạp nhân tâm, Điện sử giả chỉ là ở bên cạnh nhìn, không có nhiều lời, trong lòng hấn hy vọng Lữ Thiên đem người trên thuyền đều mượn hơi bên người mới tốt, dĩ tài năng của hấn, từng thủ hạ chính là năng lực đều có thể phát huy đến mức tận cùng, sống sót, thậm chí hoàn thành nhiệm vụ có khả năng thì càng cao.

. . .

Ông. .

Thuyền lớn huyền phù tại trên mặt biển, không ở đi tới.

Trên thuyền hơn một nghìn nhân nhìn vị trí đầu não Đà chủ. .

Đà chủ kiến cả thuyền tu sĩ nhìn hấn, nhấn bàn điều khiển thượng một cái nút, thuyền lớn màn sáng chậm rãi trở thành nhạt, tối hậu biến mất.

Màn sáng tiêu thất, một thuyền nhân kinh ngạc nhìn cách đó không xa một cái đại đảo.

Đại đảo cùng trên biển mênh mông tất cả đảo nhỏ lớn bằng, vô biên vô hạn, tả hữu tựa hồ cũng cùng biển rộng tương liên.

Nhưng cái này đảo thượng, lại hiện đầy mây đen, chỉ có thỉnh thoảng lóe lên mấy đạo lôi điện, mới cho trên đảo mang đi một điểm tia sáng, đông ngịt,

vụ mông mông, nhưng sở hữu thấy nó nhân, đề nên không thờ nổi.

"Đây là Vũ đảo, tin tưởng các vị sứ giả đã cùng các người nói, một trăm năm sau ta biết tới nơi này đón người môn, các người hiện tại cũng chỉ mặc Bạch Y, sở hữu thử luyện giả cũng chỉ mặc Bạch Y, cổ áo thêu thái dương là ta Diệu Dương tông tiêu chí, hy vọng các người ở bên trong giúp đỡ lẫn nhau, chờ các người trở lên chiếc thuyền này thời gian, các người hội thay Diệu Dương tông chính thức phục sức, khi đó, các người mới toán là chân chánh đại tông đệ tử."

Đà chủ dừng một chút, thấy các tu sĩ nhất phó được được dự thí hình dạng, có chút vui mừng, "Các người đã không nên cao hứng quá sớm, Vũ đảo, kỳ trân dị bảo vô số, mỗi thiên niên mở ra thời gian, rất nhiều người đều đã đến nơi đây tìm kiếm cơ duyên, những người này cũng mặc kệ người có đúng hay không thử luyện giả, hơn nữa trên đảo còn cất giữ thập vạn năm trước hình dạng, yêu thú, ma quỷ, còn có bản thổ vũ tu, những thứ này đều là các người thời gian tới trăm năm địch nhân."

"Yêu thú, ta ở trong biển gặp một lần yêu thú, hình thể to lớn, một ngụm nuốt một con thuyền thương thuyền, trên thuyền vãi tên Kim Đan kỳ cao thủ thôi động phi kiếm, đánh vào yêu thú trên người, liên bọt nước chưa từng văng lên lại."

"Đúng, ta cũng đã gặp một đầu, yêu thú kia tụ trực lăng lăng tại ngoài khơi hành tẩu, mỗi lạc nhất bộ, ngoài khơi sẽ kết thành nhất khối lớn băng đem tha trụ, thật là kinh khủng. "

"Ma, là trong truyền thuyết cái loại này cánh dài, trường sừng quái vật sao."

Nghe được mọi người nghị luận âm ỉ, Lữ Thiên có chút do dự, xem như người địa cầu, yêu ma quỷ quái những ... này, theo các loại trong truyền thuyết cũng nghe được quá, hẳn vốn là chủ nghĩa vô thần giả, nhưng kinh qua hơn trăm lần chiến tranh nhiệm vụ, Lữ Thiên cải biến ý kiến của mình, trên thế giới quả thật có siêu tự nhiên lực lượng tồn tại, hẳn lần này xuyên qua, chính là chứng minh tốt nhất.

Yêu ma những người này nói, cùng trong truyền thuyết như nhau, quỷ phải là quái vật gây hại hán, cương thi các loại tà vật.

Đà chủ xem tu sĩ có chút bối rối, "Giết chóc, máu tanh ta cũng không muốn nói nhiều, các người rất nhanh thì sẽ thấy. Ta chỉ nói các người tiến đảo mục đích, đệ nhất, là có thể sống sót, đệ nhị, chính là tìm được một người tên là tìm Long Xích gì đó."

"Đà chủ đại nhân, tìm Long Xích là cái gì, muốn làm sao tìm được." Nghe được còn có nhiệm vụ, một gã đệ tử nhịn không được hỏi ra.

Đà chủ nở nụ cười, "Nhiệm vụ sao, sẽ có chút khó khăn, ta không sẽ nói cho người biết nó là dạng gì từ, cũng không sẽ nói cho người biết, muốn như thế nào mới có thể tìm được, ta chỉ thuyết nói tìm được nó thưởng cho, tìm được tìm Long Xích, hội ban cho một vạn cực phẩm linh thạch, ban cho Đà chủ vị, sẽ có ba vị Độ Kiếp kỳ đại năng vì hán quán đỉnh, nhưng hẳn vẫn tu luyện tới Độ Kiếp kỳ cũng sẽ không có cái gì bình cảnh."

Đà chủ nói xong, mọi người chấn kinh rồi.

"Cái gì. . Này tìm Long Xích là vật gì, tại sao có thể có lớn như vậy thưởng cho."

"Đây là một bước lên trời cơ hội, ta muốn có thể tìm tới thì tốt rồi."

"Đúng vậy, ba vị đại năng quán đỉnh, một người bình thường cũng có thể tu luyện tới Độ Kiếp kỳ."

Lữ Thiên cũng bị Diệu Dương tông khai ra thưởng cho trấn trụ, cực phẩm linh thạch người nào không muốn, một vạn khối, thì là hẳn như vậy Thực Linh thể, đã đủ tu luyện tới Kết Đan viên mãn thậm chí đột phá. Đà chủ vị Lữ Thiên cũng không phải quan tâm, cao thủ quán đỉnh coi như, tu tiên cao thủ hẳn trốn còn tránh không kịp nì.

Đà chủ xem các tu sĩ nghị luận, vỗ tay một cái, "Được rồi, xuất phát, nghìn vạn lần nhớ kỹ, thì là tu vi đột phá, cũng muốn đi tới hải đảo bên ngoài, ở bên trong hiển lộ Kim Đan kỳ trở lên tu vi, trong nháy mắt cũng sẽ bị giết chết, rõ chưa."

Đám tu sĩ gật đầu, thuyền lớn phát sinh một đạo màn sáng, hộ tống mọi người leo lên Vũ đảo.

...

Vũ đảo.

Ở bên ngoài xem Vũ đảo, mây đen tề tụ, sấm chớp rền vang, nhưng mọi người đi vào Vũ đảo, lại phát hiện bên trong cùng bên ngoài thấy giống như là hai cái thế giới.

Toàn bộ Vũ đảo sáng sủa rực rỡ, hoa cỏ cây cối có vẻ một mảnh sinh cơ dạt dào, bầu trời phi điệp, trên đất tảo thú, lúc này còn có một cái từ sắc ánh trắng thật cao treo trên không trung. Cùng phía ngoài sấm chớp rền vang, ngày diệt vong vậy cảnh tượng hoàn toàn tương phản.

"Thật mạnh trận pháp, mạnh như vậy trận pháp bao trùm toàn bộ Vũ đảo, lúc đó Phong Thiên Vũ Đế tu vi muốn cao bao nhiêu."

Lớn như vậy trận pháp, hầu như đạt tới thay trời đổi đất nông nổi, Lữ Thiên nhịn không được cảm thán.

"Từ sắc ánh trắng?" Mạc Tà cúi đầu nhìn một chút, một thân Bạch Y bị từ sắc quang mang bao trùm, không nói ra được quỷ dị.

Triệu Vô Cực đi theo Lữ Thiên bên người, xuất kỳ là Tư Đồ Tuấn cũng cùng Lữ Thiên ba người cùng đi tới.

"Tử nguyệt, lam nhật đây là Vũ đảo đặc sắc, cũng là ngay lúc đó Phong Thiên Vũ Đế khéo tay gây nên, thế nào? Mạc Tà, ngươi đây cũng không biết sao." Tư Đồ Tuấn nhàn nhạt nói.

Lữ Thiên cau mày nhìn thoáng qua Tư Đồ Tuấn, tuy rằng hắn bị phong là Điện đường đường chủ, nhưng tiến đến vũ giới hậu, hắn đường hạ thuộc mấy trăm người, xem chưa từng liếc hắn một cái, tiến đến tự tản ra, cái này Tư Đồ Tuấn nhưng vẫn theo bọn họ.

"Tư Đồ Tuấn, ngươi biết Vũ đảo đích tình huống, không bằng cấp đại gia nói một chút, ngoại trừ thánh Đà chủ nói, chúng ta đối với nơi này còn là hết thấy chẳng biết." Lữ Thiên vẫn đạo.

Tư Đồ Tuấn nhìn Lữ Thiên liếc mắt, "Ngươi là đường chủ, việc này chúng ta hỏi ngươi mới đúng, như ngươi vậy chẳng phải nhượng người chê cười, ta đã chỉ biết là tử nguyệt, lam nhật, những thứ khác đều là thánh Đà chủ nói."

Nga, Lữ Thiên lên tiếng, kế tục đi về phía trước. Đây Tư Đồ Tuấn đã hai lần xông tới hắn, làm là thuộc hạ của mình, mặc dù biết hắn lần này theo nhất định là có mục đích, Lữ Thiên còn là muốn cho hắn một lần cơ hội. Cho hắn một lần bảo trụ tánh mạng mình cơ hội. Chỉ cần hắn không tiếp tục cùng bản thân mình mục trương đảm đối nghịch, Lữ Thiên không dự định làm khó hắn.

Mạc Tà không nói gì, tựa hồ đã sớm biết người này nói khó nghe, Triệu Vô Cực lại ý vị thâm trường nhìn thoáng qua Tư Đồ Tuấn.

Thấy Lữ Thiên xoay người không để ý đến hắn nữa, Tư Đồ Tuấn âm thầm cắn răng, trước khi lên đường, Thanh Vân tông chủ cho hắn một cái định vị phù, gọi hắn giết Lữ Thiên, Thanh Vân tông sở hữu vào đệ tử tại cảm ứng được định vị phù hậu, đều sẽ tới giúp hắn.

'Phá hủy ta Thanh Vân tông thật là tốt sự tình, cho rằng ả nhần một cái hạ là có thể xong sao, một cái Kim Đan sơ kỳ tiểu tử, nếu không có Mạc Tà cái này vương chân vương tay gì đó, ta hiện tại tự làm thịt ngươi, lại để cho ngươi kiêu ngạo một hồi, chờ là các huynh đệ chạy tới, chính là ta thù ngươi mạng chó thời gian.' Tư Đồ Tuấn nhìn Lữ Thiên bóng lưng, về mặt nhe răng cười.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Hồ yêu

Vũ giới, nhập khẩu phụ cận.

Lữ Thiên hai tay liên tục lăm nhăm, từng cục linh thạch theo chiếc nhẫn trữ vật trung lấy ra, đã nhập bốn phía trong đất.

"Đà chủ (Đường chủ), chúng ta còn không đi vào bên trong, đã tại nhập khẩu bồi hồi một ngày." Mạc Tà mấy người nhàm chán ngồi ở một bên.

"Khoái được rồi, tại một hồi, chúng ta tự đi vào trong, lần đầu tiên bố trí trận pháp, có điểm xa lạ."

"Một ngày, ngươi ở đây luyện tập trận pháp? Đây không phải là làm lỡ đại gia thời gian sao, những người khác đã sớm sát đi vào trên trăm lý, nhiều ít thiên tài địa bảo bị người đoạt trước." Tư Đồ Tuấn rống lên, hắn đã sớm nóng nảy, nếu không có đều là Kim Đan đỉnh đích Mạc Tà tại, chỉ sợ sớm đã không nhịn được.

"Sốt ruột ngươi có thể đi trước, Lữ mỗ lúc nào lưu ngươi." Lữ Thiên hai tay phi khoái biến hóa, tựa hồ sinh khí như nhau, hung hăng một chương vỡ trên mặt đất.

"Oanh. ." Trên mặt đất lộ ra một cái dấu bàn tay rành rành.

Làm xong những ... này, Lữ Thiên đứng dậy, nhìn thẳng Tư Đồ Tuấn.

"Hắc. ." Tư Đồ Tuấn hai mắt tròn thật lớn, không chút nào sợ hồi nhìn Lữ Thiên.

"Đường chủ, làm sao vậy." Triệu Vô Cực xem Lữ Thiên hai người như vậy, theo hai bên trái phải đứng lên.

"Tư Đồ Tuấn, Lữ mỗ tiến nhập Tu Chân Giới không lâu sau, một ít môn quy còn không hiểu nhiều, này ngỗ nghịch phạm thượng là cái gì lỗi, cấp bản đường chủ nói nghe một chút."

Tur Đồ Tuần nhất thời sinh khí, mới cùng Lữ Thiên đối diện, nhưng bây giờ phản ứng kịp, một bên còn có Mạc Tà, hấn căn bản không chiếm được tiện nghi, nghe được Lữ Thiên hỏi như vậy, Tur Đồ Tuần sắc mặt thay đổi mấy lần, tối hậu khom người triều Lữ Thiên cúi đầu, "Bẩm báo đường chủ, ngộ nghịch phạm thượng, các môn phái xử phạt không đồng nhất, khinh giả diện bích tư quá, nặng thì trừ cốt luyện hồn, chúng ta còn không có chính thức thêm vào Diệu Dương tông, Phi Sa đà quy củ, thuộc hạ tạm thời chẳng biết."

"Không biết? Ta đây để ngươi biết biết."

Lữ Thiên nổi giận, một chương vỡ nát một khối linh thạch, đây đã là lần thứ ba, kiếp trước kiếp này, chỉ có bái nhập tiên môn thời gian bị người như vậy châm chọc khiêu khích quá, chính thị bước vào vũ tu hàng sau đó, Lữ Thiên phát hiện tất cả tùy tâm, tài năng mau hơn tiến bộ, lúc này hấn không thể nhận được nữa.

Linh thạch nghiền nát, chu vi hình như hòa như nhau, trống rỗng phát lên trận trận hắc yên, trong khói đen truyền đến vật nặng cồng động tiếng ầm ầm, Lữ Thiên thân ảnh của cũng đã biến mất.

"Lữ Thiên, ngươi muốn làm gì. ."

Bốn phía cảnh sắc biến hóa, trong trận Tur Đồ Tuần cả kinh, kêu lên, đáng tiếc, lời còn chưa nói hết, trong khói đen lần lại một khối một nhân cao cự thạch, tốc độ bay khoái, đảo mắt liền tới trước mặt, né tránh đã không còn kịp rồi, Tur Đồ Tuần vận khởi Kim Đan đỉnh đích chân khí, nhắc tới song chương, triều tảng đá lớn vỡ tới.

"Phù phù."

Cũng không có trong tưởng tượng tiếng va chạm, Tur Đồ Tuần song chương vỡ trứng đá lần hậu, bàn tay trực tiếp theo trên tảng đá xuyên qua, Tur Đồ Tuần nén giận mà phát một chương đánh hụt, cả nhân tịch thu ở cước bộ, quăng ngã chó kháng nê.

"Lữ Thiên. ."

Tur Đồ Tuần từ dưới đất bò dậy, hai mắt đỏ bừng, cắn răng nghiêng lợi rống lên một tiếng.

"Ừng ừng. ."

Tur Đồ Tuần còn không có đứng vững, chu vi lần thứ hai truyền đến tiếng ầm ầm, bốn khối tảng đá lớn theo bốn phương tám hướng lần lại.

Lại là cái này, lần này Tur Đồ Tuần không hoảng hốt, triều bốn phía chém ra mấy đạo chương phong, bốn khối tảng đá lớn có tam khối từ lung lay một cái hạ, kẻ tục hướng phía trước cuộn, chỉ có thân một tảng đá, đang cùng chương phong va chạm hậu, phát sinh nhất thanh muện hưởng, biến mất.

"Hừ, điều trùng tiểu kế, một cái Kim Đan sơ kỳ phế vật, cho ngươi nhất ngày bày binh bố trận, cũng chỉ có thể nhượng ta nhất thời kinh hoảng, ăn một điểm nhỏ mết. ."

"Thình thịch."

Tur Đồ Tuần nói còn không có lạc, đột nhiên tiểu phúc đã bị một cái đòn nghiêm trọng, mạnh mẽ lực đạo có hấn ngũ tạng lục phủ cuộn cuộn, thiếu chút nữa đem hấn đánh bay ra ngoài.

"Phốc."

Tur Đồ Tuần khoe miệng tràn ra tiên huyết, sắc mặt trở nên càng thêm ngoan lệ.

Oanh thanh lần thứ hai truyền đến, lần này là bát khối cự thạch, bằng vào khí thế kia là có thể đem người nhất gan sợ hãi.

Tur Đồ Tuần nhần thân nhanh quay ngược trở lại vài lần, trên mặt ngoan sắc biến mất, "Đường chủ, Tur Đồ biết sai rồi, Tur Đồ sau đó cũng không dám nữa, thỉnh đường chủ tha mạng. ." Nói xong, Tur Đồ Tuần khom người cúi đầu, không để ý chút nào cặp trước mắt cự thạch.

Bát khối cự thạch cút Tur Đồ Tuần trước người một thước, Tur Đồ Tuần không né không tránh, thấp trong ánh mắt tràn đầy vẻ ngoan lệ.

"Xích. ."

Tur Đồ Tuần cắn răng nhắm hai mắt lại, cũng không có trong tưởng tượng va chạm, chờ hấn mở mắt ra lúc, chu vi đâu còn có hắc yên, cự thạch càng liên cái bóng đều tìm không được.

"Tạ đường chủ ân không giết." Tur Đồ Tuần trên mặt ngoại trừ cung kính, lại cũng nhìn không ra một điểm khác.

Lữ Thiên gật đầu, "Tur Đồ Tuần, bản đường chủ chỉ là đối với ngươi hơi thi khiển trách, đi tắm một cái chứ, không phải đi theo bản đường chủ phía sau, bản đường chủ cũng hiểu được mất mặt."

Tur Đồ Tuần nghe được Lữ Thiên nói, nhìn nữa trên người, cả người bị hun khói tối đen, lộ ra một cổ mùi khét, cùng mới từ hỏa hoạn hiện trường mọc ra như nhau.

"Là."

Tư Đồ Tuấn cúi đầu hậu, xoay người triều không xa thủy đường đi đến.

Nhìn đi xa Tư Đồ Tuấn, Triệu Vô Cực trên mặt lộ ra không giải thích được, "Đường chủ, giữ lại hấn làm gì, vừa hấn hô tên ngươi thời điểm hung ác độc địa, hơn nữa hấn giận dữ hậu lựa chọn ân nhân, hơn nữa lần trước tại trên phi thuyền cùng Đà chủ nói những lời này, là một mười phần tiểu nhân hèn hạ, việc này, hấn sẽ không từ bỏ ý đồ."

Mạc Tà đã ở một bên gật đầu.

Lữ Thiên khoát tay áo, "Ta chỉ là thử xem ta trận pháp uy lực, cũng không tệ lắm."

Triệu Vô Cực theo sát nhất bộ, "Đường chủ nghĩ lại a, lần này bọn họ Thanh Vân tông khẳng định có không ít người đến, nếu như hấn gọi lai đồng môn sư huynh đệ, hai chúng ta Kim Đan sơ kỳ, còn có Mạc tiên sư Kim Đan đỉnh đỉnh tu vi, sợ liên cơ hội chạy trốn cũng không có."

Lữ Thiên lắc đầu, "Ta là Điện đường đường chủ, hấn là thuộc hạ của ta, hấn chỉ là nói năng lỗ mãng, ta bất năng như thế không minh bạch giết hấn, càng không thể dụng trận sát, mặc dù muốn giết hấn, ta cũng muốn làm mặt vụn hạ đầu của hấn. Hy vọng không có ngày nào đó chứ. ."

Triệu Vô Cực nhìn Lữ Thiên, suy nghĩ một chút, không có nhiều lời, Mạc Tà đã không nói gì, tuy rằng chỉ cùng Lữ Thiên ở chung ngắn ngủi hai tháng, nhưng hấn tin tưởng, Lữ Thiên khẳng định sớm có quyết định.

...

Bốn người triều Vũ đảo trung tâm đi đến. Tích nhật Vũ minh tổng bộ, ngay Vũ đảo trung tâm.

Dọc theo đường đi thấy không ít thi thể, có tu sĩ, có yêu thú, cũng không thiếu ma quỷ, Lữ Thiên đoán không sai, Đà chủ nói quỷ, chính là Lữ Thiên biết cương thi.

Đi qua một chỗ chiến trường, thấy mấy nghìn cụ Bạch Y tu sĩ thi thể, đầy đất cụt tay cụt chân, bốn người khẽ nhủ mày, huyết tinh khí tại lam nhật chiếu xuống, có vẻ dị thường đẹp đẽ. Xu lợi tránh hại, này là nhân loại bản năng, rốt cuộc là bao nhiêu mê hoặc, có thể để cho đám người kia chém giết thảm như vậy liệt.

"Đường chủ, bên kia còn có tranh đấu." Mạc Tà chỉ vào chiến trường một chỗ nói rằng.

Lữ Thiên gật đầu, không có ý định quá khứ, mang theo ba người kế tục đi tới.

"Ngươi yêu nghiệt này, mau nói xuất Nhân Tham Quả Thụ hạ lạc, không phải ta nhượng ngươi biết cái gì gọi là sống không bằng chết."

"Phốc."

"A. , ngươi hỗn đản này, ta là sư huynh ngươi a, dĩ nhiên chém ta, ngươi một đại nghịch bất đạo gì đó."

"Các huynh đệ, đều lưu ý điểm, đừng làm cho hấn chui chỗ trống."

"Đúng, trước chém đứt hấn một cái cánh tay làm ký hiệu."

"Có nghe hay không, yêu nghiệt, nếu không nói, ta nhượng ngươi biết biết, cái gì gọi là lăng trì."

"Phốc. Phốc. Phốc "

...

..

Lữ Thiên nhủ, triều bên kia nhìn lại, ánh mắt hơi co rút lại.

Xa xa mười mấy tu sĩ đem một đầu bạch hồ ly treo ở thụ thượng, bạch hồ ly trên người hư ảnh lóe ra không ngừng, một hồi biến thành một cái tu sĩ, một hồi biến thành một đầu dài hơn hai thước Hồ Ly, này Hồ Ly phốc phốc tự nhiên vẩy đuôi, tan vỡ xuống, đuôi, lại có thập điều nhiều.

Thập đuôi, Lữ Thiên hơi ngây người.

"Hồ ly tinh, đừng ... nữa cái chày cái cối, như ngươi vậy chỉ là ăn nhiều một chút vị đắng mà thôi, nói ra Nhân Tham Quả Thụ hạ lạc, ta tha cho ngươi một mạng."

"Phốc. ."

Thừa hóa thành Hồ Ly lúc, tu sĩ giơ tay lên một đao, lại chém đứt Hồ Ly trên người một miếng thịt.

"A. Sư đệ, ta là bị hồ ly tinh làm yêu pháp, ta phải tin tưởng ta, ta thật là sư huynh ngươi."

"Nói làm bầm. Đầu hiền lộ bản thể còn đang nói sạo, hồ ly tinh, ta xem ngươi là chưa thấy quan tài chưa rơi lệ, tu sĩ nói, phi khoái xuất đao, huyết hoa văng khắp nơi, bạch hồ ly đao mất biến thành huyết Hồ Ly, trên người da trắng rơi mất đầy đất."

"Ồ ô. ."

Theo tu sĩ mấy dưới đao đi, liên tục lóe lên hư ảnh rất cực ngừng, bạch hồ ly lại cũng vô lực biến thành tu sĩ, thống khổ kêu to.

Tựa hồ là mới vừa giết chóc quá mức thảm liệt, có lẽ là đám người này quá mức lãnh huyết, một bên tu sĩ thấy Hồ Ly như vậy, nếu không không có đồng tình, các trong mắt đều lộ ra hưng phấn là huyết về.

"Ngươi nói hay không, các gia gia tính nhân nại là có hạn. Ba ba."

Một bên được được dự thi tu sĩ tiện tay xé quá tới một người đằng điều, chiếu Hồ Ly lộ ra huyết nhục địa phương lại là mấy roi. Hồ Ly huyết nhục bay tán loạn, tiền chu vi tu sĩ một thân, các tu sĩ tựa hồ càng thêm hưng phấn.

"Ồ ô. Gia gia, tha cho ta đi, ta không biết, ta thật không biết." Hồ Ly thân ảnh một trận không rõ, tối hậu biến thành một đứa bát tuổi tiểu cô nương, một thân cung trang, khóc lê hoa đài vũ, dị thường chộc người thương yêu, đáng tiếc, trên người đại bộ phận huyết nhục đã không có. Thân thể run lên run lên co quắp.

"Hừ. Còn dám đầu độc nhân tâm. ."

Tu sĩ kia giờ tay lên lại là mấy roi.

"Ồ ô. Cha, cha. . Ngươi tỉnh tỉnh, Thảo nhi khoái bị người đánh chết. Gia gia, tha cho ta đi, ta chỉ là nhìn ta một chút cha. ." Thảo nhi vừa nói, vừa hướng ngã vào dưới chân một đầu trư yêu lên tiếng khóc lớn.

"Ba ba. Kế tục biên, vừa ta còn thấy ngươi ăn sư huynh của ta thi thể, nếu không nói, ta tự làm thịt ngươi."

Tu sĩ roi trong tay bay lượn, rút một trận, tựa hồ nghĩ bất quá nghiện, đã từ bên hông rút ra nhát cây trường đao.

"Cô lỗ. . Cô lỗ. Tha cho ta đi, gia gia. . Cha đã chết. Thảo nhi. . Đói bụng ba ngày. Lúc này mới ăn thịt. Cô lỗ."

Thảo nhi nói, thần chí tựa hồ đã không rõ, trong miệng toát ra đám huyết phao.

"Sư huynh, làm thịt hồ ly tinh này quên đi, mang hoạt nửa ngày, lại là như thế một vật nhỏ, phòng chừng cũng không biết được cái gì."

"Không được." Cầm đầu tu sĩ mặt lộ vẻ vẻ giận dữ, "Chết vô ích nhiều người như vậy, cư nhiên chỉ bắt được như thế cái phế vật, bất năng tiện nghi như vậy năng, sư huynh nói giữ lời, thuyết muốn thiên đao vạn quả năng, sẽ thiên đao vạn quả năng, đã chết nhiều người như vậy, lão tử đã không quan tâm mấy viên thuốc, này nó tốt nhất chữa thương đan."

"Là."

Cầm đao tu sĩ dữ tợn cười, từ trong lòng ngực móc ra một cái bình ngọc, đổ ra mấy viên thuốc, rót tiến tiểu cô nương trong miệng.

Trên người cô gái nhỏ thương thể trong nháy mắt cầm máu, không ra chỉ chốc lát đã vậy, tinh mỹ cung trang, tinh xảo khuôn mặt nhỏ nhắn, lại hợp với cả người huyết ba, có vẻ dị thường yêu dị.

"Oa. Cha, ngươi mau đứng lên mau cứu Thảo nhi, bọn họ muốn thiên đao vạn quả ta. . Cha. . Ô ô ô." Nữ hài bị sợ lên tiếng khóc lớn, chân bó không ngừng dưng vào dưới chân đã chết đã lâu trư yêu.

"Dừng tay. ."

Một đám tu sĩ đang muốn động thủ, phía sau truyền đến hét lớn một tiếng.

Hô lên thanh chính thị Lữ Thiên, không thấy được còn chưa tính, nếu như trơ mắt nhìn một cô bé bị người thiên đao vạn quả, còn tu cái rắm vô đạo.

"Ừ?" Một đám tu sĩ đang ở nổi nóng, nghe được có người quản bọn họ nhân sự, các bộ mặt tức giận quay đầu.

Chương 23: Tử vong trong nháy mắt

"Ừ?" Một đám tu sĩ đang ở nổi nóng, nghe được có người quản bọn họ nhân sự, các bộ mặt tức giận quay đầu.

"Là người, Lữ Thiên."

"Nga?" Lữ Thiên nhìn kỹ lại, cũng hiểu được nói người này có chút quen mắt.

"Cổ sư thúc, Tư Đồ sư thúc, tại sao là các người." Mạc Tà kinh hô thành tiếng.

"Mạc sư diệt, mới vừa biết xuất sư thúc lai, có đúng hay không vào đại tông môn, nhân vẫn vắng thượng khán."

"Sư thúc, Mạc Tà không dám ."

"Hừ." Người này khoát tay áo, đứng Mạc Tà về mặt chẳng đáng.

Lữ Thiên thỉnh người này nói, nhũu mày một cái.

"Nguyên lai là Đại Danh tông các tiền bối, vừa có nhiều xúc phạm, cô bé này ta mấy ngày trước gặp qua, không biết các vị tiền bối có thể hay không vòng khai một mặt, tha cho hẳn một mạng." Đại Danh tông lại nói tiếp cũng là đứng Lữ Thiên có ân, Lữ Thiên thì lễ một cái.

Cầm đầu Cổ Chung nở nụ cười, "Lữ Thiên, nghe nói người đã vào thượng tông, hơn nữa lần vào không sai."

Triệu Vô Cực tiến lên nhất bộ, "Đây là chúng ta Phi Sa đà, Điện đường đường chủ."

"Triệu Vô Cực, người một phần cốt tử, lão tử còn không có tìm người tính sổ, người đến trước đứng ra, ở đây kia có phần của người nói chuyện, rút cho ta." Cổ Chung thấy Triệu Vô Cực hậu giận dữ.

Triệu Vô Cực hừ một tiếng

Nga? Lữ Thiên sững sốt, nhìn về phía thân Mạc Tà.

"Người nọ là Bắc Xuyên Vương đệ đệ, thiên phú rất cao, tuổi còn trẻ đã toái đan Nguyên Anh, là Đại Danh tông hiện Nhân trưởng lão."

"Tuần nhi, người thế nào cũng ở đây." Cổ Chung thân một nhân vẫn đạo.

Tư Đồ Tuần xem bọn hắn chỗ cần chỗ nhìn chính thoải mái, nghe được có người gọi hắn, nhìn sang.

Thấy người nọ hậu, Tư Đồ Tuần nhân thân vòng vo mấy vòng, "Thúc thúc, ta là theo bảo hộ Lữ đường chủ. Tư Đồ Tuần cấp thúc thúc thỉnh an."

Đối diện người nọ cau mày, Tư Đồ Tuần cấp người nọ khiến cho vài cái nhan sắc, người nọ không thêm nói (nhắc) lại.

Lữ Thiên kiến những ... này cũng là Đại Danh tông nhân, cũng không có chất vấn, bất quá Cổ Chung là Bắc Xuyên Vương đệ đệ, Lữ Thiên cũng không tại thì lễ.

"Cổ tiền bối, ta nghĩ bảo này nữ yêu một mạng, tiền bối muốn thế nào mới bằng lòng buông tha nàng."

Cổ Chung cười nhạt, "Nếu Điện đường đường chủ lên tiếng, ta chỉ bán người mặt mũi này, trước cho ta một vạn thượng phẩm linh thạch, bồi thường một cái hạ những ... này đã chết Đại Danh tông đệ tử."

Một vạn thượng phẩm linh thạch, hay là trước cấp. Lữ Thiên trầm mặc.

"Cổ sư thúc, Hồ Yêu kia còn nhỏ, sư thúc tự lòng từ bi, buông tha nàng chứ." Mạc Tà tại thì lễ một cái.

"Mạc Tà, rút nhanh lên, có ở đây không lẩn, liên người cùng nhau thu thập, vô tri xách giày tiểu bối, cũng dám theo ta cầu tình, ta còn nói cho các người biết, ta đây thứ tiến đến Vũ giới, chính là tìm Lữ Thiên cùng Triệu Vô Cực tính sổ, hợp mưu hại chết ca ca ta, nhưng ta gặp phải, ta muốn đem các người trừu cốt luyện hồn."

Cổ Chung nói, vung tay lên, phía sau hơn mười danh tu sĩ đem Lữ Thiên bốn người vây vào giữa.

Tư Đồ Tuần một trận âm hiểm cười, chậm rãi lui về phía sau, "Lữ đường chủ, này là chuyện riêng của người, Tư Đồ tự không nhúng tay vào, Cổ tiền bối, ta mặc dù là Lữ Thiên thuộc hạ, nhưng vẫn là giảng nhiều đạo nghĩa, vì huynh báo thù, việc này ta cũng không dám nhúng tay."

Cổ chung gật đầu, chu vi tu sĩ cho hắn nhường ra điều đường lui.

"Mạc Tà, ngươi đã đi ra ngoài." Lữ Thiên xoay người nói với Mạc Tà.

Mạc Tà lắc đầu, "Ngươi giúp ta vào Phi Sa đà, lúc này ta muốn lui ra ngoài, vậy ta còn rút cuộc nhân sao."

Mạc Tà móc ra vũ khí, đề phòng. Tuy rằng cũng là Đại Danh tông, nhưng có thể đi theo Cổ Chung bên người, nhất định đều là thân tín của hắn, đối với mình không có chút nào lưu tình.

Lữ Thiên gật đầu, không có nhiều lời, lắc mình triều đối diện Cổ Chung phóng đi, trong tay đường đao thẳng thủ Cổ Chung đầu.

Xem Lữ Thiên triều bản thân vọt tới, Cổ Chung một trận cười to, "Kim Đan sơ kỳ, còn dám phản kháng, Nguyên Anh kỳ tu sĩ thì là áp chế tu vi, cũng không phải ngươi có thể tương tượng."

Cổ Chung nói, hơi nghiêng thân, một chương võ hướng thân đao.

Nào biết Lữ Thiên tốc độ bỗng chợt tăng mấy lần, một đao bổ ngang, đem Cổ Chung thủ chương, liên quan đầu, cùng nhau chém thành hai nửa.

Nguyên Anh kỳ tu sĩ áp chế tu vi, nhưng thần thức, chân khí chất lượng, chân khí nồng nặc trình độ, đều không phải là Kim Đan kỳ tu sĩ có thể so sánh, đáng tiếc hắn chống lại chính là Lữ Thiên, một cái tiên tu dám tay không nhận vũ tu đao, thuần túy là muốn chết.

"A." Chu vi tu sĩ một trận kinh hô, vốn có chậm rì rì Lữ Thiên, đột nhiên gia tốc, chờ bọn hắn phản ứng kịp, Cổ Chung đã chết, liên quan Nguyên Anh đều bị Lữ Thiên theo sát một chương võ toái, thân hồn câu diệt.

Chu vi tu sĩ còn muốn tiến lên, Lữ Thiên móc ra đường chủ lệnh, "Phi Sa đà đường chủ các ngươi cũng dám động, vừa các ngươi bị này Cổ Chung che mờ, bản đường chủ không truy cứu nữa, nhưng nếu như lại động thủ, các ngươi có thể phải suy nghĩ cho kỹ hậu quả."

Mọi người người xem ta, ta xem người, Phi Sa đà đường chủ những người này không biết, thậm chí ngay cả Phi Sa đà chưa từng nhân nghe qua, nhưng thẳng trước quốc chiến người nào không biết, vì thế, ngoại môn đệ tử đã chết hơn phân nửa, Mạc Tà bọn họ cũng không có thiếu nhân nhận thức, chính là lần trước quốc chiến bị thượng tông chọn đi, này Phi Sa đà phải là thượng tông.

Một đám Đại Danh tông tu sĩ do dự không tiến lên. Cuối cùng vẫn là không có dám ra tay.

Mạc Tà kinh ngạc nhìn tu sĩ rời đi, vốn đang chuẩn bị một hồi đại chiến, không nghĩ tới đơn giản như vậy tự giải quyết rồi, hắn ở trên thuyền gấp qua Lữ Thiên thi triển toàn lực, tốc độ kia, trực tiếp có thể họa xuất một đạo tàn ảnh, hắn sợ rằng liên thân pháp đều không hữu dụng, nhất chiêu tự giết chết Cổ Chung.

Mạc Tà hai người một trận cảm thán, liên Tur Đồ Tuấn đã kinh ngạc há to mồm, kỳ thực bọn họ không biết, mặc dù ở trên thuyền, Lữ Thiên cũng không có thi triển toàn lực, hắn tại sao sẽ ở đồng đảo người xa lạ trước mặt, lộ xuất ranh giới cuối cùng của mình.

Lữ Thiên đi tới tiểu cô nương bên người, cho nàng giải khai sợi dây.

"Cha. Cha, Thảo nhi sợ. "

Tiểu cô nương bị Lữ Thiên tiếp được, dùng sức văng Lữ Thiên trong lòng chen, thỉnh thoảng khiên động một cái vết thương trên người, tinh xảo khuôn mặt nhỏ nhắn chau mày. Nàng đã thần chí mơ hồ, tuy rằng thương thế trên người bị chữa cho tốt, nhưng như vậy tàn phá, điều không phải nhất đứa bé có thể thừa nhận, huống hồ vậy vết thương, cái loại này ngứa cảm nhận sâu sắc, bị đơn thuần đau, khó chịu hơn.

"Ai, hài tử này thật đáng thương, mặc dù là một Hồ yêu, nhưng dù sao vẫn còn con nít." Triệu Vô Cực nói rằng.

Cha. . Lữ Thiên nhìn thoáng qua chết đã lâu trư yêu, thờ dài, nhỏ như vậy Hồ yêu, có thể phạm cái gì thác, ăn vài miếng thịt người? Nhân lễ nào sẽ không ăn nhục sao, yêu bị tiên tu xem thành là phải giết đối tượng, đúng là vẫn còn bởi vì viên kia yêu đan mà thôi.

Lữ Thiên sờ sờ trên người cô gái nhỏ vết sẹo, hậu hậu một, toàn thân, không có một chỗ địa phương tốt, tinh xảo khuôn mặt nhỏ nhắn đều bị đẳng điều rút ra mấy đạo vết máu,

Lữ Thiên trong lòng, không có từ trước đến nay mọc lên một trận bức bối cảm.

"Mạc Tà, chữa thương cho nàng, đem nàng chữa cho tốt." Lữ Thiên muốn đem tiểu cô nương giao cho Mạc Tà, đáng tiếc, tiểu cô nương ôm gấu gao, Lữ Thiên đã không đành lòng lại tác động vết thương của nó, không thể làm gì khác hơn là đem đan dược nghiền nát đổ tại miệng nàng thượng. Kể tục ôm.

Làm xong những ... này, Lữ Thiên ngẩng đầu nhìn chằm chằm Tur Đồ Tuấn.

"Tur Đồ Tuấn."

Tur Đồ Tuấn lúc này đang ở may mắn, may mắn hắn vừa tuyển trạch đội viện binh, đồng thời trong lòng cũng ở trong tối mịt Cổ Chung miệng cộp gan thỏ, "Đường chủ, làm sao vậy."

Tư Đồ Tuấn cố tự trấn định, nhưng lóe lên nhãn thần bán đứng hắn.

"Tư Đồ Tuấn, những ... này, nhượng ta hiểu được một ít tu sĩ quy củ, ân cừu tất báo, nhượng nhục cường thực, ần nhãn, đến tối hậu cũng là phí công."

"A." Tư Đồ Tuấn bị Lữ Thiên ánh mắt lạnh như băng nhìn cả người không được tự nhiên, theo bản năng 'A' một tiếng, nghe được Lữ Thiên nói như vậy, ngực dĩ nhiên sinh ra âm thầm sợ hãi.

"Người nói, nhân từ vong trong nháy mắt đó, nghĩ tới là cái gì. " Lữ Thiên nói, chậm rãi triều Tư Đồ Tuấn đi tới.

"Phác thông."

Tư Đồ Tuấn hai chân mềm nhũn, quỳ xuống, không được triều Lữ Thiên dập đầu, lần trước Lữ Thiên hỏi hắn, ngộ nghịch phạm thượng hắn là thế nào nghiêm phạt, hắn thuyết không biết, Lữ Thiên để hắn thử một chút."Đường chủ, ta sai rồi, tha cho ta đi, lần sau cũng không dám nữa."

"Lần sau? Người có mục đích gì, người trong lòng ta đều rõ ràng, người cho rằng người còn có lần sau sao."

Bang bang phanh. .

Tư Đồ Tuấn dập đầu không ngừng, liên chính hắn đều không rõ, phản kháng, bạo khởi, những ý niệm này, vì sao lúc này nhất ti đều thẳng không đứng dậy.

Triệu Vô Cực cùng Mạc Tà tuy rằng vô cùng kinh ngạc Lữ Thiên cử động khác thường, nhưng vẫn là bất động thanh sắc đem Tư Đồ Tuấn vây vào giữa, ngày đó tại trong trận pháp, Tư Đồ Tuấn hình dạng, giọng nói, hai người nhìn thanh thanh sở sở.

Lữ Thiên chậm rãi đi tới Tư Đồ Tuấn trước mặt, đem đường đao gác ở trên cổ của hắn, Tư Đồ Tuấn một chữ cũng không dám thuyết, chỉ là không ngừng dập đầu, cái trán tiền huyết chảy đầy đất.

Một khắc đồng hồ hậu.

Nhìn đã chết lặng Tư Đồ Tuấn, Lữ Thiên nở nụ cười."Chúc mừng người, Tư Đồ Tuấn, người còn có tiếp theo, biểu hiện tốt một chút, không để cho ta thất vọng."

Lữ Thiên nói, lấy đao thân vỗ vỗ Tư Đồ Tuấn mặt của, đem đường đao biệt ở sau người.

Tư Đồ Tuấn thần tình hoảng hốt nhìn một chút Lữ Thiên, trước mắt tối sầm, thiếu chút nữa ngất đi. Hắn dám phát thệ, trước đây đã gặp mọi người, chưa từng trước mặt mỉm cười Lữ Thiên kinh khủng, tại sao phải sợ, bản thân sẽ làm một cái Kim Đan sơ kỳ thư sinh hù dọa, ần nhãn? Đợi thời cơ? Đợi đồng môn trợ giúp? Tất cả đều là chuyện phiếm, hắn sợ, là chân chánh sợ.

Hắn không biết, kỳ thực tại lần đầu tiên cùng Lữ Thiên chính diện xung đột, hắn bị vô ảnh vô hình công kích đánh cho chật vật, tối hậu lựa chọn ần nhãn, vào lúc đó hậu, hắn cảm giác mình là nằm gai nếm mật, kỳ thực hắn đã sợ, lại nhìn thấy thúc thúc, cấp thúc thúc nháy mắt, Cổ Chung vậy công Lữ Thiên, hắn lại tuyến trách lui về phía sau thời gian, tâm thần trung kẻ hồ đã đến vô pháp bù đắp nông nổi.

Lữ Thiên nhất chiêu giết Cổ Chung, triệt để chấn nhiếp Tư Đồ Tuấn, nhượng hắn mất đi đối mặt Lữ Thiên dũng khí.

"Biểu hiện tốt một chút, đường chủ, ta biểu hiện tốt một chút, đây là Thanh Vân tông chủ cho ta định vị phù, hắn phái mười vị trưởng lão tới giết đi người." Tư Đồ Tuấn thần chí mơ hồ móc ra nhất trương phù chú.

Mạc Tà hai người bội phục nhìn Lữ Thiên, vô luận là bị vây sát, còn là bây giờ Tư Đồ Tuấn. Cũng làm cho hai người bội phục không thôi

"Thanh Vân tông chủ? Tư Đồ đạo hữu, người tiếng xưng hô này có chút không ổn đâu." Mạc Tà ở một bên trên nói.

"Không có không thích hợp, ta là Phi Sa đà nhân, ta là Lữ đường chủ thuộc hạ, hắn muốn giết đường chủ, ta xưng hô như vậy hắn, còn là nể tình tích nhật công ơn nuôi dưỡng thượng, Mạc Tà, ta là đường chủ nhân, mạng của ta là đường chủ. ."

Nhìn không có nhận thức Tư Đồ Tuấn, Mạc Tà triều Lữ Thiên giờ ngón tay cái lên.

Triệu Vô Cực đã kính phục nhìn thoáng qua Lữ Thiên, hắn cho là mình làm không được như vậy.

'Không nghĩ tới Tư Đồ Tuấn là Thanh Vân tông chủ nuôi con, phái mười tên trưởng lão tới giết hắn, bản thân vì đột phá Kim Đan, đánh thắng quốc chiến, tổn hại Thanh Vân tông lợi ích, Thanh Vân tông muốn giết hắn hợp tình hợp lý, xem ra, bản thân trước kia nghĩ cách chỉ áp dụng với thế tục giới, là thời gian cải biến một chút.'

Lữ Thiên đem định vị phù nhét vào trong lòng, về mặt kiên định nhìn viễn phương thiên khung.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thàn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Tàn sát biển cổ

Vũ giới trung bộ, một chỗ sang trọng bên trong cung điện.

Một người trẻ tuổi ngồi ở Đại điện chủ vị, nhìn điện hạ vài cái hắc y nhân, sắc mặt âm trầm.

"Ảnh vệ, thăm tra sao."

"Bẩm báo Trảm đường chủ, tin tức đã chứng thực, người ngoại lai phát hiện Đại Tổng quốc long mạch, Đại Tổng quốc ngăn cản, đang bị người từ ngoài đến tàn sát hàng loạt dân trong thành."

"Ba." Trảm đường chủ một cước đoán lật bàn.

"Các người tự nhiên khán sao, Tổng quốc đại tướng quân nì, hấn lại lại làm gì, xem cuộc vui sao."

Ảnh vệ cung kính khom người, "Trảm đường chủ, mỗi thiên niên, Vũ giới mở ra trước, các quốc gia vũ tu đều bị gọi trở về Vũ minh, tịnh nghiêm lệnh cấm chỉ, không được nhúng tay người ngoại lai chuyện."

"Vô liên sĩ, lúc này mới năm thứ nhất, người từ ngoài đến mà bắt đầu tàn sát hàng loạt dân trong thành, một trăm năm qua, Vũ đảo nguyên trụ dân còn không cho bọn họ giết sạch rồi." Đường chủ sắc mặt càng khó xem.

"Đường chủ, đây là Phong Thiên minh chủ chính mồm quyết định quy củ, mở ra trước, hiện Nhâm minh chủ đã thông báo, bọn thuộc hạ đã rất bất đắc dĩ."

"Minh chủ, minh chủ, chỉ biết minh chủ, ảnh vệ, ta hỏi người, nếu như quẻ quán của người bị người từ ngoài đến tàn sát, người hội nhìn mặc kệ sao, hiện tại gia hương của ta, Đại Tổng quốc, đang bị người ngoại lai tàn sát." Thanh niên nhân sắc mặt tái xanh.

Vài tên ảnh vệ nhìn nhau liếc mắt. "Đường chủ, lần này người từ ngoài đến quả thực quá phận, minh chủ quy định vũ tu không thể nhúng tay, nhưng nếu như không phải chúng ta xuất thủ nì, ngài đã quên. ."

Thanh niên nhân nhìn ảnh vệ, ánh mắt nhất động, cười ha hả.

"Hảo, đám kia lão gia này không chính xác chúng ta xuất thủ, chúng ta đây tự nhiên không ra tay."

Thanh niên tà cười đứng dậy, "Truyền Trảm đường đường chủ lệnh, sở hữu Trảm đường đệ tử, lập tức đem chuồng nuôi đồng tây đều thả ra ngoài, một trăm năm? Trong vòng mười năm, ta không muốn lại nhìn thấy một cái còn sống người từ ngoài đến, giết cho ta quang bọn họ."

"Tuân lệnh."

Vài tên ảnh vệ lên tiếng trả lời, tiện tay phách nát một khối ngọc giản, một cỗ vô hình ba động, đi qua đại điện, truyền ra hơn ngàn dặm mới chậm rãi tiêu thất.

....

Thập ngày sau.

Lữ Thiên đoàn người đã đi tới mấy trăm dặm.

Tiểu Hồ yêu đã sớm tỉnh, thân thể cùng tinh thần thượng bị thương đều đã khỏi hẳn, chỉ là, thấy Lữ Thiên chờ trên thân người bạch bào, có đôi khi còn biết sợ.

Hồ yêu kêu Thảo nhi, năm nay thập tuổi, trời sanh thập đuôi, theo có ký ức bắt đầu, có thể thi triển ảo thuật, có thể cùng vạn vật câu thông, Thảo nhi lúc nhỏ, liền theo trư yêu nơi kiếm ăn, trong lúc cũng đã gặp qua không ít Hồ yêu, bắt quá, Hồ yêu môn thấy nó thập đuôi hậu, quay đầu bỏ chạy, cùng tránh né ôn dịch như nhau. Chỉ có trư yêu cùng Thảo nhi sống nương tựa lẫn nhau, tự nhiên mà vậy, Thảo nhi liền đem trư yêu trở thành phụ thân, thẳng đến lần này, Đại Danh tông là tìm thiên tài địa bảo. Giết một mảnh lâm từ yêu thú, trư yêu cũng chết tại Đại Danh tông đệ tử trong tay.

"Chủ nhân, đây là Thảo nhi hái hoa, người xem đẹp không."

Lữ Thiên cung chịu sờ Thảo nhi đầu, tiểu nha đầu này thật là đáng yêu, tức liền biến thành nguyên hình, thập điều đuôi to ba ở sau người dung đưa trái phải, đã có vẻ dị thường khả ái,

"Thảo nhi, ngươi vẫn thuyết, phía trước thì có một chỗ nguyên trụ dân thành trì, chúng ta đều đi thập ngày, còn không nhìn thấy một người."

"Thực sự, chủ nhân, thì ở phía trước." Thảo nhi trên mặt còn là lộ vẻ hồn nhiên đáng tươi cười.

Lữ Thiên cười khò lắc đầu, vẫn nha đầu kia cũng là hỏi không.

Lữ Thiên đoán người không có chạy tới trung bộ, đi trung bộ quá nhiều người, hơn nữa cũng không phải trung bộ mới có thiên tài địa bảo, Lữ Thiên tại Thảo nhi dưới sự hướng dẫn, tìm kiếm khắp nơi nguyên trụ dân. Một trăm năm rất đầy đủ, Lữ Thiên dự định trước tìm một cái hạ tìm Long Xích.

"Đường chủ, nơi đây lại là một mảnh chiến trường, như thế chỗ thật xa, thế nào đã có nhiều tu sĩ như vậy đến."

Lữ Thiên cũng nhìn thấy, thi thể chừng hơn một ngàn, hơn phân nửa đều là bị cắn đoạn cái cổ tử, còn có rất ít thi thể nhìn không ra hình dạng, bị pháp thuật oanh phong và lò loét.

Thảo nhi cả người run, sợ rúc vào Lữ Thiên trong lòng, thụ túi hung như nhau treo ở Lữ Thiên trên cổ.

Lữ Thiên khẽ nhíu mày, bị đánh nát thi thể đã nhìn không ra hình dạng, có lạn thành vài khối, có thậm chí bị đánh thành toái mảnh vụn, thể nhưng, những thi thể này đều có một điểm giống nhau, đều dài hơn giữ thật dài răng nanh cùng móng tay.

"Nón. . Đường chủ, đây là vật gì làm, thật là tàn nhẫn thủ đoạn."

Mạc Tà nhìn bị đánh nát thi thể, thiếu chút nữa không có nhỏ ra.

"Cương thi, bị đánh nát chính là cương thi, những thi thể này hoàn chỉnh mới là nhân." Lữ Thiên nói rằng.

"Cái gì." Ba người cả kinh, đều đi tới trên chiến trường, kiểm tra thi thể vết thương.

Điều tra hoàn, tam sắc mặt người cũng thay đổi.

"Làm sao có thể, bọn họ hiện tại tự thả ra cương thi." Tư Đồ Tuấn thất thần nói.

Lữ Thiên ba người nhìn về phía Tư Đồ Tuấn, hần tựa hồ biết rất nhiều Vũ giới bí mật.

"Tư Đồ, có cái gì ngại cứ nói đi."

Tư Đồ Tuấn về mặt sầu khổ, "Vũ giới cương thi, rất đại bộ phận đều là vũ tu chuồng nuôi, giống như nông gia nuôi kê áp như nhau, mỗi lần đều là trăm năm kỳ hạn tới hậu một năm, vũ tu môn mới phóng xuất cương thi, khu trục còn không chịu rời đi tu sĩ, hy vọng. Hy vọng những ... này cương thi đều là nhiều mọc hoang chứ. . ."

Nga? Khu trục tu sĩ. Lữ Thiên nghi hoặc, bất quá, rất nhanh liền hiểu.

Cương thi, là để cho tu sĩ nhức đầu đồ.

Mặc dù tu vi rất cao cương thi, tư duy đã vô cùng đơn giản, tựa là một cây gân, hơn nữa cương thi trung đẳng cấp phân chia phi thường nghiêm ngặt, chỉ cần xuất hiện, chính là một con có lẽ mấy con cao đẳng cương thi, mang theo vô số đề giai cương thi, đối với địch nhân tiến hành không chết không thôi công kích.

Cao giai cương thi tốc độ bay khoái, thân thể cô đọng đến hầu như biến thái nông nổi, tu sĩ bị cương thi đánh lên, có đôi khi căn bản còn không có phản ứng, đã bị vọt tới trước người.

Hơn nữa, cương thi vốn là vật chết, chân khí đã tiến chúng nó trong cơ thể, chỉ có thể tạo thành tương ứng trùng kích thương tổn, dĩ cương thi có thể so với sắt thép thân thể, cùng giai tu sĩ, nếu như điều không phải đặc biệt thuộc tính chân khí, căn bản là không gây thương tổn được hần môn.

Đồng dạng, cương thi tốc độ, phòng ngự, cùng vũ tu so với, căn bản cũng không toán cái gì, dùng vũ tu tinh diệu chiêu thức cùng phát lực kỹ xảo, cương thi, chỉ là bọn hần trong mắt đồ chơi mà thôi.

. . .

"Ngươi là thuyết, rất khả năng xuất hiện biến cố gì, nhượng trên đảo vũ tu sớm xua đuổi tu sĩ."

Tư Đồ Tuấn trương liễu trương chủ, tuy rằng hần rất muốn phủ nhận, nhưng gặp phải thành đàn hoang đại cương thi, có khả năng quá nhỏ, "Đường chủ, ta không xác định có đúng hay không sớm xua đuổi, nhưng cương thi đàn là bị vũ tu thả ra, loại khả năng này tính vượt lên trước 90%."

Mạc Tà một trận cười khò, "Đường chủ, chúng ta còn cần đi tới sao, ."

Nhìn một chút sinh lòng thối ý ba người, Lữ Thiên trầm ngâm một chút, bắt đầu vắng chiến trường bốn phía điều tra, hán cũng không phải mạo hiểm nhân, nếu quả thật có rất nhiều cương thi, vậy lần này Vũ giới hành trình, sợ rằng muốn cáo một đoạn rơi xuống.

Thăng đến đi ra hơn mười lý, Lữ Thiên mới trở lại chiến trường.

Nhìn ba người thần sắc khẩn trương, Lữ Thiên có chút bất đắc dĩ, "Bây giờ muốn thối đã chậm, ta hữu đều có cương thi đàn vết tích, những ... này cương thi cùng lâu thảo đánh cho cái cào như nhau, chúng ta vừa lúc đi ở lưỡng xích trong lúc đó, hơn nữa. ."

"Đường chủ, hơn nữa làm sao vậy, còn có cái gì bị đây càng tao sao." Tư Đồ Tuấn vấn đạo.

Lữ Thiên gật đầu, "Hơn nữa, những ... này cương thi căn bản không phải lại xua đuổi, bên kia có rất nhiều rải rác thi thể, cũng đều là cái này chiến trường đi ra ngoài tu sĩ, bọn họ bị đuổi hơn mười lý, sau đó bị nhát nhát đuổi theo, toàn bộ giết."

A. .

Mấy người đều sững sốt, Tư Đồ Tuấn càng nhăn thần hoảng hốt, nghĩa phụ của hán Tư Đồ Hạo Nhiên, ngàn năm trước sẽ quá Vũ giới một lần. Trước khi tới, Tư Đồ Hạo Nhiên cùng hán nói rất nhiều Vũ giới chuyện, đúng cương thi nhắc tới tới đa.

Có một câu nói hán nhớ kỹ sâu nhất khác, "Tại áp chế tu vi Vũ giới lý, giống như là Kim Đan đỉnh đích cương thi, hầu như chính là vô địch tồn tại."

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Tiêu tán long mạch

Vũ giới, Tổng quốc thủ đô.

Hoàng cung khói thuốc súng nổi lên bốn phía, ngoài điện nằm đầy ăn mặc cung trang thi thể, hắc bào, hồng bào, lam bào, tối thể thâm chính là một người mặc áo bào tím, ngực tú một cái lam sắc Thái Dương nam tử, bị bảy thanh phi kiếm dính ở tại viết Kim Loan điện trên tám bảng, chỉ từ, còn là gương mặt hồi hận về.

Nếu có Đại Tổng quốc thần dân tại, nhất định sẽ bị hách ngốc, tại Tổng quốc, phổ thông bách tính cũng chỉ mặc Bạch Y, vũ lâm trung lang vừa mới có tư cách xuyên hồng bào, tiến thêm một bước, đến rồi bốn chinh tướng quân, mới có thể bị hoàng đế ban tặng một thân hắc bào, lam bào, đó là hoàng thân quốc thích tượng trưng, áo bào tím lam nhạt, tại Đại Tổng quốc chỉ có một nhân mới có tư cách mặc, đó chính là Tổng quốc hoàng đế đương triều.

Đáng tiếc, cái này cảnh tượng trong thời gian ngắn sẽ không bị Tổng quốc thần dân thấy được, phóng nhãn nhìn lại, toàn bộ Tổng quốc thủ đô khắp nơi đều là khói thuốc súng, ngoại trừ người từ ngoài đến, Tổng thành không có còn dư lại kẻ tiếp vật còn sống, Tổng thành bị người từ ngoài đến tàn sát hàng loạt dân trong thành.

Hoàng cung long y, nằm một cái nam tử, gương mặt về hải lòng, long ý băng, là một cái đánh phạt lễ hòa thượng, hạ thủ đứng mười mấy tên hồng y tu sĩ, các diện vô biểu tình, một giọt giọt máu tươi theo đám người kia tóc thượng lưu hạ, nhiệm đó hơn nửa hoàng cung.

"Sự tình làm xong sao." Nam tử nhàn nhạt vấn đạo.

Hạ thủ tu sĩ gật đầu, "Khởi bẩm Đà chủ, Tổng thành trên dưới, không còn một móng."

"Ừ." Nam tử trẻ tuổi gật đầu, nhìn về phía hòa thượng, "Nhất Đăng đại sư, bản Đà chủ làm như vậy, không làm ... thất vọng đệ tử của ngươi chứ."

Hòa thượng nhắm mắt niệm kinh văn, "Kim Tam thí chủ, ngươi đã bị mấy trăm vạn oan hồn triền thân, ít ngày nữa tự sẽ gặp phải đại tai họa, là Tổng thành chết oan bách tính đền mạng, xin hãy thí chủ thả bản tăng tiểu đồ đệ, nhượng bản tăng thầy trò rời đi thôi."

Nam tử không có tức giận, "Nhất Đăng đại sư, bản Đà chủ làm như vậy, là vì thay đại sư đồ đệ hết giận a, đại sư hiện đang xuất thủ phá long mạch trận pháp, ái đồ còn có cứu đã nói không chừng."

Hòa thượng còn là phó hình dạng, "Thí chủ, ta đồ đệ tham niệm bất diệt, kháo ta và Tổng quốc quốc chủ giao tình, lừa gạt xuất Tổng quốc long mạch chỗ, hán chết tại long mạch trong trận pháp, cũng là hán mệnh số, mặc dù có thể cứu, bản tăng đã sẽ không xuất thủ.

"Ha ha, đại sư thực sự là đắc đạo cao tăng, ta ta cũng không gạt đại sư, ngươi tiểu đồ đệ bây giờ đang ở một ngục trong chảo dầu, có bản Đà chủ mấy

tên thủ hạ vì hấn bảo vệ thần hồn, tuy rằng sẽ không chết, nhưng tiên tặc nổi khổ, không biết người tiểu đồ đệ có thể chịu được bao lâu." Kim Tam ngoạn vị nói

Hòa thượng nhướng mày, một cổ chấn tâm thần người khí thế của tuôn ra, chiếm hết toàn bộ đại điện, "A di đà phật, đây là bản tăng lý nên bị hình pháp, lại bị hấn bị, thỉnh thí chủ thả ta tiểu đồ đệ, không phải, bản tăng sẽ đem đồ đệ trên người khổ sở, đã ở thí chủ trên người thi triển một lần.

Kim Tam hơi kinh hãi, đồng dạng là Kim Đan đỉnh đích tu vi, hòa thượng này thế nào có mạnh như vậy khí thế của, nhưng, kinh ngạc về kinh ngạc, Kim Tam tuyệt không sợ hãi, "Nhất Đẳng đại sư, người là tại làm ta sợ sao, ta Cổ Mộc đã ba nghìn đệ tử, còn có các phái tu sĩ vô số, người còn có thể giết sạch rồi phải không, nhưng thật ra người đồ đệ, không có ta Đà chủ lệnh, hấn sẽ bị tiên tặc trăm năm, thẳng đến đầu hết đèn tắt mới thôi."

Hòa thượng tròn tròn đôi mắt, chỉ là một lát sau, bắt đầu đi thờ dài, không nói thêm nữa, lần thứ hai nhắm mắt niệm kinh văn.

Nhìn hòa thượng bộ dáng này, Kim Tam nở nụ cười, "Đại sư chớ trách, bản Đà chủ có chút nóng nảy, nhượng đại sư chê cười, còn có chín mươi chín năm, chúng ta có khi là thời gian chậm rãi chờ. "

Đà chủ vẫn chưa nói hết, ngoài điện đi tới một cái hắc y đệ tử, mặt hốt hoảng.

"Báo, Đà chủ, có tu sĩ bị đánh lén, xem tình hình, tựa hồ là. "

Người này bấm báo phân nửa, bị lần thứ hai xông vào Bạch Y cắt đứt.

"Báo, Đà chủ, ngoại thành xuất hiện mấy vạn cương thi, đem Tổng thành vây lại, cũng không thiếu cương thi truy sát đào tẩu tu sĩ."

Cái gì. Đà chủ kinh theo long y đứng lên.

"Làm sao có thể, lúc này mới năm thứ nhất, bọn họ làm sao sẽ phóng xuất cương thi."

Hắc y đệ tử gật đầu, "Không sai, Đà chủ, đúng là cương thi, cương thi trong đám, cũng không thiếu cần thi vũ tu."

Đà chủ cuồng quát triệu đi ra ngoài điện.

"A di đà phật." Hòa thượng tuyên một tiếng phật hiệu, đã theo Đà chủ đi ra đại điện.

....

"Thảo nhi, đây là người nói chỗ tránh nạn sao, ở đây linh khí thật đầy đủ."

Thảo nhi rất vui vẻ lên tiếng, theo Lữ Thiên trong lòng nhảy xuống.

Mạc Tà ba người đi đến, nhìn rộng lớn sơn động một trận sợ hãi than, sơn động có bảy bát thước cao, mười trượng lại khoan, không biết sâu đậm.

"Thảo nhi, phía ngoài trận pháp, không biết là người bố trí chứ." Mạc Tà tùy ý nói một câu.

Tiến trước khi tới, Mạc Tà bị lại càng hoảng sợ, Thảo nhi đi nói của nàng chỗ tránh nạn tránh né, mọi người đồng ý, Thảo nhi dẫn bốn người đi về phía trước, đi ra khoảng chừng hai dặm địa, thấy trong rừng nhất khối đá lớn, Thảo nhi lôi kéo Lữ Thiên, bay thẳng đến thạch đầu dựng vào, sau đó tự biến mất không thấy, Mạc Tà ba người ở bên ngoài dò xét nửa ngày, đã không nhìn ra một điểm trận pháp vết tích.

Thảo nhi gật đầu, "Tuy rằng điều không phải ta làm ra, nhưng cũng là của ta, sơn động là của ta, những thứ kia tự đều là của ta."

Mấy người một trận không nói gì.

Mấy người đều là Kim Đan kỳ tu vi, sơn động tuy rằng rất đen, nhưng không ảnh hưởng mấy tầm mắt của người, hậu vào Mạc Tà mấy người, cảm giác được sung túc linh khí, cũng đều say sưa ở trong đó.

"Chủ nhân, ngây ngô tại trong cái sơn động này thoải mái chứ."

Thảo nhi xem mấy người hình dạng, kiêu ngạo nói.

"Ừ, là rất thoải mái, Thảo nhi, sơn động này lý có vật gì vậy sao, thế nào linh khí bị bên ngoài nồng hậu nhiều như vậy." Lữ Thiên vấn đạo.

Mạc Tà mấy người nghe được, các trong mắt toát ra tinh quang. Sơn động là thiên nhiên hình thành, hơn nữa bên ngoài có trận pháp bảo hộ, người bình thường căn bản tìm không được, ở đây linh khí bị bên ngoài nồng hậu nhiều như vậy, tất nhiên có vật gì đặc biệt.

Thảo nhi nghi hoặc, "Đông tây? Ta không biết, ta không có đi qua bên trong, bên trong quá tối."

Sợ tối? Mấy người nở nụ cười.

"Đi, Thảo nhi, chủ nhân dẫn người đi bên trong nhìn."

Thảo nhi gật đầu, Lữ Thiên lôi kéo Thảo nhi, thân Mạc Tà thi triển ra đạo pháp chiếu sáng, triều trong sơn động đi đến.

Đi khoảng chừng hai dặm, sơn động càng ngày càng khoan, Mạc Tà tam nhân đã ngừng lại, không bởi vì khác, trong sơn động linh khí, đã nồng nặc đến kết thành dịch tích nồng nôi, toàn bộ sơn động vụ khí tràn ngập, tất cả đều là linh khí.

Ba người không dám đi, linh khí nồng nặc đến mức nhất định, thì không phải là hấp thu không hấp thu vấn đề, đại lượng thiên địa nguyên khí vắng trong thân thể chen, bất năng đứng lúc tiêu hóa, bạo thể mà chết cũng có thể.

Nhìn như không có chuyện gì xảy ra Lữ Thiên cùng Thảo nhi, ba người cảm thán một tiếng quái vật, Lữ Thiên là Thực Linh thể đã thì thôi, liên còn tuổi nhỏ Thảo nhi chưa từng cảm thấy cái gì không khỏe, cái này thái đã kích người.

Ba người vẻ mặt cười khổ, "Đường chủ, ba người chúng ta không được, lại đi vào trong, liên hộ thân pháp bảo cũng không đỡ nổi chân khí xâm nhập."

Lữ Thiên thính ba người nói, này mới nhìn đến ba người đã sớm thả ra hộ thân pháp bảo, các trên mặt lộ ra vẻ thống khổ.

"Vậy các người ở chỗ này tu luyện chứ, ta và Thảo nhi vào xem, nếu như tìm được thiên tài địa bảo, đến lúc đó bốn người chúng ta chia đều."

"Đường chủ, thiên tài địa bảo phỏng chừng không thể nào, mặc dù là trong truyền thuyết bảo vật, trong lúc vô ý tán phát linh khí, cũng sẽ không có mạnh như vậy, bên trong có thể là một chỗ linh tuyến linh nhân, có thể ở chỗ này tu luyện, bị thiên tài địa bảo gì cũng muốn giỏi hơn."

Lữ Thiên gật đầu, kế tục triều bên trong đi đến, linh tuyến là cái gì Lữ Thiên không biết, nhưng càng đi vào trong, linh khí càng dày đặc úc, Thực Linh thể tu luyện cần đại lượng linh khí, cơ hội như thế hẳn làm sao có thể buông tha.

Lại đi không biết dài bao nhiêu, liên Thảo nhi đã cảm thấy không khỏe, ngay Lữ Thiên chuẩn bị buông tha thời gian, lại thấy được tận cùng của sơn động.

Một chỗ đại diện vậy thạch thất, ngoại trừ Lữ Thiên bọn họ đi tới sơn động, trong thạch thất còn có một điều từ trên xuống dưới tiểu động, tiểu động khoảng chừng chỉ có một thước khoan, rất không chớp mắt, nhưng bên trong liên tục phiêu động hoàng bạch khí, lại đem Lữ Thiên xem choáng váng.

Này hoàng bạch khí nồng nặc không gì sánh được, thậm chí Lữ Thiên đứng ở cái động khẩu nhìn sang, đều cảm giác được một cỗ cảm giác áp bách.

"Chủ nhân, hoàng bạch sắc đích là cái gì, hình như là sóng như nhau." Thảo nhi bị Lữ Thiên ôm, vẻ mặt dày thật là tốt như tùy thời phải ngủ giữ như nhau.

Lữ Thiên kinh ngạc đến ngây người gật đầu, nhìn hoàng bạch khí, Lữ Thiên dĩ nhiên muốn đi bên trong mang theo một hồi, rất kỳ quái, rất đột ngột cảm giác.

"Gào khóc ngao."

Ngay Lữ Thiên kinh ngạc lúc, hoàng bạch khí một trận kịch liệt ba động, liên tục đánh vào thạch thất đỉnh chớp, phát ra thanh âm dĩ nhiên là Long hào thanh.

'Đây là. . Đây là long mạch, đang ở tiêu tán long mạch.' tuy rằng chưa thấy qua, nhưng Lữ Thiên dám khẳng định, này nhất định là long mạch, hơn nữa long mạch mỗi một lần đánh đỉnh, đều đã tiêu tán chia ra, bên ngoài phiêu đảng đồng đảo linh khí. Chính là tiêu tán long mạch diễn biến.

Lữ Thiên nhìn một chút Thảo nhi, Thảo nhi đã đang ngủ, ngủ rất say sưa điềm. Lữ Thiên nhìn long mạch một trận do dự, có đi hay là không, tuy rằng cửa động linh khí cũng đủ Lữ Thiên tu luyện, nhưng này loại kỳ quái triệu hoán, tại Lữ Thiên ngực cấp tốc mọc rễ nảy mầm, hình như vô số con kiến ở trên người bò qua như nhau.

Liều mạng. Loại cảm giác này hẳn là không nhịn được, thì là Lữ Thiên kiên định quá nhân, hiện tại xoay người, Lữ Thiên đã sẽ hối hận cả đời, tu sĩ, không phải là ý tứ tâm thần rộng rãi sao.

Lữ Thiên đem Thảo nhi đặt ở cái động khẩu, triều long mạch đi đến.

"Gào khóc ngao."

Tựa hồ cảm giác được Lữ Thiên tới gần, long mạch ba động càng thêm kịch liệt.

Lữ Thiên nín thở ngưng thần, nhất bộ vượt đến rồi long mạch trên. Long mạch một trận rung động, hoàng bạch khí đem Lữ Thiên bao quanh bọc lại, liên dật tán đều đỉnh chỉ.

A. . .

Đau. Đau vô cùng.

Long mạch đi vào Lữ Thiên thân thể hậu, tại trong kinh mạch một trận đầu đá lung tung, thì là Lữ Thiên là Thực Linh chi thể, vẫn như cũ không chịu nổi loại này đặc biệt linh khí. Long mạch đi tới kia, nơi nào thật giống như có vô số cây cương đao xẹt qua, liên trong kinh mạch hình thành Kim Đan đều bể nát.

Một trăm lẻ tám viên kim đan nhất nhất nghiền nát, kinh mạch bị phá hư thiên sang bách khổng, nhưng long mạch trung lĩnh khí sung túc, kinh mạch phá hư hậu, lập tức bị số lớn long mạch khí thần thiện hữu hảo, Kim Đan nghiền nát sau đó, long mạch trung lĩnh khí lập tức hình thành từng viên một mới Kim Đan, nhưng tân sinh Kim Đan cùng gân mạch thái yếu đuối, số lớn long mạch khí vọt tới, Kim Đan lần thứ hai nghiền nát, cứ như vậy, từng lần một nghiền nát, sống lại, phảng phất vĩnh viễn sẽ không đình chỉ.

Nhưng, kỳ quái là, Lữ Thiên tâm thần lại phi thường an tường, hình như ở bên trong ngâm chính là hạnh phúc lớn nhất, liên Lữ Thiên đều cảm giác mình có chút biến thái.

Lữ Thiên hầu như chết lặng, tâm thần toàn bộ phóng ở trong người chạy long mạch khí thượng, hẳn không có chú ý tới, trong óc Vô Tự thư, chu vi đã bao gồm số lớn long khí, Vô Tự thư hình như sống như nhau, tại Lữ Thiên trong óc qua lại du đãng, chiếu sáng toàn bộ thức hải.

Đột nhiên, Vô Tự thư chấn động, hình như tìm được mục tiêu như nhau, trực tiếp triệu thức hải khắp ngõ ngách thối đi.

Vô Tự thư mang theo long khí, bay tới thức hải trong góc phòng, cùng lúc đó, Lữ Thiên thân thể xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, phía sau xuất hiện một cái hư ảnh, chậm rãi ngưng tụ thành hàng dài hình, hư ảnh sau khi xuất hiện, Lữ Thiên nhứ chặt vùng xung quanh lồng ngực chậm rãi xoè ra khai, nhưng, long khí tiến nhập thân thể tốc độ lại chợt tăng không chỉ gấp mười lần.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Các phương vận động

Tổng quốc thành,

Tổng thành tiên tu rất ít, chỉ có không được tam vạn nhân, mặc dù đại phần nhiều là bị áp chế tu vi, sức chiến đấu bị phổ thông Kim Đan hậu kỳ mạnh hơn rất nhiều, lại vẫn như cũ khiêng không được cương thi đàn mãnh công.

Ngoại thành, quang Trảm đường đệ tử thì có năm vạn, từng đệ tử nuôi cương thi nhiều ít không đồng nhất, ít nuôi ba năm chỉ, nhiều nuôi hơn mười mấy trăm chỉ, mãnh liệt nhìn lại, công thành cương thi đàn, cơ hồ là trong thành tu sĩ gấp mấy trăm lần,

Vũ tu lưu truyền xuống quy củ, trừ phi sinh mệnh đã bị uy hiếp, bằng không không chính xác đúng người từ ngoài đến xuất thủ, tiên tu bị áp chế tu vi hậu, chỉ có sung túc chân nguyên, rộng lớn thần thức, nhưng vũ tu bị áp chế đến Kim Đan kỳ, bọn họ nhiều cô động cường đại thân thể, chắc là sẽ không có ảnh hưởng, chỉ cần có vài cái đại nhân vật không để ý thiên kiếp xuất thủ, hầu như có thể đem Vũ giới nội tất cả tiên tu giết sạch.

Đáng tiếc, thiên kiếp thái nhằm vào vũ tu, tiên tu giết sạch rồi Vũ giới nhân cũng sẽ không có sự tình, nhưng vũ tu giết chóc tiên tu, sát không được bao nhiêu, cũng sẽ bị chém thành tro bụi. Thiên niên mở ra một lần, cũng là Phong Thiên Vũ Đế lưu lại quy củ, không phải vạn bất đắc dĩ, không có đại nhân vật sẽ ra tay.

. .

Tiên tu cũng biết những ... này, đại đa số tiến đến Vũ giới tiên tu, chắc là sẽ không lung tung sát nhân, nhưng lần này, đám này tiên tu, vì cướp đoạt Tổng quốc long mạch, rốt cuộc phá giới, phá giới, sẽ có thừa thụ hậu quả chuẩn bị.

Trảm đường chủ đeo một cái thật to đầu lạp, mặt không thay đổi nhìn đang ở công thành cương thi đàn, cương thi ý nghĩ đơn giản, không biết sợ, có mười mấy phi cương đi đầu, mấy trăm vạn cương thi liều mạng triệu Tổng thành mãnh công, ngăn ngừa một canh giờ, trong thành tu sĩ tử thương phân nửa.

"Trảm đại nhân, đám này tiên tu khoái không thủ được." Trảm Phong hai bên trái phải nhất người nói.

Trảm Phong gật đầu, vẻ mặt lãnh khốc, "Một cái cũng không muốn lưu, Tổng thành mấy trăm vạn bách tính, bọn họ mệnh chưa đủ để, giết sạch bọn họ, lại tùy ta tìm biến toàn bộ Vũ giới, kiến một cái sát một cái."

Ảnh vệ có chút chần chờ, cung kính khom người, "Đại nhân, giết này mấy vạn tu sĩ giải hết giận quên đi, ngài muốn chân sát biến Vũ giới, Vũ minh sẽ không ngồi yên không lý đến."

"Hừ. Vũ minh đám kia lão gia này, cả ngày không làm việc đảng hoàng, đi nghiên cứu trận pháp gì, lần này cần điều không phải người từ ngoài đến đả long mạch chú ý của, mặc dù Tổng thành bị tàn sát, bọn họ cũng sẽ không cam chịu nhượng ta xuất thủ, "

"Ảnh vệ, người nói, những người dân này chết tiệt sao, bọn họ có bản lĩnh tìm chúng ta vũ tu lai, giết một phạm nhân thủ đô, ta Trảm gia lão tiểu hơn hai trăm miêng, mất rảo, ta làm sao có thể quên đi."

"Đại nhân, bọn thuộc hạ đã là vì người khỏe, tuy rằng ngài là thập đại đường chủ một trong, nhưng giết sạch tiên tu tội danh ngài không kham nổi, quy củ này là Phong Thiên minh chủ quyết định. ."

"Phong Thiên? Việc này chính là Phong Thiên thấy, hấn cũng sẽ không ngồi yên không lý đến."

"Đại nhân đừng vội nói vậy." Trảm Phong chu vi mười mấy ảnh vệ chính tề nói rằng, Nhìn về phía Trảm Phong ánh mắt của thay đổi có chút băng lãnh.

"Đại nhân gọi thẳng Phong Thiên minh chủ danh hào, ta đợi tất nhiên như thực chất hướng Vũ minh hội báo, ta đợi mặc dù là đại nhân thuộc hạ, nhưng, toàn bộ Vũ giới đều là Phong Thiên minh chủ."

Trảm Phong vung áo bào, hừ lạnh một tiếng, không cần phải nhiều lời nữa.

Bên trong thành.

Lão hòa thượng nhìn dưới thành, triều Kim Tam đánh một phật lễ."Kim thí chủ, kiếp nạn bắt đầu, thí chủ chạy trời không khỏi nắng, long mạch chuyển đã thành nói suông, thỉnh thí chủ khai ân, thả bản tăng tiểu đồ đệ."

Kim Tam chau mày, cương thi vây thành, tứ diện mãnh công, căn bản là không có dự định buông tha một cái tu sĩ.

"Nhất Đẳng đại sư, người hay nhất ngắm trông ta có thể đột xuất vòng vây, chạy trời không khỏi nắng? Nếu như điều không phải người không chịu ra tay phá trận, Kim Tam làm sao sẽ rơi xuống như vậy ruộng đồng, ta chết, người đồ đệ nhất định sẽ bị tiên tộc trăm năm, tạc một bảy thành thực, nói không chừng bị tiểu yêu nghe thấy được mùi thịt, tự. . " Kim Tam càng nói càng hận, khuôn mặt dữ tợn.

Lão hòa thượng bỗng nhiên ngừng đầu, hai mắt hàn quang nổ bắn ra, chu vi thành tường đều đắp lên một trong sạch.

Giận dữ thành sương, mặc dù hấn không ở Vũ đảo, đã căn bản làm không được. . Kim Tam sắc mặt chính ngoan, bỗng nhiên tiếp xúc được hòa thượng ánh mắt, không tự chủ rùng mình một cái, còn dư lại nửa câu nuốt trở vào, sắc mặt phải nhiều xấu xí có bao nhiêu xấu xí.

"Ngao. . Ngao. . Ngao."

Đúng lúc này, tam thanh to rõ long ngâm vang lên, liên thần chí thấp cương thi đều đình chỉ tiến công.

Thành thượng tiên tu, ngoại thành năm vạn vũ tu, nhất tề nhìn về phía đông bắc.

"Đây là. Đây là có nhân lấy trộm long mạch." Một cái ảnh vệ kinh ngạc nói.

"Không có khả năng, mặc dù Tống quốc bị tàn sát, long mạch cũng không phải như vậy đơn giản có thể đánh cắp."

"Long mạch cấm địa, ai dám đánh cắp vũ tu long mạch." Trảm đường đệ tử thất thần nói.

Trảm đường chủ sắc mặt tái xanh, đem ảnh vệ đầu lĩnh bắt được trước người, "Người nói, long mạch chỗ còn có tiên tu, người vì sao không có phát hiện, long mạch đối với ta vũ tu nặng bao nhiêu muốn, người có biết hay không."

Trảm đường chủ nhìn con rối vậy ảnh vệ đầu lĩnh, thờ dài, đem hấn vứt qua một bên, "Truyền đường chủ lệnh, đem phương viên thiên lý tiên tu, tất cả đều chạy tới long mạch chỗ, long mạch bị hủy, những người này đều phải chôn cùng."

Lần này ảnh vệ môn không nói gì, các sắc mặt khó coi vắng không trung đánh tín hiệu.

.

Lão hòa thượng nhìn phía đông bắc hình rồng hư ảnh, kinh ngạc há to mồm.

Tiên tu môn đã nhìn hình rồng hư ảnh, hư ảnh hư huyền, chỉ có một thước cao thấp, nhưng xa như vậy, vẫn như cũ có thể cảm giác được cổ uy áp, đúng là long mạch.

Kim Đà chủ nhìn hình rồng hư ảnh hi ưu nửa nọ nửa kia, xuất hiện hư ảnh địa phương, chính là Tống thành cách đó không xa long mạch, bị giết quang Tống thành bách tính, nhất là uy hiếp lão hòa thượng xuất thủ, thứ hai chính là, sát Tống quốc càng nhiều người, Tống quốc long mạch sẽ càng yếu, thì là cường sấm, cũng nhiều mấy phần nắm chắc.

Hôm nay hình rồng hư ảnh xuất hiện, long mạch chắc là không có, bản thân bận rộn nửa ngày, cho hấn nhân làm giả y, nhưng long mạch bị đạo, vũ tu môn cũng sẽ không tìm bản thân phiền toái, mạng của hấn tạm thời toán bảo vệ.

"Báo. Đà chủ, cương thi rời đi hơn phân nửa, còn dư lại ba mặt mãnh công, duy chỉ có phía đông bắc một cái không có."

Đà chủ huy thối liễu thuộc hạ, Vũ giới thiên tài địa bảo còn có rất nhiều, rất có trong truyền thuyết Nhân Tham Quả, hấn bây giờ gấp thoát thân, đám này

cương thì chừa lại phía đông bắc, rõ ràng cho thấy đem mọi người vắng long mạch chỗ đuôi, đến rồi nơi nào, nhất định là không chết không ngớt, Đà chủ càng nghĩ càng bức bối.

"Đại sư, hôm nay loại tình huống này, Kim mỗ cũng không trông cậy vào cái gì long mạch, ta cùng với đại sư oán thù chỉ ở với long mạch, đại sư nếu như giúp ta thoát thân, ta tất nhiên cho các người thầy trò đoàn tụ, tịnh dâng ta Diệu Dương tông quý khách lệnh, bù đắp ta trước khuyết điểm."

Kim Tam nghĩ đến Nhất Đẳng đại sư giận dữ, cả thành trong sạch tràng cảnh, đừng nói hấn, coi như là Hợp Thể kỳ cao thủ, đã làm không được như vậy, huống chi ở đây còn là Vũ giới.

Lão hòa thượng gật đầu, còn là phó kinh ngạc biểu tình.

"Đại sư đáp ứng rồi? Đại sư lòng dạ làm cho bội phục, Kim Tam trước tham niệm mọc thành bụi, chỗ mạo phạm, Kim Tam cấp đại sư bồi tội."

Lão hòa thượng khoát tay áo, "Kim thí chủ, người không cần cấp bản tăng chịu tội, ta rất chịu trách nhiệm nói cho người biết, người dính dáng vào thiên đại nhân quả, bản tăng không giết người, là không muốn bị dính dáng quá sâu, thí chủ, người tự giải quyết cho tốt chứ."

Kim Tam gật đầu, ngực lại phi thường chẳng đáng nhân quả? Đó là hòa thượng biên đi ra lừa gạt dầu vừng tiền, tiên tu tin đương nhiên là tu hành lão tổ, nhưng Kim Tam còn là biểu hiện cung kính.

"Đại sư, chúng ta làm sao đột phá vòng vây."

Lão hòa thượng thở dài, "Thuận thế làm."

Nói xong, hòa thượng triều phía bắc diện thành lâu đi đến.

..

Vũ giới trung bộ, một chỗ ngăn cách trong dãy núi.

"Đại trưởng lão, ba nghìn sáu trăm gã chấp sự ta đều chào hỏi, đại trưởng lão tự không nên lo lắng."

Lão giả nhìn người nói chuyện liếc mắt, "Minh chủ, ta Vũ giới nhân tài điêu linh, mười vạn năm qua, thức tỉnh vũ mạch vũ tu càng ngày càng ít, này một vạn năm, càng liên trăm người cũng chưa tới, sau khi giác tỉnh chính là Độ Kiếp, cái này giới bên ngoài thức tỉnh, không có Vũ minh đại trận bảo hộ, ta làm sao có thể không lo lắng."

Minh chủ thở dài, "Ai. Đại trưởng lão, hải từ này sống không được, ta người đều lòng biết rõ, người đây cũng là cần gì chứ, năm đó minh chủ bày ra Phong Thiên trận pháp càng ngày càng yếu, mấy năm nay thức tỉnh vũ mạch nhân ít sao? Hàng năm đều phải bị đánh chết mấy nghìn người, vạn năm lại, mặc dù có trận pháp bảo hộ, cũng chỉ sống hơn mười nhân."

"Ai." Đại trưởng lão vẻ mặt buồn thiu.

"Cũng không biết hải từ này thức tỉnh là cái gì vũ mạch, là thiên địa chiến linh, vạn vật chiến linh, còn là bách thú chiến linh, muốn là cái gì đặc thù chiến linh, chân sống sót đã nói không chừng. ."

Minh chủ trấn an vỗ vỗ lão giả, "Đại trưởng lão, đây là chúng ta tự chọn lộ, đi lên con đường này, mỗi người đều biết mình gặp đúng cái gì, đại trưởng lão còn là nhìn Phong Thiên tự tập nhiều ít trận hồn chứ, một ngàn này năm vào tiên tu tối đa, nếu như có thể hấp thu càng nhiều, Phong Thiên là có thể bảo hộ càng nhiều hơn vũ tu thức tỉnh rồi."

Lão giả hồ hững, đúng vậy, mười vạn năm, vũ tu chủ thể thiên địa thời đại đã qua.

Nhớ năm đó thập đại Vũ Đế, tọa trấn Vũ minh mười người đường khẩu, bách tộc tu sĩ người nào dám phạm. Thức tỉnh vũ mạch vũ tu, người nào đường không có trăm vạn nhân, hôm nay Vũ minh lưu lạc thành cái gì? Không thức tỉnh vũ mạch vũ giả có thể kêu vũ tu sao? Toàn dựa vào Phong Thiên bảo vệ vũ tu thức tỉnh, chỉ có bọn họ, tài năng nhảy ra thiên kiếp ràng buộc, kháo bọn họ đi ra Vũ giới, tài năng cấp Vũ giới mang đến càng nhiều hơn sinh cơ.

Lão giả thở dài, triều xa xa đại điện đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thàn* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Tử mà phục sinh

Vũ minh.

Minh chủ cùng các vị trưởng lão đang ở một gian trong đại điện bận rộn. Đại điện giản dị tự nhiên, có hơn mười trượng dài khoan, trung gian có mấy người tọa ý, minh chủ mấy người đang ngồi ở ghế trên, hai tay không ngừng lăm nhăm, theo mọi người hai tay lăm nhăm, đám huynh hỏa trùng lớn nhỏ quang điểm, theo mấy người trong tay tuôn ra, hướng trên đại điện khoảng không thổi đi.

Trên đại điện khoảng không, quang điểm rậm rạp, dường như mênh mông biển sao như nhau, vô cùng vô tận, không ngừng mấy người trong tay tinh điểm, ngoài điện cũng không lúc bay vào lại một hai quang điểm, dung nhập liên tục xoay tròn quang đoàn trung.

"Báo, minh chủ, Đại Tổng quốc long mạch bị người từ ngoài đến bị hủy, long mạch tổn hại, long khí đại lượng tiết lộ."

Cái gì. . Bận rộn mấy người nghe được bẩm báo, kinh ngạc nhìn ngoài cửa ảnh vệ.

Một lát, tất cả trưởng lão mới lấy lại tinh thần."Làm sao có thể, người từ ngoài đến làm sao dám hủy ta vũ tu long mạch, bọn họ đều không muốn sống sao."

"Trảm Phong ni, hần không phải là đi Tổng quốc, cái phế vật này, long mạch đều xem không được, ta đã sớm nhìn hần nói quá sự thật."

"Minh chủ, thuộc hạ thình lệnh, nhượng ta thống lĩnh Sát đường đệ tử, đem lần này vào người từ ngoài đến giết sạch, không chết không ngớt, ta đã bất cứ giá nào cái mạng này

."

...

Minh chủ cũng là vẻ mặt kinh ngạc, nhìn tranh cãi âm ỉ trưởng lão áo xanh môn, bực bội khoát tay áo, người từ ngoài đến mưu đồ long mạch, Trảm Phong đi ổn định cục diện cũng là hần ngầm đồng ý, hôm nay Trảm Phong đi một ngày, long mạch đã bị hủy, hần Trảm Phong muốn chịu trách nhiệm hoàn toàn.

Long mạch quan hệ quá lớn, toàn bộ Vũ giới, long mạch cũng không xuất một trăm điều, tại Vũ giới, chỉ có cấp Vũ minh lập được đại công, có lẽ đường chủ trưởng lão tu vi đột phá, mới chấp thuận tiến long mạch tu luyện một ngày.

Minh chủ trầm mặc một lát, nắm thật chặt đồ thẩm áo choàng, "Trảm Phong ni, hần không phải là đi Tổng quốc, thế nào hần đi Tổng quốc, long mạch trái lại bị hủy, cho ta đưa tin Trảm Phong, hần nếu như không thể cấp ta một cái giải thích hợp lý, gọi hần khiêng quan tài tới gặp ta."

Ảnh vệ khom người, "Minh chủ, long mạch bị hủy lúc, Trảm đường chủ chính mạng theo chúng ta vây giết này người từ ngoài đến, long mạch có Bát Quái đại trận bảo hộ, rất có mấy trăm đệ tử mang theo cương thi tại phụ cận tuần tra, long mạch đại trận không nhúc nhích, đã không gặp cái khác người từ ngoài đến tung tích, long mạch tự lặng yên không tiếng động bị hủy đi."

Minh chủ nhìn thoáng qua ảnh vệ, "Đại trưởng lão, mang ba vị trưởng lão đi Tổng quốc long mạch chỗ, tận lực tu bổ long mạch, còn có, nếu như đây là Trảm Phong giải thích hợp lý, đem đầu của hần mạng cho ta trở về."

"Minh chủ, này. ."

"Minh chủ."

"Tuân minh chủ pháp chỉ."

Còn có mấy vị trưởng lão yêu cầu tình, đại trưởng lão đã lĩnh mệnh, điều không phải hần và Trảm Phong mâu thuẫn, mà là long mạch quan hệ quá lớn, Vũ giới long mạch không được bách điều, không nói vũ mạch thức tỉnh, chỉ cần Đại Tổng quốc long mạch bị hủy, toàn bộ Tổng quốc nhân đều đã vận rủi liên tục, thẳng đến tuyệt chủng mới thôi.

Trảm Phong là Vũ giới thiên tài, tuổi còn trẻ ngồi trên nhất đường vị trí Đường chủ, nhưng này long mạch bởi vì hần bị phá hủy một cái, bất năng minh từ hình điển, ngày mai lại hủy một cái, từ nay trở đi lại bị phá hủy một cái, quá nhiều năm, Vũ giới liên nhân cũng không có, đến lúc đó còn nói gì vũ tu, đàm thiên tài gì.

...

Long mạch.

Chẳng biết lúc nào, Lữ Thiên thân hư ảnh đã phiêu thượng giữa không trung, tại giữa không trung vui sướng gầm rú, không xa đi, cũng không xuống tới, như có lúc này có nhân nhìn kỹ, sẽ phát hiện, hình rỗng hư ảnh kỳ thực chỉ có phân nửa, nửa người dưới hoàng mông mông cùng Lữ Thiên thân thể liên ở tại cùng nhau.

Lữ Thiên đã ngừng, long mạch cũng không có tan hết, bị Lữ Thiên dụng linh thạch bãi thành Bàn Long đại trận che lại, long mạch lúc này đã không có

lúc ban đầu lưỡng cuống, mà là dịu ngoan trên mặt đất huyết cùng đại trận trong lúc đó du đăng, tựa hồ ngày hôm qua cuồng bạo, chỉ là ngại thân thể mình quá lớn.

"Không được náo loạn nữa, ngươi có thể quan hệ kẻ ra đi ức kẻ sinh mệnh." Lữ Thiên cười khởi động Bàn Long đại trận.

Làm xong tất cả, Lữ Thiên trấn an vỗ vỗ trong trận long mạch, long mạch khí vô cùng thân thiết tại Lữ Thiên trên tay cà cà, dường như thực sự thông linh như nhau.

Lữ Thiên kinh ngạc lắc đầu, hư ảnh tại Lữ Thiên niêm phong cất vào kho long mạch chi hậu, không có vào Lữ Thiên thân thể, đương nhiên, Lữ Thiên nhìn không thấy phía sau, chẳng qua là cảm thấy thân thể một cái hạ hư nhược rồi cận gấp ba.

'Thế nào đột nhiên có loại cảm giác này.'

Lữ Thiên buồn bực, đột nhiên, trong cơ thể chạy chân khí chậm thập bội, liên thân thể cũng giống vài ngày không com dường như, hư nhược không được, Lữ Thiên vội vàng nội thị.

Trong cơ thể Kim Đan lần thứ hai nhiều hơn một trăm lẻ tám khóa, rốt cuộc đột phá Kim Đan trung kỳ, Kim Đan biến thành hoàng bạch vẻ, chân khí trong cơ thể cũng là hoàng bạch sắc, cường đại dị thường, gân cốt cơ thể cường đại rồi gấp năm lần không ngừng, Lữ Thiên thậm chí nghĩ, mặc dù Nguyên Anh đỉnh đích tu sĩ, đã khiêng không được hấn gần người một quyền.

Nhưng ở đâu ra suy yếu cảm giác, thân thể rõ ràng mạnh mấy lần, Lữ Thiên vắng trong óc nhìn lại, thức hải biến hóa thật lớn, tràn đầy hoàng bạch khí, Vô Tật thư đã lật ra bảy trang, hiển hiện ra 126 một trận pháp, trong óc nhiều hơn thiên quân vạn mã, Vô Tật thư đã xuất hiện văn tự, chính thị thấy được Vô Tật thư văn tự, Lữ Thiên mới đỉnh chỉ hấp thu long mạch.

Vô Tật thư trang thủ, nêu lên tính hiển hiện ra một hàng chữ, 'Long mạch, địa mạch chỉ căn bản, sinh linh vận chỉ dựa vào, vô đạo, hấp long mạch, lại vừa thức tỉnh đồ đẳng chiến linh, . . Long mạch, đồng dạng là địa hồn chỉ dựa vào, nhân tử, thiên hồn quy thiên mạch, địa hồn về địa mạch, nhân hồn chuyển thế, hấp long mạch, dường như sát nhân sát hại tính mệnh, kẻ ra đi ức kẻ.'

Kẻ ra đi ức kẻ nhân quả? Ai dám trêu chọc, chùa miếu phật tượng chọc, cũng muốn roi tăng giấy mạ vàng.

Lữ Thiên may mắn thờ phào nhẹ nhõm, sinh linh vận chỉ dựa vào, hút sạch long mạch, này phiền cả vùng đất, không biết muốn chết bao nhiêu người.

.....

'Đây là đồ đẳng chiến linh chứ.'

Lữ Thiên tại thức hải một góc, tìm được rồi liên tục du đăng hư ảnh, hư ảnh mạn không mục đích tại hoàng bạch khí trung xuyên toa, thỉnh thoảng phát sinh vui sướng kêu to

.

Lữ Thiên tâm niệm vừa động, hư ảnh xuất hiện sau lưng Lữ Thiên, nhất thời, cổ suy yếu cảm tiêu thất, cả người tràn đầy lực lượng.

Lữ Thiên chậm rãi đánh Tam Thập Lục Lộ Phá Phong, thích ứng giữ đột nhiên gia tăng lực lượng.

.....

"Quả nhiên. ." Một đạo tựa hồ thờ phào nhẹ nhõm thanh âm của truyền đến, cắt đứt đang ở cảm ngộ Lữ Thiên.

"Người nào, ngươi là ai." Lữ Thiên bị cắt đứt, ngực tự nhiên rất không cao hứng, nếu như điều không phải thấy, cắt đứt hẳn là một lão hòa thượng, hấn sợ phải ra khỏi thủ đã thương người.

Hòa thượng đánh một phật lễ, "Bàn tăng pháp bảo Nhất Đăng, tiểu hữu có thể thức tỉnh đồ đẳng vũ mạch, bàn tăng ở chỗ này báo tin vui."

Ừ? . Lữ Thiên nghi hoặc nhìn Nhất Đăng đại sư, nghe được đồ đẳng này hai chữ, cả người buộc chặt, đề phòng.

Nhất Đăng thấy Lữ Thiên phản ứng, hơi kinh ngạc, "Thí chủ không cần khẩn trương, bàn tăng chỉ là trùng hợp nghe nói mà thôi, xem thí chủ đầu tiên là nghi hoặc, lại là khẩn trương, hơn nữa dám trực tiếp hấp thu long mạch, chẳng lẽ thí chủ điều không phải Vũ giới vũ tu phải không."

"Ừ? Đại sư lời này là có ý gì."

Lữ Thiên càng thêm nghi hoặc.

Nhất Đăng kinh ngạc, "Thí chủ, xem ra ngươi thật không là Vũ giới vũ tu, long mạch tại Vũ giới, là bảo bối, cũng là cấm kỵ, nếu có Độ Kiếp kỳ trở lên đại năng gia dĩ luyện hóa, long mạch chính là tu sĩ vô thượng chỉ bảo, tiên tu luyện đan chế được, được hiệu trống rỗng cường xuất năm thành, vũ tu trực tiếp hấp thu, thức tỉnh

Đồ đẳng chiến linh, nhưng Vũ giới, không có khả năng có Độ Kiếp kỳ trở lên đại năng. Tiểu hữu có thể thành công thức tỉnh, Nhất Đăng bội phục."

Thấy Nhất Đăng cho hắn giải thích nghi hoặc, Lữ Thiên đề phòng hơi chút buông.

"Đại sư, long mạch hữu dụng như vậy sao, nhưng ta lại biết, sử dụng long mạch, cùng sát nhân không có khác nhau."

"Nga? Thí chủ, người nói không sai, long mạch khí bạo ngược không chịu nổi, hơn nữa phi thường rất thừa thớt, sở dĩ ngoại giới tiên tu hội chạy đến Vũ giới để cướp đoạt long mạch, bản tăng mới vừa rồi còn tại vô cùng kinh ngạc, tiểu hữu nếu không biết long mạch đặc dụng đồ, tại sao phải chứ long mạch niệm phong cất vào kho, nghĩ không ra tiểu hữu còn biết địa hồn vừa nói."

"Ngoại giới cướp giật? Địa hồn bí mật ta chỉ biết một chút, có rất nhiều người biết sao?"

Nhất Đăng gật đầu, "Thí chủ, địa hồn vừa nói, người biết không nhiều lắm, cũng không ít, thiên hồn cũng chính là mệnh hồn, cùng trời tranh mệnh, tranh chính là thiên hồn, cùng địa hồn như nhau, đều là kéo dài không tiêu tan, nhân sau khi chết, hội hóa thành thiên địa mạch lạc, địa hồn, chủ hưng suy, nhân sau khi, địa hồn bám vào địa mạch, chủ chính là hậu thế con cháu số phận, không ai hội chấp thuận người khác hấp thụ long mạch, người nào thân nhân địa hồn bám vào ở đâu đoạn long mạch trung, không có người biết, nhân hồn, chủ sinh lão bệnh tử, nhân sau khi, hội chuyển thế sống lại, nhân hồn tùy nhiên bất biến, nhưng thiên địa quy tắc sẽ đem người này ký ức lên đi. Đây là nhân tam hồn."

"Thiên hồn bất diệt, chính là ma vật, địa hồn bất diệt chính là cương thi, nhân hồn bất diệt, chính là quỷ mị." Nhất Đăng kể tục giải thích.

"Nhân tử? Sống lại? Đại sư, thiên địa nhân hồn đều có lời, nhân là không phải có thể lại sống lại."

Lữ Thiên vẫn đạo.

Nhất Đăng nhìn thoáng qua Lữ Thiên, tuy rằng Lữ Thiên đem kích động che giấu tốt, nhưng Nhất Đăng còn là đã nhìn ra, "Thí chủ, mặc dù năm đó Phong Thiên Vũ Đế, tu vi Thông Thiên, vẫn như cũ rơi xuống một bỏ mình đạo tiêu hạ tràng, kỳ thực phong thiên thành thần cùng nghịch thiên đoạt mệnh, là giống nhau, nhân tử không có thể sống lại, đây là thiên chi đạo."

Thấy Lữ Thiên còn là hi vọng nhìn hắn, Nhất Đăng thở dài, "Đúng vậy, tam hồn đoàn tụ, bầy phách sống lại, nhân, là có thể sống lại."

"Tạ ơn đại sư cho ta giải thích nghi hoặc." Lữ Thiên thành tâm thành ý triều Nhất Đăng thi lễ một cái. Ánh mắt mừng rỡ nhìn viễn phương, trong đầu hiện ra Mạc Yên thân ảnh của, Lữ Thiên yên lặng toàn toàn nắm tay, rất có không đạt được mục đích không bỏ qua khí thế của.

Nhất Đăng xem Lữ Thiên cái bộ dáng này, cũng chỉ có thể thở dài.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Thiên vạn cương thi

"Chủ nhân. Chủ nhân, có thật nhiều nhân đi vào Thảo nhi trong động phủ, chúng ta làm sao bây giờ. ."

Long mạch niệm phong cất vào kho, thiên địa linh khí đã tiêu tán, Thảo nhi tỉnh, trước tiên chính là sợ tìm được Lữ Thiên, mặt hốt hoảng hình dạng.

Lữ Thiên sững sốt, thấy bên người lão hòa thượng, rất nhanh liền hiểu.

Nhất Đăng đại sư gật đầu, "Không sai, chỗ này thông đạo đã không phải là bí mật, tiểu hữu khả năng còn không biết, bên ngoài xuất hiện kẻ ra đi thiên vạn kẻ cương thi đàn, chính đem mọi người chạy tới long mạch, quá nhiều người, tự nhiên có nhân trong lúc vô tình va chạm phía ngoài tầng đá lớn đầu, ở đây bị phát hiện."

"Cái gì, cương thi đàn, thiên vạn kẻ? Bọn họ đem nhân chạy tới nơi này làm gì."

Nhất Đăng đại sư đánh một phật lễ, "Sát nhân."

"Sát nhân. ." Lữ Thiên kinh ngạc.

Nhất Đăng đại sư gật đầu, "Không sai, tiểu hữu vũ mạch thức tỉnh, thức tỉnh đúng lúc là Long đồ đằng chiến linh, cùng địa mạch tiêu tán, long mạch bị hủy chỉ hậu, xuất hiện hình rồng hư ảnh rất tương tự, cũng chưa từng thấy tận mắt hai người, căn bản không phân biệt được, sở dĩ ngoại giới vũ tu, cho rằng long mạch bị hủy, chính đem phương viên thiên lý người từ ngoài đến chạy tới nơi này, chuẩn bị tể điện long mạch."

Này. . Lữ Thiên có chút hồ thẹn.

"Những người này rất nhiều đều ở đây đã long mạch chú ý của, thậm chí vì long mạch, tru diệt một phạm nhân thành trì, đây là nhân quả tuần hoàn, tiểu hữu đã không nên tự trách."

Lữ Thiên gật đầu, bắt tại đa thuyết, này Nhất Đẳng đại sư thái thần bí, hần vừa tới thời gian, nói một tiếng 'Quả nhiên', hần có thể phân biệt ra được long mạch tiêu tán cùng Long đồ đẳng chiến linh khác nhau, long mạch liên quan đến địa hồn, tới nơi nào đều là cấm kỵ, Long đồ đẳng chiến linh, vũ tu tại thập vạn năm trước thật giống như ngồi chồm hổm ngực giam như nhau, bị vây ở chỗ này, mặc dù chân chính đại năng, lại có mấy người gặp qua.

"Chủ nhân, chúng ta mau chạy đi, Thảo nhi sợ."

Lữ Thiên lắc đầu, hần đã chính đang nghĩ biện pháp, bị mấy ngàn vạn cương thi vây quanh, trốn? Thế nào trốn.

Thấy Lữ Thiên mặt ủ mày chau, Thảo nhi sợ ôm Lữ Thiên đại thối, gương mặt ủy khuất.

"Ô ô. Đây là Thảo nhi thích nhất gia, đám này người xấu. ."

Nhất Đẳng đại sư nở nụ cười, "Hài tử này thật đáng yêu, người từ nơi này tìm được."

Nhất Đẳng đại sư nói, sờ sờ Thảo nhi đầu, "Tiểu nha đầu, người không cần sợ, cương thi sẽ không làm thương tổn nguyên trụ dân, hơn nữa, nơi này là long mạch thông đạo, là sở hữu bách tính, người sao có thể làm của riêng."

Thảo nhi khiếp sanh sanh né tránh, không phục nhìn Nhất Đẳng đại sư.

Lữ Thiên chính đang nghĩ biện pháp, thấy hai người như vậy, không nhịn cười được, "Đại sư, năng điều không phải nguyên trụ dân, năng là một tiểu yêu."

Cái gì. . Là yêu.

Nhất Đẳng đại sư sững sốt, từ trong lòng móc ra vài miếng kim diệp, tại hai mắt thượng lau, tí mỉ triều Thảo nhi nhìn lại, nhìn một lát, lại móc ra một cái kim bát, bát miệng hướng phía Thảo nhi, niệm nhất đại thông, mõ, thiên thượng, cổ lão phật châu, tối hậu, Nhất Đẳng đại sư cỡi mình áo cà sa, phi đến Thảo nhi trên người, Thảo nhi chỉ là tức giận nhìn hần, không có có bất kỳ dị dạng.

"Không có khả năng, năng tuyệt đối điều không phải yêu, ta áo cà sa là Nhiên Đẳng cổ phật lưu lại phật bảo, mặc dù là Thiên Yêu dính vào, cũng sẽ bị trong nháy mắt đã hồi nguyên hình."

Lữ Thiên lắc đầu, lão hòa thượng này thật đúng là chấp nhất, "Đại sư, biệt quán quyết cái vấn đề này, năng có đúng hay không yêu, chúng ta hay là trước chạy đi đang nghiên cứu chứ."

Lão hòa thượng về mặt không hờn giận, "Thí chủ, nói như người vậy tự không đúng, Phật môn là yêu ma khắc tinh, nếu như lão hòa thượng liên yêu đều không nhận ra, ta phật tu nhất mạch còn mặt mũi nào mặt tại ngoại hành tẩu, hướng hồ, trốn? Chúng ta tại sao muốn trốn, long mạch không có bị hủy, lão hòa thượng cùng vũ tu nhất mạch sâu xa thâm hậu, thí chủ lại là mới vừa thức tỉnh vũ mạch, chúng ta trốn cái gì."

Trán, trong lúc vô tình hùy nhục lão hòa thượng chuyên nghiệp. .

Lữ Thiên á khẩu không trả lời được, hần mặc dù là vũ tu, nhưng căn bản không thuộc về Vũ giới, thân phận của hần nếu như bị ngoại nhân xuyên qua, chỉ có thể ở Vũ giới gây ngộ cả đời, cả đời Kim Đan hậu kỳ, năm trăm tuổi thọ nguyên, những ... này đều không phải là Lữ Thiên mong muốn, đã có cơ hội, không hy vọng xa vời đạt được phong thiên thành thần nông nổi, cũng muốn oanh oanh liệt liệt sống hần cả đời.

"Thí chủ, người còn có tâm tư muốn những thứ này sự tình, có thời gian này, người còn không bằng ngắm lại, một hồi thiên kiếp người muốn thế nào khiêng xuống đây đi." Lão hòa thượng nói, trả thù tính một trận âm hiểm cười.

Thiên kiếp? . . .

....

Long mạch ở ngoài.

Hơn mười vạn các nơi tu sĩ bị chạy tới nơi này, ngoại vi là vô số cương thi đàn, trung gian là mấy vạn vũ tu, lúc này vũ tu căn bản không né, các về mặt tức giận nhìn đối diện tiên tu, dám hủy long mạch, đó chính là hủy Vũ giới căn cơ, nhất định là không chết không ngớt, mặc dù một hồi bị Thiên Phật đánh chết, cũng muốn giết chết đám này tiên tu.

Hơn mười vạn tu sĩ, dĩ Diệu Dương tông nhân làm chủ, bị chạy tới còn có mấy vạn Lưu Kim đà đệ tử, đám tu sĩ dĩ Cổ Mộc đà Đà chủ Kim Tam dẫn đầu, chính thương nghị đối sách, hơn mười vạn tiên tu, một hồi chân đánh nhau, bọn họ đã không có khả năng bị tiêu diệt hết, nhưng trừ phi chạy ra Vũ giới, bằng không đối mặt, nhất định là sự đuổi giết không ngừng nghỉ, đây là chúng nhân không thể tiếp nhận.

"Đà chủ, làm sao bây giờ, chúng ta đại bộ phận đều là các tông phái thử luyện đệ tử, chạy ra Vũ giới, chẳng khác nào mất đi tiến nhập đại tông môn cơ hội."

"Đúng vậy, Đà chủ, vô cùng vô tận cương thi, chân đánh nhau, người nơi này có cửu thành cửu đều phải chết ở chỗ này."

"Không bằng chúng ta cùng vũ tu hoà đàm chứ, lại không phải chúng ta hủy long mạch."

"Đúng, hoà đàm, ta tiến đến sau đó ngay một chỗ bảo địa bế quan tu luyện, căn bản cái gì cũng không biết. ."

Kim Tam sắc mặt xấu xí, hoà đàm? Người nghĩ rằng ta không muốn cùng đàm, hoà đàm là cần tiền vốn, không thấy xa xa cương thi đàn nhân đều tái rồi sao, cương thi ăn một cái cùng giai tiên tu, là có thể tiến hóa nhất cấp, bởi vì đao thốt, ta là thịt cá, hẳn hội với người hoà đàm?

Trảm đường chủ về mặt hăng giọng đứng ở đội ngũ tiền, ảnh vệ truyền âm hẳn đã nhận được, giải thích hợp lý, tự xem bảo vệ long mạch bị hủy một cái, lại giải thích hợp lý đã khó thoát khỏi cái chết.

"Đều đến đông đủ sao?"

"Đường chủ, phương viên thiên lý tiên tu đều ở nơi này, Lục đường cùng Hình đường thu được đường chủ truyền âm, đã đem cương thi phái tới, nhưng lưỡng đường chỉ tới một trăm nhân cần thi, những đệ tử khác cũng không có lộ diện."

Trảm đường chủ vung tay lên, "Cho ta cương thi là tốt rồi, Trảm Phong mệnh không lâu sau vậy, ta muốn chinh một Vũ giới tiên tu cho ta chôn cùng, hai vị huynh đệ bo bo giữ mình, ta không trách bọn họ."

"Đường chủ. . Xin nghĩ lại." Ảnh vệ quỳ gối.

"Ha ha. . Nghĩ lại cái rắm, truyền lệnh xuống, Trảm đường đệ tử không thi, người nào cũng không cho cho ta xuất thủ, ta Trảm Phong không muốn lôi kéo đã từng huynh đệ chôn cùng, mười vạn đệ tử, tự cho ta bày ra mười vạn quân trận, đám này tiên tu, một cái cũng không có thể phóng chạy."

"Đường chủ, xin nghĩ lại." Lần này không chỉ là ảnh vệ, các đệ tử quỳ mọp xuống đất.

"Được rồi, còn coi ta Trảm Phong là đường chủ, khi ta là của các người huynh đệ, tự án mệnh lệnh của ta đến đây đi." Trảm Phong nói xong, chấp tay nhìn về phía long mạch, trong mắt lóe lên nhất ti không muốn.

"Tuân lệnh."

Đệ tử lên tiếng trả lời, phô thiên cái địa cương thi đàn động, chân bày ra mấy vạn quân trận, triều trung gian tiên tu áp đi.

"Đường chủ, mặc dù muốn giết sở hữu tiên tu, đường chủ đã không thể nói ra được, Trảm đường điều không phải thùng sắt, các đệ tử cũng không có thiếu đúng đường chủ có câu oán hận, vạn nhất bọn họ mặt báo."

Trảm Phong phát tay cắt đứt ảnh vệ, "Nhân chi sẽ chết, tất cả sự tình đều không trọng yếu, ta Trảm Phong đầu, nếu có thể cấp các huynh đệ hoán một tiền đồ, ta đã cam tâm tình nguyện, mặc dù trường lão, mình chủ tại đây, ta cũng vậy nói như vậy."

Ảnh vệ mê man nhìn hẳn, đây là Trảm Phong, ra lệnh một tiếng, các đệ tử đều nguyện ý vì hắn liều mạng, toàn bộ Vũ minh, cũng chỉ có Trảm đường có thể làm được, cũng là bởi vì phần này trọng nghĩa sao.

Đại chiến, hết sức căng thẳng. Trên chiến trường chỉ có thể nghe được cương thi trầm muộn rống lên một tiếng.

"Trảm Phong, người thật đúng là hào khí ngất trời a, sở hữu Vũ minh đệ tử, tất cả đều dùng tay cho ta."

Trảm Phong vừa muốn hạ lệnh, một đạo trung khí mười phần tiếng quát từ đằng xa truyền đến, làm rối loạn song phương buộc chặt thần kinh.

Xa xa tam đạo thân ảnh lẳng không bay tới, phi hành, vũ tu không được Thiên Vũ giả giai đoạn, là không thể đáp không phi hành, mặc dù là Thiên Vũ giả, đang bị áp chế tu vi hậu, đã căn bản không có thể bay đi, tiên tu, đến Kim Đan kỳ có thể ngự khí phi hành, nhưng có thể bay được pháp khí tại tu chân giới cũng là bảo bối, chỉ có đến rồi Nguyên Anh kỳ, có thể lẳng không hư độ, đại bộ phận tiên tu tài năng thực hiện bay trên trời mộng tưởng.

Mà này ba đạo nhân ảnh, chính thị lẳng không hư độ mà đến.

"Đại trưởng lão. ."

Nhìn bay tới thân ảnh, Trảm Phong một trận thất thần, dĩ Kim Đan kỳ tu vi lẳng không hư độ, này đã siêu việt đạo pháp cùng vũ kỹ phạm vi, tiên tu môn cũng không có thiếu tu vi cao thâm, cũng đều kinh ngạc nhìn ba người này.

Tam đạo thân ảnh rơi vào Trảm Phong trước người.

Thanh y tiêu sái, râu dài phiêu dăng, ba người nhất phó tiên phong đạo cốt dáng dấp.

"Trảm Phong, người có biết tội của người không."

Trảm Phong nhắm mắt trầm tư đã lâu, quỳ gối lão giả trước người, "Đại trưởng lão, Trảm Phong tội không thể tha thứ, cũng không dám cầu xin tha thứ,

chỉ cầu trưởng lão cấp Trảm Phong một cái cơ hội, là Tổng thành mấy trăm vạn bách tính báo thù, là long mạch trung vô số hồn phách đòi một công đạo, Trảm Phong tưởng chiến chết tại đây long mạch trước."

Không có phản nộ, không có thất vọng, ba vị trưởng lão liếc nhau, trái lại nở nụ cười.

"Trảm Phong, này long mạch, không có bị hủy đi, ngươi xem, đây là cái gì."

Đại trưởng lão cười xuất ra đưa một cái vòng tròn, vòng tròn trung có một kim đồng hồ, thẳng tắp chỉ vào cách đó không xa long mạch, phát sinh trận trận chói mắt hồng quang.

"Làm sao có thể."

Trảm Phong kinh ngạc nhìn vòng tròn, cũng không đoái hoài tới cái gì lễ phép, đoạt lấy vòng tròn, cẩn thận nhìn.

"Long mạch không có bị hủy. ."

"Ừ." Ba vị trưởng lão vẻ mặt tiếu ý, mười người đường hầu đường chủ, chỉ có Trảm Phong tối tuổi trẻ tài cao, từng trưởng lão đều rất thương thức hắn, không phải vạn bất đắc dĩ, người nào cũng không muốn cầm hắn lại mình từ hình diển.

"Trưởng lão, điều này sao có thể, long mạch bị hủy. ."

"Ngươi tận mắt đến rồi sao?" Đại trưởng lão xua tay cắt đứt hắn.

Này. . . Trảm Phong không nói gì.

"Được rồi, Tầm Long Xích mặc dù chỉ là một đạo phân thân, nhưng đã sẽ không sai, hiện tại, chúng ta muốn nói thuyết Tổng thành mấy trăm vạn bách tính chuyện, việc này, ngươi thế nhưng chịu tội khó chạy thoát, Trảm Phong, ngươi tới nói cho ta biết, vì sao Tổng thành bách tính chết hết, mà đám này tiên tu còn sống."

Nhắc tới Tổng thành bách tính, Trảm Phong hai mắt đỏ bừng, "Đại trưởng lão, Trảm Phong cái này lấy đầu của bọn họ, tế điện Tổng thành bách tính."

"Không nên vọng động, long mạch chuyện còn không có giải quyết, ngươi đem tiên tu đều chạy tới nơi này, vạn nhất một hồi đánh nhau, bị thương long mạch làm sao bây giờ."

"Long mạch không có bị hủy, đại trưởng lão, ta đây tự khởi động long mạch trung sát trận, bảo chứng đám này tiên tu, một cái đã. ."

Đại trưởng lão lần thứ hai cắt đứt hắn, "Trảm đường chủ, lão phu không muốn biết ngươi giải quyết như thế nào, đã không muốn biết đám này tiên tu hạ tràng, ngươi phải nhớ kỹ mình quy, vũ tu ngoại trừ tự bảo vệ mình, là không thể đứng người từ ngoài đến xuất thủ, lão phu ba người thấy long mạch hoàn hảo, trở về Vũ minh phục mệnh, chuyện nơi đây, ta đợi hết thầy chẳng biết, ngươi có thể minh bạch."

"Cung tiễn trưởng lão."

Ba gã trưởng lão cười to rồi đi.

Tiên tu môn thấy ba người, cho rằng không cần đánh, là Vũ minh đứng ra lại chế ước người đối diện, ai biết nói hai câu, ba người liền đi, tiên tu trong trận doanh truyền đến không ít kêu la thanh, nhưng ba người cũng không quay đầu lại, tuyệt vọng, nản lòng thoải chí cảm giác tại tiên tu trung tràn ngập.

Trảm Phong thay đổi rất nhanh, trong lòng kích động không được, không ra tay tự không ra tay, có cương thi cùng sát trận tại, đám này tiên tu một cái cũng đừng nghĩ chạy.

"Truyền lệnh, khởi long mạch Vạn Long Thực Thiên trận, đám này người từ ngoài đến chạy một cái, các ngươi đều cho ta diện bích tư quá khứ."

Các đệ tử có chút ngậy người, ba vị trưởng lão nói gì đó, thế nào đường chủ biến hóa lớn như vậy, khởi long mạch trận pháp, long mạch đều bị hủy, đâu còn có trận pháp có thể khởi. Nhưng đường chủ mệnh lệnh người nào dám không nghe, mấy trăm phụ trách thủ hộ long mạch đệ tử, đều chạy đi khởi động trận pháp.

Ừng ừng. .

Ừng ừng.

Ngay hai phe chuẩn bị lúc, long mạch thượng, nguyên bản lam sắc bao phủ thiên khung lóe ra liên tục, đột nhiên, nhất tảng lớn kiếp vân đột phá lam thiên, áp hướng về phía phía dưới, khắp thiên khung đều đen xuống, chỉ có thỉnh thoảng lóe lên một đạo thiểm điện, mới cho phương viên trăm dặm mang đến nhất tí tia sáng.

Chương 29: Thiên Phật cứu biển

Ừng ừng.

Từng đạo sấm rền hưởng, cắt đứt còn đang nghĩ biện pháp Lữ Thiên, Thảo nhi bị đột nhiên vang lên tiếng ầm ầm, sợ đến cả người co rúc ở trong góc tường.

Trên bầu trời lời vân cuộn cuộn, dĩ trận pháp chống đỡ Vũ giới tại tiếng sấm trung run, thiên khung không thấy, khắp bầu trời tinh thần tiêu thất, màu xanh nhạt Thái Dương bị kiếp vân che giấu, Vũ giới, khôi phục lại không có trận pháp bảo vệ hình dạng, toàn bộ một mảnh ngày diệt vong chỉ giống.

"Người nào gặp phải Thiên Phật, Vũ giới quy củ còn có người dám mạo hiểm phạm "

"Điều không phải xúc phạm quy củ, cái loại này Thiên Phật trong nháy mắt liền đến, hiện tại kiếp vân rõ ràng còn đang nổi lên, là thật có người ở Độ Kiếp."

"Tại sao có thể là Độ Kiếp, người nào Độ Kiếp kỳ cao thủ chạy đến Vũ giới lại Độ Kiếp, vậy căn bản không phải Độ Kiếp, là ở ngành kháng Thiên Phật a."

Ngoại giới loạn thành nhất đoàn, đều thoát đi long mạch phụ cận, cương thi? Cương thi sớm chạy không có ảnh, ngay cả muốn vây giết sở hữu tiên tu Trầm Phong, đã thối lui ra khỏi trên trăm lý, trăm dặm kiếp vân, ai dám tiến nhập trong đó, chính là xúc phạm thiên quy, thiên kiếp uy lực sẽ trở thành bao nhiêu bội số tăng trưởng, kiếp vân trung mọi người, đều sẽ gặp phải công kích giống nhau.

Long mạch trung

"Thí chủ, bản tăng tự mạng Thảo nhi ly khai, hy vọng thí chủ có thể vượt qua kiếp nạn này, Long đồ đẳng chiến linh, tự Thượng Cổ tới nay cũng chỉ có một nhân thức tình quá, bản đạo rất muốn khai mở nhân giới."

"Đại sư, người đây không phải là cái hồ ta sao, người nói sớm muốn Độ Kiếp, ta đã bày ra vài cái trận pháp, cũng có thể chống đối nhất thời nửa khác, hiện tại mới nói, ta một chút chuẩn bị cũng không có." Lữ Thiên oán giận nói.

"Ha ha, thí chủ, đồ đẳng chiến linh thức tình giả, lời kiếp uy lực hội tăng mấy lần, dĩ tu vi của người bày ra trận pháp, mặc dù có một vạn một, trong nháy mắt cũng sẽ bị lời kiếp phách lạn, người còn là ngóng trông Phong Thiên thí chủ năm đó bày ra trận pháp có thể giúp người khiêng ở chứ, bằng không, người hẳn phải chết không thể nghi ngờ."

Nhất Đẳng nói, không để ý Thảo nhi phản kháng, mạng theo Thảo nhi ly khai.

Chỉ còn lại có vẻ mặt kinh ngạc Lữ Thiên.

'Hòa thượng này, không phải là không nhìn ra Thảo nhi là Hồ yêu sao, còn nguyên rủa ta chết, về phần sao người.'

Lữ Thiên khó chịu đi ra long mạch, long mạch chu vi trăm dặm, một cái vật còn sống cũng không có.

Nhìn thiên khung hắc áp áp kiếp vân, Lữ Thiên có chút ngạc nhiên, mắt liếc một cái, kiếp vân... ít nhất ... Bao trùm năm mươi dặm, tràng diện lớn như vậy, theo địa cầu tới được Lữ Thiên, thính đều chưa từng nghe qua.

Vị người không biết không hãi sợ, Lữ Thiên chỉ cảm thấy mây đen áp hấn có chút bức bối, tịnh không có một chút sợ ý tứ.

Lữ Thiên sông giặt mình tay chân, ngâm mấy viên Hồi Khí đan cùng chữa thương đan, lẳng lặng đợi kiếp vân đến.

Ngoài trăm dặm,

"Thay đổi, thay đổi, biến thành tử sắc."

Một cái tu sĩ hô to, mọi người thấy đi, trên bầu trời kiếp vân càng ngày càng đậm, chậm rãi từ hắc sắc biến thành tử sắc.

"Xem ra thật là tiên tu tại Độ Kiếp, lời kiếp theo Thiên Phật biến thành thiên kiếp, liên uy áp đều nhỏ." Các tu sĩ trên mặt lộ ra sắc mặt vui mừng, thực sự là Độ Kiếp kỳ cao thủ nói, nếu như cao thủ nguyện ý hỗ trợ, những ... này cương thi, căn bản là ngăn không được mọi người.

Bầy tu sĩ trung, mỗi người đều lộ ra sắc mặt vui mừng, chỉ có mới vừa đi ra ngoài Nhất Đẳng, sắc mặt thay đổi, trở nên phi thường xấu xí, cái gì Thiên

Phật biến thành thiên kiếp, đây là Thiên Phật cửu biến đệ nhất biến, uy lực bị phổ thông Thiên Phật tăng lớn không chỉ gấp mười lần, cảm giác uy áp nhỏ đi, đó là Thiên Phật càng nội liễm, uy áp toàn bộ tập trung ở Độ Kiếp chỉ trên thân người.

"Ừng ừng ."

Một đạo thùng nước thô đại sét đánh hướng Độ Kiếp Lữ Thiên.

Nhất Đăng thay Lữ Thiên nhéo một cái mồ hôi.

"Lại thay đổi, biến thành màu xanh nhạt, có người nói tâm địa thiện lương, mỗi ngày làm việc thiện tu sĩ Độ Kiếp, thiên kiếp mới có thể là màu xanh nhạt, uy áp nhỏ hơn."

Nghe được mọi người tiếng la, Nhất Đăng tâm nhéo lên.

'Đệ nhị biến, Lam Diệu Diệt Ma Đại Thiên Phật. . .'

Ừng ừng .

Đạo này lời kiếp quả thực nhỏ rất nhiều, chỉ có Độ Kiếp Lữ Thiên biết, đạo này thiên kiếp uy lực, là thượng một đạo thập bội, liên hấn Thực Linh thể đều bị phách đau.

"Thanh sắc, loại thiên kiếp này chỉ có long uy bảo vệ tu sĩ Độ Kiếp, mới phải xuất hiện đại thiện lời kiếp, giống nhau chỉ có tu chân quốc hoàng đế, mới biết hưởng thụ loại đãi ngộ này."

Nhất Đăng đã sợ ngây người, này Lữ Thiên đã làm gì người người oán trách chuyện, thức tỉnh rồi một cái vũ mạch, tự đưa tới Thiên Phật tam biến, tuy rằng Thiên Phật cũng không là lợi hại nhất, nhưng cũng chỉ có trong truyền thuyết đại ma cùng giết chóc ngập trời đại yêu tại Độ Kiếp lúc mới phải xuất hiện.

Lục hoàng chanh xích. .

Ừng ừng .

Ngoại giới tu sĩ vô cùng, trong sân Lữ Thiên cũng đã bị phách thần chí mơ hồ, tiền cửu thức Phá Phong đã bị hấn vận dụng đến cực hạn, trong tay đường đao chỉ còn lại có một cái chuôi đao, như vậy, hơn nữa hấn là Thực Linh thể, toàn thân, cũng đã da nê đến không còn hình người, mỗi một đạo vết rạn trung đều là bất sắc điện quang lóe ra, tuy rằng hoàng bạch kim đan khôi phục rất nhanh, nhưng vừa khôi phục, cũng sẽ bị lóe lên điện quang bỏ ra, khôi phục lại, lại bỏ ra.

Lữ Thiên cắn răng nhìn không trung kiếp vân, cả người kinh khủng thương thế, nhưng Lữ Thiên coi như có chút run rẩy, quy liệt thân thể chảy ra đại lượng máu, nhiễm đỏ phương viên ba thước mặt đất, tựa hồ lúc này thổi tới một trận gió, là có thể đem hấn xuy thành phiến phiến mảnh nhỏ. Nhưng hấn vẫn như cũ thẳng tắp nhìn chăm chăm không trung kiếp vân, một cổ bất khuất không phục khí thế, phảng phất ngưng tụ thành thực chất như nhau, xông thẳng lên trời.

Lữ Thiên nhìn không thấy, phía sau hấn long ảnh cũng bị điện quang vờn quanh, toàn bộ hư ảnh, ngưng tụ thành một cái hầu như thực chất bất màu sắc Long, đã giống như Lữ Thiên, tròn mắt trừng mắt không trung biến thành bạch sắc, phảng phất là phổ thông đám mây kiếp vân.

. . .

Thiên Vũ điện thượng,

Minh chủ cùng tất cả trưởng lão sớm tựu để tay xuống đầu công tác, nhìn chăm chăm bầu trời phương xa, thần sắc có chút ngưng trọng.

"Đây là người nào tại độ Thiên Phật, chẳng lẽ là người nào đại ma đầu, lai chúng ta Vũ giới độ kiếp."

"Không thể nào là đại ma, Thiên Phật cửu biến, đại ma tu vi bị áp chế đến Kim Đan kỳ, tối đa cũng liền có thể kháng đến bảy biến, người này đã vượt qua tiền bát biến, lời kiếp còn đang ngưng tụ, nói rõ Độ Kiếp người còn chưa chết."

"đây là người nào, tại Vũ giới có thể khiêng ở Thiên Phật cửu biến, mặc dù là chúng ta, đã không nhất định có thể làm được."

Minh chủ lắc đầu, "Có lẽ là một vị đại năng, lai Vũ giới du ngoạn, hết ý tàn sát ra vốn là tu vi, lúc này mới dẫn hạ Thiên Phật cửu biến, hơn nữa những người này đã có năng lực khiêng ở."

Tất cả trưởng lão gật đầu, cũng chỉ có cái này giải thích,

Duy chỉ có trong điện đại trưởng lão có chút trầm mặc, "Minh chủ, người nói có đạo lý, nhưng ta luôn cảm thấy điều không phải đơn giản như vậy, người đã quên mấy ngày hôm trước, Phong Thiên cảm ứng được có người ở thức tỉnh vũ mạch sao."

Mọi người nhìn về phía đại trưởng lão, trong lòng nhất tề thêm một cái ý niệm trong đầu, cũng trở nên có chút trầm mặc, ngoại trừ cái này giải thích, quả thực còn có một loại khả năng, nhưng loại chuyện đó, chỉ ở thập vạn năm trước phát sinh qua.

Long mạch chu vi.

Các tu sĩ hoan hô lên, "Bạch sắc lôi kiếp, chỉ có đại thiện, đại công đức tu sĩ Độ Kiếp, mới sẽ gặp phải bạch sắc lôi kiếp, loại này trong truyền thuyết lôi kiếp còn có một cái xưng hô, đó chính là Thiên Tứ, bị bạch sắc lôi kiếp bổ trúng, chẳng những không có thương tổn, còn có nghịch thiên cải mệnh hiệu quả, đề thăng tư chất, tăng tu vi, vận may ngập trời, phàm là có thể nghĩ tới chỗ tốt, này bạch sắc lôi kiếp hầu như đều có thể cho người."

Nhất Đăng cũng đã chết lặng, há to mồm nhìn không trung suốt kiếp vẫn, liên tiêu hồ ly túm hán góc áo nửa ngày, hán cũng không có phát hiện.

'Dĩ Kim Đan kỳ tu vi, vượt qua tám đạo Thiên Phật, đây cũng không phải là cái gì yêu nghiệt, thiên tài gì có thể hình dung, loại sự tình này chỉ có một cái khả năng, đó chính là Thượng Cổ trong truyền thuyết Thực Linh thể mới có loại khả năng này, không đúng, vẫn không thể khẳng định, hán có thể vượt qua cuối cùng này một đạo, mới có thể xác định hán là Thực Linh thể.' Nhất Đăng trong đầu chỉ còn lại có này một cái ý niệm trong đầu.

'Thứ chín biến, Bạch Cực Diệt Thế Đại Thiên Phật. '

Một canh giờ, kiếp vẫn rất cực có động tĩnh, Lữ Thiên run rẩy giờ lên cánh tay phải, trong tay đường đao chỉ còn lại có một cái chuỗi đao, nhưng trên chuỗi đao ngưng tụ hoàng bạch khí, hợp với Lữ Thiên tận trời khí thể của, nhận thức người nào thấy, đã sẽ không cho là này kiếp có thể thế nhưng hán.

"Phá Phong. "

"Ừng ừng."

"Ngao."

Lữ Thiên tiếng hô, cùng thiên kiếp rít gào hầu như đồng thời phát sinh, đồng thời, còn có một đạo không rõ tiếng hô, đã theo Lữ Thiên phía sau phát sinh, đó là rồng ngâm thanh.

Trên bầu trời lôi kiếp còn không có bổ tới, rồng ngâm thanh đã truyền ra, theo rồng ngâm, chẳng biết uy lực thiên kiếp run lên, thiên kiếp uy lực nhỏ một phần năm, tuy rằng một phần năm rất ít, nhưng đối với thời khắc này Lữ Thiên mà nói, một phần vạn đều có thể quyết định sống chết của hán.

"Phá Phong thức thứ mười."

Đao tùy tâm đi, tâm tùy ý động, sinh tử gian, Lữ Thiên thuận thế làm dùng ra Phá Phong thức thứ mười, lúc này, hán đã đến mức đèn cạn dầu, thức thành, sinh, thất bại, tử, không có người thứ ba tuyển trạch.

Theo Lữ Thiên một tiếng quát nhẹ, một cổ phiêu dật, lỗ máng cảm giác, theo Lữ Thiên trong thân thể phát sinh, thẳng tắp đánh tới không trung bạch sắc lôi kiếp.

"Ba."

Một cổ nước gọn vỡ tan thanh âm của, giữa không trung Lữ Thiên bị bạch sắc lôi kiếp phách vào mặt đất hơn ba thước sâu, cả người tiên huyết nổ bắn ra, thứ chín đạo lôi kiếp, bị tiên tám đạo cộng lại còn mạnh hơn xuất rất nhiều, thế nhưng thứ chín đạo Thiên Phật, Lữ Thiên bị thương tổn, bị thứ tám đạo còn muốn nhỏ thượng rất nhiều.

'Phá Phong, cửu thức một tầng thứ, tiên cửu thức là đối chấn kinh vận dụng, luyện đến mức tận cùng thức thứ chín, có thể ngạnh kháng cửu bội với chân khí của mình công kích, thức thứ mười nì, thập thức xuất, cường đại như vậy bạch sắc lôi kiếp, cư nhiên bị đánh tan một phần ba, cái loại này phiêu dật, lỗ máng kinh lực là cái gì, rung động, đúng rồi, chính là chiến kinh. '

Đây là Lữ Thiên trước khi hôn mê, sau cùng ý niệm trong đầu, Thiên Phật cửu biến, hán khiêng ở.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Thiên Sát chi thể

Một cổ 'Thức thành, sinh, thất bại, tử' cảm giác, nhưng Lữ Thiên đem hết toàn lực, không dám không cần xuất Phá Phong thức thứ mười, loại cảm giác này có đúng hay không không nói, nhưng hán quả thực không có chết, chiến kinh lĩnh ngộ, nhưng Lữ Thiên bước chân vào Phá Phong đệ nhị tầng thứ.

Phá Phong công dụng là phòng ngự, hoặc là phòng ngự phản kích, ý tứ là phá chiêu, truyền thuyết đạt được tầng cao nhất, có thể đạt được nhất thức xuất, vạn pháp phá nông nổi, đương nhiên, loại thuyết pháp này khoa trương, Phá Phong vừa đến cửu thức, là ở chiêu thức trung xen lẫn chấn kinh, thức thứ chín có thể phá địch nhân cửu bội công kích, chấn kinh, nói cho cùng, còn là mảnh kinh một loại vận dụng.

Vị thế quá dịch chiết, dĩ chấn kinh ngân dịch, nếu như dịch nhân quá mức cường đại, chấn kinh không chỉ bất năng chống đỡ, trái lại bị thương tổn hội gấp bội, mãnh kinh, đúng là vẫn còn có cực hạn.

Thứ thứ mười lăm ngũ chiến kinh lại bắt đầu, chiến kinh, ý tứ là thuận thế làm, dĩ kinh lực bám vào địch nhân công kích mặt ngoài, dĩ rung động phương thức, lai thích ứng công kích của địch nhân, công kích của địch nhân yếu, run lên chi hậu, là có thể đem công kích hóa thành vô hình, công kích của địch nhân cường, chiến kinh quả thực sẽ bị đánh bay, nhưng bị thương tổn, chỉ là tiếp xúc trong nháy mắt hình thành, nhìn như chặt vật, kỳ thực, bị thương tổn căn bản không đại.

Chấn kinh là dương, chiến kinh chính là âm, tuy rằng hình dung không thỏa đáng, nhưng lưỡng chủng kinh lực biểu hiện, quả thực chính là loại này hình dạng, thức thứ chín, có thể chống đỡ cứu vớt với công kích của mình, nhưng thức thứ mười, lại có thể tại hai mươi bội dưới sự công kích, toàn thân trở ra, nói riêng về phòng ngự mà nói, chiến kinh bị chấn kinh cường xuất nhiều lắm.

Lữ Thiên có thể sống được lại, thức thứ mười có công lao thật lớn, tối hậu một đạo lôi, đem hấn phách xuống mặt đất hơn ba thước, coi như chặt vật, thương thế so với tiền vài đạo khinh hơn, hôn mê, chỉ là tiền vài đạo thương thế, hơn nữa tối hậu va chạm, bị khua hôn mê mà thôi.

• • • •

 $\hat{O}_{..}$

"Khái khái khái khái."

Lữ Thiên mơ mơ màng màng mở mắt, lớn tiếng ho khan.

"Ô ô. Chủ nhân, người hù chết Thảo nhi."

Rất mơ hồ, nhưng Lữ Thiên vẫn nhận ra lê hoa đái vũ Thảo nhi.

"Ừ, Thảo nhi, ta không sao."

Lữ Thiên thân thể các hạng cơ năng cấp tốc khôi phục, thương thế trên người đã được rồi, thân thể bị trước đây coi như càng thêm cân xứng, da trong suốt trong sáng, có loại vô cùng mịn màng cảm giác, trên thực tế, cảm thụ tục cương đao mãnh phách, đã không nhất định có thể bỏ ra một đao bạch ấn.

"Nhất Đẳng đại sư, Mạc tiên sư, Triệu Vô Cực, các người đều ở đây, không cần lo lắng, ta đã không sao." Lữ Thiên nói vẫn còn có chút bất lợi lạc.

"A di dà phật. Thí chủ vượt qua thiên kiếp, lã nạp ở chỗ này báo tin vui, thí chủ, người tài năng ở trong vòng 3 ngày khỏi hẳn, tất cả đều là khảo bản tăng một viên Đại Hoàn đan, tuy rằng, người xuất gia đều chú ý thi ân bất cầu báo, nhưng thí chủ đã không thể quên."

Trần. . Mấy người nhìn ngữ xuất kinh người lão hòa thượng, lão hòa thượng này thực sự là. . Thực sự là địa địa đạo đạo người xuất gia.

"Khái khái. Đại sư, Lữ mỗ trước còn là nhất giới thụ sinh, có thể được đến đại sư thưởng thức, tự nhiên sẽ ghi nhớ trong lòng."

"Thiên tai thiên tai." Lão hòa thượng mua vui, chủ đồ hộp bắt long liễu, thật không biết hấn tai vui về cái gì.

"Đường chủ, thương thế của ngươi, thật là thiên kiếp phách, chín đạo lôi kiếp đánh xuống lai, đám kia tu sĩ thuyết là cái gì Thiên Tứ hồng phúc, chúng ta còn mừng thay cho ngươi nì, thế nào đem ngươi bị thương thành như vậy." Triệu Vô Cực ở một bên vấn đạo.

"Đúng vậy, đường chủ, người không biết đám người kia có bao nhiêu ước ao, còn nói ngày sau muốn dựa vào giữ người, chuyên cho người chế tác một cái động phủ, bọn họ tất cả đều ở bên ngoài chống đối cương thi nì." Mạc Tà nói rằng.

"Thiên Tứ hồng phúc?" Lữ Thiên lắc đầu cười khỏ, không có giải thích.

"Tư Đồ Tuấn ni, hẩn đi đâu."

Nhắc tới Tư Đồ Tuấn, hai người biểu tình có chút bất tự nhiên, "Đường chủ, Tư Đồ Tuấn thấy được Thanh Vân tông mười tên trưởng lão, chính ở bên ngoài tha trụ bọn họ, hơn nữa, cùng bọn họ đồng hành còn có một cái Diệu Dương tông Đà chủ, muốn gặp chủ nhân, bị chúng ta cản lại, không chừng xác định đường chủ thân phận, mấy người này không dám vọng động."

Lữ Thiên gạt đầu, dĩ Tư Đồ Tuấn tính cách, hẳn không dám làm phản, định vị phù tụy rằng bại lộ bọn họ, nhưng bên ngoài tu sĩ vô số, khi hẳn thương hảo lộ diện trước, không có nguy hiểm gì.

Đại hòa thượng xem Lữ Thiên đã thanh tịnh, triều ba người đánh một phật lễ, "Nhị vị thí chủ, người đã gia đường chủ tịnh, các người cũng đi bên ngoài nói một tiếng, Thảo nhĩ thí chủ, nhà người chủ nhân tịnh, người cũng không cho hấn lộng điểm ăn lại."

"Ừ." Thảo nhi mỉm cười đi ra.

Triệu Vô Cực hai người nhìn nhau liếc mắt, cũng đều thức thời đi ra ngoài.

Ba người đi ra ngoài, đại hòa thượng nụ cười trên mặt cũng đã biến mất, nhìn từ trên xuống dưới Lữ Thiên.

Một lúc lâu, lão hòa thượng cảm thán, tuyên một tiếng phật hiệu "Thâm sơn tàng hổ báo, điền dã xuất kỳ lân, thật không nghĩ tới, tiểu hữu chính là nấp trong đồng ruộng kỳ lân."

Lữ Thiên lần đầu thấy lão hòa thượng vẻ mặt nghiêm túc, nỗ lực ngồi dậy, "Đại sư lời này là ý gì."

"A di đà phật, tiểu hữu, nói ra thật xấu hổ, bản tăng là trời sanh tuệ nhãn, mới gặp gỡ tiểu hữu lúc, tiểu hữu đã bảy mươi tám tuổi rồi, mới là Kim Đan sơ kỳ, vừa thức tỉnh vũ mạch, lão nạp cho rằng tiểu hữu thì là vượt qua này kiếp, kiếp này cũng khó có xem như. ."

"Ai. Tiểu hữu, người lời nói thật đúng lão nạp thuyết, người có đúng hay không Thực Linh chi thể." Lão hòa thượng câu nói sau cùng, là bám vào Lữ Thiên bên tai nói.

Lữ Thiên mờ mịt, "Đúng vậy, ta trời sinh chính là này thể chất, đại sư bộ dáng này, sẽ không còn đang là Thảo nhi chuyện quần quýt, lại trêu chọc Lữ mỗ. Ô "

Lữ Thiên còn chưa nói hết, bị lão hòa thượng một tay bịt miệng.

Đặt ở bình thường, bị cái này lòng dạ hẹp hòi hòa thượng che miệng lại, Lữ Thiên khẳng định gãy dựa, nhưng bây giờ hòa thượng này biểu tình thái đặc sắc, đem hần đều xem sững sờ, kinh hãi, kinh ngạc, hiểu rõ, khó có thể tin, quay về với chính nghĩa tất cả không phối hợp biểu tình, lúc này đều ở đây lão hòa thượng trên mặt.

"Cảm tạ tiểu hữu như vậy tin tưởng lão nạp, yên tâm, ta cùng với vũ tu rất có sâu xa, việc này hội lạn tại lão nạp trong bụng, nhược bị người thứ 3 biết, lão nạp bị trời đánh ngũ lôi."

"Ô ô. Khái khái."

"Đại sư, người nghĩ muộn từ ta a, trời đánh ngũ lôi, đại sư cần phải tiếp hảo, Thực Linh thể chuyện, ta nguyên lai sinh hoạt Tuyết Nguyệt quốc, phụ cận vài cái tông môn đều biết, đại sư còn không bị phách mảnh vụn cũng không còn dư lại." Lữ Thiên oán trách nói rằng.

"Cái gì." Lão hòa thượng nghe được Lữ Thiên nói, thần sắc thay đổi, nhãn thần lạnh xuống, một thân tăng bào không gió tự động, toàn bộ động phủ đều quải thượng liễu một trong sạch.

Xem lão hòa thượng bảo nổi, Lữ Thiên có chút mờ mịt, chẳng lẽ mình nói sai cái gì, "Đại sư, người thể nào cái bộ dáng này, Thực Linh thể cũng không phải bí mật gì, đại sư chẳng lẽ muốn đem người biết đều giết."

"Tự nhiên là muốn giết sạch, thí chủ mặc Bạch Y, nhất định là một cái tông môn theo trên đảo chọn tới đệ tử, trên đảo tông môn đại đa số đều là đồng khí liên chi, tiểu hữu, ta cùng với vũ tu sâu xa thâm hậu, lúc này tự phá giới xuất thủ một lần, người nói cho ta biết, người là người nào trên đảo đi ra ngoài đệ tử, trên cái đảo này tu sĩ, cùng sở hữu cùng bọn chúng có quan hệ nhân, lão nạp đều bang người giết."

....

Lữ Thiên kinh ngạc, giết sạch? Trước không nói tại sao muốn giết sạch, chỉ cần lão hòa thượng nói đến 'Sát' lúc, toàn bộ trong động dĩ nhiên trống rỗng kết xuất một thước đa dây hàn băng, nếu không Lữ Thiên khôi phục không sai biệt lắm, lúc này đã bị đông lại.

Lão hòa thượng thấy Lữ Thiên như vậy, ý thức được bản thân thất thố, có chút lúng túng tuyên thanh phật hiệu, "A di đà phật, tiểu hữu, không cần kinh ngạc, bản tăng là thay đổi giữa chừng, xuất gia tiền, đã trở thành quá tứ phương, sát cá biệt nhân là không thể tránh được."

Lữ Thiên tò mò nhìn lão hòa thượng, một cái đảo tu sĩ có bao nhiêu, tự Lữ Thiên biết trên trăm quốc phụ cận, cao thấp tông môn sẽ không hạ hai mươi, hơn nữa cưỡi tàu cao tốc đến lúc, Lữ Thiên thấy, hần sinh hoạt Tuyết Nguyệt quốc, cùng cả một Thiên Quyền đảo so với, là xác xác thật thật nơi chật hẹp nhỏ bé.

"Sát cá biệt nhân? Đại sư, người quá khiêm nhượng chứ, há mồm ngâm miệng tự muốn giết sạch một cái đảo tu sĩ, liền có quan hệ nhân đều không buông tha, đó là một đem nhân? Ngài thực sự là phật tu sao?"

Thấy Lữ Thiên cái dạng này, lão hòa thượng một lát không nói, "Ai, thí chủ, là bản tăng giữ như, Thực Linh thể nếu có thể xuất hiện, tự nhiên sẽ không bình thường, hay là tiểu hữu không biết, Thực Linh thể, lại bảo Thiên Sát chi thể, mười vạn năm qua, tổng cộng xuất hiện qua bảy, xuất hiện ở sinh ngày, liên quan phương viên thiên lý, đều đã bị Thiên Phật chém thành toái mảnh vụn, thần ngăn cản sát thần, phật ngăn cản sát phật, năm vạn năm trước, đã từng có một ra sanh ở tu chân quốc thủ đô, lần kia, cang giảng xuống bị Thiên Phật kinh khủng hơn thiên tai, thiên tai qua đi, một cái tu chân thủ đô, sinh sôi bị đánh thành một chỗ hạp cốc.

"Có loại sự tình này. ."

Lữ Thiên trầm ngâm, hần là bị Vô Tự thư đưa Thiên Vũ đại lục, nếu như sanh ra ở ở đây, phỏng chừng cũng sẽ không có những thứ khác hạ tràng

Hắn điều không phải không quả quyết nhân, nhưng muốn giết sạch tất cả người biết chuyện, hắn đã sẽ không đáp ứng. Cẩm Y, Hồi Y, còn có mấy ngàn Lữ gia quân, còn có vợ hắn ca ca, đã biết chuyện thể nói đến, hay là giết chết người kia, chính là Yên nhi chuyển thể, mỗi người chuyển thể, đều phải trải qua thiên đạo, đại hòa thượng nói sát, nhất định là giết hồn phi phách tán, thất quốc đại nho, nghe qua Lữ Thiên nhân có bao nhiêu, sát, là không giết xong.

Hơn nữa, hắn lần này vượt qua thiên kiếp, khẳng định điều không phải phổ thông thiên kiếp, hay là thiên đạo đã chú ý hắn.

"Đại sư, ta đây thứ Độ Kiếp, đánh xuống như uy lực này thiên kiếp, hay là chúng ta bây giờ thuyết cái này, đã là làm điều thừa."

Lão hòa thượng lắc đầu, "Sẽ không, tiểu hữu, Thực Linh chi thể kỳ thực không ít, như Vũ minh minh chủ cùng nhất tất cả trưởng lão, cơ bản đều là, tuy rằng cũng gọi là Thực Linh thể, nhưng bọn họ đều là tu luyện tới, dĩ tu vi của bọn họ, bị người bây giờ thể chế không mạnh hơn bao nhiêu, đây là hậu thiên cùng Tiên Thiên Thực Linh thể chênh lệch, tại Thực Linh thể không có tiến hóa đến đại thành trước, căn bản sẽ không bị thiên đạo phát hiện."

Lữ Thiên trầm mặc.

Lão hòa thượng thở dài, "Đại đạo năm mươi, mà thiên diễn bốn mươi chín. Tiểu hữu, chuyện lúc trước coi như, người đã hiện tại không có việc gì, đã nói lên người không có bị thiên đạo phát hiện, hảo hảo tu luyện, hay là người có thể trở thành là bỏ chạy một đạo."

Lữ Thiên gật đầu, triều hòa thượng ôm quyền thi lễ, "Đa tạ đại sư cho ta giải thích nghi hoặc."

Không giết, lão hòa thượng vẻ nghiêm túc cũng đã biến mất, "Không được, không được, tiểu hữu, hôm nay lão nạp thay người giải thích nghi hoặc, người cấp lão nạp thi lễ, chờ hắn nhất lão nạp tìm người hỗ trợ, chẳng phải là còn muốn hoàn lễ, đa phiền phức."

"Đại sư nếu có cần, xin cứ việc phân phó, Lữ mỗ tất nhiên làm hết sức."

"Đó là, ta một viên Đại Hoàn đan thể nhưng bị người ăn, người dám lại hạ, hòa thượng không để yên cho người." Lão hòa thượng vẻ mặt tiểu ý.

Lữ Thiên cũng cười, hàn huyên lưỡng khác chung, hắn đã khôi phục không sai biệt lắm, "Đại sư, cương thi vậy khốn, chúng ta đi ra xem một chút, sau khi rời khỏi đây, còn muốn làm phiền đại sư thay ta ném"

Hòa thượng gật đầu, hai người triều động đi ra ngoài.

Ngoài động, tiếng kêu một mảnh, một đạo thật mỏng quang tráo bao phủ phương viên mười dặm, quang tráo điều không phải hoàn hảo vô khuyết, mà là có một chỗ to lớn chỗ hỏng, nhưng chỗ hỏng bị một vạn tả hữu cương thi ngăn chặn, cương thi thần tình ngây ngốc, cả người tản mát ra kim quang, cùng quang tráo gần bó nhất thể.

Ngoài động tu sĩ cấu thành đám bách nhân đội, thỉnh thoảng cũng bị kim quang bao phủ.

"Đây là sát trận?"

Nhất Đăng đại sư khẽ gật đầu, "Không sai, long mạch từ xưa đến nay đều có sát trận bảo hộ, không ai vào trận, đại trận sẽ tự động tuyến nhân phá trận, không vào trận, cũng sẽ bị kim quang khuấy thành phần vụn, vào trận, nếu như không thể phá trận, tự hội trở thành những cương thi kia khẩu phần lương thực."

Lữ Thiên giật mình.

Mạc Tà cùng Triệu Vô Cực hai người, kiến Lữ Thiên đi ra, đi tới Lữ Thiên bên người, nhìn quang tráo, cũng là gương mặt ngưng trọng.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Vạn Long Thực Thiên trận (1)

Vạn Long Thực Thiên trận, là năm đó Phong Thiên Vũ Đế tiện tay bố trí, vốn là đối ngoại sát trận, phòng ngừa ngoại nhân tiến nhập, hôm nay vì khốn sát trận trung tu sĩ, bị Trảm đường đệ tử cố ý mở ra một cái chỗ hỏng, trong trận kim quang đúng là tuyến nhân dùng, bắt quá, chọn là thủ hộ long mạch người.

Trảm đường đệ tử cấp trận linh truyền đại trận bị phá tín hiệu, trận linh sẽ vẫn phái người đi thủ hộ chỗ hỏng, đệ tử sử dụng nửa thủ đoạn, nhượng cương

thì bị trận linh tán thành, không bị trận linh trực tiếp công kích, này mới có một màn trước mắt.

Lữ Thiên nhìn đại trận, có chút nghi hoặc, cương thi tuy rằng hung mãnh, nhưng thần chí thấp, bị tu sĩ thời khắc công kích, làm sao có thể kiên trì ở ba ngày.

"Ba ngày, không ai có thể phá rơi cái này cương thi trận sao."

Triệu Vô Cực lắc đầu, "Cương thi trận tuy rằng đơn giản, nhưng phá hỏng cương thi trận hậu, tu sĩ trên người sẽ dính thượng thi khí cùng tử khí, chúng ta cũng không có tăng kìa kim quang bảo hộ, sẽ bị trận linh không chế sở hữu cương thi, lần thứ hai cấu thành Vạn Long Thực Thiên trận công kích, chân chính không phá được, là cái kia Vạn Long Thực Thiên trận."

Nga?"Đem đám kia cương thi toàn bộ giết cũng không được sao?"

Triệu Vô Cực cười khổ, "Không được, lúc ban đầu thì có nhân thử qua, cương thi đều là bị trận linh công nhận, giết chết một cái cương thi, cũng sẽ bị trận linh nhận thức làm là kẻ phản bội, trận linh lập tức tựu tiếp quản sở hữu cương thi quyền không chế, cấu thành Vạn Long Thực Thiên trận, giết chết sở hữu sấm trận nhân."

Lữ Thiên nhíu, "Hảo khó dây dưa thủ đoạn."

Những người khác cũng là gương mặt khuôn mặt u sầu.

Nhưng thời gian này, xa xa lại đi tới mấy người.

"Nhất Đẳng đại sư, vị bằng hữu này là?" Đi tới có mười mấy người, người cầm đầu một thân nhung trang, sau lưng khoác nhất kiện hoàng sắc áo khoác, một thân xanh biếc bảo, nơi ngực tú một con mãnh hổ xuống núi, tuần tú khuôn mặt hợp với này thân nhung trang, có vẻ uy vũ bất phàm, nhưng trời sanh một đôi mắt tam giác, lại làm cho hắn coi như, có vẻ có chút âm ngoan.

Mấy người xoay người, Nhất Đẳng đại sư đánh một phật lễ, "Nguyên lai là Kim đà chủ, vị này chính là ta mới quen một người bạn."

Lữ Thiên đã xem hướng người tới, khỏe mắt co rút lại, Tư Đồ Tuần ngay trong đám người này, bên cạnh theo mười người già trẻ không đồng nhất, thân xuyên hồng bào Thanh Vân tông nhân. Đây là Thanh Vân tông phái tới lấy tính mệnh của hắn mười vị trưởng lão rồi.

Lữ Thiên không để ý đến bọn họ, mà là triều Kim đà chủ thi lễ một cái, "Bái kiến Kim đà chủ, tại hạ là Phi Sa Đà Điện đường đường chủ, Lữ Thiên."

Nga? Kim đà chủ sùng sốt, liếc một cái đi theo Thanh Vân tông nhân, Thanh Vân tông cầm đầu trưởng lão gật đầu, Kim đà chủ hai mắt hí một cái, lập tức tựu khôi phục bình thường, triều Lữ Thiên ôm quyền.

"Nguyên lai là Lữ đường chủ, nói vậy Lữ đường chủ nghe nói thân phận của ta, đều là Diệu Dương tông nhân, chúng ta muốn chiếu ứng lẫn nhau mới là a." Kim đà chủ cười nói.

"Không dám, còn muốn dựa vào Kim đà chủ dẫn."

Kim đà chủ thỉnh Lữ Thiên nói, chỉ là gật đầu cười, vừa nhìn về phía Nhất Đẳng đại sư.

"Đại sư, bên trong vị tiền bối kia thế nào, ba ngày nay, nguyên bản hơn mười vạn tu sĩ, hiện tại chỉ có một nửa, ngược lại cũng mọc ra một ít con đường, nhưng chỉ sợ cũng tha không được bao lâu thời gian."

"Vị tiền bối kia thương thế đã khôi phục, chỉ là còn có chút suy yếu, tại quá một ngày hai ngày, đã thì tốt rồi." Nhất Đẳng sắc mặt như thường nói rằng.

"Đại sư, từ quá nhiều người, tất cả mọi người sợ, có thể hay không chấp thuận ta bẩm báo một cái hạ tiền bối, nhượng tiền bối cho ra một chủ ý."

Nhất Đẳng tuyên thanh phật hiệu, "Kim thí chủ, tiền bối vừa Độ Kiếp, ta một cái hòa thượng đã thì thôi, thí chủ cũng đi quá rồi, nếu như chọc giận tiền bối, tiền bối buông tay mặc kệ chuyện này, đến lúc đó ta ngại như thế nào cùng các vị đạo hữu bàn giao."

Này. Kim Tam gương mặt không cam lòng, chỉ hướng xa xa tu sĩ, "Đại sư mời xem, hơn ba mươi vạn tu sĩ, hôm nay chỉ còn lại có mười vạn, từ hôm qua bắt đầu, sấm trận cũng là đại trận tự chọn nhân, đã không ai dám đi. Còn muốn làm phiền đại sư, chuyển cáo một cái hạ tiền bối."

Nhất Đẳng gật đầu.

Kim Tam có chút bất đắc dĩ, bất quá lập tức vừa nhìn về phía Lữ Thiên.

"Nghe nói Lữ đường chủ đã từng là một quốc gia đại nguyên soái, có hứng thú hay không thử xem trận pháp này." Kim Tam mỉm cười nói.

Ừ?"Đà chủ, trận pháp này là năm đó Phong Thiên Vũ Đế sở bố, Lữ Thiên có thể làm thượng nguyên soái, đều là vận khí cho phép, đối với trận pháp một đạo không có liên quan đến, nào dám thử Phong Thiên Vũ Đế trận pháp."

Kim Tam cười, "Bản đà chủ cùng ngại chỉ đùa một chút, thế nhưng còn phải nhắc nhở Lữ đường chủ nhất cú, nhanh lên nhìn có liên quan trận pháp thư tịch, đại trận này tuyên nhân, cũng sẽ không quản ngại hiểu hay không trận pháp, vạn nhất một hồi chân chọn đến ngại, tánh mạng của ngại là tiêu,

chúng ta Diệu Dương tông mặt mũi của cũng không thể ném a."

"Đa tạ Đà chủ nhắc nhở." Lữ Thiên thi lễ.

Kim Tam mang theo Thanh Vân tông vài cái trưởng lão ly khai.

Lữ Thiên nhìn rồi đi mọi người, tuy rằng không biết vì sao Diệu Dương tông Đà chủ sẽ cùng Thanh Vân tông tiến tới với nhau, nhưng trong lòng hắn đề phòng tăng lên rất nhiều.

"Cứu ta a, ta không nên đi sấm trận, ta không muốn chết, sư thúc, cứu ta. ."

Xa xa một trận tiếng kêu gào, mọi người thấy đi.

"Người một nghiệp chương, lúc này hô sư thúc, người đây không phải là muốn ta chết sao." Người này nói còn chưa dứt lời, nhất đạo kim quang đã chiếu vào trên người hắn.

"Sư thúc, ta điều không phải cố ý, ta không muốn chết."

"Thình thịch. " "

Một tiếng nổ thật to thanh, lúc trước gãy dựa khốc người kêu, bị tên còn lại một chương đánh bể đầu.

Kim quang tại còn lại người này đỉnh đầu lóe ra, từng cổ một uy áp, áp sắc mặt hắn đỏ bừng, người này cuống quýt văng trong đám người chỉ đi.

Nhưng ánh mắt của hắn thấy kia, nơi đó chính là một mảnh đất trống, mọi người tránh né ôn dịch như nhau, tránh né ngón tay của hắn.

Nhưng vẫn như cũ có rất nhiều né tránh không kịp, bị kim quang bao phủ nhân.

Theo nhân số càng ngày càng nhiều, thiên khung uy áp chậm rãi nhỏ, sở hữu bị kim quang bao phủ nhân, đều là vẻ mặt tro nguội.

Dần dần nhân số được rồi một trăm, đỉnh đầu hắn kim quang mới không đang lóe lên, cùng này một trăm nhân hợp đến rồi cùng nhau.

"Ta không đi, bị cương thi ăn tươi hài cốt không còn, hiện tại... ít nhất ... Còn có thể." Một nhân gãy dựa đến.

Đáng tiếc hắn nói còn chưa dứt lời, đỉnh đầu kim quang toàn bộ tiến nhập thân thể, trong nháy mắt, người này khí không chảy máu, mềm té trên mặt đất, một bên nhân nhanh đi xem, người này sớm sẽ không có sinh cơ.

"Ai. Không đi cũng chết, đi, hay là còn có thể cấp thân bằng bạn tốt ở lâu chút thời gian."

"Đúng vậy, kéo dài một chút thời gian, tiền bối tỵ đã một chút thời gian khôi phục, chờ tiền bối xuất quan, cường sấm đại trận đã không là vấn đề."

"Đúng, ta Cổ Mộc đã đệ tử, ai có thể đã kéo dài chút thời gian, chờ ta đi ra ngoài sau đó, hắn thân bằng bạn tốt, tất cả đều thêm vào ta Diệu Dương tông."

Kim Tam đứng ở một chỗ đài cao hồ, tựa hồ đang khích lệ đoàn người, đáng tiếc, hắn nói đồng đặc, lại không ai đón ý nói hòa hắn.

"Hừ."

Lúc này, nhất đạo kim quang bao phủ khi hắn đứng trên đài cao, Kim Tam trong nháy mắt sắc mặt hăng giọng. Hắn bị chọn trúng, là đám kia vũ tu giờ trò quý.

.

Ngoài trận, Trảm Phong dẫn đầu, mười mấy hắc y ảnh vệ tại một cái chiếu hình tiền cười.

"Tu sĩ kia, người xác định chính là người này sao."

Một bên một người quần áo lam lũ, cả người tiên huyết tu sĩ, nhìn thoáng qua trước người chiếu hình, gạt đầu, "Đường chủ, chính là hắn, chúng ta lúc đó tàn sát Tổng thành, chính là hắn hạ lệnh, đường chủ, nhân ta cho người chỉ đi ra, người đã nói thả ta ly khai, đường chủ nhất ngôn cửu đỉnh, ta hiện tại rồi đi."

Trảm Phong nhìn tu sĩ liếc mắt, "Cút đi."

"Tạ đường chủ, Tạ đường chủ mạng sống chi ân, chờ ta đi ra ngoài, nhất định cấp đường chủ lập sinh từ cung phụng. Tạ đường chủ. ."

Người này nghe xong, xoay người chạy, một bên chạy một bên hô to, đáng tiếc còn không có hô xong, bị một bên một con cương thi cắn đứt cái cổ.

Trảm Phong nhìn người này liếc mắt, lẩm bẩm, "Con này cương thi chính là thủ Tổng thành bách tính địa hồn tế luyện, ta nói rồi thả người, đáng tiếc,

Tổng thành bách tính không đáp ứng."

Nói xong, một bên ảnh vệ, đã khinh thường nhìn thoáng qua thi thể.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Vạn Long Thực Thiên trận (2)

Kim Tam nhìn đỉnh đầu kim quang về mặt hắng giọng, nhìn thoáng qua trận pháp.

Lúc trước loạn chỉ tu sĩ cả người run, "Kim đã chủ, điều không phải ta, điều không phải ta chỉ người."

Kim Tam nhìn thoáng qua người này, hừ một tiếng, "Ta biết, chiến trận giao cho ta chỉ huy, người nghe lệnh đi thôi."

Tu sĩ này thiên ân vạn tạ, triều Kim Tam xá một cái, tâm niệm vừa động, thô nhát nhất đạo kim quang, chuyển dời đến Kim Tam đỉnh đầu, trên đầu hắc kim quang biến thành một đạo dây nhỏ.

Kỳ đỉnh đầu hắc giữ kim quang tu sĩ thấy này, đều thở phào nhẹ nhõm, Diệu Dương tông Đà chủ danh tiếng, những người khác vẫn là phi thường tin phục.

Kim Tam đỉnh đầu trắng kiện kim quang, có thể đánh đáng mọi người, tâm thần khẽ động, dây nhỏ di động phi khoái, sở hữu bị kim quang đánh đáng tu sĩ cùng thuận di như nhau, cấp tốc chuyển biến vị trí, một cái chiến trận, đảo mắt là được.

Dọn xong chiến trận, khoảng chừng một phút đồng hồ, đỉnh đầu kim quang phảng phát giục như nhau, lóe lên càng lúc càng nhanh.

Các tu sĩ nhìn chăm chú vào chiến trận, kim quang lóe ra đến một hơi thở một lần lúc, nếu như đoàn người còn không có động tác, kim quang mà bắt đầu giết người.

"Sở hữu tu sĩ, món vũ khí giao cho ta Cổ Mộc đã đệ tử đảm bảo, như có tư tàng, bản đã chủ phải giết hắc."

Các tu sĩ gật đầu, đám này cương thi là không thể giết, hơn nữa Vạn Long Thực Thiên trận miệng vỡ chỗ uy áp ngập trời, chỉ cần kim quang phá hỏng, mặc dù Phân Thần kỳ tu sĩ tới, cũng sẽ bị uy áp kinh sợ động một cái cũng không thể động, vũ khí, pháp bảo, đan dược, ở bên trong một điểm dụng không có, tất cả mọi người hiểu món vũ khí giao cho Cổ Mộc đã đệ tử.

Thấy trên người mọi người chỉ còn lại có nhất bộ đạo bào, Kim Tam gật đầu, "Xuất phát."

Kim Tam không dám đình lại, mang theo chiến trận, nhất bộ bước vào cương thi trong trận.

"Ngao. ."

Cương thi đàn chỉnh tề rít gào, phảng phát thổi lên chiến đấu kèn lệnh.

Vào trận tu sĩ, bị dây nhỏ đánh đáng, mỗi người đều cùng Kim Tam tâm ý tương thông. Tại trong trận, tất cả mọi người vũ khí, đều biến thành kim quang, đối phó nơi này cương thi, chỉ cần đem đỉnh đầu bọn họ kim quang xóa sạch, bọn họ cũng sẽ không cử động nữa, đồng dạng, tu sĩ đỉnh đầu kim quang nếu như bị đánh quang, bị Vạn Long Thực Thiên trận áp bách, cũng sẽ ở trong nháy mắt mất đi năng lực hành động, mặc cho người xâm lược.

Phá trận, rất đơn giản, nhưng là rất khó, cương thi hơn vạn, đỉnh đầu kim quang tổng cộng có tám tầng, mà các tu sĩ theo trận pháp bất đồng, cũng chỉ tại ba tầng, bốn tầng trong lúc đó biến hóa.

"Tiền bốn, tả tam, nhập sát môn cùng lục môn."

Kim Tam đối với mình chiến trận rất có lòng tin, hắc bày ra là một cái toàn bộ công trận pháp, tuy rằng chỉ có thể khiêng ở ba lần công kích, nhưng hắc chiến trận, không có thể như vậy cương thi chất phác chiến trận có thể so sánh.

Các tu sĩ chỉnh tề hành động, đến tiền bốn vị trí, một đạo đạo hình kim quang, dĩ chân khí vi dẫn, tại từng tu sĩ đỉnh đầu ngưng xuất, chém về phía cương thi đàn đỉnh đầu kim quang.

"Ba."

Một đạo rất nhỏ tiếng vang lên, cương thi đàn phía trên ngưng ra một cái đại lá chắn, chặn đạo hình kim quang.

"Tả tam, nhập lục môn."

Tu sĩ rất nhanh di động, tiến nhập lục môn, chân khí xuất, kim quang hình thành sóng lớn, triều bốn phương tám hướng vọt tới.

Kim Tam khòe miệng lộ ra vẻ hưng phấn, "Hồng thủy ngập trời, cùng ta có quan hệ gì đâu."

"Phốc "

Cương thi đàn đỉnh đầu đại lá chắn cùng sóng lớn tiếp xúc trong nháy mắt, dễ dàng sụp đổ, hộ thể kim quang cũng bị yểm rút một, cương thi đàn bị thương như nhau, tràn đại lượng thi khí cùng tử khí.

"Ngao."" dẫn đầu mấy con cương thi một tiếng rít gào, cương thi đàn đã chớp động.

Một đạo kim đao chém về phía tu sĩ, đã trăm rút tu sĩ đỉnh đầu một kim quang.

"Bình bát, tiến thập, nhập cát môn cùng đồ môn."

Kim Tam bình tĩnh nói, hấn bãi chiến trận bị cương thi cao mình không ít, cương thi xuất nhất chiêu, hấn có thể xuất hai chiêu.

Tu sĩ bước vào cát môn, đỉnh đầu kim quang lại khôi phục một,

Đi Kim Tam tu vi và nhân lực, tìm được cát môn dễ dàng, đáng tiếc lưỡng trận giao phong, cát môn đã đang không ngừng biến hóa, bên người có thể nhập, nhưng nếu như quá xa, còn chưa đi đến, đã bị cương thi đàn chém chết.

Trong chiến trận tu sĩ cũng là vẻ mặt dễ dàng, vừa giao thủ nhất chiêu, nhưng cao thấp đã phân đi ra.

Ngoài trận tu sĩ các mặt lộ vẻ vui mừng, trong trận đích tình hình, cũng đều bị kim quang chiếu hình tại ngoài trận, lúc trước sấm trận có mấy nghìn tổ, có phối, chỉ chốc lát không được, đã bị cương thi đàn đùa chơi chết, có tốt nhất, cũng không có Kim Tam Đà chủ như vậy tùy ý, xem Kim Tam bình tĩnh đáng đáp, nếu như điều không phải tưởng kéo dài thời gian, phòng chừng rất nhanh thì chiến thắng cương thi đàn.

"Không hồ là Diệu Dương tổng trẻ tuổi nhất Đà chủ, như vậy xuất thân nhập hóa chiến trận, cũng chỉ có Đà chủ có thể bãi đi ra."

"Đúng vậy, xem Đà chủ bộ dáng thoải mái, phòng chừng này chiến thật có thể mang xuống "

"Đà chủ đa tha một hồi, tiền bối lập tức đi ra." Các tu sĩ hô to.

Ngoài trận,

Trảm Phong cùng ảnh vệ cũng có thể nghe được các tu sĩ tiếng la, trên mặt đều lộ ra vẻ khinh thường.

Tha, người là có thể tha, nhưng người tha quá một khắc đồng hồ thử xem, một khắc đồng hồ vừa đến, này một trăm nhân sẽ bị trận linh cho rằng là thủ hộ bất lực, sẽ triệt hồi đỉnh đầu bọn họ hộ thể kim quang. Đến lúc đó, quang chỗ hồng uy áp, là có thể đè chết phân nửa nhân, còn dư lại cũng chạy không thoát cương thi đàn vây công.

Trong trận.

Kim Tam như thường chỉ huy chiến trận.

Sấm trận tu sĩ không vội không hoảng hốt, bọn họ án lệnh hành động có thể, đám này cương thi tuy rằng hung ác độc địa, nhưng bọn hấn tạm thời cũng có kim quang bảo hộ, trong thời gian này, cương thi không gây thương tổn được hấn môn.

"Tiền tam, thoái năm, nhập sanh môn cùng sát môn."

Tu sĩ di động đến sanh môn, nhất đồ nhà tù chặn bốn phương tám hướng, thập hồi thờ trong vòng, sở hữu công kích miễn dịch, còn có thể khôi phục một kim quang.

Kim Tam chuyện trò vui vẻ, thật giống họ Gia Cát trên đời như nhau.

Kim Tam là chuẩn bị mang xuống, cương thi hộ thể kim quang bị hấn có còn lại hai tầng lúc, hấn sẽ không đang công kích, chỉ tìm cát môn, sanh môn, hưu môn những ... này trận môn tránh né, trong lúc, hấn còn triển lộ ba lần bản thân trận pháp cát môn, mạnh mẽ cấp cương thi đàn khôi phục, không phải, đã sớm kết thúc.

Ngay các tu sĩ đắc ý lúc, mọi người đỉnh đầu kim quang lần thứ hai lóe lên.

"Ừ?"

Kim Tam cả kinh, chẳng lẽ sấm trận còn có thời gian hạn chế, bị kim quang bảo hộ quá, trong vòng một ngày, kim quang lại vào cơ thể, cũng sẽ không đối với người tạo thành thương tổn, nhưng lúc này nhi Kim Tam mang một trăm nhân là ở đại trận chỗ hồng, đây chính là năm đó Phong Thiên lão tổ bố trí trận pháp, quang trận khâu đích uy áp, là có thể đem mọi người đè chết, huống chi còn có nhiều như vậy cương thi, tu sĩ kim quang hộ thể, đám này cương thi coi như thành thật, nhưng kim quang tán đi, hấn cũng không tin, đám này cương thi còn có thể cùng hiện tại như nhau.

"Khoái, tiền thập, hữu bát, nhập lục môn cùng trăm môn, trận linh xuất hiện biến cố."

Kim Tam gấp giọng nói rằng.

Các tu sĩ đã cảm giác được đỉnh đầu kim quang lóe ra, vội vàng biến hóa.

Nhất đạo kim quang tạo thành sóng lớn, một thanh đại phủ, triều cương thi đàn phóng đi.

Cương thi đỉnh đầu ở đây xuất hiện một cái đại lá chắn.

"Tả hướng hữu thối, hậu hướng tiền thối, để cho bọn họ thử xem ta Hồ Cự trận bốn trận năng lực."

Tu sĩ đang thay đổi, một đạo to lớn hồ ảnh, xuất hiện ở đỉnh đầu mọi người, triều cương thi đàn phóng đi.

"Ngao, ngao."

Dẫn đầu cương thi đều là đạo hạnh sâu, thần chí cũng không có thiếu, thấy đầu hồ vọt tới, hai tiếng rống to hơn.

Cương thi bốn trận cũng là một trận thật nhanh di động, nhất đạo kim quang cự trào, xông về nhào tới đầu hồ.

"Oanh. ."

Một đạo to lớn âm hưởng, đầu hồ bay thẳng đến cự trào đụng vào, cương thi ngay cả nhiều người, nhưng trận đạo so với Kim Tam lại, kém xa lắm, cự trào dễ dàng sụp đổ, đầu hồ đụng vào cương thi đỉnh đầu, cương thi trên đầu hộ thể kim quang, liên tới hậu một đạo cũng bị đánh vỡ.

"Gào khóc."

Cương thi đàn một trận tru lên, từ khí dật tán, nhưng đám này cương thi ngoại trừ đỉnh đầu hộ thể kim quang, trên người cũng có hộ thể quang trảo, mặc dù kim quang bị ép, thi khí đại lượng dật tán, đã không có gì đáng ngại, lập tức đã bị trận linh bắn ra kim quang khôi phục lực lượng.

Nhưng các tu sĩ cũng không có hộ thể kim quang, tuy rằng cương thi trận phá, nhưng mọi người trong thời gian ngắn chạy không thoát phạm vi này, trong trận thi khí cùng từ khí, tự nhiên mà vậy, bị trận linh cho rằng là bọn họ tán đi ra ngoài.

Trong nháy mắt, phong vân chợt biến, vô số hình rồng hư ảnh không có vào cương thi quần chúng, cương thi đàn một trận hưng phấn tru lên, lập tức, khô khan trong ánh mắt xuất hiện nhất ti linh động.

Ngoài trận cũng là một trận kinh hô, nguyên bản chẳng có gì lạ cương thi trận trong nháy mắt biến hóa, một cỗ to lớn uy áp, xuất hiện ở cương thi trong trận, toàn bộ cương thi ngoài trận vì xuất hiện một đạo màn sáng, màn sáng thượng tựa hồ có vô số thần long, ở phía trên bốn tẩu rít gào.

Từ xa nhìn lại, đã áp mọi người không thờ nổi.

Lữ Thiên cũng bị này to trận thế kinh trụ, mười vạn năm, còn có thanh thế lớn như vậy, lớn như vậy uy áp. Đây là Vạn Long Thực Thiên trận, Phong Thiên lão tổ, quả nhiên là danh bất hư truyền.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Vạn Long Thực Thiên trận (3)

Lữ Thiên cũng bị này to trận thế kinh trụ, mười vạn năm, còn có thanh thế lớn như vậy cùng uy áp. Đây là Vạn Long Thực Thiên trận, Phong Thiên lão tổ, quả nhiên là danh bất hư truyền.

Lữ Thiên cảm thán.

"Hào trận pháp cường đại, đây là lần thứ sáu, thế nào lần này so sánh với thứ hình như mạnh rất nhiều. ?"

"Người không thấy rất nhiều cương thi đều tiến hóa, cư nhiên hơn mấy trăm chỉ hắc mao cương, thật không biết chờ tiền bối đi ra sau đó, nơi này cục diện sẽ biến thành cái dạng gì. ."

"Đúng vậy, thật là nhiều hắc mao cương thi, cầm đầu mấy con phi cương, nếu không âm u nguyệt âm hoa hấp thu chưa đủ, sợ có thể trực tiếp tiến hóa thành quái vật gây hạn hán, muốn chân đi ra như vậy một con, thì là tiền bối đi ra, muốn thu thập hán cũng muốn phí một phen tay chân." Nhất người nói.

Các tu sĩ một trận nghị luận, quái vật gây hạn hán đúng đám tu sĩ mà nói tình không xa lạ gì, Thiên Vũ đại lục xuất hiện quái vật gây hạn hán chẳng có gì lạ, quái vật gây hạn hán tuy rằng rất khó đối phó, nhưng ngoại giới đại năng vô số, chỉ cần có quái vật gây hạn hán xuất hiện, còn không có ra hồn, đã bị đại tông câu đối hai bên cửa hợp thất cổ, nhưng vẫn như cũ ra khỏi không ít thành khí hậu quái vật gây hạn hán, không thể nghỉ ngơi, mỗi một chi, đều cấp Thiên Vũ đại lục để lại ấn tượng thật sâu.

Lúc này, các tu sĩ đều bị áp chế đến Kim Đan kỳ, nếu quả thật có quái vật gây hạn hán xuất hiện, thì là không ra hồn, muốn thất cổ, cũng không phải đơn giản có thể làm được.

Một bên Diệu Dương tông tu sĩ thấy mọi người nghị luận cái này, trừng quá khứ, "Không được vọng ngôn tiền bối, mặc dù quái vật gây hạn hán xuất hiện, cũng không cần các người quan tâm, toàn sức chân khí đột phá vòng vây chứ."

Các tu sĩ e ngại nhìn thoáng qua người này, không nói thêm nữa, nhưng chu vi tu sĩ trong ánh mắt áp lực càng đậm.

Trong trận.

Kim Tam sắc mặt biến hóa, này đại châm lại bên ngoài xem vẫn chỉ là áp lực, nhưng chân đến trong trận, vạn long tán phát khí thế cùng không chỗ nào không có mặt kim quang, làm cho chân khí đều yếu đi ba phần.

"Duy trì trận pháp không nên cử động."

Kim Tam quát một tiếng, các tu sĩ khẩn trương nhìn chăm chú vào chu vi, lúc này, Vạn Long Thực Thiên trận trận linh bám vào ở đây, ngoại giới uy áp mặc dù không có, nhưng bọn hán đã không có hộ thể kim quang, không có kim quang xem như điều hành, các tu sĩ trận hình biến hóa, toàn bộ Kim Tam chỉ huy cùng các tu sĩ linh ngộ, không thể nghỉ ngơi gia tăng rồi rất lớn độ khó.

"Kim đà chủ, chúng ta làm sao bây giờ, những ... này cương thi bị vạn long khống chế, các hung hãn rất."

"Những ... này cương thi thật là mạnh, trống rỗng tăng lên một cấp bậc dường như, mấy con phi cương, đều có vài phần quái vật gây hạn hán khí thế của."

"Ta còn không muốn chết, ta là thiên tài, ta còn có tương lai tốt đẹp." Một cái tu sĩ tựa hồ bị trận linh khí thế của sợ choáng váng.

Kim Tam nổi giận.

"Không cần loạn, đã chết thiên tài chỉ là một đồng phân, muốn sống, lập tức đem mệnh lệnh của ta chấp hành triệt để điem."

Kim Tam hàm ý thanh tâm công pháp vừa quát, chấn tĩnh sở hữu tu sĩ, đại trận áp bách quá mạnh mẽ, thì là tâm trí kiên nghị hạng người, không có Hóa Thân kỳ trở lên tu vi, đã rất dễ hoảng loạn, hoảng loạn, là mấy ngày nay các tu sĩ đại lượng tử vong nguyên nhân chủ yếu, đại trận không phải là không có sấm đi ra, nhưng sống sót xông ra đại trận tu sĩ, bọn chúng đều là linh tính, kiên nghị, tu vi bất phẩm nhân.

Các tu sĩ phản ứng kịp, cảm kích nhìn thoáng qua Kim Tam, ở chỗ này, nếu như liều mạng đánh một trận còn có cơ hội sống sót, tự loạn trận cước nói, nhất định sẽ chết ở chỗ này.

"Đà chủ, chúng ta thế nào phá, ngài nói đi, chúng ta nhất định ghi nhớ mỗi một chữ."

Kim Tam gật đầu, âm hồi tam giác trong mắt lóe lên vài phần chẳng đáng.

"Chúng ta điều không phải phá trận, mà là muốn chạy đi, nhất tâm đào tẩu, đã điều không phải không có có cơ hội sống sót, lúc trước chạy ra đại trận mấy người chính là ví dụ, nhưng Vạn Long Thực Thiên trận quỷ thần khó lường, sinh hư thương tử bốn loại trận môn, ta chỉ quan sát như thế một chút,... ít nhất ... Liên thấy mười mấy, ta không dám khẳng định chân chính sanh môn ở đâu, trận môn thời khắc đều ở đây biến hóa, còn có đại lượng lừa dối hoặc giấu giếm giả môn."

"Đà chủ, chúng ta tất cả nghe theo người, cho dù chết, cũng sẽ không đứng Đà chủ có cái gì ghi hận."

Kim Tam hài lòng nhìn thoáng qua nói chuyện tu sĩ, "Hào, bản đà chủ làm hết sức, nhưng là muốn chư vị toàn lực phối hợp."

Đám tu sĩ gật đầu.

Kim Tam rất nhanh bố trí trận pháp.

Cùng lúc đó, Vạn Long Thực Thiên trận cũng được, bị lúc trước đại xuất mấy lần uy áp, áp tại trên người mọi người, tu vi chênh lệch tu sĩ về mặt bệnh trạng ứng hồng, cả người chân khí dật tán, tựa hồ có Kim Đan vỡ tan xu thế.

"Dựa theo lúc ban đầu trận pháp, trở lại vị trí của mình, cho dù chết, cũng muốn thủ vững ở vị trí của mình."

Một nửa tu sĩ chia vào về mặt ứng hồng, trở lại vị trí của mình, lúc trước chạy đi mười mấy người, trong đó có một Kim Đan sơ kỳ tu sĩ, đây là mọi người hy vọng.

"Ngao."

Trống trống sinh ra một đạo long ngâm, một đạo to lớn đạo ảnh triều các tu sĩ bỏ tới.

"Bình tam, thối bốn, nhập cát môn cùng hưu môn."

Kim Tam chỉ huy, các tu sĩ rất nhanh di động, bình tam thối bốn, trong đó tam bốn, nói điều không phải bước tiến, mà là tam cùng bốn cái trận vị, các tu sĩ dụng hết toàn lực, lúc này không có kim quang hộ thể, bị bỏ trúng nói, là thật đã thật thương thế.

"Thình thịch."

Đại đao còn đang giữa không trung, mọi người Hồ Cự trận ngoại lồng bảo hộ, truyền ra một đạo kịch liệt tiếng va chạm, tu vi thấp tu sĩ miệng ói ra huyết.

"Đây là có chuyện gì, công kích còn chưa tới a."

"Phốc. Đà chủ, đây là Vạn Long Thực Thiên trận công kích sao."

Kim Tam cũng bị đột như kỳ lai công kích làm cho có chút phát mộng, "Không nên lời vô ích, án trận vị đi."

"Tuân lệnh."

Không ít tu sĩ chịu đựng thương thế, án Kim Tam mệnh lệnh hành sự.

..

Lữ Thiên thấy Kim Tam Hồ Cự trận bị vô hình công kích thương tổn được, ánh mắt nhất ngưng, ngày hôm trước Độ Kiếp lúc, tối hậu một đạo bạch lôi hạ xuống, hấn toàn lực chống đối, phía sau đã phát sinh một tiếng long ngâm, sau đó, bạch lôi phảng phất đã bị bản thân toàn lực một kích dường như, yếu đi ba phần.

Long ngâm dĩ nhiên chính là hấn chiến linh phát ra, lúc trước Nhất Đăng đại sư tự hỏi qua hấn, hỏi hấn long đồ đẳng chiến linh có tác dụng gì, Lữ Thiên vừa thức tỉnh, không biết, nhưng xem đến nơi đây, Lữ Thiên tựa hồ hiểu.

Mỗi một một chiến linh hấn là đều có hấn đặc biệt tác dụng .

Một bên truyền tới Nhất Đăng đại sư xem Lữ Thiên trầm tư, mắt lộ ra xuất vẻ hưng phấn, vỗ nhẹ Lữ Thiên một cái hạ, cắt đứt Lữ Thiên tự hỏi.

"Đại sư, làm sao vậy?" Lữ Thiên vẫn đạo.

Nhất Đăng đại sư cười nhìn Lữ Thiên, "Thí chủ, nhìn người tựa hồ là đang suy tư, ta sẽ nói cho người biết một điểm bí mật, Phong Thiên vũ tổ năm đó bố trí trận pháp, đều là căn cứ vũ tu trung, thức tỉnh các đặc thù vũ mạch bố trí, này Vạn Long Thực Thiên trận, tựa hồ cùng người thức tỉnh vũ mạch có chút liên quan."

"Nga? Đại sư cho là như vậy."

Nhất Đăng vẫn là cười híp mắt nhìn hấn, "Thí chủ, ngày đó Độ Kiếp, người nhất định vận dụng vũ mạch chứ, cùng lão nạp nói một chút, long đồ đẳng vũ mạch có tác dụng gì."

Lữ Thiên nhìn thoáng qua xa xa trận pháp, "Đại sư, trận pháp này cùng Lữ mỗ vũ mạch không có có quan hệ gì, về phần ta long đồ đẳng vũ mạch có sinh môn tác dụng, Lữ mỗ cũng không biết."

Lữ Thiên ngoài miệng tuy rằng nói như vậy, nhưng trong lòng nhắc lên ngập trời sóng biển, Phong Thiên vũ tổ dĩ nhiên có thể căn cứ vũ mạch bố trí trận pháp, nhưng lúc trước Lữ Thiên nghe nói, Phong Thiên Vũ Đế trận pháp, đều là theo viễn cổ ba mươi sáu bí bảo trung 'Long Mạch chân giải' trung ngộ đi ra ngoài.

Hấn có Vô Tự thư, nghe nói cùng ngày, hấn thậm chí nghĩ Vô Tự thư chính là Long Mạch chân giải.

Chiến trận giống như là trận pháp hấn đã biết, hiện tại Nhất Đăng đại sư còn nói, trận pháp cùng vũ mạch còn có quan hệ, đây chẳng phải là.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Trận pháp thất tinh

Ngoài trận,

Trảm Phong về mặt không hiểu nhìn sấm trận nhân, không riêng gì hắn, vũ mạch bàng, đã có rất nhiều trận pháp tạo nghệ rất sâu nhân, cau mày nhìn đại trận.

"Bình tam, thối bốn?"

Phong Thiên vũ tổ trận pháp, này trận đạo đi vị đúng sai, ai cũng không dám vọng ngôn, sấm trận Kim Tam, đi đã đúng là vị trí này, Vạn Long Thực Thiên trận sâu cạn mọi người không nhìn ra, nhưng hắn bày ra Hồ Cự trận, còn có rất nhiều nhân có thể nhìn ra môn đạo, Kim Tam lúc này chỗ đứng, cùng toàn bộ Hồ Cự đại trận không hợp nhau, thậm chí có một cỗ xung đột cảm.

"Đường chủ, này Kim Tam đang đùa hoa chiêu gì, thuộc hạ thể nào cảm giác, này Hồ Cự trận có hắn, trái lại uy lực yếu đi không ít." Một bên ảnh Vệ thống lĩnh vấn đạo.

Trảm Phong nhíu, "Ta đã không nhìn ra mảnh khỏe, hắn trận pháp, chính hắn đứng, đúng lúc là một cái hướng vị, hơn nữa không riêng hắn, người xem cùng hắn đồng dạng mặc lục bào mấy người, nếu là không có bọn họ mười mấy, này Hồ Cự trận, uy lực... ít nhất ... Còn có thể lớn hơn gấp đôi."

Một bên ảnh vệ không giải thích được, trong trận hướng vị, chính là một cái trận pháp Thiên Ki vị.

Một cái trận pháp, ngoại trừ, sinh, tử, hư, thương, có lẽ cái khác cách gọi trận môn, còn có rất nhiều then chốt vị trí, tỷ như dĩ bắc đầu thất tinh mệnh danh, Thiên Quyền, Thiên Xu, Thiên Ki, chờ bảy vị trí, này bảy tinh vị, mỗi một một, đều là một chỗ sinh tử giao nhau, mỗi một một cũng là đại trận then chốt, tỷ như Thiên Ki hướng vị, tiền tam, chính là đại trận mất trận, thối năm, chính là đại trận thương môn, bị người vẫn chiếm, mất trận cùng thương môn câu thông, tự nhiên không duyên có tồn nhiều lưỡng phân lực khí, nhưng trận pháp vận hành không khoái.

"Hắn đứng chính là hướng vị? Vậy hắn không phải là tìm chết sao." Ảnh vệ không hiểu nói.

Đường chủ lắc đầu, "Không riêng gì hắn, cái khác mấy người mặc lục bào, có một đứng ở Thiên Quyền phá vị, Thiên Xu thanh hoàng vị, trong trận thất tinh, bọn họ chiếm sáu, có bọn họ, không riêng đại trận uy lực đánh xuống không ít, hơn nữa, Kim Tam muốn phá vỡ mình Hồ Cự trận, chỉ ở phát tay trong lúc đó."

Ảnh vệ không nghĩ ra, nhưng vẫn là nở nụ cười, "Này Kim Tam khẳng định có cái gì tính toán, liên cùng nhau chiến đấu đồng bào đều tính toán, chân không làm ... thất vọng hắn cấp kia mất tam giác."

..

Vũ mạch ngoại,

Lữ Thiên gật đầu, "Không sai, Vô Cực, Kim Tam lúc này đứng, chính là hắn mình Thiên Ki vị."

Triệu Vô Cực lấy được khẳng định, nếu không không có mình bạch, trái lại càng thêm mê hoặc, "Đường chủ, người này làm gì chiếm mình hướng vị, hắn đứng chính là hướng vị, người Thanh Vân tông trưởng lão, đứng nhất định là phá vị, phá vị bị chiếm, mất trận tiêu diệt chỉ ở phát tay đang lúc, hắn rõ rệt cuộc muốn làm gì."

Lữ Thiên nở nụ cười, "Trong trận thất tinh, bọn họ chiếm sáu, sau cùng chỉ cần bị chiếm, Hồ Cự trận trong nháy mắt bị phá, tại Vạn Long Thực Thiên trận trung, nếu như hắn trận pháp phá, hắn còn dựa vào cái gì đối kháng trận linh, Vô Cực, người cho rằng Kim Tam là một cái kẻ ngu si sao."

"Đường chủ, người là thuyết. ."

Lữ Thiên gật đầu, "Không sai, Thanh Vân tông cùng Cổ Mộc đà nhân, chiếm không chỉ là Hồ Cự trận thất tinh, chỉ cần thất tinh tối hậu nhất tinh tương liên, bọn họ sẽ cấu thành một cái mới Hồ Hành trận, dĩ Hồ Cự trận dư uy, hơn nữa dĩ chạy trốn làm chủ Hồ Hành trận, bọn họ chạy ra vạn long trận nắm chặt nhiều hơn gấp đôi không ngừng, đám kia tu sĩ xong."

Một bên Nhất Đẳng nhíu, "Thí chủ, người là thuyết, này Kim Tam tưởng hại bãi trận tu sĩ, trợ bản thân chạy trốn."

"Đúng vậy, đại sư, Hồ Cự trận vừa vỡ, Hồ Hành dắt Hồ Cự dư uy đào tẩu, hơn nữa các tu sĩ hoàng không trạch lộ, còn có thể thay bọn họ đỡ không ít công kích, đám kia tu sĩ, hẳn phải chết không thể nghi ngờ." Lữ thiên hạ đáp quan luận.

Hừ. . Nhất Đẳng đại sư mất hồ tóa ánh sáng, hẳn đồ đệ vị trí, đang lẩn trốn xuất Tổng thành lúc, Kim Tam tự nói cho hẳn biết, nếu không phạt hiệu tình thâm, Nhất Đẳng hận không thể lúc đó tự đập chết hẳn, không nghĩ tới người kia, không từ thủ đoạn đến loại tình trạng này, Nhất Đẳng có chút hối hận.

Trong trận,

Kim Tam còn đang chỉ huy giữ trận pháp lánh.

Không thể không nói, Kim Tam tại trận đạo thượng tạo nghệ rất cao, mặc dù có vài lần thác vào tứ môn, nhưng bằng các tu sĩ một lòng đoàn kết liều chết, cùng Kim Tam vài lần tình diệu biến trận, Hồ Cự trận còn là tới đỉnh, lúc này đã đến vạn long trận ranh giới.

Một trăm danh tu sĩ, đã lục tục có hai mươi nhân bị đánh chết, còn dư lại, đã đến rồi nó mạnh hết đà nông nổi, nhưng lúc này thì, các tu sĩ trên mặt các trên mặt tràn đầy hưng phấn, bởi vì cách kim quang, bọn họ đã mơ hồ thấy ngoài trận sư huynh đệ.

"Các vị đạo hữu, cuối cùng này một môn, Kim mỗ là thật không dám xác định, lúc trước khẳng định mười lần, có chín lần là sai, cường đi chín lần, đã có tám lần đúng."

"Kim tiền bối, người cũng không nên khách khí, không có tiền bối, mấy lần vô hình công kích, ta đợi sẽ chết tuyệt, tiền bối chỉ, chính là ta chờ chết hợp lại mục tiêu, lần này mặc kệ đúng sai, tức liền đến Diêm La điện, ta đợi cũng sẽ niệm Kim tiền bối ân đức."

Còn là nói chuyện lúc trước tu sĩ, người này như thế có thể nói, Kim Tam đều có chút luyến tiếc cái hồ hấn.

"Hào, nếu các đạo hữu như vậy tin tưởng Kim mỗ, Kim mỗ tự không khách khí, các vị đạo hữu, triệu vạn long trận thả ra sở hữu chân khí, có được hay không, tự xem tới hậu lần này."

"Hào." Một mảnh ứng đối thanh, đại trận trung kim quang bĩ lĩnh đan diệu được gì đều dùng được, các tu sĩ chân khí căn bản là không dùng hết, nghe được Kim Tam nói như vậy, tất cả đều không để ý cả người thương thế, liều mạng vãng Hồ Cự trận quán thâm chân khí.

Kim Tam nhìn thoáng qua liều mạng các tu sĩ, hài lòng gật đầu.

"Các vị đạo hữu, thôi nhất, nhập khai dương, bình tam, cường sấm sanh môn."

"Tuân lệnh."

Các tu sĩ rất nhanh di động.

Vạn Long Thực Thiên trận làm sao sẽ thả bọn họ rời đi, một đạo nhận một đạo kim đao tại trong trận sinh ra, mỗi sinh ra một đạo, Hồ Cự trận vòng ngoài quang trảo, chính là một trận kịch liệt ba động.

Loại này vô hình công kích, các tu sĩ đã thích ứng, liền ngoài trận Nhất Đẳng đại sư đều đoán được, đây là Vạn Long Thực Thiên trận năng lực đặc thù, mỗi phát sinh một đạo công kích, tại đối thủ làm ra phản ứng trước, mạnh mẽ cấp đối thủ tạo thành một lần thương tổn, loại năng lực này không có tên, Nhất Đẳng đại sư cho hẳn gọi là long uy, tuyệt đối siêu việt thiên cấp vũ kỹ năng lực.

"Bang bang phanh."

Các tu sĩ liều mạng quán thâm chân khí, không để ý vạn long trận công kích, cắn răng cứng rắn khiêng.

Kim Tam hài lòng gật đầu, "Hào. Các huynh đệ, Kim mỗ lần thứ hai cảm tạ, nhập khai dương. "

A? . Cẩn rằng ngành kháng các tu sĩ sững sốt, điều không phải đã thối một sao, thế nào còn nhập khai dương.

Đúng lúc này.

Hồ Cự trận trung khai dương vị, một cái tu sĩ bỗng nhiên đập đi vào, nguyên bản khí thế như hồng Hồ Cự trận, trong nháy mắt bạo, tám mươi tu sĩ toàn lực quán thâm chân khí mạnh bao nhiêu? Nhất bạo lực, trực tiếp đem vạn long trận thả ra kim đao tạc thành bụi phấn, liền bị kim quang bao phủ cương thi, cũng bị nó chết mấy trăm chỉ.

"Thật mạnh bạo tạc, trong trận chuyện gì xảy ra."

"Liền Vạn Long Thực Thiên trận đều bị nổ một trận ba động, Kim đà chủ rút cuộc dùng thủ đoạn gì."

"Công kích như vậy, đa lai vài lần, sợ không cần cái kia tiền bối đi ra, Kim đà chủ cũng đã có thể phá trận."

Ngoài trận, nghị luận ầm ĩ, cũng bị đại trận đột nhiên bạo tạc kinh trụ.

"Mau nhìn. Đó là Kim đà chủ, Kim đà chủ đi ra, đại gia khoái đi lên hỗ trợ, Kim đà chủ bị thương. . " Một cái tu sĩ hô.

"Cái gì. . Còn có người, lại có hơn mười người chạy ra, hai ngày, đã chết hai mươi vạn tu sĩ, cũng chỉ chạy đến mười mấy người, Kim đà chủ trăm người là có thể mang hơn mười người đi ra, thật là lớn bản lĩnh. . "

"Đúng vậy, thì là đều là trọng thương, cũng là kỳ tích. . Thế nhưng, chạy thế nào đi ra ngoài tất cả đều là Cổ Mộc đà đệ tử, chỉ có ba cái ngoại tông nhân. . "

Thế nhưng người này nghi hoặc, rất nhanh thì bị kích động đè lại. Một lần chạy ra mười mấy người, đã là mấy ngày nay lớn nhất kỳ tích.

Lữ Thiên đoàn người nhìn một màn này, liền Nhất Đẳng đại sư đều là vẻ mặt cười nhạt, ba người kia ngoại tông nhân, là Thanh Vân tông trưởng lão, lần này sấm trận, trốn tới tất cả đều là Kim Tam chính là thủ hạ, nào có cái gì ngoại tông nhân.

"A đi đà phạt." Nhất Đẳng đại sư mắt hồ trừng trừng, theo trong nháy mắt vật móc ra một bà giới đao.

Nhất Đẳng đại sư mắt thấy sẽ bão nổi.

Bị Lữ Thiên kéo lại, "Đại sư, mười vạn tu sĩ công nhận anh hùng, người bây giờ đi, căn bản không giết được hắn."

Nhất Đẳng đại sư xuất mấy hơi thở, cắn răng đem giới đao thu về.

"Chủ nhân. Đây gốc tử cũng không phải người tốt, người nhượng hắn đi bái. . " Thảo nhi râm rì nói.

Nhất Đẳng đại sư sắc mặt nhất thời thay đổi xấu xí không gì sánh được. Gốc tử? Có bao nhiêu vạn năm, không ai dám ở trước mặt hắn thuyết hai chữ này.

"Hắc nha. Người này tiểu Hồ yêu, còn không có nhân quần được người. . " Nhất Đẳng bị khí vén cánh tay vãn tay áo.

Thảo nhi tuyệt không sợ hãi, không phục trừng mắt hòa thượng.

"Thảo nhi, không nên nói lung tung, đại sư lúc trước mang người đi, là sợ bầu trời lôi điện thương tổn được người.

Lữ Thiên nở nụ cười, một bà đem Thảo nhi ôm vào trong ngực.

"Hừ hừ. Lữ Thiên, người tự quán giữ nàng chứ, nhỏ như vậy dụ dỗ bại hoại, chỉ biết đầu độc lòng người. Hừ hừ." Nhất Đẳng đại sư bị khí thẳng hừ hừ.

"Ta vốn chính là hồ ly, nhưng thật ra người, nhậu nhệ, còn nhìn lên nữ nhân tấm, người một xú hòa thượng, phôi hòa thượng."

"Ta lúc nào nhậu nhệ, còn nhìn lên nữ nhân tấm, người đây là vũ nhục nhân cách của ta, không đúng, người này tiểu Hồ yêu là đang vũ nhục toàn bộ Phật môn." Nhất Đẳng giọng chân la hét.

Mấy người cười nhìn một lớn một nhỏ đầu võ mồm, Nhất Đẳng đại sư trước mặt người khác luôn là một bộ đắc đạo cao tăng đáng kính, cùng Lữ Thiên tuy nhiên tùy ý, lại cũng không có quá như vậy thất thố thời gian. Nghĩ không ra, một cái lão hòa thượng cùng một cái thập tuổi tiểu cô nương, làm sao có thể nói đến cùng đi.

Mấy người cười nói.

Xa xa tu sĩ lại lại truyền tới nhất trận kinh hô.

"Tại sao có thể như vậy. . "

"Dựa vào cái gì, vị đạo hữu này mới vừa sấm hoàn đại trận. Thế nào còn lại chọn hắn."

"Ta nguyện ý thay vị đạo hữu này sấm trận, vũ tu môn, các người giảng không nói một điểm cơ bản đạo nghĩa."

Kim quang ngoại lại truyền đến một tiếng hừ lạnh, "Hừ. . Thủ long mạch hội có hậu quả gì không, đều là tu sĩ, cũng không cần ta giải thích thêm, các người làm ra việc này, còn theo ta nói cái gì đạo nghĩa, hơn nữa, vừa, mấy vị này hại. . "

"Hào, ta sấm"

Ngoại giới thanh âm vẫn chưa nói hết, bị kim quang bao phủ Thanh Vân tông trưởng lão gãy dựa đứng lên, trưởng lão gương mặt phần hận nhìn chăm chăm kim quang ở ngoài. Bọn họ tuy rằng xông ra đại trận, nhưng là đều dùng ra bảo mệnh con bài chưa lật, tuy rằng không chết, nhưng thương thế cũng không phải nói đùa.

Kim Tam vẻ mặt xấu xí, hắn bị lựa chính là đám này vũ tu nhúng tay, mình ở trong trận mờ ám, cư nhiên đã không có giấu diếm được bọn họ, nhờ có trưởng lão chủ động đứng dậy, không phải bị nói hết rồi, hắn Cổ Mộc đà coi như là Diệu Dương tông phân đà, sau đó cũng khó mà tại tu sĩ trung lập đủ.

"Hừ, tiên tu. Một đám không từ thủ đoạn tiểu nhân mà thôi."

Trong trận một trận tức giận mắng, nhưng ngoài trận không còn có thanh âm.

"Đại trưởng lão, người một hồi nhất định phải cẩn thận, tại trong trận được vật vô hiệu, lần này người hàm chứa mấy viên Đoạn Tục đan tiến đi thử một chút." Kim đà chủ dặn dò.

"Tạ ơn Đà chủ quan tâm, không cần, ta đây thứ khó thoát khỏi cái chết, ta chọn hấn theo ta vào trận."

Thanh Vân tông trưởng lão nói, chỉ hướng xa xa, theo ngón tay của hấn, nhất đạo kim quang, rơi vào xa xa Lữ Thiên trên đầu.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Âm mưu hoặc là dương mưu

Thanh Vân tông trưởng lão nói, chỉ hướng xa xa, theo ngón tay của hấn, nhất đạo kim quang, rơi vào xa xa Lữ Thiên trên đầu. . .

Lữ Thiên đứng dậy, kim quang chỉ, không được cũng không được.

Lữ Thiên một cái hạ trở thành mười vạn tu sĩ tiêu điểm, vừa đại trưởng lão nói, mọi người đều nghe được, 'Khó thoát khỏi cái chết, chọn hấn theo ta. .'

"Người kia là ai, như thế nào cùng cái này Thanh Vân tông đại trưởng lão có lớn như vậy thù."

"Không thể nào, người này còn trẻ như vậy, đại trưởng lão cũng phải hơn một nghìn tuổi, có thể có thù oán gì."

"Mau nhìn, đi tới người này, mặc cư nhiên cũng là Diệu Dương tông phục sức." Một cái mắt sắc tu sĩ nói.

Lữ Thiên thần nhiên, Thanh Vân tông nhân không hợp nhau hấn, hấn mới sẽ cảm thấy kỳ quái, đồng dạng, Lữ Thiên đã đã sớm tưởng giải quyết mười người này, chỉ là bọn hấn mười người theo Kim Tam, Lữ Thiên tìm không được xuất thủ lý do mà thôi.

Kim Tam sắc mặt có chút khó coi, thăm mắng cái này đại trưởng lão không biết làm nhân, đối phó Lữ Thiên tự đối phó hấn bá, người làm trò nhiều người như vậy nói ra, còn bị nhân vạch trần, người nhượng ta nói như thế nào.

"Khái khái. Cổ đạo hữu, người nói như vậy, chẳng lẽ các người có thù oán gì, có cừ oán có thể lên giải quyết, không đáng đối với ta Diệu Dương tông nhân như vậy đi. ." Kim Tam đem Diệu Dương tông ba chữ cẩn đặc biệt trọng, một đôi mắt tam giác híp thành một đường may.

"Sư thúc, người không biết, người này cực độ đáng trách, thì là ta chết, cũng muốn kéo hấn làm đệm lưng."

Ừ? Kim Tam thiếu chút nữa xiu vì tức, cái này sư diệt thế nào như thế không thông đạo lý đối nhân xử thế, tu luyện tu sủa sao, "Vô liêm sỉ. Người một không tranh khí đồng tây, xem như người sư thúc ta đều nghĩ mất mặt, ta là không quản được người, người yêu dù thế nào dù thế nào chứ. ." Kim Tam nói, đem đầu chuyển hướng mọi người, ". Chư vị đạo hữu, sư môn bất hạnh a, ra như thế một không nghe quản giáo đồ hỗn trưởng, này Lữ Thiên, cũng là ta Diệu Dương tông đệ tử, đồng môn vào lúc này tranh đấu, nhượng đại gia chế giễu, nếu như đại gia nghĩ ta Kim Tam còn có chút mặt mũi, sau khi xem, chư vị tự đã quên chứ."

Kim Tam vẻ mặt 'Bì phần' nói.

Các tu sĩ âm thầm gật đầu, môn phái nào cũng không phải thù sát như nhau, đồng môn tranh đấu, có chút quá kích môn phái, thậm chí còn cổ vũ quá, đừng nói Diệu Dương tông như vậy đại phái.

Thanh Vân tông nhân ám hại hấn, cư nhiên bị nói thành đồng môn tranh chấp, Lữ Thiên nhìn Kim Tam mặt nhọc, cũng không nhiều thuyết, Triệu Vô Cực mấy người cùng sau lưng Lữ Thiên, tiểu hồ ly tác ở phía xa hung hăng đập cổ làm ra về Kim Tam.

"Tham kiến đà chủ." Lữ Thiên đi tới phụ cận, thì lễ một cái.

Thấy Lữ Thiên trả lại cho Kim Tam thì lễ, một bên đại hòa thượng tức giận thẳng hừ hừ.

Kim Tam gương mặt khó xử, "Ai. Lữ đường chủ, ta đây sư diệt phẩm chất không hợp, không bằng như vậy, Kim mỗ thay Lữ đường chủ đi sấm trận, coi như là hóa giải giữa các người ân oán."

Kim Tam nói, gãy dựa muốn đứng lên, đáng tiếc bởi vì thương thế 'Quả nặng', từ chối vài lần, tới hậu vẫn không có đứng lên.

Lữ Thiên nhanh lên tiến lên đỡ lấy, "Đà chủ, trăm triệu không thể, ta cùng với vị tiền bối này quả thật có một điểm đụng chạm, nhưng Lữ mỗ cũng không phải người hẹp hòi, lần này sám trận, thì là Lữ mỗ khiếm憾 được rồi."

"Ai." Kim Tam thờ dãi một tiếng.

"Đà chủ không cần thờ dãi, vừa Lữ mỗ phát hiện một cái chi tiết nhỏ, cũng không biết nói rất đúng không đúng, Lữ mỗ nói ra nhưng đại gia tham tường tham tường."

"Cái gì chi tiết?"

"Lữ mỗ phát hiện, đám này vũ tu mạnh mẽ cái biến trận pháp, nhưng trận linh vượt qua năng lực liên tục vận tác, nhất là không chế cương thi dã bãi thành đại trận thời gian, trận linh hầu như khó có thể duy trì, Lữ mỗ có một cái ý nghĩ."

Nga? . . Trước mắt mọi người sáng ngời, quả thực, trận linh bãi thành cương thi trận, liên chỗ hồng uy áp đều nhỏ rất nhiều, một đám người trung cũng có phát hiện, nhưng không ai nghĩ ra biện pháp gì mà thôi.

"Lữ đường chủ, ngươi có ý kiến gì, nói đến nhưng đại gia nghe một chút. ."

"Lữ mỗ tự biết kiếp nạn này khó thoát, tường liễu mạng tha trụ trận linh, cấp đại gia một cái chạy trốn chết cơ hội, cũng coi là Đà chủ, là chư vị đồng đạo, là Diệu Dương tông vinh dự, hiển ra bản thân một phần lực chứ."

"Cái gì? . ."

Các tu sĩ kinh há to miệng, ba mươi vạn tu sĩ, hôm nay từ còn lại mười vạn, người người cảm thấy bất an, người nào không muốn chạy thoát thân, nhưng này Vạn Long Thực Thiên trận tựu đủ bọn họ đau đầu, huống chi bên ngoài còn có hơn một nghìn vạn cương thi, bọn họ trước đây đem hy vọng đều đặt ở Độ Kiếp tiền bối trên người.

Thế nhưng, muốn thật có trận đạo cao thủ nguyện ý xuất thủ tha trụ trận linh, mười vạn tu sĩ mãnh liệt ra bên ngoài nhất hướng, sát vũ tu trở tay không kịp, nơi này tu sĩ, thật đúng là có thể chạy ra không ít, huống chi, trong động tiền bối chậm chạp không được, thì là đi ra, này Vạn Long Thực Thiên trận, nhưng khi năm đó Phong Thiên vũ tổ bố trí, tiền bối có thể hay không dẫn bọn hắn tuôn ra đi, thật đúng là một không biết bao nhiêu.

Kim Tam tự hỏi một lúc lâu, nếu như Lữ Thiên trận pháp trôi qua đi, thật đúng là một cái hảo biện pháp, nhưng này Lữ Thiên có ngu như vậy sao, khẳng định điều không phải, nhưng hấn vào Vạn Long Thực Thiên trận, còn có thể thi triển âm mưu gì. .

Các tu sĩ hi vọng chờ đà chủ quyết định, Lữ Thiên là Diệu Dương tông đường chủ, trẻ tuổi như vậy là có thể lên làm đường chủ, người nào dám xem thường hắn, nếu như hắn có phần này bản lĩnh, còn điều này có thể bảo hộ đại gia xông ra đi.

"Hảo. . Lữ Thiên, ngươi là ta Diệu Dương tông tối hợp cách đường chủ, nếu như sớm biết rằng ngươi có phần này đại nghĩa, căn bản không cần gì thử luyện, ta Diệu Dương tông dĩ ngươi là quang vinh, ngươi có yêu cầu gì cứ việc nói, bản đà chủ có thể thỏa mãn của ngươi, nhất định sẽ không hàm hồ." Kim Tam trịnh trọng nói.

Lữ Thiên gật đầu, "Đà chủ, Lữ mỗ thật là có một cái yêu cầu quá đáng, chỉ cần Đà chủ đáp ứng, Lữ mỗ nhất định toàn lực ứng phó."

Kim Tam đa nghi nhìn hắn, "Mời nói. ."

"Lữ mỗ muốn mời vị này, cùng đà chủ thân chín tên cao thủ thỉnh điều khiển của ta, có bọn họ mười người, Lữ mỗ tự tin có thể tha hấn một canh giờ."

Nga?, Lữ Thiên chỉ chính thị Thanh Vân tông mười vị trưởng lão, mười người coi như, đều là Kim Tam đích sư chất, Lữ Thiên muốn bọn họ đi, nhất định là muốn giết bọn họ, cùng lắm thì chính là đùa giỡn bản thân mới vừa đã dùng qua thủ đoạn, nhưng lúc này, của người nào mệnh cũng không như mạng của mình trọng yếu.

Kim Tam gật đầu đáp ứng, mười vị trưởng lão ước gì cơ hội này nì, lại không biết phản đối, các tu sĩ càng nổ tung oa.

"Diệu Dương tông nhân thật là đại nghĩa, Lữ đường chủ tuổi trẻ tài cao, tất nhiên vận may ngập trời, sinh cơ vô hạn kêu gào. ."

"Đúng rồi, trước đây ta còn cùng Diệu Dương tông một cái tiểu tử từng có tiết, ngày hôm nay thấy này, chó má đụng chạm, ta phải có Lữ đường chủ phân nửa lòng dạ, hay là ta sớm đã đột phá Xuất Khiếu kỳ."

"Lữ đường chủ đại nghĩa, xin nhận bọn ta cúi đầu. ."

"Xin nhận bọn ta cúi đầu. ."

. . . .

Lữ Thiên xua tay, "Đại gia, ta Lữ Thiên còn có một thỉnh cầu, ta Diệu Dương tông tới nơi này tìm tìm một kêu Tầm Long Xích. . Nhân, nếu như mọi

người thấy, thỉnh cấp Diệu Dương tông nhân truyền một tin tức, cảm ơn nhiều."

Nếu đã thông linh, có thể hóa thành hình người, hẳn là có thể xưng làm người chứ.

"Lữ đường chủ thái khách khí, nếu như ta có thể may mắn chạy đi, này một trăm năm, ta cái gì đều không làm, tìm cái này Tầm Long Xích. ."

"Không sai, Vũ giới tuy lớn, nhưng như thế tên kỳ cục, người này nhất định dễ tìm, ta nhất định phải tìm được, để hôm nay Diệu Dương tông chi ân."

"Yên tâm đi, Lữ đường chủ, bọn ta tất nhiên toàn lực ứng phó. ."

Các vị tu sĩ đã đem việc này, trở thành Lữ Thiên lâm chung di ngôn.

Nếu nói là nghe theo Lữ Thiên điều khiển, tự nhiên là Lữ Thiên tuyển nhân, ngoại trừ mười người Thanh Vân tông nhân, còn dư lại Lữ Thiên đều chọn thiện lương, thành khẩn hạng người.

Mạc Tà sàu mi khổ kiểm nhìn bận rộn Lữ Thiên, "Vô Cực, người nói đường chủ không biết là bị sét đánh thấy ngu chưa, thế nào có như thế cực phẩm nghĩ cách."

Triệu Vô Cực tá giữ toàn thân vũ trang, "Làm sao sẽ, Mạc tiền bối, người không nhìn ra đây là Lữ đường chủ âm mưu sao."

"Âm mưu? Này kêu âm mưu gì? Ta xem là chịu chết còn không sai biệt lắm."

Triệu Vô Cực một trận cười nhạo, "Quả thực không thể để cho âm mưu, đây là trần trường dương mưu, thì là bọn họ biết đường chủ dự định, khẳng định đã sẽ chọn theo mọi người phá vòng vây."

Một bên Nhất Đẳng đại sư nhàm chán đùa với Thảo nhi, tựa hồ tình không lo lắng, nhưng nghe đến hai người nói, nhin không được hiếu kỳ nói, "Tiểu tử, đây thật là Lữ Thiên kế sách sao, là cái gì kế sách, người nói nghe một chút."

Triệu Vô Cực cười khổ, "Đại sư, người hay là nghe đường chủ, chiếu cố tốt Thảo nhi chứ, ta nếu có thể đoán được đường chủ tâm tư, hiện tại cũng sẽ không tại đường chủ trước tiên nghe lệnh."

Nhất Đẳng đại sư nở nụ cười, "Ừ, tiểu tử này, đúng là khó gặp kỳ tài, ta đã xem trọng hắn."

Mạc Tà không nói gì, xem người điên nhìn hai người.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36: Thiên Lang Khiếu Nguyệt trận

"Lữ mỗ nhờ cậy việc sẽ xin mọi người đa phí tâm." Lữ Thiên triệu mọi người thi lễ một cái.

"Bọn ta tất nhiên toàn lực ứng phó." Mọi người đã nhất tề triều Lữ Thiên cúi đầu.

"Lữ đường chủ, không nên trì hoãn, người đỉnh đầu kim quang đã tránh mau đến cực hạn." Kim Tam nói rằng.

"Kim đà chủ, Lữ mỗ tụt vào trận, một hồi Lữ mỗ hội cường hướng đại trận, khi đó chính là các vị đột phá vòng vây là lúc, cũng đừng làm cho Lữ mỗ tính mệnh không công chôn vùi ở bên trong."

"Nhất định."

Lữ Thiên gạt đầu, bày ra một cái lục tầng kim quang trận pháp.

Triều lúc ban đầu cương thi trận đi vào.

"Lục tầng kim quang? Lữ đường chủ lại muốn dụng phòng ngự trận pháp sấm trận?"

"Phòng ngự trận pháp kia đi, một khắc đồng hồ không phá được trận, trận linh sẽ mạnh mẽ giết người."

"Sấm cũng không phải vạn long trận, giữ gấp cái gì, sấm cương thi trận có thể tùy tâm sở dục biến trận, hay là một hồi đường chủ sẽ biến trận."

Đỉnh đầu mấy đạo kim quang còn có thuyết pháp này? Đỉnh đầu của mọi người thật có lực tăng kim quang lóe ra, Lữ Thiên có chút kinh ngạc nhìn một chút.

Xoay người lại nhìn về phía Tư Đồ Tuấn cùng mười tên trưởng lão, mười người chính đang giễu cợt nhìn hắn, thỉnh thoảng châu đầu ghé tai vài câu, Lữ Thiên bĩu môi khinh thường.

Không có nhiều lời, Lữ Thiên tâm thần khẽ động, một trăm nhân chiến trận, tiến nhập cương thi trong trận.

"Xú hòa thượng, chủ nhân nhà ta không có sao chứ." Thảo nhi trên khuôn mặt nhỏ nhắn tất cả đều là lo lắng, khẩn trương nhìn đại trận.

"Lão kêu chủ nhân chủ nhân, nghe ta nha đều chưa, ta nói hồ ly tinh, người thế nào lo lắng như vậy tiểu tử này. Lại toàn, lại toàn thủ sẽ xuất huyết rút."

Nhất Đăng đại sư tự yêu trên chọc người này tiểu quý đại Thảo nhi.

Thảo nhi cúi đầu nhìn một chút, tay nhỏ bé đã toàn đỏ bưng, "Hừ. Há mồm ngậm miệng chính là hồ ly tinh, xú hòa thượng, các ngươi Tiểu Lôi Âm tự hòa thượng, cứ như vậy điểm tổ chất."

"Hắc." Còn xé đến tổ chất, Nhất Đăng đại sư xấu hổ.

"Hừ. Lão nạp không cùng một tiểu hài tử xấu xa không chấp nhận, thì là sấm trận chỉ có Lữ Thiên một nhân, hắn đã không có việc gì. . " Lão hòa thượng khẳng định nói.

Thảo nhi bạch liễu tha nhất nhãn, lão hòa thượng cũng không có nhiều lời.

Kỳ thực lời của hắn chỉ nói phân nửa, lệnh một nửa là hắn suy đoán, hắn suy đoán này Vạn Long Thực Thiên trận, chính là long đồ đẳng vũ mạch biến hóa tới, muốn thực sự là như vậy, Lữ Thiên tại trong trận sẽ chỉ là như hổ thêm cánh, vạn long trận mô phỏng theo long đồ đẳng, mô phỏng theo càng như, lại càng không có khả năng đứng Lữ Thiên sản sinh uy hiếp.

Tự vừa nhìn lại, cái loại này vô hình vô ảnh công kích, hiển nhiên liên long đồ đẳng tinh túy đều bắt chước.

Cái loại này vô hình vô ảnh công kích được đề là cái gì chứ. .

. .

Cương thi trận, giống như dải cát lấy vàng như nhau, một ít không có tư cách kiến thức Vạn Long Thực Thiên trận tu sĩ, lại ở chỗ này bị đào rơi, một ít có người có bản lĩnh, xông ra cương thi trận, cũng sẽ bị sau đó vạn long trận giết chết, nói trắng ra là, đây là vũ tu môn đùa một hồi du hí, miêu hí con chuột vậy du hí.

"Miệng còn hôi sữa tiểu nhi, chỉ ngươi, còn muốn làm cái gì cứu thế chủ." Mới vừa vào đại trận, ba gã trưởng lão mà bắt đầu làm khó dễ.

Lữ Thiên nhìn mười tên trưởng lão liếc mắt, Tư Đồ Tuấn đứng ở mười người phía sau, không nói gì, chỉ là cấp Lữ Thiên nháy mắt ra dấu.

Không cần hắn cấp Lữ Thiên nháy mắt ra dấu, Lữ Thiên cũng biết hắn không có làm phản, nếu như hắn làm phản, mười tên trưởng lão biết là Lữ Thiên ở chỗ này Độ Kiếp, bọn hắn bây giờ cũng không dám như thế cuồng vọng nói chuyện.

"Thế nào, Thanh Vân tông trưởng lão, các ngươi Thanh Vân tông lần nữa tìm ta phiền phức, ngày hôm nay càng đem ta kéo vào này than nước đục, không kịp đợi sao, hảo, ta thỏa mãn các ngươi."

Lữ Thiên nói, tâm thần bắt đầu câu động đỉnh đầu kim tuyến.

"Tiến bát, bình thập, thối nhị, tiến bốn, giết cho ta."

Lữ Thiên liên tiếp mệnh lệnh.

Sấm trận tu sĩ có chút há hốc mồm, Thanh Vân tông mười tên trưởng lão không có cự tuyệt, đỉnh đầu bọn họ có kim tuyến dính dáng, thì là không muốn phối hợp, đã không phải do bọn họ.

Tiến bát,

Nhất cây đại đao hình thành, triều cương thi trận bổ tới,

Bình thập, thối nhị, tiến bốn,

Còn là đại đao, bốn bả đao ít phân trước sau, triều cương thi trận kim quang phóng đi.

Bang bang bang bang.

Cương thi trận một trận kịch liệt ba động, đỉnh đầu kim quang bị tước mất một lại một tầng.

Trạng huống gì. . Ngoài trận Trảm Phong trọn tròn mắt.

"Này. Ảnh vệ, người xem xuất người này dùng là trận pháp gì sao."

"Thuộc hạ chẳng biết, thuộc hạ vừa còn tưởng rằng, người này phải bày ra phòng ngự trận lại kéo dài thời gian."

Trảm Phong nhíu, "Muốn thực sự là phòng ngự trận thì tốt rồi, chỉ sợ người này bày ra căn bản cũng không phải là phòng ngự trận, lục đạo kim quang, thì là bản đường chủ toàn lực thi làm, cũng chỉ có thể dùng thiên công trận pháp, tại vạn long trong trận hiển hóa xuất lục đạo kim quang, người này trận đạo tu vi, sợ cùng bản đường chủ tương xứng."

Một bên ảnh vệ đầu lĩnh cười khỏ, "Đường chủ, thứ cho thuộc hạ nói thẳng, người này tại cương thi trận không có phản ứng đến lúc, tự phát động bốn đạo công kích, thiên công trận pháp không có mấy người có thể làm được, người này dùng, sợ thật đúng là toàn bộ công trận pháp."

. . .

"Cái gì." Long mạch cạnh tu sĩ đã chấn kinh rồi, lúc đầu bọn họ đã cho rằng Lữ Thiên muốn kéo dài thời gian, bày ra một phòng ngự trận, nhưng bây giờ trận pháp sắc bén như thể công kích, tại sao có thể là phòng ngự trận pháp.

Kim Tam nhìn đại trận, vùng xung quanh lòng mây ngưng tụ thành một cái xuyên tự, bất quá rất nhanh thì thu triển ra, khoe miệng đã quai thượng liễu đáng tươi cười.

. .

Kinh ngạc sao, đây là Lữ Thiên muốn hiệu quả, tại đây loại dưới hình thế, bọn họ đáp ứng Lữ Thiên tìm kiếm Tầm Long Xích, sau khi rời khỏi đây, chân chính có thể làm được không có mấy người, Lữ Thiên hiện tại phải làm, chính là biểu diễn xuất thực lực của chính mình, nhượng này bang thừa nhận tình của hần tu sĩ, trong lòng nhiều hơn nữa xuất chia ra cổ kị.

Lữ Thiên cười.

Cương thi trận đã phát động phản kích, nhưng Lữ Thiên xem chưa từng xem.

"Thối năm, tiến lục, tả nhị, hữu bát, kế tục sát."

Ừng ừng. .

Một đạo liên tục nổ, cương thi đỉnh đầu kim quang, hai cái hô hấp đang lúc, lại bị Lữ Thiên trảm không có.

Đây là Lữ Thiên đệ thất trang trận pháp, Thiên Lang Khiếu Nguyệt trận.

Bước vào trận môn, chỉ là tìm kiếm nhược điểm, nhượng mỗi một kích đều không thể phòng ngự mà thôi, Thiên Lang Khiếu Nguyệt trận, cận có một tác dụng, chỉ cần bãi trận tu sĩ chân khí sung túc, vừa cái loại này công kích, có thể không hạn chế phát sinh. Nếu như Lữ Thiên nguyện ý, một hơi thở trong lúc đó, là có thể liên tục xuất thủ tám lần, không có bị dây càn thuận chánh công sát đại trận.

Hai cái hô hấp, cương thi trận, phá. .

Ngoài trận tu sĩ các há to miệng. Có không ít tu sĩ còn đang thảo luận Lữ Thiên nói, căn bản không thấy được chuyện gì xảy ra, cương thi trận đã phá.

"Vừa ai nói đây là phòng ngự trận pháp, người gặp qua lưỡng hơi thở trong vòng, liên tục công kích tám lần phòng ngự trận pháp."

"Lưỡng hơi thở? Tám lần? Bạn thân, người nói giữ ngoạn ni chứ."

"Cương thi trận đã phá, chính người xem a, này TM nếu như phòng ngự trận pháp, ta xong rồi nhai khối linh thạch này."

Long mạch cạnh tu sĩ nổ tung oa, ngoài trận vũ tu cũng là một trận đảo hấp lãnh khí thanh âm của. Chỉ có tiểu hồ ly sôi nổi ở một bên hoan hô.

Trong trận.

Lữ Thiên cũng không có phá trận vui sướng, gần đến Vạn Long Thực Thiên trận không nói, quang phía sau, thì có mười người nhìn chăm chăm nhân.

"Lai, Thanh Vân tông chư vị, hiện lên đỉnh đầu đã không có kim quang, nhượng các đạo hữu đến xem, hôm nay là các người chôn xương nơi này, còn là Lữ mỗ thân thủ dị xử. ."

Lữ Thiên nói, rất nhanh vọt đến một cái Thanh Vân tông tu sĩ bên cạnh, một chưởng đánh về phía người này đan điền.

"Thình thịch."

Một tiếng vang thật lớn, người này còn không có phản ứng kịp, bị Lữ Thiên một kích bị mất mạng, Nguyên Anh chưa từng trốn tới.

"Nha. Tiểu nhân hèn hạ, dám giết ta tam đệ."

"Dám? Có cái gì không dám, ngày hôm nay các ngươi cùng ta, nhất định có một bên chết tại đây, đến đây đi."

Lữ Thiên đã bạo phát, thuyết sát tạt sát, may mắn, giải hòa và vân vân, chỉ có không có trải qua chiến tranh thái điều, mới có thể tưởng cái này, chiến tranh, sẽ không cho quân nhân cơ hội giải thích.

Đồng dạng, tranh đấu, cũng là tuân thủ được làm vua thua làm giặc phép tắc.

Địch nhân tự là địch nhân, chỉ cần là đối phó bọn họ, thì là đánh lén, cũng là hợp tình hợp lý.

Sát.

Triệu Vô Cực cùng Mạc Tà hai người đã liều mạng, hai người nhìn chăm chăm vào trong trận pháp Thanh Vân tông trưởng lão, tùy thời chuẩn bị, thấy Lữ Thiên xuất thủ, một nhân một cái, cùng Thanh Vân tông tu sĩ chiến đến một chỗ. Bọn họ cũng là đánh lén, đáng tiếc dĩ hai người tu vi, đánh lén Nguyên Anh áp chế đến Kim Đan kỳ trưởng lão, không có có bất kỳ đánh lén hiệu quả.

"Chuyện gì xảy ra."

Không riêng bãi trận tu sĩ, liên ngoài trận tu sĩ đã sững sốt, lưỡng hơi thở giải quyết rồi cương thi trận, lập tức tự khởi xướng một hồi nội giang, rốt cuộc là thế nào. .

Sát.

Lữ Thiên hai trăm mười sáu một Kim Đan cùng nhau phát lực, mặc dù Thanh Vân tông nhân đều là Nguyên Anh kỳ tu sĩ, nhưng Lữ Thiên hoàng bạch chân khí, chút nào không rơi xuống hạ phong, hai người cuốn lấy Triệu Vô Cực cùng Mạc Tà, còn lại bảy người cùng Tứ Đồ Tuần vây công Lữ Thiên.

Bang bang. Quyền cước nảy ra, tám người hợp thành một cái nhỏ Bát Môn Kim Tòa trận, muốn vây Lữ Thiên, chiếm tu vi ưu thế, quả thực đem Lữ Thiên vây ở chính giữa, Lữ Thiên là địa địa đạo đạo Kim Đan kỳ tu vi, lúc này cũng là thành thạo, dĩ vũ tu thể chất, có tám người chân tay co cứng, liên liều mạng cũng không dám.

"Phá Phong."

Đệ tam thức dùng ra, tám người đánh ra chân khí cũng đã trừ khử với vô hình, căn bản chưa dùng tới phía sau chiêu thức.

"Truy Hồn tam thối." Một cổ băng lãnh, u nhiên khí thế của phát sinh, Lữ Thiên như u linh như nhau, mang theo nhất ti điện quang, hướng phía bên người một cái trưởng lão phóng đi.

"Bang bang. ."

Thình thịch. .

Điện Thiểm thân pháp dụng đến mức tận cùng, tên này trưởng lão thân pháp kia bị được với Lữ Thiên, bị tam thối đập vừa vặn.

Nhất thối tiểu phúc, nhất thối yết hầu, nhất thối hoành đá huyết Thái Dương.

"Phốc. ."

Cái này trưởng lão đầu cùng phá qua như nhau, bị Lữ Thiên đá một nát bấy. Đồng thời, Lữ Thiên cũng bị mấy người trưởng lão khác bắn trúng.

Lữ Thiên tận lực né tránh xuất yếu hại, vẫn như cũ bị vài tên trưởng lão đánh bay, tại Phá Phong đột phá thức thứ mười lăm, tiền cừu thức lĩnh ngộ chấn kinh có thể làm được tùy tâm sở dục, mặc dù đánh trúng mấy chiêu đều rất mạnh, nhưng Lữ Thiên trên người có chấn kinh hóa giải, tạo thành thương thế cũng là không quan hệ đau khổ.

"Hừ, tam hơi thở trong vòng, biểu hiện của ngươi nếu như không thể để cho ta thoả mãn, này, đã là kết quả của ngươi."

Lữ Thiên xoay người bình ổn rơi xuống đất, chỉ chỉ bị hấn đá bể đầu trưởng lão, lạnh giọng nói rằng.

Các tu sĩ mờ mịt, cái gì biểu hiện, của người nào biểu hiện,

"Hắn lại đang nói cái gì, chúng ta rốt cuộc có giúp hay không, này Lữ Thiên thế nhưng đại nghĩa người, càng tại lưỡng hơi thở trong vòng phá cương thi trận."

"Bang cái gì, nhân gia là đồng môn tranh đấu, chúng ta những ... này họ khác nhân thế nào nhúng tay."

"Mặc kệ thế nào, này Lữ Thiên, lão tử nhìn thuận mắt, lão tử sẽ giúp hần."

"Đúng. . Không sai, mấy người này tất cả đều là mũi ung mắt tam giác, lão tử sớm xem bọn hần khó chịu, chúng ta hỗ trợ đi. ."

"Đi."

. .

Bãi trận tu sĩ hồng, thật là có hơn phân nửa tiến lên giúp một tay.

"Phốc phốc phốc. ."

Vài tiếng chặt đứt đầu khớp xương thanh âm vang lên, tất cả tu sĩ sững sờ ở tại chỗ.

Một đạo thanh y thân ảnh rơi vào Lữ Thiên bên cạnh, trong tay nói ra ba cái đầu, về mặt cung kính triều Lữ Thiên cúi đầu, "Đường chủ, thuộc hạ chỉ là không tìm được thỏa đáng thời cơ, thỉnh đường chủ chuộc tội."

"Tur Đồ Tuấn, không có gì thứ tội không thứ tội, ngươi là Điện đường nhân, chính là ta thuộc hạ, thế nhưng ngươi mới vừa biểu hiện nhượng ta phi thường không hài lòng."

"Thuộc hạ minh bạch, sát."

Tur Đồ Tuấn gầm lên giận dữ, triều Thanh Vân tông còn dư lại vài tên trưởng lão lướt đi.

"Tur Đồ Tuấn, ngươi là chương môn nghĩa tử, ngươi dĩ nhiên phản bội Thanh Vân tông. ."

"Tur Đồ Tuấn, ngươi một lang tâm cầu phế đông tây. ."

Các trưởng lão một trận tức giận mắng, bị Tur Đồ Tuấn chương đao đánh chết một nhân trung, thì có Thanh Vân tông đại trưởng lão.

"Hừ. . Ta là Điện đường nhân, là Diệu Dương tông nhân, các ngươi đám này lão bất tử, sớm nhìn các ngươi không vừa mắt. Sát. ." Tur Đồ Tuấn cùng bọn họ chiến làm một đoàn.

Tuy rằng Tur Đồ Tuấn căn bản không phải là đối thủ của bọn họ, nhưng Lữ Thiên chỉ là thờ ơ lạnh nhạt giữ, không có một chút nhúng tay ý tứ.

"Sát. ."

Lúc này, bãi trận các tu sĩ đã đến rồi.

Một trận loạn quyền.

Các tu sĩ tàn ra hậu, chỉ còn lại có mười người không còn hình người thi thể.

"Đường chủ. . Vù vù." Tur Đồ Tuấn cánh tay trái bị đánh gãy xương, nhưng trên mặt không có chút nào bất kính.

"Ừ, biểu hiện tốt một chút, thật nhỏ nhân bị nguy quân tử rất tốt, ta thích ngươi thẳng thắn."

Tur Đồ Tuấn triều Lữ Thiên cúi đầu, "Là. Thuộc hạ ỏn thỏa toàn lực phụ Tả đường chủ."

Lữ Thiên lần thứ hai triều mọi người thi lễ một cái, "Cảm tạ chư vị đạo hữu hỗ trợ, Lữ mỗ ghi nhớ trong lòng, Lữ mỗ khác không dám ứng thừa, nhưng ngày hôm nay chư vị tính mệnh, Lữ mỗ bảo vệ. ."

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Sấm trận

Lữ Thiên lần thứ hai triệu mọi người thi lễ một cái, "Cảm tạ chư vị đạo hữu hỗ trợ, Lữ mỗ ghi nhớ trong lòng, Lữ mỗ khác không dám ứng thừa, nhưng ngày hôm nay chư vị tính mệnh, Lữ mỗ bảo vệ. ."

"Lữ đường chủ không cần nói lời cảm tạ, bọn ta tuy rằng không là cái gì kiến nghĩa dũng hiệp sĩ, nhưng còn phân rõ nặng nhẹ, mấy người này nếu như hại đường chủ, chúng ta, liên quan ngoài trận mười vạn nhân, hay là đều phải chôn cùng tại đây, chúng ta đã là vì đại gia."

Lữ Thiên gật đầu, "Hảo, đều là hảo hán tử, Lữ mỗ bội phục, ngày hôm nay, các người đem mệnh giao cho Lữ mỗ trên tay, Lữ mỗ tất nhiên toàn lực ứng phó, đem mạng của các người, hoàn hoàn chính chính trả lại cho người môn."

Trên trăm tu sĩ nói tạ ơn.

Lúc này, chỗ hồng uy áp đã tiêu thất, cương thi trận đã ở triều Vạn Long Thực Thiên trận chuyển biến.

. .

Long mạch bàng, Kim Tam lạnh nhạt nhìn trong trận chiến đấu, 'Lữ Thiên, này thập con chó mệnh, ta thế nhưng cho người, không để cho ta thất vọng a."

Ngoài trận, "Trăm đường chủ, bọn họ thế nào đánh nhau, này chỉ huy nhân thế nào lúc này phạm hồ đồ."

Trảm Phong cười, "Mặc kệ nó, chó cắn chó, bị vây ở chỗ này hẳn phải chết không thể nghi ngờ, chỉ là sớm từ chết chậm chuyện."

"Vậy bọn họ đang nói cái gì, đám người kia lại triệu người nọ thi lễ, đã là lần thứ hai, sẽ không có biến cố gì chứ."

Trảm Phong chẳng đáng, "Có thể có biến cố gì, tiên tu, đối trá chính là bọn họ bản chất, thi lễ đập đầu, đều là khoai thành bọn họ bản năng, người mặc kệ nó. ."

. .

"Gào khóc ngao."

Một mảnh long hào tiếng vang lên.

Cương thi trận lần thứ hai chuyển biến thành Vạn Long Thực Thiên trận, trong trận không lộ uy áp, hầu như áp mọi người không thở nổi.

"Không nên hốt hoảng, còn bày ra mới vừa trận pháp, bị giết mấy cái này, vừa đứng đều là râu ria vị trí."

Lữ Thiên ký cẩn thận lại hưng phấn nói, Phong Thiên vũ tổ bố trí trận pháp, nhượng thấm nhuần đạo này hơn nửa đời người Lữ Thiên, thế nào bình tĩnh xuống tới.

Các tu sĩ rất nhanh đứng vào vị trí, Lữ Thiên lần này không có đứng ở vị trí cũ, mà là đứng ở đại trận một góc, Thiên Lang Khiếu Nguyệt trận, theo Lữ Thiên đứng vững, một cỗ không kém chút nào Vạn Long Thực Thiên trận khí thế của, triều bốn phương tám hướng phóng đi, liên vạn long trận uy áp, đều bị tách ra hơn phân nửa.

Các tu sĩ cả người chấn động, theo bắt đầu bị áp không thở nổi, đến bây giờ chỉ cảm thấy một điểm uy áp, giữa hai người này khác nhau, chính là Lữ Thiên tùy ý vừa đứng, bọn họ vốn có đều ôm hẳn phải chết chí tâm, nhưng thấy đạo kia tự nhiên thân ảnh, một cỗ không rõ cầu sinh muốn, bắt đầu ở trong lòng mọi người mọc lên, càng không thể vẫn hồi.

'Lữ Thiên, hay là chân có năng lực thống lĩnh chúng ta sống sót.' đây là sở hữu tu sĩ ý nghĩ trong lòng, mặc dù bắt đầu không tin Lữ Thiên, lúc này, trong lòng nghĩ tới cũng là cái này.

"Thối năm, bình bốn, thử trước một chút trận pháp này uy lực." Lữ Thiên nói rằng.

Không có kim quang đất, các tu sĩ di động lúc trúc trắc không ít, nhưng vẫn là đạt tới vị trí chỉ định.

"Ngao."

Một đạo hình rồng hư ảnh, rồng giận, triều các tu sĩ vọt tới.

"Thối năm, nhập cát môn."

Các tu sĩ vừa đứng vững, một đạo vô hình công kích, đánh vào Thiên Lang trận phía trên, tu sĩ thượng trận pháp ánh sáng một trận ba động, nhưng không có tạo thành bất cứ thương tổn gì.

"Bình bốn, xuống đất môn."

Lữ Thiên nói xong, tu sĩ tái biến, Thiên Lang Khiếu Nguyệt trận đã huyền hóa ra nhất cây đại đao, triều long ảnh phóng đi.

"Oanh."

Một đạo nổ thật to thanh truyền ra, chấn đắc ngoài trận rất nhiều vũ tu đều cảm thấy ác tâm.

"Ngao."

Vạn Long Thực Thiên trận tựa hồ bị khiêu khích.

Trên bầu trời lần thứ hai huyền hóa ra tam điều thần long, triều Lữ Thiên nhào tới.

"Tiến hai mươi, nhập độn môn."

Hai mươi trận vị điều không phải ngăn lộ trình, nhưng là không chịu nổi các tu sĩ toàn lực chạy đi.

"Ông."

Tam điều long ảnh, chỉ có lúc ban đầu hàng dài ảnh xen vô hình công kích, quét vào đại trận quang trảo thượng, các tu sĩ chỉ là một trận, kể tục triều thứ hai mươi một trận vị chạy đi. Chạy đến trận vị, trận linh biến ảo tam điều long ảnh phảng phất mất đi mục tiêu như nhau, tại đại trận trung một trận loạn khua, cuối cùng tiêu thất với vô hình.

..

Long mạch bàng.

Các tu sĩ về mặt kích động nhìn đại trận, "Này Lữ Thiên rốt cuộc là phương nào cao nhân, đã huyền hóa ra bảy điều long ảnh, hắn lại vẫn có thể khiêng ở."

"Thành thạo, chỉ là lúc ban đầu bị long ảnh quét một cái hạ, hiện tại bảy điều long ảnh, vẫn như cũ không đa thương được hắn."

"Đúng, này Lữ Thiên có thể phá trận đã nói không chừng a."

Người này nói xong, hai bên trái phải ngay sau đó thì có nhân phản bác.

"Bạn thân, ngày hôm qua rượu còn không có tỉnh ni chứ, Lữ đường chủ có thể tránh né, chỉ là hắn nhận thức trận môn nhận thức chuẩn mà thôi, phá trận? Hắn bày ra trận pháp cùng vạn long trận trong lúc đó, kém không biết nhiều ít một đẳng cấp, thọ tài năng ở con cộp trước mặt đào sinh, người gặp qua thô giết chết con cộp sao."

"Thế nào không có khả năng, biến ảo thành yêu tị mới có thể." Một đạo yếu yếu thanh âm của vang lên, là Thảo nhi ở một bên chen vào nói.

Các tu sĩ nhìn một chút thập mấy tuổi Thảo nhi, bĩu môi khinh thường.

.

Kim Tam mừng rỡ nhìn trong trận Lữ Thiên, phá trận? Lữ Thiên trận pháp tuy rằng tinh diệu, nhưng Phong Thiên vũ tổ là ai, đó là dám nói Phong Thiên truyền thuyết cấp cao thủ, mặc dù cuối cùng thất bại, nhưng hắn trận pháp vẫn như cũ điều không phải một cái nhỏ nhỏ Kim Đan kỳ tu sĩ có thể phá, Kim Tam mừng rỡ, chỉ là thấy được đào sinh hy vọng mà thôi.

Lữ Thiên tại trong trận pháp biểu hiện càng sợ nhân, ngoài trận vũ tu sẽ càng chú ý hắn, Kim Tam đào sinh hy vọng lại càng lớn, chỉ là hắn không muốn quá, hắn cho là như vậy, ngoại giới vũ tu có đúng hay không đã cho là như vậy ni.

Trong trận, đột nhiên truyền đến một tiếng hô to.

"Kim đà chủ, Lữ mỗ đi, Đà chủ nhất định phải mang các đạo hữu xông ra, không phải Lữ mỗ chết không nhắm mắt."

Một đạo tiếng la qua đi, các tu sĩ kinh ngạc, ngoại giới vũ tu đã kinh ngạc.

"Hương a, trận pháp đến rồi yếu nhất thời gian, có ở đây không đem hết toàn lực, sợ liên nhất ti cơ hội cũng không có."

"Hương a, không nên cô phụ Lữ đường chủ hy vọng.""

Rối loạn, trận lý ngoài trận hồng

.

Trận linh lúc này quả thật bị Lữ Thiên kéo lại, Lữ Thiên trận pháp vốn chính là tinh khiết công đại trận, lúc trước Lữ Thiên chỉ là phòng ngự, một mặt phòng ngự đều có thể phòng ở, phản kích lại, cái loại này liên miên bất tuyệt công kích, trận linh căn bản không để ý tới ngoại giới trận pháp.

Trong trận tu sĩ nghe được đồng đạo môn truyền tới tiếng hô, các về mặt kích động, bọn họ làm xong rồi, bọn họ thành công kéo lại trận linh.

..

Ngoại giới đã loạn không còn hình dáng, không riêng Trâm đường cương thi, Trâm Phong trước chuẩn bị trước liều mạng, thế nhưng kêu hai cái bạn tốt, đem toàn bộ cương thi đều mượn tới. Mà hẳn hai cái bạn tốt vì đem tổn thất xuống đến thấp nhất, chỉ phải một trăm đệ tử khổng thi.

Tiếp cận bát triệu cương thi, bị hai trăm đệ tử chỉ huy, tại không có một chút chuẩn bị dưới tình huống, lại bị mười vạn liều mạng tu sĩ cường hướng, làm sao có thể bảo vệ cho?

Chỉ ngăn cản chỉ chớp lát, phía nam, phương tây, phương bắc, đều có vô số tu sĩ trốn ra vòng vây.

"Vô liên si." Trâm Phong giận dữ, một chương đánh bề trước người chiếu hình cái gương, hẳn nghĩ quả thực giống như Kim Tam, này sấm trận chín mươi nhân chỉ là điều hấn mỗi câu, chín mươi người đang Vạn Long Thực Thiên trận trung, có thể sống được lại vài cái? Xong ra tu sĩ mới là then chốt.

"Cho ta toàn lực truy kích, ai dám chậm trễ, ta diệt hẳn thập tộc, đuổi theo cho ta. ."

Ừng ừng. .

Cương thi đàn đại quy mô di động thanh âm, rung động cả vùng, cương thi đàn nổ tung. .

..

Trong trận Lữ Thiên nở nụ cười, long mạch cạnh Nhất Đẳng đại sư thấy ngoài trận cương thi đàn rời đi, cũng cười, còn có hơn mười người không có đào tẩu khôn khéo tu sĩ, thấy ngoại vi như vậy, đều cười theo.

Triệu Vô Cực một bên tránh né trận pháp, vừa hướng Lữ Thiên giơ ngón tay cái lên, "Đường chủ, giỏi tính toán, nếu như này mười vạn tu sĩ biết bị người tính kế, không biết hội là biểu tình gì."

Triệu Vô Cực giọng nói cũng không tiểu, rước lấy sở hữu sấm trận tu sĩ chú ý của.

"Cái gì. Đây là Lữ đường chủ tính toán, hẳn tính kế mười vạn tu sĩ?"

"Đúng, người nọ là thân tín của hắn, hắn nói như vậy. . Lữ Thiên, người rút cuộc có âm mưu gì, vừa chúng ta cùng người sấm trận, giúp người giết chết cừu nhân, cũng đều là bội phục nhân phẩm của người mới làm như thế, người ngày hôm nay phải đem lời nói rõ ràng."

"Hắn tính kế mười vạn đồng đạo, có đúng hay không ngay cả chúng ta đã tính kế."

Lữ Thiên nhìn vẫn còn tiếp tục di động, cũng không đang công kích các tu sĩ, có chút bất đắc dĩ, Triệu Vô Cực cũng có không khéo phở thòi gian.

"Chư vị, không nên hốt hoảng loạn, cũng không có cái gì tính toán không tính là kế, Lữ mỗ thay bọn họ tha tội trận linh, bọn họ chạy trốn, vũ tu môn tự nhiên sẽ đuổi theo, chư vị, nếu như là các người ở bên ngoài, thấy đào sinh cơ hội, các người cũng không lại ở chỗ này chờ chết, Lữ mỗ làm, là bọn hắn hy vọng, bọn họ làm, vừa vạn cũng là Lữ mỗ hy vọng, chỉ là như vậy, bình tĩnh mà xem xét, các người thuyết, Lữ mỗ tính toán người nào?"

"A? ."

Các tu sĩ á khẩu không trả lời được, đúng là như vậy, chân lại nói tiếp, Lữ Thiên là thay người bên ngoài, làm bọn họ không làm được sự tình, bọn họ chạy trốn, vũ tu truy đuổi, còn chân không có có âm mưu gì.

Các tu sĩ có chút mặt đỏ kế tục công kích.

Triệu Vô Cực lại đứng Lữ Thiên càng thêm bội phục, đây là Lữ Thiên, dùng đến, đều là làm cho không người nào lực dương mưu, mặc dù mở ra, nói hết rồi, người vẫn như cũ sẽ chọn như vậy đi làm.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Mới lữ trình

"Đường chủ, hiện tại vũ tu cùng tu sĩ đều đi."

Trong trận, Triệu Vô Cực nói rằng

Lữ Thiên gật đầu, lộ ra lau một cái hướng về về, "Tốt lắm, toàn lực phá trận, ngày hôm nay may mắn có thể cùng Phong Thiên vũ tổ luận bàn một cái hạ chiến trận, một hồi, các vị cần phải toàn lực phối hợp."

"Lữ đường chủ lại muốn muốn phá trận, nhiệm vụ của chúng ta điều không phải tha trụ trận linh sao, phá trận? Phong Thiên vũ tổ bố trí trận pháp, Lữ đường chủ qua cuồng vọng đi." Các tu sĩ kinh ngạc.

"Đúng vậy, ta mới vừa rồi còn muốn hỏi, có đúng hay không phản hồi long mạch trung trồn đi ni, vũ tu môn hăng hái vừa qua, không đúng chúng ta còn có sinh cơ."

"Toàn lực, Lữ đường chủ vừa thuyết toàn lực phá trận?"

"Thiên Lang Khiếu Nguyệt trận có thể làm đến bước này lại còn có thừa lực, vậy bây giờ rút cuộc dùng mấy thành lực lượng, bảy thành còn là tám phần mười?"

"Xem Lữ đường chủ tràn đầy tự tin hình dạng, đại trận... ít nhất ... Còn có một bán dư lực, nhưng đây chính là Phong Thiên vũ tổ bố trí trận pháp, năm đó muốn phong thiên thành thần chính là nhân vật a."

Lữ Thiên khoát tay áo, "Đại gia không nên nghị luận, Lữ mỗ chính là muốn phá trận, mặc dù phá trận phải không, Lữ mỗ đã có nắm chắc mang theo các đạo hữu toàn thân trở ra, Phong Thiên vũ tổ bố trí trận pháp, lẽ nào chư vị thực sự không muốn cùng Lữ mỗ bác lần trước sao?"

Lữ Thiên nói cho hết lời, các tu sĩ các trong mắt phóng xuất không rõ quang thái, cùng Phong Thiên vũ tổ giao thủ, ngẫm lại cũng có thể làm cho nhân hưng phấn, hơn nữa phá trận phải không, đại gia cũng có thể toàn thân trở ra vì sao không thử một chút.

"Lữ đường chủ, theo ý nguoi, ta Tây Môn Hồ cả đời cẩn thận, điên cuồng một hồi còn có thể làm sao."

"Đúng vậy, chỉ cần có thể toàn thân trở ra, thoải mái một chút sợ cái gì."

"Ngày hôm nay ta đàn ông đã phá vừa vỡ Phong Thiên vũ tổ trận pháp,."

Các tu sĩ các nhân nháng lửa.

Lữ Thiên nhìn đáp ứng nhân đàn, thờ phào nhẹ nhõm, hẳn thật đúng là sợ trong những người này có nhân phản đối.

Lữ Thiên nói là đạo làm được nhân, phá trận, hẳn không có nắm chắc, hẳn chỉ là không muốn bỏ lại đám người kia, hẳn đã đáp ứng, muốn hoàn chỉnh mang theo bọn họ đi ra đại trận, nếu như Lữ Thiên tưởng đơn độc rời đi, dĩ hẳn trời sanh Thực Linh thể chất, hơn nữa hẳn tại trận đạo thượng tạo nghệ, còn thật không có bao nhiêu vấn đề.

"Vô Cực, nguoi đi tam thất vị, Mạc Tà, nguoi đi cửu ngũ vị, Tư Đồ Tuấn, nguoi tới ta vị trí này."

Lữ Thiên chỉ huy mọi người biến trận, chính hẳn tắc hướng phía đại trận phía trước nhất đi đến.

"Chư vị tin tưởng Lữ mỗ, Lữ mỗ cũng cho đại gia thấu thấp, mới vừa đại trận, chỉ phát huy một phần năm uy lực, Lữ mỗ hiện tại này lang nha vị trí, mới là Thiên Lang Khiếu Nguyệt trận chủ trận nhân, ba cái phó mắt trận, vừa cũng chỉ có Lữ mỗ chiếm một cái, đây là Lữ mỗ học mạnh nhất chiến trận, được hay không được, tựu xem kế tiếp nhất bác."

"Cái gì? Mạnh như vậy chiến trận, chỉ phát huy lưỡng thành uy lực."

Các tu sĩ một trận kinh hô, mới vừa chiến trận coi như tuy rằng rất chinh tề, cũng không có cái gì chỗ không ổn, nhưng bây giờ Lữ Thiên vãng hẳn nói cái vị trí kia vừa đứng, toàn bộ đại trận đột nhiên vang lên một tiếng to lớn tiếng sói tru, nguyên bản sát khí bốn phía trận quang trung, càng hơn một cái hư huyền lang ảnh. Tuy rằng hư huyền, nhưng Thiên Lang trận hung sát khí theo lang ảnh xuất hiện, tăng vọt không chỉ gấp mười lần.

"Gào khóc. ."

Một đạo hung lệ khí theo Lữ Thiên đứng vững, tịch quyền toàn bộ vạn long đại trận, liền bị đại trận không chế, trí tuệ thấp cương thi, đều không tự chủ được lui về phía sau vài bước.

"Đây là. . Đây là Thiên Lang Khiếu Nguyệt trận trận linh, Lữ đường chủ bố trí, lại là trong truyền thuyết thất phẩm đại trận. . ."

"Thất phẩm trận pháp, làm sao có thể, mặc dù Hóa Thần kỳ đỉnh đích trận tu, tối đa cũng liền mò lấy lực phẩm trận pháp con đường. . Lữ đường chủ hẳn làm sao sẽ cái này. ."

"Lữ đường chủ vừa thuyết dẫn chúng ta xông ra đi, hay là. Hay là không phải là đang nói cười. ."

Các tu sĩ này mới chính thức sinh ra cầu sinh dục vọng.

Thiên Lang trận thành, các tu sĩ bị sợ ngậy người, hình thành trận linh chiến trận, dĩ tu vi của bọn họ căn bản là không có tư cách nhìn thấy, càng chưa nói tự mình bố trí, trận tu cũng không như những tu sĩ khác, chỉ cần kháng khổ tu, tại hơn nữa nhiều cơ duyên, mỗi người đều có thể có một phen thành tựu, trận tu dựa vào là tất cả đều là lực linh ngộ, cũng chính là tự thân thiên tư, cho dù tốt cơ duyên, khổ nữa tu, linh ngộ không được trận pháp cũng là không tốt.

Lữ Thiên hài lòng nhìn, hẳn không quan tâm đem Thiên Lang trận thuyết thẩu, cái này trận, chỉ là Vô Tự thư đệ thất trang trung, phi thường thông thường một cái chiến trận.

"Đại gia không nên suy đoán, mấy phẩm đại trận Lữ mỗ không hiểu, trận kia trung cũng không phải trận linh, chỉ là chư vị chân khí chuyển hoá sát khí mà thôi, nếu như chư vị giống như bây giờ, toàn lực cung cấp đại trận, hay là mấy trăm năm hậu, gặp phải chân chính trận linh."

Lữ Thiên cười giải thích, hẳn tính không nóng nảy, vũ tu truy tiên tu đi, mà Phong Thiên vũ tổ trận pháp, hẳn cũng là hướng về đã lâu, có thể thấy nhiều thức một hồi, hẳn rất thích ý.

"Điều không phải trận linh. Hoàn hảo. ."

Các tu sĩ như trút được gánh nặng như nhau, nhất tề thở phào nhẹ nhõm.

"Chư vị, chúng ta đây tự phản kích." Lữ Thiên nói rằng.

Các tu sĩ nhất tề gật đầu, ngưng thần nghe Lữ Thiên mỗi một câu nói.

"Bình bát, nhập lục môn."

"Suru suru. ."

Thiên Lang trận chính tề di động đến lục môn, chín mươi danh tu sĩ dùng ra lực lượng mạnh nhất, tất cả đều ngưng tụ đến mắt trận Lữ Thiên vị trí.

Lữ Thiên hai tay động liên tục, liên tiếp tám đạo trong suốt trong sáng hình rồng đao mang, bao vây lấy đại trận trung tâm trời sát khí, triệu vạn long trận đánh tới.

"Tả thập, lại nhập lục môn."

Suru suru. .

Lại là tám đạo đao mang, tuy rằng đao mang cùng lúc trước sấm cương thi trận rất tương tự, nhưng uy lực bị lúc trước lớn hơn nhiều lắm, hầu như một đao, là có thể phách toái hàng dài hình hư ảnh, đáng tiếc, vạn long trận, có mấy vạn đạo như vậy hư ảnh.

"Ngao. . Ngao."

Tựa hồ là thống khổ, tựa hồ là đang thị uy, tại Lữ Thiên công liên tiếp ba chiêu chi hậu, vạn long nhất trận rít gào, từng đạo vô hình công kích triệu đại trận vọt tới.

"Trận linh bão nổi, phóng đại chiêu."

"Thối tam, nhập độn môn, toàn lực đánh một trận." Lữ Thiên thần sắc ngưng trọng nói rằng, không có biện pháp, này vô hình công kích nhiều lắm, quá khó khăn phòng.

Nhập độn môn? Vậy còn toàn lực bác cái gì?

Các tu sĩ đứng Lữ Thiên mâu thuẫn mệnh lệnh có chút vô cùng kinh ngạc.

Tuy rằng không giải thích được, các tu sĩ đã nhìn không thấy loại công kích này, nhưng vạn long rít gào, hơn nữa Lữ Thiên thần sắc ngưng trọng, các tu sĩ còn là lựa chọn phục tùng.

Đại lượng chân khí vọt tới Lữ Thiên trên người, đối mặt khắp bầu trời vô hình công kích, Lữ Thiên chỉ có thể cắn răng cứng rắn đứng, hẳn chỉ biết, Vạn Long Thực Thiên trận, kháng định không có đơn giản như vậy, không chế cương thi tạo thành vạn long trận, cùng chân chính bốn trận so với, căn bản không là cùng một đẳng cấp.

"Ừng ừng. ."

Từng đạo kịch liệt tiếng va chạm vang lên.

Lữ Thiên đã đoán đúng, đúng là trận linh bão nổi, cương thi bày ra vạn long trận, tiến nhập trong đó độn môn, căn bản một chút tác dụng cũng không có, vạn đạo vô hình công kích điên cuồng đánh vào Thiên Lang trận, mấy hơi thở hậu, Thiên Lang Khiếu Nguyệt trận bắt đầu kịch liệt run.

"Chưa đủ. . Chân khí chưa đủ."

Lữ Thiên sắc mặt đỏ lên gào thét, từng đạo đao mang theo trong tay hấn tứ tán đi ra ngoài, chém về phía không trung vô hình vô ảnh công kích.

Các tu sĩ nghe được kịch liệt tiếng va chạm, đã hiểu được, bắt đầu không ngừng triều Lữ Thiên chuyển vận chân khí.

Nếu như lúc này có nhân đi ngoài trận quan khán, tựa sẽ thấy vô số điều thần long vây bắt một con Thiên Lang quật giữ, mà trung gian Thiên Lang đã không khuất phục, theo trong miệng phát sinh từng tiếng thực chất rít gào, đánh phía chung quanh thần long.

Đối công, không ai nhường ai, không có chút nào bảo lưu đối công. Lui ra phía sau nhất bộ chính là thua.

"Àm àm."

Không biết qua bao lâu thời gian, công kích ngừng. Lữ Thiên có chút chết lặng cùng không thể tin được nhìn chu vi, kim quang lơ lửng, Vạn Long Thực Thiên trận linh không có động tĩnh, một vạn cương thi hình như người sống như nhau, nằm đầy đất, mờ to nhãn, mờ mặt nhìn thiên khung, nhất phó cả người lẫn vật vô hại bộ dáng khả ái.

Các tu sĩ đã thoát lực, có mấy người Kim Đan sơ kỳ tu sĩ, thậm chí nghiền nát Kim Đan, tiêu hao linh lực lại cung ứng đại trận.

"Đường chủ. Chúng ta phá trận sao."

Triệu Vô Cực là ba cái phó mất trận một trong, tiêu hao có những tu sĩ khác cung ứng, cũng không có tiêu hao nhiều lắm, chỉ là cả người thương thế quá nặng, đại trận bị công kích, nhất là loại này cây mạnh vậy công kích, đầu tiên bị thương chính là mất trận nhân.

Lữ Thiên thờ hồn hèn mấy cái, "Không có, thiên khung còn là màu vàng, trận pháp còn đang vận hành, thế nhưng nó chỉ trì không nổi."

Lữ Thiên quay đầu nhìn về phía tu sĩ, các tu sĩ nằm đầy đất, chỉ có hai mươi mấy người tu vi cao thâm còn miễn cưỡng đứng, các sắc mặt tái nhợt, trừ bọn họ ra bốn cái, tất cả mọi người tu vi, tập thể bước lui một cái tiểu cảnh giới.

"Các huynh đệ, tình lại điểm, tại có mấy lần, vạn long trận, đã bị chúng ta phá."

Các tu sĩ một cái lập một cái đứng lên, "Lữ đường chủ, người hạ lệnh chứ, quay về với chính nghĩa đã như vậy, cùng lắm thì lão tử đã bẻ nát Kim Đan."

"Đúng, phá Vạn Long Thực Thiên trận, sau khi rời khỏi đây, chúng ta cũng có khoác lác tiền vốn." Tu sĩ này miễn cưỡng cười.

Lữ Thiên gật đầu, hấn là chủ trận nhân, chân khí tổn hao nhỏ nhất, bị thương tổn cũng lớn nhất, nhưng hấn hiện tại lại không có một chút không khỏe, "Hảo, chúng ta đây lại hợp lại một lần. "

"Tiểu hữu, người thực sự muốn phá này long mạch thủ hộ trận pháp? "

Lữ Thiên còn chưa nói hết, một đạo thanh âm quen thuộc từ phía sau truyền đến.

"Đại sư. . ?" Lữ Thiên mê hoặc, lập tức phản ứng kịp, cương thi bãi Vạn Long Thực Thiên trận phá, bọn họ tự nhiên có thể đi vào lại.

"A di đà phật. Tiểu hữu, người phân này trận đạo tạo nghệ, thực sự là kẻ khác sợ hãi than, các người nếu thật hợp lại mấy lần trước, này long mạch thật đúng là gọi các người cấp phá." Nhất Đẳng đại sư một trận.

"Nhưng các người có nghĩ tới không, các người thực sự phá long mạch thủ hộ trận pháp, long mạch làm sao bây giờ, liên quan đến mấy ức bách tính sinh tử long mạch ai tới thủ hộ, người. Cũng là người? , phân này nhân quả, các người không kham nổi." Nhất Đẳng đại sư tùy ý con mắt người.

Bị chỉ đến mấy người á khẩu không trả lời được.

Thủ long mạch, cùng hủy long mạch, hoàn toàn là hai chuyện khác nhau, người trước nhiều lắm bị mọi người chỉ trích một phen, nhưng người sau, là tất nhiên sẽ tạo thiên diệt. Coi như là Vũ giới long mạch cũng giống vậy.

Đây cũng là Vũ minh các đại lão nghe được long mạch bị hủy, các không thể tin được nguyên nhân, bởi vì không ai dám làm ra loại sự tình này, thiên diệt, đó là bi thiên tai còn muốn kinh khủng thiên kiếp, Phong Thiên vũ tổ, chính là không có khiêng ở cùng ngày thiên diệt đại kiếp nạn rơi xuống.

Lữ Thiên mê hoặc lắc đầu, "Đại sư, là ta hồ đồ, trận linh như vậy, rõ ràng là cho chúng ta nhường đường, ta còn bị hủy hấn làm gì."

Nhất Đẳng đại sư hải long gật đầu, "Ừ, tiểu tử người một điểm tựa thấu, kỳ thực trận linh cho các người nhường đường tổng cộng có ba nguyên nhân, rất nhanh người sẽ biết."

Nhất Đẳng đại sư thần thần thao thao nói xong, thần bí triều Lữ Thiên cười.

Lão hòa thượng này. .

Có thể xuất trận, sống sót các tu sĩ đều giải thoát nở nụ cười.

Lữ Thiên ôm hung phần Thảo nhi, lần thứ hai bước trên tìm kiếm Tầm Long Xích lữ trình.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thận Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: CỬ ẨM

Vũ điện thượng.

Minh chủ cùng mấy vị trưởng lão đứng ở trong điện, trước người là một cái gương như cái gương vậy pháp bảo, pháp bảo phát sinh mông mông bạch quang, đám trăng cảnh tại trên mặt kiếng biến đổi.

Nếu như Lữ Thiên ở chỗ này, nhất định sẽ bị kinh sợ, 'Đây không phải là vệ tinh theo dõi sao. . .'

Lúc này, mặt kiếng trung truyền phát tin, chính thị Lữ Thiên phá hồng Vạn Long Thực Thiên trận kinh qua, chỉ là chẳng biết tại sao, mặt kiếng trung tất cả cảnh vật vô cùng rõ ràng, nhưng mọi người, tất cả đều là mơ hồ, liên quần áo hình thức đều thấy không rõ.

Mấy người càng xem càng nhủ, thấy tối hậu, minh chủ gương mặt phần nộ không chút nào che giấu, "Phải đi câu thông Huyền Hoàng hộ pháp ni, thế nào còn chưa có trở lại?"

"Minh chủ, dĩ Huyền Hoàng hộ pháp tu vi, vẫn không thể tại Vũ giới thời gian dài phi hành, này khuy thiên kính sở dĩ hình ảnh không rõ, lão phu mấy người đều cho rằng, là Vạn Long trận trận linh làm."

"Hừ." Minh chủ phần nộ càng hơn.

"Vạn Long rốt cuộc muốn làm gì, nó thậm chí ngay cả nhất thành lực cũng không xuất, vì sao phóng đám kia tu sĩ đào tẩu, vì sao không toàn lực phong sát mấy người kia."

Minh chủ tức giận đem khuy thiên cảnh ném tới trên mặt đất."Còn che giấu tất cả mọi người hành tung, liên một giải thích cũng không có, nó càng ngày càng không đem lão phu để ở trong mắt."

Đúng lúc này, một cỗ cực mạnh uy áp phủ xuống tại trong đại điện.

"Thí Thiên, ngươi thật là lớn con tức a, thế nào, lão phu làm chuyện gì, còn muốn trước hết mời ngươi phê chuẩn sao." Thanh âm xa xưa thê lương, mặc dù nói mùi thuốc súng mười phần, nhưng trong thanh âm lại nghe không ra nhất ti tình cảm ba động.

"Vạn Long tiền bối." Trong điện trưởng lão nhất tề thi lễ một cái.

Minh chủ nghe được thanh âm này hậu cứng đờ, sắc mặt miễn bàn có bao nhiêu khó coi, bão nổi phát đến phân nửa, chính chủ tới, còn nghe được hần nói.

Minh chủ sắc mặt thay đổi mấy lần, tối hậu thờ dài một tiếng, triệu hù không thi lễ một cái, "Vạn Long tiền bối, ngài nắm trong tay sở hữu long mạch thủ hộ trận pháp, long mạch bị đạo, chúng ta có thể cho rằng ngài là phân thân thiếu phương pháp, là một sai lầm, nhưng sau lại khốn trụ đám kia tiên tu, ngài lại không ra tay, phóng mặc cho bọn hần ly khai, long mạch tại Vũ giới nặng bao nhiêu muốn, ngài là biết đến."

Minh chủ một trận, "Có nhân dám đánh long mạch chú ý của, tối hậu còn sống ly khai, hậu quả này. . "

"Hừ. Lão phu làm như vậy, tự nhiên có lão phu đạo lý, việc này Phong Thiên cũng biết, sự lựa chọn của hần cùng lão phu như nhau, ngươi lẽ nào cho là chúng ta những lão gia hỏa này đều là người ngu sao?"

Này. .

Minh chủ cùng trưởng lão đều kinh trụ, Phong Thiên tiền bối cũng biết? Muốn chân là như vậy nói, vậy khẳng định chính là mình những người này không biết nội tình.

Minh chủ sâu đậm triệu hù không cúi đầu, "Vạn Long tiền bối, bọn ta trách oan tiền bối, xin hãy tiền bối là văn bối giải thích nghi hoặc."

Nhắc tới cái này, trong hư không truyền đến một trận tiếng cười, này vẫn thanh âm lạnh như băng cư nhiên nở nụ cười, mấy người đều kinh há to miệng, hiển nhiên, cái này, ở trong lòng mọi người, bị chuyện vừa rồi càng bất khả tư nghị.

"Cùng các người những ... này con nít thuyết hơn, các người cũng không hiểu, các người chỉ cần biết rằng, việc này là chúng ta sở hữu lão gia hỏa quyết định thì tốt rồi, còn có, tạm thời trước ngăn chặn mọi người thức tỉnh vũ mạch, Phong Thiên đã ngủ say. . ."

Thanh âm càng ngày càng mờ ảo, thẳng đến tối hậu biến mất, chỉ còn lại có trong đại điện ngây ngốc mọi người.

"Phong Thiên có thể là bảo vệ Vũ giới trận linh, hẳn làm sao có thể ngủ say." Minh chủ mấy người nhanh đi vài bước đến ngoài điện, thấy bầu trời đêm vẫn là tử sắc, mấy người thở phào nhẹ nhõm.

"Minh chủ, rốt cuộc chuyện gì xảy ra, nhượng chư gia vị tiền bối liên long mạch đều bất cứ giá nào." Đại trưởng lão vẻ mặt mê man nói.

"Chúng ta đi Phong Thiên trận linh nhìn sẽ biết."

Mấy người triều Phong Thiên trận linh nghỉ ngơi đại điện đi đến.

Đẩy ra cửa điện, trong điện cảnh tượng như trước, trong đại điện vẫn như cũ nổi lơ lửng đông đảo tinh điểm, mạnh nhìn lại, dường như ngân hà như nhau mỹ lệ, các trưởng lão kiểm tra rồi mấy lần, vẫn không có nhìn ra đầu mối gì, mọi người có chút thất vọng.

Đáng tiếc có nóc nhà chống đỡ, mấy người không thể đi Tinh Hà phía trên nhìn, nếu như có thể, bọn họ tự sẽ thấy, trôi tinh điểm phương đông, vô số tinh điểm hợp thành một đạo xà hình, con rắn nhỏ không ngừng tại tinh điểm trùng cuộn cuộn thôn phệ, từ từ, trên đỉnh đầu dài ra hai cái tiểu nổi mụn, bên trong tựa hồ còn có cái gì đông tây tại sinh trưởng, tại xà hình ngoại vi đỉnh ra từng đạo vết rạn.

Nhưng, tinh điểm quá dày đặc, một màn thần kỳ này, bọn họ là không thấy được.

Không có nhìn ra mảnh khõe, minh chủ có chút thất vọng, "Phong Thiên ngủ say, chư vị trưởng lão phải tốn nhiều tâm, chúng ta có tốt nhất luyện khí sư, Vũ giới sở hữu bảo vật đều có thể bị người từ ngoài đến lấy đi, nhưng duy chỉ có Nhân Tham Quả Thụ, đây là chúng ta Vũ giới căn cơ, phải không dung đụng vào gì đó."

Các trưởng lão gật đầu, "Minh chủ, kinh qua long mạch đánh một trận, những ... này tiên tu sẽ phải thu liễm không ít, Trảm Phong điều không phải còn chưa có trở lại, đơn giản chúng ta tự phái người và hẳn nói một chút, gọi hẳn kẻ tặc truy sát những người đó được rồi."

Minh chủ gật đầu, "Trảm Phong mang theo cương thi đàn tại Vũ giới chung quanh truy sát, tốt chú ý, cứ làm như vậy chứ, còn có, hôm nay tiền bối nói, người nào đã không thể nói ra đi nữa tự."

"Bọn ta minh bạch. ."

.

Cùng lúc đó.

Long mạch mấy dặm ngoại một tảng đá, đột nhiên hư huyền ba động vài cái.

Một trận hoảng hốt qua đi, vài cái mặc thanh y thân ảnh của xuất hiện ở thạch đầu tiên.

Mấy người này đều là gương mặt may mắn.

"Sư huynh, nguy hiểm thật cương thi đàn không có phát hiện chúng ta."

Một nhân cẩn thận quan sát một chút chu vi, "Này đã đáng được ăn mừng, không có bị Lữ Thiên nhận ra mới là may mắn nhất, liên mười vị trưởng lão đều bị hắn giết chết."

"Đúng vậy, Tư Đồ Tuấn tên phản đồ này, cư nhiên tập sát đại trưởng lão, chương môn trước đây thật đúng là hồ đồ, cư nhiên thu hắn làm nghĩa tử."

"Được rồi, những ... này không phải là các người quan tâm, tiếp theo ba cương thi rất nhanh thì lại, chúng ta còn là nhanh đi ra ngoài, đem chuyện nơi đây bẩm báo chương môn chứ."

Mấy người lên tiếng trả lời, cẩn thận chui vào rừng cây.

Chỉ là bọn hắn mới vừa đi mấy bước, đột nhiên một trận đầu vầng mắt hoa, liên chung quanh cảnh tượng cũng thay đổi, một đạo tiếng thét chói tai vang lên, mấy người lên tiếng trả lời ngã xuống đất.

Mà mấy người vốn là vị trí, hơn mấy người mặc cao quý chính là tuần nam mỹ nhân, thống nhất Bạch Y bạch bào, nam đẹp trai tiêu sái, chỉ là thân thể coi như có chút đơn bạc, nữ khuynh quốc khuynh thành, xinh đẹp không thể tả, chỉ là, nhìn lâu, sẽ cho người nghĩ quá mức đẹp đẽ.

Mấy người đứng ở bên cạnh thi thể, hít mũi một cái, trên mặt lộ ra vẻ mừng rỡ, cầm đầu nam tử bóp nát nhất khối ngọc bội.

"Ông. ."

Mấy người trước người cảnh vật một trận biến hóa, một cái đồng dạng quần áo lão nhân xuất hiện ở mấy người trước mặt, người này áo bào hình thức

cùng mọi người như nhau, bất đồng duy nhất, là của hắc bạch bào thượng, tú một con rất sống động hồ đầu.

"Không sai, là Cửu Âm khí tức, tìm được hắc."

Vài cái thanh niên nhân mặt lộ vẻ khó xử, "Chủ nhân, chúng ta chưa thấy qua Cửu Âm, là nam hay nữ, là lớn ít, Vũ giới tu sĩ vô số, bằng vào khí tức, chúng ta rất khó tìm đến."

Lão giả thấy không rõ biểu tình, "Cửu Âm mỗi một thể đều ở đây biến ảo, duy nhất không thay đổi là thân thập điều đuôi, Vũ giới tuy lớn, nhưng tìm được nó đã rất đơn giản."

Lão giả nói, hai tay văng mặt đất nhất thiếp, một cổ cường đến không cách nào hình dung ba động, tại trong núi lớn quanh quần.

Một viên lóe ra cửu màu tia sáng đại thụ đột nhiên xuất hiện tại trước mắt mọi người, đại thụ không cao, nhưng chi nhiều lá tốt, từng viên một dường như hình người trái cây, tại thụ diệp trung như ẩn như hiện.

"Đây là. Nhân Tham Quả Thụ? Chủ nhân pháp thuật thông thần." Thanh niên nhân hâm mộ nhìn Nhân Tham Quả Thụ.

"Đây chỉ là ảo ảnh mà thôi, nhìn kỹ."

Lão giả nói, ra sức một kích, đem cây ăn quả đánh về phía không trung, cây ăn quả càng lên càng cao, tựa hồ muốn bay xuất Vũ giới như nhau, cổ siêu cường linh lực ba động, thậm chí truyền khắp Vũ giới các ngõ ngách.

Theo cây ăn quả lên cao, tây nam chỗ một góc đồng dạng truyền đến một cổ kịch liệt ba động, ngay sau đó, một đạo cửu màu quang mang thiểm, trong nháy mắt liền đánh nát lão giả ảo ảnh.

Lão giả vui vẻ, "Nhân Tham Quả Thụ quả nhiên đã thông linh, Nhân Tham Quả Thụ hiện thế, Cửu Âm nhất định sẽ đi, kêu lên sở hữu Hồ tộc đệ tử, đến tây nam chỗ cùng ta hiệp."

Mấy người khom người thi lễ, đợi lúc ngừng đầu lên, lão giả đã biến mất, trước người cảnh vật cũng thay đổi trở về bộ dáng lúc trước.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Ngụy chiến linh

Vũ điện trung, "Cái gì? Ai vậy, dám dụng loại thủ đoạn này tính toán ta Vũ giới, thông tri Trảm Phong, Nhân Tham Quả Thụ gần hiện thế, nói cho hắc biết, sở hữu đã Nhân Tham Quả Thụ nhân đều phải chết, lúc cần thiết, có thể triển lộ một điểm ta Vũ giới bí mật."

"Tuân mệnh chủ pháp lệnh, minh chủ, có muốn hay không thông tri thái thượng trưởng lão."

Minh chủ lắc đầu, "Không cần, thủ đoạn gì giấu giếm được bọn họ, Nhân Tham Quả Thụ hiện thế, chỉ sợ cũng là ý của bọn họ."

"Là. ."

. . . .

Vũ giới một chỗ xa xôi trong thành trì.

Một cái hoàng y đạo sĩ đứng ở đạo đài thượng nói lầm bầm, cách đó không xa, một đám quần áo đẹp đề quý giả nhân chính hi vọng nhìn hắc, đột nhiên, hoàng y đạo sĩ ngăn cản cả người, sừng sốt khoảng chừng tam hơi thở, kích động đứng lên, "Sur huynh, là Nhân Tham Quả Thụ ba động, nhiều ít một thiên niên, rốt cục nhượng chúng ta tìm được rồi."

Chỉ là, bên người của hắc cũng không có người, hắc lúc nói chuyện, chỉ là kích động dặt trong tay phát trần, phảng phất là đối với phát trần nói, có lẽ là bình thường khê động duyên cớ, hắc phát trần hình như hơi đầu như nhau, phía trên tóc đen, chỉ có rất ít hơn mười căn.

"Đạo trưởng, ngài làm sao vậy, hay là trước kể tục cúng bái hành lễ chứ."

Ừ? Hoàng y đạo sĩ quay đầu, dưới đài mấy người toàn bộ kinh ngạc, không ít tiểu hài tử bị sợ khóc lớn, người này lúc này hai mắt đỏ bừng, thần sắc

điên cuồng, còn đạo sĩ? Thuyết hán là ma quỷ sợ rằng khất khảo hơn một điểm.

"Vô Lượng Thiên Tôn, bản đạo muốn tranh đoạt Nhân Tham Quả Thụ, cần phải thật tốt tiến bỏ một phen, Vương Thiện Nhân, bản đạo chỉ ủy khuất người."

Ngay sau đó, trong đại viện, kêu khóc tiếng mắng chửi nổi lên bốn phía, từ từ, lan tràn đến toàn bộ thành trì.

.....

Vô Phong tháp, một cái lão giả về mặt nụ cười nhìn tây nam phương.

Cửu trại câu, một cái tử khí tràn ngập, cả người quán vòng quanh kẻ ra con rắn độc thân ảnh của, đã triệu phát sinh ba động địa phương nhìn lại.

.....

...

Long mạch cách đó không xa một cái trong sơn động, hòa thượng cười híp mắt nhìn trước người ngồi xếp bằng Bạch Y thân ảnh, bạch y nhân tuổi còn trẻ đẹp trai, thối thượng hoành thả đem đường đạo, từng cổ một cực mạnh ba động đang ở trên người hán không ngừng phun ra nuốt vào giữ.

Đột nhiên cổ ba động này một trận, bạch y nhân đã tránh ra mắt.

"Chủ nhân, thế nào, nghĩ nhiều sao." Một cái sôi nổi thân ảnh của, thấy Lữ Thiên tỉnh lại, lại động ở trên cổ hán.

"Ừ, khá, đại sư, đây là có chuyện gì, vì sao ta đột nhiên sẽ có thần hồn ra khỏi vỏ cảm giác, xé rách linh hồn đau đớn, thiếu chút nữa đem ta đau chết." Lữ Thiên nhìn cười híp mắt hòa thượng, ngực không có từ trước đến nay sinh ra một cổ con tức, hòa thượng này chính là tại nhìn có chút hả hê.

"Thiện tai thiện tai. Tiểu thí chủ, người nếu như vẫn đối với hòa thượng rất cung kính, hòa thượng nói không chừng đã sớm theo như người nói, người cái này gọi là tự thực ác quả, ha ha." Nhất Đăng đại sư đúng là nhìn có chút hả hê.

"Đại sư, nói cần phải bằng lương tâm, cứu ra nhà người tiểu hòa thượng, có thể là chúng ta xuất thủ, ta trả lại cho hán mấy trăm lượng bạc đương lộ phí, người này cũng có chút không trọng nghĩa chữ." Lữ Thiên nhất ót hắc tuyến.

"Chính là, người một xứ hòa thượng, dám khi dễ Thảo nhi chủ nhân, xem ta không lột sạch râu mép của người. "

"Chậm đã chậm đã. Lữ thí chủ, nói sớm chậm thuyết, thí chủ đều phải được qua cửa ải này, lão nạp không cho người đi ra phương này viên trăm dặm, vì chính là chờ chuyện này phát sinh, thí chủ, người có hay không nghĩ, có vật gì vậy cùng người tâm thần tương liên."

Nhất Đăng đại sư có chút sợ sợ nhìn Thảo nhi liếc mắt, mấy ngày nay, mình bảo bồi râu mép có thể tổn thất không ít, tiểu nha đầu này thuyết động thủ tự động thủ, hết lần này tới lần khác nhiều người nhìn như vậy, hán còn không có pháp cùng một tiểu nha đầu tính toán.

Thính Nhất Đăng nói như vậy, Lữ Thiên lần thứ hai chìm vào tâm thần.

Xa xa thật sự có một cổ quen thuộc ba động, cùng hán điều tương hô ứng, tựa hồ hán tâm thần khê động, cái vật kia có thể lập tức xuất hiện ở trước mặt hán như nhau.

"Đại sư, đây là cái gì."

"Còn có thể là cái gì, đương nhiên là người xông ra Vạn Long Thục Thiên trận thưởng cho, tại Vũ giới phương này thiên địa lý, có rất nhiều nó đặc biệt có thứ, tỷ như người bây giờ được cái này, tựa ở đây đặc hữu 'Ngụy chiến linh' ."

Nhất Đăng nói, ý vị thâm trường nhìn Lữ Thiên liếc mắt."Đương nhiên, cùng người biết chiến linh không giống với, thứ này, là Vũ giới thiên địa quy tắc biến thành, có thể nói là tu sĩ tại Vũ giới, mạnh nhất bảo mệnh một trong thủ đoạn, người có thể đem hán lý giải thành một loại công cụ."

Lữ Thiên gật đầu, "Bọn họ cũng là tại cảm ngộ ngụy chiến linh sao?"

Lữ Thiên nói, chỉ chỉ đồng dạng ngồi xếp bằng Triệu Vô Cực cùng Mạc Tà.

Nhất Đăng gật đầu, "Không sai, muốn có được ngụy chiến linh có hai cái phương pháp, một loại chính là tiến nhập chuyên môn trận pháp, một loại khác chính là các người như vậy, tùy tiện phá hỏng một cái chiến trận, tất cả mọi người phải nhận được ngụy chiến linh."

Lữ Thiên gật đầu 'Cũng gọi là chiến linh, hơn nữa, cùng hán linh ngộ chiến linh bất đồng,, cái này có tác dụng gì, có đúng hay không cũng là làm cho nào đó năng lực.'

Lữ Thiên nghĩ, tâm thần bắt đầu câu động cổ quen thuộc ba động.

Oanh.

Trong nháy mắt, một cỗ kim hoàng sắc quang mang đem hấn cái bọc, Lữ Thiên ngạc nhiên nhìn dưới chân, lúc này, hấn dĩ nhiên hư đập ở giữa không trung.

"Đây là. . . Đập không phi hành, loại cảm giác này thật là thoải mái. ." Lữ Thiên có chút mê say nói.

Nhất Đăng nở nụ cười, "Thoải mái chứ, có đúng hay không cảm giác mình chính là này phiến thiên địa chủ tử, tùy tiện phát tay một cái là có thể di sơn đảo hải."

Lữ Thiên gật đầu, quả thật có loại cảm giác này, cường đại đến bất khả tư nghị cảm giác, Lữ Thiên thử hư không một bước, cá nhân dĩ tốc độ bất khả tư nghị bay ra sơn động.

Lữ Thiên vừa muốn mừng rỡ, lập tức nghĩ tới cỗ lực lượng này Vũ giới đặc hữu, vũ tu môn làm sao sẽ không biết, có thể để cho một người trống rỗng cường đại mấy chục lần, bọn họ hội tiện nghi như vậy người từ ngoài đến sao.

Lữ Thiên nhanh lên nội thị, toàn bộ trong óc cũng là một mảnh kim quang lóe ra, long đồ đằng kinh qua lôi kiếp hậu, thân thể hầu như ngưng tụ thành thực chất, tiểu long thích vô cùng kim quang này, tại kim quang trung liên tục du đãng, nhưng hấn Vô Tự thư lại bất đồng, Vô Tự thư tại kim quang chiếu rọi xuống đảo nhìn không ra cái gì, nhưng liên tục diễn biến quân trận đích sĩ binh, bị kim quang chiếu đến hậu, nguyên bản mặt không thay đổi trên mặt các lộ ra vẻ thống khổ, có không ít quân sĩ tại kim quang trung, cứ như vậy hòa tan.

"Quả nhiên không đơn giản, kim quang này đang hút ta trận đạo tu vi."

Lữ Thiên cả kinh, nhanh lên chặt đứt cùng này chiến linh liên hệ, khoanh chân trên mặt đất, bắt đầu kiểm tra thức hải.

Phong Thiên trên điện.

Một cái trông coi Phong Thiên trận linh tu sĩ, nhìn không trung tinh điểm, lộ ra vẻ vui mừng, "Sư huynh, mau nhìn, bên kia tinh điểm, một cái hạ sáng mười mấy."

Trên điện một tên tu sĩ khác nhìn lại, "Ừ, nhất định là hai bang người đang tranh đấu, có người ở liều mạng thôi động nguy chiến linh."

Lúc ban đầu tu sĩ mừng rỡ, "Thật tốt quá, sư huynh, ba ngày, đã có hơn một trăm tinh điểm bị đốt sáng lên, muốn là chúng ta coi chừng năm này lý có thể thấp sáng một trăm vạn, sang năm sư huynh thức tỉnh vũ mạch, đã có tư cách xin nhượng Phong Thiên đại trận che chở."

"Muốn thật có thì tốt rồi, đáng tiếc sư huynh vận khí quá kém, bị đến phiên năm thứ hai, nếu như tới hậu vài thì tốt rồi."

Người chân thật tu sĩ, trên mặt lộ ra hướng về về.

.

Lữ Thiên còn đang kiểm tra thức hải, thức hải là sinh linh căn bản, hơi có tổn thương, đều đã có rất hậu quả nghiêm trọng.

Thức hải bị kim quang tàn sát bừa bãi hậu, đảo không có thay đổi gì, nhưng trong đầu của hấn quân sĩ, lại thiếu mấy trăm người, còn dư lại đã đa đa thiếu thiếu đều bị thương tổn.

"Người nhưng thật ra thông minh, nhanh như vậy tự tính ngộ."

Lão hòa thượng nhìn Lữ Thiên, thần nhiên nói, "Người biết mỗi trăm năm, tới hậu tuyển trạch ở lại Vũ đảo tu sĩ có bao nhiêu sao, hầu như có thể đạt được tổng số nhất thành, đều là bị này cỗ nắm trong tay thiên địa cảm giác mê hoặc, một cái thông thường tu sĩ, tại Vũ giới, chỉ cần thoáng cảm ngộ, là có thể đạt được câu thông thiên địa, phiên sơn diển hải cảnh giới, này là bao nhiêu nhân mạng tương." "

Lão hòa thượng cho rằng Lữ Thiên tại khu trừ loại này gần như tâm ma chấp niệm, nhưng không biết Lữ Thiên đang cố gắng tu bổ Vô Tự thư sở hóa thành quân sĩ.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Nhất Đăng rời đi

Thật lâu, Lữ Thiên mới mở mắt, cảm thấy một tiếng nguy hiểm thật, chính mình lực lượng cường đại cảm giác quá thật làm cho nhân mê muội, nhưng dĩ Lữ Thiên kiên nghị, tùy thời bỏ qua cũng có thể làm đến, chân chính nhượng Lữ Thiên lo lắng chính là Vô Tự thư, hẳn đi tới dị giới, thẳng đến có bây giờ thành tựu, có rất nhiều đều là Vô Tự thư đang giúp hắn, Vô Tự thư cũng không thể hư hao nửa điểm.

"Thế nào, Lữ Thiên, hiện tại không sao chứ." Nhất Đẳng đại sư thấy Lữ Thiên tỉnh lại, tiến lên vấn đạo.

"Nhất Đẳng đại sư, ta không sao."

Nhất Đẳng đánh một phất lễ, "Lữ Thiên tiểu hữu, bản tăng chỉ lo phải nói cười, thực sự không nghĩ tới sẽ có hậu quả như thế, thỉnh tiểu hữu tha thứ."

Hòa thượng này tại sao lại chánh kính, "Đại sư, có đúng hay không chuyện gì xảy ra, như người vậy, nhượng ta rất không thích ứng."

"Bản tăng cho rằng, dĩ tiểu hữu tư chất, một khắc đồng hồ tả hữu là có thể khu trừ tâm ma, ai biết đạo hữu sơ sơ dùng ba ngày, tại tiểu hữu bế quan ba ngày lý, Thảo nhi nha đầu kia hôn mê, đến bây giờ đã hôn mê hai ngày, lão nạp dùng hết cả người bản lĩnh, vẫn như cũ không thể để cho nàng tỉnh lại."

Cái gì. Lữ Thiên xoay người đứng lên, Thảo nhi một cách tình quái, mặc dù ở chung không lâu sau, nhưng Lữ Thiên đúng cái này cứng rắn phải gọi chủ nhân hắn tiểu nha đầu, cũng là rất quan tâm.

Lữ Thiên đi tới trong sơn động, Triệu Vô Cực chính đang chiêu cố giữ Thảo nhi, Mạc Tà cùng Tư Đồ Tuấn, vẫn như cũ khoanh chân tại nơi cảm ngộ chiến lĩnh.

"Vô Cực, Thảo nhi là chuyện gì xảy ra."

Triệu Vô Cực thấy đi vào là Lữ Thiên, triệu Lữ Thiên gật đầu, "Đường chủ, Thảo nhi tựa hồ đang phát sinh giữ cái gì dị biến, ngày hôm trước Vô Cực tỉnh lại, thấy Thảo nhi chính nghịch ngợm cấp đường chủ quạt cây quạt, sau đó xa xa đột nhiên phát sinh một đạo cửu màu quang mang, tảo biến toàn bộ Vũ giới, đảo qua trung Thảo nhi lúc, năng gục."

"Cái gì cửu màu quang, có hay không quét trúng ta người."

"Quét trúng, khắp bầu trời khắp nơi, không có một chỗ không đương, quét trúng ta thời gian, chẳng qua là cảm thấy cả người ảm áp, không có nghĩ cái gì dị thường, nhưng đụng tới Thảo nhi thời gian, Thảo nhi dường như điện giật như nhau, trong nháy mắt bị đánh trở về nguyên hình, trực đỉnh đỉnh tự ngã xuống."

"Tiểu hữu, bản đạo nhưng thật ra biết, này cửu màu thần quang, là Nhân Tham Quả Thụ đặc hữu quang mang, Nhân Tham Quả Thụ hiện thế, mới có loại sự tình này phát sinh."

"Nhân Tham Quả Thụ?" Lữ Thiên nhíu.

"Không sai, toàn bộ Thiên Vũ đại lục, Nhân Tham Quả Thụ chỉ có lưỡng khóa, ngoại giới Ngũ Trang quan có một viên, bản tăng đã từng có duyên gặp một lần, cây này tại Thượng Cổ thập đại lĩnh căn trung đứng hàng thứ chín, mỗi thiên niên kết xuất cửu khóa Nhân Tham Quả."

Lão hòa thượng chỉ chỉ Triệu Vô Cực, "Vừa oa nhi này oa thuyết, cảm giác cả người ảm áp, đây là Nhân Tham Quả kỳ hiệu, sinh linh ăn tấy tùy hoán huyết, có thể đem phàm thể trực tiếp tiến hóa thành Tiên Thiên đạo thể, từ linh ăn ngay tại chỗ sống lại, phân phút là có thể đem một cái từ linh, biến thành một cái người sống sờ sờ, là chí cương chí dương bá đạo tiên dược."

Lữ Thiên nhíu, "Thảo nhi làm sao sẽ hôn mê, còn bị đá trở về nguyên hình."

Nhất Đẳng đại sư hai tay tạo thành chữ thập, "Lữ Thiên tiểu hữu, loại tình huống này có lưỡng loại khả năng, đệ nhất, chính là nha đầu kia rất suy yếu, suy yếu đến Nhân Tham Quả Thụ quang mang đều chịu không nổi, đệ nhị sao, tiểu nha đầu này có lẽ là cái gì đặc thù yêu, thuộc về âm hệ nhất mạch, hơn nữa còn là chí âm chí thuần cái loại này."

Lữ Thiên lập tức lắc đầu, "Thảo nhi một điểm cũng không suy yếu, đó chính là người thứ hai khả năng, đại sư, này Vũ giới cũng có cô hồn dã quỷ, ngay cả tương đương với Kim Đan đỉnh đích quỷ vật cũng không có thiếu, thì là Thảo nhi là âm hệ nhất mạch yêu thú, đúng là vẫn còn vật còn sống."

"Đúng vậy đại sư, vật còn sống còn có thể âm quá từ linh sao." Triệu Vô Cực đã không hiểu hỏi.

Nhất Đẳng đại sư lắc đầu, "Nhị vị thí chủ hiểu như vậy tự nông cạn, từ linh mặc dù là âm vật, nhưng cách lão nạp nói chí âm, còn kém xa lắm, thông thường thái cực đồ nói vậy chư vị đều gặp, thái cực đồ trung âm dương giao hội, âm cực là dương, dương cực thì là âm, Nhân Tham Quả Thụ là vật thuần dương, nhượng Thảo nhi cô nương thật là thuần âm thân thể, hai người giao hội, tất nhiên là âm dương tương sinh là lúc, âm dương tương sinh, vạn vật biến đổi lớn, dường như thế giới hủy diệt sống lại như nhau, đây cũng không phải là một cái tiểu cô nương có thể thừa nhận."

Triệu Vô Cực không giải thích được, "Đại sư, loại khả năng này tính quá nhỏ chứ."

Nhất Đẳng thở dài, tựa hồ nghĩ tới điều gì, "Ai, không nhỏ, trong nhân loại điều không phải có rất nhiều tam âm tuyệt mạch, lục âm tuyệt mạch sao, yêu vật trung cũng có, thông thường tam âm tuyệt mạch, gặp phải Nhân Tham Quả Thụ, chỉ có thể kính nhi viễn chi, thoáng đụng với đều đã bạo thể mà chết, lục âm tuyệt mạch càng sâu, ngay cả mới vừa quang mang quét trúng, chỉ sợ cũng phải chết không toàn thân, về phần cửu âm tuyệt mạch, lão nạp chưa từng thấy qua, nhưng căn cứ âm dương tương sinh lại giảng, cửu âm tuyệt mạch hẳn là phi thường cần Nhân Tham quả mới đúng."

Này.

Nghe được lão hòa thượng nói xong, Lữ Thiên không biết làm sao bây giờ, lão hòa thượng này trà trộn Tu Chân Giới không biết bao nhiêu năm, liên Ngũ Trang quan lên một lượt quá, hẳn nói mặc dù có chút mơ hồ, nhưng hẳn là không kém là bao nhiêu, dựa theo hẳn nói, nếu như Thảo nhi là tam âm thể chất, lập tức rời đi tự không sao, nhưng nếu như là trong truyền thuyết Cửu Âm thể chất, lập tức rời đi chỉ biết muốn mạng của nàng.

"Đại sư, người xuất gia từ bi vi hoài, đây chính là một cái mạng, người lúc này cũng không thể nói vậy a." Lữ Thiên hồ nghi nhìn hòa thượng.

Nếu như bình thường, Lữ Thiên như thế nghi vấn hẳn, lão hòa thượng nhất định bảo nổi, nhưng cùng thượng lần này lại xuất kỳ trầm mặc, chỉ là tuyên một tiếng Phật hiệu, cả nhân đột nhiên hơn một loại khí chất ưu buồn, nhìn Lữ Thiên có chút sững sờ.

"Vô Cực, là nơi nào phát ra quang, ta mang theo Thảo nhi đi thử một chút."

"Đường chủ, là tây nam phương, rất cuộc có xa lắm không ta không biết."

"Ta vẫn hướng tây nam đi, hai người bọn họ tỉnh, người dẫn bọn họ qua bên kia tìm ta."

Triệu Vô Cực gật đầu.

Hòa thượng nhìn Lữ Thiên liếc mắt, thần tình có chút thất lạc, "Lữ thí chủ, bản tăng còn có chuyện quan trọng, chúng ta lúc đó sau khi từ biệt, ngày sau hữu duyên, chúng ta còn có thể gặp nhau."

Nhất Đăng đại sư không đợi Lữ Thiên nói, xoay người đi ra khỏi sơn động, đạp không triều xa xa bay đi.

Lăng không hư độ? . .

Triệu Vô Cực kinh ngạc nhìn rồi đi Nhất Đăng đại sư, "Đường chủ, hòa thượng này rốt cuộc là ai, cư nhiên tài năng ở Vũ giới đạp không phi hành."

Lữ Thiên cau mày nhìn đi xa bóng lưng, lắc đầu, hẳn lần nữa xem trọng hòa thượng, không nghĩ tới, đúng là vẫn còn xem thường hẳn, hòa thượng này mới thật sự là thần bí cao thủ, lúc đầu bị Kim Tam uy hiếp, vẫn theo Kim Tam, sau lại thấy Lữ Thiên hậu, lại cùng hẳn đồng hành mấy ngày, Vũ giới chuyện lớn chuyện nhỏ, không có hẳn không biết.

Lữ Thiên cuối cùng lắc đầu, không nghĩ nhiều nữa, đem một đạo Truy Tung phù giao cho Triệu Vô Cực, một bả ôm lấy Thảo nhi, dụng một cái tiểu trận pháp ẩn tàng rồi nàng không ngừng biến đổi thân hình.

"Đang tìm đến ta trước, các người vạn sự đều phải cẩn thận, còn có, đề phòng một cái hạ Tư Đồ Tuấn, người nọ là một địa địa đạo đạo tiểu nhân, sau đầu có phản cốt, có ta trấn áp hẳn tạm được, ta đi, đừng làm cho hẳn sinh biến cố gì."

Triệu Vô Cực gật đầu, "Đường chủ, yên tâm đi, Vô Cực sẽ cẩn thận."

Lữ Thiên gật đầu, ôm Thảo nhi triều xa xa đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 42: Mộ phủ Bạch Y

Màu xanh nhạt ánh dương quang vắng đầy mang mang thảo nguyên.

Lữ Thiên ôm Thảo nhi tại một cây đại thụ tiểu thừa lạnh, thập thiên thập dạ, Lữ Thiên đã không biết đi rất xa, mặc dù là thể chất của hẳn, lúc này cũng hiểu được mệt mỏi, Thảo nhi tuy rằng biến ảo người trưởng thành hình, nhưng thực tế bản thể thật là một con dãi hơn hai thước đại hồ ly, trọng lượng có thể so với Lữ Thiên trọng hơn.

"Nhất Đăng đại sư cũng không biết đi nơi nào."

Lữ Thiên có chút nhớ nhung niệm cái này lão hòa thượng, thần bí cao thủ xưng hô đặt ở trên đầu hẳn thích hợp nhất bất quá, liên Nhân Tham Quả Thụ cùng âm thể quan hệ hẳn đều biết, Thảo nhi mấy ngày nay khá, càng tới gần tây nam phương, Thảo nhi đích tình huống lại càng ổn định, thật đúng là nhượng lão hòa thượng nói trúng rồi. Thảo nhi chính là hi hữu Cửu Âm thể chất.

Ngay Lữ Thiên điều tức khôi phục chân khí lúc, một cỗ cực mạnh khí tức, xông vào Lữ Thiên bố trí cảnh giới trong trận pháp.

Lữ Thiên nhú, tu chân giới khắp nơi hung hiểm, dám tùy tiện xông vào người khác trận pháp, không phải người ngu, chính là đúng thực lực của chính mình phi thường tự tin.

Lữ Thiên đem Thảo nhi phóng tới thụ thượng, dương giả không biết, kể tục khoanh chân đá tọa, tâm thần lại câu động trận pháp, quan sát đến xông vào nhân.

Kim Đan đỉnh đích tu vi, khí tức có chút hỗn loạn, tựa hồ bị thương, nhưng xem người này mạnh mẽ thân thủ, tiến đến người dĩ nhiên là một cái vũ tu.

Lẽ nào vũ tu tự mình động thủ xua đuổi tu sĩ, Kim Đan đỉnh đích vũ tu, thì là thụ thượng, đã quả thật có nắm chặt giết chết cùng giai tiền tu.

"Đạo huynh, tại hạ Mộ Bạch Y, gặp qua đạo huynh."

Ừ? .

Lữ Thiên vi lăng, người này cùng bản thân chào hỏi, là không có ác ý, còn là căn bản cũng không quan tâm bản thân, hoặc là hai người đều có.

Lữ Thiên mở mắt ra, giả bộ kinh ngạc quan sát liếc mắt người này, đối diện người này một thân Bạch Y, mày kiếm mắt sáng, phía sau đeo nghiêng giữ một cây dài hơn hai thước thiết côn, chính vẻ mặt hiền hòa cấp Lữ Thiên đánh đạo lễ.

Hiền lành? Đúng, nếu như điều không phải cái kia tà quán toàn bộ gương mặt thẹo, người này coi như đúng là hiền lành.

Lữ Thiên nhìn bộ mặt con người, giả bộ có chút sợ, "Đạo hữu, ngươi là người phương nào, vì sao cắt đứt ta tu luyện."

"Mộ Bạch Y gặp qua đạo huynh, là thê tử cùng nhân tranh đấu, bị thương nhẹ, Mộ mỗ muốn mời đạo huynh hỗ trợ, bỏ thí một ít đan dược cho ta, khái khái khái." Mộ Bạch Y nói xong, một trận ho kịch liệt, nhưng trong tay đạo lễ lại không buông.

Bố thí? Lữ Thiên nhú, cái này vũ tu rốt cuộc muốn làm gì, hắn đã bị thương, nhưng căn cứ Lữ Thiên kinh nghiệm nhiều năm, đây là quanh năm một nguyệt đề dành tới lão thương, ngay cả hấn vết đao trên mặt,... ít nhất ... Cũng có số mười năm, loại này thẹo, một viên chữa thương đan là có thể trị hảo, hấn vì sao không trị nì?

"Mộ mỗ trên mặt thương, này đây tiền tham gia quân ngũ chiến tranh lúc lưu lại, đạo huynh không nên nhìn Mộ mỗ tướng mạo hung ác, Mộ mỗ là chính kinh tu sĩ, đúng đạo huynh không có ác ý." Mộ Bạch Y tiếp tục nói.

Tham gia quân ngũ chiến tranh? Người này lời nói cử chỉ, quả thực lạnh lẽo thống khoái, thế nhưng không có ác ý, cái này khó nói. . Có thể cho một cái Kim Đan đỉnh đích vũ tu lưu lại nhiều như vậy lão thương, không có hơn một nghìn tràng ác chiến, căn bản là không thể nào.

Nhưng Lữ Thiên cũng không muốn quản những thứ này, Thảo nhi chuyện tới trọng yếu, hấn không muốn phức tạp.

Lữ Thiên đã làm một đạo lễ, "Mộ huynh khách khí, tài năng ở mang mang trên thảo nguyên gặp phải Mộ huynh, cũng là đôi ta duyên phận, đây là tam khóa chữa thương đan, Mộ huynh nhanh đi cấp tẩu tử trị thương chứ."

Lữ Thiên nói, xuất ra tam viên thuốc cho hấn.

Mộ Bạch Y mừng rỡ tiếp nhận đan dược, tại chớp mũi người một cái, mặt biến sắc khó xem.

"Đạo huynh, cấp hai đan dược không được,... ít nhất ... Cũng muốn tam giai đan dược." Mộ Bạch Y nói, đem đại côn nhắc tới rành tay trung.

Lữ Thiên đã đổi sắc mặt, "Tam giai đan dược? Huynh đòi nhưng thật ra lòng tham, Lữ mỗ nếu như nói không có, Mộ huynh có đúng hay không sẽ cường đoạt."

Đừng nói tam giai? Tứ giai chữa thương đan Lữ Thiên đều có lưỡng khóa, nhưng đó là Điện sứ giả cho hấn bảo mệnh vật, đối với Kim Đan kỳ tu sĩ mà nói, bị thương, có cấp hai đan dược trị liệu vậy là đủ rồi, có thể cho một cái người xa lạ tam khóa cấp hai đan dược, Lữ Thiên đã phi thường hùng hồn, huống chi hấn hiện tại lấy ra vũ khí.

Lữ Thiên đem đường đao cầm ở trong tay, đề phòng nhìn Mộ Bạch Y, Kim Đan kỳ đỉnh đích vũ tu, Lữ Thiên chỉ là Kim Đan trung kỳ, nhưng Lữ Thiên sửa thành hai trăm mười sáu viên kim đan, hấn không tin sở hữu vũ tu đều là như vậy.

Lữ Thiên cẩn thận đề phòng, nhưng không nghĩ, đối diện vũ tu đem đại côn để ngang rành tay trung, hai tay đưa cho Lữ Thiên.

"Đạo huynh, Mộ mỗ cũng là hành động bất đắc dĩ, chẳng biết, đạo huynh có cái gì cừu nhân, Mộ mỗ biết một chút thuật dịch dung, nguyên ý hóa thành người cừu nhân đáng ghét, nhường đường hữu tùy tiện ấu đả, chỉ cần đạo huynh cho ta tam giai đan dược, đánh như thế nào, tùy đạo huynh vui vẻ. ."

Cái gì. .

Lữ Thiên bị đột nhiên này biến hóa làm cho không biết làm sao.

Người này muốn chân cùng hấn mạnh bạo, Lữ Thiên không sợ chút nào, nhưng hấn như vậy, thật đúng là nhượng Lữ Thiên làm khó.

Lữ Thiên thuận lợi tiếp nhận đại côn, hồ nghi nhìn Mộ Bạch Y "Mộ huynh cũng không phải dụng dịch dụng, tam phẩm đan dược Lữ mỗ thật là có, chỉ là ta tu vi thấp, nếu như một hồi Mộ huynh hoàn thủ làm sao bây giờ."

Mộ Bạch Y nghe được Lữ Thiên có đan dược, cười cười toe toét, "Đạo huynh yên tâm, gia thế thương thế mỗi lần tái phát, đều cần tam phẩm đan dược trị liệu, Mộ mỗ bình thường đi ra đòi đan, mặc dù đạo huynh hạ tử thủ, Mộ mỗ cũng chỉ hội né nhanh qua đi, chắc chắn sẽ không thương tổn được đạo huynh."

"Thực sự?"

Mộ Bạch Y gật đầu, bắt tay bảo vệ đầu, cả nhân nghiêng người sang đi.

Lữ Thiên vững tin người này không có ác ý, nhưng hấn nghiêng người thời gian, bên hông hệ ngọc bội lại đưa tới Lữ Thiên chú ý của, ngọc bội cũng không phải cái gì tốt ngọc, chỉ là hắc màu đỏ tạp ngọc, ngọc bội chỉ có phân nửa, điều khắc là một con con cạp nửa người dưới, vì sao một nửa ngọc bội, Lữ Thiên sao biết được đạo đó là con cạp nửa người dưới? Bởi vì điều khắc nửa người trên ngọc bội Lữ Thiên gặp qua, hơn nữa gặp qua không chỉ một lần hai lần, thượng một nửa ngọc bội, chính là Cẩm Y vật tùy thân.

"Người . Có đúng hay không có người ca ca?"

Ừ? . Mộ Bạch Y kinh hãi, Kim Đan đỉnh đích khí thế trong nháy mắt bạo phát đến mức tận cùng, xuy chung quanh hòn đá bay ra ngoài hơn mười thước.

"Người là ai?"

Mộ Bạch Y nổ tung, cả người chân khí lộn lờ, trên đỉnh đầu dĩ nhiên huyền hóa ra một con con cạp, cùng bên hông hấn ngọc bội như nhau, cũng là hắc màu đỏ giao nhau, con cạp vừa xuất hiện, Lữ Thiên nhất thời cảm thấy chân khí không khoái, trong kinh mạch chân khí, dĩ nhiên động lại hơn ba thành.

"Đây là. Hổ hình chiến linh. " Lữ Thiên có chút kinh ngạc

"Còn biết chiến linh? Hảo một cái tiên tu, vậy càng không lưu được người."

Mộ Bạch Y vọt tới, đỉnh đầu chiến linh một tiếng rít gào, tùy sau lưng hấn, đã triệu Lữ Thiên vọt tới.

Lữ Thiên lại là cả kinh, hổ hình chiến linh một tiếng rít gào, nguyên bản động lại tam thành chân khí, trong nháy mắt động lại đến năm thành, thật là bá đạo chiến linh.

"Sát."

Mộ Bạch Y thân hình động liên tục, nắm tay hắc hồng quang mang lóe ra, vài bước tựu vọt tới Lữ Thiên trước mặt, nhất chiêu Bác Sát thuật, đã nghĩ khóa lại Lữ Thiên yết hầu.

"Ừ, tốc độ rất nhanh, Bác Sát thuật cũng nhận được tinh túy, thẳng đến yếu hại, có ca ca người ba phần thành tựu."

Lữ Thiên vừa cười vừa nói, đồng dạng nhất bộ bước ra, đồng dạng nhất chiêu tóa hầu, triệu Mộ Bạch Y hầu chộp tới.

Mộ Bạch Y khoái, Lữ Thiên nhanh hơn, hai trăm mười sáu viên kim đan đồng thời phát lực, hơn nữa Điện Thiểm thân pháp, mặc dù xuất thủ ở phía sau, nhưng phát sau mà đến trước, Mộ Bạch Y thủ còn đang giữa không trung, cổ họng của hấn đã rơi vào Lữ Thiên trong tay.

"Bác Sát thuật? Người làm sao sẽ ta Mộ gia Bác Sát thuật."

Mộ Bạch Y bắt đầu còn muốn giãy dụa, nhưng lập tức hiểu được, trên mặt xuất hiện vẻ vui mừng, "Người hội ta Mộ gia Bác Sát thuật, còn là ngoại lai tu sĩ, nhất định là ca ca ta dạy người, ca ca ta nì, hấn hiện tại hoàn hảo sao?"

Lữ Thiên nhìn hấn, vừa nói cười, sọc đao dữ tợn liên tục rung động, Lữ Thiên thế nào đã không cười được, Cẩm Y cùng hấn sớm nhất, ký là của hấn tôi tớ, đã là sư phó của hấn, Cẩm Y đệ đệ trôi qua thăm như vậy, hấn nơi nào còn cười ra tiếng.

Lữ Thiên buông ra Bạch Y,

"Ca ca người tốt, hấn hiện tại tại một cái trên đảo sinh hoạt, còn người, làm sao sẽ rơi xuống trình độ như vậy, Cẩm Y cùng ta quen biết một cái một giáp, chuyện của người ta nhất định sẽ quản."

Bạch Y nghe được Lữ Thiên nói, thở phào nhẹ nhõm, nếu quen biết một cái một giáp, nói rõ ca ca còn sống, "Ta không sao, vừa chỉ là cùng người chi đùa một chút, người nhanh lên thượng lộ chứ, đi ra ngoài nhớ kỹ cho ta ca mang một nói, nhượng hấn không cần lo lắng trong nhà, trong nhà, hết thấy đều tốt."

Bạch Y nói xong, nhặt lên đại côn, xoay người đi.

Ừ?

Lữ Thiên nhíu, móc ra một viên tứ giai cực phẩm đan dược.

"Bạch Y, đây là tứ giai cực phẩm đan dược, ngươi không thay thế tử của ngươi suy nghĩ một chút."

Dẫn theo đại côn thân ảnh của cứng lại rồi, thật thà xoay người, mũi liên tục rung động mấy cái, trên mặt vừa lộ ra sắc mặt vui mừng, lại bị đè nén.

"Cái gì thế tử, ta chỉ là tùy tiện tìm cái lý do, ngươi thật đúng là tin, ngươi chạy nhanh đi, phía trước không xa chính là Vũ thành, có rất nhiều vũ tu ra ngoài liệp sát người từ ngoài đến."

"Bạch Y, ta giúp ngươi, nhưng ta sau khi rời khỏi đây còn sẽ nói cho ngươi biết ca ca, ngươi trôi qua tốt, hơn nữa ta làm qua bác sĩ, tiếp thụ qua tối chính quy tốt nhất y liệu cứu hộ huấn luyện, ngươi thực sự không để ý thế tử ngươi tánh mạng sao."

"Ai. ."

Bạch Y thở thật dài, "Lữ đại ca, ngươi đi theo ta chứ."

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thàn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Mộ phủ Bạch Y (2)

Vũ thành, Vũ giới hoàng thành.

Phồn hoa Vũ thành, cùng phía ngoài chiến hỏa khói thuốc súng tạo thành rõ ràng đối lập.

Dòng người bắt đầu khởi động, tiếng rao hàng, tiếng hò hét, bên đường tất cả lớn nhỏ cửa hàng, nhượng ở bên ngoài thường thấy thi thể Lữ Thiên, nghĩ có chút không có thói quen. Cùng phía ngoài người lừa ta gạt, lục đục với nhau so sánh với, ở đây đơn giản là thể ngoại đảo nguyên.

Thảo nhi bị trận pháp ẩn nấp, Lữ Thiên lúc này đã thay đổi một thân Bạch Y, tuy rằng nhan sắc tương đồng, nhưng cùng thử luyện đệ tử mặc Bạch Y rõ ràng bất đồng, hơn nữa Lữ Thiên hữu ý vô ý tản mát ra vũ tu khí thế, cùng nhau đi tới, ngược lại cũng không trêu chọc phiền toái gì.

"Lữ đại ca, đây chính là ta nhà."

Bạch Y ngừng lại, chỉ chỉ cách đó không xa một gian tòa nhà lớn.

"Mộ phủ."

Như thế đường phố phồn hoa bâng, lớn như vậy tòa nhà, Bạch Y làm sao sẽ đi đã ngoại kiến loại chuyện đó, Lữ Thiên nghi ngờ trong lòng nặng hơn.

"Bạch Y, tại Vũ giới hoàng thành, có thể có lớn như vậy tòa nhà, ngươi làm sao sẽ luân lạc tới loại tình trạng này."

"Lữ đại ca, Vũ giới, kỳ thực không có ngươi tưởng tượng phức tạp như thế, ở chỗ này, kỳ thực rất đơn giản, thực lực chính là tất cả, người người đều sùng bái cường giả, những thứ khác đều là mọi người khinh bỉ đối tượng."

Bạch Y chỉ chỉ tòa nhà, "Hai mươi tuổi thời gian, ca ca ta thức tỉnh rồi vũ mạch, là cả hoàng thành thiên phú cao nhất thiên tài, bị ban cho chỗ này tòa nhà, nhưng cũng không lâu lắm, ca ca đã bị phái đến ngoại giới chấp hành nhiệm vụ gì. Từ đó về sau, ca ca cũng không trở lại nữa quá, vừa đi chính là sáu mươi năm."

Lữ Thiên gật đầu, hẩn gặp phải Cẩm Y, quả thực sắp sáu mươi năm.

"Bắt đầu hoàn hảo, nhưng từ từ, một ít lưu ngôn phi ngữ truyền ra, có thuyết hẩn đã chết, có thuyết hẩn làm phản, mặc dù là Vũ minh đứng ra giải thích, đã không có bao nhiêu nhân tin tưởng, từ đó về sau, phụ mẫu ta buồn bực mà chết, ta đã bởi vì chịu không nổi cái loại này đâm cột sống cảm giác, lựa chọn tòng quân."

Lữ Thiên nhủ, mỗi một thiên tài đều có giữ vô số đập cước thạch, thiên mới đi, này không cam lòng làm đập cước thạch nhân, tự nhiên sẽ đứng ra.

"sau đó thì sao?"

"Sau lại ta tại một lần nhiệm vụ trung, đã cứu ta bây giờ thì từ, năm thứ hai, ta lại dựa vào phụ thân lưu lại bán khối ngọc bội, thức tỉnh rồi vũ mạch, cuộc sống của ta mới có chuyển biến tốt đẹp."

Nói đến đây, Bạch Y thờ dài, "Đáng tiếc, ta vũ mạch quá yếu, đúng tiên tu mà nói, bị giam cầm một nửa chân khí, sẽ có rất hậu quả nghiêm trọng, nhưng đối với đồng dạng thức tỉnh vũ mạch vũ tu mà nói, giam cầm một nửa chân khí, căn bản là không quan hệ đau khổ, lại qua mười năm tiền, phái ca ca ta chấp hành nhiệm vụ ngoại môn chấp sự ngoài ý muốn tử vong, ca ca ta chân thành không người hỏi tới nhân, mới nhậm chức chấp sự chuẩn bị thu hồi nhà ta tòa nhà."

Lữ Thiên càng nghe, chân mày nhíu càng sâu, "Người là thế nào bảo xuống "

Bạch Y cười khổ, "Vũ minh minh chủ, trưởng lão, đường chủ, ta tìm khắp quá, đáng tiếc ta địa vị quá thấp, căn bản không đủ tư cách nhìn thấy những ... này nắm quyền, mỗi lần đều bị nhân đánh văng ra ngoài, thẳng cẳng về sau, ta thực sự không có biện pháp, cường sấm Vũ minh minh chủ phủ, lúc này mới đem cái kia ngoại môn chấp sự hù được, đáp ứng nhượng ta kế tục ở cái này tòa nhà, nhưng từng nguyệt đều phải cho hán một vạn khối hạ phẩm linh thạch."

Lữ Thiên có chút phẫn nộ, "Vậy người làm gì không để cho hán, một cái phòng ở mà thôi, có linh thạch, dạng gì phòng ở mua không được."

Bạch Y nghe được, ánh mắt trở nên kiên nghị, "Không giống với, ta dời đi, đại ca của ta trở về, sẽ thấy đã tìm không được nhà."

Lữ Thiên trầm mặc,

"thề tử của người, lại là chuyện gì xảy ra."

Bạch Y hạnh phúc nở nụ cười, "Nàng kêu Lệ Lệ, rất hiểu chuyện, đã rất hiền lành, nhưng hơn hai mươi năm tiền, đột nhiên hai mắt mù, ta hỏi nàng nguyên nhân gì nàng cũng không nói, ta mang nàng nhìn đại phu, đại phu nói điều không phải đơn thuần mù, mà là trong đầu có cái gì, Lữ đại ca, người nói, ta. . Ta đã tận lực."

Không biết lúc nào, Bạch Y đã chảy nước mắt.

"Hào hán tử, Lữ đại ca biết người tận lực." Lữ Thiên an ủi vỗ vỗ bờ vai của hán, này một thân ám thương, thế gian có bao nhiêu người có thể làm được.

"Lúc mới bắt đầu, Lệ Lệ một tháng dùng một lần đan dược, đến bây giờ, hai ngày sẽ một viên, ta biết. Biết sắp không giữ được nàng, này đạo vết sẹo. ."

Bạch Y chỉ mình mặt của, "Này đạo vết sẹo, là ta muốn cho nàng thật xinh đẹp tiêu sái, dụng này đạo vết sẹo, cho nàng thay đổi một viên Trú Nhan đan, Lữ đại ca, đại ca của ta ở đâu, chờ đưa đi Lệ Lệ, ta nghĩ xuất Vũ giới đi tìm hán, gọi hán trở về hỏi một chút Vũ minh, bọn họ dựa vào cái gì như thế đối với ta Mộ gia. . ."

Bạch Y khuôn mặt kiên nghị nói, đáng tiếc, hai hàng nước mắt thế nào đã không dùng được.

Hồi lâu.

Lữ Thiên nhìn một chút Bạch Y, "Bạch Y, người tin tưởng Lữ đại ca sao, Lữ đại ca hay là có thể cho nàng y hảo."

"Tin tưởng, thế nhưng ta đã." Bạch Y theo bản năng nói một câu, nói rằng phân nửa, ý thức được mình nói sai.

Lữ Thiên đập hán một quyền, "Người đã không có tiền? Tiểu tử người, kia đều tốt, chính là nhìn hết thế gian ấm lạnh, đối với người có chút lãnh mạc, y bất hảo, Lữ đại ca nơi này có một vạn trung phẩm linh thạch, người cầm, y được rồi, xem ta nhượng đệ muội thế nào thu thập người."

Bạch Y lúng túng nhìn Lữ Thiên, gãi đầu một cái.

Đi vào đại viện.

Trong viện sạch sẽ ngăn nắp sạch sẽ, nhưng lớn như vậy sân, không có một chút trang trí gì đó, liền một đơn giản nhất băng đá cũng không có.

"Vốn có sân là một cái diễn võ trường, nhưng sau lại, đồng tây đều gọi bọn hán dời đi, tháng này tại giao không hơn linh thạch, bọn họ sẽ dẫn người lai sách căn phòng" Bạch Y nói rằng.

Lữ Thiên hừ lạnh một tiếng, không có nhiều lời, đi vào phòng khách.

"Mộ lang, là người đã trở về sao." Hậu phòng truyền đến một tiếng giọng nữ.

"Lệ Lệ, là ta, ăn ta đưa cho người đan dược, cảm giác nhiều sao." Bạch Y chặt đi vài bước, đi vào hậu đường.

Thấy Lệ Lệ, Lữ Thiên có chút giật mình, cô gái này dĩ nhiên cũng là Kim Đan kỳ đỉnh đích tu vi, nhưng lúc này, đã bệnh không còn hình dáng, hốc mắt

ao hăm, gầy gò xương, tướng mạo chỉ là giống nhau, nhưng trên mặt cường bài trừ xóa sạch đáng tươi cười, lại đem Lữ Thiên xem sừng sốt, đây là trên thế giới tối nọ cười hạnh phúc.

Lệ Lệ bàn tay khô gầy tại Bạch Y trên người sờ loạn giữ, vuốt vuốt, cặp mắt vô thần để lại nước mắt, nhân đã nức nở đứng lên.

"Mộ lang, ngươi không nên là như ta vậy, nhượng ta đi cho, thế gian nữ tử vô số, ngươi tìm một cái tốt hơn, tìm một có thể thay ta chiếu cố của ngươi."

"Lệ Lệ."

Bạch Y nỗ lực nhượng thanh âm của mình bình thường, đáng tiếc, hần đã nghẹn ngào.

"Đệ muội, ngươi nói như vậy cũng không đúng, ngươi cho rằng tại Bạch Y ngực, có nhân có thể thay thế được vị trí của ngươi sao."

"Mộ lang, người này. Người kia là ai?" Lệ Lệ sợ trốn vào Bạch Y trong lòng.

Đường đường một cái Kim Đan kỳ đỉnh đích vũ tu, dĩ nhiên có thể có thời khắc này đáng đáp, Lữ Thiên trong lòng cảm thán.

"Lệ Lệ, đừng sợ, đây là ta đại ca bạn tốt, ngoại giới nổi danh thần y, hần có thể trị hết bệnh của ngươi, là đại ca của ta gọi hần lại giúp chúng ta."

Lệ Lệ rồi mới từ Bạch Y trong lòng đi ra, "Phàm Lệ gặp qua đại bá."

Lữ Thiên ừ một tiếng.

Bạch Y nhìn về phía Lữ Thiên, "Lữ đại ca, ngươi xem một chút chứ, Lệ Lệ bệnh này."

Lữ Thiên gật đầu, tại vào nhà thời gian, Lữ Thiên cũng đã dụng chân khí tại Phàm Lệ đầu du tẩu, tại đầu của nàng lý, quả thật có một viên u, u ác tính, tựa là địa cầu bề trên môn nói bệnh ung thư, nhưng của nàng u, tựa hồ cũng không phải tự nhiên hình thành, Kim Đan kỳ tu sĩ, vô duyên vô cớ làm sao sẽ đắc loại bệnh này.

Xem như binh vương chi vương Lữ Thiên, đối nhân thể kết cấu rõ như lòng bàn tay, loại bệnh này ở kiếp trước là bệnh nan y, nhưng đối với lúc này Kim Đan trung kỳ Lữ Thiên mà nói, thật đúng là không là vấn đề lớn lao gì.

"Lữ đại ca, bao lớn nắm chặt?"

Lữ Thiên nở nụ cười, "Cứu thành cứu."

"Cái gì. Cứu thành cứu."

"Cứu thành cứu nắm chặt sao?" .

'Cứu thành cứu nắm chặt, phàm là biết đến thần y, bọn họ đã chạy lần, vô luận là thế tục giới, còn là vũ tu giới, mỗi một một đều nói là không có thuốc nào cứu được, cứu thành cứu nắm chặt, đại bá hay là nói là tổng ta ly khai chứ.' Lệ Lệ trên mặt đột nhiên lộ ra lau một cái tia sáng kỳ dị.

"Lữ đại ca, vậy ngươi nhanh lên cấp Lệ Lệ xem bệnh chứ, ta đi bên ngoài tìm ít tiền, lộng một bàn tiệc rượu, chân thành, ta cấp đại ca thấp hương dập đầu, thỉnh đại ca uống rượu. ." Bạch Y lời nói không có mạch lạc nói.

Lệ Lệ nở nụ cười, tối nọ cười xinh đẹp, ôm lấy muốn đứng dậy Bạch Y, "Mộ lang, nhượng ta lại thật tốt sờ sờ ngươi đi."

"Ừ." Bạch Y lúc này ngoại trừ hưng phấn, cái gì cũng không có.

Lữ Thiên cười, "Đệ muội, Lữ mỗ tuy rằng không là cái gì thành thực thủ tín người, nhưng đối với mình nhân, Lữ mỗ cũng không nói nửa câu lời nói dối, Bạch Y, đây là linh thạch, đi bày ra ăn mừng rượu, chờ ta chữa cho tốt Lệ Lệ bệnh, chúng ta hảo hảo uống quá một phen."

"Hảo hảo hảo." Bạch Y tiếp nhận linh thạch, kích động văng ngoài phòng chạy đi, tâm tình của hần ở giờ khắc này, ai lý không giải được.

Bị đè nén năm sáu chục năm, hần thái cần một cái tin tức tốt, không thể nghi ngờ, Lữ Thiên mang một hần, nên cái gì đều thay không được tin tức tốt.

"Đệ muội, đây là một viên Quy Tức đan, ăn chi hậu, ngươi hội mất đi sở hữu tri giác, chờ ngươi lúc tỉnh lại, ngươi sẽ khôi phục lại bình thường trạng thái."

"Ừ, cảm ơn đại bá." Lệ Lệ nở nụ cười, nắm chặt vừa ôm lấy Bạch Y thủ. Về mặt giải thoát hình dạng.

Lữ Thiên cười khổ lắc đầu, nha đầu kia, vẫn là chưa tin bản thân, không quan hệ, chờ ngươi tỉnh lại liền hiểu.

Lệ Lệ ăn đan dược, hôn ngủ mất, Lữ Thiên đem Thảo nhi từ trên lưng cõ xuống, phóng tới một bên, dụng chân khí ngưng tụ thành một tay thuật đao hình dạng, bắt đầu là Lệ Lệ tiêu trừ bướu nảo.

Viên đan dược kia không có thể như vậy cái gì Quy Tức đan, mà là Điện sứ giả cho hần bảo mệnh, tứ giai tuyệt phẩm đan dược, ăn chi hậu, nhân tất cả sinh cơ, hội tiêu thất một canh giờ, một lúc lâu sau, này tứ giai đan dược mới có thể chân chính phát huy tác dụng, tứ giai bảo mệnh đan dược, hiệu quả trị

liệu, thì là Xuất Khiếu kỳ tu sĩ trọng thương, một viên cũng có thể trong nháy mắt khôi phục như lúc ban đầu.

Lữ Thiên hai tay liên tục, ác tính tề bào ung thư gặp phải Lữ Thiên hoàng bạch chân khí, liên phản kháng dư địa cũng không có, tảng lớn tảng lớn bệnh biến tề bào bị cắt bỏ, Lệ Lệ trên mặt đã theo thông khổ, chậm rãi trở nên có chút an tường.

Chân khí đao, cũng không cần thực sự cho nàng mở sọ, cái loại này giải phẫu coi như là người chuyên nghiệp, cũng rất ít dám đi làm, Lữ Thiên chỉ cần đem hoàng bạch chân khí làm cho bằng phẳng, sau đó đã nhập đầu của nàng bộ, ở cạnh thần thức nhận biết, đi từ từ giết chết tất cả bệnh biến tề bào.

Rất cố sức, rất chậm, nhưng hiệu quả đã rõ ràng nhất, một khắc đồng hồ hậu, Lệ Lệ sắc mặt của đã rõ ràng chuyển tốt, Kim Đan kỳ đỉnh đích khí thể bắt đầu một chút xiu tại trên người nàng hiện lộ ra.

Bạch Y đã trở về, đứng ở cửa lẳng lẳng nhìn, thuyết không lo lắng, nhưng thể tử bệnh như vậy tình, hẳn làm sao có thể không lo lắng, Lữ Thiên thủ thuật bắt đầu một phút đồng hồ cũng không có, Bạch Y cũng đã đã trở về, đứng ở cửa đứng xa xa nhìn.

Thấy thể tử sắc mặt của thực sự càng ngày càng tốt, Bạch Y kích động lần thứ hai chảy ra nước mắt.

Nam nhi hữu lệ bất khinh đạn? Ngươi thử xem.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Vũ giới kinh

Lệ Lệ mở mắt lần nữa.

Thấy là cửa nàng Mộ lang, không ngừng cấp một cái thanh niên áo trắng dập đầu giữ đầu, điên cuồng, đúng, chính là điên cuồng dập đầu, cái trán chảy ra đại lượng tiền huyết, chảy tới đây mặt và đầu cô, đầy đất, lại vẫn như cũ không ngừng dập đầu giữ.

"Bạch Y, người điên rồi sao, người xem, Lệ Lệ đã tỉnh, người không cùng nàng quá ngày lạnh, tưởng dập đầu chết ở Lữ mỗ trước mặt sao." Lữ Thiên hung hăng nói một câu.

Bạch Y quả thực điên cuồng, bị đè nén sơ sơ sáu mươi năm, tất cả sự đau khổ, khó xử, tất cả đều là một mình hán khiêng, liên một nói hết nhân cũng không có, quanh co, nếu như không cho hắn phát tiết ra ngoài, sợ rằng xảy ra cái gì đại đường rẽ, sở dĩ Lữ Thiên can cũng không dám can, chỉ có thể dựa vào ngôn ngữ, nhượng chính hán tình ngộ.

"Mộ lang. . Ô ô."

Lệ Lệ chạy tiến lên, ôm cổ Bạch Y, gất gao ôm.

"Lệ Lệ." Bạch Y trong mắt điên cuồng, khi nhìn đến Lệ Lệ hậu, bắt đầu một chút xiu khôi phục.

Hai người lâu cùng một chỗ, kéo đi đã lâu.

Một bên Lữ Thiên, an tĩnh nhìn, bồi ở sau người thủ, nhéo nhéo trong tay một đoàn cương thi khí, rốt cuộc có nên nói cho biết hay không Bạch Y chân tướng.

Cầm Y đệ đệ, nhưng thật ra một cái tính tình trung nhân, hơn nữa thiên phú này. . .

Lữ Thiên thấy Bạch Y khí thể của, lúc này chính đang điên cuồng kéo lên giữ, có một cổ cùng Cầm Y xấp xỉ đặc chế, đang nhanh chóng mọc rễ nảy mầm, trong nháy, cũng đã thành đại thụ che trời.

Bạch Y cùng Cầm Y thức tính chiến linh đều là không hoàn chỉnh, có thể nói là nửa chiến linh, mà bọn họ tổ tiên truyền xuống tới ngọc bội chính là hai khối, phóng tới cùng nhau, bài xích lẫn nhau hai khối.

Mộ gia, Mộ gia, không biết còn có bao nhiêu nhân nhớ kỹ gia tộc này.

"Hô. . Hô. . Hô."

Cửu thiên ở ngoài, đột nhiên truyền đến một tiếng tà âm

Phong Thiên trên điện.

Nguyên bản yên lặng tĩnh điểm chính tề lóe ra, lần thứ hai điên cuồng vận chuyển, số lớn tinh điểm bay ra đại điện, triều xa xa bay đi, minh chủ nóng nảy, các trưởng lão kinh ngạc, loại này dị biến, có thể chưa từng có phát sinh qua, các trưởng lão đều đuổi theo tinh điểm bay ra ngoài.

Ngoài vạn lý, một cái không gian kỳ dị lý,

Bốn người nhìn trước mắt một mảnh màn sáng, vui mừng cười lớn, màn sáng trung, chính là Bạch Y cùng Lệ Lệ thâm tình ôm nhau tròng cánh.

Ba người hâm mộ nhìn một tên trong đó to con hán tử, "Chúc mừng. Bạch Hổ."

To con hán tử cười to, cũng không trả lời, một cổ cuồng ngạo khí thế, tịch quyền toàn bộ không gian."

"Truyền tứ thần pháp lệnh, phong Mộ gia, là Vũ minh Trần Tây Vương, thế đại truyền thừa, cho đến Mộ Bạch Y chết đi."

Vũ giới.

"Tứ thần pháp lệnh, phong Mộ gia là Trần Tây Vương, thế đại truyền thừa. . Thế đại truyền thừa."

Truy đuổi các trưởng lão sùng sốt, "Cái gì? Trần Tây Vương, Vũ minh có chức vị này sao, có đúng hay không cùng Bạch Hổ tiền bối có liên quan."

"Tứ thần pháp lệnh? Trần Tây Vương? Mộ gia! Thính đều chưa từng nghe qua, Bạch Hổ tiền bối làm sao sẽ cam tâm phụ tá một cái vô danh người?" Một gã trưởng lão thất thần nói.

"Tam trưởng lão, người mau trở lại Vũ minh nhìn, Bạch Hổ vệ có đúng hay không tình "

Bạch Hổ vệ. Năm đó Phong Thiên tiền bối bổ nhiệm vệ sĩ, từ thập vạn năm trước Vũ giới bị phong, này ba nghìn nhân đã theo lâm vào ngủ say.

"Bọn họ. Còn có thể tỉnh sao? Hào, ta đây tự đi xem "

"Đại trưởng lão. . . , không cần đi, người xem vậy có phải hay không. ." Một cái trưởng lão chỉ hướng Vũ minh phương hướng.

Các vị trưởng lão nhìn lại. Bầu trời xa xăm bóng trắng một mảnh, ba nghìn nhân, bạch khôi bạch giáp, trong tay là thống nhất lượng ngân thương, ba nghìn ngự không phi hành cao thủ, hành tẩu biến hóa trong lúc đó, cổ trong lúc vô ý tràn giết chóc, hung lệ khí, chân Vũ giới thiên khung đều có chút hoảng hốt.

"Đây là Bạch Hổ Khiếu Thiên trận sao, đã nhiều ít vạn năm không có xuất hiện qua, ta Vũ giới. Có hi vọng." Đại trưởng lão thất thần nói.

"Này tu vi. Cự nhiên các đều cùng chúng ta xấp xỉ, Bạch Hổ vệ! Thật mạnh."

Không gian kỳ dị trung,

Lần thứ hai truyền đến một nữ tử cười duyên thanh, tuy rằng tiếng cười như chuông bạc như nhau êm tai, nhưng trong đó đặc ý, là người đều có thể nghe ra.

"Truyền tứ thần pháp lệnh, phong Phàm gia, là Vũ minh Trần Nam Vương, thế đại truyền thừa, cho đến Phàm Lệ chết đi."

Vũ giới.

Thiên ngoại chi âm lần thứ hai truyền đến.

"Tứ thần pháp lệnh, phong Phàm gia là Trần Nam Vương, thế đại truyền thừa, thế đại truyền thừa. . ."

"Tứ thần pháp lệnh? Lại là tứ thần pháp lệnh, Vũ giới rốt cuộc chuyện gì xảy ra. ."

"Vũ giới phải đổi thiên, cũng không biết là hảo là xấu."

. Các trưởng lão nhìn theo bên người lần thứ hai bay qua ba nghìn Hồng giáp quân, ngây ngốc cứng họng.

Chỉ có đại trưởng lão, một gương mặt già nua nhạc khai liễu hoa.

"Đại trưởng lão. Này. Người xem."

"Đừng nói nhảm, nhanh đi truy."

Đại trưởng lão nói xong, cả nhân toàn lực hướng phía Hồng giáp quân đuổi theo.

Vũ điện thượng, Vũ minh minh chủ kích động nhìn thiên khung, toàn bộ Vũ minh, chỉ có hấn và đại trưởng lão biết, Vũ minh tại thập vạn năm trước, ngoại trừ trưởng lão cùng minh chủ, còn có tứ phương Vương, địa vị cận tại minh chủ xuống, thỉnh tuyên không nghe điều, trấn thủ tại Thiên Vũ đại lục tứ phương.

Mộ Bạch Y, cái kia đã từng cường sát vũ điện mắng chàng tiểu tử, Phạm Lệ, thê tử của hấn, hy vọng bọn họ sẽ không là chuyện năm đó, ghi hận bản tọa, bản tọa cũng là tuân thủ thần pháp lệnh, mới không để ý đến bọn họ Mộ gia sự, này hai người con trai, mấy năm nay chịu khổ. .

..

Toàn bộ Vũ giới sôi trào, vũ tu môn tuy rằng không biết Trấn Nam, Trấn Đông Vương (Trấn Tây Vương) đại biểu cái gì, nhưng tứ thần lệnh ở trong lòng mọi người, đó là xa bi minh chủ còn muốn quyền uy tồn tại, bọn họ phong, cho tới bây giờ sẽ không có người yếu.

Tiên tu môn mờ mịt, đứng Vũ giới đột nhiên đi ra ngoài thanh âm có chút sợ sợ, truyền khắp toàn bộ Vũ giới, này phải nhiều cao tu vì mới được, bọn họ tại Vũ giới làm xằng làm bậy, chính là biết Vũ giới vũ tu căn bản không để ý tới bọn họ, nhưng hôm nay, này liên tiếp lưỡng đạo thanh âm xuất hiện, có đúng hay không có biến cố gì.

Vũ thành.

Một tòa lộ vẻ Trảm phủ môn biến trong đại viện.

Một nhân nghe được thiên ngoại truyền tới thanh âm, ngực bỗng nhiên đánh một đột.

'Mộ gia, không biết là cái kia kêu Mộ Bạch Y tiểu tử chứ, cái phế vật, trước đây đại ca hấn khắp nơi áp đại ca của ta một đầu, Mộ Cẩm Y đi rồi, đại ca nhượng ta hại Mộ gia, còn nhượng ta tương một đoàn cương thi khí đả tiến lão bà hấn đầu, những năm gần đây, Mộ Bạch Y làm, đã rất làm cho thoả mãn, nhưng nếu như phong vương chân là hấn. . '

Nghĩ vậy, Trảm Lôi đi ra khỏi phòng, "Ảnh vệ, mang đủ nhân mã, chúng ta đi Mộ Bạch Y gia, cái phế vật lại không nộp ra linh thạch, ta ngày hôm nay tru lam thịt hấn."

"Tập hợp. . "

Mộ phủ.

Lữ Thiên trong tay bùng ly rượu, ngồi ở một bàn cũng không phong phú tiệc rượu tiền, kinh ngạc đến ngây người nhìn hai người, Bạch Y tu vi kéo lên tại tình lý trong, nghĩ không ra trong lúc bất chợt, một cổ không kém chút nào mãnh hổ chiến linh khí thể của, đã đang nhanh chóng đề cao, dĩ bao nhiêu bội số tốc độ kéo lên giữ, chính thị Bạch Y trong ngực Phạm Lệ, giữa không trung, nhất hử, một con phượng, triền miên chơi đùa giữ.

Ta đi, hai người này điều không phải muốn hóa điệp chứ. . . Lữ Thiên kinh ngạc đến ngây người há to miệng.

Thiên ngoại chi âm hấn nghe được, Trấn Tây Vương phong cho Mộ gia, Mộ họ rất thừa thót, hay là phong chính là Bạch Y, hấn đương nhiên mừng thay cho Bạch Y, nhưng Trấn Tây Vương đại biểu cho cái gì, Lữ Thiên làm sao sẽ biết, quay về với chính nghĩa chức quan không nhỏ, bọn họ sau đó có thể được sống cuộc sống tốt là được.

Lữ Thiên uống một mình tự uống uống rượu.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45: Bạch Hổ chiến linh

Lữ Thiên uống một mình tự uống uống rượu.

...

"Mộ Bạch Y, ngươi cấp lão tử lần ra đây, nếu không ra, lão tử hủy đi ổ chó của ngươi."

Uống rượu Lữ Thiên nhượng mảy, buông ly rượu trong tay hấn, đứng dậy đi ra bên ngoài viện, hấn nhúu không phải là bởi vì bên ngoài viện tiếng mắng,

mà là trong tay hân cường thi khí, ngay vừa, đột nhiên kịch liệt khiêu giật mình, là người bên ngoài, hại Mộ Bạch Y, nhượng Lữ Thiên gấp phải, tự nhiên muốn đòi một công đạo.

"Là người đang kêu Mộ Bạch Y?"

Lữ Thiên đi ra sân. Thấy trên đường cái đứng đầy binh sĩ, dẫn đầu là một người mặc thanh hoàng sắc hoa phục trung niên nhân, trong tay phe phẩy một cái chiết phiến, thấy Lữ Thiên nói, người này trong tay chiết phiến hợp lại.

"Đứng, là gia gia người đang nói chuyện, người là chỗ đứng tới, nhanh lên cút ngay cho ta."

Lữ Thiên nhủ, người này phía sau theo mấy nghìn đích sĩ binh, Vũ thành đích sĩ binh, bọn chúng đều là Trúc Cơ kỳ vũ tu, trong đó vài tên đội trưởng, đều là Kim Đan kỳ đỉnh đích cao thủ. Hân một cái lưu vào người từ ngoài đến, mình mục trương đảm cùng mấy nghìn binh sĩ làm hơn, hậu quả, thật là cũng dễ dàng nghĩ được.

Lữ Thiên tiện tay đánh ra mấy viên linh thạch, dụng một cái trận pháp đem viện môn bảo vệ, thân thể vắng hai bên trái phải nhất thác, "Người điều không phải muốn tìm Mộ Bạch Y sao, hân đang ở bên trong, có bản lĩnh tự tiến đến."

"Hắc. Ở đâu ra đã tiểu tử. ."

Người này còn chưa nói hết, Lữ Thiên đã lắc mình thối nhập viện trung, hai tay liên tục lăm nhăm, từng viên một linh thạch không ngừng đá hướng sân bốn phía, hân bố trí đi ra ngoài chỉ là lúc ban đầu Xà Hình trận, phía sau có bảy tầng, hơn một trăm loại biến pháp, tưởng phá trận? Cái này chỉ biết chửi đồng người ngu ngốc sợ quá.

"Các huynh đệ, cho ta hướng, liên cái kia đã tiểu tử cùng nhau lấy ra lai."

"Lôi Phó đường chủ, chúng ta tại Vũ thành như thế nháo, sợ không tốt sao." Dẫn đội tướng quân có chút khó khăn nói.

"Sợ cái gì, xảy ra chuyện ta chia vào, ta không chịu nổi, mặt trên còn có anh ta, người thi hành mệnh lệnh thì tốt rồi."

"Này. Tuân lệnh."

Tướng quân có chút hơi khó, bọn họ thành vệ quân không có thể như vậy Trảm Phong chính là thủ hạ, chân xảy ra chuyện, còn phải chính hân chia vào, hơn nữa Trảm Lôi đã đúng là một người ngu ngốc, nhưng ca ca hân Trảm Phong, thế nhưng nổi danh quân dưới có phương, một cái đường khẩu mấy vạn nhân, chỉ cần Trảm Phong ra lệnh một tiếng, các đều nguyện vì hân liều mạng, Trảm Lôi đều nói như vậy, tướng quân cũng không dám không nể tình, chỉ có thể án lệnh hành sự.

"Cho ta hướng, một cái cái gì phá trận pháp, cũng muốn ngăn cản ta Tây Bắc quân chiến trận." Tướng quân rống lên một tiếng, mệnh lệnh binh sĩ cấu thành chiến trận trùng kích, trong thành phát sinh loại sự tình này, còn là càng nhanh giải quyết càng tốt.

Sát.

Binh sĩ, bọn họ cũng sẽ không quản những ... này, ngoại trừ tướng quân để cho bọn họ trùng kích Vũ minh bọn họ mặc kệ, những thứ khác, thủ trưởng mệnh lệnh lớn hơn tất cả.

Lữ Thiên cười nhạt, Tây Bắc quân chiến trận quả thực lợi hại, nếu như Lữ Thiên còn đang Trúc Cơ kỳ, nói không chừng một cái xung phong là có thể phá hỏng, đáng tiếc Lữ Thiên đến rồi Kim Đan trung kỳ, để thất thay đổi trận pháp, chính là long mạch ngoại Vạn Long Thực Thiên trận đều có thể ngoan kháng, đừng nói những người này.

Một ít binh sĩ chạy ào trận pháp, trong trận phô thiên cái địa công kích nhượng những người này chỉ có thể chống đỡ, liên hoàn thủ dư địa cũng không có.

"Vây quanh sân, tứ diện trùng kích." Tướng quân lần thứ hai hạ lệnh.

Binh sĩ chiến trận một trận biến hóa, vây Mộ phủ, chân khí, pháp bảo, vũ kỹ, các loại chiêu thức không ngừng oanh kích giữ Lữ Thiên trận pháp.

"Lai a, oanh chứ."

Lữ Thiên lần thứ hai trở lại bàn rượu tiền, dù bản vẫn ung dung uống rượu. Quan sát đến phụ phụ hai người biến hóa.

Bạch Y biến hóa đã đến vĩ thanh, phạm là linh rồi lại có một chút dừng lại ý tứ, khí thể còn đang bay nhanh kéo lên giữ.

"Phản Thiên Chu Tước. ." Lữ Thiên nhìn kỹ lại, trên bầu trời vũ động phiêu diêu, tuy rằng rất giống Phượng Hoàng, nhưng tuyệt đối điều không phải Phượng Hoàng, Phượng Hoàng không có hồng đến trong suốt trong sáng thân thể, mà Bạch Y hắc hồng sắc hồ linh, tuy rằng bạo ngược phóng đảng, nhưng bị bên cạnh Chu Tước, chung quy phải kém thượng rất nhiều.

"Rất giống mà hình điều không phải, này Bạch Y, sau đó liên lão bà đều không quản được, tướng tiến hóa thành Diệt Thế Bạch Hổ, thật không biết còn bao lâu nữa."

Lữ Thiên dù bận vẫn ung dung đánh giá bay múa hai cái chiến linh.

"Nhanh như vậy tự tình?"

"Ừ."

Bạch Y thoải mái hừ một tiếng, mở mắt ra, thấy được không trung bay múa hai cái chiến linh, cũng bị lại càng hoảng sợ, lại nhìn thấy trong ngực thể tử, còn là nhắm mắt lại, hình như ngủ say như nhau, Bạch Y hoảng liều hoảng đầu, nhìn về phía Lữ Thiên.

"Lữ đại ca. . Tái tạo chi ân, không thể là báo, chỉ mong giữ, ngày sau đi theo tại Lữ đại ca tả hữu, có thể cho Lữ đại ca đi theo làm tùy tùng."

Lữ Thiên bụng ly rượu, nở nụ cười, "Bạch Y, tiểu tử ngươi thái không có suy nghĩ, ta cho ngươi một trăm khối linh thạch, cho ngươi bị hạ ăn mừng rượu, ngươi tự cho ta bị một bàn thức ăn chay."

Bạch Y sắc mặt đỏ lên, hắc hắc cười khúc khích.

"Được rồi, các ngươi trước biệt triển miên, trước đi giải quyết người bên ngoài, lúc ban đầu ta còn suy nghĩ có nên nói cho biết hay không ngươi, hiện tại của ngươi chiến linh tiến hóa, ta sẽ nói cho ngươi biết thật tình, thể tử ngươi bệnh, chính là người bên ngoài làm, hay là truyền lưu ngươi Mộ gia này lưu ngôn phi ngữ, cũng là người bên ngoài làm."

Lữ Thiên nói, cầm trong tay giam cầm cương thi khí đem ra, đặt ở trên bàn rượu, đen thui khối không khí hình như co quắp như nhau, một cái nhúc nhích, cương thi khí tất nhiên hồn biến thành, cương thi khí ly thể hội truy bản đi tìm nguồn gốc, thì là cương thi bị người giết, cương thi khí vẫn như cũ hội trở về bản thể, mà khối không khí nhảy lên, chính là nó cảm ứng được bản thể khí tức.

"Cái gì. ."

Bạch Y giật dử, cửa trước nhìn ra ngoài, phía ngoài Trảm Lôi chính quơ tay múa chân chỉ huy binh sĩ tiến công, Bạch Y vừa nhìn liền thấy hấn, hận không thể cắn nát cương nha.

"Ta tự đoán được là hấn, trên mặt ta ba, chính là hấn cho, hơn nữa không chính xác ta đi rồi, từ đó về sau, ta đi đòi muốn đan dược, nguyện ý cho mọi người thiếu thật nhiều, ta liều mạng với ngươi. ."

Bạch Y buông thể tử, chạy đến trong phòng xuất ra điều ba thước lớn lên đại thương, sẽ liều mạng.

Lữ Thiên kéo lại Bạch Y, "Biệt xung động, vừa ta nghe nói ngươi bị phong là Trần Tây Vương, bọn họ cũng nghe nói, lúc này mới dẫn người tới tìm ngươi phiền phức, ngươi lúc này đi ra ngoài, phía ngoài mấy nghìn binh sĩ khẳng định đem ngươi dọa thành thịt vụn."

Lữ Thiên một trận "Hon nữa, muốn giết hấn, không cần như vậy mạo hiểm"

Bạch Y lửa giận ngút trời, "Lữ đại ca, ngươi nói, muốn giết thể nào hấn, không giết hấn, ta Bạch Y thể không làm người."

Lữ Thiên để chén rượu xuống, kéo Bạch Y, đi tới cửa viện.

Người bên ngoài đã sút đầu mẻ trán, Trảm Lôi càng gấp không muốn không muốn.

Đột nhiên, Trảm Lôi xem tới cửa xuất hiện hai bóng người.

"Trảm Lôi, ngươi muốn giết Mộ Bạch Y, Lữ mỗ tiện tay lấy một trận pháp, ngươi ngay cả môn đều vào không được, ngươi thật đúng là phế vật, ha ha."

Lữ Thiên giễu cợt cười, Bạch Y thấy Trảm Lôi, nhãn đều đỏ, nghe được Lữ Thiên như thế, ngực phi thường hết giận.

"Họ Lữ, lão tử nhớ kỹ ngươi, ngày hôm nay qua đi, Vũ thành họ Lữ gia tộc, ta ai một tìm, thiên vạn đừng làm cho ta tìm được ngươi." Trảm Lôi nghiêng răng nghiêng lợi, bất đắc dĩ, Lữ Thiên hai người cũng không có xuất trận, người của hấn đã không có bản lãnh phá trận.

Trảm Lôi vừa nhìn về phía Bạch Y, "Mộ Bạch Y, ngươi cái phế vật này, phế vật cả đời, ngày hôm nay từ cũng phải chết ở cái này vương bát xác tử lý, ngươi chết, cha ngươi đều thay ngươi mất mặt."

"Oa nha." Bạch Y giật dử, phía sau Bạch Hổ chiến linh rít gào, cảm thương sẽ xông ra.

Nhưng vẫn là bị Lữ Thiên kéo, Bạch Hổ chiến linh tuy rằng lợi hại, nhưng chung quy vẫn chỉ là bán thành phẩm.

"Trảm Lôi, biệt kích, có Lữ mỗ tại đây, hấn lại không thể có thể xuất trận nhất bộ, ngươi không phế vật, ngươi muốn giết hấn, tốt, cầm cái này, Lữ mỗ trận pháp cũng sẽ không cần ngươi, Lữ mỗ cùng Bạch Y nhân đầu ở nơi này lý, nhìn ngươi có dám hay không tiến đến."

Lữ Thiên cười, đem Bạch Y lôi trở lại.

Bạch Y đã bình tĩnh lại, giễu cợt nhìn Trảm Lôi liếc mắt, xoay người cùng Lữ Thiên đi trở về.

. . .

Bên ngoài viện Trảm Lôi giận dữ, nắm bắt trong tay một khối ngọc bài có chút do dự, hấn ngược lại không phải là sợ Bạch Y, mà là sợ Lữ Thiên có bấy, trận pháp này hấn là kiến thức qua, có thật không bắt phạm.

Trảm Lôi do dự thật lâu, tối hậu, còn là bước vào trong viện.

Trận pháp có bấy?

Đương nhiên sẽ không, Lữ Thiên quả thực tiện tay có thể giết hấn, nhưng Bạch Y cừu nhân, hấn không thân thù giết chết, câu vũ chi tâm sẽ lưu lại tỳ vết nào, Lữ Thiên khẳng định sẽ không xuất thủ.

"Miệng còn hôi sữa tiểu nhi, nhà ngươi Trảm Lôi gia gia vào được."

Lữ Thiên hai người đang uống rượu, trong viện truyền đến rống to một tiếng, này Trảm Lôi đảo có chút tâm nhãn, cũng không có đi tới nhiều lắm, chỉ là đứng ở cửa hô to.

"Giao cho ngươi, Lữ đại ca ở bên cạnh cấp ngươi uống rượu trợ uy."

Uống rượu trợ uy. Xem cuộc vui chứ. .

Bạch Y dẫn theo trường thương đi tới, phía sau chiến linh thị huyết găm thét.

Trảm Lôi thấy Bạch Y thân chiến linh, có chút giật mình, tuy rằng còn là giống như trước đây, nhưng hấn luôn cảm thấy bất đồng nơi nào, Trảm Lôi tại vắng trong viện xem, Lữ Thiên một người uống một mình tự uống uống rượu, hai bên trái phải một cái nữ tử nhắm mắt đứng, cô gái này đỉnh đầu. . Đây là. .

Trảm Lôi kinh ngạc, Chu Tước chiến linh, mặc dù hấn chưa thấy qua, nhưng hấn dám khẳng định, hỏa hồng đại điều, nhất định là Chu Tước chiến linh. . Rốt cuộc chuyện gì xảy ra.

Thấy Bạch Y trên mặt đạo kia thật dài thẹo, Trảm Lôi ngực an tâm một chút, phế vật, cuối cùng là phế vật, cùng hấn chiến linh như nhau, đều là tạp chủng.

"Bạch Y, ngươi cái này vạn họ gia nô, điều không phải có tam phẩm đan dược, ngươi làm cho kêu gia gia đều sao, lai, ta chỗ này có tam phẩm đan dược, tiếng kêu gia gia tới nghe một chút." Trảm Lôi thanh sắc câu lệ nói, phảng phất như vậy, hấn cũng sẽ không lại sợ. .

"Trảm Lôi. Từ."

Bạch Y hai mắt đỏ bừng, làm sao cùng hấn lời vô ích, vũ kỹ phát huy đến mức tận cùng, nhất thương thẳng thiêu Trảm Lôi yết hầu.

"Rống."

Bạch Hổ chiến linh một tiếng rít gào.

'Còn là về điểm này năng lực.' thấy Bạch Y xuất thủ, còn là giam cầm phân nửa chân khí, Trảm Lôi mới yên lòng, giống như trước đây. Nhưng lập tức, trên mặt hấn tự lộ ra kinh ngạc đáng đáp.

"Giam cầm thân thể? Còn là trọng lực tràng. Đây là vật gì."

Trảm Lôi giơ tay lên chống đối, lúc này mới kinh kêu thành tiếng, thân thể hấn, vô luận tốc độ còn là lực lượng, chậm sơ sơ năm thành. Thật mạnh chiến linh.

Lữ Thiên cười nhìn chiến trường, toàn bộ Bạch Hổ chiến linh, quả nhiên bắt phạm, hấn và Cẩm Y chung sống hơn năm mươi năm, vẫn cũng không biết Cẩm Y có loại năng lực này, trong sân chiến đấu cơ hồ là nghiêng về - một bên, Trảm Lôi tuy rằng cũng có chiến linh, nhưng so với Bạch Y, kém điều không phải một điểm nửa điểm.

Lữ Thiên thất thần, nhớ lại hấn cùng với Cẩm Y gặp nhau thời gian. Khi đó. .

"Nha. ."

Dị biến nổi bật, cắt đứt hồi ức Lữ Thiên, đang nhìn chiến trường, Trảm Lôi cùng Bạch Y đồng thời trôi ở giữa không trung, đây là? Mượn dùng nguy chiến linh năng lực, vũ tu hấn là đều biết nguy chiến linh ăn mòn thức hải, thâm đi trận đạo, thể nào còn dám sử dụng phương thức này.

Lữ Thiên ngưng thần nhìn lại, hai người đều là chiến linh hộ thể, sử dụng nguy chiến linh đối công, thể nhưng, nhị thể lực của con người thể nào đã ở vô cùng giảm xuống? . Lữ Thiên nghi hoặc, hấn sử dụng nguy chiến linh lúc, chỉ là tiêu hao trận đạo tu vi, xem hiện đang chiến đấu hai người, tiêu hao cũng thể lực, chẳng lẽ, nguy chiến linh cùng chiến linh đồng thời sử dụng, sẽ không lại tiêu hao trận đạo tu vi sao.

Nghĩ vậy, Lữ Thiên gọi ra đồ đẳng chiến linh, bảo vệ thân thể, tâm thần lần thứ hai câu động nguy chiến linh, mặc dù có chút mạo hiểm, nhưng nếu như

thành công, hiểm mạo cũng đáng.

Thú nhận nguy chiến lĩnh Lữ Thiên một trận cười to, "Hào hảo hảo, Phong Thiên vũ tổ, danh bất hư truyền, ta nói nì, hần làm sao sẽ tiện nghi như vậy người từ ngoài đến, nguyên lai nguy chiến lĩnh là như thế này sử dụng, đây quả thực là vũ tu lượng thân định tổ bảo mệnh thuật a."

"Thanh Long."

"Trong khi giao chiến Trảm Lôi, đột nhiên cảm giác được một cỗ bí hai người bọn họ cộng lại, mạnh hơn thập bội khí tức, Trảm Lôi kinh ngạc nhìn lại, lần thứ hai thấy nhượng hần không thể tin được gì đó, Thanh Long, Chu Tước, có thể cùng với bọn họ, Mộ Bạch Y dùng ra, chẳng lẽ là Bạch Hổ chiến lĩnh, nguyên lai mình vẫn trêu chọc, là Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước tam đại thần chiến lĩnh người chủ. . '

Đây là Trảm Lôi sau cùng ý niệm trong đầu, lập tức, hần liền thấy sau lưng của mình.

"Vù vù. ."

Bạch Y thờ phỉ phò, Trảm Lôi đầu, bị Bạch Y nhất thương đánh tới phía sau, bị chết bất năng chết lại, Bạch Y như mặc mứt quả như nhau, đem Trảm Lôi thi thể thiêu tại đại thương thượng, miệng to thở hỗn hển, thở dốc không chỉ là mệt, giải khai khúc mắc, cũng là cái dạng này.

"Chúc mừng." Lữ Thiên xa xa triệu Bạch Y giờ chén rượu lên.

Bạch Y gật đầu, trên mặt lộ ra giải thoát đáng tươi cười, "Đáng tiếc, một bả hảo thương, chỉ có thể chờ hần lạn không có, tài năng dùng."

"Bạch Y, ngươi có ác tâm hay không, ta đây chính uống rượu nì, ngươi nói cái này." Lữ Thiên cười mắng.

"Ha ha. .", Bạch Y một trận cười to, cả nhân sang sảng không ít.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 46: Vây công

"Đó là Lôi phó đường chủ thi thể, Lôi phó đường chủ đã chết."

Phía ngoài binh sĩ một trận đại loạn, chỉ huy binh sĩ tướng quân đã kinh ngạc nhìn, Trảm Lôi thi thể bị thiêu tại một cây đại thương thượng, thật cao đứng thẳng, rất sợ người khác nhìn không thấy dường như.

"Tướng quân, làm sao bây giờ, chúng ta còn công sao?"

Tướng quân trong mắt lóe lên lau một cái ngoan sắc, "Công, cho ta kế tục tiến công, tham quân, cho ta liên hệ Vũ thành phòng giữ binh sĩ, đã nói, tại Vũ thành phát hiện tiềm vào trận tu, mạnh phi thường, để cho bọn họ đa phái ít cao thủ lại."

Một gã quân sĩ lĩnh mệnh, tướng quân lại nắm lấy tới một người phó tướng, "Trình phó tướng, người đi thông tri Trảm đường đường chủ, nói cho hần biết, đệ đệ hần tùy tiện xông vào nơi này trận pháp, ta nhiều lần ngăn cản, trở ngăn không được, đệ đệ hần bị giết, đại khái chính là cái này ý tứ, người biết nói như thế nào sao?"

Trình phó tướng gật đầu, "Mặt tướng lĩnh mệnh."

Tướng quân buông ra cổ áo của hần, xử lý dùm hần một cái hạ nếp uốn, "Trình phó tướng, người đi ra mấy ngày nay, nhà người con nít đã không ai chiếu cố, bản tướng quân trước hết thay người chiếu cố vài ngày, người mình bạch ý của ta?"

Trình phó tướng một cái gạt mình, "Mặt tướng mình bạch."

Tướng quân gật đầu, nhượng hần rời đi.

Lúc này, chu vi đã vây quanh không ít người qua đường, tò mò đánh giá Mộ phủ.

"Thế nào Mộ phủ bị vây, người này điều không phải lại cường xông Vũ minh chứ." Một người đi đường trêu đùa, Mộ Bạch Y chuyện tích, vẫn là rất nhiều người biết.

"Sẽ không, mấy thập niên qua, tiểu tử này đã không hoàn thủ, mà không nói lại, hần có lá gan này? Chuẩn lại là Trảm Lôi đại nhân lai thu tô, hần không có tiền cho."

"Thối lắm, đám này bình bọn chúng đều là nhất phó muốn đem ở đây san thành bình địa tư thế, không có tiền cấp địa tô, sẽ đem sân bị hủy, người cho là Trảm Lôi đại nhân ngọc sao."

"Ha ha. Đáng tiếc, ta đã từng thuyết đi một vạn lượng hoàng kim giá cả mua viện này, Mộ Bạch Y cái phế vật chính là không chịu, hôm nay thế nào, bị hủy. Ha ha. ." Một nhân nhìn có chút hả hê nói.

Đoàn người nghị luận.

Đột nhiên, một nhân kinh hô một tiếng, "Ai. Không đúng, các người xem, trong viện, có đúng hay không lộ ra một người đầu, như bị vật gì vậy chọn như nhau, . Đó là Trảm Lôi đại nhân."

Cái gì .

Người qua đường đều kinh hãi.

"Tàn ra tàn ra, lại vì ở chỗ này, giết chết bất luận tội." Đoàn người hậu, truyền đến rống to một tiếng.

Đám người vây xem có chút khinh thường quay đầu, ở đây nhiều người như vậy, ai dám thuyết giết chết bất luận tội.

"Chạy mau, là Vũ thành phòng giữ binh sĩ."

"Phòng giữ binh sĩ, bọn họ chân dám."

Đoàn người giải tán lập tức.

Chỉ huy tấn công thành vệ quân tướng lĩnh thấy đám người kia, nhú chặt vùng xung quanh lòng mày rớt cục giãn ra, đám người kia, là cả Vũ giới, tối bộ đội tinh nhuệ, coi như là binh lính bình thường, cũng phải có Kim Đan kỳ đỉnh đích tu vi, trung tầng tướng lĩnh, đều là thức tỉnh vũ mạch cường giả, phòng giữ binh sĩ đại đội trưởng, càng Vũ minh tam trưởng lão.

"Tướng quân kia, nơi đó có gián điệp." Nói chuyện là một cái về mặt hoành nhục đại hán.

Tướng quân tiến lên đón, "Đại nhân, chính là cái này sân, bị một cái trận tu bày ra trận pháp, còn bắt chết Trảm đường đường chủ đệ đệ, nhạ, còn thị uy như nhau, tự kiêu thương thẳng khiêu."

"Quấy rối lão tử uống rượu, Mã Đức, ta không nên vạ hạ đầu của hần."

Đại hán hùng hùng hổ hổ triều cửa viện đi đến, nhắc tới cũng là đúng dịp, đại hán ngày hôm nay nghỉ ngơi, chính mang theo thủ hạ, tại không xa một gian thanh lâu lý lo là, mới vừa làm được phân nửa, bị khẩn cấp truyền tin ngọc phù cắt đứt, lúc này bị cắt đứt, người nào không có khí. Hần lúc này hận không thể xé xác bên trong hỗn đản.

Đại hán đi tới trước đại môn, biết trước như nhau, dừng ở trận pháp ranh giới, hai tay bắt đầu khởi động xuất mệnh môn chân khí, triều trận pháp tìm kiếm, vừa đụng với, đại hán mày nhăn lại tới.

"Ngũ giai trận pháp."

Đại hán cau mày, đem một bên tướng quân kêu đến, lấy tay trung chân khí hợp thành một cái bàn về mặt phẳng, "Tướng quân, người phái người công kích ở đây, ở đây, cùng ở đây, không cần quan tâm đến những lính kia oa tử, nhất định phải cường công, trận pháp này lực sát thương không lớn, từ không được bao nhiêu nhân."

Tướng quân cắn răng gật đầu, phòng giữ binh sĩ tàn nhẫn, hần đã sớm nghe qua.

Đại hán quay đầu nhìn về phía thủ hạ, "Xuyên Sơn, một hồi xem người, sớm biết rằng, liền đem Tà Mị mang đến, cũng không cần phiền toái như vậy."

"Đội trưởng, người xem được rồi, ta không thể so Tà Mị sai."

Đại hán gật đầu, không thêm nói (nhắc) lại, xem như Vũ giới mạnh nhất binh sĩ, bọn họ làm sao có thể đối phó với trận tu biện pháp, phá trận? Nếu như phá phá đại trận, mới có thể đối phó bên trong trận tu, Vũ giới sớm thì không phải là vũ tu Vũ giới.

. . . .

Lữ Thiên cùng Bạch Y hai người uống rượu, uống một chén, bên cạnh Phàm Lệ trụ cấp hai người rót đầy một chén, Bạch Y nhìn khôi phục như lúc ban đầu thê tử, miệng sẽ không hợp lại quá.

"Lệ Lệ, ngồi xuống cùng nhau ăn đi, vì phụ phải biết rằng. Phải biết rằng người có thể khôi phục, nhất định mang lên nhất bàn lớn người thích ăn, hiện tại,

cũng chỉ có cái này." Bạch Y nói, có chút ngượng ngùng nhìn thoáng qua Lữ Thiên.

Tiểu tử này.

Lữ Thiên trừng mắt liếc mắt.

Làm cho Phạm Lệ đã có chút ngượng ngùng, "Đại bá, Bạch Y hẳn không biết nói chuyện, ngươi đừng để trong lòng."

"Thay ta giáo huấn một chút hắn." Lữ Thiên vừa cười vừa nói.

Phạm Lệ nhìn chung quanh một chút, một bả vận ở Bạch Y cái lỗ tai.

"Lão bà, ngươi thật đúng là vận a. . . Ôi."

. . . Ừm ừm.

Một tiếng vang thật lớn, cắt đứt ba người nói chuyện. Lữ Thiên bố trí trận pháp một trận rung động.

Ủ? Bọn họ có thể phá ta trận pháp?

Ba người hướng ra phía ngoài nhìn lại, trận pháp cũng không có phá, nhưng cửa trận pháp, lúc này lại phá một cái động lớn, trước động đứng mười người nhân, phía sau cũng không thiếu binh sĩ nối đuôi nhau mà vào.

Người cầm đầu vẻ mặt dữ tợn, đã đang quan sát Lữ Thiên ba người, hai bên trái phải nhất sắc mặt người đỏ lên, có chút thở hổn hển, phía sau một con Xuyên Sơn Giáp chiến linh hiển hóa, tựa hồ trải qua một hồi đại chiến, lúc này chiến linh có vẻ có chút hư huyền.

"Đặc biệt chiến linh?" Lữ Thiên nhíu.

Bạch Y, Phạm Linh (Phạm Lệ) thấy binh sĩ xông vào, cũng không đánh lại nháo, rút ra tùy thân vũ khí.

"Các ngươi chính là lên vào Vũ thành trận tu, làm ra như vậy thảm tuyệt nhân hoàn sự tình, nói đi, các ngươi muốn chết như thế nào?" Đại hán ánh mắt lạnh ở trong viện trên thi thể, một trận nhíu.

Bạch Y thấy người này mặc chính là phòng giữ binh sĩ quân phục, có chút kinh hoàng, bất quá thấy vẻ mặt bình tĩnh Lữ Thiên, tâm đã bình tĩnh trở lại.

"Trận tu? Ở đâu ra trận tu, ta là Mộ Bạch Y, đã từng cường xông qua Vũ minh, này là thê tử của ta, đây là ta đại ca Mộ Cẩm Y thật là tốt hữu, ngươi nói, chúng ta ai là trận tu?"

"Mộ Cẩm Y? Ngươi là đệ đệ hắn, cái kia nơi ăn xin ngu ngốc?"

Bạch Y vừa định đáp ứng, nghe phía sau một câu nói, sắc mặt thay đổi, không nói gì.

Đại hán đã không có để ý Bạch Y biểu tình, mà là quay đầu căm tức nhìn tướng quân, tại trong mắt hắn, Bạch Y căn bản cũng không có tồn tại cảm.

"Tướng quân, ngươi nói gian tế, chính là cái này phế vật sao? Ngươi không ngừng đùa bỡn ta, liên toàn bộ phòng giữ binh sĩ đều đùa bỡn, ta chân bội phục đảm lược của ngươi."

Lữ Thiên ở một bên âm thầm gật đầu, đại hán này tuy rằng hỗn hoành, nhưng chấp pháp coi như công đạo.

"Đại nhân, điều không phải, bọn họ giết Trảm Phong đường chủ đệ đệ, dụng trận pháp giết, mới vừa trận pháp đại nhân cũng nhìn thấy, mấy người này đều còn trẻ như vậy, điều không phải trận tu? Sao có thể có cao như vậy trận đạo tạo nghệ."

Nga?

Đại hán suy nghĩ một chút, gật đầu, "Ngươi nói cũng đúng, đem ba người bọn hắn cho ta tra trở lại, cho ... nữa ta hảo hảo lục soát, nhìn có còn hay không những người khác."

Yêu a.

Đại hán này hỗn hoành hơi quá chứ.

Ba người chân khí cuộn cuộn, để phòng nhìn quân sĩ.

"Tuân lệnh."

Tướng quân âm thầm âm hiểm cười, trào? Hơi chút động một cái chính là phản kháng, phản kháng tự sát, Trảm Phong đệ đệ đã chết, ta nếu như lại bỏ qua hung thủ, mạng của ta làm sao bây giờ.

"Bắt lại cho ta, người phản kháng, ngay tại chỗ xử tử."

"Là."

Quân sĩ chiếm hơn phân nửa sân, cái này cũng mới tiến đến một phần ba sân, nhiều người như vậy, trận tu? Vũ tu? Cái gì tu sĩ đã chạy không được.

"Bạch Y, đệ muội, tận lực kéo dài, Bạch Y phong lệnh, hẳn là rất nhanh thì đến rồi."

Lữ Thiên nói, đã không có xuất ra binh khí, nhất chiêu Bạo Sát thuật, bắt lại một sĩ binh cánh tay của, cầm tên lính này đương vũ khí, triệu một bên binh sĩ đập tới.

Bắt người đập? Đều là đồng bào, không ai sẽ đối với chiến hữu hạ tử thủ, bọn lính né tránh, mắng to giữ Lữ Thiên đánh đá đầu pháp.

Bạch Y cùng Phạm Linh học theo, một nhân trào một sĩ binh đã bắt đầu đập hướng đoàn người.

Tướng quân cùng phòng giữ binh sĩ tiểu đội trưởng một trận nhủ.

Đúng lúc này. . .

"Diệt Thiên Bạch Hổ xuất thế, phụng Phong Thiên đại nhân khẩu dụ, Bạch Hổ vệ tức khắc thoát ly Vũ điện, thuộc sở hữu Trần Tây Vương dưới trướng."
." Tây nam phương, một đạo bá đạo, tràn ngập bạo ngược thanh âm của truyền đến.

"Phản Thiên Chu Tước xuất thế, phụng Phong Thiên đại nhân khẩu dụ, Chu Tước vệ tức khắc thoát ly Vũ điện, thuộc sở hữu Trần Nam Vương dưới trướng." Hướng tây bắc, một đạo chính tề, sạch sẽ thanh âm truyền đến.

"Bạch Hổ vệ. Chu Tước vệ. Đến đây tiếp giá."

Lớn như vậy Vũ thành, ba đạo tiếng hô xuống tới, thay đổi yên tĩnh.

Lập tức, hình như bắn ngược như nhau, toàn bộ Vũ thành nổ tung oa.

"Trần Nam Vương, Trần Tây Vương ngay Vũ thành."

"Bạch Hổ? Chu Tước? Thượng Cổ thập đại thần chiến linh chi nhị, đồng thời thức tỉnh rồi, này."

"Mau đi xem một chút là ai, nhanh đi tham kiến hai cái mới ra Vương. ."

Vũ thành sôi trào. .

Mộ phủ.

Các quân sĩ tất cả dừng tay, bọn họ không nhìn thấy cái gì Bạch Hổ vệ, Chu Tước vệ, nhưng này lưỡng đạo thanh âm trung tâm, chính là Mộ phủ. .

"Bạch Hổ chiến thương, quy vị."

Lần này là một người nói, nhưng người này nói xong, một tiếng hô gầm, một cỗ thị huyết, bạo ngược khí tức, bao trùm phương viên trăm dặm, tu vi không được Kim Đan kỳ nhân, bị cỗ khí thế này đảo qua, cả người run, tay chân lạnh lẽo.

"Chu Tước chiến nhận, quy vị."

Một tiếng phượng minh, phượng minh thanh quá khứ, một cỗ phát ra từ đáy lòng tình cảm ám áp, tiêu ma vừa băng hàn thấu xương.

Đồng dạng hô gầm, phượng minh, đã ở Mộ phủ truyền ra.

Ngay vậy công ba người tu sĩ hai mặt nhìn nhau lúc, để cho bọn họ cả đời đều không quên được sự tình xảy ra.

Bạch Y mặt lộ vẻ mờ mịt, hắc hồng sắc hồ hình chiến linh tự chủ nhảy đến không trung, đón gió tự trướng, trực tiếp trướng đến rồi mười mấy trượng, ngăn cản ba nghìn binh sĩ đại trận cùng thủy tinh như nhau, nhất bính tự toái, chiến linh một ngụm nuốt không trung trướng thương, lại một tiếng hô gầm, cự hồ biến mất.

Phạm Linh chỉ vào trượng phu thân chiến linh, cái miệng nhỏ nhắn trương thành O hình, nhưng không biết phía sau của nàng, đã đang phát sinh giữ đồng dạng một màn.

P/s: "Phạm Linh" là "Phạm Lệ" nha đại gia. Tác giả nhầm lẫn hơi nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Bạch Hổ oai

Phạm Linh cái miệng nhỏ nhắn trương thành O hình, kinh ngạc đến ngây người nhìn trượng phu chiến lĩnh, nhưng không biết phía sau của nàng, đã đang phát sinh giữ đồng dạng một màn.

Nàng không thấy được, nhưng tất cả mọi người thấy được, vậy xem người qua đường, mờ mịt quân sĩ, còn có không trung hai ba nghìn nhân đội.

Đại hán chỉ vào Mộ Bạch Y cùng Phạm Linh, "Bọn họ. Bọn họ. ."

Đại hán cứng họng, quay đầu, một bả nhéo quá thành vệ quân tướng quân, "Người thật có loại. Ba ba ba."

Đại hán nói, miệng rộng từ không lấy tiền đường như, mãnh rút ra cái này tướng quân.

Tướng quân này choáng váng như nhau, bị như thế trừu, không phản kháng, cũng không kêu đau, chỉ là hung hăng trừng mắt sân ở giữa căn đại thương.

"Đội trưởng, này Mộ Bạch Y là Trần Tây Vương, chúng ta vừa đắc tội hắn, chúng ta nhanh lên chạy chứ."

"Đúng vậy, đội trưởng, người mới vừa rồi còn gọi hắn phế vật."

Đại hán không để ý đến thủ hạ, hung hăng tròn mắt nhìn tướng quân liếc mắt, bản thân vốn có đi thanh lâu tiêu sái, đều do cái phế vật này, cái gì trận tu, cái gì người từ ngoài đến, đây không phải là bấy người sao, thế nhưng hắn lúc này còn có chút lý trí, không trung thanh âm của hắn đều nghe được, hai chi đội ngũ là thoát ly Vũ điện tới, tuần, là Phong Thiên vũ tổ khẩu dụ, tại trước mặt bọn họ, người còn muốn chạy?

Lữ Thiên kinh ngạc nhìn không trung, ít nói có sáu nghìn nhân, tất cả đều là ngự không phi hành, nơi này chính là Vũ giới a, điều này sao có thể. .

Hơn nữa đám người kia tùy ý đập không lúc, ra vào có độ, sáu nghìn nhân rất xa nhìn lại, nhóm vừa đi trong lúc đó, đều là thiên y vô phùng, đây là hai cái đại trận? Trận môn, đầu trận tuyến, thất tinh, Lữ Thiên là một cái đều không nhìn ra. Đây là ở đâu ra lưỡng bày quái vật. .

Lữ Thiên có chút ước ao hai người, hai người bị sáu mươi năm cực khổ, nhất triều trùng thiên, thức tỉnh rồi hai cái siêu cường chiến lĩnh, còn có sáu nghìn như vậy thuộc hạ, làm cho Lữ Thiên đều có chút ghen tỵ.

"Nhân bị nhân chết tiết a." Lữ Thiên cảm thán, hắn lai dĩ giới sáu mươi năm, đến thăm đáp lễ cầu tiên mười năm, cầu mãi, khổ luyện, hối lộ, chỉ cần có thể nghĩ tới, liên hạ tam lam chiêu thức đều dụng lần, nhưng vẫn như cũ bị chặn ngoài cửa, sau lại vừa khổ học võ kỹ, học sơ sơ năm mươi năm, có nhất ti thành tựu, đáng tiếc tạo hóa trên người, tướng bất tử, còn phải dựa vào những tông môn kia.

Này mới có Vũ giới hành trình, bị nhốt tại Vạn Long Thực Thiên trận trung, hắn đã thức tỉnh rồi đồ đẳng vũ mạch, long đồ đẳng, long đồ đẳng bị Bạch Hổ, Chu Tước sai ở đâu, vì sao bản thân không có tốt như vậy mệnh. .

Dị giới trong không gian.

Bốn người ngoại trừ một cái giận dữ thật thà hán tử, ba người kia trên mặt đều có sắc mặt vui mừng.

Trong kính hình ảnh, chính thị thời khắc này Mộ phủ.

Một cái thiếu niên áo trắng hài lòng nhìn Mộ Bạch Y, "Tiểu tử này, càng xem càng thuận mắt, các người nhìn hắn sát nhân lúc, thần tình kia cùng thủ đoạn, có hay không ta vài phần phong thái."

Lão già cũng đang cười, bất quá nghe được thiếu niên nói, có chút nhú, "Bạch Hổ, người chính là thái thí giết, người này tính khí, thì không thể thu liễm một chút."

Thiếu niên mặt lộ vẻ kiêu ngạo, "Bạch Hổ không thí sát, còn gọi Bạch Hổ sao."

Một bên nữ tử thấy cãi vả hai người khanh khách cười không ngừng, "Nhờ có người này bên người, có truyền nhân của ta tại, không phải, thật đúng là muốn thành kế tiếp bạch hổ, cũng nhiều một cái kia kêu Lữ Thiên oa tử."

Thiếu niên áo trắng gật đầu, "Đúng, không có cái kia Lữ Thiên, truyền nhân của ta, mới hội trở thành chân chính Bạch Hổ, cái này xen vào việc của người khác tiểu tử. ."

Lão già quái dị nhìn thiếu niên.

Nữ tử ngang thiếu niên liếc mắt, vừa nhìn về phía lão già, trong ánh mắt lộ ra hồ nghi vẻ, "Vạn Long tiền bối, đều nói, thần long hiện, Bạch Hổ xuất, Bạch Hổ xuất, Chu Tước về, của ngươi Thanh Long, cũng không cần như thế cất giấu dịch chứ."

Lão già nhú, "Chu Tước, Phong Thiên đại nhân nói, ngươi lẽ nào đã quên sao, long du thiên ngoại, không nên hỏi không nên hỏi."

Lão già tuy rằng rắn dạy, nhưng trong giọng nói không có một chút nghiêm nghị ý tứ, Chu Tước mỹ mi động liên tục, "Ai. Đáng tiếc bả Cửu Long đao."

Lão già nhìn trong mắt ba người bát quái chi hóa, nhắm mắt không cần phải nhiều lời nữa, nhưng hần trán trung sắc mặt vui mừng, thế nào đã áp không chế trụ được.

Ba người nhìn nhau liếc mắt, các lộ ra nhiên vẻ.

.

Mộ phủ.

"Khẩu kiến Bạch Hổ đại nhân, Chu Tước đại nhân."

Ba nghìn Bạch Hổ vệ, ba nghìn Chu Tước vệ, chính tề rơi vào Mộ phủ chu vi, triều Bạch Y cùng Phàm Linh thi lễ một cái.

Phàm Linh lúc này tựa hồ đã nhận ra chiến linh biến hóa, kinh ngạc đến ngây người há to miệng.

"Bạch Hổ đại nhân? Chu Tước đại nhân?" Bạch Y lẩm bẩm, nhất thời đã không có phản ứng đến.

Xa xa, đã bay tới mấy đạo thân ảnh, hai vệ đội gây ra động tĩnh quá lớn, phủ thành chủ, thành vệ quân, quân phòng giữ, còn có đi theo hai chi vệ đội thân các trưởng lão đều đến rồi.

"Là hai người bọn họ. Thế nào lại là bọn họ."

Hiển nhiên, chạy tới nhân vật có mặt mũi trung, có không ít nhận thức Bạch Y.

"Gặp qua Trần Tây Vương, Trần Nam Vương." Trong quân các đại lão thi lễ một cái.

"Gặp qua Bạch Hổ đại nhân, Chu Tước đại nhân." Đại trưởng lão đi đầu, các trưởng lão khác tuy rằng nghi hoặc, đã theo lạy xuống phía dưới.

Này. . Mộ Bạch Y cùng Phàm Linh triệt để trọn tròn mắt, cái kia thành chủ, bản thân đi cáo trạng, bị hần ba lần đánh ra phủ thành chủ, thành vệ quân, đã từng lấy ảnh hưởng bộ mặt thành phố tội danh, bốn lần không chính xác hần trở lại Vũ thành, bọn họ. . Bọn họ đều ở đây cho mình thi lễ. .

Phàm Lê có chút sợ trốn vào Bạch Y trong lòng.

Hai đội binh sĩ thấy hai cái tân vương như vậy, theo trong đội ngũ đi ra hai người, lạc sau lưng Bạch Y, thần sắc kiêu căng nhìn mọi người, "Chư vị thành chủ, thống soái, đều hãy bình thân."

"Tạ ơn Trần Tây Vương, Trần Nam Vương."

Mọi người bình thân, hai chi vệ đội toàn bộ là cao thủ, tùy tiện một nhân đứng ra, đã có tư cách ra lệnh cho bọn họ làm cái gì, hai người tuy rằng kiêu căng, ngược lại cũng không ai nghĩ không thích hợp, nhưng, hai cái này tân vương, rõ ràng chính là non, bọn họ quan trường giao tiếp bộ kia khẳng định không được, mọi người đứng ở đó, trong lúc nhất thời có chút xấu hổ.

"Chư vị trưởng lão đã miễn lễ chứ. Đại trưởng lão, lần đầu tiên nhìn thấy tân vương, thi lễ là phải, nhưng dù sao đại trưởng lão phải quản giáo sở hữu Vũ minh đệ tử, ngày sau sẽ không tất thi lễ." Lưỡng người hay là ngạo nghễ nói.

"Tuân thần vệ lệnh."

Hai người gật đầu, chuyển hướng sáu nghìn vệ sĩ.

"Các ngươi hãy bình thân, cánh giới chu vi, Bạch Hổ đại nhân cùng Chu Tước đại nhân quy củ, các ngươi đều biết, xuống phía dưới chấp hành chứ." Hai người lãnh khốc đối thủ hạ nói rằng.

"Là."

Sáu nghìn vệ sĩ tề hát, Bạch Hổ vệ trung đi ra một nhân, nhìn phía dưới đông đảo binh sĩ, ánh mắt lộ ra nhất ti không rõ hưng phấn.

"Bạch Hổ xuất, phương viên mười dặm, không chính xác có bất kỳ vật còn sống, nể tình đây là lần đầu, bọn ngươi chẳng biết, cho các ngươi thập hơi thở thời gian."

"Tốc độ cao nhất rút khỏi mùi dấm." Nghe thế người ta nói hoàn, phòng giữ binh sĩ đội trưởng như được đại xá như nhau, xoay người chạy, hẳn là chân sợ, đỉnh đầu của hắn thủ trưởng tự ở trong đám người, đáng tiếc liên tục cách nói chuyện cũng không có.

Bạch Y, Phàm Lệ hai người chỉ là nhìn hắn một cái, hai người có chút thích ứng vương hầu xưng hô, địa vị bất đồng, ánh mắt lại bất đồng, một người, sẽ không cùng một con kiến tính toán.

Bọn lính đều nghe theo mệnh lệnh, phi khoái rút đi, thế nhưng dân chúng bình thường không làm.

"Cái gì thập hơi thở, cho chúng ta thập hơi thở làm cái gì?"

"Đúng, đây là chúng ta gia, chúng ta vẫn không thể đợi."

"Chính là, Mộ Bạch Y cái phế vật này, thổ kê biến Phụng Hoàng, trả lại ngày. ."

Phốc. Người này còn chưa nói hết, một viên thật là lớn đầu người bay lên.

Lúc ban đầu nói chuyện Bạch Hổ vệ, nói trường thương đứng ở bên cạnh thi thể, hưng phấn cười cười, "Quy củ chính là quy củ, thập hơi thở chi hậu, các người sẽ minh bạch vì sao."

" "Chân sát. ."

Dân chúng kinh ngạc nhìn thi thể liếc mắt, quay đầu bỏ chạy.

Chân sát? Bạch Hổ vệ cười cười, Bạch Hổ oai, là nói chơi sao.

Chu Tước vệ chỉ là bảo vệ xung quanh tại Phàm Linh bên cạnh, Chu Tước, không có gì quy củ.

Bạch Y thân hai người nhìn một chút bên cạnh quan viên, "Chư vị đại nhân còn không đi, chẳng lẽ cũng muốn chứng thật một chút."

"Cái gì? Chúng ta cũng không có thể lưu, có chút quá phận chứ."

Đại trưởng lão hơi biến sắc mặt, "Chư vị đại nhân, ở đây không phải là các người có thể lưu, các người đã đi thôi, không phải, ta lại muốn xem xét các nơi thí sinh, "

Đại trưởng lão nói xong, nhìn về phía phía sau, "Vũ minh trưởng lão, tất cả đều rời khỏi mùi dấm ngoại."

Này. .

Các trưởng lão tuy rằng chần chờ, nhưng vẫn là rút lui.

"Thế nào? Chư vị đại nhân không muốn thôi." Một gã Bạch Hổ vệ nói rằng.

Mọi người sắc mặt xấu xí, nhất là Vũ thành thành chủ, đảm nhiệm thành chủ tiền, hẳn cũng là Vũ minh trưởng lão, hơn nữa hắn và Bạch Y đụng chạm sâu nhất, hẳn là, đúng là muốn gặp hai vị tân vương, nhưng thấy là Bạch Y hậu, một cổ lâu dài đường thành chẳng đáng cùng ngao nghể, nhượng hắn không cam lòng cứ như vậy rồi đi.

Thành chủ nhất khom người, hẳn đối Bạch Y chẳng đáng, nhưng đối với Bạch Hổ vệ còn là rất cung kính, "Đại nhân, bọn ta tin tưởng thần vệ đều là công chính, bọn ta có thể rời đi, tránh né Bạch Hổ oai, nhưng vì sao hắn cũng không cần?"

Thành chủ nói, chỉ chỉ Bạch Y bên cạnh Lữ Thiên.

Ta? Lữ Thiên không hiểu, nằm đã trúng đạn a, ta trên chọc người?

Lữ Thiên thoáng cái thành tiêu điểm của mọi người, liên quan còn chưa đi xa chư vị trưởng lão, đã nhìn về phía Lữ Thiên.

Bạch Hổ Vương đích bằng hữu, Bạch Hổ đều không nói gì, ai không muốn quá đuổi Lữ Thiên ly khai.

Bạch Hổ vệ cùng Chu Tước vệ nhất tề nhìn về phía Lữ Thiên ba người, tựa hồ đang chờ Bạch Y nói, đột nhiên, cảm đầu Bạch Hổ vệ ánh mắt nhất ngưng, uốn người tự quảng thành chủ một cái tát.

"Lớn mật, ta xem người là chân không muốn sống, đại trưởng lão, tam hơi thở thời gian, bọn họ nếu như thôi không ra mùi dấm, người liền chuẩn bị thay đổi người chứ."

Oanh.

Thống lĩnh vừa dứt lời, một cổ thị huyết, cuồng bạo khí tức, tại mỗi một Bạch Hổ vệ trên người phát sinh, ba nghìn cổ cuồng bạo khí tức phun ra nuốt vào, liên Vũ giới không gian đều bị chấn đặc chiến run một cái.

"Mau cút, không phải ta thân thù làm thịt ngươi."

Đại trưởng lão đã nổi giận, thống lĩnh trong lời nói trách cứ ý không thêm che giấu, mới vừa nhìn thấy tân vương, người thù hạ ngục cho hắn xấu xí, đây là ngục hạ không nghiêm, là hắn đại trưởng lão thất trách, hắn sao có thể không giận.

"Hừ."

Thống lĩnh nhìn đi xa thân ảnh, hơi giận hờn một tiếng, "Thập hơi thở hậu, một cái vật còn sống không được lưu, coi rě Bạch Hổ oai, phải giết chi."

"Tuân lệnh. ."

Bạch Hổ vệ tề rỗng, triều bốn phía tản đi ra ngoài.

Thấy giữa sân chỉ còn lại có đại trưởng lão cùng mình, Lữ Thiên có chút xấu hổ.

"Cái kia, Thống lĩnh đại nhân, nếu không ta cũng trở về tránh chứ, biệt cho các ngươi khó xử."

Phù phù.

Bạch Hổ thống lĩnh nghe được Lữ Thiên nói, đột nhiên quỳ rạp xuống đất, "Đại nhân, thuộc hạ mới vừa nói, tuyệt đối điều không phải nhắm vào đại nhân, đại nhân có thể ở tại chỗ này, là ta chờ vinh hạnh."

Thấy hắn quỳ, Bạch Hổ vệ cùng Chu Tước vệ lần thứ hai quỳ mọp xuống đất.

A? . .

Lần này liên đại trưởng lão đều sững sốt, Bạch Hổ vệ không biết là nhìn làm chủ nhân chứ, nói chuyện Lữ Thiên, hắn thế nào quỳ xuống, Bạch Hổ vệ là Phong Thiên vũ tổ lưu lại, thì là Vũ minh minh chủ thấy, cũng là minh chủ cho bọn hắn thi lễ.

"Ai. . Thống lĩnh, ta điều không phải Bạch Y, thống lĩnh như vậy, đã có thể chịu thiệt sát Lữ mỗ, mau đứng lên."

"Tuân. . Được rồi."

Thống lĩnh bị đỡ lên lại, gọi lên bên người mọi người, một câu nói nói ra phân nửa, đúng là vẫn còn còn chưa nói hết, nhưng hắn nhìn về phía Lữ Thiên lúc, trong mắt sùng kính, thậm chí so với nhìn Bạch Y lúc, còn nhiều hơn xuất không ít.

Đại trưởng lão không giải thích được, nhưng trong lòng, lại âm thầm nhớ kỹ Lữ Thiên hình dạng.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Nhân Tham Quả Thụ

Vũ thành ngoại, Lữ Thiên tại đi thông tây nam trên quan đạo, nhìn thoáng qua Vũ thành, Lữ Thiên xoay người rồi đi, Thảo nhi bị lưu tại Mộ phủ, Mộ phủ hiện tại đã cải danh kêu Song Vương phủ, Thảo nhi ở nơi nào không có nguy hiểm, có thể được tốt hơn chiếu cố, về phần Bạch Y phụ phụ, bọn họ đảo muốn cùng Lữ Thiên đi, nhưng bây giờ địa vị bất đồng, có rất nhiều chuyện, đã là thân bất do kỷ.

Lữ Thiên đi, đi tây nam tìm kiếm Nhân Tham Quả, cấp Thảo nhi chữa bệnh, lưỡng đạo thân ảnh sau lưng hắn cách đó không xa theo, là Triệu Vô Cực cùng Mạc Tà hai người, hai người bọn họ, từ lúc ba ngày tiền, cũng đã tại Vũ thành ngoại chờ, Tư Đồ Tuấn chưa có tới, Lữ Thiên đã không có để ý, người nọ tuy rằng làm việc cần cù và thật thà, cũng có nhãn lực, nhưng vấn đề nhân phẩm quá lớn, liên đường dục giáo dục hắn nhiều năm Tư Đồ Hạo Nhiên, đều có thể thuyết phản bội tị phản bội, giữ ở bên người cũng là một tai họa.

"Vô Cực, Mạc tiên sư, các ngươi cũng có nguy chiến lĩnh sao." Vừa đi, ba người vừa trò chuyện.

Mạc Tà cao hứng gật đầu, "Không sai, đường chủ, chúng ta đều chiếm được đại trận tán thành. Hơn nữa, đường chủ, ta còn chiếm được nhất ti năng lực đặc thù."

Mạc Tà nói, thần bí cười cười.

Nga? Lữ Thiên quay đầu lại, "Thực sự sao, ngươi lấy được cái loại này vô hình công kích pháp môn?"

Mạc Tà đắc ý, "Hắc hắc, đương nhiên, nguy chiến lĩnh chiếm được, ta cũng có thể dùng ra cái loại này công kích."

Triệu Vô Cực không quen nhìn, "Đường chủ, Mạc tiên sư ái thời phong, vô hình công kích hẳn tuy rằng có thể sử dụng, nhưng chỉ có nhất thành lực công kích, làm cho cù lét ngứa cũng không đủ."

"Hắc. Ngươi đây là đồ kị ta."

Ba người cười nói, triều xa xa chạy đi. .

. . .

Vũ giới góc tây nam

Hơn một nghìn Bạch Y bạch bào tuấn nam mỹ nhân, tụ lại tại một chỗ sơn cước hạ, cầm đầu là một danh lão giả, lão giả bạch bào thượng, thêm một cái thật to hồ ly đầu, lão giả có chút cau mày nhìn viễn phương.

"Trưởng lão, Vũ giới sẽ không thật không quản chứ, lực tục xuất hiện nhiều như vậy thần bí cao thủ, đám kia cương thi đã khoái không chống nổi."

Lão giả lắc đầu, "Vũ giới phản ứng quả thực ngoài dự đoán mọi người, cư nhiên chỉ phái một đường chủ, thực sự không được, chỉ có chúng ta xuất thủ."

"Trưởng lão, thừa Vũ giới cương thi còn không có lộ ra hiện tượng thất bại, chúng ta nhanh lên ra tay đi."

Lão giả cười, "Không, mặc dù chúng ta xuất thủ, cũng là giúp đỡ sát cương thi, ta xuất thủ, là vì bức bách Vũ giới, để cho bọn họ phải tới càng nhiều hơn lực lượng."

"Trưởng lão, đây là vì sao, bọn họ người tới càng nhiều, chúng ta tự càng nguy hiểm, đến lúc đó Nhân Tham Quả Thụ phòng giữ sâm nghiêm, chúng ta còn có hi vọng tìm được Cửu Âm sao."

Lão giả nở nụ cười, "Tiểu oa nhi tử, học một chút chứ, người tới càng nhiều, chúng ta tự càng an toàn, tìm được Cửu Âm hy vọng đã lại càng lớn."

Thấy trưởng lão không nói thêm nữa, người này không hỏi tới nữa, lần thứ hai nhìn về phía xa xa chiến trường.

Xa xa bình nguyên thượng.

Toàn bộ bình nguyên, đều bị nhuộm thành cửu màu vẽ, lớn như vậy bình nguyên thượng, rậm rạp chằng chịt đứng vô số tu sĩ, cương thi, nhân loại, yêu thú, ma tộc. Chia làm hai cái trận doanh, một phe là đơn thuần nhân loại, không ngừng tiến công, bọn họ chính là dĩ tiên tu làm chủ người từ ngoài đến, bên kia, **** hỗn tạp, nhân số đã bị tiên tu thiếu mấy trăm bội, nhưng bọn hắn các sức chiến đấu mạnh mẽ, thậm chí yêu thú trung, còn có một chỉ không có biến hình giao long.

Không sai, yêu thú cùng ma tộc, đều là tới rồi bang vũ tu, Vũ điện dĩ lưỡng khóa Nhân Tham Quả đại giới, thỉnh động Vũ giới mặt khác hai đại chủng tộc.

Lưỡng khóa Nhân Tham Quả, bọn họ sẽ chịu bỏ ra thủ? Đương nhiên, thì là một viên không có, bọn họ đã nguyện ý mại vũ tu một cái nhân tình, tuy rằng bọn họ cũng biết, bang trợ tiên tu, có thể lấy được khẳng định không ngừng lưỡng khóa, nhưng vũ tu bất năng đứng người từ ngoài đến xuất thủ, không có nghĩa là Vũ minh nhân hội quán giữ bọn họ, đám người điện, đừng nói điểm ấy lợi ích, coi như là toàn bộ Nhân Tham Quả, đã không ai nguyện ý đắc tội bọn họ.

Chiến trường giằng co, có không ít tiên tu, thu được Vũ giới trận pháp tán thành.

Lấy được nguy chiến lĩnh nhân, các đều có thể đạt không phi hành, trong lúc giờ tay nhắc chân, là có thể dùng ra Hóa Thần kỳ công kích, nhưng, bọn họ vẫn bị che ở cương thi ngoài trận vì, vũ tu trung cũng không có thiếu người như vậy, tiên tu trung chân chính chủ lực, là sát nhập cương thi trận mười mấy người.

Cương thi trong trận, một cái hắc sắc đại mãnh, dài chừng trăm trượng, đại mãnh cuộn cuộn nghiền ép, không ngừng hướng bốn phía phun khói độc, coi như là hắc cương dụng tới độc này vụ, cũng sẽ trong nháy mắt hóa thành nước đặc. Chỉ có phi cương trở lên cương thi, tài năng ngăn trở khói độc, nhưng cũng khiêng không được mắng xả hư ảnh nghiền ép.

Một cái một thân hoàng bào đạo sĩ, phương viên trong vòng trăm thước, một con cương thi cũng không có, người này không nhanh không chậm triều Nhân Tham Quả Thụ đi đến, bàn tay thỉnh thoảng ở trên hư không ấn vào, theo này hơi hột nhấn một cái, thiên địa nguyên khí điên cuồng cuộn cuộn, một vài mười trượng cao thấp, màu máu đỏ đại thủ ấn, trống rỗng huyền hóa ra lai, một chương hạ xuống, phương viên trăm mét, mặc kệ cái gì cương thi, tất cả đều bị phá thành bánh bột ngô.

. . . Bọn họ, mới là đám này tiên tu chủ lực.

Ba ngày sau. .

Hồ tộc người hay là lẳng lẳng nhìn, trưởng lão cũng không có gọi bọn hắn xuất thủ, tuy rằng trưởng lão rất hy vọng vũ tu có thể tới người nhiều hơn.

"Trưởng lão, chúng ta còn chờ đợi sao?" Một cái Hồ tộc đệ tử nói rằng, có thể nói chuyện với trưởng lão, người này tại Hồ tộc địa vị, cũng là bất phàm.

"Chờ, ta cũng không tin đám này vũ tu, hội trợ mắt nhìn Nhân Tham Quả bị đoạt đi."

"Trưởng lão, không bằng án ngoại nói, cho bọn hắn thêm châm lửa hậu chứ."

Trưởng lão lắc đầu, "Không cần, vũ tu trợ giúp, muốn tới sớm đã tới rồi, Vũ minh đám này người bảo thủ, thà rằng bỏ qua Nhân Tham Quả, đã không muốn vì phạm Phong Thiên vũ tổ di huấn, nhượng ta ngay cả đục nước béo cò cơ hội cũng không có. . ."

"Trưởng lão, chúng ta kiên chờ đợi cũng không phải biện pháp, ngoại không phải nói, Cửu Âm gặp phải Nhân Tham Quả Thụ, nhất định sẽ suy yếu hơn mẽ sao, chúng ta còn là chung quanh tìm một chút đi."

Trưởng lão lắc đầu, "Tìm Cửu Âm? Ngoại cho ta là người ngu sao, thiên mệnh Cửu Âm, tất nhiên có thiên đạo giúp hắn che giấu tung tích, muốn có thể tìm tới, ta còn cần ngoại thuyết."

"Này. Chúng ta đây cứ như vậy chờ?"

Trưởng lão nở nụ cười, "Ngoại oa nhi này tử, tu vi không sai, đầu thế nào như thế mất linh quang, thiên mệnh Cửu Âm, có thiên đạo che chở, tất nhiên cũng có đại vận may bảo hộ, làm sao có thể cứ như vậy ngắt đi, chúng ta bảo vệ cho Nhân Tham Quả Thụ, chính là giữ được Cửu Âm sinh cơ duy nhất, không bao lâu, cứu Cửu Âm nhân, tự nhiên sẽ tới rồi. ."

Trưởng lão còn chưa nói hết, đột nhiên mũi liên tục rung động mấy cái, ngay sau đó gương mặt sắc mặt vui mừng.

"Hắn tới. Nồng như vậy Cửu Âm khí tức, nhất định không sai được."

Hồ tộc đệ tử nghe được trưởng lão nói, các lên tinh thần.

.....

Xa xa một cái khe núi lý, Lữ Thiên ba người kinh ngạc đến ngây người nhìn chiến trường, mấy ngàn vạn nhân giao chiến đại tràng diện, hoá ai sẽ khiếp sợ.

"Đường chủ, không sai được, chính là loại này cứu màu quang, chiếu trên thân người ám áp." Triệu Vô Cực nói rằng.

Lữ Thiên gật đầu, ngưng thần triều xa xa nhìn lại, mấy ngàn vạn giao chiến nhân đàn, đều bị nhuộm thành cứu màu vè, bên ngoài một vòng, đều là tu sĩ, bên trong là cương thi bãi thành vô số chiến trận, cương thi trong trận, còn có hơn mười đạo như ẩn như hiện siêu cường công kích, mạnh, nhất chiêu xuống phía dưới, có thể phách lạn một cái cương thi trận, yếu, một lần cũng có thể sát mất không ít bãi trận cương thi, mà lại vắng trung tâm chỗ, là một cái cung điện to lớn hình pháp bảo, cung điện hai bên trái phải, chính là viên kia không ngừng toả ra cứu màu tia sáng Nhân Tham Quả Thụ. .

"Hô."

Lữ Thiên thở dài ra một hơi.

"Đường chủ không nên ủ rũ, mấy ngàn vạn cao thủ, quả thực rất khó được thủ, nhưng là chúng ta có thể tìm cơ hội, đục nước béo cò."

"A? Điều không phải, ta xả hơi, là bởi vì Nhân Tham Quả còn không có bị người hái, hai phe là rất cường, thế nhưng muốn ngăn ở Lữ mỗ, bọn họ thật đúng là không nhất định có bản sự này."

Lữ Thiên vì cười nói, về mặt tự tin nhìn phía xa bình nguyên.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49: Đoạt Nhân Tham Quả

Lữ Thiên mỉm cười, vẻ mặt tự tin nhìn phía xa thân nhau chiến trường.

"Ngăn không được? Đường chủ, đây chính là mấy nghìn vạn nhìn chăm chăm tu sĩ." Triệu Vô Cực có chút không nói gì.

"Mấy nghìn vạn tu sĩ làm sao vậy, ta cũng không phải liều mạng với bọn họ, mục tiêu của ta, là Nhân Tham Quả, được rồi, không nên trì hoãn, vũ tu vạn nhất kiên không thủ được, lấy Nhân Tham Quả chạy, đang suy nghĩ bất được, đã có thể khó khăn."

Lữ Thiên nói, bắt đầu theo trong nhần trừ vật đào linh thạch.

"Cùng ta cùng nhau bố trí trận pháp, chờ ta từ bên trong lúc đi ra, các người tự mở ra đại trận, tiếp ứng ta."

Triệu Vô Cực nhú, "Đường chủ, đáng giá mạo hiểm như vậy sao, vì một cái tiểu oa nhi."

Lữ Thiên bả trận đồ đưa cho hắn một phần, "Đáng giá, chỉ cần là thành tâm thành ý theo ta Lữ Thiên nhân, bất luận là người nào gặp nguy hiểm, ta cũng sẽ không bỏ mặc."

Triệu Vô Cực siết trận đồ, tuy rằng lý trí nói cho hắn biết, như vậy rất nguy hiểm, nhưng trong lòng của hắn, cũng âm áp, vô luận như thế nào, đã phản bác không ra nửa tự lại.

"Hảo, Triệu mỗ suốt đời cẩn thận, ngày hôm nay liền theo đường chủ điên cuồng một lần."

Mạc Tà vẻ mặt nụ cười vỗ vỗ Triệu Vô Cực vai, hắn và Lữ Thiên quen biết, tuy rằng chỉ so với Triệu Vô Cực sớm một tháng, nhưng hắn đúng Lữ Thiên tín nhiệm, từ lúc Lữ Thiên đánh thắng hai nước chiến tranh lúc, cũng đã tạo dựng lên, Lữ Thiên thuyết hắn có thể, hắn tự nhất định có thể.

Ba người bắt đầu bố trí trận pháp, hiện tại Lữ Thiên bố trí, là một cái đại hình ảo trận, ngang dọc mười dặm dài rộng, bả cả điều khe núi đều bao trùm ở bên trong, mười dặm dài rộng đại trận, nếu muốn phát huy ra đại trận chân thật uy lực, linh thạch, thế nhưng rộng lượng, Lữ Thiên ba người, hầu như móc rỗng hơn phân nửa chiếc nhần trừ vật, đủ tam vạn khối linh thạch, cái này ảo trận, mới có vốn là uy lực.

"Cửu Lạc Mê Hồn trận, một hồi hãy nhìn người đó."

Lữ Thiên bố trí xong sau cùng mất trận, bắt đầu giáo thụ hai người khởi động pháp môn.

...

Xa xa, mấy nghìn Hồ tộc chờ xuất phát, trưởng lão nghĩ mê hoặc nhìn cách đó không xa khe núi.

"Người này đang làm gì, thế nào còn không đi đoạt Nhân Tham Quả."

"Trưởng lão, mấy ngàn vạn nhân hỗn chiến, hắn không phải sợ chứ, thì là chúng ta một hồi giúp hắn, hắn cũng không biết a, nếu không ta phải cá nhân quá khứ, chỉ điểm hắn một cái hạ."

Trưởng lão cũng là nhú, bình tĩnh mà xem xét, coi như là hắn thấy cái tràng diện này, đã quá dám đi ra ngoài đoạt Nhân Tham Quả, thế nhưng có thể cùng Cửu Âm nhắc lên quan hệ nhân, tại sao có thể là bình thường người, trưởng lão tự hỏi một lúc lâu, tối cuối cùng vẫn lắc đầu một cái.

"Lịch đại Cửu Âm âm phó, người nào điều không phải tuyệt đỉnh thiên tài, người này, vậy cũng không là cái gì thứ hèn nhất, yên lặng theo dõi kỳ biến chứ."

Người nọ bức bối gãi gãi mu bàn tay. Không thêm nói (nhắc) lại.

..

"Đường chủ, cẩn thận rồi."

Lữ Thiên gật đầu, đồ đằng chiến linh cùng nguy chiến linh đồng thời phát sinh, một cỗ tuyệt cường khí thế của, rung động toàn bộ khe núi.

"Thế nào mạnh như vậy? Chúng ta lấy được, là đồng dạng nguy chiến linh sao." Mạc Tà kinh ngạc đến ngây người há to miệng.

Triệu Vô Cực đã kinh ngạc nhìn Lữ Thiên, khó trách hắn có tự tin như vậy, phá trận lấy được nguy chiến linh, quả nhiên không phải là mình hai người có thể so sánh.

"Chú ý tiếp ứng ta."

Lữ Thiên nói, nhân đã theo khe núi trung liền xông ra ngoài, dưới chân đạp như đúc điện quang, dĩ khó có thể tưởng tượng tốc độ, thẳng đến Nhân Tham Quả Thụ phóng đi.

"Lại nữa rồi một cao thủ, mau tránh ra." Tiên tu môn đầu tiên đã nhận ra Lữ Thiên.

"Vị tiền bối này thật mạnh tu vi, quang khí thế tự ép tới ta không thờ nổi."

"Khoái cấp tiền bối nhường đường, sớm một chút giải quyết đám này cương thi, chúng ta là nhiều một phần cơ hội."

Vây công cương thi nhân đàn giải tán lập tức, đều coi Lữ Thiên là thành tiền bối, vì sao không cho là là địch nhân? Ba ngày, Vũ điện phải quản giáo việc này, sớm muốn nhúng tay vào, đã tới rồi một người, tại sao có thể là vũ tu trợ giúp.

Lữ Thiên cũng vui về ý kiến đến như vậy, không cần tốn nhiều sức, đột phá tiên tu vòng vây, vọt vào cương thi trận.

"Ai, người nọ ta làm sao nhìn có điểm nhìn quen mắt?"

"Cái gì nhìn quen mắt, người nọ chính là Lữ Thiên, trước đây ta và hắn cùng nhau phá Vạn Long Thực Thiên trận."

"Tại sao có thể là hắn, hắn chỉ là Kim Đan trung kỳ tu vi."

"Không có khả năng? Thấy ta không có, ta chỉ là giúp hắn phá trận, lấy được ngụy chiến linh tự bị các người mạnh hơn gấp ba, hắn thể nhưng phá trận nhân, ai biết hắn rốt cuộc chiếm được rất mạnh chiến linh."

"Mau nhìn. Hắn đã phá mười người cương thi trận, một hơi thở vào trận, một hơi thở xuất trận, cương thi trận tự phá, đây là nhân sao."

Khe núi trung Triệu Vô Cực hai người đã xem tròn tròn mắt, lưỡng hơi thở phá một cái trận pháp, thì là cương thi trận bãi lại lạn, người đi vào cũng muốn quan sát một chút, tìm được sanh môn chữ, hưởng chi, ngăn trở tiên tu ba ngày cương thi trận, tại sao có thể là rác rưởi trận pháp.

"Tê. Ta trước đây còn có chút không phục, không nghĩ tới, đường chủ trận đạo tạo nghệ, hạ xuống ta thập con phở không ngừng."

Mạc Tà vẽ mặt mỉm cười, "Lúc ban đầu cùng Lữ Thiên tiếp xúc thời gian, ta đã giống như người, sợ hãi than cái này, sợ hãi than cái kia, từ từ, thói quen thì tốt rồi. "

. . Triệu Vô Cực không nói gì

Lưỡng hơi thở, lưỡng hơi thở phá hỏng một cái trận pháp, cũng không phải Lữ Thiên trận pháp cao minh bao nhiêu, cũng không phải cương thi trận bãi có bao nhiêu lạn, mà là những ... này tương đương với Vô Tự thư đệ ngũ trang trận pháp, Lữ Thiên thấy nhiều lắm.

Như vậy trận pháp, Lữ Thiên trong óc không ngừng thôi diễn Vô Tự thư, hầu như thập hơi thở là có thể thôi diễn xuất tới một người, hắn trong óc có bao nhiêu một chiến trận tại thôi diễn, một trăm hai mươi bảy, lưỡng hơi thở phá trận, đây là hắn không có thói quen đột nhiên đề cao tu vi, không phải, chỉ cần một hơi thở, hắn là có thể phá hỏng ba năm một trận pháp.

Đương nhiên, những trận pháp này, Lữ Thiên không có toàn bộ phá, toàn bộ phá, người nào đi ngăn cản thân tiên tu, bà Trảm Phong chọc tới, hái được Nhân Tham Quả, bản thân ăn, vậy hắn khóc chưa từng chỗ để khóc.

Tuy rằng loại sự tình này chắc chắn sẽ không phát sinh, thế nhưng Lữ Thiên không biết, hắn chỉ có thể khắp nơi cẩn thận một chút.

"Ngao. Ngao."

Từng tiếng cương thi luồng cuồng tiếng hô, chấn đặc xa xa trong núi lớn Hồ tộc có chút kinh ngạc,

"Trường lão, tiểu tử này thật mạnh, ngăn trong thời gian ngắn, cũng đã vọt vào mười dặm, chúng ta thì là muốn giúp mang, chỉ sợ cũng không đuổi kịp." Thanh niên nói, khóe miệng tựa hồ kéo ra vẻ tươi cười.

"Tam công tử, lão phu thật không biết nói như thế nào người, nếu như người điều không phải Tam công tử, lão phu cũng không tiết cùng người làm bạn, giúp không được gì? Không thể giúp giống như hắn bộ không hơn quan hệ, bộ không hơn quan hệ, mang mang Vũ giới, người nhượng ta đi đâu cho người tìm Cửu Âm đi." Trường lão bộ mặt tức giận khiển trách.

Thanh niên sắc mặt xấu xí, hừ một tiếng, không thèm nói (nhắc) lại.

Một bên Hồ tộc nam nữ môn, nhìn có chút há hê nhìn hắn.

...

Cương thi đàn trung gian trên đại điện.

Trảm Phong vẽ mặt xấu xí cầm một khối ngọc phù.

"Còn chưa phải hồi ta truyền âm, đám này người bảo thủ, đến lúc này, bọn họ còn không chịu xuất thủ." Trảm Phong tức giận quát.

"Trảm đại nhân, các trưởng lão điều không phải kêu Yêu tộc cùng ma tộc lai hỗ trợ, cũng không thiếu mọc hoang cương thi đã lục tục thêm vào chiến đoàn."

Trảm Phong hừ một tiếng, bả ngọc phù ném qua một bên, "Bọn họ tới có ích lợi gì, ta muốn là, có thể ngăn ở mấy người này cao thủ."

Ảnh vệ nhìn một chút Trảm Phong chỉ vào mấy khối chiến trường, sắc mặt cũng khó nhìn, "Đại nhân, ta Vũ giới cấm đối với bọn họ vô dụng sao? Bọn họ lúc này dùng ra chiêu thức, rõ ràng thật to vượt ra khỏi Kim Đan kỳ."

"Vô dụng vô dụng, làm sao có thể vô dụng, các trưởng lão là Kim Đan kỳ tu vi, trưởng lão lý người nào bất năng lăng không hư độ, người có thể sao? Người cho là chỉ có vũ tu có chiến linh sao, tiên tu cũng có bọn họ thủ đoạn của mình."

Ảnh vệ thấy Trảm Phong giận dữ, lui ra phía sau nhất bộ, không cần phải nhiều lời nữa.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Cướp đoạt

"Báo. . Đường chủ, có năng lực đặc thù giả xông vào."

Một tiếng thông báo, cắt đứt tức giận Trảm Phong.

"Cái gì, cho ta toàn bộ tinh thần đề phòng, bảo bảo bối của ta đặt ở Nhân Tham Quả Thụ hai bên trái phải, ta cũng muốn xem bọn hắn có bao nhiêu thủ đoạn."

Trảm Phong nói một câu, không có quá để ý, như loại này vô thanh vô tức tiềm người tiến vào, cơ bản đều cũng có một ít đặc thù thủ đoạn nhân, như cái gì Thần Thâu môn các loại, người như thế sức chiến đấu kém không được, có bảo bối che chở Nhân Tham Quả Thụ, thì là sấm cương thi trận mấy người kia tới, cũng không thấy có thể chiếm được chỗ tốt gì.

"Báo. Đường chủ, phi cương đàn đại loạn, có người ở sấm trận pháp."

Nga? . Lần này Trảm Phong đứng lên, phi cương đàn nhưng ngay khi trước đại diện mặt.

Bãi trận một nghìn cương thi, tất cả đều là gần nhất giết chóc tiên tu, tiến hóa tới siêu cấp cương thi, phóng xuất Vũ giới, bọn chúng đều là tương đương với Nguyên Anh kỳ tu vi tai họa.

Đồng thời, Trảm Phong đã ở may mắn bản thân để lại là bài tẩy này, cương thi khừu giác bén nhọn dị thường, người này tại hơn năm vạn vũ tu trước mặt, có thể vô thanh vô tức đi tới hấn Trảm đường đường khẩu tiền, không có dám này cương thi, nói không chừng thật đúng là nhượng hấn đắc thủ.

"Đi, tùy ta ra ngoài gặp cái này mao tặc, dám sấm ta bố trí trận pháp, thực sự là muốn chết."

Trảm Phong nói, mang theo hơn mười người ảnh vệ, đi ra đại diện.

Hắn nào biết, phía ngoài vũ tu không phải là không có phát hiện, trái lại các đều phát hiện, đáng tiếc Lữ Thiên tốc độ quá nhanh, một bên phá trận, một bên vọt tới trước, so với bọn hắn toàn tốc căn lộ tốc độ còn nhanh hơn, vào trận xuất trận, phía ngoài vô số cương thi trận ngăn không được hắn chỉ chớp lát, báo tin vũ tu môn, kỳ thực đều ở đây chạy tới trên đường.

Trảm Phong dẫn người đi xuất đại diện, lại thấy một người đã tại Nhân Tham Quả Thụ hạ, cùng bảo bối của hắn giao thủ, hắn nói bảo bối, chính là hắn toàn lực bồi dưỡng ra được một con quái vật gây hạn hán.

"Làm sao có thể, cho ta vây giết hắn."

Trảm Phong kinh ngạc, rống to một tiếng, triệu Lữ Thiên vọt tới, hơn mười danh ảnh vệ, nhất là lúc ban đầu báo tin ảnh vệ, càng kinh thiếu chút nữa kêu thành tiếng, mình chính là báo tin một chớp lát này, người này cư nhiên phá phi cương đại trận, đây chính là Trảm Phong thân thủ bố trí a. .

"Sát."

Ngao. .

Lữ Thiên gặp phải quái vật gây hạn hán lúc, cũng là cả kinh, vốn có hắn dự định thu vài cái trái cây bỏ chạy, ai biết thụ thượng còn ẩn dấu chỉ quái vật gây hạn hán. Quái vật gây hạn hán đáng về khí thể độc ác ngập trời đánh lên Lữ Thiên một cái, tại nguy chiến linh hộ thể xuống, Lữ Thiên đều suýt nữa không có tránh thoát đi.

'Quái vật gây hạn hán.' thứ này Lữ Thiên chưa từng thấy qua, nhưng con này cương thi có thể hư không đập bộ, vừa nhìn thì không phải là cái gì tốt đối phó nhân vật, huống chi đây là tại Trảm đường đường khẩu tiền.

Mấy đạo vũ kỹ, xen lẫn các loại chiến linh đặc biệt thuộc tính, hơn nữa đối với mặt hung hãn cương thi, Lữ Thiên trong lúc nhất thời có chút khó có thể chống đỡ.

'Thần Long Nộ '

Lữ Thiên mặc niệm một tiếng, thân long ảnh bị ngũ chiến linh cái bọc, tuy rằng không có truyền ra tiếng hô, nhưng thân ngũ chiến linh đều ngưng thật không ít.

'Thình thịch. Thình thịch.'

Thần Long Nộ, chính là phát động cái loại này vô hình công kích, từng đạo vô hình công kích, xen lẫn Lữ Thiên Truy Hồn kinh, triều chặn đường cương thi đánh.

Cương thi tuy rằng hung hãn, nhưng trí tuệ rõ ràng không cao, thấy Lữ Thiên công kích không né không tránh, bị Lữ Thiên liên tiếp vài đạo vô hình công kích đánh ra thật xa.

Ngao. .

Cương thi nổi giận gầm lên một tiếng, còn muốn đánh về phía Lữ Thiên.

Lữ Thiên nhìn phía sau vài đạo chân khí công kích, cắn răng ngạnh kháng một cái, to lớn lực đánh vào, thúc hấn, dĩ tốc độ nhanh hơn vọt tới Nhân Tham Quả Thụ thượng.

Tri Thảo nhi bệnh, không biết cần bao nhiêu Nhân Tham Quả, Lữ Thiên thuận thế bả thấy vài cái Nhân Tham Quả đều hái xuống, đặt ở trong nhẫn trữ vật.

'Không nhiều không ít, vừa lúc chín, hấn là cũng đủ trị liệu Thảo nhi bị bệnh chứ' Lữ Thiên nghĩ tư tư nghĩ.

Nhìn trước mặt vọt tới cương thi, cùng phía sau hầu như phát cuồng vũ tu, Lữ Thiên nhếch miệng cười, xoay người triều xa xa chạy đi.

Hắn cũng không biết, Nhân Tham Quả Thụ, mỗi thiên niên, chỉ kết cừu khóa quả thực.

Chiến linh toàn bộ khai hóa, Lữ Thiên tốc độ bay khoái, long đồ đằng chiến linh, hơn nữa cái loại này vô hình công kích, vốn là đều là cùng phong thuộc tính tương tự chính là, có nữa ngũ chiến linh gia trị, cùng Lữ Thiên luyện đến chút thành tựu Điện Thiểm thân pháp, trong vòng mấy cái hít thở, cũng đã trốn ra mười dặm.

Loại này hoàn thành nhiệm vụ khoái trá cảm, đã bao nhiêu năm không có cảm nhận được, Lữ Thiên tựa hồ vừa tìm được trước đây ở trên địa cầu, đương Bình Vương thời điểm cảm giác, tại trong vạn quân, khử thủ thượng tướng thủ cấp, cái loại này khẩn trương kích thích, nhượng hắn nghĩ sáng khoái không gì sánh được.

Trảm Phong ở phía sau nghiêng răng nghiêng lợi, truy? Trong nháy mắt sẽ không ảnh, thế nào truy?

Trảm Phong hai mắt đỏ bừng, một bả nhéo quá tới một người ảnh vệ, "Ban đầu là ngươi ngăn lão tử, không cho lão tử ăn Nhân Tham Quả, hiện tại thế nào, một người cũng không còn, thuyết, ngươi muốn chết như thế nào."

Ảnh vệ tịnh không e ngại, hắn biết Trảm Phong phi thường địch nộ, nhưng người hay là rất tốt, không phải, Trảm đường trên dưới, cũng sẽ không như vậy tâm tè, "Đại nhân, Nhân Tham Quả là Vũ giới chí bảo, không có mệnh chủ mệnh lệnh, ai bính không được, huống chi Nhân Tham Quả đương khí quá nặng, thì là ăn, đại nhân cũng chỉ có thể ăn. ."

Phốc.

Ảnh vệ vẫn chưa nói hết, bị Trảm Phong một đao chém đứt đầu, "Mã Đức, người của ta tham quả, các ngươi đám phế vật này, nếu như tìm không được người này, các ngươi tự cũng không dụng sống."

Ảnh vệ ngây ngốc nhìn một màn này, nếu không Trảm Phong khí tức bình ổn, bọn họ nhất định sẽ cho rằng Trảm Phong tẩu hỏa nhập ma, đây là đức cao vọng trọng Trảm đường chủ sao?

. .

Lữ Thiên sầm trận, Trảm đường vũ tu hồi viện trợ, năm vạn vũ tu chỉ huy cương thi trận trong triều đang lúc dựa, liên xông vào đại trận vài cái đại năng đều bất kể, bọn họ thói nhất bộ, tiên tu môn tự tiến thêm một bước.

Ngay hai phe quỹ dị lưu chiến lúc, một cái tu sĩ đột nhiên kinh hô một tiếng, "Mau nhìn, Nhân Tham Quả Thụ khô héo."

Cái gì .

Vô luận là vũ tu, tiên tu, còn là trợ giúp tới Yêu tộc cùng ma tộc, tất cả đều kinh ngạc quay đầu nhìn lại, không ai cho rằng những lời này có bẫy, nếu có nhân cảm những lời này đi gạt dối thủ, không cần đối thủ động thủ, tâm tình đại khởi đại lạc đội hữu, nhất định sẽ bả hấn chém chết.

Xa xa, Nhân Tham Quả Thụ cửu màu quang mang bỗng nhiên tăng vọt mấy lần, hầu như thứ mọi người không mở mắt nổi, quang mang hạ xuống, nhìn nữa Nhân Tham Quả Thụ, thụ điệp khô vàng, chi kiên vô lực đập lạp, nhất phó không khí trầm lặng hình dạng.

Các tu sĩ kinh ngạc, liên cương thi trong trận vài cái đại năng cũng không động thủ lần nữa, song phương vốn không có thù hận, chỉ là vì Nhân Tham Quả mới đánh nhau, hiện tại, Nhân Tham Quả không có, còn đánh cái gì.

"A. . . Là ai đoạt bản đạo Nhân Tham Quả." Mặc hoàng bảo đạo sĩ gầm lên giận dữ, nguyên bản đỉnh đầu trời đỏ như máu bàn tay cấp tốc biến lớn, trong nháy mắt, đã bao trùm phương viên một dặm, mạnh nhìn lại, cùng biến máu như nhau.

"Rống."

"Nha."

Trên núi Hồ tộc hưng phấn nhìn bình nguyên, Tam công tử càng cười to lên, "Huyết Hải ma đạo, Băng Thiềm lão tổ, mười mấy đại năng, lại bị một cái vô danh tiểu tử đoạt đi rồi Nhân Tham Quả, mặt mũi này, thật là ném lớn."

Trưởng lão hung hăng trợn mắt nhìn hấn liếc mắt, tối hậu bất đắc dĩ ra khẩu khí, "Tam công tử, ngươi cũng biết bên trong có mười mấy đại năng, ngươi chẳng lẽ không suy tính một chút, một hồi người này chết ở bên trong, người nào dẫn người đi tìm Cửu Âm a."

A.

Tam công tử đáng tuổi cười cứng đờ, tay chân luống cuống nhìn trưởng lão.

Đúng lúc này, nhất đạo nhân ảnh theo cương thi trong đám lao ra, dưới chân mang theo vài điện quang, triều xa xa phóng đi.

"Là hấn. Là hấn đoạt Nhân Tham Quả."

"Là Lữ Thiên, người nọ là Lữ Thiên."

Là Lữ Thiên? Đám người trong góc phòng truyền đến một tiếng thét kinh hãi, hai bên trái phải một nhân tức giận trừng hấn liếc mắt, "Tư Đồ Tuấn, ngươi đầu nhập vào bản đà chủ lúc, không phải nói Lữ Thiên chỉ là một người ngu ngốc sao, đây là người nói người ngu ngốc?"

"Đà chủ, thuộc hạ cũng không biết hấn thế nào có bản lĩnh này, nhưng lúc này thuyết cái này cũng đã chậm, chúng ta còn là ngậm lại như thế diệt trừ hấn chứ."

"Hừ. Đây còn cần ngươi thuyết, cửu khóa Nhân Tham Quả, trùng hợp bản đà chủ cũng muốn."

Kim Tam nói, nhìn về phía thiểm điện vậy thân ảnh, thân ảnh phía sau, thập mấy đạo nhân ảnh thật chặt theo.

"Đuổi theo cho ta, không thể thả chạy người của ta tham quả."

Kim Tam nói một câu, hóa thành một đạo lưu quang, triều đoàn người đuổi theo. .

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Cửu Lạc Mê Hồn trận

Kim Tam nói một câu, hóa thành một đạo lưu quang, triều đoàn người đuổi theo. .

Không muốn, lại bị thân một nhân kéo y phục.

"Nga? Tư Đồ Tuấn, chân không nhìn ra, ngươi còn là một hữu tình nghĩa nhân, ngươi muốn ngăn cản bản đà chủ đuổi theo hấn?"

Lữ Thiên còn đang bình nguyên ngoại ném vòng tròn, có không ít người nhìn thấu hần con đường, đều gọi ra nguy chiến linh, ở phía trước chặn đứng hần, nhưng đều là một ít tiểu nhân vật, Lữ Thiên hoặc tả hoặc hữu, đem bọn họ vọt đến phía sau, thân đám người kia đã có thể không giống nhau, phàm là ngăn ở trước người bọn họ tu sĩ, trực tiếp chính là nhất chiêu đập chết, làm cho tiên tu môn có chút sợ.

Cửu Lạc Mê Hồn trận thượng,

Lữ Thiên rốt cục không hề chạy rồi, lẳng lặng nhìn thân hơn mười đạo thân ảnh, bọn họ lúc này cũng mệt mỏi quá, cùng cương thi giao chiến ba ngày, ngược lại không phải là đại sự gì, mỗi người đều không dùng toàn lực, nhưng truy Lữ Thiên tự không giống nhau, đây chính là Nhân Tham Quả a, mỗi người đều dùng ra bú sữa mẹ kinh, đáng tiếc, bọn họ vẫn là không có đuổi theo.

Mười người nhìn nhau liếc mắt, lộ ra sắc mặt vui mừng, chạy nhanh có ích lợi gì, nguy chiến linh, chung quy điều không phải thực lực của tự thân, làm sao có thể kéo dài.

"Tiểu tử, thế nào không chạy?"

Lữ Thiên cười, "Chư vị, Lữ mỗ không muốn cùng chư vị kết thù kết oán, chư vị còn chưa phải muốn lần nữa tương ép."

Nga?

Bình tĩnh thông dong? Thấy Lữ Thiên hình dạng, mấy người ngực có chút bồn chồn, chẳng lẽ hần còn không dùng toàn lực, vừa cũng đã rất khó đuổi, nếu như hần còn có dư lực, toàn lực chạy trốn, vậy coi như khó khăn đuổi.

Về phần cùng bọn họ tranh đấu, mấy người còn ước gì nì, Lữ Thiên Kim Đan trung kỳ tu vi, ai nấy đều thấy được, mặc dù mượn nguy chiến linh, bọn họ muốn tiêu diệt sát Lữ Thiên, cũng phân là phút sự tình.

"Thí chủ, bản đạo có lễ, thí chủ nên biết, Nhân Tham Quả, mặc dù là thể tu tuyệt thế cao thủ, cũng không dám ăn lưỡng khóa đi, bọn ta liều mạng ẩu đả, thí chủ lại trai cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi, một lần thủ đi sở hữu Nhân Tham Quả, thí chủ muốn nhiều như vậy Nhân Tham Quả cũng không dùng a." Lão đạo đánh một đạo lễ.

Còn có phân rõ phải trái?

Lữ Thiên có chút ngây người, báo cho biết một cái hạ Triệu Vô Cực, để cho bọn họ trước không nên phát động trận pháp.

Lữ Thiên đã đánh một đạo lễ, "Vị này. Đạo trưởng, Lữ mỗ cũng phải cần Nhân Tham Quả cứu mạng, về phần cần bao nhiêu, Lữ mỗ không biết, lúc này mới, một lần thủ đi sở hữu đích Nhân Tham Quả."

Lữ Thiên nhìn đạo sĩ kia đỏ bừng hai mắt, này thanh đạo trưởng, thực sự rất khó gọi xuất khẩu.

Một bên một cái trắng hần nở nụ cười một tiếng, "Tiểu huynh đệ, người lời này tự không đúng, chúng ta những người này đi tới Vũ giới, người nào điều không phải muốn Nhân Tham Quả cứu mạng, nhà của ta lão tổ thọ nguyên sắp tới, ăn một viên có thể duyên thọ ba trăm năm, người nhược khẳng nhường ra một viên cho ta, ta không chỉ ... mà còn bảo người bình an, ta Hắc Nhật môn cũng sẽ cho người số lớn chỗ tốt."

Còn là cái kia đạo sĩ, "Quả thực, tiểu hữu, bản đạo là Huyết Hải Ma Đạo, bản đạo ác danh, tại tu chân giới lưu truyền rộng rãi, nhưng bản đạo si tình, bi ác danh truyền lưu còn muốn rộng, lão đạo lai Vũ giới sáu lần, rốt cục nhượng ta gặp Nhân Tham Quả, thế từ ta rốt cục được cứu rồi, người nói, đối lại là người, người hội dùng tay sao."

Này. .

Khe núi lý mai phục hai người, thấy Lữ Thiên cùng bọn họ lời vô ích, có chút nhúc nhủ nhìn nhau liếc mắt, người này, nhân gia vừa cùng hần phân rõ phải trái, hần lại khôi phục nho sinh đáng đáp.

Mạc Tà một trận lắc đầu, thảm than Lữ Thiên tiến nhập tu chân giới thời gian, còn là quá ngắn.

Lữ Thiên trừ trừ một hồi, thi lễ một cái, "Lữ mỗ không biết chư vị nguyên nhân, mới vừa mới có hơi đường đột, nếu không như vậy, chư vị theo Lữ mỗ, chờ Lữ mỗ bả nhân cứu sống, còn lại Nhân Tham Quả, cho hết chư vị, các người thấy thế nào."

"Làm sao? Đi tìm chết chứ."

Một đạo âm trầm thanh âm của, theo Lữ Thiên phía sau truyền đến, chính thị tại cương thi trong trận hóa thân cự mãnh nhân.

Đều thấy hần hóa thân cự mãnh một trận nghiền ép, không nghĩ tới, hần ẩn nấp đánh lên công phu, cư nhiên đã như vậy đắc.

Lữ Thiên cả kinh, hần cũng bị người này lúc ban đầu hóa thân cự mãnh mê hoặc, nghĩ không ra người này am hiểu nhất, lại là ẩn nấp ám sát.

Lữ Thiên vội vàng nghiêng người, hiểm hiểm tránh thoát một kích, người trước mặt cũng lên tới, duy nhất không nhúc nhích, là Huyết Hải Ma Đạo, hần mặt lộ vẻ nghi hoặc, tựa hồ đang suy nghĩ Lữ Thiên nói.

Thình thịch thình thịch thình thịch. .

Bình khí chạm vào nhau, cư nhiên phát ra là muồn hưởng, có thể nghĩ, đám người kia có bao nhiêu muốn giết Lữ Thiên.

Đáng tiếc, một trận va chạm qua đi, Lữ Thiên vẫn như cũ đứng tại chỗ, chỉ là trong tay đường đao cắt thành mấy tiết.

Lực lượng ngang nhau.

Nếu không Lữ Thiên vũ khí chất liệu gỗ quá kém, phỏng chừng còn có thể chiêm nhất ti thượng phong.

Mấy người lần này thực sự sửng sốt, này Kim Đan trung kỳ tiểu tử, thật mạnh.

Cái khác truy kích nhân đã nhìn thấy màn này, không ít nhân hai mắt tỏa ánh sáng, đây là phá trận hậu cho nguy chiến linh sao, cư nhiên cường đến trình độ như vậy. .

"Sát."

Lữ Thiên không có ngây người, đã không có một chút do dự, vung chỉ còn nửa đoạn đường đao, cách không triệu mấy người bỏ tới.

Nga?

Cách không phách trăm, chẳng lẽ một cái nguy chiến linh, thật có thể bả một người biến thành một cái siêu cấp cao thủ.

Mọi người đề phòng, chỉ có một tráng hán, khinh thường nhìn Lữ Thiên liếc mắt, chăm chú nhìn chăm chăm hán, phỏng bị Lữ Thiên hư hoảng nhất chiêu, kể tục chạy trốn.

Chạy trốn sao? Dĩ nhiên không phải, Cửu Lạc Mê Hồn trận ngay dưới chân, Lữ Thiên chỉ là muốn kéo dài thời gian, nhượng người nhiều hơn vào trận mà thôi.

"Đang đang đang. ."

Một trận việc binh đao va chạm thanh âm của, mấy người giật mình nhìn Lữ Thiên, 'Hắn thật có thể cách không công kích.' phải biết rằng, chính là bọn họ những ... này cao thủ chân chính, tu vi bị áp chế đến Kim Đan kỳ, chân khí cũng chỉ có thể ly thể chừng mười thước, dùng ra đạo pháp, đã đã không ra năm mươi thước, nhưng bọn hắn bây giờ cùng Lữ Thiên trong lúc đó,... ít nhất ... Cũng có nhất khoảng trăm thước.

"Phốc." Một cái thật là lớn đầu người ngã nhào.

Chính thị phỏng bị Lữ Thiên trốn chạy người nọ, không có đề phòng, bị Lữ Thiên một đạo vô hình công kích, chém đứt đầu.

"Mã Đức, tiểu tử này cổ quái, lấy trước hạ hắn hơn nữa."

Một nhân rống lên một tiếng, uy tín của hắn tựa hồ không nhỏ, những người khác tất cả đều triều Lữ Thiên vi đến, Lữ Thiên vô hình công kích tuy rằng lợi hại, nhưng đối với những ... này cao thủ chân chính, có phỏng bị, Lữ Thiên đã rất khó được tay.

"Ma Đạo, ngươi sẽ không chán chờ tiểu tử này phân ngươi một viên Nhân Tham Quả chứ? Ngươi thật đúng là ý nghĩ kỳ lạ." Người nói chuyện thấy Huyết Hải Ma Đạo không hề động, tựa hồ đã đánh mất mặt mũi, giọng nói giễu cợt nói rằng.

"Đại Long tông địch cao thủ, ngươi không cần kích ta, bản đạo nếu như điều không phải ý nghĩ kỳ lạ, cũng không có hôm nay Huyết Hải Ma Đạo." Đạo sĩ nói, trái lại lui về phía sau mấy nghìn thước.

"Hừ." Người này hừ lạnh một tiếng, triều Lữ Thiên vi đi.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Xuất thủ cứu giúp

Lữ Thiên bị hơn mười người cao thủ vây quanh, phía sau, rất nhiều lấy được nguy chiến linh nhân đã lục tục tới rồi, mặt đất, càng rậm rạp chẳng chỗ đứng đầy tiên tu.

Lữ Thiên trong tay đoạn đao tả hữu huy động, từng đạo vô hình công kích ngăn cản chung quanh thần bí công kích.

Hơn mười người đại năng thủ đoạn tuy rằng cao minh, nhưng Lữ Thiên chính mình long đồ đằng vũ mạch, vũ mạch đặc hữu công kích, cũng không phải ngồi không, trong lúc nhất thời, hơn mười người đại năng, dĩ nhiên bất năng bắt Lữ Thiên.

"Thật mạnh Lữ Thiên, ban đầu ở Vạn Long Thục Thiên trận trung, ai không nhìn ra hắn có mạnh như vậy thân thù."

"Cường cái gì, hắn tu vi mới là Kim Đan trung kỳ, phá long mạch trận pháp, chiếm được một cái cường hân nguy chiến linh, mới có bây giờ bản lĩnh, ta thể nhưng Kim Đan đỉnh, nếu để cho ta phải đến,."

"Người. Người còn phá trận, trước đây Vạn Long Thục Thiên trận đang ở trước mắt, người thể nào không dám đi sấm."

Thình lình, mấy người này chính là trước đây Lữ Thiên tha trụ trận pháp, cho bọn hắn cơ hội chạy trốn chết tu sĩ, trước đây thiên ân vạn tạ, mang ơn, nhưng ở Nhân Tham Quả trước mặt, những ... này cái gọi là cảm kích, tất cả đều biến thành bọt nước.

Sát. .

Lữ Thiên quả thực bão nổi, hai trăm mười sáu viên kim đan vận chuyển tới cực hạn, Phá Phong chiêu thức từng chiêu dùng ra, dụng Phá Phong đặc hữu, hóa giải chân nguyên công kích pháp môn, trăm hướng bốn phía đột nhiên xuất hiện hư ảnh công kích.

Phá Phong ba mươi sáu thức, Lữ Thiên đã lĩnh ngộ thức thứ mười, có thể hóa giải mạnh hơn tự thân hai mươi bội chân khí công kích, tại Vũ giới, thì là đại năng môn dùng ra tiên tu đặc hữu thủ đoạn, kỳ cường độ công kích, vẫn như cũ cực kỳ bất quá Lữ Thiên hai mươi bội.

"Thình thịch thình thịch thình thịch. ."

Từng tiếng muện hưởng trên không trung vang lên, Lữ Thiên đã bị khắp bầu trời công kích che mắt.

Không ai có thể thấy Lữ Thiên lúc này tình trạng, nhưng chung quanh công kích không ngừng bị hóa giải, nói rõ giữ trong đó Lữ Thiên còn đang chống cự.

Phá Phong thức thứ mười, đã bị Lữ Thiên dụng đến mức tận cùng, đáng tiếc, công kích nhiều lắm, tuy rằng điều không phải mỗi một đạo đều mạnh như vậy, nhưng chung quanh, trên trời dưới đất, tất cả đều là hư ảnh công kích, Lữ Thiên cũng là song quyền nan địch tứ thủ, thỉnh thoảng có nhất lưỡng đạo công kích đánh vào trên người hắn, có hắn bị thương không nhẹ.

Còn dư lại nửa đoạn đường đao cũng không có hư hao, nửa đoạn đường đao, lúc này, đã thành hắn giữ được tánh mạng duy nhất dựa, hư ảnh trong công kích, xen lẫn các loại các dạng thần bí công kích, cự xạ hư ảnh, hỗn loạn chính là ăn mòn, thiên trượng hư ảnh, hỗn loạn chính là phong duệ, những ... này, là không thể lấy thân thể cứng rắn khiêng, Lữ Thiên có chút hối hận, hắn không nên cùng đám người kia giảng đạo lý, trực tiếp phát động đại trận, tuy rằng khôn không được mọi người, nhưng hắn cũng sẽ không có lúc này nguy hiểm.

Đáng tiếc, hắn hiện tại đã không có cơ hội đánh ra ám hiệu, liên tiếp không ngừng công kích, đã nhượng hắn tả hữu trĩ kém cỏi, khó có thể chống đỡ.

'Đáng tiếc, đã không nhiều mang món vũ khí.'

Lữ Thiên thờ dài trong lòng, hắn đã bị liên tiếp công kích đánh cho học máu, thì là bị hắn hóa giải công kích, trong đó kinh đạo, vẫn là chính hắn thừa thụ, huống chi, còn có hắn không thể chú ý thượng công kích, hơn mười người đại năng không ngừng xuất thủ, bại vong, chỉ là vấn đề thời gian.

"Ta còn có Nhân Tham Quả, hy vọng Triệu Vô Cực hai người có thể sớm một chút phát hiện tới đây không đúng, sớm một chút phát động đại trận."

Lữ Thiên móc ra một viên Nhân Tham Quả, cắn một cái hạ, hắn vừa mới đến Nhân Tham Quả, Nhân Tham Quả hóa thành nhất đạo kim quang, bay thẳng vào trong miệng của hắn.

'Này còn rất nhân tính hóa, hy vọng người có thể giúp ta đa kháng một hồi.'

Lữ Thiên cũng không kịp thể ngộ một cái hạ Nhân Tham Quả vị đạo, một ngụm nuốt vào chi hậu, nhanh lên chống đối chung quanh công kích, móc ra Nhân Tham Quả một chốc lát này, hắn đã trúng ba bốn cái hạ. .

Nhân Tham Quả vào miệng tan đi, vào trong miệng hắn sau đó, trực tiếp thấm thấu tiến toàn thân trong kinh mạch, từng cỗ một dòng nước ấm tại Lữ Thiên toàn thân chạy, hình như ăn thuốc kích thích như nhau, nhượng nguyên bản bùng nổ Lữ Thiên, trong nháy mắt cuồng bạo.

Sát. .

Lữ Thiên làm sao có thời giờ thể ngộ cái này, hơi chút thư giãn một hồi, hắn cũng có thể mất mạng. Cuồng bạo Lữ Thiên tả xung hữu đột, tưởng lao ra hư ảnh, cấp Triệu Vô Cực hai người gợi thư tín hảo, nhượng hai người khởi động đại trận.

Đáng tiếc, công kích thái mật, mặc dù cuồng bạo, hắn vẫn như cũ hướng không đi ra.

...

Bên ngoài công kích hơn mười người cao thủ đã rung động, tiểu tử này rốt cuộc là người hay quỷ, mặc dù là kim cương làm, lúc này cũng có thể bị làm bể, thế nào hắn còn có dư lực phản kích.

Bọn họ đã nhìn không thấy Lữ Thiên tình trạng, nhưng bọn hắn đã công kích một khắc đồng hồ, lúc này bọn họ phát ra công kích, bị hóa giải tốc độ, trái lại nhanh nhiều gấp đôi, để cho bọn họ những ... này tự xưng là cao thủ đại năng, làm sao có thể không giật mình.

...

Trên núi, Hồ tộc trưởng lão đã dẫn người xâm nhập vào tiên tu trung, Hồ tộc ảo thuật vô song, nhân số càng nhiều, bọn họ bị phát hiện tỷ lệ lại càng nhỏ, đây cũng là trước đây trưởng lão muốn trợ giúp tiên tu nguyên nhân.

"Các ngươi, chung quanh đi xem, âm phó ở chỗ này dừng lại một ngày, tất nhiên chuẩn bị gì hậu thủ, hắn lúc này đều nguy cơ thành như vậy, vì sao còn không dùng tới." Trưởng lão cau mày nói.

"Trưởng lão, âm phó lúc này thế nào, là có là gặp nguy hiểm."

"Rất nguy hiểm, chỉ cần có một chỗ không thể chú ý đến, hắn cũng có thể chết."

Cái gì. Tam công tử kinh hãi, "Trưởng lão, vậy ngươi khoải đi hỗ trợ a, hắn cũng không thể từ, lúc này còn tìm hậu thủ gì a, thì là có thể tìm tới, âm phó tùy thời cũng có thể có thể chết, hắn còn phát động cái rắm a."

Trưởng lão một trận nhủ, thầm mắng mình lão hồ đồ, bị đánh thành như vậy, có hậu thủ gì đã không kịp vận dụng, nhưng, Lữ Thiên lúc này bị hơn mười người đại năng vây công, không có chuẩn bị, hắn cũng không dám tùy tiện thượng đi cứu người a. . .

"Mọi người, tất cả đều cho ta tràn đi, tìm kiếm có khả năng cứu mạng gì đó."

Trưởng lão một tiếng quát chói tai, sở hữu nguy trang Hồ tộc thanh niên triều bốn phương tám hướng tán đi.

Tam công tử âm thầm gấp, bỗng nhiên, Tam công tử lông mày nhướn lên, mũi co rúm hai cái, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng.

"Trưởng lão, đi theo ta, bên kia hai người, trên người cũng có Cửu Âm khí tức, nhất định là cùng âm phó cùng đi."

Nga? Trưởng lão sau khi nghe được, cầm lấy Tam công tử, triều hắn chỉ vào địa phương chạy đi.

....

Triệu Vô Cực cùng Mạc Tà hai người tại khe núi trung, nhìn không trung chiến đấu, Triệu Vô Cực thần sắc ngưng trọng, "Mạc tiên sư, chúng ta nhanh lên vận dụng trận pháp chứ, ta sợ đường chủ hắn hội gặp nguy hiểm."

Mạc Tà còn là vẻ mặt bình tĩnh cười, "Không có việc gì, đường chủ quyết định không có sai, hắn không cho chúng ta khởi động đại trận, nhất định có hắn dự định, ngươi yên tâm đi."

Mạc Tà nói còn chưa dứt lời, bên người đột nhiên hơn hai người đi ra.

Mạc Tà cùng Triệu Vô Cực hai người bị lại càng hoảng sợ, toàn bộ tinh thần đề phòng hai người, chung quanh bọn họ Cửu Lạc Mê Hồn trận thế nhưng khởi động, đột nhiên nhiều hơn lại hai người, để cho bọn họ làm sao có thể không kinh.

Vào chính thị Hồ tộc trưởng lão cùng Tam công tử, trưởng lão triều hai người thi lễ một cái, "Nhị vị đạo hữu, các ngươi là bầu trời người kia bằng hữu chứ."

Hai người rút ra vũ khí, "Ngươi là ai?"

"Lão phu là ai không trọng yếu, quan trọng là ..., bằng hữu của các ngươi nguy tại sớm tối, nếu như các ngươi không muốn hắn chết, vội vàng đem Cửu Lạc Mê Hồn trận bày ra lại, lão phu cùng các đệ tử đã hiểu sơ một ... hai ..., nguyện ý trợ các ngươi giúp một tay."

Nga? .

Triệu Vô Cực hai người giật mình, đột nhiên này xuất hiện lão nhân, cư nhiên gọi ra đại trận tên, khẳng định đã là cái gì khó lường cao thủ, lão nhân này thuyết Lữ Thiên gặp nguy hiểm, cũng sẽ không sai rồi, mấu chốt là, khởi động trận pháp, đúng ba người bọn họ bách lợi mà cùng không một hại.

"Mạc tiên sư, khởi động trận pháp, lão trượng, ta đây tự trước cảm ơn ngươi."

Trưởng lão cùng Tam công tử lộ ra đáng tươi cười, bọn họ bị Triệu Vô Cực hai người còn cao hứng hơn, trưởng lão xuất ra truyền âm phù nói thầm một trận, không ít Hồ tộc đệ tử lục tục đi vào đại trận, tại lão giả dưới sự an bài, đi hướng khe núi các ngõ ngách.

"Cửu Lạc Mê Hồn trận, khởi. ."

Lão già cao hứng rống lên một tiếng, Triệu Vô Cực hai người đã đánh ra tương ứng pháp quyết.

Một đạo nồng nặc vụ khí dĩ bốn người làm trung tâm, cấp tốc tràn ngập phương viên hơn mười dặm.

...

Lữ Thiên chặt vật ngăn cản, Nhân Tham Quả đã bị hấn ăn ba cái, trong cơ thể bùng nổ dòng nước ấm nhường hấn thừa nhận vạn nghị phệ tâm vậy thống khổ, nhưng hấn vẫn ăn, ăn còn có thể chống đối, không ăn, lập tức cũng sẽ bị vô tận hư ảnh nuốt hết.

"Phá Phong."

Lữ Thiên rống lớn một tiếng, hình như chân ăn thuốc kích thích như nhau, cả nhân tinh thần vẫn bị vây cuồng bạo trung.

Đột nhiên, một đạo hồng quang hình thành màn sáng, bọc lại tứ phương thiên địa, nhất đạo nhân ảnh xuất hiện ở Lữ Thiên bên cạnh thân.

Chính thị hai mắt đỏ bừng Huyết Hải Ma Đạo, đạo sĩ không nói nhảm, "Ta là tới cứu ngươi, hy vọng ngươi có thể thực hiện hứa hẹn. . ."

Tiếng nói của hấn chưa dứt, hồng quang ngoại vang lên một trận tiếng oanh minh, hồng quang kịch liệt run.

Đạo sĩ nhanh lên kéo Lữ Thiên cánh tay của, hướng ra ngoài vì bỏ chạy.

Lữ Thiên thần sắc điên cuồng, nghe được đạo sĩ nói, Lữ Thiên không có phản kháng, hấn chỉ là Nhân Tham Quả ăn nhiều, nhân cũng không có thực sự điên cuồng, đạo sĩ mặc kệ thật tình hoặc ý, đây là hấn sinh cơ duy nhất.

"Tây Môn lão đạo, mọi người chúng ta, nhường chúng ta gặp lại ngươi, tất nhiên tương ngươi bầm thây vạn đoạn."

"Huyết Hải Ma Đạo, ngươi cái này tạp toái, lão tử muốn xé xác ngươi."

Oanh. Oanh. .

Từng đạo kịch liệt tiếng nổ mạnh, đạo sĩ hồng quang bị hơn mười vị đại năng liên thủ, đánh cho từng mảnh cụ toái.

Đạo sĩ miệng ói ra huyết, cắn răng lới Lữ Thiên, bay vào trong sương mù.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Bạo ngược Nhân Tham Quả

Trong núi lớn, vụ khí tràn ngập, liên quý dị tử sắc ánh trắng, cũng không thể chiếu vào mây may.

Lữ Thiên bị đạo sĩ kéo, chặt vật về tới mắt trận.

Triệu Vô Cực mấy người thấy Lữ Thiên bị người kéo trở về, nhanh lên nghênh liểu thượng khứ, Hồ tộc trưởng lão cùng Tam công tử, đã khẩn trương đã đi tới.

Mạc Tà nhìn thấy Lữ Thiên như vậy, thiếu chút nữa sợ choáng váng, phù phù một tiếng, quỳ gối Lữ Thiên trước mặt.

"Thình đường chủ thứ tội, Mạc Tà. Mạc Tà không biết đường chủ ở bên trong gặp lớn như vậy nguy hiểm, ta thấy đại nhân có thù thế, lúc này mới không có kêu Triệu Vô Cực phát động đại trận."

Lữ Thiên chịu nhận vạn nghị phệ tâm thống khổ, bả Mạc Tà kéo lên, nếu như chấp hành mệnh lệnh của hấn, tin tưởng hấn, đều cũng có tội, vậy hấn cái này đường chủ cũng không cần làm.

"Đường chủ, ngươi làm sao vậy, thương tới nơi nào." Triệu Vô Cực khẩn trương đỡ Lữ Thiên.

"Ta. Phốc." Lữ Thiên mới vừa nói ra một chữ, tựa phun ra nhất đại búng máu tươi, làm cho ngạc nhiên là, hấn phún ra tiên huyết, tản ra nồng nặc cửu ánh sáng màu mang.

Này. Triệu Vô Cực tròn tròn mắt, Nhân Tham Quả Thụ quang mang vừa biến mất không lâu sau, cửu màu quang mang, mọi người cũng không xa lạ gì, Triệu Vô Cực tay chân luống cuống móc ra thật nhiều chữa thương đan, muốn dứt cho Lữ Thiên ăn.

"Dừng tay."

Một mực hai bên trái phải quan sát Hồ tộc trưởng lão ngăn cản hấn, "Hấn bây giờ là bỏ quá mức, ngươi này hấn đan dược, chính là đi tây thiên đích trên đường, cho nữa hấn đoạn đường."

Trưởng lão chuyển hướng Lữ Thiên "Thanh niên, ngươi ăn mấy viên Nhân Tham Quả."

Mấy viên? . .

Chúng người thất kinh, cửu màu quang mang là Nhân Tham Quả quang mang, cái này mọi người đều biết, Lữ Thiên phun ra trong máu mang theo cửu màu quang mang, mọi người chỉ cho là hấn là ăn Nhân Tham Quả, thế nhưng ăn mấy viên, thật đúng là không ai cân nhắc qua vấn đề này.

Lữ Thiên cau mày giơ lên ba ngón tay, gương mặt vẻ thống khổ.

"Cái gì? Tam khóa."

Hồ tộc trưởng lão kinh hô, đi tới Lữ Thiên bên người, bắt lại cổ tay của hấn, nhất cái lỗ tai, bắm vào Lữ Thiên trên cổ tay.

"Khí huyết quá thịnh, kinh mạch hỗn loạn, liên đan điền đều có chút hư huyền, ngươi vừa tiêu hao sinh mệnh lực? . . ."

Hồ tộc trưởng lão kinh hãi, cùng Tam công tử nhìn nhau liếc mắt, không biết đang suy nghĩ gì.

"Phù phù "

Mạc Tà lần thứ hai quỳ xuống.

Lữ Thiên cự ra Triệu Vô Cực, bả Mạc Tà lôi dậy, dừng xem Lữ Thiên như thế suy yếu, nhưng lực lượng lại xuất kỳ đại, Mạc Tà liên một điểm phản ứng cũng không có, bị Lữ Thiên sinh sôi từ dưới đất nhéo lên.

Lữ Thiên nhìn đạo sĩ liếc mắt, triệu Mạc Tà hai người nháy mắt, ý bảo hai người đi trước hơn nữa.

Đạo sĩ lại tiến lên nhất bộ, "Tiểu hữu, bản đạo có áp chế ngươi thương thế biện pháp, nhưng ngươi bây giờ tựa phải cho ta Nhân Tham Quả."

Lữ Thiên nhìn hấn một cái, vừa nhìn về phía Triệu Vô Cực hai người, triệu ngoài trận lác đầu.

"Đường chủ, không thể. Tiêu hao sinh mệnh lực, lại trở điều tức nói, hội chết bất đắc kỳ tử mà chết. . ."

Triệu Vô Cực ngăn cản Lữ Thiên, nhưng lời còn chưa nói hết, bị Lữ Thiên trừng trở lại.

Lữ Thiên lần thứ hai hất đầu, Triệu Vô Cực bất đắc dĩ, lúc này mới đỡ Lữ Thiên, triệu trận đi ra ngoài.

Đạo sĩ không có tức giận, nhìn thoáng qua Hồ tộc hai người, chặt đi vài bước, đi theo Lữ Thiên phía sau.

Hồ tộc hai người liếc nhau, đã triệu Lữ Thiên đuổi theo.

. .

Tam ngày sau, một chỗ trong núi sâu.

"Ừm ừm. ."

Một viên mười trượng cao đại thụ, bị một đạo chạt vật hình người đụng vào, hình người đứng lên, như người không có sao như nhau, kế tục triệu người đối diện tiến công giữ.

"Tiểu hữu còn chịu được sao, không bằng chúng ta nghỉ ngơi một chút chứ." Đối diện, đạo sĩ nhìn lần thứ hai vọt tới Lữ Thiên, vùng xung quanh lông mày mặt nhăn thành một đoàn.

"Tạm được, Ma Đạo, chúng ta tái chiến ba trăm hiệp." Lữ Thiên rống lên một tiếng, giơ lên trong tay mộc côn, hung hấn triệu đạo sĩ đập tới.

Lữ Thiên đại côn mới vừa giơ lên, đạo sĩ tựa tránh khỏi, "Ta nói Lữ Thiên, ngươi là không phiền lụy, nhưng bản đạo cần nghỉ ngơi a, hai ngày, nhất khắc không ngừng tranh đấu, lão đạo ta đã đập đầu hơn mười viên thuốc."

"Ít nói nhảm, đánh xong rồi nói." Lữ Thiên không nghe theo không buông tha, kế tục triều đạo sĩ mãnh đập.

Đạo sĩ tức giận xuy râu mép trùng mắt, "Hắc, thật đúng là khi ta sợ người sao."

Hai người lần thứ hai chiến thành một đoàn.

Ba ngày tiền, bọn họ đi ra đại trận hậu, Lữ Thiên hoàn toàn phát động Cửu Lạc Mê Hồn trận, nếu kêu tên này, tự nhiên chín đạo thay đổi rất nhanh, có mấy nghìn Hồ tộc chủ trì, đại trận uy lực trống rỗng gia tăng rồi gấp đôi, đệ nhất lạc, trong trận đề giai tu sĩ tị bị lạc, điên cuồng công kích không trung hơn mười người cao thủ, đại trận bị triệt để kích phát, nhất lạc mạnh hơn nhất lạc, đến tối hậu nhất lạc, hơn mười người cao thủ đều không nhất định có thể toàn thân trở ra.

Hai bên trái phải mấy người kinh ngạc nhìn chiến trường, Lữ Thiên nhóm đi ra vài trăm dặm hậu, Lữ Thiên giống như phát điên, điên cuồng công kích hoàng y đạo sĩ. Hơn nửa canh đánh càng hăng, lúc bắt đầu, hoàng y đạo sĩ cho rằng Lữ Thiên đổi ý, cũng là giận tím mặt, hạ thủ không lưu tình chút nào mặt, Triệu Vô Cực hai người phải giúp mang, lại bị Lữ Thiên ngăn lại.

Một ngày qua đi, Lữ Thiên cùng đồng cát như nhau, bị đánh bay hơn vạn thứ, bùng nổ Nhân Tham Quả linh lực lúc này mới có chút bằng phẳng xuống tới, Lữ Thiên không hề nhất há mồm ói ra huyết, đạo sĩ giờ mới hiểu được Lữ Thiên dụng ý, sau đó, lại bồi hấn đánh một ngày.

Toàn bộ rừng sâu núi thẳm đã bị hai người đập hư không còn hình dáng, phương viên một dặm, liên khối quả đấm lớn thạch đầu đều không tìm được,

Lữ Thiên cũng đã thoát thai hoá cốt, khôi phục lại đỉnh thời kỳ chiến lực, nhưng này vẫn chưa xong, tu vi của hắn còn không có khôi phục, Lữ Thiên kinh mạch, còn có số lớn Nhân Tham Quả chân khí, trở tiêu hóa, nói không chừng lúc nào lần thứ hai hội nổ tung.

. . . .

Thăng đến ban đêm, Lữ Thiên mới an tĩnh lại, trong mắt điên cuồng biến mất, thay vào đó là một đôi lãnh tĩnh, kiên nghị đôi mắt.

Một bên đạo sĩ đỡ đại thụ, miệng to thở hổn hển, kia còn có một đại đại ma hình dạng.

"Lữ Thiên, bản đạo Huyết Hải bị hủy, hôm nay lại quá giang một trăm mai lục phẩm Hồi Khí đan, nếu như ngươi dám gạt ta, hậu quả, tuyệt đối điều không phải ngươi có thể tưởng tượng được." Đạo sĩ giọng nói bất thiện nói rằng.

Lữ Thiên nhìn đạo sĩ, thờ dài, đạo sĩ lúc chiến đấu, tuy rằng còn là hai mắt đỏ bùng, nhưng cùng trước hồng, đã tuyệt nhiên bất đồng, lão đạo lúc đầu vì cứu hắn, bị hủy chính mình Huyết Hải.

"Huyết Hải Ma Đạo, Lữ Thiên thừa tình của ngươi, thế nhưng Nhân Tham Quả, Lữ mỗ vẫn không thể cho ngươi, nhưng Lữ mỗ bảo chứng, cứu sống bằng hữu của ta, thì là chỉ còn lại có một viên Nhân Tham Quả, đã tuyệt đối là của ngươi."

Đạo sĩ hừ một tiếng, "Ta nhớ lời của ngươi, hy vọng ngươi tin thủ hứa hẹn, sau đó gọi Ma Đạo chứ, tế luyện mấy ngàn năm Huyết Hải đều bị hủy, còn gọi Huyết Hải Ma Đạo làm cái gì."

Lữ Thiên gật đầu, nhìn về phía Hồ tộc hai người, "Nhị vị, Lữ mỗ đã cảm tạ nhị vị xuất thủ tương trợ, có ích lợi gì lấy được Lữ mỗ địa phương, nhị vị cứ việc nói, Lữ mỗ tất nhiên sẽ toàn lực tương trợ."

Hồ tộc trưởng lão hơi ôm quyền, "Lữ đạo hữu, hai người chúng ta là Thiên Hồ tộc nhập thế tu hành nhân, nhìn thấy Lữ đạo hữu hậu, bị Lữ đạo hữu phóng đăng thuyết phục, ngay cả ta hai người đích tâm cảnh đều tăng lên không ít."

Ừ, Lữ Thiên gật đầu, nhìn một chút trưởng lão áo choàng thượng hồ ly đầu.

"Có thể nhận thức đạo hữu, nhượng ta hai người đích tâm cảnh tăng nhiều, sở dĩ, bọn ta có một yêu cầu quá đáng."

"Lão trượng mời nói."

"Ta hai người muốn cùng tùy đạo hữu mấy ngày, hoàn toàn cảm ngộ một cái hạ loại này phóng đăng không kèm chế được tâm cảnh, hy vọng đạo hữu thành toàn." Trưởng lão nói, thành khẩn triều Lữ Thiên bái một cái.

Lữ Thiên nghi hoặc, phóng đăng không kèm chế được? Đây lão trượng thuyết chính là mình độc đầu hơn mười người cường giả sự tình sao, cái này cũng có thể nhượng nhân tâm cảnh tăng nhiều?

Lữ Thiên mắt lé nhìn thoáng qua Ma Đạo biểu tình, lúc này, Ma Đạo khòe miệng treo khời độ cung, thấy thế nào, đã không giống như là cái gì nụ cười thần thiện.

"Được rồi, chỉ ủy khuất nhị vị."

Lữ Thiên nói như vậy giữ, nhưng trong lòng lại đề phòng, Ma Đạo có thể là cao thủ chân chính, hắn vừa nụ cười giễu cợt, nhất định là tại trên người của hai người nhìn ra cái gì.

"Tạ ơn Lữ đạo hữu thành toàn. " Hai người thành khẩn trả lời một câu.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thàn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Gặp mai phục

Trên quan đạo, mấy người rất nhanh đi vào.

Ngoài Lữ Thiên dự liệu, Hồ tộc hai người cũng không có làm chuyện xuất cách gì, chỉ là không ngừng nịnh hót Lữ Thiên, nếu không tự hữu ý vô ý hỏi bọn hắn mục đích của chuyến này hơn là kia.

Lữ Thiên thế nhưng khách sáo giữ, hẳn kỳ dị thể chất, tam khóa Nhân Tham Quả hạ đồ chưa từng sự tình, tuy rằng thật không tốt giải thích, nhưng hẳn vẫn tùy tiện tìm cái lý do lừa dối quá khứ, Hồ tộc hai người đã không có để ý, bởi vì bọn họ chuyến này mất điều không phải cái này.

"Đạo hữu, năm ngày, bảy quả bát lượn quanh, ngày hôm nay rốt cục lên quan đạo, chúng ta là điều không phải sắp tới." Tam công tử tùy ý hỏi.

Vốn cũng không có mao bệnh nói, nghe được Lữ Thiên trong lỗ tai, làm thế nào đều nghĩ không được tự nhiên, bởi vì đây đã là hẳn hỏi, thứ ba mươi tám thứ.

'Chẳng lẽ mục đích của bọn họ, phải đến Vũ thành tài năng chấp hành, nhưng mấy người gặp nhau lúc, hai người cũng không biết hẳn muốn đi Vũ thành, điều không phải Vũ thành, lẽ nào bọn họ đã là vì Nhân Tham Quả? Cũng không đúng, bọn họ không có đề cập qua nửa điểm cùng Nhân Tham Quả có liên quan trọng tâm câu chuyện, mà là vẫn vẫn có đúng hay không sắp tới, lão hồ ly này tuy rằng không có biểu hiện ra cái gì, nhưng tiểu hồ ly này trên mặt mừng rỡ cùng lo lắng, lại chạy không khỏi Lữ Thiên ánh mắt của, lẽ nào bọn họ là vì Thảo nhi tới, lý do này tuy rằng hoang đường, nhưng cũng chỉ có này một lời giải thích'

Lữ Thiên nghĩ, nhìn một chút Hồ tộc trưởng lão trên y phục hồ ly đầu.

Hồ tộc trưởng lão là bức nào khôn khéo, thấy Lữ Thiên không nói, lại quay đầu lại nhìn một chút hẳn, trưởng lão nhanh lên trừng Tam công tử liếc mắt, "Tam thiếu gia, ngươi không nghiêm túc thể ngộ loại này tâm tình, tịnh miên man suy nghĩ chút gì."

"Là. Trưởng lão."

Tam công tử thấy trưởng lão ánh mắt nghiêm nghị, sợ đến không dám nói thêm nữa.

Một màn này càng làm cho Lữ Thiên khẳng định, bọn họ tự là hướng về phía Thảo nhi tới, bọn họ là Hồ tộc, Thảo nhi cũng là, tuy rằng không biết bọn họ vì sao có thể tìm tới bản thân, nhưng Lữ Thiên đối với bọn họ đã yên tâm, có ý đồ với Thảo nhi? Thảo nhi thế nhưng tại Song Vương phủ dưỡng thương, Song Vương phủ sáu nghìn hộ vệ, thế nhưng liên Vũ minh trưởng lão đều có thể tùy ý răn dạy, mặc cho này Hồ tộc trưởng lão thủ đoạn thông thiên, tưởng khi hẳn môn không coi vào đâu đùa giỡn thủ đoạn gì, kết quả nhất định là sát vũ mà về.

Lữ Thiên phục hồi tinh thần lại, "A, Tam công tử, Lữ mỗ vừa đang suy nghĩ nhiều sự tình, không sai, chúng ta quả thực sắp tới, đi ra vùng núi, chúng ta là có thể thấy Vũ thành."

"Vũ thành." Ma Đạo nhíu.

"Vũ thành. ." Tam công tử kinh hô một tiếng.

Lữ Thiên gật đầu, "Không sai, chúng ta mục đích của chuyến này, chính là Vũ thành."

Này. . .

Hồ tộc trưởng lão có chút hơi khó, không nghĩ tới Cửu Âm tại Vũ thành dưỡng thương, Vũ thành tuy rằng chấp thuận người từ ngoài đến tiến nhập, nhưng đây chẳng qua là Vũ minh thuyết pháp, có người nào người từ ngoài đến dám vào Vũ thành, không đi được hai bước, nhất định bị vô số nhân đánh chết, không ai quản? Đương nhiên, Vũ thành pháp luật là thành chủ định, người từ ngoài đến, căn bản cũng không thụ Vũ thành bảo hộ, Vũ thành dân chúng đúng người từ ngoài đến phi thường bài xích, thấy, chính là mình mục trương đảm sát, dân chúng bình thường đánh không lại, thành vệ quân còn có thể hỗ trợ, không có biện pháp, dân chúng bình thường là thụ bảo vệ.

Ma Đạo cũng là nhíu, "Lữ Thiên, ta Ma Đạo là ai, ngươi không phải không biết, ta tiến Vũ thành, cùng dè vào miệng cọp không có khác nhau, ngươi suy nghĩ một chút, ta thế nào tài năng yên tâm cho người tiến nhập Vũ thành."

Ma Đạo đã thật khó khăn, Lữ Thiên tiến Vũ thành, hấn sợ Lữ Thiên chạy, Lữ Thiên không tiến Vũ thành, cứu không được nhân, hấn đồng dạng lấy không được Nhân Tham Quả, về phần cường đoạt, hay là thôi đi, năm ngày tới nay, Lữ Thiên ngự chiến lĩnh chưa bao giờ thu hồi đi qua, kinh hai ngày nữa chiến đấu, có ngự chiến lĩnh hộ thể Lữ Thiên, hấn là thật không dám coi thường.

Lữ Thiên nở nụ cười, "Ma Đạo, ta không gọi tiền bối ngươi, là bởi vì ngươi giết chóc ngập trời, ta Lữ Thiên không muốn nhận thức như vậy tiền bối, nhưng ngươi cứu Lữ mỗ hai lần, đến rồi Vũ thành tiền, Lữ mỗ tất nhiên cấp ngươi một cái hài lòng trả lời thuyết phục."

Ma Đạo hài lòng gật đầu.

Hồ tộc trưởng lão xem Lữ Thiên lý chưa từng để ý đến hấn, trưởng lão căn rằng một cái, "Lữ đạo hữu, ta Hồ tộc cùng Vũ minh có chút sâu xa, ta đây thứ trùng hợp dẫn theo một khối Vũ minh trưởng lão tín vật, tiến nhập Vũ thành, đã không là vấn đề."

Lữ Thiên nhìn trưởng lão liếc mắt, gật đầu, hai người tâm hoài bất quý, còn là bài ở ngoài sáng thật là tốt.

....

Mấy người lúc nói chuyện.

Đột nhiên, Ma Đạo thần bí cười, "Lữ Thiên, nếu như ngươi khẳng sớm cho ta Nhân Tham Quả, lão phu đã giúp ngươi vượt qua một kiếp, thế nào?"

Lữ Thiên nhìn một chút xa xa, "Ma Đạo, ngươi nói là trước mặt trận pháp sao, đây coi là cái gì kiếp."

"Yêu a. . Khẩu khí không nhỏ, chứng cứ lão phu biết, đây cũng không phải là cái gì tiểu trận pháp, còn có mấy ngàn nhân ở bên trong chủ trì, ngươi xác định không cho lão phu giúp ngươi?"

"Ha ha, Ma Đạo, loại này đẳng cấp trận pháp nếu có thể đòi lấy Nhân Tham Quả, ngươi có bao nhiêu, Lữ mỗ cùng ngươi hoán nhiều ít." Lữ Thiên cười lớn, không thèm để ý chút nào xa xa trận pháp.

, . . .

Xa xa, không biết thế nào, Kim Tam cùng Trảm đường nhân hỗn đến rồi cùng nhau.

"Kim đà chủ, Lữ Thiên tới, nhìn hấn phách lối đáng đáp, căn bản không nhìn ra Trảm mỗ trận pháp."

Kim Tam cười, "Trảm đường chủ bố trí trận pháp, ngay cả ta cũng không có nhìn thấu, đừng nói hấn một thử luyện đệ tử."

Trảm Phong cười lớn.

"Đà chủ, này Lữ Thiên. ."

"Vô liên sĩ, bản đà chủ cùng Trảm đường chủ nói chuyện, lúc nào đến phiên ngươi sắp chùy liễu, cho ngươi chuẩn bị sự tình, ngươi chuẩn bị cho tốt là được."

Nói chuyện là Tư Đồ Tuấn, bất quá nói đến phân nửa, bị Kim Tam mắng trở lại.

"Là, thuộc hạ đã biết." Tư Đồ Tuấn đáp.

Kim Tam lúc này mới gật đầu.

Về phần Trảm Phong, căn bản không có ở ý hai người đối thoại, Kim Tam giáo huấn một cái không hiểu chuyện chính là thủ hạ mà thôi, chính hấn đại trận, hấn có thể là phi thường có lòng tin.

.....

"Ha ha, khởi trận."

Trên sườn núi, Trảm Phong nhìn Lữ Thiên vào trận, hưng phấn hô một tiếng, tựa hồ đã thấy Nhân Tham Quả tại hướng hấn ngoắc như nhau.

Dưới chân núi.

Lữ Thiên lạnh nhạt nhìn cảnh vật chung quanh biến hóa, hấn không tin Trảm Phong biết dùng ảo trận tới giết bản thân, những ... này cảnh vật biến hóa, chỉ là bày trận nhân, tại vắng trận căn cơ chỗ đi động mà thôi.

"Lữ Thiên, một hồi chờ không nổi đã bảo ta. Nhớ kỹ, muốn ta xuất thủ, sẽ lấy trước xuất Nhân Tham Quả mới được." Ma Đạo vừa cười vừa nói, còn chưa nói hết, nhân đã thối lui ra khỏi trăm mét, nụ cười trên mặt, thấy thế nào đều là tại nhìn có chút hả hê.

"Ma Đạo, vậy ngươi có thể nhìn kỹ, biệt một hồi tìm không được Lữ mỗ, đã nói là Lữ mỗ bội ước, Lữ mỗ danh tiếng, không có thể như vậy ai cũng có thể hư hỏng." Lữ Thiên bình tĩnh nói.

"Tiểu hữu, đây chính là Thiên Địa Tam Tài trận, bày trận là một đám vũ tu, có muốn hay không." Hồ tộc trưởng lão tiến lên nói rằng.

Lữ Thiên khoát tay áo, cắt đứt hắc, vũ tu bày trận? Thủ Nhân Tham Quả chính là Trảm Phong, bản thân đoạt Nhân Tham Quả, dùng ra bản lĩnh thật sự chạy trốn, hẳn nhất định nhận ra mình là vũ tu, cho là mình hội tở lại Vũ thành tị nạn, lúc này mới tại Vũ thành ngoại chặn đứng bản thân, trước đây hại Bạch Y chính là hắc, hôm nay ở chỗ này gặp phải, Lữ Thiên tất nhiên sẽ không bỏ qua hắc.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Phá mai phục

Chiến trận, cũng không phải ảo trận, cái gì khói mù lộn lờ, mê hoặc tinh thần, thậm chí nhiều hơn vài cái đại mỹ nữ khiêu vũ các loại, này đều là gạt người xiếc, chiến trận, chính là vì chiến tranh mà thành trận pháp, không kéo dài, không làm bộ, trực lai trực văng, uy lực thật lớn, không có một tia xinh đẹp.

Lúc này, Lữ Thiên phía trước trên quan đạo, hơn mấy trăm người, còn có một cái to lớn đá lăn, dọc theo quan đạo lăn đến, tiếng ầm ầm đại tác, chấn đất hai bên trên sườn núi thạch đầu, đã hi hi lạp lạp hướng xuống dưới phương đập tới.

"Mau tránh ra, đây cũng là một cái tinh khiết công hình trận pháp."

Lữ Thiên hô một tiếng, lôi kéo Mạc Tà cùng Triệu Vô Cực, triều trên sườn núi tránh đi.

Bãi trận nhân rất thông minh, trên quan đạo cự thạch là chân khí biến ảo, cự thạch cuộn, kéo trên sườn núi chân chính thạch đầu, đã theo đi xuống, mượn tự nhiên lực lượng, nhượng trận pháp uy lực trông rộng lớn tam bốn thành.

Lữ Thiên ba người tránh trái tránh phải, rốt cục tại một chỗ trong góc, tránh thoát sở hữu đá oanh kích.

"Hai người các ngươi bày binh bố trận, bố hảo trận pháp hậu, về phía tây phía nam oanh kích. Ta đi tha trụ bọn họ." Lữ Thiên nói một tiếng, cả nhân thoát ra công sự che chắn.

Ra công sự che chắn, Lữ Thiên mới nhìn đến trận pháp uy lực chân chính, không chỉ ... mà còn trên quan đạo thạch đầu không ngừng cuộn, liên trên sườn núi, đã theo chảy xuống số lớn núi đá, tràng diện đồ sộ cùng đất đá trôi như nhau, bất đồng là, núi đá trung không chỉ ... mà còn có chân chính thạch đầu, còn có đại lượng chân khí biến ảo thạch đầu.

Hư thực giao nhau, bị chân chính thạch đầu đập trúng một cái hạ, đảo chịu không nổi bao nhiêu thương, nếu như không cẩn thận bị chân khí biến ảo cự thạch đập trúng, đây chính là không biết nhiều ít binh sĩ dụng chân khí ngưng tụ ra tới, coi như là vậy cao thủ, bị đập trung một cái hạ, cũng sẽ bị đánh thành trọng thương.

Lữ Thiên vừa ra công sự che chắn, cấp tốc đi tây nam chỗ sườn núi phóng đi, tây nam, chính là đại trận mất trận chỗ, sanh môn? Sanh môn tự ở sau người, nhưng Vũ thành đang ở trước mắt, Lữ Thiên đoàn người làm sao sẽ nhiều đường đi.

Trên sườn núi.

Trảm Phong bày mưu lập kế ngồi ở một chỗ cao sườn núi thượng, nhìn vọt tới Lữ Thiên, cười cười toe toé.

"Thế nào, Kim đà chủ, ta tự đoán được này Lữ Thiên sẽ không lui về phía sau."

Kim Tam bội phục gật đầu, "Trảm đường chủ thực sự là thần cơ diệu toán, thi là Lữ Thiên trận đạo tạo nghệ cao tới đâu, đã cao không quá Trảm đường chủ tính toán, sanh môn tự ở sau người, đáng tiếc hắc không dám lui về."

"Đúng, ta đại trận này, uy lực to lớn có thể so với lực giải trận pháp, khuyết điểm duy nhất chính là sanh môn thái rõ ràng, bất quá lúc này, khuyết điểm này đã không tồn tại."

"Trảm đường chủ trí mưu quá nhân, nhưng bây giờ Lữ Thiên thẳng đến mất trận mà đến, chứng cứ thủ hạ của ta thuyết, này Lữ Thiên phá long mạch trận pháp, lấy được nguy chiến linh cường đại khó có thể hình dung, Trảm đường chủ phải cẩn trọng chứ không được khinh suất a."

Trảm Phong cười to, "Kim đà chủ, người quá lo lắng, nguy chiến linh, đúng là vẫn còn chúng ta Vũ giới gì đó, Trảm mỗ chính ngóng trông hắc lai ni, thủ

hạ ta ánh vệ, bọn chúng đều là linh ngộ chân chiến linh cao thủ, có nửa bản đường chủ tọa trấn, hẳn trở mình không dậy nổi cái gì sóng to lai."

Trảm Phong cười đứng dậy, "Ảnh vệ, tập hợp, Kim đà chủ, người không cùng đi sao."

Trảm Phong nói, bả áo khoác ném cho thủ hạ, áo khoác trung, là một thân đen chiếu sáng áo giáp.

Kim Tam một trận khen tặng, từ chối bị thương thể, không có đứng dậy.

Trảm Phong trong mắt lóe lên nhất ti chẳng đáng, triều Kim Tam chấp tay, mang thủ hạ giết xuống phía dưới.

...

Lữ Thiên dẫn theo đường đao về phía tây nam giết đến, đụng tới không tránh khỏi thạch đầu, tự lợi dụng Phá Phong trung chiến kinh đánh nát.

Chân chính núi đá khiêng không được Lữ Thiên một đao, chân khí biến ảo thạch đầu, đúng là vẫn còn chân khí công kích, vừa lúc bị Phá Phong khắc chế, Lữ Thiên dọc theo đường đi hữu kinh vô hiểm, không được một khắc đồng hồ, cũng đã vọt tới giữa sườn núi.

Lữ Thiên chuyên tâm tránh né trận pháp công kích, đột nhiên, phía trước trận pháp cảnh tượng một trận ba động, hai mươi mấy đạo nhân ảnh xuất hiện ở Lữ Thiên trước mặt.

"Người là Lữ Thiên?" Nói chuyện chính thị Trảm Phong.

Lữ Thiên cầm đao nhìn lại, hai mươi ba cá nhân, cầm đầu một thân hắc sắc chiến giáp, trong tay dẫn theo đại đao, thân chiến linh hiển hóa, cư nhiên cũng là một cái đao hình chiến linh. Dĩ đồ vật là chiến linh, loại này chiến linh mặc dù không có cái gì đặc thù tác dụng, nhưng có thể trông rỗng rỗng đại chủ nhân gấp đôi lực công kích, luyện đến mức tận cùng, chiến linh thậm chí có thể phát sinh chân chính đao mang công kích.

"Không sai, chính thị Lữ mỗ, người, chính là Trảm Phong chứ."

Trảm Phong cười to, "Không sai, nghĩ không ra người còn biết bản đường chủ danh hào."

"Trảm Phong, chính sợ người hội trốn đi ni. ."

Lữ Thiên nói, dưới chân xẹt qua lau một cái điện quang, cả nhân mang theo cuộn trào mãnh liệt thiên địa nguyên khí, một đao bổ về phía Trảm Phong.

"Hảo đao pháp, ừ? . . Không đúng. ."

Trảm Phong kêu sợ hãi.

Lữ Thiên khoe miệng kéo ra vẻ tươi cười.

Vì phòng bị Ma Đạo cùng Hồ tộc hai người, Lữ Thiên cửu màu long đồ đẳng chiến linh thời khắc đều hiển hóa giữ, lúc này hẳn một đao bổ về phía Trảm Phong, trong công kích tự nhiên mang theo long đồ đẳng chiến linh đặc biệt thuộc tính, vô hình công kích.

Trảm Phong phản ứng đã rất nhanh, giờ tay lên chống đỡ đã không còn kịp rồi, nhưng hẳn đao sau lưng hình chiến linh chỉ là vũ mạch năng lượng hiển hóa, khi hẳn ý niệm chuyển động xuống, chặn Long Nộ công kích.

"Người cư nhiên chiếm được loại này nguy chiến linh. ."

Trảm Phong kinh ngạc nhìn thoáng qua mình chiến linh, bị đánh hầu như tan rã.

"Ít nói nhảm. Chết đi."

Lữ Thiên liên cơ hội nói chuyện cũng không cho hẳn, một đao tiếp một đao triều Trảm Phong chém tới, Truy Hồn kỹ xảo bị Lữ Thiên hoàn toàn thi triển ra, Thập Bát Thức Truy Hồn, tuy rằng phía sau kinh lực còn không có linh ngộ, không phát huy ra uy lực chân chính, nhưng dùng đến cũng là liên miên bất tuyệt, nhất chiêu mạnh hơn nhất chiêu.

Trảm Phong bị Lữ Thiên xuất quỷ nhập thần công kích tinh mộng, vốn có Lữ Thiên Truy Hồn chính là cao giai công pháp, hơn nữa tùy thời xuất hiện Long Nộ công kích, Trảm Phong bị đánh đặc liên tiếp lui về phía sau, không để ý, trên người cũng sẽ bị họa xuất một vết thương.

Bên cạnh ảnh vệ đương nhiên tại vậy công Lữ Thiên, nhưng Lữ Thiên đao pháp quá nhanh, đường đao bản thân hẹp mỏng, có nửa long đồ đẳng phong thuộc tính gia trì, Trảm Phong thì là hợp lực phòng thủ, vẫn như cũ bị đánh kế tiếp lui về phía sau, tràng diện căn bản là Lữ Thiên tại đuổi theo Trảm Phong chém, ảnh vệ sau lưng Lữ Thiên, đuổi theo Lữ Thiên đã, đáng tiếc, bọn họ căn bản là đuổi không kịp.

"Hắc hắc. Lữ đạo hữu, người này chính là bãi trận cái hồ người của chúng ta sao, lão Hồ cái này lấy đầu của hẳn."

Ngay Trảm Phong khoái chiêu không chịu nổi lúc, phía sau đột nhiên truyền đến một đạo âm trầm thanh âm của, ngay sau đó, Trảm Phong nghĩ cái cổ mát lạnh, đan điền một trận đau nhức, đốn, cũng chưa có ý thức.

Nói chuyện chính thị Hồ tộc trưởng lão, Lữ Thiên phá trận, căn bản là không có quân hấn, thấy Lữ Thiên đối với hấn càng ngày càng bất cận nhân tình, lão hồ ly đương nhiên hội nghị biện pháp cùng Lữ Thiên lôi kéo làm quen, giết Trầm Phong, coi như là hấn cho một phần quảng danh trạng.

"Đa tạ Hồ lão rồi, ta hai một bằng hữu còn đang chống đối trận pháp, xin hãy Hồ lão xuất thủ, chém kia chủ trận chi nhân, chúng ta cũng tốt kể tục thượng lộ."

"Tiểu hữu quá khách khí, quả thật có mấy tiểu bối tại mắt trận trung, xem lão phu chém bọn họ."

Hồ lão nói, dẫn theo hai cái kỳ quái phân thủy thứ, triều trên sườn núi lướt đi.

Lữ Thiên nhìn Hồ lão bóng lưng một trận nhủ, trận pháp tại đây trong mắt người phảng phất không tồn tại như nhau, liên kéo dài tác dụng đều không được, lão hồ ly đảo mắt tựa tiêu thất tại Lữ Thiên trong tầm mắt.

Tốc độ thật nhanh, thật mạnh trận đạo tạo nghệ, lão hồ ly này rốt cuộc là ai. .

Lữ Thiên không có thời gian suy nghĩ nhiều, thân ảnh vệ đã giết bắt đầu.

Đáng tiếc, ảnh vệ tuy rằng đã là cao thủ, nhưng so với Trầm Phong như vậy nhất lưu cao thủ, còn kém rất xa, càng chưa nói cùng Lữ Thiên giao thủ.

Không được một khắc đồng hồ. Lữ Thiên cũng đã kết thúc công việc.

Hai mươi hai danh ảnh vệ, không còn một mống. .

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Thập tam trưởng lão

Trên sườn núi, Lữ Thiên giải quyết xong ảnh vệ, thấy trong núi đại trận đã đình chỉ, Lữ Thiên quay đầu lại, thấy Hồ lão đứng yên ở mười thước có hơn địa phương, trong tay dẫn theo vài cái Nguyên Anh, lẳng lặng nhìn Lữ Thiên.

Lữ Thiên giật mình, thật là cao bản lĩnh, bản thân giết chết hai mươi danh ảnh vệ, tới đa dùng một khắc đồng hồ, này Hồ lão xông lên sườn núi, giết chết sở hữu địch nhân, sau đó lại lẳng lặng không tiếng động về tới Lữ Thiên phía sau, này phải nhiều mau tốc độ, rất mạnh thân thủ.

Lữ Thiên ngưng thần nhìn lại, Hồ tộc trưởng lão khí tức đều đều, xem ra cũng không có phi nhiều khí lực, mà trong tay hấn Nguyên Anh. . Một là Tư Đồ Tuấn, một cái khác, nhưng là Kim Tam, lão nhân này như thể một chút công phu, cư nhiên giết chết năm Nguyên Anh kỳ tu sĩ, cộng thêm thượng một cái Diệu Dương tông đà chủ.

. .

Hồ lão thấy Lữ Thiên phản ứng, âm thầm thoả mãn, "Tiểu hữu, mấy cái này Nguyên Anh đã bị lão phu luyện hóa, cấp yêu tu ăn, chính là vật đại bổ, tiểu hữu bang lão phu hai người cảm ngộ tâm tình, cái này coi như làm là tạ ơn."

Cấp yêu tu vật đại bổ? Lão nhân này chẳng lẽ muốn cùng bản thân ngã bài rồi?

Lữ Thiên không có khách khí, tiếp nhận Nguyên Anh, thu vào chiếc nhẫn trữ vật của mình. Lẳng lặng chờ lão giả bên dưới.

Ngoài ý liệu là, lão giả không có nhiều lời, mà là xoay người đi xuống núi sườn núi.

Không có bên dưới? Đây coi là cái gì, thị uy sao? Lão nhân này khẳng định biết mình đã đoán được mục đích của bọn họ, hấn vẫn dám giữ bản thân, chẳng lẽ hấn đứng thân thủ của mình tựa tự tin như vậy, Lữ Thiên mỉm cười, theo liền theo chứ, dựa vào lão giả thân thủ, thì là đuổi hấn đi môn, bọn họ đang âm thầm theo dõi, nhóm người mình đã không phát hiện được, huống chi Song Vương phủ có nhiều cao thủ như vậy, tin tưởng hấn đã không bay ra khỏi cái gì sóng to lại.

. .

Vũ thành cửa thành.

Lữ Thiên móc ra Bạch Y cho hấn tín vật, đưa cho thủ thành quan binh, quan binh thấy, không nói hai lời, nhượng Lữ Thiên chờ người vào thành.

Nhưng Lữ Thiên tịnh không có đi xa, mà là đứng ở cửa thành khầu chờ Hồ tộc hai người.

Nếu như hai người có thể đi vào thành, Lữ Thiên còn muốn mang theo bọn họ đi Song Vương phủ, dù sao xảy ra chỗ sáng cao thủ, bí ẩn núp trong bóng tối, tốt đối phó đa.

Ma Đạo thấy Lữ Thiên phản ứng, nở nụ cười, "Người còn muốn mang theo hai người kia?"

Lữ Thiên không trả lời, mà là tò mò nhìn Ma Đạo, "Người biết lai lịch của bọn họ?"

Ma Đạo gật đầu, sau đó lại lắc đầu, "Ta không biết, nhưng ta có thể khẳng định một điểm, bọn họ là Yêu Hồ tộc nhân."

Lữ Thiên nở nụ cười, "Người nào không biết bọn họ là Hồ yêu, hai người này mới vừa gặp phải lúc đã nói, bọn họ là Hồ yêu bộ tộc."

Ma Đạo cũng cười, ngoan vị nhìn Lữ Thiên, "Người tu vi như thế, không biết cũng là tình hữu khả nguyên, kỳ thực Hồ yêu cùng yêu hồ, nói cũng không phải một cái ý tứ, đại biểu, cũng không phải cùng một chủng tộc."

Nga? .

Mạc Tà hai người cũng không hiểu nhìn Ma Đạo.

Thấy ba người mê hoặc, Ma Đạo gõ một cái đầu, "Nói như thế, Hồ yêu tộc, đều là Hồ tộc nhân cảm ngộ thiên đạo, đi bước một tu thành yêu thân, mà Yêu Hồ tộc, còn lại là thiên địa sơ khai lúc, thanh khí biến thành một con yêu hồ, Yêu Hồ tộc chính là hấn sinh sôi nảy nở đi ra ngoài hậu đại, bất ngộ thiên đạo, không tuân theo thiên địa, có người nói, bọn họ tất cả đạo hạnh, đều là tổ tiên ban cho."

"Còn có chủng tộc như vậy." Lữ Thiên kinh ngạc.

Ma Đạo cười, "Đương nhiên, thiên địa sơ khai lúc, dân sanh cũng không chỉ có thiên đạo, đại đạo năm mươi, mà thiên diễn bốn mươi chín, rất nhiều chủng tộc đều muốn trở thành bỏ chạy một đạo, có thể trường sinh bất tử, bao quát vũ tu, đã bao quát yêu hồ, nhưng bọn hấn cũng không có thành công, không thành công hạ tràng chính là ngã xuống, Yêu Hồ tộc cùng vũ tu coi như là tốt, có rất nhiều thiên địa sơ khai lúc dân sanh chủng tộc, đã bị thiên đạo diệt tuyệt."

Lữ Thiên kinh ngạc nói không ra lời, nhìn về phía Yêu Hồ tộc ánh mắt hai người, cũng không lại là như vậy cừu thi, bọn họ, cũng giống như mình, cũng là vì sinh tồn mà gây dựa nhân.

. .

"Vây lại."

Nơi cửa thành, đột nhiên truyền đến một tiếng tiếng hô, sở hữu binh sĩ xuất ra vũ khí, đề phòng nhìn môn khẩu đích một già một trẻ.

"Thuyết, các người là ai, giả tạo trưởng lão lệnh bài, rốt cuộc có ý đồ gì." Thủ thành đội trưởng, phần nộ quát.

Hồ lão cũng không có tức giận, nhặt lên một khối bị ném xuống đất bài tử, triều đội trưởng thi lễ một cái, "Vị này vũ tu bằng hữu, đây là năm đó, các người Vũ minh thập tam trưởng lão thân thủ giao cho ta tín vật, lẽ nào đây là giả sao?"

"Thập tam trưởng lão? Chúng ta Vũ minh tông cộng mới chín vị trưởng lão, ở đâu ra thập tam trưởng lão, lại càn quấy xuống phía dưới, ta sẽ không khách khí với người."

Hồ lão sắc mặt xấu xí, "Tiểu huynh đệ, người cần phải giảng đạo lý a, các người Vũ minh trưởng lão lệnh bài, đều là kinh qua bí pháp gia trì, thì là làm giả, ngoại nhân cũng không biết bí pháp này a, người nói có đúng hay không."

Đội trưởng giận dữ, "Không biết sống chết lão già kia, đại gia nào có thời gian với người cái cọ, thành vệ quân chuẩn bị, tam hơi thở trong vòng, hai người này muốn còn chưa phải đi, cho ta bọn đạo chém chết hấn."

Đội trưởng bức bối hô một tiếng, thành vệ quân đích sĩ binh các chân khí lưu chuyển, tùy thời chuẩn bị động thủ, tài năng ở Vũ thành đương thành vệ quân,... ít nhất ... Cũng muốn Trúc Cơ kỳ tu vi, Vũ giới yêu ma quỷ quái thể lực rắc rối phức tạp, có thể tu luyện tới Trúc Cơ kỳ, người nào không phải từ người chết trong đồng bào ra.

Đúng lúc này, xa xa truyền đến cười to một tiếng.

"Ha ha. . Một đám vô tri tiểu bối, Yêu Huyễn, người bây giờ tính tình thế nào tốt như vậy, một đám tiểu bối cũng dám cười ở người trên cổ, điều vô dương oai."

Một đạo bạch giáp thân ảnh, xuất hiện ở thành vệ quân trước mặt.

Thành vệ quân cả kinh, nhưng thấy người này trên người khô giáp hậu, nhất tề quỳ rạp xuống đất.

Bạch Y thân ảnh triều thành vệ quân phát phát tay, "Các người đều lui ra đi."

"Là." Bọn lính tề hát, trở về chỗ cũ, mắt nhìn thẳng đứng.

Chu vi cũng không có thiếu người đang vây xem, bất kể là tức giận, nhìn có chút hả hê, còn là xoa tay được được dục thí, thấy đột nhiên xuất hiện bạch giáp thân ảnh, đoàn người quay đầu bỏ chạy.

"Mã Đức, là Bạch Hồ vệ, chạy mau, chạy không ra mười dặm địa, không đứng sẽ đầu người rơi xuống đất."

"Là bọn hần, lần trước tại Vũ thành giết mấy vạn nhân, Vũ minh liên một biểu thị cũng không có."

"Cái gì không có biểu thị, Vũ minh điều không phải thiếp xuất bỏ cáo sao, kêu sau đó lại nhìn thấy bọn họ, trước tiên lui xuất mười dặm, bọn họ tự sẽ không giết người. ."

Hồ tộc hai người đã sùng sốt, Hồ tộc trưởng lão kinh ngạc nhìn bối đối với hần bạch giáp thân ảnh.

"Người là vị kia? Tại Vũ minh, ta chỉ nhận thức thập tam trưởng lão."

Bạch giáp thân ảnh bối đối với hai người, thật là chính đối với Lữ Thiên, thấy Lữ Thiên hậu, bạch giáp trên mặt cuồng ngạo biến mất, ôm quyền thi lễ một cái "Gặp qua Lữ tiên sinh."

Lữ Thiên gật đầu, ý bảo bọn họ kể tục.

Bạch giáp thấy Lữ Thiên hậu, không có tâm tư lại đùa Hồ tộc hai người, bạch giáp xoay người sang chỗ khác.

"A. . Thập tam trưởng lão, là người, người tại sao mặc thị vệ y phục, Vũ minh rốt cuộc làm sao vậy?"

Bạch giáp gật đầu, "Những ... này tiểu oa nhi môn, liên Vũ minh rốt cuộc có bao nhiêu vị trưởng lão cũng không biết, bây giờ Vũ minh, đã một đời không bằng một đời. ."

Hồ tộc trưởng lão nhìn một chút bên cạnh phát run Tam công tử, lòng có đồng cảm thở dài."Yêu Huyền lúc ban đầu lai Vũ thành lúc, thủ thành quân tốt tất cả đều là Thiên Vũ giả, bọn chúng đều là danh chấn nhất phương cao thủ, thời điểm đó Vũ minh, ra sao chờ cường hãn."

Bạch giáp cười khở lác đầu, nhìn về phía Tam công tử, "Vị này chính là? Là người Yêu Hồ tộc công tử sao? Xem ra người Yêu Hồ tộc cũng không khá hơn chút nào."

Hồ lão cũng là một trận cười khở.

"Ai. Không nói, Yêu Huyền, người lần này, còn là hướng về phía Cửu Âm tới chứ."

Yêu Huyền thi lễ một cái, "Thỉnh thập tam trưởng lão thành toàn."

Bạch giáp lắc đầu, "Yêu Huyền, điều không phải ta không thành toàn, Cửu Âm quy vị, đây cũng là mọi người chúng ta nguyện vọng, nhưng lần này, sợ rằng còn muốn giống như trước như nhau thất bại." Bạch giáp một trận, chỉ chỉ phía sau ". Rốt cuộc có được hay không, hay là trước hỏi qua Lữ công tử chứ."

Yêu Huyền sùng sốt, "Lữ công tử, Lữ Thiên?"

"Không sai? Chính là Lữ Thiên."

Tề. Yêu Huyền đảo hít một hơi lạnh khí, thập tam trưởng lão là ai, hần so với ai khác đều rõ ràng, như vậy đại năng, có thể xưng hô một cái hậu bối là công tử, như vậy Lữ Thiên, tuyệt đối không giống coi như đơn giản như vậy. .

P/s: Xin báo trước cho đại gia biết, do sự cố bên tác giả nên chương 57 sẽ không có và bị nhảy chương lẫn nội dung sang chương 58. Mong đại gia thông cảm!!!

Có mỗi cái tựa đề chương 57: Thái độ.

Chương 58: Rời đi

Lữ Thiên thấy bạch giáp tùy ý lấy Tam công tử đầu, nghĩ đầu óc có chút chưa đủ sử.

Mạc Tà, Triệu Vô Cực hai người đang chuẩn bị lập Lữ Thiên đảo tẩu ni, cũng bị đột nhiên này xuất hiện tình trạng lộn bối rồi.

Chỉ có Ma Đạo, như có điều suy nghĩ nhìn một chút hai phe nhân.

"Cám ơn tiền bối." Lữ Thiên thi lễ một cái.

Bạch giáp lắc mình tránh thoát Lữ Thiên cúc cung, từ một bên bả Lữ Thiên đỡ lên, "Lữ công tử, không cần cảm tạ, không có người, sẽ không có bây giờ Song Vương phủ, ta đây sao làm, cũng là không muốn trở lại sau đó, bị chủ nhân nhà ta rút gân lột da mà thôi."

Mấy người nở nụ cười, bạch giáp cao thủ như vậy, người nào bỏ được bả hấn lột da rút gân, ai nấy đều thấy được, bạch giáp đúng Lữ Thiên là một trăm cái cú ý tứ, Yêu Hồ tộc nhân chiếm chính nghĩa, chiếm đại nghĩa, bắt đầu bạch giáp giải thích, cũng là muốn nhượng Lữ Thiên giao ra Thảo nhi, nhưng Lữ Thiên một cái tỏ thái độ qua đi, bạch giáp liền Lữ Thiên châm chọc khiêu khích cũng không quan tâm, lập tức phản chiến.

Lữ Thiên cảm thán, nếu là không có bạch giáp, không thể, ngày hôm nay hấn sẽ ngã xuống ở chỗ này.

Ma Đạo nhìn hai người như có điều suy nghĩ, chỉ là bởi vì Lữ Thiên cùng Trần Đông Vương quan hệ sao, này giải thích, thật sự là thái gượng ép, Vũ giới tuyệt thế cao thủ, thấy một cái vô danh tiểu tử, trong hậu bối hậu bối, lại một ngum một cái Lữ công tử kêu, hơn nữa đúng Lữ Thiên bảo vệ, chính là không giữ lại chút nào bảo vệ, thì là Lữ Thiên là Trần Đông Vương cha ruột, có thể phát sinh một màn này, đã cũng đủ làm cho sợ hãi than.

Nhưng Ma Đạo nhìn hồi lâu, vẫn như cũ không nhìn ra Lữ Thiên có cái gì đặc biệt.

Hay là này bạch giáp cao thủ, chính là như thế một cái người kỳ quái chứ, cao thủ, người nào đều có chút cổ quái.

..

Song Vương phủ,

Bán nguyệt không gặp, Bạch Y cùng Phàm Linh tựa hồ thích ứng cuộc sống như thế, đã thích ứng địa vị bây giờ, có nhiều cao thủ như vậy không giữ lại chút nào giáo dục, hai người tiến bộ, có thể nói là tiến triển cực nhanh.

"Đại vương, Lữ công tử đến."

Vừa xong cửa, bạch giáp tự hô một tiếng.

Trong viện một trận tạp nhạp thanh âm, sau đó, lại yên tĩnh lại.

"Tiền bối, này Bạch Y làm cái trò gì, làm cho gà bay chó sủa."

Bạch giáp cười, "Lữ công tử, chủ nhân nhà ta thuyết cấp người một cái kinh hi, kêu hai vệ đội lấy nhiều phô trương."

Lữ Thiên không nói gì, còn làm cái gì kinh hi, thì là làm kinh hi, này bạch giáp đều nói cho hấn biết, còn kinh hi một cái gì, Lữ Thiên cất bước, đi vào Song Vương phủ.

"Rống rống, hắc. ."

Lữ Thiên vừa đi vào đại môn, một trận tiếng hò hét truyền đến, ba nghìn Bạch Hồ vệ tư thế oai hùng bộc phát đứng ở trong viện, vũ khí, đều đổi thành chiến vũ dùng đao lá chắn.

Ba nghìn nhân vây thành một cái vòng lớn, chính tề vũ nổi lên không biết tên chiến vũ.

Yêu. Uống.

Ba nghìn Chu Tước vệ từ trên trời giáng xuống, hạ xuống Bạch Hồ vệ vây thành vòng lớn trung, trong tay dẫn theo thật dài lụa màu, bắt đầu ở Bạch Hồ vệ trung gian phiên phiên khởi vũ.

Ta đi. .

Này Bạch Y, thật đúng là. Thật đúng là làm a. Đây chính là sáu nghìn danh tuyệt đỉnh cao thủ a, cư nhiên để cho bọn họ kiện cái này.

Bạch giáp ở một bên tự hào cười, "Thế nào, Lữ công tử, đây là trước đây Vũ minh hưng thịnh lúc, nổi danh nhất chiến vũ, mỗi lần đại quân xuất chinh tiền, đều đã khiêu một đoạn lai cổ vũ sĩ khí."

Này Lữ Thiên còn có thể nói cái gì đó.

Bạch Hồ vệ vũ phong cách cổ xưa thô lương, từng cổ một chấn nhân tâm phách khí thế của, nhìn người bên ngoài tâm thần thư sướng.

Chu Tước vệ đều là nữ tử, các vũ nhưng là mỹ quan chuyên gia, không có một chút cô gái ôn nhu, nhưng vừa vặn là điểm này, có thể để cho người quan sát, cảm thụ được một loại không đồng dạng như vậy hào khí.

Ma Đạo hoàn toàn bị chấn kinh rồi, trong viện khời vũ này sáu nghìn nhân, chỉ có số ít, hần có thể nhìn ra tu vi, những thứ khác, thì là hần dùng xuất Huyết Hải bí pháp, vẫn như cũ không - cảm giác một điểm tu sĩ ứng hữu khí thế. Đây là. . Phản phác quy chân, những ... này khiêu vũ nhân, có ít nhất phân nửa đã bước vào phản phác quy chân cảnh giới.

Thật không nghĩ tới, vẫn khiêm tốn, không để ý tới thế sự Vũ minh, lại có xa xỉ như vậy một mặt.

"Lữ đại ca, ngươi đã trở về, tám ngày tiền, ta chợt nghe đến của ngươi tin vui." Bạch Y cười theo trong phủ đi ra.

"Gặp qua đại bá." Phàm Lệ cùng sau lưng Bạch Y.

Thấy Bạch Y cười lớn lối như vậy, Lữ Thiên thật muốn tát hần lưng người què, đây là sáu nghìn danh ca thủ a, chân nếu nói, đây chính là sáu nghìn vị tiên bối, hần kia căn huyền đáp sai rồi, lại muốn xuất tràng diện như vậy.

Bạch giáp mỉm cười, "Lữ công tử cũng không cần quá để ý, trước đây tứ vương mang binh xuất chinh tiền, đều là tứ thần vệ lai cổ vũ sĩ khí, nhất là cổ vũ sĩ khí, thứ hai, chính là cho các binh lính thực tiễn."

Thực tiễn?

Lữ Thiên suy nghĩ một chút, quả thực, hần bắt năng tại Vũ giới đội, không nói thần bí kia Yêu Hồ tộc, chính là những tu sĩ kia, đối với hần cũng là nhìn chăm chăm, tại Vũ giới, Lữ Thiên đảo không quan tâm những người này, nhưng hần sớm muộn gì muốn đi ra ngoài, đã không có Vũ giới áp chế, những người này khôi phục tu vi, đến lúc đó, Xuất Khiếu kỳ cao thủ đều vô cùng vô tận, hần một cái Kim Đan kỳ tu sĩ, phân phút là có thể bị hành hạ đến chết mảnh vụn cũng không còn dư lại.

Đúng rồi, càng sớm đi ra ngoài càng tốt, thì là hiện tại đi ra ngoài, phòng chừng cũng không có thiếu người đang Vũ giới ngoại chờ hần nì.

"Tạ tiên bối nhắc nhở." Lữ Thiên triều bạch giáp ôm quyền.

Bạch giáp mỉm cười, trạm sau lưng Bạch Y, không hề nhiều lời.

"Bạch Y, dẫn ta đi gặp Thảo nhi, cứu tình Thảo nhi, Lữ mỗ sẽ phải rời khỏi."

Bạch Y oán trách nhìn thoáng qua phía sau, "Lữ đại ca, bắt năng ở lâu vài ngày sao, ngươi mới vừa trở về, ta còn muốn nghe một chút đại ca của ta đích tình huống nì."

Lữ Thiên gật đầu, "Ừ, ta nhất định phải đi, ở lâu nhất khác, Lữ mỗ là nhiều xuất hết sức nguy hiểm, Thảo nhi cứu tình sau đó, tự làm phiền các ngươi phụ phụ chiếu cố, Thảo nhi cứu gia rất nhiều, cũng chỉ có ngươi ở đây an toàn nhất." Lữ Thiên nói, nhìn thoáng qua bạch giáp.

Bạch giáp gật đầu.

Bạch Y nói chuyện khẩu khí, "Thảo nhi ở chỗ này của ta không có sơ xuất, nếu Lữ đại ca gặp nguy hiểm, ta lại giữ lại sẽ không như bảo, Lữ đại ca phúc lớn mạng lớn, nhất định không có việc gì."

Lữ Thiên an ủi vỗ vỗ Bạch Y vai.

Mấy người triều hậu điện đi đến.

Thảo nhi lúc này cùng đang ngủ như nhau, trên mặt không có một chút vẻ thống khổ, ngủ rất an tường.

Lữ Thiên cung cúi sờ sờ Thảo nhi, xuất ra Nhân Tham Quả, phóng tới Thảo nhi bên mép, Nhân Tham Quả hóa thành một đạo kim quang, không có vào Thảo nhi thân thể.

Ừ. .

Thảo nhi hừ một tiếng, tựa hồ bị kim quang bao phủ, rất thoải mái.

Lữ Thiên lấy thêm ra một viên, còn là một đạo kim quang, so sánh với một đạo nồng nặc mấy lần, bao trùm Thảo nhi thân thể ngoại một thước, từ xa nhìn lại, hình như Thảo nhi tại tản ra kim quang.

Thảo nhi sắc mặt của hoàn toàn khôi phục, còn gây sự trở mình, tìm một tư thế thoải mái.

"Ha ha. Đúng là một khả ái tiểu nha đầu, thế nhưng Lữ công tử, bất năng cho ... nữa nàng phục dụng Nhân Tham Quả tuy rằng là đồ tốt, nhưng tuổi của nàng thực sự quá nhỏ, cho ... nữa nàng một viên, sẽ như nướng chiếu cho hư như nhau, trái lại không có một chút chỗ tốt."

Bạch giáp nói rằng,

Lữ Thiên gật đầu, đám người kia lý bạch giáp tu vi tối cao, đứng Cửu Âm đã hiểu rõ vô cùng, hẳn nói, cũng sẽ không sai rồi.

"Bạch Y, này tam khóa Nhân Tham Quả lưu cho ngươi, bất quá điều không phải cho ngươi ăn, Thảo nhi tái phạm bệnh, ngươi liền đem này ta Nhân Thân Quả (Nhân Tham Quả) dứt cho nàng."

Bạch Y bả Nhân Tham Quả đẩy trở lại, "Không cần, Lữ đại ca, ta và Lệ Lệ tại Vũ giới, tưởng muốn cái gì có cái đó, này Nhân Tham Quả, tại ngươi đi ngày thứ hai, thì có Vũ minh nhân đưa tới cho ta lưỡng khóa, Thảo nhi tái phạm bệnh, ta xen vào nữa bọn họ muốn là được, ngươi ở đây ngoại giới lưu lạc, có thứ này bằng thân, nhất định sẽ dùng đến."

Lữ Thiên ghen tỵ nhìn Bạch Y liếc mắt, thu hồi một viên Nhân Tham Quả, còn dư lại lưỡng khóa, giao cho Mạc Tà cùng Triệu Vô Cực.

"Đường chủ. Này." Mạc Tà nhìn đã sớm chảy nước miếng, đáng tiếc, thứ này quá quý trọng, hẳn căn bản không muốn quá có thể được đến một viên.

"Ăn đi, một viên trái cây mà thôi, tại Lữ mỗ trong mắt, nhân mới là trọng yếu nhất, những ... này, giống như thế tục tiền vật như nhau, không có gì trân quý không trân quý."

"Tạ đường chủ."

Liên Triệu Vô Cực cũng không bình tĩnh, cầm lấy trái cây, một ngụm nuốt xuống, về mặt hưởng thụ thể ngộ giữ Nhân Tham Quả trung, ẩn chứa cái loại này đặc thù đạo nghĩa, một bên Ma Đạo một trận đỏ mắt.

"Bạch Y, Phàm Linh, bạch giáp tiền bối, Thảo nhi tự làm phiền ngươi môn, không thể để cho nàng ly khai vương phủ bán bộ, nếu như nàng nghịch ngợm, đã nói là Lữ mỗ nói, nếu như nàng không nghe lời, Lữ mỗ sẽ thấy cũng không quản nàng rồi."

"Lữ đại ca, nhớ kỹ theo ta đại ca hữu thanh hảo, nói cho hẳn biết, ta địa vị bây giờ, còn có, ta quả thực nhớ hẳn." Bạch Y ngượng ngùng cười cười.

"Ừ, không thành vấn đề, Bạch Y, Phàm Linh, bạch giáp tiền bối, Lữ mỗ liền cáo từ."

"Bảo trọng."

"Bảo trọng."

"Nếu như gặp phải cái gì trắc trở, trở về Song Vương phủ lại, nơi này đại môn, vĩnh viễn cho ngươi mở rộng."

Lữ Thiên gật đầu, mang theo ba người ly khai.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thàn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Chạy ra sinh thiên

Vũ đảo ngoại.

Không ít tất cả lớn nhỏ tàu cao tốc tại Vũ đảo chu vi nổi lơ lửng, Vũ đảo lối vào, tức thì bị các tu sĩ bày tầng tầng trạm kiểm soát, đi vào tu sĩ không ai quản, nhưng mỗi một cái đi ra ngoài tu sĩ, đều đã bị người cẩn thận lục soát một lần.

Hình như làm theo phép như nhau, phàm là từ bên trong đi ra ngoài, đều đã bị người kéo đến một cái đại gương mặt trước, có người nói, bắt luận cái gì nguy trang, ở nơi này đại gương mặt trước, đều đã hiển lộ nguyên hình, mà cái gương hai bên trái phải, dán nhất trương Lữ Thiên bức họa.

"Sư huynh, cách Vũ đảo đóng, còn có chín mươi tám năm nì, cái kia kêu Lữ Thiên tu sĩ, hẳn sẽ ra tới sao, thì là đi ra, cũng sẽ không mang theo Nhân

Tham Quả ra đi. " Một cái tu sĩ đứng này chán nản chỉ cực công tác, có chút oán giận.

Một người khác canh giữ ở cái gương hai bên trái phải, gương mặt dày, "Không có biện pháp, một cái Kim Đan trung kỳ phế vật, ý vào bên trong đặc thù thiên địa quy tắc, cư nhiên đoạt sở hữu đích Nhân Tham Quả, này các đại lão làm sao sẽ từ bỏ ý đồ, nói không chừng, chúng ta thật đúng là đắc thủ tại chỗ này chín mươi tám năm nì."

Người nói chuyện về mặt buồn khổ, "Thật là một tìm đường chết tên, cũng bởi vì hấn, Vũ đảo tới nhiều ít tu sĩ,... ít nhất ... Sắp có mười vạn người."

Sư huynh nở nụ cười, "Sư đệ, oán giận cũng không dùng, chúng ta tốt xấu có sư môn bảo kính, người nhìn người nọ một chút, cư nhiên gioi tám bảng, viết hấn biết 'Tâm Long Xích' hạ lạc, chán coi Lữ Thiên là kẻ ngu si. Ha ha."

Sư đệ nhìn sang, cũng nhìn thấy người nọ, sư đệ cũng là một trận cười to.

Vũ giới.

"Đường chủ, vừa ta đi ra ngoài nhìn một chút, bên ngoài ngăn chặn xuất khẩu đích tu sĩ,... ít nhất ... Cũng có mười vạn nhân, chân thành hũ trung bắt ba ba." Mạc Tà mặt cười khổ.

Lữ Thiên gật đầu, không có biểu hiện ra ngoài ý muốn.

"Đường chủ, chúng ta đây thế nào đi ra ngoài, ra Vũ giới, đám người kia cũng không thụ thiên địa quy tắc áp chế, vừa ta thô sơ giản lược nhìn một chút, Nguyên Anh kỳ trở lên tu sĩ,... ít nhất ... Có tam năm nghìn nhân, chính là Xuất Khiếu kỳ cao thủ cũng không có thiếu."

"Ừ, ta đã biết, không cần Xuất Khiếu kỳ, chính là Nguyên Anh hậu kỳ tu sĩ, đã đủ ba ba người chúng ta tiêu diệt, đương nhiên, Ma Đạo không tính là ở bên trong." Lữ Thiên nói rằng

Ma Đạo chỉ là cười, không nói gì thêm. Đã không có một chút giúp một tay ý tứ.

"đường chủ, chúng ta thế nào đi ra ngoài." Mạc Tà lo lắng vấn đạo.

Một bên Triệu Vô Cực cười, "Mạc tiên sư, đường chủ trong lòng khẳng định đã sớm có dự định, người đã quên? Trước đây chúng ta tiến nhập Vũ giới, thế nhưng tại lối vào dừng lại một ngày nì."

Lữ Thiên nghe được Triệu Vô Cực nói, cũng cười, "Không sai, ta trước đây quả thực để lại đường lui, Lữ mỗ đứng rất nhiều sự tình đều tùy tiện, nhưng đối với liên quan đến tự thân an toàn sự tình, Lữ mỗ vẫn luôn là phi thường cẩn thận."

"Đường chủ, người ban đầu ở ở đây, xiêm áo cái gì đại trận sao?"

Lữ Thiên mỉm cười, hai tay kháp động vài cái ấn quyết.

...

Vũ giới ngoại.

Các tu sĩ tận trung cương vị công tác kiểm tra đi ra ngoài tu sĩ. Coi chừng Vũ giới nhập khẩu.

Đột nhiên, Vũ giới xuất khẩu, chạy ra khỏi một cái tóc tai bù xù chạt vật tu sĩ.

"Không xong, Lữ Thiên điên rồi, tại Vũ giới nhập khẩu, bày ra một tòa hung trận, tuyên bố thuyết, nếu như người bên ngoài không cho hấn xuất Vũ giới, hấn liền đem sở hữu Vũ giới tu sĩ đều giết sạch."

Cái gì. .

Canh giữ ở Vũ giới ngoại các tu sĩ vô cùng kinh ngạc, vài cái người có thân phận, đưa cái này húc đầu tán phát tu sĩ gọi vào bên người, tìm vấn Vũ giới đích tình huống.

"Mã Đức, này Lữ Thiên quá ghê tởm, cư nhiên ngăn chặn Vũ giới xuất khẩu. ."

"Đúng vậy, này Lữ Thiên thính chưa từng nghe qua, ở đâu ra như thế một cái hỗn đản."

. . Đang khi nói chuyện, lại có mười mấy tu sĩ theo Vũ giới chạy ra, bọn chúng đều là chạt vật phi thường.

Nga?

Vài cái vì đồ Lữ Thiên đại năng đứng lên, gương mặt sắc mặt vui mừng, càng làm mấy cái này tu sĩ kêu quá khứ.

"Các người thuyết Lữ Thiên tại Vũ giới xuất khẩu."

Bị hỏi tu sĩ thì lễ một cái, "Không sai, đại nhân, ta mười tám cái sư huynh đệ, lưu lạc Vũ giới hai năm, đã không có xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, lại bị Lữ Thiên giết chính chỉ còn lại có ta một cái, thỉnh đại nhân là ta đích sư huynh đệ môn bảo thủ."

Mấy vị đại năng nở nụ cười, "Hắn bày ra chính là trận pháp gì, ngươi cũng biết, nếu như ngươi dám có nửa câu nói sáo, ngươi nên biết hậu quả."

Tu sĩ kia trầm ngâm một chút, "Đại nhân, sương mù dày đặc khắp bầu trời, ta cũng không biết là trận pháp gì, Vũ giới nhập khẩu là ở chỗ này, đại nhân nếu như không tin ta, có thể đi nhập khẩu nhìn, bọn ta sắp trận lúc tổng cộng bảy bát trăm người, chạy đến, chỉ có chúng ta mười mấy người."

Đại năng môn phát phát tay, ba cái hộ vệ lắc mình triệu Vũ giới nhập khẩu đi đến.

Không bao lâu đang lúc.

Chỉ có một hộ vệ chật vật chạy ra, "Đại nhân, không sai, Vũ giới nội bộ quả thật có một cái hung trận, tam ca cùng lục đệ, đều chết ở bên trong."

Mấy vị quân sự về mặt mừng rỡ, không có ở hồ chết đi hai người, "Các đệ tử, Lữ Thiên ngay Vũ giới xuất khẩu, một cái Kim Đan trung kỳ tu sĩ tự dám như thế can rở, chúng ta đi thử một chút, nhìn hắn có cái gì can rở tư bản, các đệ tử, tùy ta nhập Vũ giới, phá hắn kia cầu thí đại trận, cướp được Nhân Tham Quả, mọi người, ban cho bách mai linh thạch."

"Tuân lệnh." Các đệ tử cũng là về mặt mừng rỡ, thủ tại chỗ này một tháng, để nhân khó có thể nhin, thật muốn thủ chín mười mấy năm, bọn họ không phải điên rồi không thể.

Trưởng lão quay đầu nhìn về phía vài cái vừa đi ra ngoài tu sĩ, "Đây là một trăm khối trung phẩm linh thạch, coi như là các ngươi cung cấp tin tức trả thù lao, cắt đi."

Mấy người sắc mặt có chút không đúng, không tình nguyện tiếp nhận linh thạch, triệu Vũ đảo đi ra ngoài.

Trưởng lão hừ một tiếng, "Các đệ tử, lưu một nghìn nhân kế tục bảo vệ cho nhập khẩu, những người khác, tùy ta biết hội cái này Kim Đan kỳ tiểu tu."

Đoàn người bắt đầu khởi động, tuy rằng Vũ giới nhập khẩu không hoàn toàn là mấy vị đại năng chính là thủ hạ, nhưng người nào không muốn thử thời vận, nếu như vận khí tốt, chân đặng tới Lữ Thiên, cướp được Nhân Tham Quả, ăn trước roi một cái, đám này đại năng cũng chỉ có thể ăn ngâm bồ hòn.

Mọi người, tất cả đều triệu Vũ giới phóng đi.

.

Vũ giới nội, quả thật có một cái sát trận.

Ngoại giới nhân không ngừng tràn vào lại, vài cái đại năng nhìn trận pháp này, khinh thường cười cười, chỉ là một tứ giai trận pháp, trong bọn họ, thế nhưng có một trận tu đại năng.

Mấy người khinh thường cười, ngoại giới người tiến vào đã càng ngày càng nhiều, mấy vị đại năng vừa muốn xuất thủ, nguyên bản khắp bầu trời sương mù dày đặc, đột nhiên tan.

Có bầy? Bị bầy người sinh sôi chen bầy? Các tu sĩ sùng sốt, mấy vị đại năng đã sùng sốt.

Sùng sốt mấy giây, một cái đại năng đột nhiên áo nảo vỡ xuống đầu, "Bất hảo, trúng kế, trận pháp này chỉ là che giấu tai mắt người, vừa đi ra ngoài vài nhân, mới là Lữ Thiên bọn họ, đuổi theo cho ta."

Đoàn người nhất thời phản ứng lại, tất cả đều hướng ra ngoài giới phóng đi.

Trận pháp cách đó không xa một cái khe núi lý, mấy người nhô đầu ra, chính thị Lữ Thiên mấy người.

"Được rồi, hiện tại hắn là an toàn, chúng ta đi."

"Đường chủ thực sự là giỏi tính toán, ta cho là chúng ta muốn cùng Mạc tiên sư cùng đi ra ngoài ni."

Lữ Thiên lắc đầu, "Nhiều người, bọn họ hội hoài nghi, Mạc Tà đi ra ngoài trước, phải đi cấp chúng ta tìm rồi đi đội thuyền."

Triệu Vô Cực bội phục gật đầu, tùy Lữ Thiên đi ra Vũ giới.

Chương 60: Tiêu dao rời đi

Tàu cao tốc trên.

Vài cái hắc bào nhân đang ở khoanh chân tu luyện, một cái bạch y nhân đi đến, trên mặt có nhiều phần nộ.

Hắc bào nhân thấy hấn, tất cả đều đình chỉ tu luyện, "Đà chủ, làm sao vậy, là ai chọc đà chủ sinh khí."

Bạch y nhân giận dữ ngồi ở phòng khách chủ vị. "Cũng phía ngoài đám người kia, Bạch Mi lão đạo lại còn nói Lữ Thiên về tới ta Phi Sa đà, mạnh hơn đi lục soát ta tàu cao tốc."

Cái gì .

Vài cái hắc y nhân tức giận đứng lên, "Đà chủ, lão đạo này đã thối không đem chúng ta Diệu Dương tông để ở trong mắt, mình mục trương đám cướp đoạt ta Diệu Dương tông đệ tử. Lại còn cướp được tàu cao tốc lên đây."

Một người áo đen nhìn một chút đà chủ sắc mặt của, "Đà chủ, xuất phát tiền người không phải nói, lần này bọn họ tại Vũ giới bắt được gì đó, tất cả thuộc về chính bọn nó sở hữu, Nhân Tham Quả cũng không toán ta Diệu Dương tông gì đó, hơn nữa, này Lữ Thiên tiến nhập Vũ giới, năm thứ hai tựu đi ra, căn bản cũng không có hoàn thành thử luyện, cũng không tính không hơn ta Diệu Dương tông đệ tử, vì một người như vậy, đắc tội Bạch Mi đạo trưởng, tựa hồ không đáng a."

Điện sứ giả giận dữ, "Lôi sứ giả, người có ý tứ, người muốn vứt bỏ Lữ Thiên mặc kệ sao?"

Lôi sứ giả gương mặt cười nhạt, "Điện sứ giả, người sẽ không là đại cục suy tính một chút, phía ngoài tông môn... ít nhất ... Cũng có số mười người, thì là ta Diệu Dương tông thế lớn, cũng không dám đắc tội nhiều như vậy tông môn, huống hồ, ta nói cũng phải những câu là thật a."

Người.

Điện sứ giả nhất thời á khẩu không trả lời được, chỉ có thể nhìn hướng đà chủ, "Đà chủ, Lữ Thiên thế nhưng khó được nhân tài, huống hồ đám người kia đều lần đến ta Diệu Dương tông trên đầu, chúng ta nếu như chịu thua, ta đây Diệu Dương tông mặt mũi của ở đâu a."

Đà chủ bực bội phát phát tay, "Nhị vị sứ giả nói đều có lý, thì là vì Diệu Dương tông mặt mũi của, đã không cần phải ... Đắc tội nhiều như vậy tông môn, huống chi Lữ Thiên căn bản cũng không tại ta tàu cao tốc thượng."

"Đà chủ. " Điện sứ giả nóng nảy.

"Đà chủ anh minh, ta đây tựu triệt hồi phía ngoài phòng hộ trận pháp, để cho bọn họ tiến đến tìm kiếm." Lôi sứ giả vừa cười vừa nói.

Đà chủ gật đầu.

"Đà chủ, trăm triệu không thể a." Điện sứ giả thiếu chút nữa giọng chân.

Lôi sứ giả nhìn Điện sứ giả liếc mắt, vỗ vỗ bờ vai của hấn, "Ai. Điện Thiểm a, ta biết người thương thức Lữ Thiên, nhưng Lữ Thiên ở bên trong đã làm gì sự tình, ta người đều rõ ràng, độc đầu hơn mười người cường giả, những người này hội từ bỏ ý đồ sao? Hơn nữa Cổ Mộc đà đà chủ, khẳng định cũng là bị Lữ Thiên cấp làm thịt, Cổ Mộc đà nhóm lớn người đều lại vắng bên này đuổi, chờ bọn hấn tới, người chẳng lẽ còn muốn thay Lữ Thiên xuất đầu?"

Đà chủ bực bội phát phát tay, "Lôi sứ giả, nhanh đi chứ."

"Tuân lệnh." Lôi sứ giả xoay người đi ra phòng khách.

...

Cách đó không xa, một ... khác cái tàu cao tốc thượng.

Trên thuyền tất cả mọi người là gương mặt khó chịu, 'Lữ Thiên' hai chữ này, thành mọi người đề tài nghị luận.

"Người này cư nhiên bỏ tất cả mọi người đùa bỡn, nhưng ta tìm được hấn, ta không nên bỏ hấn bầm thây vạn đoạn không thể."

"Một cái Kim Đan kỳ tiểu tu mà thôi, tại Vũ giới lý điều vô dương oai, hôm nay đến rồi ngoại giới, nhìn hấn còn dám hay không tại lão tử trước mặt càn rỡ, ha ha." Một cái đại hấn, tựa hồ rất là vui vẻ.

"Đúng, trước đây hấn mang ta sấm trận, còn răn dạy quá ta, đừng làm cho ta tại Thiên Quyền đảo thượng tìm được hấn." Một cái tặc mi thử nhân tu sĩ, hung hấn nói.

"Thuyền gia, còn bao lâu nữa đến Thiên Quyền đảo."

Thuyền gia nở nụ cười, "Khách quan, lúc này mới vừa ly khai Vũ giới phạm vi, phải đến Thiên Quyền đảo,... ít nhất ... Còn muốn hai tháng nì."

"Cái gì? Hai tháng? Thuyền gia, đem người tàu cao tốc đùa giỡn mở, nếu như trong vòng một tháng có thể Thiên Quyền đảo, đạo gia môn cho nhiều người gấp đôi trả thù lao."

"Ai. Cảm tạ đạo gia, cảm tạ chư vị, đạo gia ngài như thế rộng thoáng, Lữ Thiên, nhất định chạy không khỏi đạo gia tuệ nhãn, trong vòng một tháng, bảo chúng chư vị có thể leo lên Thiên Quyền đảo."

"Ha ha. Này thuyền gia, ta tựu thích người trực tiếp, cảm, phần thưởng của người."

Người trên thuyền đều nở nụ cười, duy chỉ có trong một cái góc, bốn người không sao cả tán gẫu.

"Ha hã, Lữ Thiên, ta nói không sai chứ, Diệu Dương tông trăm phần trăm sẽ chọn vứt bỏ người, người còn là theo ta hồi ta Huyết Ma hải chứ."

Lữ Thiên thoải mái nằm ở trên boong thuyền, "Ma Đạo, thật không biết người nghĩ như thế nào, hiện tại Lữ mỗ thể nhưng người người hô đánh, người còn không nên thu ta làm đồ đệ, có đúng hay không đồ mất ta viên này Nhân Tham Quả."

Ma Đạo một trận cười nhạo, "Lữ Thiên, người chân không biết phân biệt, người đi hỏi thăm một chút, ta Ma Đạo muốn thu đồ, sẽ có bao nhiêu tu sĩ phá vỡ đầu đi vào trong chén, hơn nữa, Nhân Tham Quả mặc dù là bảo bối, nhưng lão phu vì cứu người, liên cô động nhiều năm Huyết Hải đều bẻ nát, thì là muốn của người Nhân Tham Quả, cũng là nên."

Ma Đạo vẻ mặt thanh thuần đáng đáp, nhưng nói tới nói lui, nhưng là làm ra vẻ.

"Lữ mỗ thừa nhận người đã cứu ta, cũng muốn biết một chút về của người Huyết Ma hải, nhưng đợi không được vài ngày, ta còn có người nhà đâu, nếu như không lộ diện, gia nhân của ta trong khoảng thời gian ngắn không có chuyện, nhưng một lúc sau, nhất định có rất nhiều nhân cảm bọn họ lại cho hả giận."

"Người còn bận tâm được bọn họ, phỏng chừng người bây giờ đi về, thấy cũng là từng cục thịt nát."

Lữ Thiên lắc đầu, nở nụ cười, "Làm sao có thể, Lữ mỗ đã du long nhập hải, gia nhân của ta là bọn hần tìm được ta duy nhất bằng vào, trong khoảng thời gian ngắn, bọn họ không chỉ ... mà còn không có việc gì, phản đến hợp an toàn hơn."

Nga? Ma Đạo suy nghĩ một chút, đúng là có chuyện như vậy.

"Ma Đạo, của người Huyết Ma hải, Lữ mỗ quả thực hiếu kỳ, vậy rốt cuộc là vật gì, người, còn có này đại năng, các người tại Vũ giới, vì sao có thể thi triển ra vượt qua Kim Đan cảnh giới công kích."

Ma Đạo nghe được Lữ Thiên thuyết cái này, có chút đắc ý cười cười, "Đúng là vẫn còn cái Kim Đan kỳ tiểu tu, người nghĩ rằng chúng ta dùng ra Kim Đan kỳ trở lên năng lực sao."

Lữ Thiên đương nhiên gật đầu, một đạo công kích có thể giết chết hơn mấy trăm ngàn danh Kim Đan kỳ tu sĩ, tại sao có thể là cùng giai tu sĩ có thể làm được.

Ma Đạo ngạo nghễ cười, "Vậy người tựu sai rồi, chúng ta dùng, vẫn như cũ còn là Kim Đan kỳ tu vi, cái loại này phô thiên cái địa công kích, chỉ là ta bồi lĩnh ngộ được thần thông mà thôi."

"Nga? Thần thông"

Ma Đạo gật đầu, "Đương nhiên, tại Vũ thành, bạch giáp tu sĩ, lúc đó chẳng phải đạp không phi hành tới, có thể đạp không phi hành, là của hần vũ mạch tiến hóa đến rồi cảnh giới cực cao, bằng vào chiến lĩnh, có thể tự do phi hành, tiên tu thần thông, cùng vũ tu vũ mạch, nhưng thật ra là không sai biệt lắm, chỉ là, vũ mạch, vốn cũng không thuộc về thiên địa quy tắc, mà thần thông, còn lại là bá thiên địa quy tắc, lĩnh ngộ được cực hạn, hóa thành một loại thủ đoạn mà thôi."

'Gia có nhất lão, như có nhất bảo a. . Khốn nhiều bản thân thời gian dài như vậy vấn đề, nhân gia tam hai câu đã nói thấu.'

Lữ Thiên âm thầm cảm thán. .

. .

Vũ giới. Vũ điện trên.

Nguyên bản tráng lệ đại điện loạn thành nhất đoàn, sở hữu có thể bị đánh nát gì đó, tất cả đều bị suất thành mảnh nhỏ, mảnh nhỏ tiền, đứng một cái tức giật thân ảnh.

"Các người là làm ăn cái gì không biết? Cái kia kêu Lữ Thiên nhân, giết Trảm Phong, đoạt sở hữu Nhân Tham Quả, hiện tại cư nhiên thuận lợi trốn ra Vũ

giới?"

"Minh chủ, Lữ Thiên lai Vũ thành lúc, chúng ta là chuẩn bị động thủ giữ, nhưng Bạch Hổ vệ cùng Chu Tước vệ thái độ mạnh phi thường cứng rắn, không chính xác chúng ta bước vào trong vòng mui dậm, có mấy người tùy tiện đi vào, đều bị chém thành thịt nát, ném đi ra."

Nhắc tới hai vệ đội, minh chủ mới thoáng tỉnh táo lại.

Trầm tư chỉ chốc lát, minh chủ trên mặt thêm nhất ti ngoan sắc, "Mộ Cẩm Y ra Vũ giới cũng nữa không có trở về, Trầm Phong là trẻ tuổi thiên phú cao nhất đệ tử, giết ta Vũ giới thiên tài, ta tất nhiên muốn chu hán cứu tộc, bả Diệt đường đường chủ gọi tới cho ta. ."

"Là."

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Ma Phật tông

Bán nguyệt hậu, mọi người đã không có bắt đầu tình cảm mãnh liệt, cũng không có bắt đầu cộng đồng trọng tâm câu chuyện.

Ma Đạo đi, ném cho Lữ Thiên một khối Huyết Ma hải lệnh bài, nhượng Lữ Thiên có thời gian đi Đông Thắng Thần châu tìm hấn.

Đã không có chu vi hô đánh hô giết thanh âm, Lữ Thiên mấy người tự tại không ít, tuy rằng mấy người đều hóa trang, thế nhưng lão nghe được người khác nói muốn xử trí như thế nào bản thân, trong lòng cũng là phi thường khó chịu, bọn họ không nói, Lữ Thiên cũng vui vẻ tự tại.

Đột nhiên.

Trên chín tầng trời, một tiếng bạo ngược tiếng chim hót, làm rối loạn nguyên bản bình tĩnh tàu cao tốc.

"Làm sao vậy, chuyện gì xảy ra, thiên khung thế nào tối sầm."

"Mau nhìn, đó là Đại Bàng thần điều sao."

"Cái gì. Đại Bàng thần điều, một ... khác chỉ là cái gì? Là Không Tước, bọn họ thế nào đánh nhau."

"Bất hảo, khoái chuyển biến phương hướng, bọn họ triều tới bên này. ."

"Nhanh lên chuyển hướng, lão tử cũng không muốn chết ở chỗ này."

Đoàn người âm ỉ đứng lên.

Lữ Thiên cũng bị xa xa hai linh thú tranh đấu kinh trụ, thật là bá đạo đại bàng yêu thú, tùy tiện mở ra sí, là có thể làm ra che khuất bầu trời thần quang, liên to lớn tàu cao tốc đều bị xuy lác lư bất định, một con khác Không Tước, cang ở trên hư không đập bộ, nguyên bản xinh đẹp thất thái vũ mao, lúc này lại thành đại sát khí, mỗi một đạo vũ mao bỏ rơi động, đều có thể đánh ra một đạo mấy trăm trượng dài màn sáng lại.

Lữ Thiên chau mày, nắm thật chắc hai bên trái phải một cây cột buồm, lại nói tiếp, đây chỉ là Lữ Thiên lần thứ hai tọa tàu cao tốc, căn bản không có một điểm chuẩn bị.

Nếu như Ma Đạo còn đang thì tốt rồi. .

Ừng ừng. .

Một đạo tiếng va chạm to lớn, nguyên bản bình ổn tàu cao tốc, bị hai Thần thú, khu vực Vô Tận hải trung, tuy rằng tàu cao tốc cũng là thuyền, nhưng cũng không có tại trong biển đi năng lực.

Vài cái Nguyên Anh kỳ đích tu sĩ sớm liền chạy ra tàu cao tốc, số ít có phi hành pháp bảo Kim Đan kỳ tu sĩ đã cố sức bay, nhưng bọn hấn là bất hạnh nhất, hung uy ngập trời hai linh thú, đang khuyết thiếu tiến bộ thực vật nì, thấy mấy người bay lên, tùy tiện vài hóp, liền đem mấy người nuốt vào cái bụng.

Còn dư lại một thuyền nhân, bị đụng thất linh bát lạc, có chút vận khí tốt, ý nghĩ linh quang, đang bay thuyền rơi vào ngoài khơi trước, nỗ lực nhảy ra

ngoài, vận khời kém, đầu mắt linh quang, liều mạng ghé vào tàu cao tốc thượng, đang bay thuyền tiếp xúc ngoài khơi trong nháy mắt, bạo thành một chút pháo hoa.

. .

Lữ Thiên? Có mấy vạn lần nhảy dù, cường hàng kinh lịch, đương nhiên có ở đây không hội chờ tàu cao tốc đụng vào trên mặt biển, đáng tiếc, ba người vận khí kém một chút, lạc hải điểm cách tàu cao tốc bạo tạc điểm quá gần, Lữ Thiên ba người bị tàu cao tốc bạo tạc, hướng hôn mê bất tỉnh.

. .

Cách đó không xa. Mấy vạn tu sĩ đã ở nhìn ở đây.

"Khoái tiến hóa thành Thần thú đại bằng điều? Sắp Độ Kiếp Không Tước yêu? Bọn họ tại sao lại ở chỗ này đánh nhau?" Một nhân nói rằng

Người này ăn mặc xanh đen sắc trường bào, áo choàng thượng tú chỉ mảnh hổ xuống núi, thỉnh linh, mặc cùng chết đi Cổ Mộc đà chủ, giống nhau như đúc.

"Đà chủ, loại này đẳng cấp linh thú đại loạn, tất nhiên dị bảo phải xuất thế, nơi này cách Thiên Quyền đảo gần nhất, có đúng hay không Thiên Quyền đảo."

Nga? Cổ Mộc đà tân đà chủ nhìn hai linh thú, hơi nhíu, chẳng lẽ, này hai súc sinh đã nhận ra.

"Đi Thiên Quyền đảo." Đà chủ phát phát tay.

"Đà chủ, chúng ta không để cho tiền nhiệm Kim Tam đà chủ báo thù sao, trên người tiểu tử kia." Một cái thân vệ nói, hai mắt vòng vo chuyển.

"Không cần, A Tam, ngươi nhìn chăm chăm này hai linh thú, có cái gì dị động nói, đúng lúc truyền âm cho ta." Đà chủ nhìn về phía nói chuyện thân vệ.

A Tam gật đầu, "Đà chủ, yên tâm đi, vừa có tin tức, thuộc hạ nhất định sẽ đúng lúc bẩm báo."

Đà chủ gật đầu.

"Đà chủ đi Thiên Quyền đảo làm gì, chúng ta không phải muốn đi Vũ giới nhập khẩu sao?" Đà chủ bên người vài cái hắc bào nhân vấn đạo.

"Câm miệng, các ngươi biết cái gì, biển rộng mênh mông, chúng ta đi nơi nào tìm, còn không bằng thủ chu đãi thô, đi gia đình hán đồ hán ni."

Thủ chu đãi thô? Bọn thuộc hạ sùng sốt.

Vài cái trung với tiền nhiệm đà chủ đệ tử còn muốn nói gì nữa, bị tân đà chủ liếc mắt trừng trở lại, "Các ngươi là tân nhiệm đà chủ? Hay ta là tân nhiệm đà chủ?"

Một cái hắc bào sứ giả ôm quyền, "Thế nhưng, đà chủ."

Phốc. .

Này sứ giả còn chưa nói hết, bị một đạo lưu quang chặt bỏ đầu.

Kim quang lưu chuyển, đến đà chủ trong tay hóa thành một thanh phi đao, "Hừ. Một cái Hóa Thần kỳ phế vật, cũng dám tại bản đà chủ trước mặt táo lười, các ngươi nhớ kỹ cho ta, Cổ Mộc đà bây giờ đà chủ, là ta Kim Ngũ."

"Là. ."

Cổ Mộc đà các đệ tử lên tiếng, triều Thiên Quyền đảo bay đi, chỉ để lại vài cái sắc mặt khó coi hắc bào sứ giả.

. . .

Ba ngày hậu.

Ngoài khơi đã yên tĩnh trở lại, hai linh thú, cũng không biết đã tới nơi nào.

Lữ Thiên ba người, bên hông đều hệ sợi dây, sợi dây là Lữ Thiên đang bay thuyền thượng, thấy trốn không thoát hai linh thú đại chiến phạm vi, bả ba người hệ đến rồi cùng nhau, vừa lúc, một đoạn sợi dây khoát lên tàu cao tốc nghiền nát hậu một khối trên boong thuyền, ba người lúc này mới kiểm trở về một mạng.

Trên bầu trời, lần thứ hai lái tới một con thuyền tàu cao tốc.

"Nhị Long đảo Không Tước yêu, như thế nào cùng một con đại bằng đánh nhau."

"Trưởng lão, Không Tước yêu tu luyện đa thiếu niên, sợ rằng đều phải hóa thành hình người, loại này đẳng cấp yếu vật tranh đấu, uy thế, có người nói Thiên Quyền đảo, đều bị chìm mười mấy phạm nhân quốc gia."

Người này phía sau nhân nở nụ cười, "Đúng vậy, nhờ có chúng ta tại Hắc Thạch đảo ngừng ba ngày, có người nói cùng chúng ta cùng nhau rời đi tàu cao tốc, vừa lúc vượt qua hai yêu thú tranh đấu, bị oanh mãnh vụn chưa từng còn lại."

Trưởng lão cười, tình không có để ý.

"Trưởng lão, mau nhìn, phía dưới có ba người, phòng chừng bọn họ cười, chính là chiến thuyền xui xẻo nhất tàu cao tốc, bị hai linh thú đụng phải xuống." Một cái đệ tử hô.

Nga?

Trưởng lão hướng xuống dưới mặt quan khán, đợi thấy Lữ Thiên ba người lúc, lộ ra nụ cười thỏa mãn, "Ba cái Kim Đan kỳ, thật tốt quá, lần này Vũ giới ngoài có người nhiều như vậy coi chừng, ta đang lo đi nơi nào sửa gấp sĩ nì, không nghĩ tới ở chỗ này tự gặp ba cái, "

Chiếc này tàu cao tốc một cái vụ hồi, đình đến rồi Lữ Thiên ba người thượng.

Trưởng lão chuyển hướng thủ hạ, "Các người, bả ba người bọn hắn cho ta kéo lên tới, ăn vào Tán Khí đan, lại mỗi người thủ một luồng thần thức, phóng tới chúng ta pháp khí trung."

"Là."

Theo trên thuyền xuống tới vài nhân, bả Lữ Thiên ba người kéo đi tới, nếu như lúc này có người ngoài thấy, nhất định sẽ bị kinh sợ, xuống vài nhân, mặc cư nhiên đều là tăng bảo. Đây dĩ nhiên là một thuyền hòa thượng.

Ba người bị người tha túm lên tàu cao tốc.

Một bên trưởng lão đã đi tới, bàn tay dán tại ba người phía sau.

Không bao lâu đang lúc, trưởng lão trên mặt lộ ra sắc mặt vui mừng, "Thật tốt quá, tất cả đều không chết, một cái Kim Đan đình, hai cái Kim Đan trung kỳ, chúng ta nhiệm vụ lần này coi xong thành."

Một cái hòa thượng kinh ngạc một cái hạ, "Trưởng lão, bọn họ cũng là vắng Thiên Quyền đảo đi, nói không chừng chính là Thiên Quyền đảo bản thổ tu sĩ, chúng ta làm như vậy, vạn nhất bị người nhận ra. "

Trưởng lão trừng người nọ liếc mắt, "Loại chuyện nhỏ này còn dùng ta dạy, chỉ cần các người quản ở miệng mình ba, tự không có việc gì, ai muốn cho ta xuất yêu thiếu thân, chúng ta Ma Phật tông quy củ, các người hẳn là đều biết."

"Là, trưởng lão, bọn ta minh bạch."

Trưởng lão trên mặt lần thứ hai lộ ra sắc mặt vui mừng, "Ba cái Kim Đan kỳ tu sĩ, có thể đổi lấy tam vạn tông môn cống hiến, ta Thành Anh đan cũng coi như có rơi xuống, ha ha. . . Đi, chúng ta hồi tông môn."

"Là, . . ."

Một tiếng tè hát, thuyền lớn lần thứ hai triều Thiên Quyền đảo chạy tới.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Sát khí trùng thiên

Thiên Quyền đảo.

Một tháng tiền linh thú đại chiến, chọc tới một hồi đại hải khiêu, ngập trời sóng lớn, che mắt hải ngàn thượng mười mấy quốc gia, thủy phơi khắp nơi.

Nhưng lúc này, mọi người tựa hồ quên mất những nguy hiểm này, lại Thiên Quyền đảo nhân không có giảm bớt, trái lại càng nhiều hơn.

Thiên Quyền đảo đại trận lối vào, vắng lai nhân nói liền không dứt, một canh giờ, là có thể có hơn mười chiến thuyền tàu cao tốc rút xuống, nhập đảo kiểm tra đã dị thường nghiêm ngặt, từng nhập đảo nhân, cũng phải làm cho vài cái đóng tại nơi này cao thủ tỉ mỉ kiểm tra một lần.

Cứ như vậy, đại trận ngoại vẫn như cũ còn có mấy trăm chiến thuyền tàu cao tốc xếp hàng chờ.

Một tòa đến lúc dừng trong lầu.

"Cái này là người phạm, mau để cho hắn lặn, con mẹ nó. . Các ngươi đều là làm ăn cái gì không biết, bả một phạm nhân đưa ở đây thêm phiền."

Thuộc hạ sắc mặt có chút khó coi, thi lễ một cái, "Đại nhân, bọn thuộc hạ đã rất bất đắc dĩ, Lữ Thiên thái giáo hoạt, đại trưởng lão phân phó, coi như là một con công con chuột, cũng phải có mấy vị đại nhân xem qua, tài năng đem bỏ vào Thiên Quyền đảo thượng."

"Lữ Thiên. Lão tử đang ở đột phá Nguyên Anh kỳ trung kỳ khẩn yếu quan đầu, cư nhiên bị điều tới nơi này làm cái này, thiên vạn đừng làm cho ta bất được hắn, đừng làm cho ta bất được." Người này về mặt phần hận nói.

Bọn thuộc hạ lòng có đồng cảm nhìn nhau liếc mắt, kế tục công việc lu bù lên.

Đáng tiếc, mặc dù bọn họ lại tận chức tận trách, đã định trước cũng phải cần bạch mang một cuộc.

Nguyên lai, Lữ Thiên tại nửa tháng trước, cũng đã đi tới Thiên Quyền đảo, hắn khi trở về, tuy rằng kiểm tra cũng là phi thường nghiêm ngặt, thế nhưng mấy người bọn họ, kiểm tra tu sĩ nhìn liền đều xem bọn họ liếc mắt, nguyên nhân đã rất đơn giản. Bởi vì mấy người là bị buộc chặt giữ, bị người cầm roi trêu vào Thiên Quyền đảo.

Lữ Thiên mấy người tiến đảo lúc, đã bị đánh không còn hình dáng, liên trên mặt, đều giăng khắp nơi vài đạo xấu xí dấu vết, nguyên bản chính tề bạch bào, bị đánh ra hơn mười đầu đường tử, miệng vỡ chỗ còn dính rất nhiều tiên huyết.

Tất cả mọi người bị xích sắt mặc thành dĩ một chuỗi, cũng không chỉ có Lữ Thiên mấy người, thừa thốt, chừng kể ra hơn trăm người.

"Hoa lạp lạp. Hoa lạp lạp."

Xiềng chân tha địa thanh âm của, hợp với mấy trăm người hình dáng thê thảm, hơn nữa một đám tăng nhân cầm roi da, mộc côn xua đuổi, tuy rằng rất gây cho người chú ý, nhưng trú thủ tại chỗ này các tu sĩ đều tập thói quen, bọn họ cũng không phải nhóm đầu tiên tiến đảo, hơn nữa Ma Phật tông nhân đã hiểu lắm quy củ, mỗi lần dẫn người trở về, đều đã hiểu kính một nhóm lớn linh thạch, sở dĩ bọn họ, căn bản không ai tỉ mỉ kiểm tra.

Điều không phải không ai tưởng tra, nhưng mấy trăm người đều bị đánh thành cái dạng này, thì là mẹ ruột tới, phỏng chừng cũng không nhận ra được.

Ma Phật tông lập phái mấy nghìn năm, làm chính là cái này sinh ý, bí mật của bọn họ, trên đảo cao tăng đều biết.

Nhưng có số lớn linh thạch hiểu kính, tất cả mọi người tuyền trách mở một con mắt, nhắm một con mắt.

.

Mấy trăm người cùng gia súc như nhau, bị xua đuổi.

Ba.

"Đi mau, tại lễ mê, cẩn thận bản tăng siêu độ ngươi." Một cái hòa thượng dẫn theo roi da, hung thần ác sát nói.

Bị đánh nhân đau nhức hừ một tiếng, căm tức nhìn hòa thượng này.

Hòa thượng nở nụ cười, "A di đà phật, còn dám cùng bản tăng trừng mắt, bản tăng tự phát phát thiện tâm, cho ngươi ít thụ điểm tội."

"Phốc." Một cái đầu lâu phóng lên cao.

Hòa thượng thu hồi giới đao, cười nhạt nhìn những người khác, "Các ngươi những ... này cùng hung cực ác đồ, roi xuống ta phật tông trong tay, chính là các ngươi trả nợ ngày đến rồi, còn dám theo ta trừng mắt, các ngươi ở trong mắt ta, liên súc sinh cũng không bằng."

Hòa thượng đắc ý nói.

Những thứ khác hòa thượng, đã nở nụ cười.

"Đi mau đi mau. Ba."

Các hòa thượng tất vui mừng như nhau, không ngừng quật giữ đám người kia, bị đánh nhân, bị đau kêu thảm.

Lữ Thiên ba người không có phản kháng, mặc dù đã trúng đá, vẫn như cũ im lặng không lên tiếng.

"Đường chủ, đường chủ, chúng ta làm sao bây giờ, chân theo chân bọn họ vào Ma Phật tông, chúng ta thập tử vô sinh a." Mạc Tà cùng sau lưng Lữ Thiên, lúc nói chuyện, làn điệu đã thay đổi.

Lữ Thiên về phía sau liếc một cái, Triệu Vô Cực còn không có cái gì, Mạc Tà đã là đầu đầy mồ hôi.

"Mạc Tà, bình tĩnh một chút, vào Ma Phật tông thế nào ta không biết, nhưng lúc này nhĩ rồi loạn đầu trận tuyến, hạ tràng nhất định là thân thù địch xử."

"Hô. . Hô. . , đường chủ, ta lãnh tĩnh, ta bình tĩnh một chút." Mạc Tà còn là dồn dập thở phì phò.

Lữ Thiên nhìn hẩn tâm tình chậm hòa rồi không ít, tiếp tục nói, "Mạc Tà, Ma Phật tông là cái gì tông phái, thế nào cho người sợ thành như vậy."

Mạc Tà bình phục một cái hạ tâm tình, "Đường chủ, người không biết, Ma Phật tông là Thiên Quyền đảo duy nhất một cái tà tông, bọn họ đối ngoại tự xưng là phật tông, nhưng thù đoạn của bọn họ, thật là địa địa đạo đạo tà môn thù đoạn."

Lữ Thiên gật đầu, "Tà môn thù đoạn làm sao vậy, còn có thể bị được với Vũ giới ngoại mười vạn tu sĩ sao? Vũ giới dữ như vậy hiểm, chúng ta đều xông qua tới, tại sao phải sợ hẩn một cái Ma Phật tông phải không."

Mạc Tà lắc đầu cười khổ.

"Đường chủ, người xem cầm đầu người nọ, cầm trong tay căn thiên trượng, đó là xú danh chiêu giữ Dẫn Hồn trượng, chuyên hấp người khác nhân hồn, phạm là bị hẩn dẫn hồn nhân, chỉ cần ly khai Dẫn Hồn trượng mười dặm xa, người kia hồn phách sẽ tiêu vong, tam hồn tiêu tán, liên chuyển thế đầu thai cơ hội cũng không có, thì là tại trong vòng mười dặm, Dẫn Hồn trượng chủ nhân tâm thần khẽ động, đồng dạng có thể lấy người tính mệnh."

Tà môn như vậy. .

Lữ Thiên chân mày cau lại, không cần hỏi, ba người bọn hẩn bị bắt tới đây, khẳng định bị dẫn hồn, cái này bằng mạng của mình, ác ở tại ở trong tay người khác.

"Thừa hẩn không chú ý, đã không phải là không có cơ hội đoạt lấy lại a." Thân Triệu Vô Cực nói rằng.

Mạc Tà thờ dài, "Người cái này hậu sinh a, người thử dùng một chút chân khí sẽ biết, ngoại trừ Dẫn Hồn trượng, Ma Phật tông nổi danh nhất chính là Tán Khí đan, coi như là Xuất Khiếu kỳ tu sĩ, ăn một viên, đã dụng không ra nhất ti chân khí lại."

Lữ Thiên thính Mạc Tà nói rõ ràng như vậy, trái lại nổi lên nghi ngờ, "Tà phái, nhiều như vậy tà môn thù đoạn, người người đều hẩn là đối với bọn họ kính nhĩ viễn chi, người thế nào đối với bọn họ hiểu rõ như vậy."

Hỏi này, Mạc Tà một trận cười khổ,

"Ai. Đường chủ, người trước đây sinh hoạt tại Tuyết Nguyệt quốc, tại Tuyết Nguyệt quốc trung, người có thấy hay không quá Thái Dương hình dạng tiêu ký."

"Thái Dương tiêu ký?"

"Đúng, nhất là một ít sông bạc, phong nguyệt nơi, hoặc là một ít đặc thù tiệm thuốc lý."

"Nga? . Ta quả thật có ấn tượng."

Mạc Tà cười khổ, "Đó chính là bọn họ Ma Phật tông tiêu ký, toàn bộ Thiên Quyền đảo thượng, sở hữu quốc gia hoàng đồ độc các loại sản nghiệp, có cửu thành đã ngoài, đều là bọn họ Ma Phật tông sản nghiệp."

"Ma Phật tông mạnh như vậy. ." Triệu Vô Cực cảm thán.

Lữ Thiên còn là nghi hoặc, "Mặc dù là như vậy, vậy bọn họ trao tu sĩ tới làm cái gì?"

Mạc Tà nhìn lướt qua, "Chúng ta sau đó sẽ bị đưa đến sông bạc, này nữ tu, sẽ bị đưa đến thanh lâu."

"Sông bạc? Thanh lâu?"

"Không sai, người phạm trong lúc đó, đồ xúc xác bài cửu, nhưng đối với tu sĩ mà nói, mấy thứ này thái tiểu nhĩ khoa, bọn họ thích xem, là đồ mệnh, người phạm cưỡng thanh lâu, phải đi tìm thú vui, uống hoa tửu, mà các tu sĩ đi thanh lâu, còn lại là đi thái âm bổ dương."

"Bọn họ bắt ta môn lai, là muốn chúng ta cùng người khác đồ mệnh?" Lữ Thiên vấn đạo.

Mạc Tà sắc mặt khó coi gật đầu.

Mấy người đang khi nói chuyện, đã đến một chỗ trận pháp tiền, Lữ Thiên quan sát một chút, trận pháp là một tòa hộ sơn đại trận, đại trận thượng, nổi lơ lửng một đoàn đen như mực sắc tử khí cùng tà khí, kéo dài không tiêu tan.

Trận pháp nhưng là kim quang lóng lánh, xuyên thấu qua kim quang, mơ hồ có thể thấy bên trong là một chỗ son môn, son môn thượng, 'Phật tông' hai cái thiếp vàng đại tự, phối hợp thượng tà khí cùng tử khí, có vẻ dị thường tà dị.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Vô Sinh cốc

Trận pháp kim quang lóng lánh, xuyên thấu qua kim quang, mơ hồ có thể thấy bên trong là một chỗ son môn, son môn thượng, 'Phật tông' hai cái thiếp vàng đại tự, phối hợp thượng tà khí cùng tử khí, có vẻ dị thường tà dị.

"Hào nồng tử khí, thật quý dị tà khí, này muốn chết oan bao nhiêu người, mới có thể làm cho tà khí cùng tử khí, hầu như ngưng tụ thành thực chất."

Thấy này, Lữ Thiên lần đầu tiên có không bình tĩnh cảm giác, hắn tự xưng là cũng là giết người vô số, trên địa cầu bình vương chi vương, không phải ai nói, cũng không phải người nào lên ngôi, mà là đang lần lượt chiến tranh tàn khốc trung, bị mọi người thừa nhận. Hiện thế, tuy rằng hắn rất ít sát lục, nhưng hắn chỉ huy hai nước quốc chiến, hai nước cuối cùng chết trận đích sĩ binh, chừng một trăm năm mươi vạn chi chúng, cái này cũng chưa tính khuấy nhập chiến tranh bình dân, nhưng thì là như vậy, hai nước cả vùng đất, ngưng tụ ra tử khí, vẫn như cũ chỉ tương đương với trước mắt này đoàn chín trâu mất sọi lóng.

Này đặc chết oan bao nhiêu người, mới có thể có không lồ như vậy tà khí cùng tử khí.

Mạc Tà nhìn thượng, cũng là một trận đờ ra, "Làm sao sẽ, ta trước đây tới thời gian, còn chỉ có một chút, mấy năm không thấy, thế nào nồng nặc thành cái dạng này, Ma Phật tông mấy năm này, rốt cuộc đã làm gì người người oán trách chuyện. . Đường chủ. Chúng ta."

Mạc Tà lần thứ hai khăn trương lên.

Thấy Mạc Tà như vậy, Lữ Thiên trái lại khôi phục bình tĩnh thông dong, mặc dù ở đây lại tà dị, mặc dù này đoàn tử khí cùng tà khí hóa thành cái gì Thiên Ma tà sát, Lữ Thiên cũng muốn bình tĩnh nhìn đợi, hắn là mấy người đích chủ tâm phúc, nếu như hắn đều rối loạn một tác vuông, ba người bọn họ, mới thật sự là thập tử vô sinh.

"Mạc Tà, ngươi xem rồi ta, theo chúng ta quen biết đến bây giờ, gặp nhiều ít hung hiểm, Lữ mỗ có từng cho ngươi thất vọng qua." Lữ Thiên bình tĩnh nói.

Mạc Tà nhìn một chút không trung, lại nhìn một chút Lữ Thiên, qua lại hai lần, cuối cùng, ánh mắt còn là dừng lại tại nơi đoàn tử khí thượng, "Đường, Đường chủ, ta là tin tưởng ngươi, thế nhưng này. ."

"Không có thế nhưng, Lữ mỗ hiện tại hãy cùng ngươi bảo chứng, ta Lữ Thiên, nhất định sẽ mang bọn ngươi từ nơi này chạy đi,"

Lữ Thiên nói, nhìn về phía Triệu Vô Cực, "Vô Cực, Lữ mỗ biết ngươi luôn luôn cẩn thận một chút, nói cho ta biết, ngươi để lại hậu thủ gì."

Triệu Vô Cực đã có chút khăn trương, nghe được Lữ Thiên hỏi hắn cái này, Triệu Vô Cực liệt khai miệng rộng, dữ tợn cười cười, "Đường chủ, Vô Cực quả thật có hậu thủ, chúng ta tại Vũ giới giết chóc lúc, Vô Cực lục ra được một cái chiếc nhẫn trữ vật, bên trong có vũ khí cùng không ít bảo mệnh đan dược, bây giờ đang ở Vô Cực trong miệng."

Lữ Thiên hài lòng gật đầu, ứng phó có chuyện xảy ra, mỗi người đều có biện pháp của mình, Lữ Thiên kiếp này chỉ là nho sinh, ở chỗ này, ngoại trừ vũ kỹ, cũng không có học được những thứ khác, chính hắn lưu bảo mệnh thủ đoạn, đều là từ tiền thế học được.

Kiếp trước, hắn là một sĩ binh, binh sĩ bảo mệnh thủ đoạn, đương nhiên chính là vũ khí.

Lữ Thiên len lén đưa cho hắn môn một cái chiếc nhẫn trữ vật. Nhẫn rất nhỏ xảo, rõ ràng cho thấy kinh qua đặc biệt gia công, Cẩm Y bọn họ liên Ngưng Kim đan đều có thể cho tới, đừng nói chiếc nhẫn trữ vật, chỉ là ngoại nhân chưa thấy qua mà thôi.

"Đường chủ, đây là. . " Mạc Tà nghe được hai người đều có hậu thủ, có chút an tâm lại.

Lữ Thiên cười, "Này có thể là đồ tốt, ngươi nhìn kỹ, bên trong bao quần áo, phía trên là điều không phải đều có căn dây nhỏ."

Hai người gật đầu.

"Lập động căn dây nhỏ, cái này bao quần áo, sẽ tại thập hơi thở chi hậu bạo tạc, về phần uy lực sao, các ngươi trong giới chỉ đều có một trăm như vậy

bao quần áo, nếu như đồng thời nổ tung nói, cái này cái gì Ma Phật tông... ít nhất ... Có phân nửa, sẽ bị nổ thành phế tích."

"Nga? ." Hai người trên mặt lộ ra vẻ vui mừng, "Đường chủ, hộ sơn đại trận cũng không dùng được sao?"

"Đương nhiên hữu dụng, ta đây cũng không phải là cái gì thần kỳ đông tây, nhưng ngươi đừng đã quên, lập động dây nhỏ sau đó, còn có thập hơi thở thời gian ni, ngươi có thể đem cái này ném vào hộ sơn đại trận a."

Hai người trên mặt vẻ kinh hoàng rốt cục có hòa hoãn, Mạc Tà càng thở dài nhẹ nhõm, tâm đã thả lại trong bụng, có thứ này tại, dám giết lão tử, lão tử cho ngươi nửa tông môn thượng thiên.

Hai người khôi phục bình thường, Lữ Thiên đã thở phào nhẹ nhõm, nhưng trong lòng, hơi có chút hồ thẹn, hẳn có một chút chưa nói, hẳn làm túi thuốc nổ không có thể như vậy chân khí, nó có thể nhận không ra địch ta, chỉ cần tại cái phạm vi này nội, tất cả đều sẽ bị tạc thượng thiên.

Nhưng hai người nếu như luôn phó hình dạng, sợ tử nhanh hơn, hẳn làm như vậy, cũng là để cho bọn họ an tâm, chỉ cần bọn họ không tự loạn trận cước, Lữ Thiên tin tưởng, bằng hẳn vũ tu thủ đoạn, nhất định có thể chạy ra sinh thiên, Tấn Khí đan giam cầm chân khí, nhưng đối với Lữ Thiên mà nói, chân khí, chỉ là phụ trợ mà thôi. .

. .

Ma Phật tông

Một chỗ to lớn tầng hầm ngầm, Lữ Thiên đoàn người bị áp giải đến nơi này.

Cầm đầu hòa thượng nhìn bọn họ một chút, lộ ra vẻ tươi cười.

Ba. .

Vung thủ, hòa thượng đánh cái tiền hương, "Mọi người, đều tới đây cho ta."

Lữ Thiên mấy người vừa muốn động, lại nghe được tầng hầm ngầm vang lên một mảnh tiếng huyền ảo, cầm đầu người bắt đầu khởi động, đảo mắt, tầng hầm ngầm lối vào đã đứng đầy người, những người này các đầu bù toả ra, một thân dơ bẩn, rất nhiều người trên người đều đã hư thối lưu mù, nhưng nghe đến tiền hương, vẫn như cũ giãy dụa văng bên này tới rồi.

Này phúc tràng cảnh, nhìn Lữ Thiên đoàn người có chút kinh hãi, mấy người mặc đẹp để quý giá nhân, thấy này phúc tràng cảnh, cúi người ở một bên ỏi ra.

"Ha ha. Các ngươi những ... này thôi con chuột, lần này còn thật mau sao." Cầm đầu hòa thượng nói một câu.

Người phía dưới im lặng không lên tiếng, chỉ là yên lặng nhìn hẳn.

Hòa thượng trạm thượng một chỗ đài cao, nhìn về phía thủ hạ, "Mấy người các ngươi, chọn mười người thượng thế nghiêm trọng nhất, đem bọn họ đưa Bách Luyện cốc."

Mấy tên thủ hạ gật đầu, triều phạm nhân trung đi đến.

"Nhớ kỹ, nhất định phải tìm tới thối rửa, lần trước ta cấp đại trưởng lão đưa đi mười người nhân chung, cư nhiên bị lui về tới phân nửa, này chẳng phải là có vẻ bản trưởng lão rất vô năng."

"Là." Các hòa thượng lên tiếng, kế tục tìm kiếm.

Không bao lâu, vài cái vết thương đã thối rửa không còn hình dáng nhân, bị các hòa thượng mang ra ngoài.

"Trưởng lão, tha mạng a, ta còn có thể đánh. ."

"Trưởng lão, ta là vừa chiến đấu hoàn, vết thương xấu xí, chỉ là dính nhiều bùn đất." Một cái bị chém đứt khéo tay một cước nhân nói rằng.

Cầm đầu hòa thượng nhượng mảy, "Táo lười, đem bọn họ đầu lười đều rút."

"Trưởng lão khai ân a."

"A, không nên a. Ô ô."

Hòa thượng thấy này, vùng xung quanh lông mày mới thư triển ra, "Mang đi chứ."

Trưởng lão nói xong, chuyển hướng về phía Lữ Thiên chờ người, "Tới nơi này nhi, mạng của các ngươi tự đều là của ta, tưởng tại ta Vô Sinh cốc sống sót, các ngươi sẽ cho ta ra sức chiến đấu, cho ta kiếm lấy bố lớn linh thạch, như vậy, ta mới chấp thuận các ngươi sống sót."

Lữ Thiên đoàn người im lặng không lên tiếng.

Trưởng lão hài lòng gật đầu, lần thứ hai nhìn về phía thuộc hạ, "Đi lấy ra một tổ người đến, sau đó cấp phía trước báo bị một cái hạ, thuyết ta đã trở về, để cho bọn họ an bài cho ta một cái hạ sinh ý."

Nghe được trưởng lão nói, phía dưới đứng nhân, không ít đều lộ ra vẻ tuyệt vọng. .

"Tuân lệnh."

Bọn thủ hạ lên tiếng, cầm roi, hướng hạ phương đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 64: Tân lão phạm nhân xung đột

Chạng vạng. .

Lữ Thiên ba người học lão phạm nhân hình dạng, xếp bằng ngồi dưới đất tầng hầm trong một cái góc.

Lão các phạm nhân tuy rằng các hung ác, hình dạng dữ tợn, nhưng cũng không có làm khó hấn môn, thậm chí ngay cả xem bọn hắn liếc mắt đều lười xem, tại phạt tù đi rồi, lão các phạm nhân đều tự nói chuyện với nhau trung, tam lưỡng thành đàn, trở lại địa thất các ngõ ngách.

"Đường chủ, đám người kia không có khó xử chúng ta?" Mạc Tà nghi ngờ nói rằng.

Triệu Vô Cực cầm lấy bộ ngực một khối màu trắng bài tử, sờ sờ, "Có lẽ là khối này bài tử quan hệ chứ, cùng chúng ta cùng nhau vào tân nhân, đều bị phân đến rồi các tiểu tổ, đều bị cùng tổ thủ lĩnh mang đi."

Lữ Thiên cũng có chút nghi hoặc, "Mạc Tà, ngươi biết khối này bài tử là làm gì sao, thế nào đám này phạm nhân xem chúng ta ánh mắt, phảng phất là tại nhìn có chút hà hê."

Mạc Tà lắc đầu, "Đường chủ, ta trước đây lai Ma Phật tông Thủ Liệp tràng, đều là đến xem đánh cuộc, chỉ lo đắc xem sinh tử, căn bản không có chú ý khác."

Triệu Vô Cực chỉ chỉ không xa một nhân, "Đường chủ, ngươi xem người này, trên cổ cũng có khối này bài tử, khác lão phạm nhân đều là quần tam tụ ngũ, thế nhưng người này, người khác cũng không tới gần hấn phương viên mười thước, chính là ban ngày tập hợp thời gian, hấn hình như cũng không có động."

Lữ Thiên vùng xung quanh lòng mày càng nhíu lại.

. .

"Ba. Đi mau, ngày hôm nay các ngươi có nhục ăn, còn không nhanh đi ăn thịt."

Lữ Thiên ba người không giải thích được lúc, cửa truyền đến một tiếng tiên hường, ba cái hòa thượng đề nặng ba bốn mươi danh cả người là thương phạm nhân, đi đến.

Hòa thượng trên mặt ý mừng liên tục, thân hai người, một người cõng một người đại cái sọt.

"Đều có. Ngày hôm nay, ắt tổ nhân biểu hiện xuất sắc, chiến thắng thủ liệp giả, tam trưởng lão lòng từ bi, phần thưởng các ngươi nhục trùng lưỡng sọt, còn không mau bái tạ tam trưởng lão ân trọng."

Nguyên bản không có việc gì các phạm nhân, nghe được hòa thượng nói, rất nhanh triều nhập khẩu chạy đi.

"Tạ ơn tam trưởng lão ân trọng."

"Khẩu tạ tam trưởng lão."

Các phạm nhân một bên hô, một bên cướp đoạt đã bò đầy đất nhục trùng.

"Ăn sâu. ." Lữ Thiên nhú, Triệu Vô Cực hai người đã ác tâm nhìn một màn này.

Một cái phạm nhân chop được một con màu sắc rực rỡ, có đại lớn bằng ngón cái sâu, một ngụm nuốt xuống, người này còn vẻ mặt hưởng thụ biểu tình, tựa hồ tại ăn cái gì nhân gian mỹ vị như nhau.

"Đường chủ, này. ." Mạc Tà thiếu chút nữa ói ra.

Lữ Thiên lắc đầu, "Không đúng, này sâu không đơn giản, ngươi xem trở về hơn mười nhân, bọn họ ăn sâu sau đó, vết thương trên người lập tức là có thể cầm máu, những con trùng này, có trị liệu thương thế tác dụng."

Nga? Mạc Tà hai người nhìn lại.

Trước đây bị mang đi chính là một trăm nhân, trở về chỉ có hơn ba mươi, này ba mươi nhân cả người là thương, đều ở đây vẻ mặt hưởng thụ ăn sâu, ăn mấy con, vết thương trên người tự khôi phục một ít, trên mặt dữ tợn đã theo ít một chút.

Lữ Thiên nhìn một chút, "Chúng ta đã đi đoạt mấy cái, tuy rằng không ai thuyết, nhưng chúng ta chiến đấu nhất định so với bọn hắn còn muốn thảm liệt."

"Đường chủ, chúng ta cũng muốn ăn sâu sao?" Triệu Vô Cực sắc mặt xấu xí.

"Giành được lại nói." Lữ Thiên nói một câu, triều nhập khẩu phóng đi.

Mạc Tà cũng hiểu được ác tâm, nhưng ở Lữ Thiên thuyết mới ra lúc tới, hắn cũng đã xong tới.

Có thể trị liệu thương thế đông tây, ở chỗ này, so cái gì đều phải quý giá, các hòa thượng tuyển nhân xuất chiến, cũng sẽ không quản ngươi trên người có không có thương tổn thế, trên chiến trường, địch nhân, càng ước gì đối thủ càng yếu càng tốt.

Lữ Thiên thính Mạc Tà nói qua, Thú Liệp tràng trung chiến đấu, là quân chiến, nếu kêu Thú Liệp tràng, tự nhiên có một phe là con mồi, các phạm nhân vai trò chính là con mồi nhân vật, mà cùng bọn họ đánh cuộc khắp nơi đại lão, còn lại là thú liệp phương.

Tại Thú Liệp tràng thượng, các đại lão thì là thắng, vẫn như cũ sẽ cho Ma Phật tông lưu lại mười vạn linh thạch, này mười vạn linh thạch, là cho môn hạ đệ tử mua, một lần sinh tử lịch luyện cơ hội, trừ xuất này mười vạn linh thạch, Ma Phật tông còn mở một cái bàn khâu, là do thú liệp phương đại lão lai đại lý, thua, đúng Ma Phật tông không có ảnh hưởng, thắng, Ma Phật tông hội lấy mẫu tổng lợi ích ba mươi phần trăm.

Kỳ thực, mười vạn linh thạch chính là Ma Phật tông chủ yếu ích lợi, tuy rằng còn mở bàn khâu, Ma Phật tông cũng sẽ trọng trưng tính xuất ra mấy vạn linh thạch, mãi bản thân thắng, nhưng áp chủ nhân cũng không ngốc, các tông khải hoa mười vạn linh thạch, mang đến ở đây lịch luyện đệ tử, người nào điều không phải các tông trọng điểm bồi dưỡng đối tượng, mặc dù con mồi trung có Kim Đan cảnh giới phạm nhân, mặc dù hai phe bồi suất trên trời dưới đất, nhưng đại đa số nhân, còn là mãi thú liệp phương thắng.

Như ngày hôm nay như vậy, Ma Phật tông thắng thú liệp, chỉ cần xuất hiện một lần, Ma Phật tông hội kiếm được trên trăm vạn linh thạch, tam trưởng lão có thể nói là tới một cái khởi đầu tốt đẹp.

..

"Đường chủ, ta đoạt không ít."

Không bao lâu, Mạc Tà dụng y phục đầu không ít sâu chạy về lại.

"Ừ, "

Lữ Thiên gật đầu, vừa muốn xuất ra một cái nhìn, bỗng nhiên, Mạc Tà cả nhân bay ra ngoài. Thay vào đó, là cả người cao hai thước đại hán.

Đại hán gương mặt chẳng đáng, tiện tay nắm một bả sâu, đặt ở trong miệng.

"Ngươi muốn chết." Lữ Thiên giận dữ, cùng Triệu Vô Cực cùng nhau, triều đại hán giáp công đến.

Vừa cặp chân kia, chính đá vào Mạc Tà hông của nhân thượng, nếu không Mạc Tà Kim Đan hậu kỳ, bị đại hán thân thể ngưng luyện rất nhiều, một cước này, là có thể muốn Mạc Tà tính mệnh, Lữ Thiên làm sao không nộ.

"Yêu, ba cái bạch sắc ngọc bài, cao thủ a! Các ngươi cho rằng nơi này là chỗ nào? Ở chỗ này, so chỉ là có thể đánh, nhiều người. Các huynh đệ. . . Đều đến." Đại hán hô một tiếng.

Tuy rằng hắn chỉ là Trúc Cơ kỳ đỉnh, nhưng một điểm cũng không sợ Lữ Thiên hai người, tu vi bị phong ấn, ngoại trừ so đấu thân thể, lại so, chính là nhiều người.

Đại hán một tiếng bắt chuyện, cách đó không xa chạy tới mười mấy hán tử, các nhân cao mã đại, sắc mặt dữ tợn bả Lữ Thiên mấy người vây lại.

Triệu Vô Cực hơi biến sắc mặt, Mạc Tà còn đang cách đó không xa kêu thảm.

Đại hán về mặt đắc ý, "Mới tới, không dạy ngươi quy củ, chỉ là các gia gia không có công phu phản ứng ngươi, ngươi cho là các ngươi là Kim Đan kỳ, thì có hơn không dậy nổi sao."

"Nhiều người? Có thể đánh? Lữ mỗ ngày hôm nay sẽ nói cho ngươi biết, cái gì gọi là có thể đánh."

"Thỉnh thịch. ."

Lữ Thiên nói, lắc mình đến đại hán trước người, một cước đá vào người này ngực.

Đại hán liên phản ứng chưa từng phản ứng kịp, chỉ cảm thấy ngực nhất muộn, cả nhân tự bay ra ngoài.

"Khái khái. Cho ta làm thịt hán." Đại hán diện mục dữ tợn, từ đằng xa bò dậy, không để ý thương thế trên người, triều Lữ Thiên vọt tới.

Bên cạnh mười mấy hán tử đã triều Lữ Thiên hai người đánh tới, các hung ác độc địa, từng chiêu lấy tánh mạng người ta.

Nga? .

Lữ Thiên lấy làm kinh hãi, thật là hung hãn một đám người, vừa một cước kia, Lữ Thiên thế nhưng tính toán được rồi lực đạo, dĩ đại hán thân thể cường độ, hán là trực tiếp có thể đem hán đoán ngắt đi, đại hán này không chỉ ... mà còn không có việc gì, lại còn có thể xông lên liều mạng.

Tài năng ở ở đây người còn sống sót, quả nhiên đều là bưu hãn không gì sánh được.

Đáng tiếc a, liều mạng về liều mạng, thực lực chênh lệch, điều không phải liều mạng là có thể hợp lại trở về.

Vô dụng Triệu Vô Cực động thủ, Lữ Thiên mấy cái lắc mình, chung quanh đại hán cũng đã không bò dậy nổi. Cầm đầu đại hán, cũng bị Lữ Thiên tháo song chương, thủ sẵn cái cổ, tảo đến rồi trước mắt.

Lữ Thiên cười, "Đây là ngươi nói nhiều người? Có thể đánh?"

Đại hán hai mắt đỏ bừng nhìn Lữ Thiên, không nói được một lời.

Chu vi không ít nhân triều ở đây xem ra, xem đến tình huống nơi này hậu, chỉ là ánh mắt lạnh lùng hừ một tiếng, lần thứ hai chuyển hướng về phía nơi khác.

"Vô Cực, đi xem Mạc Tà thương thế, nếu như không có chuyện gì thì thôi, nếu như Mạc Tà bị thương, ta ngày hôm nay tự phế đi hán." Lữ Thiên nhìn về phía Triệu Vô Cực.

"Ừ. Đường chủ, cẩn thận."

Triệu Vô Cực vừa muốn xoay người, đột nhiên hoảng sợ hô một tiếng.

Lữ Thiên vừa muốn quay đầu lại, đột nhiên trong tay vừa trượt, nơi cổ truyền đến nhất ti đau đớn.

A. Dát băng.

Lữ Thiên lần thứ hai bắt lại người này cái cổ, một bả văng ra ngoài.

Tê. . Khinh thường

Không có nghĩ tới chỗ này nhân ác như vậy, song chương bị tấ, cổ bị chế trụ, người này cư nhiên liều mạng giãy, muốn cắn một cái đoạn cổ của mình.

Mới vừa dát băng thanh, chính là đại hán răng cửa vỡ vụn thanh âm của, có thể cắn mấy viên răng cửa, có thể thấy được một cái cắn này lực đạo to lớn, nhờ có mình là vũ tu, thân thể cô động đến đao thương bất nhập hoàn cảnh, không phải, thật đúng là cũng bị đại hán này miệng nhất định.

. . Thật là ác độc một đám người.

Lữ Thiên xoa xoa cái cổ, đi tới đại hán phụ cận, dẫn theo đại hán cổ của, bả hán nhấc lên, có địch nhân như thế sống sót, thực đều phải mở một con mắt, sờ dĩ, hán phải tử.

Ba. . Lữ Thiên vừa muốn động thủ, một tiếng tiên hường, tại lối vào vang lên.

"Sở hữu đeo bạch sắc ngọc bài nhân, đều đi ra cho ta, chậm? Đừng trách Phật gia giới đao không nể mặt."

Nơi cửa truyền đến hét lớn một tiếng, mười mấy hòa thượng đi đến.

Lữ Thiên ám đạo một tiếng đáng tiếc, bả đại hán tiện tay ném xuống đất, nâng dậy Mạc Tà, triều lối vào đi đến. .

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Chuyển thể linh đồng

"Các ngươi vừa đang đánh cái?" Hòa thượng tà tà cười cười.

Lữ Thiên gật đầu, "Hắn muốn cướp chúng ta nhục trùng, ta đương sẽ không cho hắn."

Hòa thượng nở nụ cười, nhìn về phía đại hán, "Tần nhân tới, dạy một chút quy củ là phải, thế nhưng sau đó nhớ kỹ, có bạch sắc ngọc bài nhân, không được cho ta động, bọn họ phải có sơ xuất, các ngươi sẽ cho bọn hắn chôn cùng, nghe được sao."

Đại hán nổi gân xanh, nhìn chằm chằm hòa thượng, không nói câu nào.

Ba ba.

Hợp với lưng roi, quất vào đại hán trên người, đại hán chỉ là nhú nhú mảy, hừ chưa từng hừ một tiếng.

Hòa thượng khó chịu, nhưng tựa hồ đã tập thói quen, "Mã Đức, lại là ngươi con này thôi con chuột, nếu không xem tại ngươi đánh thắng quá thú liệt giả phân thượng, tựa hướng ngươi nhìn ta như vậy, ta cũng muốn đào cặp mắt của ngươi đương trừng muối thái."

Vài cái hòa thượng đều nở nụ cười, một nhân kéo hắn một cái y phục.

"Sư huynh, cùng một con thối con chuột tức cái gì, chúng ta còn là chạy nhanh đi, không phải linh đồng phải đợi nóng này."

"Ừ. Đi thôi."

Vài cái hòa thượng, mang theo Lữ Thiên chờ người, đi ra tầng hầm ngầm.

Linh đồng cái từ này Lữ Thiên cũng không xa lạ, kiếp trước mặt tông thì có chuyển thể linh đồng, chuyển thể Lạt Ma các loại, bọn họ muốn đem nhóm người mình mang đi kiến chuyển thể linh đồng?

Lữ Thiên nghi hoặc, lúc gần đi nhìn đại hán kia liếc mắt, đại hán còn là hung hăng trừng mắt Lữ Thiên chờ người, trong mắt còn có một tia giải hận ý tứ hàm xúc, chẳng lẽ kiến này linh đồng, nguy hiểm rất lớn sao.

Lữ Thiên triều Mạc Tà hai người khiến cho cái nhan sắc, hai người gật đầu.

..

Một tòa phạt điện tiền.

Đoàn người ngừng lại, cùng Lữ Thiên đồng hành hơn mười nhân, thấy đại điện, trên mặt vẻ hoảng sợ khó có thể che giấu, có một, thậm chí lên bệnh sốt rét.

"Phật gia, tha cho ta đi, ta ngày hôm trước mới tới qua."

"Đúng vậy, Phật gia, chúng ta cũng là, ở đây mới tới ba cái, để cho bọn họ đi thôi."

"Chúng ta đều một bà lão đầu khớp xương, linh đồng nhất định càng thích nộn. ."

Cầm đầu hòa thượng trợn mắt, "Tất cả im miệng cho ta, sư đệ, ngươi đi thông báo, đã nói linh đồng thực vật, đã mang đến."

"Là. ." Một cái hòa thượng lên tiếng, bước nhanh đi vào đại điện.

Thực vật? Lữ Thiên kinh ngạc.

Tuy rằng hiện tại thiên sắc đã tối, nhưng trong đại điện đèn đuốc sáng trưng, bên trong hình dạng, bên ngoài nhìn rất rõ ràng. Trên đại điện ngồi mười mấy người, bọn chúng đều là quần áo đẹp đẽ quý giá, coi như đều là người có thân phận, trước mặt nhiều người như vậy, linh đồng còn có thể ăn thịt

người phải không. .

. .

Không bao lâu, Lữ Thiên nhóm bị mang vào đại điện, trong đại điện tràn ngập một cổ đặc thù hương khí, nghe thấy được này cổ hương khí hậu, trên người mấy người phong ấn cư nhiên tự sụp đổ, tự động giải khai, đoàn người đều khôi phục tu vi.

Lữ Thiên nhìn một chút, sở hữu vào phạm nhân tu vi đều khôi phục, cũng không chỉ có ba người bọn hắn, các chân khí dâng trào, nhưng, những người này trên mặt nếu không không có sắc mặt vui mừng, trái lại càng thêm kinh khủng.

Lữ Thiên nhìn một vòng, tối hậu đưa ánh mắt dừng lại ở trên vị trên người một người, 'Lục bảo lục y, ngực còn tú một con mảnh hổ, người nọ là Cổ Mộc đã tàn đã chủ, hẳn thế nào tới. . Cái này có thể gặp, Cổ Mộc đã nhận thức hẳn Lữ Thiên nhân rất nhiều, cái này đã chủ, nhất định biết mình thủ đoạn, nếu như bị hắn nhận ra, vậy mình khẳng định mất mạng.'

Ở đây không có thể như vậy Vũ giới, Lữ Thiên chính là tự tin đi nữa, nhiều lắm cũng liền cùng Nguyên Anh kỳ đỉnh tu sĩ đấu một phen, có thể ngồi trên Diệu Dương tông đã chủ vị, tu vi tối thiểu cũng phải là Hóa Thân kỳ đã ngoài, Lữ Thiên ở trước mặt hắn, bị con kiến không mạnh hơn bao nhiêu.

'Trận pháp không thể dùng nhiều lắm, Điện Thiểm thân pháp chính là Phi Sa đã cho hắn, cũng không có thể dụng, vũ tu thủ đoạn? Nơi này chính là ngoại giới, dùng ra vũ tu thủ đoạn, vậy không riêng một cái Cổ Mộc đã chủ yếu giết hắn, cũng chỉ có thể làm bộ thành trận tu rồi. '

Lữ Thiên trù trừ nửa ngày, cuối cùng quyết định giả dạng làm trận tu.

Trên điện nhân đã không có nhân rồi, thấy Lữ Thiên chờ người tiến đến, đang ngồi đều tỉ mỉ đánh giá đoàn người.

"Ngô lão phương trượng, người những người này căn bản là không có biến, người đây không phải là xấu lắm sao." Vị trí đầu não bên trái, một nhân nói rằng.

Vị trí đầu não ăn mặc tăng bào nhân cười, "Tur Đồ tông chủ, người nói như vậy đã có thể không có gì vui, lão nạp đã không có kêu tông chủ áp bên kia, hướng hồ, chúng ta đùa, chỉ là hiệp cân nhắc, tông chủ chính là áp một hồi hợp kết thúc chiến đấu, nếu như thắng, lão nạp 200 bội bồi suất, nên nhiều ít, tự cho người nhiều ít, lão nạp thế nào ăn vạ."

"Tur Đồ Hạo Nhiên? Trong này vẫn còn có hắn." Lữ Thiên càng thêm kinh ngạc.

Kim Ngũ cười, "Người hòa thượng này, thật đúng là gian xảo."

Phương trượng nếu không không có tức giận, trái lại còn là gương mặt đắc ý, "Đà chủ khen trật rồi, đây là lão nạp hồ khẩu đích nghề nghiệp, quy củ đương nhiên là phải có lợi cho bản tăng."

Kim Ngũ cười to, "Hào, bản đã chủ tự bồi người vui đùa một chút, một trăm vạn linh thạch, ta áp bốn mươi đến năm mươi hiệp kết thúc."

"Tur Đồ tông chủ, người áp bao nhiêu hồi hợp."

Tur Đồ Hạo Nhiên còn chưa phải thoải mái, nhìn về phía lão hòa thượng, "Ta đã áp mười vạn linh thạch, bốn mươi đến năm mươi hiệp, ta lại áp một nghìn linh thạch, áp người bạo trang."

Lão hòa thượng nhìn tức giận Tur Đồ Hạo Nhiên, "Tur Đồ tông chủ, người cư nhiên áp linh đồng ăn không hết nhân, ha ha, người có linh thạch, người đa thưởng cho đệ tử một ít, bại bởi lão nạp, lão nạp cũng sẽ không niệm tình người thật là tốt."

Tur Đồ Hạo Nhiên phì lão hòa thượng liếc mắt, "Hừ. Bản tông chủ chính là nhìn người khó chịu, tương ác tâm ác tâm người, thế nào?"

"Ha ha. Hào, ác tâm thật là tốt, lão nạp tự thích tông chủ như vậy người hào sảng, không bằng người trực tiếp áp mười vạn linh thạch, như vậy lão nạp hội càng ác tâm."

Tur Đồ bạch liễu tha nhất nhãn, không hề tiếp lời, cùng người khác hàn huyên,

Lão hòa thượng nhìn thấy này, hướng xuống dưới mặt phát phát tay, vài cái đệ tử, triều thiên điện đi đến.

. .

Một lát sau.

"Ngao. . Ngao." Thiên điện truyền đến vài tiếng đề kêu.

Lữ Thiên ba người có chút kinh ngạc, chẳng lẽ, này Ma Phật tông linh đồng, là cái gì ma thú sao?

Ba người kinh nghi giữ, hai cái tiểu hài tử theo thiên điện vòng vo đi ra.

Một cái bạch hồ hồ béo đô đô, vẻ mặt thảo nhân thích đáng tươi cười, một cái khác, làm ra vẻ, vẻ mặt âm trầm, đi lại đang lúc, hai mắt lộ hung quang

nhìn Lữ Thiên đoàn người.

"A. Ta không nên chết." Một cái tu sĩ tựa hồ hồng mắt, hồ to triều ngoài điện chạy đi.

Mới vừa đi hai bước, một đạo hắc mang đột nhiên theo trên điện phóng tới, tu sĩ này dừng một chút, bạo thành một mảnh huyết vụ.

"Hừ, muốn chết gì đó." Xuất thủ chính thị Ma Phật tông phương trượng, phương trượng lập tức chuyển hướng về phía những người khác, "Chư vị đạo hữu, người này cũng không toán."

Mọi người gật đầu, nếu như này có thể coi là nói, chỉ có thể rút cuộc bạo trang, chỉ có Tư Đồ Hạo Nhiên thắng tiền. Bọn họ đương nhiên không vui, nhiều người như vậy thuyết không tính là, Tư Đồ Hạo Nhiên đã không nói thêm gì.

Hòa thượng chuyển hướng Lữ Thiên mấy người, "Các ngươi, tất cả đều cho ta tận tâm tận lực đi chiến đấu, ai muốn còn dám xuất yêu thiêu thân, lão nạp tự lột da hăn, cho hăn thêm thoa khắp mặt, nhưng con kiến sống sờ sờ ăn hăn, nghe thấy được sao."

Lữ Thiên đoàn người đảo không có gì, những thứ khác lão phạm nhân lại các cảm như hén.

"Được rồi, linh đồng, ra tay đi." Phương trượng nói một câu, về tới chỗ ngồi.

Nghe được phương trượng nói, diện mạo hung ác tiểu hài tử một trận nhe răng cười.

"Gào khóc."

Đỉnh tai nhức óc tiếng hô, thật không biết là thế nào theo hăn cái miệng nhỏ nhắn lý vọng lại.

Lưỡng đạo tiếng hô qua đi, diện mạo hung ác tiểu hài tử không thấy, hăn nguyên lai đứng địa phương, nhiều hơn một con lưỡng thước dài kim điều, kim điều xấu xí, cùng ngoại giới kim điều dáng dấp tương đồng, nhưng này hàn quang lờ lờ móng vuốt, đao phong vậy vũ mao, cho dù ai nhìn, đã sẽ không cho là đây là một con thông thường kim điều.

"Lại là yêu? Này Ma Phật tông chuyển thể linh đồng, lại là một con có thể biến hình yêu vật?"

"Linh đồng, linh đồng, không nên tại ăn hiếp người, không nên ăn nữa người."

Ngay kim điều giương cánh muốn bay lúc, nở nụ cười tiểu nam hài bắt lại kim điều móng vuốt, kim điều như vậy sắc bén móng vuốt, bị tiểu hài tử chop trong tay, cư nhiên một điểm cũng không có hoa thương hăn.

Phương trượng thấy, giận dữ, "Linh nô, cút nhanh lên khai, một cái nô tài mà thôi, lại dám quán chủ tử. . Linh đồng, như vậy không hiểu chuyện nô tài, nếu không ngươi ngăn, ta đã sớm làm thịt."

Phương trượng lời còn chưa nói hết, kim điều lợi hại hai mắt trừng quá khứ.

Phương trượng sững sốt, ý thức được mình nói sai, ngậm miệng lại.

Ba.

Kim điều mở ra sí, nhất cánh vuốt ve tiểu nam hài thủ, bay lên tới.

Tiểu hài tử vẻ mặt bất đắc dĩ, hai tay tạo thành chữ thập, đánh cái phạt lễ.

Quái dị như vậy một màn, nhưng làm Lữ Thiên xem sững sốt, rốt cuộc ai là linh đồng, con này ăn thịt người yêu điều? Cái này tiểu nam hài mới là chứ, . .

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66: Đấu yêu điều

Ngao. .

Kim điều một tiếng quái khiếu, triệu mọi người đánh tới.

"Tránh mau."

Các tu sĩ hô quát một tiếng, triệu đại diện bốn phía chạy đi, chỉ để lại Lữ Thiên ba người đứng tại chỗ.

Chạy? Đang phi hành yêu thú trước mặt, chạy sao, đám người kia vì sao chạy?

..

"Ngọa tào. . " Thượng vị đang ngồi Tư Đồ Hạo Nhiên mắng nhất cú.

"Ngô lão phương trượng, người này mới tới ba cái cứng đầu thanh niên, vừa bản tông chủ thể nào không thấy được, phải biết rằng, bản tông chủ tự áp một hồi hợp."

Phương trượng nở nụ cười, hẳn cũng không biết đến đây lúc nào ba cái tân nhân, Lữ Thiên ba người mới vừa bị bắt tới, còn chưa báo bẩm báo hẳn nơi nào, bắt quá, may mắn là, ngày hôm nay cũng không có người áp một hồi hợp, đây chính là cùng bạo trang như nhau, 200 bội bồi suất a.

"Thí chủ, các người chạy mau, linh đồng một lần chỉ ăn một người, các người không chạy, dĩ linh đồng tính tình, nhất định sẽ không bỏ qua cho các người." Khả ái tiểu nam hài thấy Lữ Thiên ba người, lo lắng hô một tiếng.

Lữ Thiên thăm mắng, bị đám này lão phạm nhân cấp âm, chạy? Đều đã gần ngay trước mắt, còn chạy thể nào?

Mạc Tà nghe được tiểu hài tử nói, mới vừa chạy vài bước, thấy Lữ Thiên hai người cũng không có nhúc nhích, lo lắng lại chạy trở về, tưởng lập Lữ Thiên cùng nhau trốn.

"Mạc Tà, không nên, chạy không được, xuất ra một cái ta đưa cho người bảo mệnh vật, đây đưa bắt quá, tự cho ta nổ nó."

A. Mạc Tà sững sốt, từ trong lòng ngực móc ra một cái lớn chừng bàn tay hộp thiết, khăn trương nhìn bay tới kim điều.

Ngao. .

Kim điều lao thẳng tới vị trí đầu não Lữ Thiên.

Lữ Thiên từ trong lòng móc ra vài cái tiền đồng, những ... này hoàng bạch vật, Ma Phật tông người cũng không có sưu đi, Lữ Thiên xuất ra thập tiền đồng, dụng chân khí bám vào tại tiền đồng thượng, đá vào phụ cận mặt đất lý.

Ngao. .

Kim điều móng vuốt thượng dẫn theo ba đạo kim mang, chụp vào Lữ Thiên đầu, Lữ Thiên một cái lật nghiêng, thuận lợi lại móc ra thập mai tiền đồng, đã hướng về phía chu vi.

"Nga? Ở đây còn có cái trận tu, thân pháp cũng không thác, mười người hiệp, kim điều liên cũng không dụng tới đến hẳn." Kim Ngũ thần nhiên nói.

Phương trượng gật đầu, "Người này quả thật không tệ, chắc là tam trường lão tân bắt được phạm nhân, những ... này đào phạm, mỗi người đều có chút bảo mệnh bản linh."

Kim Ngũ gật đầu.

Đào phạm? . . Ngoại trừ Kim Ngũ, những người khác ngực đều cười thầm một cái hạ.

Mười lần tấn công, Lữ Thiên đều bằng vào mạnh mẽ thân thủ, mỗi lần đều có thể hiểm hiểm tránh thoát, ba trăm mai tiền đồng, cũng bị hắn đá vào phụ cận mặt đất.

Chung quanh, bao quát Mạc Tà cùng Triệu Vô Cực hai người, đều được quần chúng, chân cùng khả ái con nít nói như nhau, kim điều tự nhận thức đứng Lữ Thiên, có một lần kim điều dùng sức quá mạnh, nhào tới một cái tu sĩ trên người của, bả tu sĩ kia sợ choáng váng, nhưng kim điều chỉ là nhất cánh bả tu sĩ đánh bay, lần thứ hai đánh về phía Lữ Thiên.

Thật là hung kim điều. . Lữ Thiên nhìn càng ngày càng mãnh liệt kim điều, cảm thán một tiếng, hai tay kháp động một cái ẩn quyết.

"Khởi trận."

Theo Lữ Thiên quát khẽ một tiếng. Trong đại diện trống rỗng dâng lên mấy trăm đạo kiếm quang, chính thị Lữ Thiên trước đây cùng Bắc Xuyên giao chiến lúc, bày ra Phi Dao trận, bắt quá sợ Tư Đồ Hạo Nhiên nghe qua, Lữ Thiên thoáng cái biến giết mình, bả vô số phi dao, đổi thành kiếm quang mà thôi.

Trước đây Lữ Thiên dĩ nhân bày binh bố trận, Lữ gia quân tu vi đều ở đây luyện thể bảy tám tầng tả hữu, hôm nay Lữ Thiên đột phá Kim Đan trung kỳ, có hơn hai trăm khóa Kim Đan cung ứng, đánh ra mỗi một cái tiền đồng, đều bị trước kia Lữ gia quân mạnh hơn không ít.

Trong lúc nhất thời, trong trận kiếm quang lóe ra, kiếm khí ngang dọc.

Đang đang đang. .

Tiếng kim thiết chạm nhau không ngừng vang lên, tam giai trận pháp, mỗi một đạo kiếm quang uy lực không lớn, càng ngăn không được kim điêu, nhưng nó không chịu nổi kiếm quang đa a, một đạo không được, một trăm đạo tổng được chưa, hơn nữa đứng ở mắt trận Lữ Thiên, một bên cấp các đồng tiền bổ sung linh lực, một bên lại móc ra không ít đồng tiền, bắt đầu bố trí trận pháp này biến trận.

"Nga? Người này nhưng thật ra trận đạo cao thủ, dĩ Kim Đan trung kỳ tu vi, hơn nữa một cái tam giai trận pháp, cư nhiên có thể ngăn ở cùng giai yêu thú, không sai, không sai." Kim Ngũ gật đầu nói.

Mọi người thấy đại khí Kim Ngũ một trận thôn thức, đại tông môn chính là đại tông môn, chỉ là một đà chủ, thua trăm vạn linh thạch, mắt cũng không chớp cái nào, không chỉ một điểm cũng không yêu thương, trái lại còn khích lệ cái kia đầu sỏ gây nên.

Phượng trọng càng nở nụ cười, linh đồng có ăn hay không nhân, cũng không ảnh hưởng tu vi, đây chỉ là nó ham cùng tôi luyện mà thôi, cái này trận tu nếu như có thể chịu đựng, hẳn ngày hôm nay không muốn thắng tam bốn trăm vạn linh thạch.

Tư Đồ Hạo Nhiên mặt của cũng trở nên phi khoái, hẳn bởi vì tức giận, chỉ đề ép mười vạn linh thạch hiệp cân nhắc, nhưng hẳn còn đề ép một nghìn bạo trang, hai trăm bội bồi suất, nếu quả thật đánh ngang, hẳn không chỉ không có thua, còn có thể thắng mười vạn linh thạch.

Gào khóc. .

Ba mươi mấy tấn công qua đi, kim điêu nổi điên, cuộn cuộn, phát, xé rách, 唳 trác.

Làm cho Lữ Thiên Phi Dao trận lung lay sắp đổ, nhưng trong trận Lữ Thiên không có kinh hoảng, vẫn bình tĩnh hướng bốn phía phao sái giữ đồng tiền.

Cách đó không xa khả ái con nít, 'A di đà phật, A di đà phật' niệm cái liên tục, hai mắt nhắm nghiền, tựa hồ không dám nhìn tiếp nữa.

"Chuyển. ." Lữ Thiên phao vẩy ra sau cùng đồng tiền, bình tĩnh đánh cái ấn quyết.

Ừng ừng. .

Trận pháp biến động, quang mang một trận lóe ra, không riêng kim điêu, liên thượng tọa vài nhân cũng hơi hí mắt, tu sĩ này không chỉ ... mà còn trận pháp hảo, còn thông minh như vậy, đều biết đôi mắt ung lợi hại, cư nhiên làm ra như thế quang mang chói mắt.

booo. .

Sau đó, một tiếng vang thật lớn, ghé trên các tu sĩ còn không có hoãn quá thần lai, cuộn cuộn vượt trận pháp kim điêu, một tiếng gào thét, té rớt tại mười thước xa xa. Thân hình một trận hư huyền, lần thứ hai hóa thành hải đồng đáng đáp, cặp mắt nhìn Lữ Thiên, hầu như toát ra hàn quang.

"Cái gì, lại dám bị thương linh đồng." Kim Ngũ khăn trương đứng lên.

"A. . Linh đồng, ngươi không sao chứ. Bà tu sĩ này, cho ta lời ra đi, bầm thây vạn đoạn." Phượng trọng lo lắng hô, vừa kêu, nhân đã đến linh đồng bên người, cẩn thận kiểm tra linh đồng thương thế.

Nhưng linh đồng một điểm cũng không cảm kích, một bả bỏ qua tông chủ, "Hừ. Ngoại trừ ta, ai không thể giết hẳn."

Linh đồng nói, mang theo vẻ mặt mỉm cười cậu bé, đi trở về thiên điện.

Phượng trọng ác hung hăng trợn mắt nhìn Lữ Thiên liếc mắt, nhưng còn lúc này thật đúng là không dám giết Lữ Thiên.

Phượng trọng xoay người lại, "Chư vị, Kim đà chủ, không cần khăn trương, linh đồng cũng không lo ngại."

Kim Tam nghe được, thờ phào nhẹ nhõm, ngồi trở lại đến chỗ ngồi, những người khác biểu thị không thể nói là, thương không bị thương linh đồng, theo chân bọn họ không có vấn đề gì, bọn họ chỉ là đồ khách mà thôi.

Phượng trọng lắc mình đến Lữ Thiên trước người, Lữ Thiên bố trí trận pháp thùng rỗng kêu to, ở trước mặt hắn, căn bản không có một chút tác dụng.

"Ngươi. Nếu như điều không phải linh đồng muốn đích thân báo thù, ta nhất định phải giết ngươi, một cái phạm nhân, nô lệ, cũng dám bị thương linh đồng, nhưng bây giờ linh đồng lên tiếng, ta không chỉ ... mà còn không giết ngươi, ở đây còn có một bình đan dược, ngươi cảm, hảo hảo nuôi, hảo hảo tu luyện, tại linh đồng tự mình báo thù trước, ngươi không thể ra một chút việc."

Phượng trọng câu nói sau cùng nói ra hậu, nhìn một chút vài cái mang Lữ Thiên tới được hòa thượng, lại nhìn một chút những phạm nhân khác.

Vài cái hòa thượng đánh cái phật lễ, "Cẩn tuân phượng trọng pháp chi."

Các nô lệ đã nhìn nhau liếc mắt, gật đầu.

"Được rồi, dẫn bọn hán đi xuống đi."

"Là."

Vài cái hòa thượng, mang theo Lữ Thiên đoàn người, chậm rãi triều tầng hầm ngầm đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 67: Tâm ma huyết thệ

Đi ra đại điện.

Đã không có kỳ dị hương khí, Lữ Thiên trong kinh mạch, cái loại này giam cầm chân khí đông tây lại hoạt lạc, không có chỉ chốc lát, chân khí sẽ thấy cũng không có thể vận chuyển.

Lữ Thiên quay đầu lại nhìn một chút những người khác, Mạc Tà cùng Triệu Vô Cực nhú, những người khác, đều là nhất phó thành thói quen hình dạng.

Này Tấn Khí đan thật là cao minh, nghe thấy được hương khí, là có thể giải khai phong ấn, mới vừa đi ra đại điện, hương khí mới vừa vừa mất thất, cổ giam cầm chân khí năng lượng tự lập tức nhô ra, chẳng lẽ đây là cái gì cao minh hỗn hợp độc dược, hương khí đó là có thể nhượng độc dược sản sinh phản ứng hoá học chất xúc tác, không, điều không phải chất xúc tác, chất xúc tác gặp phải biến hóa, phải không đảo ngược chuyển.

Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, hương khí là trung hoà tề sao, hơn nữa còn là đảo ngược chuyển, chỉ có thể đưa đến áp chế tác dụng trung hoà tề, loại này có thể khống chế cực độ nguy hiểm phạm nhân độc dược, chính là trên địa cầu cao minh như vậy khoa học kỹ thuật thủ đoạn, vẫn không có nghiên cứu ra lai, cái này tu chân văn minh trung, một cái nhỏ đến tầm thường tông môn, có thể nghiên cứu ra như vậy cao minh độc dược sao.

Loại khả năng này tính, thật sự là quá nhỏ, Lữ Thiên kinh qua hoàn thiện nhất hiện đại hoá giáo dục, bằng vào đại não, là có thể thôi diễn xuất bom nguyên tử nổ tung lý luận phương trình. Nhưng, phân tử, nguyên tử, nguyên tố hoá học, vô luận từ góc độ nào lai tưởng, vẫn như cũ nghĩ không ra loại độc chất này được, vì sao có công hiệu thần kỳ như vậy, lẽ nào, tự mình nghĩ sai rồi.

"Mới tới, đang nghi ngờ thân biến hóa trong cơ thể sao?" Trên đường, một cái lão phạm nhân cùng Lữ Thiên tiếp lời.

Lữ Thiên nhìn một chút hán, thấy hán cũng không có ác ý, gạt đầu.

Lão phạm nhân cười, "Tập thói quen thì tốt rồi, ta đi vào đại điện vô số lần, mỗi lần đều là như vậy, hương khí vừa xuất hiện, độc dược hiệu quả tự tiêu thất, hương khí vừa đi, độc dược sẽ thấy thứ giam cầm ở chân khí."

"Thú Liệp trảng ni, cũng là cái tình huống này sao?" Triệu Vô Cực ở sau người vấn đạo.

Lão phạm nhân nở nụ cười, "Làm sao có thể, Thú Liệp trảng phương viên mười mấy dặm, cái loại này hương khí làm sao có thể tràn ngập đến, Thú Liệp trảng ngoại có một to lớn màn sáng, chỉ cần chúng ta đi vào màn sáng, này phong ấn hiệu quả cũng sẽ biến mất."

Lão phạm nhân những lời này nhưng làm Lữ Thiên kinh trụ.

Hương khí cũng liền mà thôi, độc dược tiếp xúc được màn sáng, làm sao có thể đã mất đi hiệu quả, nhìn như vậy lai, Tấn Khí đan căn bản cũng không phải là độc dược, có lẽ thuyết, Tấn Khí đan, căn bản cũng không phải là tác dụng đến trên thân thể độc dược, không làm dùng đến trên thân thể, cũng có thể làm cho sản sinh chân khí bị giam cầm hiệu quả, vậy chỉ có một loại khả năng, này Tấn Khí đan, là trực tiếp tác dụng đến linh hồn thượng dược vật.

Loại vật này, Lữ Thiên ở trên địa cầu không chỉ nghe nói qua, còn thấy tận mắt, đó là hán tại mới vừa tấn chức đến bình vương thời gian, bọn họ tiểu tổ, bị bí mật an bài đến một chỗ, tiếp thu một cái Thôi Miên sư dạy học.

Thôi Miên sư? Đúng một đám chỉ tin tưởng Mao chủ tịch lý luận bình vương mà nói, nghề nghiệp này, quả thực chính là một truyện cười, nhưng khi bọn họ tận mắt đến một cái đồng bạn kinh qua thối miên, tề liệt một cái lễ bái chỉ hậu, tất cả mọi người cải biến ý kiến của mình.

Hiện tại, trong bọn họ loại độc chất này được, giống như thối miên như nhau, nhượng linh hồn cho là mình bị phong ấn chân khí, chờ người sau khi tỉnh lại, tự thực sự dụng không ra một điểm chân khí.

Muốn thực sự là loại này loại hình độc được, chỉ cần có một điểm còn phụ trợ, Lữ Thiên tự có thể giải trừ loại độc chất này được hiệu quả, trước đây ở trên địa cầu, đối với loại này siêu tự nhiên năng lực, hẳn thế nhưng khắc khổ nghiên cứu quá thật lâu.

Lão phạm nhân thấy Lữ Thiên vài nhân tựa hồ bị kinh hãi, thao thao bất tuyệt kể tục nói.

.

Lữ Thiên nhìn người này chậm rãi mà nói, tự thủy chí chung, không có nói thêm câu nào.

Lão phạm nhân nói hồi lâu, kiến Lữ Thiên cũng không tiếp lời, nghĩ có chút xấu hổ, "Khái khái. Bằng hữu, ta cũng không đi vòng vèo, ta cho rằng, trở thành bằng hữu của ngươi, ta có thể không bị yêu thú kia ăn tươi, ta nghĩ trở thành bằng hữu của ngươi."

Lữ Thiên nhìn người này, người này trong mắt mặc dù không có một điểm thành ý, nhưng hẳn lúc nói chuyện, còn là rất nghiêm túc.

"Bằng hữu? Ngươi là muốn cho ta bảo vệ ngươi, dựa vào cái gì?" Lữ Thiên nói rằng.

Những phạm nhân khác đều ở đây một bên, cũng nghe đến rồi hai người đối thoại, các trong mắt hung quang tiêu thất, tâm tư đã hoạt lạc.

Người này hai mắt vừa chuyển, "Ta có thể cho Hắc Hùng không lại gây sự với ngươi, Hắc Hùng, chính là ngày hôm nay cùng ngươi giao thủ cái kia tráng hán."

Lữ Thiên nở nụ cười, "Người nọ, ta căn bản không để vào mắt, lại nói, có Ma Phật tông tông chủ mệnh lệnh, hẳn còn dám ra tay giết ta sao."

Một bên nhân, nghe được Lữ Thiên nói, đều nở nụ cười, một người khác đi tới Lữ Thiên phụ cận, "Bằng hữu, chúng ta trong, mặc dù có rất nhiều người đều là bị cưỡng chộp tới, thế nhưng cũng có rất nhiều, là chân chánh bỏ mạng đồ, bọn chúng đều là phạm vào vô biên giết chóc, trong những người này, tự bao quát cái kia Hắc Hùng, hay là một cái Hắc Hùng, ngươi tính không để vào mắt, nhưng những phạm nhân khác, chỉ cần Hắc Hùng cho bọn hắn một bả thô bỉ vũ khí, thậm chí một cái nhục trùng, bọn họ đều đã không để ý một chút hướng ngươi xuất thủ."

Lữ Thiên nhún mày, nhìn bọn họ một chút, những người này trong ánh mắt lộ ra giảo hoạt, bọn họ ý vào lão phạm nhân thân phận, hay là đang lừa bịp bản thân.

Lữ Thiên nhún mày vừa chuyển, "Đều là thiên niên hồ ly, chúng ta cũng không cần so với ai khác càng mắc cở, nếu như ta đã chết, nữa đại diện, chống lại cái kia tiểu yêu quái, các ngươi sớm muộn gì cũng phải trở thành hán trong bụng vật. Ta có thể bảo hộ các ngươi, nhưng các ngươi muốn phát hạ tâm ma huyết thệ, nhận thức ta làm chủ, trong vòng mười năm, theo tại ta tả hữu, những thứ khác, cái gì đều không bàn nữa."

Ừ? . .

Lão các phạm nhân trong mắt hung quang hiện ra. Bọn họ cũng đều là kinh qua thảm liệt chiến đấu, người còn sống sót, tại trong hoàn cảnh này, coi như là một cái mặt mũi hiền lành Lạ Ma, có thể sống xuống tới, đã tuyệt đối sẽ bị luyến không từ thủ đoạn, hung tàn không gì sánh được, để cho bọn họ phát tâm ma huyết thệ nhận chủ? .

Có mấy người lúc này sẽ bạo phát, nhưng bị vài cái đồng bạn kéo lại, không biết bọn họ dùng thủ đoạn gì, mấy người chân chờ chỉ chốc lát, trong mắt hung mang tự tiêu thất.

"Hảo, chúng ta đáp ứng ngươi, ta Hắc Long phát hạ tâm ma huyết thệ, nguyện ý nhận thức người trước mắt này làm chủ, trong vòng mười năm, nếu như phản bội, thiên địa không cho, nhưng ta Hắc Long chết không toàn thây."

Người này nói xong, theo đỉnh đầu hắn bay ra một đạo hồng mang, chui vào Lữ Thiên Vô Tự thư trung.

Hắc Long, tiến nhập đại diện vô số lần, còn có thể người còn sống sót, Lữ Thiên gật đầu, nhớ kỹ tên này.

"Ta Cát Khánh phát hạ tâm ma huyết thệ. ."

.

Theo tới hậu một đạo hồng mang tiến vào Vô Tự thư, Lữ Thiên cũng cười, có Vô Tự thư tại, kỳ thực cũng không dụng phát cái gì tâm ma huyết thệ, chỉ cần bọn họ nhận chủ, Vô Tự thư sẽ tự động ghi lại, một khi ghi lại, chỉ cần Lữ Thiên nguyện ý, một cái thần thức, là có thể lấy tính mệnh của bọn hắn, Lữ Thiên cũng coi như âm bọn họ một bả.

Hắn cũng là không có biện pháp, có Vũ giới thua thiệt kinh nghiệm, Lữ Thiên tự nhận là tiến nhập tu chân giới thời gian quá ngắn, tự nhiên muốn phòng bị khéo tay, mười năm ước hẹn, Lữ Thiên còn là hội nhớ.

Lão các phạm nhân cũng hiểu được có điểm không đúng, ngoại trừ tâm ma huyết thệ, bọn họ trong óc tựa hồ đã xảy ra điều gì đồng tây, trước mắt Lữ Thiên, coi như, hình như càng ngày càng cao đại, càng ngày càng làm cho bội phục. Các phạm nhân lắc đầu, này cỗ ý niệm trong đầu lại biến mất vô ảnh vô tung.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Ác đấu (1)

Tầng hầm ngầm trung.

An tĩnh thần kỳ, thấy bọn họ tất cả đều bình an trở về, các phạm nhân chỉ là nhìn nhiều bọn họ vài lần.

"Chủ nhân, hôm nay thế có chút không đúng a, bình thường chúng ta trở về, bọn họ đều đã tới hỏi một chút tình huống." Hắc Long kinh nghi nói.

Lữ Thiên bốn phía nhìn một chút, tầng hầm ngầm tuy rằng hắc ám, nhưng dĩ hần thị lực, biểu tình của tất cả mọi người đều chạy không khỏi ánh mắt của hắn, hôm nay thế quả thực không đúng, cách đó không xa, Hắc Hùng cùng bảy tám người chính theo dõi hắn, cầm đầu là một cái một đầu hồng phát niên kỉ khinh nhân, mấy người phía sau, đủ đứng hơn một nghìn nhân, các mắt bốc hung quang theo dõi hắn, những phạm nhân khác, đều là nhất phó sự tình không liên quan mình hình dạng, trốn xuống đất thất các ngõ ngách lý.

Thật đúng là để cho bọn họ nói trúng rồi, Hắc Hùng thật đúng là tập hợp không ít phạm nhân, nhìn tư thế, là chuẩn bị muốn mạng của mình.

Lữ Thiên cười, như vậy cũng tốt, hôm nay đã biết giải khai phong ấn biện pháp, muốn chạy trốn xuất Ma Phật tông, vừa lúc còn thiếu một đám bán mạng tay chân.

"Hắc Long, Mạc Tà, một hồi mặc kệ chuyện gì xảy ra, các ngươi nhìn thì tốt rồi." Lữ Thiên đứng mấy người nói rằng.

"Đường chủ, một hồi sẽ phát sinh chuyện gì?" Mạc Tà vẫn đạo.

"Mặc kệ phát sinh cái gì, thánh mệnh lệnh của ta là tốt rồi." Lữ Thiên nói, triệu tầng hầm ngầm trung gian sân rộng đi đến.

Mạc Tà mấy người kinh ngạc, Lữ Thiên cho tới bây giờ không có xuống như thế ba phải cái nào cũng được mệnh lệnh, Lữ Thiên tân thu các tiểu đệ cũng là sống sờ ở tại chỗ.

"Mạc đạo hữu, chủ nhân hắn muốn làm gì."

"Ta làm sao sẽ biết, có lẽ là đi giết người chứ, ngươi không phải nói, Hắc Hùng đám người kia sẽ không từ bỏ ý đồ sao."

Triệu Vô Cực ở một bên cười cười, hắn và Lữ Thiên giao thủ quá, chỉ có hắn hiểu rõ nhất Lữ Thiên, Lữ Thiên rất chấp nhất, rất chuyên nhất, đã rất có dã tâm, bị bắt tới Ma Phật tông lúc, Lữ Thiên cũng đã nói, hắn muốn dẫn giữ bọn họ ly khai, nếu hắn nói, bất luận hắn làm ra cái gì kỳ quái sự tình, khẳng định đều là vây bắt cái mục tiêu này triển khai, bao quát thu phục thân ba mươi nhân, nhưng dĩ Lữ Thiên tính tình, nếu như thu phục ba mươi mấy nhân hắn là có thể thỏa mãn nói, vậy hắn thì không phải là Lữ Thiên.

. .

Đám người kia cũng không có khách khí, thấy Lữ Thiên hướng bọn họ đi tới, hồng phát nhân phát phát tay, hơn một nghìn người hạo hạo đằng đằng triều Lữ Thiên vây quanh.

"Tiểu tử, có thể còn sống trở về, là không cao hứng lắm?" Hắc Hùng đứng ở hồng phát nhân thân hậu, vẻ mặt tà cười nói rằng.

Lữ Thiên cười nhạo một tiếng, "Hắc Hùng, ngươi còn dám theo ta này trang X ni, lần trước đánh ngươi chưa đủ thật không."

"Ha ha. ." Phía sau nhân trong đám, truyền đến một trận tiếng cười.

Hắc Hùng sắc mặt xấu xí chi cực, "Tiểu tử, ngày hôm nay ta để ngươi hỏi hận không có bị yêu quái kia ăn tươi."

Hắc Hùng nói, hung ác nhào tới.

"Chậm đã. ." Lữ Thiên vung tay lên, nhìn về phía cầm đầu hồng phát nhân.

Hồng phát nhân chấp hai tay sau lưng, nghe được Lữ Thiên nói, vươn nhất cái thủ, ngăn cản nổi giận Hắc Hùng.

Hắc Hùng thấy người này cản hắn, có vẻ về tới người này phía sau.

"Vị này xưng hô như thế nào." Lữ Thiên vấn đạo.

Hồng mao trên dưới quan sát Lữ Thiên liếc mắt, "Hong Mao Quý, nể tình, cũng gọi ta một tiếng Hồng gia."

Lữ Thiên cười, "Hong Mao Quý đúng không, ngày hôm nay ta đến, nhất là cùng các người ước lượng ước lượng, nhị ni, chính là Lữ mỗ nghĩ ở đây quá loạn, phải có cái làm chủ đi ra, quản lý một cái hạ, Lữ mỗ bất tài, tự nhận có thể tiếp được phần này tòi. "

Hồng mao sùng sốt, xem xét cẩn thận vài lần Lữ Thiên, "Người nghĩ làm vị trí của ta?"

Lữ Thiên lắc đầu, "Không không không, Hồng gia hiểu lầm, ta là tướng ở đây mọi người, tất cả đều thính mệnh lệnh của ta hành sự. "

Lữ Thiên nói thanh âm cũng không tiêu, ngồi dưới địa thất góc, cũng không có thiếu nhân nghe được lời hắn nói.

"Tiểu tử này nói với Hồng Mao Quý cái gì, hắn muốn làm nơi này lão đại?"

"Thiên Pháo ca, người này quá can rở chứ, bị hơn một nghìn nhân vây bắt, lại còn dám nói nói như vậy."

"Đúng vậy, ta xem người này chính là đang tìm tử."

Người chung quanh nghị luận âm ỉ, một ít có chút địa vị nhân đứng lên, nhìn chăm chú vào trung gian sân rộng hướng đi, tu vi đều bị phong ấn, các phạm nhân cùng người thường không có khác nhau, không ai nguyện ý dưới tình huống như vậy khởi cái gì xung đột, nhưng này chỉ là không muốn, nếu quả thật có nhân va chạm vào ích lợi của bọn họ, những người này cũng sẽ không ngồi yên không lý đến.

Hồng phát sùng sốt, lập tức nở nụ cười, sờ sờ trán của mình, lại đi tới Lữ Thiên bên người, sờ sờ Lữ Thiên cái trán, Lữ Thiên không có né tránh, chỉ là đứng tại chỗ, lẳng lặng nhìn hắn đùa giỡn.

"Ha ha. Ta không có nghe lầm chứ, các vị các đại ca, các người. "

Lữ Thiên khoát tay áo, "Hong Mao Quý, không cần kêu, một cái đầu chạy không được, ở đây nói điều không phải có thể đánh cùng nhiều người sao, Lữ mỗ rất có thể đánh, sờ dĩ ta sẽ làm nơi này lão đại, không phục, ta tự đánh tới người phục."

Hồng Mao Quý sắc mặt trong nháy mắt âm lãnh xuống tới, "Có thể đánh? Hào, đánh cho ta. "

Người này nói, một quyền đánh phía Lữ Thiên.

Oanh.

Lữ Thiên không né không tránh, một quyền cùng Hồng Mao Quý chống lại, hồng mao bị đánh bay bảy bát thước, Lữ Thiên tự đứng tại chỗ, liên bán bộ chưa từng thối.

"Đánh cho ta tử hắn." Hồng Mao Quý một cái lộn mào,, lão đảo rơi xuống đất, còn không có đứng vững, cũng đã hung ác rống lên.

Lữ Thiên thâm thở dài một tiếng, hắn dùng xuất một nửa thực lực, cùng cái này Hồng Mao Quý được rồi một quyền, cư nhiên không có thương tổn đến hắn, không nghĩ tới, cái này Hồng Mao Quý, lại là dùng võ nhập đạo đại nghị lực người, khó trách hắn tài năng ở đám này ngoan nhân trung, ngồi trên lão đại vị trí.

Phân nửa, coi như không ít, Hồng Mao Quý tu vi tức thì bị Tấn Khí đan phong ấn, nhưng ở đây nói phân nửa, chỉ là một nửa khí lực, tiên tu tu chính là đạo, linh ngộ là đạo pháp, mà vũ tu tu chính là thân thể, linh ngộ là kinh lực, tiên tu bị phong ấn tu vi, thực lực hàng cửu thành, nhưng vừa chống lại quyền kia, Lữ Thiên nếu như dùng tới hắn linh ngộ kinh lực, một quyền là có thể đem người này oanh bạo.

.

"Đánh chết hắn."

Đoàn người bắt đầu khởi động, hơn một nghìn nhân triều một người vây công, chen là có thể đem nhân chen đã chết, nhưng Lữ Thiên vũ kỹ thi triển ra, Tam Thập Lục Lộ Phá Phong, phối hợp chấn kinh cùng chiến kinh, tại đoàn người trung kỳ nhận có thừa, nhất là chiến kinh, một đường phối hợp chiến kinh Phá Phong dùng đến, đoàn người hãy cùng co quắp như nhau, bán bộ bất năng đi tới, chờ người đàn súc lực đến mức tận cùng thời gian, Lữ Thiên tại thu hồi chiến kinh, mượn lực đánh về phía phía sau, va chạm xuống, chấn kinh dùng ra, đoàn người tựa như bị gió to thổi qua mạch địa như nhau, từng mảnh từng mảnh rồi ngã xuống.

Một cái kỳ dị trắng diện xuất hiện, trên quảng trường phạm nhân, điên cuồng trong triều đang lúc phóng đi, mà trung gian, từng mảnh từng mảnh nhân ảnh bay ngược trở về, lại hướng, lại phi.

Các phạm nhân đã hạ ngoan tâm, Lữ Thiên lời mới vừa nói, đã không ở là Hắc Hùng chuyện báo thù, nếu như bọn họ kinh sợ, vậy bọn họ sẽ làm cái này tân nhân tiểu đệ, đám này phạm nhân, có thể sống đến bây giờ, người nào điều không phải cùng hung cực ác hạng người, người nào là đồng ý nhân hạ người, bọn họ kêu Hồng Mao Quý lão đại, thân thủ hảo là một mặt, là trọng yếu hơn là Hồng Mao Quý uy vọng cao, chỉ huy hảo, đã từng mấy lần thống lĩnh bọn họ tìm được đường sống trong chỗ chết quá.

Cái này mới tới quả thực hung ác độc địa, nhưng bọn hắn có một nghìn nhân, thì là bọn họ không được, chu vi còn có hơn vạn nhân, chính là hao tổn, cũng phải đem cái này mới tới hao tổn chết ở chỗ này.

Vây công càn phát kịch liệt, tràng diện dần dần triều không không chế được phương hướng phát triển.

"Các huynh đệ, kế tục hướng a."

"Mã Đức, người này thân thể cứng quá, ta đánh hắn một quyền, cánh tay trật khớp."

"Sợ cái gì, hao tổn cũng muốn hao tổn từ hắn."

Bang bang phanh. . Trong quảng trường đang lúc phảng phất thành long quyền phong trung tâm, người chung quanh cuộn trào mãnh liệt trong triều đang lúc phóng đi, trung gian, từng đạo hình người không ngừng bị đánh bay ra ngoài.

Bên ngoài sân người vây xem chấn kinh rồi.

Mạc Tà cùng Triệu Vô Cực hai người càn kinh ngạc cười toe tóe, người khác không biết Lữ Thiên thực lực, bọn họ nhưng vẫn đi theo Lữ Thiên tả hữu, Vũ giới một lần, Lữ Thiên một nhân độc đấu hơn mười người đại năng, cuối cùng sống sót trốn thoát, lần kia điên cuồng tràng diện, hai người cho rằng là Lữ Thiên ngụy chiến linh đặc biệt cường đại, nhưng lần này nì.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thàn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69: Ác đấu (2)

Hung nhân tự có hung nhân chế, ác nhân tự có ác nhân trị.

Tài năng ở vô số lần thú liệt trung sống sót phạm nhân, người nào điều không phải kiệt ngạo bất tuân, hung ác vô cùng, muốn chấn nhiếp bọn họ, điều không phải dễ dàng như vậy,... ít nhất ... Té trên mặt đất kêu rên không ngừng một ngàn này nhân không được, loại này ngoại nhân xem ra rất kinh khủng tràng diện, đối với những ... này hung nhân mà nói, vẫn như cũ chưa đủ.

Thú Liệt tràng thượng, thể nhưng bình thường có mấy nghìn phạm nhân đứng mấy nghìn thú liệt giả hình ảnh, có rất nhiều tông môn thiên tài, cảm một ít đặc thù pháp bảo, cũng có thể gạt ngã bọn họ hơn mấy trăm nghìn nhân, nếu như cái này có thể chấn nhiếp bọn họ, vậy bọn họ sớm đã chết cả rồi.

"Cũng không muốn nhìn nữa hí, dạy một chút hắn, chúng ta quy củ của nơi này."

Tầng hầm ngầm trong một cái góc, truyền đến một đạo bất cần đời thanh âm của.

"Hoa lạp lạp lạp."

Sở hữu phạm nhân đều đứng lên.

"Thiên Pháo ca đều lên tiếng, chúng ta đã không thể nhìn."

"Thiên Pháo ca, muốn chết muốn sống, ngươi một câu nói."

Lữ Thiên ngưng thần nhìn chăm chú vào chu vi, sở hữu phạm nhân đều động thủ, cái phòng dưới đất này có bao nhiêu phạm nhân? Tự ngày hôm qua lúc mới tới thấy,... ít nhất ... Cũng phải có mấy vạn nhân. Trong một ngàn người, tự ra như thể một cái hồng phát cao thủ, Lữ Thiên đã không dám khinh thường.

. . . .

"A. A. Từ hoạt. Xem bản lĩnh của hắn."

Bên trái. .

Một đạo từ xa đến gần thanh âm của, trong nháy mắt đi tới Lữ Thiên bên trái, một đạo ác phong, lao thẳng tới Lữ Thiên tả lạc.

Lữ Thiên nghe được ác phong bất thiện, hướng hữu lướt ngang nhất bộ, một quyền đánh phía bên trái.

Thình thịch.

Nhất thanh muện hưởng, Lữ Thiên rút lui ba bước, mới đứng vững thân hình, cau mày nhìn cách đó không xa thân ảnh, chỉ có hấn tự mình biết, hấn vừa thể nhưng dùng lực trọng chấn kinh, tưởng hung hăng cấp cái này người đánh lên một bài học, kết quả, người đối diện, tựa hồ tịnh không có gì trở ngại.

Cách đó không xa, một nhân mặc sạch sẽ chỉnh tề màu đỏ cẩm bào, nhất trương tuần tú đến yêu dị trên mặt của, đồng dạng đã hiện đầy vẻ kinh ngạc.

"Thê tu?"

Lữ Thiên cau mày nói, có thể cùng hấn chống lại nhất chiêu, chút nào không rơi xuống hạ phong, chỉ có số ít vài loại tu sĩ, hưởng hồ, ở chỗ này, có thể thu được một thân sạch sẽ chỉnh tề y phục, đủ để chứng minh người này bất phàm.

"Người cũng là thê tu?" Hồng bào nam tử đồng dạng kinh ngạc, chân phải hư điểm chấm đất mặt.

Xem ra này hồng bào, chính là thê tu, dùng ra lực trọng chấn kinh, nếu không không có đánh thối người này, tay của mình bởi còn một trận đau nhức, ngoại trừ thê tu, phỏng chừng chỉ có yêu thú có thể có mạnh như vậy thân thể.

Hồng bào nhân sừng sốt qua đi, triều phía sau phát phát tay, bốn phương tám hướng xông lên phạm nhân, tất cả đều dùng lại cước bộ.

"Nguyên lai là ta thê tu nhất mạch nhân, ở chỗ này, ta thê tu nhất mạch nhân nói ra lời như vậy, cũng không phải cái gì quá phận chuyện." Hồng bào nói, nhìn về phía Lữ Thiên, "Bằng hữu, người sau đó liền theo ta đi, coi như là tại đây Ma Phật tông trong phòng giam, theo ta, ta cũng có thể bảo người cầm y ngọc thực, liền phía ngoài đám kia hòa thượng, cũng không dám làm khó dễ người."

Người có thể bảo ta? Tên Lữ Thiên nếu như truyền đi, không dùng được hai ngày, liền Ma Phật tông cũng có thể làm cho nhân phá hủy, người dựa vào cái gì bảo ta, bằng người này không dám rơi xuống đất chân phải sao.

Lữ Thiên cười, "Lữ mỗ nói, sẽ không nặng hơn phục lần thứ ba, ta phải làm, là nơi này lão đại, tất cả mọi người nếu nghe ta mệnh lệnh hành sự, không phục, chúng ta đánh nhau cũng được."

Hồng bào trên mặt người bất cần đòi tiêu thất, mới vừa một lần cứng đối cứng, quả thực bả hấn chân phải đã thương, hồng bào trong lòng oán khí cũng không nhỏ.

"Phế hấn cho ta. ."

Mấy vạn phạm nhân nghe được yêu dị lời của nam tử, hung mãnh vọt tới.

"Đến đây đi."

Thình thịch thình thịch thình thịch.

Lúc trước hình ảnh lập lại lần nữa đứng lên, chỉ bất quá lần này nhân số càng nhiều, càng đồ sộ.

Vũ tu, cường đại không chỉ là sức chiến đấu, nhiều luyện võ, dưỡng thành bất khuất ý chí, chẳng biết mệt mỏi thân thể, mới là vũ tu nhượng những tu sĩ khác chân chính e ngại địa phương.

Sinh mệnh không thôi, chiến đấu không ngừng, đây là người khác gọi bọn họ 'Người điên' nguyên nhân.

Phạm nhân bị đánh phi một cái, tựa có nhiều hơn phạm nhân xông tới, nhưng Lữ Thiên chu vi chỉ có lớn như vậy địa phương, nhiều người, nhưng chân chính có thể xuất thủ, chỉ có mười mấy người, những người này điều không phải hồng bào, không có cùng Lữ Thiên xê xích không nhiều thân thể, những người này, chỉ cần bị Lữ Thiên dính vào, chính là ngã xuống đất không dậy nổi, chỉ cần bị một quyền đánh thật, nhất định là bay rớt ra ngoài, đụng vào nhất tăng lớn nhân.

Đây là Lữ Thiên dùng Phá Phong kết quả, nếu như hấn dùng ra là Truy Hồn thập bát thức, những người này tựa không đơn thuần là ngã xuống đất đơn giản như vậy.

Long quyền phong còn đang kéo dài. .

Ngoại vi quan sát Hắc Long cùng Mạc Tà chờ người, nhìn trong quảng trường hình ảnh, miệng giương thật to, tựa hồ đã mất đi năng lực suy tư.

Tại Vũ giới, Lữ Thiên tại thiên vạn cương thi trung lấy xuống Nhân Tham Quả, lại cùng hơn mười người thần thông cao thủ đại chiến một canh giờ, lúc đó Mạc Tà hai người cho rằng, đây là nguy chiến linh công trạng, bây giờ nghĩ lại, nguy chiến linh cường đại về cường đại, nhưng điều khiển nguy chiến linh nhân nếu như không được, nguy chiến linh cường đại trở lại cũng là phí công, Lữ Thiên mặc dù có thể tại Vũ giới đạt được như vậy thành tích cao, thực lực của tự thân, mới là nguyên nhân chủ yếu.

"Thật đáng sợ, cùng chủ nhân so với, những ... này tự xưng là ác nhân, hung nhân tên, tất cả đều thành bé ngoan." Hắc Long kinh ngạc nói.

Những phạm nhân này đều là tại bên bờ sinh tử bồi hồi mấy tháng, thậm chí mấy năm, hơn mười năm phạm nhân, tài năng ở lần lượt thú liệt trung người còn sống sót, thực lực của bản thân, hung ác độc địa trình độ, đều là không thể nghi ngờ, nhưng lúc này, bọn họ lại bị một người đánh thành như vậy.

...
.
..

Ba cái canh giờ qua đi,

Ngã vào trên quảng trường nhân đã đếm không hết, nhưng các phạm nhân vẫn như cũ tại điện cuồng tấn công giữ, nhiều đường thành hung tính cùng cao ngạo, không chính xác hứa bọn họ tại một cái tân nhân trước mặt cúi đầu.

Mặc dù cái này tân nhân cường đại trở lại, lại hung ác độc địa. .

"Cho ta chen từ hần."

Hồng bào hung tợn hô, mỗi nói ra một chữ, khoe miệng tự chảy ra nhất đại cổ tiên huyết, phạm nhân trung chỉ có số ít mấy người có thể cùng Lữ Thiên so chiêu, nhưng này số ít mấy người trung, chỉ có hần còn có khí lực đứng.

Các phạm nhân đã sớm mù quáng, nghe được hồng bào nói, quyền cước cũng không cần, trực lăng lăng triều Lữ Thiên đánh tới.

Một người khua hoàn hảo thuyết, bốn phương tám hướng, tất cả mọi người đừng đánh, một cái thôi một cái đi phía trước chen, đảo mắt, mấy nghìn người liền đem Lữ Thiên chen ở tại tại chỗ, trào giảo, tư đã, đỉnh đáng, chỉ cần tại đây không gian thu hẹp có thể thi triển, đám này phạm nhân tất cả đều dùng đến.

Cũng nhiều thua thiệt Lữ Thiên thân thể mạnh mẽ, nói cách khác, nhất định sẽ bị đám này phạm nhân sanh sanh tẽ thành mảnh nhỏ.

"Đến đây đi." Bị chen ở chính giữa Lữ Thiên phát cuồng rống lên một tiếng.

Bị mấy nghìn người liều mạng gạt ra, hần đã đến rồi thừa nhận cực hạn, nếu không nhiều rèn đúc ra ý chí cường đại, chỉ sợ hần đã sớm hồng mất.

Chiến kinh. . Chiến kinh. .

"Phá Phong, phá cho ta a."

Lữ Thiên hét lớn một tiếng, quyền cước chiêu thức đã không dùng được, khí lực của hần lớn hơn nữa, cũng lớn bất quá mấy nghìn người đè ép lực, nhưng Phá Phong tiền cửu thức một thức sau cùng, chính là bả chấn kinh vận dụng đến toàn thân, trung cửu thức chiến kinh, nhất định cũng có tương tự chiêu thức.

Lữ Thiên phát cuồng nghiền ép thân thể cơ năng, nỗ lực nhượng toàn thân tại nào đó tần suất trung run rẩy.

Vù vù.

Một trận trăm muôn thanh âm ở trong đám người vang lên, nguyên bản đè ép ở Lữ Thiên mấy nghìn người, dĩ nhiên tất cả đều run rẩy, nhất chiến run rẩy, bọn họ đè ép lực cũng không có thể tập trung.

". Phá cho ta. ."

Thình thịch thình thịch thình thịch. .

Đè ép ở Lữ Thiên mấy nghìn người, như là bị cái gì đòn nghiêm trọng như nhau, tất cả đều kêu thảm bay rót ra ngoài, nặng nề ngã sấp xuống xa xa, vài cái chen tại Lữ Thiên người chung quanh, càng trực tiếp miệng sùi bọt mép.

Lữ Thiên bên người, cũng nữa không ai có thể đứng được.

"Hô, hô." Nhìn kêu thảm thiết không cảm thấy phạm nhân, Lữ Thiên ngum lớn thở hỗn hển.

Lúc này, Lữ Thiên đã cũng không hơn gì, đầy người máu ứ đọng, vốn là đồ bạch bào đã bể vãi, cả nhân bởi vì thoát lực, đã ở mất tự nhiên run rẩy. Nhưng tự này phó thể thảm đáng đáp, các phạm nhân thấy được, lại không ai cười được.

"Các ngươi có phục hay không?" Lữ Thiên hung ác vấn đạo.

"Phục? Phục ngươi đại gia."

"Phi. Ngươi tới đánh chết lão tử, xem lão tử mặt nhăn không nhú. ."

"Ồ trong mắt ta, người liên căn mao cũng không toán, muốn cho ta phục người, kiếp sau chứ."

Lữ Thiên khoe miệng kéo ra lau một cái đáng tươi cười, "Không phục? Hào, đêm mai chúng ta kế tục đả, ta muốn đánh đến các người ăn xong mới thôi?"

Lữ Thiên nói xong, chậm rãi triều Mạc Tà mấy người đi đến.

Theo Lữ Thiên rời đi, này đã định trước không bình thường một đêm đã hạ màn.

'Không phục? Đêm mai chúng ta kế tục đả.'

Những lời này là các phạm nhân đi tới Ma Phật tông sau đó, đã nghe qua hung nhất ngoan một câu nói.

Lữ Thiên bị đánh tiêu sái dạng trên mặt của, hiện ra xóa sạch đáng tươi cười, cũng là đám này phạm nhân đã gặp, đáng sợ nhất đáng tươi cười. .

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 70: Cuối năm đại thú liệt

Tầng hầm ngầm trung.

Lữ Thiên trở lại bản thân đại địa phương, Mạc Tà, Triệu Vô Cực cùng tân thu một đám tiểu đệ, vội vàng đem Lữ Thiên đỡ lấy, mấy người có ánh mắt tiểu đệ, bỏ đi ý phục của mình, phóng tới trên mặt đất, nhưng Lữ Thiên nằm xuống lại nghỉ ngơi.

"Đường chủ, không bị thương tích gì chứ." Triệu Vô Cực đỡ lấy Lữ Thiên, nhưng Lữ Thiên trước nằm xuống lại.

Lữ Thiên khoát tay áo, xuất ra một viên phương trượng cho hắn chữa thương đan, nuốt vào.

"Đường chủ, người thực sự không có việc gì sao."

Lữ Thiên liệt xuất một cái nụ cười khó coi, "Không có việc gì, đã lâu không có đánh nhau, có điểm ngứa tay."

Có điểm ngứa tay. .

Cả đám không nói gì. Đây chính là tiếp cận tam vạn phạm nhân, tất cả đều bị một mình hắn kiềm gục xuống, nhất là tới hậu một cái hạ, ngã lại cũng có thể làm cho nhân hồ khu chấn động.

"Chủ nhân, người thực sự là thái đẹp trai, một chiều cuối cùng cư nhiên kiềm đảo mấy nghìn người, chúng ta điều không phải đều bị giam cầm ở chân khí sao, người là làm sao làm được." Hắc Long ở một bên quạt phong, tiêu sảng dụng băng phu tốt nhất, nhưng ở đây nào có khối băng, có thể phiền quạt gió cũng không tệ.

"Chút lòng thành, ta là dùng võ nhập đạo, không dùng được chân khí, cũng không làm lỡ thi triển vũ kỹ."

"Chủ nhân, nếu như soái có thể làm cơm ăn nói, chủ nhân có thể nuôi sống toàn bộ Thiên Quyền đảo nhân." Hắc Long mỹ tư tư đưa ra một cái thỉnh bợ.

Lữ Thiên nở nụ cười, đoạt lấy Hắc Long trong tay cây quạt, "Đại mùa đông, phiền cái gì cây quạt, có vuốt móng ngựa công phu, ngã lại như thế từ nơi này chạy đi, cửa ải cuối năm sắp tới, ta cũng không muốn tại đây tầng hầm ngầm lý lẽ mừng năm mới."

Đi ra ngoài?

Cả đám không cười, các kinh ngạc nhìn Lữ Thiên, đi ra ngoài? Bị Ma Phật tông chộp tới, cầm giữ chân khí, lấy nhất ti nhân hồn, còn có thể đi ra ngoài sao?

Triệu Vô Cực hai người nghe được Lữ Thiên nói, gật đầu, nhưng hai người tịnh không có để ý, có Lữ Thiên quyết định là đủ rồi, đầu tiên là thu phục ba mươi danh tiểu đệ, hiện tại lại muốn ba người nơi này đều thu được dưới trướng, hai người cũng không nhận ra Lữ Thiên đây là nhất thời tâm huyết dâng trào.

"Chủ nhân, người là thuyết dẫn chúng ta đi ra ngoài?"

Lữ Thiên gật đầu, "Đương nhiên, tại đây Ma Phật trong tông, ta có thể không bảo vệ được các người mười năm."

Mười năm. Mười năm ước hẹn.

Tiểu đệ trung có rất nhiều nhân sủng sốt một chút, tựa hồ cũng đã quên chuyện này.

"Thật tốt quá. Chúng ta còn có thể đi ra ngoài. Ta Hắc Long ba mươi năm tiền bị nắm đến nơi này, những mưa gió, bao nhiêu lần chém giết, bao nhiêu lần hấn phải chết chi kiếp, ăn thịt trùng, ăn rắn mối, gặm người chết. ."

Hắc Long lệ rơi đầy mặt, những người khác nghe được Hắc Long nói, cũng đều kích động nói chuyện với nhau.

"Được rồi, không nên vô cùng lộ ra, tại ra ngoài trước khi, hết thấy đều sẽ không thay đổi, nên, còn muốn kể tục làm cái gì."

"Là. Là. ."

Mọi người nói năng lộn xộn, trên mặt mỗi người, đều hoặc nhiều hoặc ít chảy nước mắt.

.
Mấy người kích động hình dạng, xem sủng sốt Mạc Tà cùng Triệu Vô Cực, những người này chuyển biến quá nhanh đi, theo linh đồng nơi nào đi ra lúc, đám người kia còn hữu ý vô ý tính toán Lữ Thiên, ngay vừa, bọn họ còn không có nghĩ tới có thể từ nơi này đi ra ngoài, vì sao Lữ Thiên khẳng định một cái hạ chi hậu, những người này dĩ nhiên đã bắt đầu muốn những thứ này, hơn nữa điều không phải một cái, tất cả mọi người là như thế này.

Không riêng Mạc Tà hai người, liên Hắc Long chờ người cũng không hiểu, vì sao Lữ Thiên một câu nói, có thể để cho bọn họ không có chút nào suy tính tin, cái loại này tình hình, phảng phất là chân ngôn, là thánh chỉ, phảng phất Lữ Thiên chính là tại trình bày sự thực như nhau.

Cảm giác thật là kỳ quái.

. .

Ngày kế, nhà giam ở ngoài.

Một đám Ma Phật tông đệ tử, mang sơ sơ mười người đại cái sọt, triều tầng hầm ngầm đi tới.

Thủ vệ thấy bọn họ, đi ra vài cái đi hỗ trợ, "Sur huynh, lại là nhục trùng a."

Cầm đầu đệ tử cười cười, "Đám này thôi con chuột, cho bọn hấn nhục trùng đã không tệ, con chuột ăn thịt trùng, điều không phải vừa lúc sao."

Thủ vệ mang trăm điện điện cái rương, có chút vô cùng kinh ngạc, "Sur huynh, này mười người cái sọt đều là sao, thế nào lần này cho bọn hấn nhiều như vậy."

Nhắc tới cái này, cầm đầu đệ tử cao hứng, "Người không biết, cửa ải cuối năm buông xuống, Thanh Vân tông không biết nổi điên làm gì, tông môn đại bi đổi thành chinh thể thử luyện, Thanh Vân tông chủ xuất năm trăm vạn linh thạch, mãi chúng ta tam trường lão thủ hạ tất cả tù phạm, muốn tiến hành một hồi đại thủ liệt, thủ liệt trước, đương nhiên muốn đem thương thế của bọn họ đều trị một chút."

Năm trăm vạn linh thạch. Vài cái thủ vệ đã nở nụ cười, "Thanh Vân tông Tư Đồ Hạo Nhiên thế nào như thế giàu có, cư nhiên mãi tất cả tù phạm, ai được rồi, sư huynh, ở trong đó điều không phải có linh đồng chỉ tên muốn phạm nhân sao."

"Mặt trên đương nhiên biết cái này, sở hữu con mồi cũng không phải nhất định phải giết sạch, được rồi, không nên nhiều lời, vội vàng đem nhục trùng bỏ vào chứ."

"Là."

Bọn thủ vệ mở cửa lao, các đệ tử bả đại cái sọt mang đi vào.

Ừ? .

Các đệ tử mới vừa vào tới đất tầng hầm, thấy được nằm thi như nhau, nằm đầy đất phạm nhân, Ma Phật tông các đệ tử đều ngây ngẩn cả người.

"Thủ vệ, tối hôm qua chuyện gì xảy ra, đám người kia thế nào đều như vậy."

Thủ vệ đệ tử đã sủng sốt, đi tới một cái phạm nhân bên người, giơ tay lên chính là nhất roi, phạm nhân cắn răng co quắp một cái hạ, ngẩng đầu nộ trừng mắt thủ vệ đệ tử.

"Mã Đức, không chết a, thuyết, các người tối hôm qua đều làm cái gì."

Ba ba. .

Thủ vệ lại là mấy roi, phạm nhân ngẩng đầu nhìn lướt qua chu vi, "Thế nào? Thự cũng không để cho, ngươi trực tiếp làm thịt chúng ta quên đi."

"Hắc. Ngươi cho là lão tử. ."

Thủ vệ giận dữ, rút ra bên hông giới đao sẽ động thủ, bị cầm đầu nhân ngăn cản.

"Sur huynh, đây là sự đệ thất trách, tối hôm qua quả thực truyền đến thanh âm đánh nhau, nhưng ta không có để ý, trước đây bọn họ đã bình thường đánh, chỉ là ta không muốn quá bọn họ hội gây lớn như vậy."

Cầm đầu nhân gạt đầu, đi vào đoàn người, tối hậu dừng ở một nhân trước người, sờ sờ trên đất vết máu.

"Đánh nhau chứ, các ngươi đám này thôi con chuột, thật đúng là không cho nhân bớt lo, chó cắn chó chơi rất khá sao?"

Này phạm nhân lau mép một cái tiền huyết, trở mình, tiếp tục ngủ.

Cầm đầu nhân hơi giận, suy nghĩ một chút, đúng là vẫn còn không có động thủ.

"Nói cho các ngươi biết, đánh nhau có thể, chó cắn chó, tử thương nhiều ít, chúng ta Ma Phật tông cũng không quan tâm."

Cầm đầu nhân vòng vo hai vòng, xem tất cả mọi người tỉnh, tiếp tục nói, "Ta chỗ này có một tin tức tốt muốn nói cho các ngươi biết, ba ngày chi hậu, các ngươi có một nhiệm vụ lớn, trong mấy ngày này, nhục trùng quân đủ, các ngươi có thể thỏa thích đá, bị thương, tàn phế, cũng không muốn chặt, chờ ba ngày sau Thủ Liệp tràng thượng, các ngươi bị người giết, đó cũng là các ngươi đáng đời."

"Bà nhục trùng ném cho bọn họ."

Cầm đầu nhân nói một câu, thủ hạ đệ tử bà sở hữu nhục trùng vứt xuống trên mặt đất.

Trước đây các đệ tử phóng xuất nhục trùng, các phạm nhân đều đã điên cuồng cướp đoạt, ngày hôm nay phóng xuất nhục trùng hậu, chỉ có tam tam lưỡng lưỡng phạm nhân, đi tới trao nhục trùng ăn, có rất nhiều cách gần phạm nhân, thậm chí cũng không đứng dậy, chỉ chờ đến nhục trùng leo đến bên cạnh bọn họ, mới dầy bắt lại một cái, đặt ở trong miệng nhai.

Các phạm nhân phảng phất một đêm đang lúc biến thành quý tộc, không còn có vì nhục trùng vung tay hình ảnh.

Hừ. . Cầm đầu hòa thượng cả giận hừ một tiếng, mang theo người thủ hạ rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 71: Mưu sát

Thanh Vân tông, trên đại điện.

Một vị lão giả ngồi ở Đại điện chủ vị thượng, lão giả thân cao năm xích, một thân bạch bào, nơi ngực, tú một cái thật to hồ ly đầu.

Điện hạ, là một cái cùng hần đồng dạng mặc thanh niên nhân, mới hạ thủ, mới là Thanh Vân tông tông chủ, Tư Đồ Hạo Nhiên.

Lúc này, Tư Đồ Hạo Nhiên chính vẻ mặt nghi hoặc nhìn thủ tọa lão nhân.

"Yêu tiền bối, Ma Phật tông rốt cuộc có bí mật gì, thực sự giá trị năm trăm vạn linh thạch sao."

Thanh niên nhân cười, "Ta nói Tư Đồ Hạo Nhiên, ngươi thế nào như thế không phóng khoáng, thì là không đến, ngươi điều không phải cũng có thể cho của ngươi nghĩa tử báo thù sao."

Tư Đồ Hạo Nhiên nhú, "Tam công tử, ta nghĩa tử đức hạnh gì ta rõ ràng, hần sau lại phản bội lão phu, việc này đã sớm có nhân theo ta bẩm báo."

Yêu Huyền cười, "Tư Đồ tông chủ, ngươi cứ yên tâm đi, của ngươi năm trăm vạn linh thạch, sẽ cho ngươi đổi lấy một cái thiên đại kinh hi, lớn đến đủ để cho của ngươi Thanh Vân tông vượt lên trước Diệu Dương tông nông nổi, này đại giới chỉ là ngươi thay lão phu ngoại trừ Lữ Thiên, như thế có lời buôn bán, lẽ nào tông chủ không làm sao."

Nhắc tới Lữ Thiên, Tư Đồ Hạo Nhiên một trận nhủ, giữa hai lông mày cũng có nhất ti phần hận về, "Lữ Thiên thực sự tại Ma Phật tông tam trưởng lão thù hạ sao, hắn có thể hay không cầm Nhân Tham Quả đổi lấy Ma Phật tông che chở, lần này niên hội đại chiến."

Tư Đồ Hạo Nhiên còn chưa nói hết, Yêu Huyền không nhịn được cắt đứt hắn, "Tư Đồ tông chủ, ngươi cũng không cần hoài nghi cái này, hoài nghi cái kia, ta Yêu Hồ tộc thủ đoạn chắc chắn sẽ không thối, nếu không tộc của ta bận tâm nhiều lắm, chuyện tốt bức này, đã không tới phiên trên đầu của ngươi."

Tư Đồ Hạo Nhiên nhanh lên vẻ mặt mỉm cười đón ý nói hùa, Yêu Hồ tộc đại danh, hắn vẫn là biết.

Yêu Huyền gật đầu, "Vi bỏ đi của ngươi nghi ngờ, đây là một quả Tầm Bảo châu, lão phu tự đưa cho ngươi, chờ lại nhìn thấy cùng linh đồng giao chiến người nọ, ngươi tí mĩ cảm thụ một chút, nếu như hắn là Lữ Thiên, người mang kỳ bảo Nhân Tham Quả, ta Tầm Bảo châu sẽ phát sinh chói mắt từ quang nếu như điều không phải, lần này năm trăm vạn linh thạch, lão phu thay ngươi ra."

"Tầm Bảo châu. Tổng ta?"

Tư Đồ Hạo Nhiên mừng rỡ, nguyên lai trên thế giới này thật có bầu trời rơi nhân bánh chuyện tốt, năm trăm vạn linh thạch, khoái móc rỗng Thanh Vân tông nhiều năm tích súc, Tầm Bảo châu, chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết gì đó, Lữ Thiên, trên người càng có mấy mai Nhân Tham Quả, thì là không có Yêu Huyền nói chí bảo, những ... này đã cũng đủ hấn mạo hiểm

Đây là hạnh phúc sao, tới quá đột nhiên.

Yêu Huyền cùng Tam công tử nhìn nhau liếc mắt, khóe miệng không đời phát giác thêm nhất ti cười nhạt, "Đây là Tầm Bảo châu, tông chủ cũng không cần tri hoãn."

Tư Đồ Hạo Nhiên thận trọng tiếp nhận Tầm Bảo châu, trên mặt vẻ mừng rỡ như điên không chút nào che giấu, "Tạ tiền bối, ta đây phải đi làm, cái này đi làm."

Tư Đồ Hạo Nhiên nói, đã đi ra đại điện.

...

..

Tư Đồ Hạo Nhiên đi rồi, Tam công tử cùng Yêu Huyền lúc này mới nở nụ cười, "Này cái gì Tư Đồ Hạo Nhiên, thật đúng là vụng về, cái này tin."

Yêu Huyền cười, "Lão phu nói những câu là thật, hấn vì sao không tin."

Tam công tử sắc mặt cứng đờ, "Trưởng lão sẽ không thực sự bả những ... này đều cho hấn chứ, Tầm Bảo châu cùng Nhân Tham Quả."

"Đương nhiên hội cho hết hấn, chỉ cần Lữ Thiên đã chết, Vũ giới tìm không được ta Yêu Hồ tộc trên đầu, những ... này vật ngoài thân, đều không coi vào đâu."

Tam công tử sắc mặt xấu xí, "Trưởng lão, đáng giá sao, đây chính là thế gian ít có thiên địa chí bảo, Vũ giới nhân, liên Vũ đảo đều đi không được, đáng giá chúng ta như thế đại phí chu chương sao."

Yêu Huyền tựa hồ nghĩ tới điều gì, thờ dài, "Vũ giới, bị ngươi trong tưởng tượng, còn muốn đáng sợ đa, vũ tu chỉ cần thức tỉnh vũ mạch, đều có thể đi ra Vũ đảo, ngươi lẽ nào cho rằng Vũ giới đám kia đại lão, cũng không có thức tỉnh vũ mạch sao, ngày đó truyền khắp Vũ giới lương đạo thanh âm, ngươi cũng nghe đến rồi, dĩ Kim Đan kỳ cảnh giới, có thể đem thanh âm truyền khắp toàn bộ Vũ giới, vậy muốn dạng gì tu vi, vũ tu đã từng huy hoàng, đã từng bá đạo, là các ngươi đám này tiểu bối căn bản không tưởng tượng nổi."

"trưởng lão ngày đó còn nói."

"Tìm chủng tộc khác cùng nhau hướng vũ tu yếu nhân sao?" Trưởng lão cười khổ một tiếng ". Ai. Ngươi có thể cầm ta Thái thượng trưởng lão lệnh đi chủng tộc khác thử xem, cùng ta Yêu Hồ tộc giao hảo, hội uyển chuyển từ chối một phen, không tiếp thu ta Yêu Hồ tộc, sẽ trực tiếp đem ngươi đuổi ra ngoài, có chút cùng vũ tu giao hảo chủng tộc, thậm chí sẽ đem ngươi đánh giết vừa thông suốt, sau đó sẽ đem ngươi ra bên ngoài."

A. .

Tam công tử sắc mặt càng thêm khó coi, "Vậy chúng ta bây giờ."

"Giết Lữ Thiên mới là trọng trung chi trọng, chỉ cần Lữ Thiên đã chết, không cần chúng ta muốn Cửu Âm, Vũ giới tự nhiên sẽ bả Cửu Âm đưa đến trước mặt ngươi."

Tam công tử lần thứ hai cao hứng, "Đúng, vậy trước tiên giết Lữ Thiên."

Ha ha. Ha ha. . Trên đại điện, một lớn một nhỏ, hai hồ ly bên nhìn nhau cười.

Tầng hầm ngầm trung.

Lại là hai ngày, mỗi đến ban đêm, tầng hầm ngầm trung sẽ truyền đến hô quát cùng tiếng kêu thảm thiết.

Thủ vệ các đệ tử đã thông qua cửa ngầm quan sát qua, mỗi đến giờ tỵ, các phạm nhân sẽ đại chiến một trận, có hai phe nhân, nhất phượng ít người, nhất phượng nhiều người, ba ngày qua luôn là như vậy, thẳng đến tối hậu, ít người nhất phượng chỉ còn lại có hơn mười nhân hậu, trong phòng giam mới yên tĩnh xuống tới.

Bọn thủ vệ đã thở phào nhẹ nhõm, hai ngày qua, bọn họ không phải là không có quản quá, nhưng chỉ muốn bọn họ ly khai, các phạm nhân lập tức tự đại chiến, hơn nữa đám này phạm nhân vừa thú vừa cứng, đối với bọn họ những ... này thủ vệ bất tiết nhất cổ, coi như là khoái bị đánh từ phạm nhân, mặc cho bọn họ tùy tiện khảo vấn, phạm nhân chính là không nói ra hai phe nhân thủ lĩnh là ai.

Lữ Thiên cũng không có lo lắng, những phạm nhân này môn không có loại nhu nhược, trái lại một cái bỉ một cái hung ác độc địa, theo trận đầu đại chiến, bọn họ toàn quân bị diệt là có thể nhìn ra, hơn nữa phạm nhân đúng Ma Phật tông cừu thị đến mức tận cùng, đã không thể nào biết khai ra hẩn lai.

Hai ngày qua, bọn thủ vệ nhìn đã không sai, tiền một ngày chiến đấu, có mấy nghìn nhân quy thuận Lữ Thiên, ngày đầu tiên đại chiến, chỉ có mấy nghìn nhân không có quy thuận Lữ Thiên, đến ngày thứ hai, không phục Lữ Thiên, chỉ còn lại có số ít hơn mười người.

Hai ngày qua đi, tất cả phạm nhân, tất cả đều nhận thức Lữ Thiên làm chủ, cùng Lữ Thiên định ra rồi mười năm ước hẹn, nhưng Vô Tự thư chỉ tiếp bị trong đó năm nghìn nhân, nguyên nhân không cái khác, Vô Tự thư trang đầu, đã viết đầy tên, không còn có một cái không đương.

Những người này đều phát tâm ma huyết thế, thì là không có bị ghi chép tiến Vô Tự thư, cũng đều đúng Lữ Thiên duy mệnh là từ, tâm ma huyết thế, chỉ cần phát thế nhân phản bội lời hứa, khi hẩn ngày sau tu luyện trung, sẽ có tâm ma quấy nhiễu, muốn tu luyện đều khó khăn, chớ đừng nói chỉ là đột phá đến cao cấp hơn đoạn. Tâm ma huyết thế, có thể nói là tu sĩ trung, phi thường cảm ky một cái thế ngôn.

Đám người kia đúng Lữ Thiên duy mệnh là từ, đương nhiên không chỉ là này một nguyên nhân, tối hôm qua đại cục định ra sau đó, Lữ Thiên hướng hồng bảo muốn mấy bình rượu, thành công giải khai một trăm danh phạm nhân phong ấn, đây mới là đám này phạm nhân chân chính đúng Lữ Thiên duy mệnh là từ nguyên nhân, chạy ra Ma Phật tông, là các phạm nhân nằm mơ bình thường mơ tới chuyện tình, hiện tại giải khai phong ấn, cái này mộng đẹp thì có biến thành sự thật cơ hội.

Lúc này, sắc trời đã sáng choang, Lữ Thiên đang ở tầng hầm ngầm trong góc uống rượu ngon, hồng bảo xem như trước kia lão đại, lộng điểm hảo tửu tự nhiên không là vấn đề, các tiểu đệ dưới đất tất các ngõ ngách nghỉ ngơi, nói là nghỉ ngơi, nhưng thấy thức quá Lữ Thiên giải khai phong ấn hậu, ai còn ngủ được, đám này phạm nhân tuy rằng nằm, nhưng ánh mắt đặt ở Lữ Thiên trên người.

Bắt đầu, Lữ Thiên cũng bị bọn họ nhìn sợ hãi, sau lại từ từ tập thói quen, đối lại là người nào, chỉ sợ cũng phải là bọn hẩn bộ đáng này, Lữ Thiên không để cho bọn họ giải khai phong ấn, nhất là bởi vì thời cơ không được, hai là sợ đám người kia gây ra loạn gì, bị Ma Phật tông nhân nhận thấy được.

Chỉ giải khai phong ấn này một trăm nhân chính là một trận rồ, thậm chí có vài cái kêu gào san bằng Ma Phật tông, những người này bị lãnh tinh đồng bạn ngăn lại, tu vi của bọn họ có gọi hay không đắc quá Ma Phật tông không nói, chỉ cần tam trường lão trong tay Dẫn Hồn trượng, một cái ý niệm trong đầu, là có thể muốn những người này tính mệnh.

Thẳng đến đám người kia triệt để tỉnh táo lại, Lữ Thiên mới kế tục bố trí, bả những người này dựa theo Lữ gia quân phối trí, chia làm bốn bộ, Hôi Y bộ, Thanh Y bộ, Bạch Y bộ, cùng Hồng Y bộ, Hồng Y quân giao cho hồng bảo chương quản, là bốn chi trong quân số người nhiều nhất một chi, không có nhớ nhập Vô Tự thư hai vạn năm nghìn nhân, tất cả đều sắp xếp Hồng Y quân, Hôi Y quân về Hắc Long, là do tu vi cao nhất tu sĩ tạo thành, Thanh Y quân về Mạc Tà, Bạch Y quân về Triệu Vô Cực, hai chi quân không có gì đặc biệt, nhưng có Triệu Vũ quân mưu lược quân trận, cùng Mạc Tà rất sợ chết, hai chi quân tại lãnh đạo của bọn họ hạ, cũng sẽ không thường thường phạm phạm.

Rất sợ chết, chỉ cần tại trung thành đầy đủ thời gian, sẽ biến thành một loại đặc thù ưu điểm.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Tỷ đấu

Tầng hầm ngầm trung.

Ba. . Một tiếng tiên hường, cắt đứt đang ở nghỉ ngơi các phạm nhân.

"Sở hữu phạm nhân, tới cửa lai tập hợp."

Ngoài cửa truyền đến thủ vệ đệ tử thanh âm của.

"Ủ? Điều không phải ba ngày mới đã sao, lúc này mới ngày thứ hai, gọi người tập hợp làm cái gì?"

"Ma Phật tông nhân lại trừu cái gì phong."

"Mã Đức, ta mất ngủ nhất túc, lúc này mới mới vừa ngủ. ."

Các phạm nhân mạn thôn thôn tập hợp đến rồi cửa.

Bên ngoài là vài cái thủ vệ đệ tử, trong viện càng đứng mấy trăm danh Ma Phật tông đệ tử, tất cả đều cảm vũ khí, hung thần ác sát nhìn chăm chăm các phạm nhân.

Thủ vệ đệ tử phải tự cho gần nhất phạm nhân mấy roi, "Nhượng cái gì, nhượng cái gì, chừng môn phương trượng sợ các người ngu si, gọi lôi ra các người tới lĩnh lợi, đều theo ta đi."

Thủ vệ phát phát tay, Ma Phật tông các đệ tử tiến lên, xua đuổi phạm nhân triều phía sau núi đi đến.

Lữ Thiên tại trong đội ngũ, cấp hồng y khiến cho cái nhan sắc, hồng y gạt đầu, từ từ thoát khỏi đội ngũ.

. .

Phía sau núi,

Vốn là Thú Liệp tràng sơn lâm trung, xây dựng năm cái lâm thời bình thai, bình thai bên trái, ngồi đầy quần áo đẹp để quý giá hoặc là tu vi cao thâm quý nhân, bình thai hữu biên, chính tề đứng mấy nghìn danh tông môn đệ tử.

Tông môn đệ tử, đều là một ít mà là chừng hai mươi tuổi thiếu niên, các trên mặt đều là gương mặt kiêu căng vẻ, một thân thanh sắc quần áo nịt, trên ngực, viết một cái thật to 'Thú' tự.

Những thứ này là Thanh Vân tông đệ tử? Bọn họ lại muốn làm cái trò gì, Lữ Thiên khẽ nhíu mày, bốn phía quan sát một phen, tại một chỗ cao sườn núi thượng, thấy được hai cái trường bông, bên ngoài lều một cái treo "Trang" tự một cái treo 'Nhân' tự.

Bọn họ đây là muốn khai đồ cục, lẽ nào thú liệp muốn đổi thành lôi đài chiến sao, bọn họ tại làm cái trò gì. .

. .

Cách đó không xa một cái trong lều, Tư Đồ Hạo Nhiên thấy các phạm nhân tới, hơi nhắm mắt, thoạt nhìn là nhất phó thờ ơ hình dạng, nhưng tâm thần của hắn, lại chìm vào chiếc nhẫn trữ vật của mình trung.

'Sáng, là từ quang, không sai, Lữ Thiên khẳng định ở nơi này đàn phạm nhân trung.' nhắm mắt Tư Đồ Hạo Nhiên lộ ra vẻ mừng rỡ như điên, nỗ lực thật lâu, mới đem sao động tâm tình bình phục lại đi.

"Ngô lão phương trượng, các phạm nhân cũng tới, chúng ta là không phải có thể bắt đầu." Tư Đồ Hạo Nhiên bên trái, ngồi chính là Ma Phật tông phương trượng.

Ma Phật tông phương trượng sắc mặt không thích, nhìn thoáng qua hắn, lại nhìn một chút ngồi bên cạnh Kim Ngũ.

"Tư Đồ Hạo Nhiên, người rốt cuộc làm cái trò gì, tại sao phải làm ra cái lôi đài chiến, trực tiếp một hồi thú liệp bắt hảo sao, người sẽ không nghĩ đến người ra năm trăm vạn linh thạch, liên lão phu đều có thể bài bố chứ."

Tư Đồ Hạo Nhiên tâm tình thật tốt, không có để ý, "Làm sao sẽ, ta đây là nhượng các đệ tử làm quen một chút phạm nhân bên ngoài, đột nhiên một hồi thú liệp chiến, các đệ tử trong kinh hoảng, gặp phải quá lớn thương vong."

Phương trượng lúc này mới gạt đầu, đám này phạm nhân hung ác phi thường, có chuẩn bị tâm lý hoàn hảo, không có chuẩn bị tâm lý, đích xác hội tạo thành rất lớn thương vong.

"Kim đà chủ, người xem nì."

Kim Ngũ không nhịn được phát phát tay, "Nhanh lên bắt đầu đi, ta nói Tư Đồ Hạo Nhiên, ta nghe nói người và Lữ Thiên cũng có đại thù, hôm nay người không đi tìm hắn, lại chạy đến nơi đây lộng cái gì đệ tử thử luyện."

Tư Đồ Hạo Nhiên cười cười, "Kim đà chủ, Tư Đồ là thấy đà chủ đại nhân giá lâm, lúc này mới làm ra như vậy một hồi thú liệp, cấp đà chủ trợ trợ hứng, về phần Lữ Thiên sao, ở nơi nào tìm điều không phải tìm, nói không chừng hắn tự ở chỗ này đây."

Tư Đồ Hạo Nhiên nói xong, phá lên cười, cười rất đắc ý.

Nhưng lời này phương trượng nghe được, lại nhủ mảy, "Tư Đồ tông chủ, ngươi có ý tứ, ngươi là thuyết Lữ Thiên bị ta giấu ở Ma Phật tông? Ngươi cũng biết ta Ma Phật tông những ... này kim chủ môn, mỗi ngày muốn hỏi bao nhiêu lần Lữ Thiên hành tung, hẳn phải ở chỗ này, sớm đã bị ăn đầu khóp xương cũng không còn dư lại "

"Sao dám sao dám, ta chỉ là thuận miệng nói, phương trượng không lấy làm phiền lòng."

Tư Đồ Hạo Nhiên biểu hiện ra nói chân thành, ngực lại nhạc khai liễu hoa, một đám vụng về hòa thượng, Lữ Thiên ở nơi này lý, Nhân Tham Quả gần ngay trước mắt, những ... này hòa thượng bắt lại Lữ Thiên, cư nhiên cũng không có phát hiện thân phận của Lữ Thiên, không công tiện nghi hẳn Tư Đồ Hạo Nhiên.

Phương trượng hừ một tiếng, ý bảo thủ hạ, tuyên bố bí tái bắt đầu.

..

"Bí tái bắt đầu, thủ luân, do thú liệp phương tuyền trạch con mồi."

Lữ Thiên trầm tư, bị một tiếng tuyên cáo cắt đứt.

Bí tái bắt đầu, do Thanh Vân tông đệ tử tuyền trạch đối thủ? Lữ Thiên triều xa xa nhìn lại.

Trên lời đài, năm cái Thanh Vân tông đệ tử đã đứng lên trên, vẻ mặt kiêu căng nhìn các phạm nhân.

"Trong các ngươi người nào cực mạnh, bắt đầu cùng ta tỷ thí một chút, yên tâm, ngày hôm nay ta không giết người."

"Đúng, ta chỗ này cũng không cần phế vật, nếu như bắt đầu cái phế vật, ta phải giết hẳn."

Tông môn đệ tử phách lối hô, căn bản không bả đám này phạm nhân đề vào mắt.

Mạc Tà hai người vây quanh ở Lữ Thiên bên người, "Đường chủ, muốn tìm vài cái Thiên phu trưởng đi tới sao."

Lữ Thiên nhìn về phía Hắc Long, Hắc Long nhưng là gương mặt chẳng đáng, "Chủ nhân, không thích nghe bọn họ kêu gào, giết bọn hắn còn dùng Thiên phu trưởng, tùy tiện một cái cũng có thể giết chết đám này mao đầu tiểu tử."

Lữ Thiên gật đầu, "Vậy ngươi tìm vài nhân chứ, ta không muốn xuất hiện vô vị tử thương "

Hắc Long lên tiếng, tùy tiện chỉ vài nhân, "Các ngươi năm cái đi tới, không nên gấp gấp giết chết bọn họ, có thể tha bao lâu, tự tha bao lâu."

Được rồi.

Các phạm nhân đã sớm không nhẫn nại được, đối với Thanh Vân tông mà nói, bọn họ là con mồi, liệp sát bọn họ, có thể được đến tông môn thưởng thức, đối với đám này phạm nhân mà nói, Thanh Vân tông đệ tử làm sao điều không phải con mồi, giết bọn họ, không chỉ ... mà còn tài năng ở Lữ Thiên trước mặt biểu hiện một phen, còn có thể đoạt mấy viên đan dược ha ha, đan dược, đây chính là bọn họ mong nhớ ngày đêm gì đó.

Trên lời đài, bao phủ một quang trảo.

Mấy phạm nhân nhảy lên lời đài, phong ấn tu vi lực lượng trong nháy mắt tiêu thất, các phạm nhân sáng khoái hoạt động hạ thủ chân.

Các phạm nhân sáng khoái, Thanh Vân tông đệ tử lại nhủ mảy, không cái khác, đám này phạm nhân thật sự là thú quá.

Một cái Thanh Vân tông đệ tử nắm lỗ mũi, "Đây là cái gì vị, ngươi là theo nhà vệ sinh lý bỏ ra sao, lẫn xuống đi, nhượng mấy người mặc sạch sẽ bắt đầu."

Phạm nhân nhìn tên đệ tử này, một trận cười nhạt.

Thanh Vân tông đệ tử giận dữ, "Giả cảm vô diếc, ta đây tự làm thịt ngươi."

Nói, đệ tử song thủ kháp cái ấn quyết, một đạo băng lam sắc đao khí triều phạm nhân bổ tới.

Dĩ nhiên là băng thuộc tính chân khí, thiên tài đệ tử, quả nhiên không phải nói nói.

Đối diện phạm nhân không có kinh hoàng, nhiều bất năng sử dụng chân khí, các phạm nhân đã dưỡng thành một loại đặc thù chiến pháp, phạm nhân chân khí vận đến hai chân, cả nhân triều hai bên trái phải lóe lên, ngay sau đó, vài bước vọt tới đệ tử này trước mặt, một quyền triều Thanh Vân tông đệ tử ném tới.

Cận chiến?

Đám này phạm nhân, cư nhiên am hiểu hơn cận chiến.

Lữ Thiên tại hạ mặt nhiên gắt đầu, trách không được Hắc Long tự tin như vậy, bất thành linh cận chiến thủ đoạn, hơn nữa các phạm nhân hung ác tàn nhẫn, đám đệ tử này môn thi là tu vi lực cao nhất trù, cũng sẽ không là các phạm nhân đối thủ.

Thanh Vân tông đệ tử thiên tài danh hào cũng không phải đến không, thấy phạm nhân cư nhiên cận chiến đấu, cuống quýt giơ tay lên đón đỡ, trên cánh tay, đã bám vào số lớn băng thuộc tính chân khí, liên nhiệt độ chung quanh, đều giảm xuống không ít.

Băng thuộc tính chân khí tại mùa này thi triển, uy lực không thể nghi ngờ lớn hơn nhiều, xem tên đệ tử này nụ cười tự tin sẽ biết, lưỡng quyền nếu như đánh trúng, phạm nhân nhất định sẽ phi thường chật vật.

Ba.

Một tiếng vang nhỏ, phạm nhân đánh ra một quyền dĩ nhiên là hư chiêu, cùng Thanh Vân tông đệ tử tiếp xúc trong nháy mắt, biến quyền là chưởng, dụng bám vào đại lượng chân khí bàn tay, bắt được tên đệ tử này quả đấm của, thân thể lại văng hai bên trái phải nhanh chóng đi.

Thanh Vân tông đệ tử kinh hãi, phản ứng mau nữa, đã so ra kém phạm nhân dự mưu đã lâu nhất chiêu.

Tên đệ tử này vừa muốn né tránh, bị phạm nhân từ phía sau lưng giữ lại cái cổ.

"A. Thà ta tiểu sư đệ, bằng không ta đem ngươi băm thây vạn đoạn."

"Mau buông ra hân, trận này chúng ta nhận thua."

"Nhanh lên dừng tay, không phải cho ngươi từ rất khó xem."

Thanh Vân tông trận doanh thế nào đã không nghĩ tới sẽ là cái tràng diện này, nhất thời hồng, các kêu la, nhất phó muốn xông lên tư thế.

Phạm nhân cười hắc hắc, cũng không có trực tiếp vận gãy người này cái cổ, mà là bả y phục của mình ở tại người này miệng mũi thượng.

"Thiên chi kiêu tử, hắc hắc. Bây giờ còn nghĩ thôi sao. ."

Ngô ngô.

Tên đệ tử này không thở nổi, sắc mặt một trận thanh hồng, không biết hân là chần lè nghĩ như thế nào, cư nhiên bỗng nhiên tuôn ra mình hộ thể chân khí, phạm nhân một cái cánh tay thế nhưng lực ở cổ của hân, hân này nhất bạo, quả thực bả phạm nhân đánh bay, nhưng đầu của hân, đã theo phạm nhân thân thể, té bay ra ngoài.

Trong vòng mấy cái hít thở, một gã Thanh Vân tông thiên tài đệ tử thân thủ dị xử. .

"A. Tiểu sư đệ."

"Ta muốn làm thịt ngươi."

Sống sờ sờ nhéo hạ đầu, dưới Thanh Vân tông đệ tử, kia gặp qua loại tràng diện này, các hét to sẽ xông lên lôi đài.

Phạm nhân cười nhạt nhìn một đám đệ tử, liếm liếm vẩy ra đến khoe miệng thượng tiên huyết.

"Vừa tới tợ nhìn thấy các ngươi tại ta Ma Phật tông kêu gào. ."

Một đạo thanh thúy đồng âm vang lên, vừa muốn vọt tới Thanh Vân tông đệ tử tất cả đều bay ngược trở lại, kim quang lóe ra, một đũa bát tuổi hài đồng, rơi vào trên lôi đài.

"Là hân. Ma Phật tông linh đồng."

Mới vừa rồi còn vẻ mặt phách lối phạm nhân, thấy linh đồng hậu, rung mình một cái, thận trọng triều hai bên trái phải nhích lại gần.

"Thối con chuột, cút nhanh lên xuống phía dưới." Linh đồng nhìn liền chưa từng nhìn hân, hai mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm dưới lôi đài các phạm nhân.

"Ngươi biết ta là tìm ngươi tới, lên đây đi."

Chương 73: Quỷ dị linh đồng

Trên lôi đài,

Linh đồng về mặt hung ác nhìn các phạm nhân, Lữ Thiên nhú, tài phán sừng sờ, các phạm nhân nghi hoặc, nhưng phía dưới đồ khách cũng không phạm.

"A? Ai vậy nhà con nít, chạy tới nơi này đảo cái gì loạn, đây là điều không phải phá hủy quy củ của sông bạc."

"Đứng, chúng ta hoài nghi vừa Thanh Vân tông đệ tử, chính là hấn hạ độc thủ giết chết. Thối tiền, lần này không tính là."

"Thối tiền, thối tiền."

Thanh Vân tông tính anh đệ tử phần thắng rất lớn, một đối một đánh cuộc cùng thú liệt bất đồng, là một so một cố định bồi suất, rất nhiều đồ khách đều đề ép Thanh Vân tông sẽ thắng, tưởng đại kiếm một bả, ai biết, kết quả sẽ là như vậy.

Có một đồ khách kêu la, thì có rất nhiều người ồn ào, không được chỉ chốc lát, lôi đài bên trái khu vực đã nhượng thành một mảnh.

Trong lều Ngô lão phương trượng sắc mặt xấu xí, chỉ cần không phải kẻ ngu si, đều biết Thanh Vân tông đệ tử là bị phạm nhân giết chết, nhưng, tại tài phán còn không có tuyên án tiền, linh đồng sấm lên lôi đài, đúng là Ma Phật tông phá hư quy củ, trận đấu này... ít nhất ... Thắng hơn một trăm vạn linh thạch, thối tiền, đây chính là một trăm vạn linh thạch a. . , thế nhưng không lùi nói, nhiều như vậy kim chủ ồn ào, hấn Ma Phật tông danh tiếng sẽ phá hủy.

Bên ngoài lều đã bị đồ khách vi đầy, đều la hét muốn Ma Phật tông thối tiền. Nhân viên tay chân luống cuống nhìn phương trượng.

Tư Đồ Hạo Nhiên chân mày cau lại, linh đồng lên đài, không nên cùng Lữ Thiên đánh một trận, Lữ Thiên nếu như bị linh đồng ăn, Nhân Tham Quả hấn đã có thể không lấy được.

Tư Đồ Hạo Nhiên chấp tay, "Phương trượng, nhà ngươi linh đồng thái hội đảo loạn chứ, không chỉ ... mà còn tự tiện xông vào lôi đài, còn muốn giết chết một cái phạm nhân, ta thế nhưng ra năm trăm vạn, mua tam trưởng lão thủ hạ chính là sở hữu phạm nhân, nhà ngươi linh đồng làm như vậy, không hợp quy củ chứ."

Phương trượng sắc mặt càng thêm khó coi, cấp tam trưởng lão khiến cho cái nhan sắc.

Tam trưởng lão đứng dậy thi lễ một cái, "Tư Đồ tông chủ, một cái phạm nhân mà thôi, tông chủ cũng không cần tích cực, không được, ta trở về ngươi mười vạn linh thạch, này cũng có thể chứ."

Một bên là mười vạn linh thạch, một bên là Thượng Cổ thập đại linh căn trung Nhân Tham Quả, chính là kẻ ngu si cũng biết thế nào chọn.

"Đương nhiên không được, đây là tín dự vấn đề, mười vạn linh thạch có thể mua một cái phạm nhân, lẽ nào mười vạn linh thạch cũng có thể mua ngươi Ma Phật tông tín dự sao, ta không đồng ý."

Đồ khách thấy bên trong đã rùm beng, kêu la càng mạnh hơn, Kim Ngũ buồn cười nhìn một màn này.

Phương trượng sắc mặt càng thêm khó coi, "Đại trưởng lão, ngươi đi cùng linh đồng nói một chút, nhượng hấn về trước Ma Phật điện đi, nhân viên, thối tiền chứ, người thắng, đã nhất định thưởng cho bọn họ."

Nhị trưởng lão lên tiếng trả lời đi ra lều lớn.

Nhân viên gạt đầu, đã đi ra ngoài - trưởng.

"Chư vị, an tĩnh một chút, đúng là ta Ma Phật tông linh đồng phá hư quy củ, trận đấu đánh cuộc thế đánh bạc, chúng ta hội đủ số hoàn trả, chư vị hiện tại có thể đến nhân viên nơi nào linh hội thế đánh bạc, người thắng đã không cần lo lắng, nên cấp nhiều ít linh thạch, ta Ma Phật tông một khối cũng sẽ không ít cho."

Nhị trưởng lão nói xong, đồ khách môn trên mặt lộ ra sắc mặt vui mừng.

Thấy đồ khách môn an tĩnh lại, trưởng lão chuyển hướng lôi đài, "Linh đồng đại nhân, ngài còn là đi về trước đi, một cái trận tu mà thôi, phương trượng đã ứng, chờ ngày hôm nay qua đi, phương trượng hội tổng mười người trận tu đến Ma Phật điện, linh đồng có thể tùy ý cùng bọn họ tỷ đấu."

"Đúng vậy, một cái tiểu oa nhi, mau về nhà bú sữa mẹ đi thôi."

"Cút nhanh lên, đừng chậm trễ bọn lão tử thắng tiền. ."

Dưới lời đài đồ khách môn đã phụ họa đứng lên.

Linh đồng một đôi hung thần đôi mắt nhỏ nhìn quét một vòng, nhìn một chút lều lớn tiền nhị trưởng lão, vừa liếc nhìn cách đó không xa khả ái con nít. Trong mắt hung ác độc địa thoáng lui đi một ít.

"Hừ. . Ta tự cho hấn cái mặt mũi."

Linh đồng vẫn chưa nói hết, một bên khả ái con nít đánh cái phật lễ, "A di đà phật, linh đồng đại nhân, chúng ta còn là trở về đi."

Khả ái con nít vừa nói xong, linh đồng sắc mặt trong nháy mắt lạnh xuống, "Vô liêm sỉ, các ngươi đều muốn thay ta làm chủ, ngày hôm nay ta hết lần này tới lần khác không đi."

Linh đồng nói xong, không bao giờ ... nữa xem nhị trưởng lão liếc mắt, quay đầu lạnh lùng nhìn chăm chăm Lữ Thiên, "Ngươi con này thói con chuột, lên cho ta lai."

Ừ? . Lữ Thiên chau mày.

Lữ Thiên nhú, tịnh không phải là bởi vì cái này đồng tử ác độc ngôn ngữ, mà là hai cái này con nít kỳ quái biểu hiện, cái này ác đồng tử đã muốn rời khỏi, cái kia khả ái con nít lại làm điều thừa khuyên nhủ, mà hấn khuyên can hoàn, cái này linh đồng trái lại không đi.

Đồ khách môn châm chọc chửi rủa, ác đồng tử cũng không có ở ý, cái kia ác đồng tử thật là bởi vì nhất cú khuyên can, mà tức giận sao? Lữ Thiên nghi ngờ nhìn về phía dưới lời đài khả ái con nít, khả ái con nít về mặt mỉm cười, đã ở nhìn hấn, thấy Lữ Thiên nhìn qua hậu, oa nhi này oa còn bắt đắc dĩ đánh cái phật lễ.

Hay là tự mình nghĩ nhiều chứ.

...

Lều lớn ngoại.

Nhân viên đứng ở trưởng tiền, "Chấp thuận linh đồng lên đài tỷ đấu, chư vị cũng có thể áp thắng thua, bồi suất còn là một so một, chư vị, mau nhanh đặt tiền cuộc chứ, linh đồng lựa chọn đối thủ, tại một phút đồng hồ trong vòng lên đài, tiếp thu linh đồng khiêu chiến."

Đã? Vậy đã chứ.

Lữ Thiên đi lên lời đài, linh đồng tuy rằng hung tính mười phần, sau khi biến thân tốc độ đã thật nhanh, nhưng hấn khi dễ khi dễ tiên tu tạm được, cùng chuyên chú cận chiến tu sĩ đấu đứng lên, này linh đồng thật đúng là không có nhiều ưu thế.

"Bồi suất còn là một so một? Thực sự sao, ta áp một trăm linh thạch, đồ cái này phạm nhân thắng."

"Ta đã áp cái này phạm nhân, ta áp một nghìn khối linh thạch."

Đồ khách môn hưng phấn, thì là cái kia về mặt hung ác hải tử thiên tài đi nữa, theo trong bụng mẹ mà bắt đầu tu luyện, bây giờ có thể cao bao nhiêu tu vi, theo bọn họ, cái này căn bản là một cái phúc lợi trang.

Trưởng trung Ngô lão phương trượng cũng cười, áp chứ, áp càng nhiều càng tốt, mấy ngày hôm trước tại trên đại điện, Lữ Thiên bày binh bố trận đối kháng linh đồng, bà linh đồng đánh phi thường chặt vật, nhưng lời đài mới có nhiều, bị đại điện nhỏ gấp mấy chục lần, nhỏ như vậy trong không gian, có thể hay không bố trí xuất một cái nhất giai trận pháp cũng khó nói, nhưng một cái trận tu cùng linh đồng cận chiến? Kết quả cũng không dụng suy nghĩ.

Tư Đồ Hạo Nhiên kiến Lữ Thiên lên đài, ngực có chút nóng nảy, "Phương trượng, ta thế nhưng tìm tiền, thì là người này đã chết, thì thế ta cũng muốn lập trở lại làm bốn thúc, ngươi Ma Phật tông bắt năng tùy ý xử trí."

Phương trượng trừng hấn liếc mắt, hừ lạnh một tiếng.

...

Trên lời đài.

Ác đồng tử thấy Lữ Thiên lên đài, lộ ra thị huyết đáng tươi cười.

"Người nhất gan tu sĩ, lần trước không cẩn thận, bị ngươi cầm cái kỳ quái hạp tử đánh lén một cái hạ, ngày hôm nay ta muốn nuốt sống ngươi."

Lữ Thiên mỉm cười, "Kỳ quái hạp tử, ta chỗ này còn có rất nhiều, ngươi hôm nay tới tìm Lữ mỗ, có đúng hay không còn muốn thử xem"

Muốn chết. .

Ác đồng tử quái khiếu một tiếng, nhanh như hổ đói vồ mồi như nhau, hai tay nhỏ bé loạn thành một cái quái dị độ cung, triều Lữ Thiên mãnh nhào tới.

Đây là hồ chảo? .

Lữ Thiên nhìn ác đồng tử khiếp sợ nhân song thủ, hơi ngậy người, một người võ công cao tới đầu, mô phỏng theo giống như nữa, chung quy cũng chỉ là mô phỏng theo, mà giờ khắc này ác đồng tử song thủ, chính là hoạt thoát thoát hồ chảo.

Hắn điều không phải kim điều biến hình yêu sao?

Lữ Thiên né tránh, dụng chân khí bám vào tại đồng tiền trung, lần thứ hai triều bốn phía văng ra, lõi đài không gian tuy nhỏ, nhưng bố trí cái đơn giản hoá bản Kim Quang trận đã không thành vấn đề, Kim Quang trận, hẳn ngày đó tại Ma Phật điện bố trí quá, thuộc về thiên phòng hình trận pháp, có lợi cho đoạn hậu cùng ẩn nấp hành tung, loại trận pháp này vốn là rất tiêu xảo, nữa rơi trong đó công kích bộ phận, lõi đài điểm ấy không gian vậy là đủ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Quỷ dị liên tục

Trên lõi đài.

Ác đồng tử một bên công kích, một bên quái khiếu, vô luận hắn thế nào công kích, chính là không gặp được Lữ Thiên mấy may.

Lại lừa lẫn lộn, cự mạng xoay người, Lữ Thiên nhìn như ngốc vô cùng động tác, luôn có thể hiểm mà lại hiểm tránh thoát ác đồng tử công kích.

Một khắc đồng hồ, Lữ Thiên ngoại trừ chặt vật né tránh, chính là ném bắt tay vào làm trung đồng tiền, không chút nào hoàn thủ động tác.

Lữ Thiên bình tĩnh, đồ khách môn có thể phần nộ rồi, này không phải cái gì phúc lợi trang a, không có bị này lại cái hồ bẫy rập.

"Mã Đức, lại là cái phế vật, lão tử ba nghìn linh thạch lại muốn mức nước trôi."

"Nhân viên, quý khách khu 13 hào, mỗi một vạn nhà cái thắng."

"Oa tử, đánh chết hắn, túm cánh tay của hắn, đâm bụng của hắn a."

Đồ khách môn loạn thành một đoàn, cái khác lõi đài tuy rằng cũng có tranh đấu, nhưng cơ bản chưa từng nhân chú ý.

Trong lều, Tư Đồ Hạo Nhiên gương mặt mỉm cười, nghĩ không ra Lữ Thiên đi một chuyến Vũ giới, lại có cao như vậy bản lãnh, Vũ giới quả nhiên là một chỗ lịch luyện địa phương tốt.

Trừ hắn ra, những người khác đều kinh ngạc nhìn Lữ Thiên lõi đài, mặc dù Lữ Thiên biểu hiện rất chặt vật, nhưng có thể ở tại đây, đều là các tông tông chủ, trưởng lão, người nào không có mấy phần nhãn lực, 'Lũ khù vác cái lu chạy' bốn chữ này, dùng để hình dung thời khắc này Lữ Thiên, lại không quá thích hợp.

"A. Thối con chuột, nguoi lại trốn, có tin ta hay không để cho bọn họ đem nguoi buoc lai."

Ác đồng tử là thật nóng nảy, bất luận là linh xảo xà hình, còn là cương mãnh tượng trùng, chính là không gặp được Lữ Thiên mấy may.

Lữ Thiên chỉ là một mặt né tránh, trong tay đồng tiền bị hắn đá hết, Kim Quang trận đã bố trí xong, nhưng hắn không có gặp phát động, vì vậy ác đồng tử biểu hiện, quả kinh người.

Nếu như nói ác đồng tử chỉ là hồ chảo rất giống, Lữ Thiên cũng không về phần giật mình, nhưng này đồng tử dùng ra xà hình, thì dường như hóa thành một cái nhảy đánh lên độc xà, dùng ra tượng trùng, đồng tử thì dường như hóa thân thành một con hung mãnh man tượng. Bất luận dụng ra chiêu thức gì, hắn đều có thể hóa thân thành loại này mãnh thú.

Cái này thái kỳ, chẳng lẽ hắn là bách thú hóa thân thành yêu quái sao. .

"Linh đồng đại nhân, thượng thiên có đức hiếu sinh, nguoi còn là thu tay lai chứ. Nam mô quan thế âm. ."

Ngay hai phe giằng co không dưới lúc, khả ái con nít thay đổi lúc trước mỉm cười, đổi thành nhất phó ngày tận thế hình dạng, tự mình đều niệm nổi lên

kinh văn.

Lữ Thiên không có để ý, còn là né tránh ác đồng tử công kích.

Ác đồng tử cũng không có nghe hấn khuyến cáo, còn là hung mãnh công kích tới Lữ Thiên.

Xà hình, hồ phác, hùng bão, tượng trùng. . Nhất thức thức, không ngừng tái diễn.

Lại là hơn mười chiêu quá khứ, kiến ác đồng tử không có gì hoa dạng, Lữ Thiên hơi thất vọng, chuẩn bị phát động Kim Quang trận, lại phản thường hấn vài cái túi thuốc nổ quên đi.

Lữ Thiên vừa muốn phát động trận pháp, dị biến nổi bật, tấn công ở giữa không trung ác đồng tử mãnh liệt dừng một chút, mê man rơi trên mặt đất, rơi xuống đất trong nháy mắt, bị lúc trước càng hung, càng ác khí thế, theo ác đồng tử trên người của phát sinh, này đồng tử cư nhiên cùng một con chân chính mãnh thú như nhau, song thủ hai chân chắm đất, khoe miệng càng để lại ác tâm nước bọt.

Bất hảo. Này căn bản không phải yêu.

Ngay đồng tử biến hóa trong nháy mắt, Ma Phật tông hộ sơn trận pháp một trận rung động, số lớn tử khí cùng oán khí triều Lữ Thiên lôi đài nhào tới.

Những người khác chỉ thấy thiên khung đột nhiên biến đổi, chu vi đã biến thành đũa tay không thấy được năm ngón đêm tối.

"Thế nào thiên đột nhiên đen, chuyện gì xảy ra."

"Là Ma Phật tông phát động hộ sơn đại trận, lại đã xảy ra biến cố gì."

"Ta chỉ là tới nơi này tiêu khiển, Ma Phật tông sự tình có thể không có quan hệ gì với ta a."

Đỗ khách môn hoảng loạn.

Lều lớn trung, Ma Phật tông lão phương trượng sắc mặt kịch liệt biến hóa, thận trọng nhìn thoáng qua bên người mấy vị tông chủ, mấy vị tông chủ gương mặt mờ mịt, Từ Đồ Hạo Nhiên kinh ngạc đứng lên, gương mặt lo lắng nhìn lôi đài phương hướng, mà Kim Ngũ chỉ là hơi liếc mắt một cái thượng, tràn đầy nụ cười nhìn hấn một cái.

Kim Ngũ cư nhiên đã sớm biết bí mật của hấn.

Lão phương trượng thở dài nhẹ nhõm, chỉ cần Kim Ngũ không chất vấn là tốt rồi, người khác, hấn vẫn là không có nhiều lắm bận tâm.

.

Trên lôi đài, Lữ Thiên đã không trì hoãn nữa.

Này không phải cái gì đồng tử, hiển nhiên chính là một con không có thành hình Sát.

Hơn nữa con này Sát hai lần biến hóa, tất cả đều cùng này khả ái con nít có liên quan, nếu như đây là trùng hợp nói, thế gian vừa khớp cũng quá nhiều, cái kia khả ái con nít, nhất định cũng không phải thứ tốt gì.

Sát loại vật này, không cần kiếp này Kim Đan kỳ tu vị, chính là ở trên địa cầu, Lữ Thiên là bình vương thời gian, tự giết qua mấy con, không có thành hình Sát, chỉ cần bị một cái lựu đạn đập trúng, là có thể nổ hấn hài cốt không còn.

Lữ Thiên song thủ bấm tay niệm thần chú, "Trận. Khởi."

Kỳ thực có dậy hay không trận cũng không sao cả, bốn phía đã đưa tay không thấy được năm ngón, nhưng Lữ Thiên vì phòng bị lều lớn trung những cao thủ, còn là phát động Kim Quang trận.

Một đạo kim quang trong bóng đêm sáng lên, dường như cứu thế ánh sáng như nhau, thứ nhân không mở mắt ra được.

Lại là chiều này. Phương trượng chau mày, trên mặt hiện ra lau một cái vẻ lo âu.

"booo, booo."

Một trận nổ, nếu như mới vừa là cứu thế ánh sáng, như vậy vài đạo nổ chính là hy vọng tiếng.

Vài tiếng nổ qua đi, khắp bầu trời hắc vụ biến mất, đỗ khách môn khôi phục thị giác.

Nhìn nữa trên lôi đài, ác đồng tử kéo dài hơi tàn ghé vào lôi đài trong một cái góc, Lữ Thiên cả người tiên huyết, chỉ một quyền đầu cách ác đồng tử mặt chỉ có bán tắc cự ly, cả điều cánh tay trắng kiện nổi gân xanh, tựa hồ không đành lòng hạ xuống một quyền này như nhau, mà cánh tay hấn thượng, đắp một con trắng noãn tay nhỏ bé, một cái vẻ mặt khả ái đồng tử, chính vui cười nhìn Lữ Thiên.

"Hắn là Sát."

"Người bất đồng dạng là vũ tu sao?"

"Người muốn cùng Lữ mỗ sinh tử một hồi?"

"Ha ha. Nếu như là Phong Thiên nói với ta những lời này, ta nhất định sẽ sợ đến cũng không dám ra ngoài nữa, người? Không xứng cùng ta nói những lời này."

"Người nghĩ làm sao?"

"Làm sao? Chỉ cần người bất phôi chuyện tốt của ta, ta sẽ không làm khó người."

Khả ái đồng tử cười, buông lỏng ra Lữ Thiên cánh tay của, Lữ Thiên đã chậm rãi đứng lên.

"A di đà phật, xin hãy thí chủ đi từ bi vi hoai, hướng chi, hắn vẫn một cái hài tử."

Lữ Thiên đã tượng mô tượng dạng làm cái phật lễ, "Tiểu hòa thượng, là ta sát khí quá nặng, tại hạ thụ giáo."

"Thiện tai thiện tai." Khả ái đồng tử cười, cồng lên ác đồng tử, phi thân khiêu xuống lôi đài.

"Này. Vậy làm sao toán, vừa chúng ta cũng không thấy, lui về thề đánh bạc, lần này cũng không có thể toán."

"Thối, thối, thối đại gia người, rõ ràng là cái này phạm nhân thắng, nếu không cái kia tiểu hòa thượng ngăn, này phạm nhân một quyền tự đánh bẻ đầu của hắn."

"Vậy cũng không được, tiểu hòa thượng kia xông vào lôi đài, ai biết. ."

Đang .

"Nhà cái thắng. ."

Lần này tài phán học tỉnh, không đợi đồ khách môn võ tổ, trước tuyên bố nhà cái thắng.

"Này không được chứ. Ma Phật tông thái già dối."

"Mới tuyên bố."

Thanh âm phản đối càng ngày càng nhỏ, trong lòng bọn họ đều hiểu, thượng một ván kỳ thực chính là bọn họ thua, Ma Phật tông bả tiền vốn trở về cho bọn hắn, đã là ít có nghiệp giới lương tâm, nếu như bọn họ lần nữa khóc lóc om sòm xấu lắm, Ma Phật tông hòa thượng không có thể như vậy cái gì thiện nam tín nữ.

Từ từ, thanh âm phản đối biến mất.

. .

Lều lớn trung, Ngô lão phương trượng nhìn đi xuống lôi đài Lữ Thiên, trong mắt hỏa tựa hồ muốn phun ra ngoài, hàm răng giáo đắc khách vang lên, nếu không bận tâm đến lần trước linh đồng giao phó, chỉ sợ hắn đã sớm xuất thủ diệt Lữ Thiên.

Tư Đồ Hạo Nhiên tràn đầy may mắn, nụ cười trên mặt không thêm che giấu.

Kim Ngũ đã hơi thường thức nhìn Lữ Thiên, tuy rằng không biết Lữ Thiên dùng thủ đoạn gì, nhưng có thể đánh bại một con gần thành hình Sát, bản thân chính là thực lực chứng minh, nếu như điều không phải trường hợp này, phỏng chừng hắn đều phải mở miệng yếu nhân.

Dát. Dát.

Đột nhiên, một tiếng hạc ré từ đằng xa vang lên, một đạo bóng trắng, chui vào Ma Phật tông hộ sơn đại trận, trực tiếp rơi xuống sông bạc trước lều.

Trưởng trung các vị tông chủ hâm mộ nhìn Kim Ngũ, chỉ có xếp vào đẳng cấp đại tông môn, mới có năng lực cung cấp nuôi dưỡng truyền tin tiên hạc.

"Tiên hạc, là ai tìm bản đà chủ." Kim Ngũ hơi nghi hoặc.

"Đà chủ, là A Tam thuyết có tình huống khẩn cấp bẩm báo, cũng không có nói cho ta biết, là chuyện gì."

Nga? .

A Tam, trước đó vài ngày bản thân phái hắn giám thị hai đại chiến linh thú, lẽ nào chúng nó có cái gì dị động sao.

"Hào, bản đà chủ cái này trở lại ."

Kim Tam về mặt sắc mặt vui mừng, cùng mấy người cáo từ một cái hạ, xoay người đi ra lều lớn .

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Chân chính phật tu

Một tòa tàu cao tốc trôi tại Thiên Quyền đảo thượng khoảng không, tàu cao tốc phong cách cổ xưa đại khí, thân thuyền thượng về một viên to lớn cổ thụ.

Thuyền trung, Kim Ngũ về mặt sắc mặt vui mừng nhìn trước mắt một phần địa đồ. Thỉnh thoảng giơ tay lên trung họa bút, tại địa đồ thượng câu siết cái gì.

Bản tiền, là một cái một thân lục y, phong trần một môi hán tử.

Kim Ngũ hài lòng gõ xuống bàn, "A Tam, hôm nay Không Tước yêu đã triều tới bên này, ta quả nhiên không có đoán sai, bảo vật, ngay Ma Phật tông trung, ha ha."

Hán tử thi lễ một cái, "Chúc mừng đà chủ, buồn cười Tư Đồ Hạo Nhiên, còn tưởng rằng chỉ có hán biết Lữ Thiên hành tung."

"Lữ Thiên." Kim Ngũ hai mắt híp lại, "Hán chỉ là trong tay ta một con cò, một viên khiêu xuất Ma Phật tông bí mật quân cò, Nhân Tham Quả là đồ tốt, nhưng chung quy chỉ là tây tử hoán huyết được liệu mà thôi, ăn Nhân Tham Quả, cảnh giới của ta có thể đột phá, nhưng nếu như ta lấy được vật này, Diệu Dương tông? Ha ha. ."

Hán tử ôm quyền, "Đà chủ, Thiên Quyền đảo thượng tu sĩ, căn bản không có cùng đà chủ cướp đoạt tư cách, nhưng, Không Tước yêu nhưng là cái phiền phức, tu vi cao tuyệt không nói, bản tính càng hung ác độc địa tàn bạo, hán một đường sờ trôi qua những tông môn này, tất cả đều bị hán làm hỏng, người phạm tử thượng vô số,... ít nhất ... Có mấy mươi người quốc gia bị nó tiêu diệt."

Kim Ngũ gật đầu, "Ta còn muốn kháo nó tìm được bảo tàng, mặc dù là cái phiền phức, nhưng ta bây giờ còn bắt nắn động nó. Truyền lệnh đệ tử, khởi động tàu cao tốc, rất xa treo ở Không Tước yêu phía sau."

"Là."

Hán tử gật đầu, đi ra ngoài.

..

Ma Phật tông

Phượng trọng cùng vài tên trưởng lão khẩn trương nhìn chăm chú vào trên giường hẹp đồng tử.

"Đại trưởng lão, linh đồng thể nào, hội sẽ không ảnh hưởng ngày sau tu hành."

Bị kêu làm đại trưởng lão hòa thượng, lắc đầu.

Hai bên trái phải, một cái lão hòa thượng lại thờ dài, "Phượng trọng, người vẫn là như vậy khẳng khẳng một mực, người xem một chút hán, điểm nào như linh đồng, ăn thịt người, uống nhân huyết, người một ngum một cái linh đồng kêu, lẽ nào người không cảm thấy đuối lý sao."

Phượng trọng sắc mặt hơi giận, quay đầu không để ý tới lão hòa thượng.

Lão hòa thượng lần thứ hai chỉ vào mấy vị trưởng lão, "Còn có các người, ta phật tông thành Ma Phật tông, đều là người môn những ... này vô liêm sỉ một tay tạo thành, ta đã nói bao nhiêu lần rồi, linh thạch, chỉ là vật ngoài thân, ta phật tông tu chính là tâm, là phật tâm, các người. Các người. Khái khái khái khái."

Phượng trọng cấp đại trưởng lão khiến cho cái nhan sắc, đại trưởng lão gật đầu, "Người kêu gào, bà Thái thượng trưởng lão diu về cốc, ân sư, lần sau có nữa trị bệnh cứu người chuyện, ngài cũng không cần đích thân đến, nhưng tứ trưởng lão lại là được, ngài đều lớn tuổi như vậy."

Ai . Lão hòa thượng nặng nề thờ dài.

Vài cái tiểu hòa thượng tiến đến, đỡ lão hòa thượng đi ra.

Lão hòa thượng đi xa, phương trượng cầm lấy một cái theo ác đồng tử thân thượng lấy ra thiết phiến, đặt ở trong tay hung hăng xoa nắn, không bao lâu, thiết phiến bị chà xát thành bột phấn.

"Phương trượng, không nên tức giận, Thái thượng trưởng lão một bộ, đã sớm quá hạn, người xem hấn khoái chứng đắc Bồ Tát quả vị, nhưng ngay cả Kim Đan kỳ tiểu tu đều đánh không lại."

"Đúng vậy phương trượng, hiện tại Khổng Tước yêu vào Thiên Quyền đảo, nhất định là hướng về phía ta Ma Phật tông bảo vật tới, chúng ta còn là ngấm lại thế nào cứu linh đồng chứ."

Hừ. . Phương trượng tức giận hừ một tiếng, cầm trong tay toái mảnh vụn ném xuống đất, cau mày nhìn linh đồng.

. ."Ha ha. Khổng Tước tới sao, phế vật này trong lúc vô ý điều động hộ sơn đại trận lực lượng, nhượng bảo quang tiết ra ngoài, thật đúng là thành sự bất túc, bại sự có thừa đồng tây."

A? . .

Đột như kỳ lai thanh âm, nhượng Ma Phật tông các đại lão ngây ngẩn cả người, cái thanh âm này bọn họ rất quen thuộc, nhưng nói ra lời nói này, lại vô luận như thế nào, cũng không phải là hấn có thể nói đi ra ngoài.

Thiên điện trung, chuyển ra một nhân, chính thị vẫn đi theo linh đồng bên người, tự xưng linh nô khả ái đồng tử.

Nhưng này khả ái đồng tử, lúc này lại mặt lạnh, không chút nào bình thường cười ha ha đáng đáp.

"Người." Phương trượng nhíu, muốn hỏi cái gì, nhưng không có hỏi lên.

"Ta cái gì ta?"

Khả ái đồng tử tựa hồ chán ghét trong không khí vị đạo trường nào đó, song thủ trống rỗng giờ giờ, một trận gió to trống rỗng dựng lên, bả vừa Thái thượng trưởng lão ngồi cái ghế, đã dùng qua trà cụ, sờ qua gì đó, tất cả đều thổi tới ngoài điện, nhưng xuất kỳ là, lớn như vậy phong, mấy người quần áo và đồ dùng hàng ngày tóc, nhưng không có bị gọi lên chút nào.

Hảo thủ đoạn cao minh. . Mấy người càng kinh ngạc.

"Sau đó đừng cho lão đầu kia tới nơi này, nhờ có linh đồng cơ hồ bị đánh tan, nếu như hoàn hảo lúc, gặp phải lão đầu kia, bằng vào khí tức, là có thể đem hấn trùng tẩn."

Bên cạnh tam trưởng lão không thích ứng được thiện đồng tử bộ dáng bây giờ, "Thái thượng trưởng lão liên rất nhiều nhị đại đệ tử đều đánh không lại, nào có người nói khoa trương như vậy."

Thiện đồng tử nhìn thoáng qua tam trưởng lão, bàn tay trống rỗng huy một cái hạ.

Ba. .

Nhất thanh thúy hưởng, tam trưởng lão bay ngược ra hơn mười thước xa, ngã xuống đất hôn mê bất tỉnh.

"Người mới là thành sự bất túc, bại sự có thừa phế vật, gần chứng đắc Bồ Đề quả vị phật tu, nào có đơn giản như vậy."

Tựa hồ các đại lão còn không có hồn quá thần lai, liên tam trưởng lão bị đánh ngã xỉu, đều không ai quá khứ kiểm tra, các ngạc nhiên nhìn thiện đồng tử.

Thiện đồng tử không để ý mấy người ngạc nhiên ánh mắt, đi tới ác đồng tử thân vừa, tỉ mỉ đánh giá, "Đi cấp linh đồng lộng ba cái Kim Đan kỳ tu sĩ lại, nhượng hấn ăn sẽ không chuyện, nhớ kỹ, chỉ cần nhị trưởng lão môn hạ phạm nhân."

A. .

Một đám đại lão được nghe lại thiện đồng tử nói, này mới hồi phục tinh thần lại, đây là cái kia mặc cho đánh chửi, chỉ biết A di đà phật thiện đồng tử sao?

Các trưởng lão nhìn về phía phương trượng, phương trượng nhìn kỹ liếc mắt thiện đồng tử, "Án đồng tử nói đi làm."

.

Tầng hầm ngầm trung.

Lữ Thiên ngồi xếp bằng, bên người là Mạc Tà cùng một đám tu vi bất phàm phạm nhân.

Lữ Thiên dấn dập thê thảm, một thân quần áo mới, lần thứ hai bị nổ thành vãi, trên mặt trên người, bị hỏa dược huân đen kịt. Nhưng vết thương trên người, cũng đã tốt không sai biệt lắm.

Gần gũi kíp nổ túi thuốc nổ, bà ác đồng tử tặc đến gần chết, chính hắn cũng không tiện quá, mặc dù chỉ là dụng lưu hoàng yên tiêu làm thành túi thuốc nổ, uy lực bị kiếp trước thủ lỗi kém xa, nhưng trang hỏa dược hạp tử, nhưng là Lữ Thiên dựa theo lưu đạn hình thức, bà hạp tử hóa thành mấy trăm cái cao thấp bình quân mảnh đạn, bạo tạc đứng lên, uy lực như nhau kinh người.

Này không, đi Lữ Thiên như vậy cường độ thân thể, đều bị hỏa xuất vô số vết thương, thiếu chút nữa bị thiên đao vạn quả, cũng nhiều một có phương trượng cho chữa thương đạn.

Thấy Lữ Thiên không có việc gì, Mạc Tà cùng Triệu Vô Cực liếc nhau, mừng rỡ thương thức bắt tay vào làm trung thiết hạp tử.

"Đây thật là thứ tốt a, cái gì phi kiếm tiên pháp, chưa từng thứ này hảo sử." Mạc Tà mỉm cười nói.

Triệu Vũ gật đầu, "Quả thực, không cần tu vi, là có thể bộc phát ra uy lực lớn như vậy, đây mới thật sự là bảo mệnh thủ đoạn."

Hai người nói chuyện với nhau trung, lại thấy vòng ngoài phạm nhân một trận âm ỉ, hai người nhìn lại, là hồng y từ bên ngoài đã trở về, phía sau còn theo cái gần đất xa trời lão tăng.

"Hồng y đã trở về, ai, phía sau hắn thế nào còn theo cái hòa thượng."

"Cẩn thận một chút, người này có lẽ chỉ có biến." Triệu Vô Cực cảnh giác, bà túi thuốc nổ bỏ vào trong lòng.

Xa xa, hồng y vẻ mặt sắc mặt vui mừng đã đi tới, đi theo phía sau một cái lão tăng, nơi đi qua, sở hữu phạm nhân đều đứng lên, song thủ tạo thành chữ thập, triều lão tăng đánh phật lễ.

Nga? . . Hòa thượng này, còn có rất nhiều phạm nhân đều nhận thức hắn, thế nào đám này phạm nhân đúng hòa thượng này không nề ác, trái lại còn lên phật lễ.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thàn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 76: Thái thượng trưởng lão

Ma Phật tông lý, khắp nơi lộ ra cô quái, Lữ Thiên cũng bị các phạm nhân tiếng ồn ào giết mình tỉnh giấc, cau mày nhìn về mặt sắc mặt vui mừng hồng y.

"Chủ nhân. . Ngươi đã tỉnh, thương thế khá một chút sao." Cách thật xa, hồng y liền thấy Lữ Thiên.

Lữ Thiên gật đầu, "Vị này chính là?"

Lão tăng tiến lên nhất bộ, "A di đà phật, tiểu thí chủ, ta là Phật tông Thái thượng trưởng lão."

Nga? . . Ma Phật tông nhân.

Lữ Thiên ngực trầm xuống, đứng dậy cấp hòa thượng thi lễ một cái, "Không biết Ma Phật tông tiền bối, tìm ta một cái phạm nhân là có cái gì phân phó."

"Chủ nhân, ngươi không nên hiểu lầm, đại sư thế nhưng thế ngoại cao nhân, cùng Ma Phật tông nhân không giống với, có bao nhiêu thứ Ma Phật tông phải xử từ một ít phạm nhân, cũng là đại sư cứu." Hồng y ở một bên giải thích.

Lữ Thiên nhìn hồng y liếc mắt, không nói gì.

Lão tăng song thủ tạo thành chữ thập, "Tiểu thí chủ đúng Phật tông nhân có oán hận, cái này ta biết, Phật tông mấy vị trưởng lão, bao quát tam trưởng lão, đều là ta trước kia đệ tử, đáng tiếc, bọn họ đi vào lạc lối, ta Phật tông danh tiếng, cũng bị bọn họ làm hỏng."

Ma Phật tông cũng đã có ngũ đại đệ tử, tại hơn nữa các nơi quản sự, các vị trưởng lão, lão tăng này cao hơn ngũ đại đệ tử xuất bảy cái bối phận. Người

này dĩ nhiên là mấy vị trưởng lão đích sư phó. . Thật là cao bối phận.

"Tiền bối kia tìm ta có chuyện gì sao."

Lão tăng cười, "Tiểu thí chủ không cần như thế xa lạ, nguoi có thể nhận thức cái này."

Lão tăng nói, thả ra mình công đức kim quang, công đức kim quang vừa ra tới, toàn bộ tầng hầm ngấm bị một cỗ an tĩnh tường hòa bầu không khí bao phủ, kim quang xoay quanh một trận, tại lão tăng sau đầu hình thành một cái vòng sáng, lại có hơn phân nửa ngưng tụ thành thực chất.

"Bái kiến Bồ Tát."

"Khấu kiến Bồ Tát."

Các phạm nhân thấy lão tăng Bồ Tát kim quang, nhất tề quỳ mọp xuống đất.

Bồ Tát quả vị? Lão hòa thượng này dĩ nhiên sắp chứng đắc Bồ Tát quả vị. .

Lần này, quả thực bả Lữ Thiên kinh trụ, phật tu sự tình, hẩn thánh Mặc Tà nhắc qua, phật tu, tu chính là La Hán cùng Bồ Tát, tu La Hán hòa thượng, sức chiến đấu rất mạnh, chủ giết chóc, nhưng giết chóc thái thịnh, lại cùng phật pháp đi ngược lại.

Cửu nhi cửu chi, tựu xuất hiện một loại khác phật tu, tu Bồ Tát, tu Bồ tát hòa thượng, tu chính là phật tâm, 'Quét rác chỉ thương con kiến hôi mệnh, yêu quý phi nga sa tráo đèn' chính là bọn họ tôn chỉ, đám người kia sức chiến đấu rất thấp, nhưng phòng ngự của bọn họ lực, so với cùng giai tu sĩ cường xuất vài cái đẳng cấp.

Đương nhiên, đây chỉ là là đối tu sĩ mà nói, đúng yêu ma quỷ quái mà nói, bọn họ chân chính sợ, còn là tu Bồ tát phật tu, tu Bồ tát phật tu, chỉ cần là hộ thể phật quang, là có thể đem cùng giai yêu ma quỷ quái, thực lực áp chế đến phân nửa dưới, hơn nữa bọn họ biến thái lực phòng ngự, thật dễ cho những quỷ kia vật thúc thủ vô sách.

Thấy được Bồ Tát kim quang, Lữ Thiên cấp lão tăng thi lễ một cái, "Nguyên lai đại sư phật pháp như vậy tinh thâm, Lữ mỗ thất lễ."

Lão tăng thở dài, "Ai. , cũng lạ không được người bên ngoài, đều là lão nạp quản giáo vô phương, dạy ra vài cái đồ đệ, bả ta Phật tông danh tiếng làm hỏng."

Hồng y ở một bên cảm thán, "Đại sư nói quá lời, cha mẹ sinh con trời sinh tính, các hữu bất đồng, Phật tông biến thành như bây giờ, vô luận như thế nào cũng lạ không đến đại sư trên đầu."

Lữ Thiên ở một bên khẽ gật đầu, "Đại sư, lần này tới tìm Lữ mỗ, chẳng biết có gì chỉ giáo."

Lão tăng lắc đầu, từ trong lòng ngực xuất ra một viên hắc phật châu, "Tiểu thí chủ nhân trung long phượng, chỉ giáo chưa nói tới, ta thánh hồng y thuyết, tiểu hữu chuẩn bị mang các phạm nhân đào tẩu, ta chỗ này có một viên phật châu, là ta Phật tông tiền bối lưu lại phật bảo, có thể đối phó linh đồng như vậy yêu tà, hy vọng có thể giúp đỡ tiểu hữu."

Đối phó linh đồng phật châu?

Linh đồng bản thân là Sát, Ma Phật tông hộ sơn đại trận ngoại, tràn ngập số lớn tử khí cùng oán khí, bọn họ muốn chạy trốn, nhất định phải sấm hộ sơn đại trận, có này phật châu, phiền phức sẽ ít đi rất nhiều.

Lữ Thiên tiếp nhận phật châu, thi lễ một cái, " là nhiều tạ ơn đại sư, bức này trần quý phật bảo, chờ chúng ta chạy ra Ma Phật tông, nhất định sẽ gọi người trả lại."

Lão tăng đánh cái phật lễ, "Tiểu thí chủ không cần đa lễ, đây là ta Phật tông tạo ra nghiệt, ta làm như vậy, cũng là muốn nhượng nhân quả báo ứng có thể ít một chút, tiểu thí chủ, lão nạp liền cáo từ, hy vọng chúng ta lần sau tái kiến thời gian, điều không phải tại đây âm u trong phòng giam."

"Tống cao tăng."

"Tống Bồ Tát."

..

Nhìn lão hòa thượng đi xa, Triệu Vô Cực cùng Mặc Tà xông tới, hồng y đã tranh công đường như, xông tới.

Hồng y gương mặt ngạo kiều vẽ, "Thế nào, chủ nhân, này cao tăng không bình thường chứ, tùy tiện tống xuất một cái phật bảo, chỉ là nhìn như vậy giữ, là có thể làm cho tâm thần sáng khoái."

Lữ Thiên bả phật châu thu vào chiếc nhẫn trữ vật trung, sắc mặt thay đổi, thay đổi phi thường nghiêm khắc, "Hồng y, nguoi đều đúng hòa thượng này nói gì đó."

Hồng y bị đột nhiên tới trách cứ, lộng bối rồi, "Chủ nhân, làm sao vậy, lão hòa thượng này bình thường giúp chúng ta, ngày hôm nay ta mua xong rượu, đi

Thú Liệp trăng bố trí chủ nhân giao cho ta đông tây, vừa vặn gặp đến đại sư, đại sư vốn là muốn đem phật bảo cho ta, ta nói ra chủ nhân chuyện, hẳn lúc này mới theo tới kiến chủ nhân, ta cũng không có nói với hắn cái gì."

"Vậy là tốt rồi." Lữ Thiên thờ phào nhẹ nhõm.

"Chủ nhân, đại sư có vấn đề gì không, người mới vừa rồi còn thật tốt, thế nào đột nhiên hoài nghi khởi hắn."

Lữ Thiên hừ một tiếng, "Hồng y, không nên đem hòa thượng này nhìn quá đơn giản, đổi thành người là phật tu, người có thể dạy xuất bốn cái tội ác chồng chất đồ đệ sao."

Hồng y kinh ngạc, "Chủ nhân, người là thuyết. ."

Lữ Thiên gật đầu, "Không sai, hay là vài cái trưởng lão bây giờ sở tác sở vi, chính là hòa thượng này tí mỉ an bài, để cho bọn họ không tự chủ đi đến bây giờ nóng nổi."

Tê. .

Mấy người đảo hút một cái lương khí, đúng như Lữ Thiên theo như lời, Phật tông biến thành Ma Phật tông, thật đúng là mấy cái này trưởng lão một tay tạo thành.

Mạc Tà bưng tỉnh đại ngộ gật đầu, "Đường chủ, quả thực như lời người nói, trước đây Phật tông là một chỗ phật tu thánh địa, Ma Phật tông danh tiếng, là ngàn năm trước, mấy cái này trưởng lão tiền nhiệm hậu, mới truyền tới."

Nghe được tất cả mọi người nói như vậy, hồng y nóng nảy, "Chủ nhân, ta. Ta không biết."

Lữ Thiên nhìn hồng y đáng vẻ lo lắng, cười cười, hồng y tên đã ở Vô Tự thư thượng, hẳn là nhất định sẽ không phản bội.

Lữ Thiên an ủi vỗ vỗ hồng y vai, "Ta tin tưởng người, lúc ban đầu ta đã tin tưởng lão hòa thượng này."

"Tạ ơn chủ nhân. Tạ ơn chủ nhân." Hồng y vui mừng quá đổi, một cái kính cấp Lữ Thiên thi lễ.

"Đường chủ, nếu quả thật như đường chủ theo như lời, lão hòa thượng này là đây hết thấy người khởi xướng, hẳn có mục đích gì nì, hẳn tại sao muốn làm như vậy." Triệu Vô Cực vấn đạo.

Nghe được Triệu Vô Cực nói, Mạc Tà đã nhú mày, quả thực, hẳn tại sao muốn bả Phật tông bị hủy, làm ra một cái xú danh chiêu giữ Ma Phật tông lại.

Lữ Thiên thường thức nhìn thoáng qua Triệu Vô Cực, "Cái này, ta cũng không biết, nhưng, mặc kệ hẳn vì sao làm như vậy, đều không có quan hệ gì với chúng ta, chúng ta chỉ là một đám muốn đảo sinh phạm nhân mà thôi."

Này.

Triệu Vô Cực sắc mặt xấu xí, "Đường chủ, lão hòa thượng này đã đem chúng ta đi mưu hại, chúng ta lúc này muốn không đếm xỉa đến, sợ rằng không dễ dàng."

Lữ Thiên gật đầu, "Quả thực, tận lực tranh thủ chứ, hy vọng, chúng ta chỉ là lão hòa thượng trong tay, râu ria một con cò."

Nói xong, Lữ Thiên thờ dài, nhìn lướt qua chiếc nhẫn trữ vật trung phật châu, quý trọng như vậy phật bảo đều cho mình, sẽ là râu ria quân cờ sao.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 77: Thú liệp bắt đầu

Cửa ải cuối năm buông xuống, Thiên Vũ đại lục, rất nhiều địa phương giăng đèn kết hoa, vui sướng.

Nhưng Vô Tẫn hải Thiên Quyền đảo thượng, nhưng là tiếng kêu than dậy khắp trời đất, tử khí trùng thiên.

Không Tước yêu tàn sát bừa bãi, nơi đi qua, tất cả đều bị đập chỉ là bạo ngược yêu thú giết chóc không còn, vì thế, còn rước lấy không ít trừ ma vệ đạo

chi sĩ, nhưng phổ thông Khổng Tước, có thể tu luyện tới gần hóa thành nhân hình nông nổi, vậy muốn bao nhiêu thần thông, tới những ... này vệ đạo sĩ, căn bản không có nhân là đối thủ của nó.

Chỉ là ba năm nhốt, bị Khổng Tước yêu tiêu diệt quốc gia, thì có mười mấy, từ thương phổ thông bách tính đâu chỉ hàng tỉ, Thiên Quyền đảo thượng, từ khí cùng oán khí hầu như ngưng tụ thành thực chất, thế nhưng, lớn như vậy lượng từ khí cùng oán khí, lại vẫn không có Ma Phật tông thượng ngưng tụ đa.

Một cái Phật môn thánh địa, cư nhiên sinh ra một con gần biến hình hung sát, như thế kỳ hoặc chuyện, đương nhiên không thể gạt được một ít hữu tâm nhân mắt, thì là Ma Phật tông thượng tà khí, đã đến có thể ảnh hưởng người khác mệnh cách nông nổi, nhưng lại Ma Phật tông tiêu khiến nhân không chỉ không ít, trái lại bị dĩ vãng càng nhiều.

Ma Phật tông, đông như trảy hội, vãng lai tu sĩ, nói liền không dứt, đều nói là tới xem trận này khó gặp đại thủ liệt, nhưng chân chính đặt tiền cuộc đánh cuộc, lại không có bao nhiêu.

Thú Liệt tràng, một hồi mấy vạn tu sĩ đại thủ liệt tiến hành, dựa theo dĩ vãng, các phạm nhân tiến nhập Thú Liệt tràng, đều đã một đoạn thời gian thời kỳ dưỡng bệnh, bọn họ sẽ tìm chỗ trốn đứng lên, nhất là bởi vì, đột nhiên khôi phục tu vi, các phạm nhân có chút không thích ứng, nhị, chính là các phạm nhân không có vũ khí, có trong khoảng thời gian này, bọn họ có thể dùng đầu gối, thạch đầu, làm ra một ít vũ khí sắc bén, như vậy chống lại thủ liệt giả lúc, mới sẽ không ăn quá lớn một.

Thế nhưng lần này, lại cùng dĩ vãng bất đồng.

Tam vạn phạm nhân, tất cả đều tụ tập ở tại Thú Liệt tràng trung một cái trong sơn cốc, không có trốn, không có che lấp, cứ như vậy trực lăng lăng tại trong sơn cốc chờ, như là tại nghiền cổ đợi lực như nhau.

Quý khách khu quan khán chỗ ngồi, Ma Phật tông chủ cau mày nhìn trong sơn cốc phạm nhân, "Tam trường lão, người những con chuột này, thế nào như là đang đợi tử, chờ bị Thanh Vân tông nhân bao vây, bọn họ một cái đều chạy không thoát."

Tam trường lão đã cau mày nhìn Thú Liệt tràng trung, "Phượng trọng, ta cũng không biết đây là có chuyện gì."

"Ha ha." Hai người lúc nói chuyện, hai bên trái phải truyền đến một tiếng non nót tiếng cười.

Mấy người nhìn lại, chính thị nhất phổ khả ái hình dạng thiện đồng tử, hân hân nay đáng tươi cười dĩ dĩ vãng hơn không ít, trên người quần áo và đồ dùng hàng ngày, cũng không phải hân bình thường mặc thông thường tăng bào, mà là đổi thành nhất kiện càng phá, mụn vá càng nhiều hơn quần áo cũ.

"Đồng tử vì sao cười?" Phượng trọng vấn đạo.

Thiện đồng tử trên mặt sắc mặt vui mừng nồng nặc, "Phượng trọng có đúng hay không đã quên chúng ta mục đích hôm nay, linh thạch những ... này tục vật, đa cùng ít có cái gì khác biệt đâu."

Một bên ác đồng tử hừ lạnh một tiếng, liếc mắt một cái còn đang cau mày phượng trọng.

Phượng trọng bưng tỉnh đại ngộ, "Hai vị đồng tử, là ta có chút lòng tham, huyết tể trận pháp đã chuẩn bị cho tốt, chỉ cần những phạm nhân này hoặc là Thanh Vân tông nhân từ thương đến rồi tam vạn, tùy thời đều có thể phát động."

Ừ.

Thiện đồng tử hài lòng gật đầu, ác đồng tử còn là phó hung ác đáng đáp, tại nhắc tới huyết tể trận pháp lúc, một đôi hung ác đôi mắt, lờ ra nhất ti khác quang thái.

...

Trong sơn cốc.

Lữ Thiên bận rộn chạy tại sơn cốc bốn phía, thỉnh thoảng song thủ chém ra từng đạo chân khí, đã vào núi cốc mặt đất lý.

"Đường chủ, trước đây trạm gác đều đã phái ra đi, người của chúng ta đã bố trí xong trận pháp, sẽ chờ thủ liệt giả lai công."

Lữ Thiên gật đầu, "Vậy là tốt rồi, mười cái trận pháp không môn nhất định phải biểu hiện rõ ràng một điểm, ta trận pháp này, chỉ sợ cường hướng, lấy ra không môn, để cho bọn họ theo nếp phá trận, càng phá, ta trận pháp này uy lực lại càng lớn."

Triệu Vô Cực gật đầu, "Yên tâm đi đường chủ, bốn cái không môn ngay cốc khẩu, còn dư lại đều ở đây sơn cốc bốn phía, coi như là không hiểu trận pháp tu sĩ, cũng có thể liếc mắt liền nhìn ra không môn chỗ."

Lữ Thiên lên tiếng, tiếp tục công việc của hắn.

"Đường chủ, người còn đang bố trí trận pháp gì, có này một cái 'Đồ Cường Dưỡng Thần trận' còn chưa đủ sao?"

"Ta?" Lữ Thiên sừng sốt,

"Ta không có thể như vậy đang bố trí trận pháp, ta là đang lộng đối phó Dẫn Hồn trượng gì đó."

"Đối phó Dẫn Hồn trượng? Vật kia hấp thụ nhân hồn phách, có vật gì vậy có thể khắc chế nó sao?" Triệu Vô Cực không giải thích được, nhưng trên mặt vẻ vui mừng càng hơn.

Lữ Thiên gật đầu, "Đương nhiên là có, bất kỳ vật gì, đều có có thể khắc chế phương pháp của hắn, Tán Khí đan cao minh sao, điều không phải một chén rượu thủy là có thể giải hết nó hiệu quả."

Triệu Vô Cực mừng rỡ, như là đệ tử tốt như nhau, nghiêm túc nghe.

Lữ Thiên tiếp tục nói, "Hồn phách thứ này vô ảnh vô hình, ta chỉ biết một ít thô sơ giản lược tri thức, nhưng thần thức không chế pháp bảo, đó cũng không phải bí mật gì, Dẫn Hồn trượng quý dị khó lường, cây số trong vòng lấy người hồn phách, coi như vô cùng cường đại, hầu như không có gì có thể phá, nhưng nó hấp thụ hồn phách, đúng là vẫn còn có cái cây số hạn chế, ta không thể phá rơi hẳn hấp thụ hồn phách công năng, nhưng ta có thể đem khoảng cách này vô hạn rút ngắn, nếu như thi triển Dẫn Hồn trượng, cần mặt đối mặt, thậm chí bả Dẫn Hồn trượng khoát lên đầu của người ta thượng mới hữu dụng, người biết sợ như vậy Dẫn Hồn trượng sao."

Triệu Vô Cực kinh ngạc, "Như vậy Dẫn Hồn trượng người nào biết sợ, cùng thông thường đao kiếm không có khác biệt."

Lữ Thiên cười, "Đúng, chiến đấu và số lớn chân khí bạo động, đều đã sản sinh một loại ảnh hưởng thần thức đông tây, ta quả hẳn gọi từ trường, thứ này nếu như nhiều đủ nói, có thể bả Dẫn Hồn trượng thi pháp cự ly, hạ thấp cực hạn."

Triệu Vô Cực đại hỉ, "Đường chủ cao minh, những ... này thông thường thường thức, đường chủ cư nhiên có thể đi 'Từ trường' chuyên nghiệp như vậy danh từ giải thích, còn có thể đúng 'Từ trường' gia đi lợi dụng, Vô Cực bội phục."

Lữ Thiên nét mặt già nua đỏ lên, từ trường sản sinh cùng tác dụng, hẳn cao trung thời gian có học qua, này ở trên địa cầu, căn bản không phải cái gì chuyện mới mẻ vật.

"Người đi chủ trì đại trận chứ, ta chỗ này làm xong, sẽ đi thay thế người."

"Là."

Triệu Vô Cực lên tiếng, mỹ tư tư lý khai.

...

Thú Liệp tràng thượng.

Thú liệp phương đều là các tông môn tinh anh đệ tử, pháp bảo phù chú vô số, mà con mồi, chỉ có một ít tự chế mộc đao, thạch kiếm, sở dĩ, vì có thể nhiều hơn càng nhiều hơn lo lắng, cùng đánh cuộc đặc sắc tính, các sông bạc quy định, thú liệp phương phải đeo áp chế thần thức huy chương, hơn nữa không chính xác dụng bất luận cái gì đưa tin pháp bảo, chỉ cần có một nhân trái với, thú liệp phương án thất bại xử lý.

Sở dĩ hiện tại, Thanh Vân tông tam bốn vạn tinh anh đệ tử, cùng con ruồi không đầu như nhau, tại phương viên trăm dặm Thú Liệp tràng trung, tìm kiếm con mồi của bọn họ.

Một cái trăm người tiểu đội.

Mở đường chính là một cái một thân nho nhã, cầm trong tay chiết phiến công tử văn nhã, "Đám này chết tiết thối con chuột, đều trốn đi nơi nào."

Phía sau nhân gương mặt phiến muộn, "Đại sư huynh, chúng ta là điều không phải tìm lộn phương hướng rồi, chúng ta có muốn hay không hoán cái phương hướng tìm xem."

Công tử văn nhã nhủ, "Hoán cái gì, người của chúng ta đều là bình hành đầy tới, căn bản là không có phát hiện một điểm con mồi tung tích."

Phía sau nhân thờ dài, "Đại sư huynh nói là, dĩ đại sư huynh truy tung thuật, chỉ cần có người đi ra quá, nhất định sẽ bị đại sư huynh phát hiện. . Ai. Không đúng a, đại sư huynh, lẽ nào bọn họ căn bản cũng không có ra khỏi cái kia sơn cốc."

Cái gì.

Công tử văn nhã sừng sốt, "Người là thuyết, bọn họ ngay lối vào cái kia sơn cốc, căn bản là không có đi ra quá."

"Đúng vậy, không riêng chúng ta, phụ cận vài cái tiểu đội đã không có có bất cứ động tĩnh gì, thì là đám kia con mồi có không ít người tiềm hành thuật cao minh, nhưng cũng không thể có thể toàn bộ đều là chứ."

Công tử văn nhã một tá chiết phiến, "Chỗ nguy hiểm nhất, chính là an toàn nhất, chúng ta đều bỏ quên cái kia sơn cốc, thật là giáo hoạt một đám con mồi."

"Đi, chúng ta phản hồi sơn cốc."

. Không chỉ là bọn hần, những thứ khác bách nhân đội, cũng không có thiếu nhân phản ứng lại, tất cả đều triều lúc ban đầu cái kia son cốc lướt đi.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 78: Vây giết

Trong son cốc.

Triệu Vô Cực mỉm cười ngồi ở Lữ Thiên hai bên trái phải, Mạc Tà nhìn địa đồ, một trận cười to.

"Đám này thiên tài đệ tử, rốt cuộc mới phản ứng."

Triệu Vô Cực gật đầu, "Đúng vậy,... ít nhất ... Có một vạn nhân, triều son cốc này vây quanh."

"Người không phải đã nói, Thanh Vân tông có một loại truy tung thuật, tài năng ở hai canh giờ nội, tìm kiếm đến tất cả vật còn sống vết tích, tin tưởng chúng ta phải ra trạm gác, đã có không ít bại lộ. ."

Lữ Thiên dù bận vẫn ung dung gật đầu, hai người nói không sai, hần phải ra trạm gác mục đích, chính là muốn bả Thanh Vân tông nhân đều dẫn đến, không phải người nào sẽ phải ra một nghìn trạm gác.

"Bốn chi quân, đều chuẩn bị xong chưa."

Hồng y gật đầu, "Hong Y quân trận pháp đã chuẩn bị thỏa đáng, tùy thời tiếp ứng Thanh Y quân rút về."

Mạc Tà, "Thanh Y quân hai ngàn người đã chuẩn bị thỏa đáng, giao chiến nhất khắc, sẽ rất nhanh lui lại, phối hợp Hong Y quân vững chắc đại trận."

Hắc Long, "Chủ nhân, hai nghìn Hồi Y quân đều ở đây trận pháp chu vi chuẩn bị thỏa đáng, chỉ cần tam trưởng lão vừa chết, chúng ta hội toàn lực oanh phá đại trận, bảo hộ chủ nhân rời đi."

Triệu Vô Cực, "Đường chủ, ta nhiệm vụ kia nhẹ nhàng nhất, chỉ là kịp nổ chủ nhân bố trí đông tây, đường chủ yên tâm đi, đều mai phục được rồi, ta nói với bọn họ, chính là xuất cung, cũng muốn xuất tại quân của mình lý."

Lữ Thiên gật đầu, "Vô Cực, người của người nhiệm vụ nhẹ nhàng nhất, nhưng là là tối trọng yếu một vòng, bất năng có chút lỗ thủng."

Mấy người gật đầu.

"Được rồi, đều đi thôi, ngày hôm nay, chúng ta sẽ chạy ra sinh thiên."

"Là."

Mấy người rời đi.

Lữ Thiên triều ngoài trận nhìn một chút, khoe miệng treo khỏi vẻ tươi cười. Đồ Cường Dưỡng Thần trận, coi như trăm ngàn chỗ hở, lại có thể khiêng ở vượt qua tự thân vài lần công kích, thoát nhìn là một cái phòng ngự trận, nhưng vừa vận tương phản, đây là một cái thật thật tại tại tinh khiết công hình trận pháp, là Vô Tự thư thượng hần học được, lực công kích mạnh nhất trận pháp.

Nó cường, điều không phải cường tại trận pháp có thể kháng trụ nhiều ít công kích, mà là cường tại hậu tích bạc phát, cuối cùng bạo phát một khắc kia.

. .

Ngoài cốc.

"Bọn họ thực sự ở chỗ này, thật to gan, bọn họ là phải cùng ta môn quyết nhất tử chiến sao." Công tử vẫn nhả mỉm cười nói rằng, trong tay chiết phiến nhẹ nhàng phe phẩy, khí trời lạnh như vậy, hần lại điều dễ dàng tự tại.

"Đại sư huynh, đám này phạm nhân có đúng hay không khinh thường ta Thanh Vân tông, dĩ vãng bọn họ đều là ẩn nấp phục kích, nhưng đối với thượng

ta Thanh Vân tông, lại dám quang minh chánh đại ở chỗ này chờ, thật giống như ta môn mới là con mồi như nhau."

Công tử vẫn nhả hợp lại trong tay chiết phiến, hừ một tiếng, "Hừ. . Mặc kệ bọn họ nghĩ như thế nào, ở đây, chính là bọn họ nơi táng thân, truyền tin cấp phụ cận tiểu đội, gọi bọn hắn tới rồi trợ giúp."

"Là. ."

Thân đệ tử lên tiếng, thả người lên đến bên cạnh một viên thụ thượng, "Đỗ quyền. Đỗ quyền."

"Đỗ quyền. . Đỗ quyền. . Đỗ quyền. ."

Xa xa truyền đến đồng dạng đáp lại, bắt đầu chỉ là nhất hai tiếng, nhưng từ từ càng ngày càng nhiều, tới hậu vang dội toàn bộ Thú Liệp tràng.

.

Ngoại giới đồ đồ môn thấy này, rất nhiều người trên mặt lộ ra đáng tươi cười.

"Thanh Vân tông đệ tử xấu lắm, bọn họ dùng đưa tin thủ đoạn. ."

"Thối lắm, chỉ quy định không thể dùng đưa tin công cụ, bọn họ vô dụng đưa tin công cụ."

"Không sai, đây là bảo mệnh thủ đoạn, không có cái này, vạn nhất thú liệp phương bị vây giết làm sao bây giờ."

Bên ngoài sân đồ đồ môn rùm beng, đại đa số còn là mãi Thanh Vân tông đệ tử thắng, rất nhiều người đều hướng về Thanh Vân tông đệ tử nói.

Quý khách khu Tư Đồ Hạo Nhiên nở nụ cười, đây chính là hắn là Lữ Thiên chuẩn bị thủ đoạn, chỉ cần có một nhân phát hiện Lữ Thiên, sẽ dụng loại thủ đoạn này thông tri mọi người, ngay cả người thủ đoạn lại cao minh, có thể khiêng ở tam vạn tinh anh đệ tử vây giết sao? Về phần bi tái kết quả, Thanh Vân tông danh tiếng, chỉ cần có thể bắt được Nhân Tham Quả, những ... này cũng không sao cả.

Bên cạnh Ma Phật tông mấy người, đồng dạng cũng cười, không chút nào trách cứ Tư Đồ Hạo Nhiên ý tứ.

Ngô lão phương trượng càng đứng lên, "Các vị đồ khách yên lặng một chút, Thanh Vân tông dụng thủ đoạn như vậy, không tính là phạm quy, ta Ma Phật tông xây dựng Thú Liệp tràng nhiều, cái gì là phạm quy, cái gì là hợp lý, chúng ta tự nhiên rõ ràng."

"Phương trượng nói có lý."

"Đúng, không thông tri đội hữu, chẳng lẽ muốn một trăm thú liệp giả trùng kích tam vạn con mồi sao, ai không phải người ngu, như vậy chỉ là tiết kiệm mọi người thời gian mà thôi."

Sòng bạc thượng một trận phụ họa thanh, Ma Phật tông mọi người nở nụ cười, thiện đồng tử khoe miệng liệt ra lớn hơn độ cung, ác đồng tử trong mắt quang thái càng đậm

.

Sát.

Son cốc tiền, một hồi đại chiến đã bạo phát.

Thanh Vân tông đệ tử tại ngoại cốc tập hợp, tập hợp đến phân nửa, trong son cốc chạy ra khỏi chừng hai ngàn phạm nhân, cầm trong tay mộc đao thạch kiếm, triều Thanh Vân tông đệ tử đánh tới.

Phạm nhân hung ác hung ác, Thanh Vân tông đệ tử tại hôm qua đã kiến thức qua, cái gì là sinh tử chi chiến, trong lòng bọn họ đã đại khái có một phần lĩnh ngộ, những người này không dám khinh thường, thấy phạm nhân vọt tới, tiếp cận một vạn Thanh Vân tông đệ tử nghênh liễu thượng khứ.

Cuộc chiến sinh tử, chỉ cần có thể sống sót, sở hữu thủ đoạn, tất cả đều là phụ họa 'Lý pháp đạo nghĩa'.

"Sát. ."

Lấy nhiều khi ít, không có lấy nhiều khi ít thuyết pháp, nhìn đối diện phạm nhân đồ bùng hai mắt sẽ biết, người và hắn giảng công bình, hắn biết dùng máu đầm dề sự thực nói cho người biết, cái gì mới kêu công bình.

Chiến trường vừa tiếp xúc, tự đã đến gay cấn giai đoạn.

Các phạm nhân nhanh chóng triển xê dịch, liều mạng tới gần Thanh Vân tông trận doanh, dĩ thương hoán thương, lấy mạng đổi mạng đấu pháp, ngay cả là những tinh anh này đệ tử trang bị hoàn mỹ, vẫn như cũ bị giết trở tay không kịp, thi triển đạo thuật? Đã dây dưa ở cùng một chỗ, chỉ có thể dùng ra một ít tiểu pháp thuật, đối diện phạm nhân, tu vi nhưng cũng là không kém, những ... này tiểu đạo thuật, căn bản cũng không có nhiều tác dụng.

Xa xa công tử vẫn nhả nhẹ lay động giữ chiết phiến, âm thầm cảm thán, trách không được rất nhiều người nguyện ý dùng tiền tới nơi này lịch lãm, kiến

thức qua đám này phạm nhân chiến đấu, mới biết được cái gì là chân chánh sinh tử ầu đả. Đám người kia quả thực xứng đôi vong mệnh đồ xưng hô.

Trong cốc Lữ Thiên đã âm thầm cảm thán, Mạc Tà thanh y tiểu đội phi thường phù hợp tính cách của hắn, đều là Mạc Tà tông phạm nhân trung, chọn tương đối bảo thủ, tương đối tích mệnh một đám người, nhưng chính là như vậy, đám này phạm nhân hung ác độc địa thủ đoạn, vẫn như cũ điều không phải người bình thường có thể tiếp nhận, hung ác hung ác, bị đám người kia biểu thị vô cùng nhuần nhuyễn, chính là tích nhật Lữ Thiên đã biết cảm tử đội, cũng không cập trước mắt đám này phạm nhân một phần mười.

Thật là đáng sợ thủ đoạn.

Bên ngoài sơn cốc, Thanh Vân tông tiểu đội còn đang lục tục tới rồi, "Đồ quỳên" cái này đặc thù tín hiệu, là ở phát hiện Lữ Thiên hậu, tài năng dùng đến tín hiệu, Lữ Thiên là ai? Không có mấy người đệ tử biết, nhưng Nhân Tham Quả là cái gì, hầu như tự không ai không biết.

Một thân Bạch Y, một bả tề đao, trận pháp cao minh, thiện dụng quỷ kế, đây là từng Thanh Vân tông đệ tử ăn trước khi ngủ, đều phải mặc niệm tam biến chuyện.

Đây chính là Nhân Tham Quả, đuổi hướng nơi này Thanh Vân tông đệ tử, chỉ hận thấy u ít sinh hai cái đùi.

Mà ngoài cốc công tử vẫn nhả, đã ở ngóng trông có nhiều người hơn tới rồi, hắn đã không kịp đội, hắn thấy, phạm nhân, mặc dù lại hung ác độc địa, chung quy chỉ là một đám người ô hợp, trong cốc trận pháp, hắn chỉ là nhìn một hồi nhĩ, tự đã thấy ba bốn chỗ kẽ hở.

Các sư đệ. Nhanh lên đến. Ta Nhân Tham Quả. Thiên vạn đừng chạy a. .

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Thập đại đệ tử

Ma Phật tông phía sau núi, Thú Liệp tràng thượng.

"Đại sư huynh, ta tới. Đại sư huynh, chúng ta cũng tới, Lữ Thiên là ở sơn cốc này trung sao?"

Công tử vẫn nhả nhìn càng ngày càng nhiều tinh nhuệ tới rồi, ý mừng đã áp chế không được, "Không sai, Lữ Thiên, ngay trong cốc, trước đây đám này phạm nhân tiến nhập Thú Liệp tràng, đều là phân tán tránh né, nhưng lần này lại bố trí ở chỗ này cái bất luận bất loại trận pháp, muốn cùng ta môn nhất quyết sống mái, sư đệ, các ngươi xem ra. ."

Công tử vẫn nhả nói, dụng chiết phiên chỉ phía xa trong sơn cốc mười cái vị trí, "Xem này mấy chỗ."

Chung quanh bảy tám người nhìn lại, trên mặt trịnh trọng, cẩn thận về biến mất, toàn bộ đều nở nụ cười.

"Đây là trong truyền thuyết trận pháp cao minh? Ta xem hắn không kịp đại sư huynh vạn nhất."

"Ha ha, Cừu sư đệ, người như thế tử dụ có chút không thích hợp, Lữ Thiên trận pháp, tại người phạm trung, quả thực đương đắc khởi trận pháp cao minh nói đến, nhưng đây chỉ là thế tục ánh mắt, làm sao có thể cùng ta tu chân giới đánh đồng."

"Tam sư huynh nói có lý, ta xem này Lữ Thiên trận pháp thường thường, nhưng hắn cuồng vọng, nhưng thật ra cùng trong truyền thuyết như nhau."

"Ha ha." Chu vi nghe được những đệ tử khác, đều nở nụ cười, các xoa tay, một bộ được được dục thí hình dạng.

Công tử vẫn nhả hợp lại chiết phiên, "Ai. Thực sự là không thú vị a, nghĩ không ra, trong truyền thuyết Nhân Tham Quả, lại bị chúng ta thoải mái như vậy chiếm được, mấy vị sư đệ, chuẩn bị đi."

"Đại sư huynh, không đợi những người khác sao, còn có tiếp cận năm nghìn nhân không có chạy tới."

"Không cần, nội môn tiền thập cao thủ đồng loạt ra tay, lai phá cái này sơ hở trăm chỗ trận pháp, cũng coi như là đối đắc khởi trong truyền thuyết Nhân Tham Quả."

Công tử vẫn nhả nói, nhìn về phía chu vi mấy người, "Mấy vị sư đệ, Nhân Tham Quả đang ở trước mắt, thập chỗ kẽ hở, vừa lúc chúng ta mười người lĩnh đệ tử đi công, đến lúc đó người nào bắt được Lữ Thiên, cũng đừng quên sư huynh ta a."

"Đại sư huynh yên tâm, chúng ta làm sao sẽ đã quên đại sư huynh."

"Ta phải bắt được Lữ Thiên, tất nhiên có đại sư huynh một viên Nhân Tham Quả."

Công tử văn nhã hài lòng gật đầu, "Hành động chứ. ."

"Xuất phát, tam trường lão môn hạ đệ tử, theo ta xông. ."

"Xông a. ."

Thập chi đội ngũ biểu hiện ra tinh anh đệ tử nên có tố chất, tiếp cận tam vạn nhân đoàn người rất nhanh chia làm thập tiểu đội, rất nhanh triều trong cốc trận pháp thập chỗ không môn lướt đi.

Còn đang giao chiến Mạc Tà, thấy đột nhiên theo sơn lâm lý lao ra nhiều người như vậy, Mạc Tà kinh ngạc một tiếng, nhìn đồng hồ, thời gian chỉ qua nửa khắc đồng hồ, nhưng nhiều người như vậy, hẳn hai ngàn người nơi nào ngăn cản được, Mạc Tà cắn răng một cái, "Triệt. . Tất cả đều rút về đi."

"Triệt. Bộ trưởng hạ lệnh, nhượng chúng ta triệt."

Hoa lạp lạp.

Sở hữu Hôi Y quân, mặc kệ đánh ra bao nhiêu ưu thế, tất cả đều triều sơn trong cốc triệt hồi.

Lữ Thiên buồn cười nhìn chạy ở trước mặt nhất Mạc Tà, loại này tướng lĩnh, sau đó nhất định phải nhiều khai thác một ít, có bọn họ, mặc kệ chiến quả làm sao, người của hắn mã, chắc chắn sẽ không có quá lớn thương vong, chỉ cần có người, thì có hy vọng, trên chiến trường, đột phát tình huống nhiều lắm, có đôi khi quên sống chết thì hành mệnh lệnh, cũng không phải người nắm quyền hy vọng thấy.

.

Sòng bạc quan khán khu, không ít nhân kích động đứng lên, sông bạc thượng tịch không có gì đặc thù trang bị, có thể để cho mọi người thấy chiến trường đích tình huống, trong sông bạc, cũng chỉ có nhất phương ưu thế phi thường rõ ràng hậu, mới có thể không cho đồ khách môn kẻ tục đặt tiền cuộc.

Đồ thú liệt, đánh cuộc, chính là cái này nhân lực, sở dĩ, lai sông bạc đồ thú liệt, cũng phải có không kém tu vi, không phải liên chiến trường tình huống đều thấy không rõ, thuận tức là cấp Ma Phật tông tổng lĩnh thạch, lúc này đứng lên những người này, hiển nhiên đều là tu vi không kém tu sĩ, kích động, cũng là bởi vì Thanh Vân tông phát động tổng tiến công.

Quý khách khu, ác đồng tử càng kích động đứng ở trên bàn, một đôi hung ác đôi mắt nhỏ, sáng lên nhìn bên trong sơn cốc chém giết.

Thiện đồng tử tiểu ý tràn đầy, vỗ vỗ bàn, "Ác đồng tử, ngồi trở lại trên cái băng lai, đại trận thành, ta là có thể cho ngươi tổ một bộ Tà Linh thể, ngươi chính là tân nam ác đồng tử, thời khắc đều phải chú ý hình tượng của mình."

"Chủ nhân. Chủ nhân. . " Ác đồng tử kích động chỉ vào sơn cốc, lời nói không có mạch lạc nói.

Thiện đồng tử khuôn mặt nhỏ nhắn nghiêm, tiểu ý tiêu thất, "Nói qua bao nhiêu lần, phải gọi ta thiện đồng tử, ngươi thành Tà Linh thể, ta cũng sẽ bởi vì độ hóa vô biên từ khí cùng tà khí, chú thành một bộ công đức kim thân, đến lúc đó ta chính là tân nam thiện đồng tử, sau đó không chính xác ngươi kêu nữa thác."

"Là. Thiện đồng tử. . Là." Ác đồng tử dường như bị kinh sợ tiểu miêu như nhau, héo rút về tới chỗ ngồi của mình, nhưng hắn nhìn về phía sơn cốc lúc chiến đấu, một đôi đôi mắt nhỏ còn là tinh quang bùng lên.

Thiện đồng tử khôi phục thì ra là khuôn mặt tươi cười, hài lòng nhìn trong sơn cốc chiến đấu.

..

Trong sơn cốc,

Thập mặt mãnh công, nội môn tiền thập Thanh Vân tông đệ tử, các thống lĩnh một đạo nhân mã, điên cuồng hướng trong sơn cốc tiến công giữ.

Nhân Tham Quả ai không muốn ăn, bọn họ lúc tới, Tư Đồ Hạo Nhiên có thể nói, mặc kệ người nào bắt được Lữ Thiên, đều có thể bản thân xử trí một cái Nhân Tham Quả, ai không biết Lữ Thiên, chỉ cần công phá trận pháp, đi vào một trận giết chóc, ai cũng có hi vọng lực soát Nhân Tham Quả.

Những đệ tử này dường như điên rồi như nhau, còn có nội môn tiền thập đệ tử thống lĩnh, những người này cũng không có phế vật, các đều thông hiểu một ít không kém chiến trận, tại hơn nữa thủ hạ các đệ tử hợp lực ủng hộ, thập chi đội ngũ hình như đập đầu mãnh được, nhanh chóng hướng trong cốc đầy mạnh giữ.

Đồ Cường Dưỡng Thần trận một trận kịch liệt run, thập chi đội ngũ đã sát tiến đại trận lưỡng ba dặm, trận pháp ánh sáng sáng tất bất định, tựa hồ sau một khắc, cũng sẽ bị phá hỏng như nhau.

Bãi trận các phạm nhân có chút kinh hoàng, tuy rằng bọn họ không ai từ thương, nhưng những người này đều gặp trận pháp, trận pháp ánh sáng ba động thành như vậy, trận pháp còn không có bị phá, đây đã là cái kỳ tích, trông cậy vào trận pháp này ngăn trở Thanh Vân tông đệ tử, chớ hòng mơ tưởng, rất nhiều không có bị bắt tiến Vô Tự thư phạm nhân, đã bắt đầu tìm kiếm đường lui.

"Chủ nhân, chủ nhân. Việc lớn không tốt, những ... này Thanh Vân tông đệ tử, đã vọt vào trận pháp ba dặm, rất nhanh thì có thể giết mất trận tới, ta còn là hộ tống chủ nhân mau chạy đi."

Xa xa, hồng y có chút bối rối chạy tới.

Lữ Thiên ngồi ở một thân cây hạ, bên người là hơn mười danh thân vệ, chính là lúc trước cùng Lữ Thiên cùng đi Ma Phật điện hơn mười danh tu sĩ, những người này đều nghe được Lữ Thiên cùng Triệu Vô Cực đối thoại, các nhiều hứng thú nhìn hốt hoảng hồng y.

Lữ Thiên cười, "Bọn họ đã giết ba dặm chỗ sao, hồng y, không cần kinh hoàng, phá hồng mất trận, quả thực có thể phá trận pháp, nhưng đối với không hiểu ta trận pháp này tu sĩ mà nói, ba dặm chỗ, cũng đã là mất trận."

Hồng y kinh ngạc, mới vừa rồi còn hào hứng đã chạy tới, nghe được Lữ Thiên vừa nói, sắc mặt có chút đỏ lên, hẳn xem như chiến trận người chỉ huy, dĩ nhiên không biết mình trận pháp, đây là nghiêm trọng thất trách.

"Chủ nhân, trận pháp thất tinh, bọn họ đã chiếm năm chỗ, thì là tìm không được mất trận, thất tinh bị chiếm, vẫn như cũ hội phá hồng trận pháp." Hồng y còn muốn biện giải.

Lữ Thiên xua tay, "Yên tâm chủ trì trận pháp chứ, thập chỗ không môn đều là ta lưu cho bọn họ, trong trận thất tinh, tại sao có thể là chân chính thất tinh, chân chính thất tinh, ta còn cũng không có bố trí ni."

Không có bố trí.

Thất tinh không ra, trận pháp uy lực liên nhất thành đô phát huy không được, bày binh bố trận, làm sao sẽ không bố trí thất tinh. . Hồng y càng nghi hoặc.

Lữ Thiên cười, "Không sai, ta trận pháp, quả thực còn không có phát huy uy lực, thất tinh bố trí là lúc, chính là chúng ta lao ra Ma Phật tông là lúc."

Hồng y lắc đầu, "Chủ nhân, ta đây trở lại chủ trì trận pháp."

Hồng y nói xong, xoay người rời đi. .

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Nghỉ ngơi lấy lại sức

Ba ngày sau, Đồ Cường Dưỡng Thần trận trung.

Công tử văn nhĩ đã không có dĩ vãng phong độ, lúc này chính diện mục dữ tợn nhìn trước mắt màn sáng, các đệ tử công kích vẫn còn tiếp tục giữ, màn sáng lóe ra đã càng lúc càng nhanh, nhưng mặc kệ màn sáng lóe lên đa khoái, không có phá hỏng, đúng là vẫn còn không có phá hỏng, bọn họ làm theo bất năng đi tới bán bộ.

"Đại sư huynh, thất vị sư đệ đã dựa theo người phân phó, chiếm cứ bảy cái vị trí, bảy cái địa phương thực sự là trận pháp này thất tinh sao? Thế nào bị chúng ta một trận cường công, trận pháp này chính là không phá hết."

Bên cạnh, một cái tuấn tú thiếu niên nói rằng.

Công tử văn nhĩ ồ ồ thở hổn hển mấy cái, "Khẳng định không có sai, trong trận thất tinh ở nơi này vài cái vị trí, các người đều không phải đã nhìn thấy phòng ngự màn sáng sao."

"Thấy là gặp được, nhưng cùng ở đây như nhau, mặc kệ thế nào oanh kích. Chính là bất năng công phá."

Công tử văn nhĩ nhíu, "Chẳng lẽ này Lữ Thiên, trận đạo tu vi, đúng như trong truyền thuyết như vậy cao minh, nhưng mặc cho bằng hắn trận pháp lại cao

minh, mất trận cùng thất tinh đều đã bị tìm được, thì là hấn trận đạo tu vì xuất thần nhập hóa, cũng không khả năng ngăn cản chúng ta lâu như vậy."

Tuần tú thiếu niên cau mày, "Có thể đây là một cái đơn thuần phòng ngự trận pháp, có thể bọn họ có thể bắn trúng tất cả mọi người lực lượng, lại thủ hộ mấy cái này vị trí, sơ sơ ba ngày, cũng chỉ có tập trung bọn họ tất cả mọi người lực lượng, mới có khả năng bảo vệ cho ở đây ba ngày."

Công tử văn nhã móc ra vài cái Hối Khí đan, đặt ở trong miệng, trong mắt ngoan sắc càng đậm, "Truyền lệnh xuống, cho ta kế tục oanh, hết sạch linh thạch, tặc cho ta ăn đan dược, đan dược không có, nghiền nát Kim Đan cũng phải cấp ta chịu đựng, nhất định phải bả mấy cái này vị trí oanh phá."

Công tử văn nhã rống lên một tiếng, dẫn theo pháp khí vọt tới màn sáng tiền, bắt đầu một vòng mới cuồng oanh lạm tạc.

Tuần tú thiếu niên nhìn tựa hồ mê muội vậy đại sư huynh, bắt đầu dĩ thời dài, ba ngày, còn không phá hết trận pháp này, rút đi mới là lựa chọn sáng suốt nhất.

Đáng tiếc, quyền quyết định cũng không tại hấn đích thủ thượng.

Công tử văn nhã mang theo đệ tử kế tục cường công giữ, cường đại công kích đã thượng màn sáng, màn sáng một trận kịch liệt lóe ra, cùng mặt nước như nhau, mọc lên từng đạo sóng gợn, nhưng lóe ra một trận qua đi, màn sáng lần thứ hai khôi phục lại bộ dáng lúc trước.

Tuần tú thiếu niên thở dài, bả đại lời của sư huynh, một chữ không lầm truyền cho các dẫn đầu. Các dẫn đầu nhìn trận pháp ánh sáng, cũng đều mệt mỏi thở dài.

..

...

..

Ba ngày,

Lữ Thiên đại trận luôn là một bộ lung lay sắp đổ hình dạng, các phạm nhân lo lắng đề phòng sơ sơ hai ngày, mỗi lần bọn họ thấy trận pháp đến rồi cực hạn, một cái mới cực hạn sẽ xuất hiện, kế tục ngăn cản Thanh Vân tông đệ tử công kích.

Các phạm nhân đã có nhiều chết lặng, Lữ Thiên bắt đầu thuyết một ngày tự dẫn bọn hấn ly khai, nhưng bây giờ đã ba ngày, Lữ Thiên nơi đó còn là không có mệnh lệnh mới xuống tới, may là trận pháp không có bị phá, trận pháp cần bọn họ cung cấp chân khí đã càng ngày càng ít, đến rồi ngày hôm nay, trận pháp đã không cần bọn họ cung cấp chân khí, trái lại còn có thể trả lại cho bọn hấn số lớn chân khí, các phạm nhân cũng vui vẻ dễ dàng tự tại.

Trận pháp ánh sáng lần thứ hai ba động, các phạm nhân cũng không có ở ý, mà là dù bận vẫn ung dung nhìn bên ngoài cuồng oanh lạm nỗ tu sĩ, thỉnh thoảng phát sinh vài tiếng khinh miệt đáng tươi cười.

"Bách phu trưởng, nhượng chúng ta đi ra ngoài giáo huấn một cái hạ đám này vô hại kịch chứ. "

"Đứng, hiện tại từ phía sau, hung hăng đánh lên bọn họ một cái hạ, bọn họ có thể trốn ra ngoài hay không đều là cái vấn đề."

Các phạm nhân nhìn đã là nỏ mạnh hết đà thú liệt giả, không ít nhân được được dục thí.

Một cái một đầu hồng phát thanh niên đang ở khoanh chân tu luyện, nghe được bên người tiếng ồn ào, khó chịu tránh ra mắt.

"Đều đẳng hoàng điều dưỡng thân thể, đừng quên bộ trưởng nói, bọn họ hiện tại không phải địch nhân của chúng ta, mà là cho chúng ta cung cấp chân khí linh thạch, Vương Qua Tử, chờ người bước đi cùng người bình thường vậy, nửa nghĩ thể nào thay chủ nhân giết địch chứ."

Bị gọi đến tên nhân ngưng ngưng cười cười, nhận được xung động trong lòng, kế tục khoanh chân tu luyện.

Không sai, Bộ trưởng của bọn họ, hồng y, ngày hôm qua tự truyền đến mệnh lệnh, gọi bọn hấn dụng trận pháp trả lại chân khí, hảo hảo điều dưỡng một cái hạ nhiều chiến đấu lưu lại ám thương.

Đương nhiên, mệnh lệnh này chính là Lữ Thiên hạ đạt, Lữ Thiên tại đại trận nhất trận vị trí, lúc bắt đầu, Lữ Thiên đã cung cấp số lớn chân khí, nhưng không có một canh giờ, cũng đã không cần Lữ Thiên cung cấp chân khí, trái lại trận pháp trả lại số lớn chân khí đến trên người hấn, hơn nữa, này cô chân khí tinh thuần không gì sánh được, bị trực tiếp hấp thu thượng phẩm linh thạch trung linh khí không kém chút nào, lại nghĩ tới phạm nhân nhiều chiến đấu lưu lại ám thương, Lữ Thiên lúc này mới không có vội vã dẫn động trận pháp.

'Đồ Cường Dưỡng Thần trận', 'Đồ cường' rất dễ hiểu, hậu tích bạc phát, hăng hái đồ cường, nhưng cái này 'Dưỡng thần', Lữ Thiên bày binh bố trận lúc cũng không có lý giải, thẳng đến trận pháp trả lại lai số lớn chân khí, Lữ Thiên mới chính thức hiểu Đồ Cường Dưỡng Thần trận hàm nghĩa, không hổ là Vô Tự thư đệ thất trang trung, dám xưng là mạnh nhất chiến trận, không chỉ ... mà còn có thể phát sinh siêu việt đẳng cấp công kích, còn có thể chiết xuất chân khí, chiết xuất đến rất cao trình độ, sau đó trả lại cấp bày binh bố trận giả.

Này nếu như hai chi thể quân lực địch quân đội, chiến đấu tới trình độ nhất định lúc, bày ra trận pháp này, tuyệt đối có thể cải biến chiến tranh kết quả.

Mất trận trung, mấy vị thủ lĩnh hạnh phúc hút giữ chân khí.

"Triệu Vô Cực, tiến bộ nhiều như vậy! Đều đột phá Kim Đan hậu kỳ, chính là toàn bộ tu chân giới, người này tốc độ tiến bộ, cũng là số một số hai."

Triệu Vô Cực mở mắt, "Mạc tiên sư, người không đột phá Nguyên Anh kỳ, thế nào lúc rảnh rồi cùng ta nói chuyện phiếm."

Mạc Tà một trận cười to, thả tu vi của mình, một cỗ so với hôm qua cường đại thập bội cảm giác áp bách, kèm theo Mạc Tà cười to, quanh quần tại toàn bộ mắt trận trung.

Hắc Long, hồng y hai người đã tránh ra mắt, "Ta tưởng là ai, nguyên lai là Mạc tiên sư khoái ta nhất bộ, chúc mừng chúc mừng."

Mạc Tà rất được dụng, Mạc tiên sư xưng hô, hiện tại mới là chân tới danh về, "Hắc Long đạo hữu, hiện tại biết đường chủ vì sao không phát động trận pháp chứ."

Hắc Long nét mặt già nua đỏ lên, ngày đầu tiên, bọn họ mọi người, tinh thần căng thẳng cả ngày, nhưng Lữ Thiên chính là không phát động trận pháp, Hắc Long đảo không có gì, nhưng người thù hạ đều có rất lớn oán khí.

"Mạc tiên sư nói đùa, chủ nhân mỗi một câu, đều là ta hành động cộc tiêu, đều là đám kia người thù hạ, bọn họ có chút bất mãn chủ nhân quyết định, hiện tại ở đây linh khí đều ngưng kết thành dịch thể, bọn họ cũng sẽ không có câu oán hận."

Mạc Tà gật đầu, xé một cái hạ bị linh khí ướt nhẹp y phục, nhìn về phía Lữ Thiên.

Mặc dù y phục đều là ướt nhẹp, nhưng mỗi người đều là một bộ hưởng thụ biểu tình, chỉ có một người ngoại lệ, đó chính là Lữ Thiên, hai trăm mười sáu khóa Kim Đan, lại ngưng xuất một viên, chính là Kim Đan hậu kỳ, thực lực sẽ phát sinh chất cải biến, hiện tại Lữ Thiên, đang ở ngưng tụ viên này, có thể cải biến thực lực của hắn Kim Đan.

Lữ Thiên Kim Đan rất nhiều, hấp thu linh khí đã nhanh hơn người khác, nhưng hắn Thực Linh thể, thật sự là quá bá đạo, như thể nồng nặc linh khí, so với thường nhân khoái gấp mấy chục lần hấp thu tốc độ, nhưng hắn kết kim đan tiến trình, vẫn là vô cùng thông thả.

Đột phá tu vi là thống khổ, bây giờ Lữ Thiên, đau nhức tịnh vui sướng giữ.

..

Thú Liệp tràng ngoại.

Đồ khách môn đã sớm ngồi không yên, hơn sáu vạn nhân đại thú liệp quả thực khó gặp, nhưng bọn hắn rất nhiều đều không phải là vì đánh cuộc mà đến, Ma Phật tông gần xuất hiện đại biến cố, đục nước béo cò, mới là bọn họ chuyển này mục đích thực sự.

"Ma Phật tông người đâu, nhanh lên giục một cái hạ, này đều đánh ba ngày, còn không có đánh xong."

"Thanh Vân tông nhân nếu như không được, tự tuyên bố con mồi thắng lợi chứ, không phải là thua mấy nghìn linh thạch sao, lão tử không quan tâm ."

"Đúng vậy, người Ma Phật tông ngoại tử khí cùng tai khí đều ngưng tụ thành thực chất, các người cũng không sốt ruột sao. ."

Quý khách khu, Tư Đồ Hạo Nhiên chau mày, Ma Phật tông nhân, sắc mặt càng khó xem, nhất là thiện ác đồng tử, đều đã ngồi không yên.

"Chủ trì phương trượng, đồ khách môn lại cãi vả. Người xem vậy làm sao làm. ." Nhị trưởng lão cau mày nói.

Ác đồng tử gương mặt dữ tợn, "Cái này gọi là cái gì tranh đấu, vốn có một trường giết chóc, nhất thời nửa khác là có thể kết thúc, kết quả ni, lục vạn nhân đại chiến ba ngày, hai bên còn là linh thương vong, thực sự không được, chúng ta tự tự mình động thủ đi." Ác đồng tử nói xong, nhìn về phía thiện đồng tử.

Thiện đồng tử vốn có nhất trương khuôn mặt tươi cười đã vắn vẹo, vắn vẹo đáng tươi cười đọng ở một cái con nít trên mặt của, phải nhiều quý dị có bao nhiêu quý dị.

"Tam trưởng lão, người điều không phải có các phạm nhân một luồng nhân hồn sao, người bây giờ sẽ xuống ngay, giết chết một nửa phạm nhân, xem bọn hắn còn có thể bắt năng kiên trì."

Này. Ma Phật tông người nắm quyền nhìn nhau liếc mắt, có chút hơi khó, ở đây nhưng còn có mấy vạn đồ khách nhìn ni, thì là tất cả mọi người biết bọn họ là Ma Phật tông, nhưng bọn hắn tông môn bên ngoài, lập nhưng vẫn là 'Phật tông' bảng hiệu.

Thiện đồng tử khuôn mặt nhỏ nhắn nghiêm, "Khó xử cái gì, ai cũng không phải người ngu, ngoài trận tử khí cùng oán khí ngưng tụ thành thực chất, tất cả đại biến, người xem những ... này đồ khách, có mấy người bình thời chín mật, đại bộ phận cũng là vì ta Ma Phật tông bảo vật mà đến."

Phương trượng nhìn lướt qua táo bạo sông bạc khu vực, hơi biến sắc mặt phát phát tay, "Đi thôi, giết chết phân nửa nhân, nếu như không được, bả sở hữu phạm nhân toàn bộ giết, huyết tể buồn lễ long trọng không thể kéo dài được nữa."

"Là." Tam trưởng lão hơi khom người, cầm lấy Dẫn Hồn trượng, triệu Thú Liệp tràng đi đến.

. .

Ma Phật tông, một chỗ tầm thường trong căn phòng nhỏ, một cái lão tăng hai mắt nhắm chặt bỗng nhiên mở, triều Thú Liệp tràng phương hướng nhìn một chút, trên mặt mang lên vẻ tươi cười.

"Rốt cục không nhìn được sao, nhanh lên phát động trận pháp chứ, Bồ Tát quả vị, lão nạp khổ tu ba ngàn năm, rốt cục vào hôm nay thấy được hy vọng, lão nạp rốt cục muốn chứng đạo, ha ha."

Lão tăng một trận cuồng tiếu, song thủ kháp động vài cái ấn quyết, theo hấn động tác trong tay, vài đạo chói mắt kim quang nổ bắn ra ra, bắn về phía cách đó không xa hộ sơn đại trận, hộ sơn đại trận nhỏ nhẹ chiến run một cái, lập tức, khôi phục vốn là hình dạng, tựa hồ cái gì cũng không có phát sinh qua.

. . .

Ngoài ngàn dặm, đang ở tàn sát một phạm nhân thôn trang Không Tước yêu đột nhiên ngừng, ngừng đầu nhìn Thiên Quyền đảo ở ngoài, oán từ khí đã ngưng tụ thành mây đen, Không Tước lại quay đầu lại nhìn thoáng qua Ma Phật tông phương hướng.

Ngô ngao. .

Không Tước yêu một tiếng kêu to, không hề quản thôn trang trung vài cái run lấy bảy người phạm, giương cánh triều xa xa bay đi.

Vài cái may mắn thoát được một mạng người phạm, mắt hồn như nhau, lẳng lẳng nhìn Không Tước yêu bay đi phương hướng, không bao lâu, trên mặt mấy người treo nổi lên dáng tươi cười, nhưng này dáng tươi cười, thấy thế nào, thế nào có chút sự ngu dại.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Kim Đan hậu kỳ

Thú Liệp tràng, trong sơn cốc.

Lữ Thiên nhíu chặt vùng xung quanh lòng mày chậm rãi xoè ra khai, một cổ bí Mạc Tà còn muốn khí thế cường đại, tại mắt trận trung liên tục cổ dâng giữ.

Mấy người mở mắt lần nữa, nhìn về phía Lữ Thiên, "Là chủ nhân, chủ nhân đã đột phá đến Nguyên Anh kỳ sao, khí thế thật là mạnh mẽ."

"Đường chủ đã đột phá Nguyên Anh kỳ? Hấn thế nhưng Thực Linh thể, hai năm trước mới đột phá đến Kim Đan kỳ, làm sao có thể."

"Cái gì. Chủ nhân là Thực Linh thể. ."

Hắc Long, hồng y hai người kinh ngạc, Thực Linh thể có thể tu luyện sao. .

Lữ Thiên cự ra hai mắt, mừng rỡ cười cười, "Nào có Mạc tiên sư nói khoa trương như vậy, ta chỉ là vừa đi vào Kim Đan hậu kỳ mà thôi, cách Nguyên Anh cảnh giới liên xa nì."

Kim Đan hậu kỳ.

Lữ Thiên không biết, hấn thuyết những lời này, bí nói mình đột phá đến Nguyên Anh kỳ, muốn rung động đa, mới vừa đột phá đến Kim Đan hậu kỳ, khí thế bí Nguyên Anh sơ kỳ Mạc Tà còn mạnh hơn, này trung gian, thể nhưng vượt qua sơ sơ một cái đại đẳng cấp. .

Lữ Thiên không biết hấn vừa đột phá lúc, vô ý thức tản mát ra mình uy áp, cũng không biết mấy người trong lòng có cỡ nào chấn động, hấn hiện tại toàn bộ tâm tư đều đặt ở mình vũ mạch thượng, tiểu cảnh giới đột phá, viên này tân kết xuất tới Kim Đan, tụ kết ở tại hấn vũ mạch trên, .

Lữ Thiên nhìn đã lâu, mới nhìn xuống phóng xuất chiến linh kiểm tra một phen xung động, trước đây Kết Đan lúc, Cẩm Y cùng hấn truyền âm nói qua, tu luyện môn công pháp này, một trăm lẻ tám khóa Kim Đan đối ứng tiên tu một cái tiểu cảnh giới, ba trăm sáu mươi lăm khóa Kim Đan rốt cuộc viên mãn, nhưng kết xuất ba trăm ba mươi hai khóa Kim Đan, cũng đã là Kim Đan đỉnh, còn dư lại ba mươi ba khóa Kim Đan, sẽ xem cá nhân thiên phú, thì là không kết, như nhau khả đã đột phá đến cao hơn giai đoạn.

Thế nhưng hấn hiện tại, cư nhiên tại ba trăm sáu mươi lăm khóa Kim Đan ở ngoài, lại kết xuất một viên, đây coi là không tính là thiên phú dị bẩm

Lữ Thiên mỹ tư tư nghĩ, đột nhiên, xa xa, truyền đến một tiếng kịch liệt tiếng nổ mạnh .

booo. .

Ủ? .

Còn đang mừng rỡ, khiếp sợ mấy người sững sốt, tất cả đều triều ngoài trận nhìn lại.

"Bất hảo, nhất định là tam trưởng lão tới, một cái phạm nhân dẫn bạo liễu thuốc nổ cảnh báo."

Lữ Thiên quay đầu, "Cảnh báo nhân đều ở đây ba dặm ở ngoài, Vô Cực, người mau nhanh đi ra ngoài, thấy tam trưởng lão, lập tức kêu các phạm nhân kíp nổ sở hữu thuốc nổ, tuyệt đối không thể để cho hấn, bước vào trận pháp một nghìn thước trong vòng."

"Là, đường chủ." Triệu Vô Cực xoay người chạy ra khỏi mắt trận.

"Hong y, mệnh lệnh thủ hạ của ngươi, đình chỉ tu bổ thương thế, lập tức giết sạch sở hữu sấm trận Thanh Vân tông tu sĩ, sau đó đi Thú Liệp tràng ngoài vi, cùng Hắc Long cùng nhau, oanh phá Thú Liệp tràng phòng ngự quang tráo, phòng ngự quang tráo vừa vỡ, ta biết tập trung 'Đồ Cường trận' lực lượng, đánh nát Ma Phật tông hộ sơn đại trận, các ngươi đến hộ sơn đại trận ở ngoài chờ ta."

Hồng y vừa muốn xoay người, bỗng nhiên dừng lại, "Đường chủ, chúng ta đi, ngươi làm sao bây giờ."

Lữ Thiên cười, "Ta có thể đánh nát hộ sơn đại trận, có đồn sát thủ này tại, bọn họ không dám làm gì ta."

Thời gian cấp bách, hồng y không có ngần ngại, xoay người chạy ra khỏi mắt trận.

"Mạc Tà, ngươi dẫn người cùng Hắc Long cùng đi chứ."

"Đường chủ, ngươi lần này còn có thể rất nguy hiểm, đúng hay không. . Tại Vũ giới thì có quá một lần, lần này vô luận như thế nào, ta cũng phải cùng đường chủ cùng một chỗ."

Lữ Thiên nhìn kiên quyết Mạc Tà, có chút sững sờ, "Cùng với ta, rất có thể sẽ toi mạng."

Mạc Tà cười nhạo một tiếng, "Đường chủ, Mạc Tà là sợ tử, nhưng Mạc Tà điều không phải thứ hèn nhất, đường chủ đã cứu ta và Vô Cực bao nhiêu lần, nếu như chỗ tốt là mọi người, nguy hiểm nhưng là đường chủ một mình đối mặt, chúng ta đây đám này theo người của ngươi, còn mặt mũi nào mặt sống sót."

Lữ Thiên chăm chú nhìn Mạc Tà, kiến Mạc Tà thần tình kiên định, không có một chút làm ra vẻ chi giống, Lữ Thiên vui mừng gật đầu, nói thật đi, nếu như là Triệu Vô Cực ở chỗ này, Lữ Thiên tuyệt đối sẽ làm cho hấn và bản thân cùng nhau, đối kháng gần đến âm mưu, Mạc Tà, ký tham sanh, cũng không có cái kia quyết đoán cùng tài năng.

Về phần đào tẩu, ai không muốn chạy trốn, nhưng Lữ Thiên ngực mình bạch, tại lão tăng cho hấn phạt châu lúc, hấn cũng đã vào cục này trung cuộc, lão tăng bố trí thiên niên, còn muốn chạy? Sợ rằng không có dễ dàng như vậy.

. .

. .

Ba dặm ở ngoài.

Tam trưởng lão tiện tay thu một cái phạm nhân nhân hồn, linh đồng cùng phương trượng chờ đợi mình phát động trận pháp ni, tên ghê tởm này, cư nhiên ở nơi này máu chốt thượng làm ra động tĩnh lớn như vậy, dọa bản thân vừa nhảy, này không phải là tìm chết sao.

Tam trưởng lão giận dữ nhìn thoáng qua ngoài trận.

Sòng bạc khu vực, rất nhiều người thấy Ma Phật tông nhân tiến trận, biết Ma Phật tông phải ra khỏi thủ can thiệp trận này sẵn thủ, thấy tam trưởng lão bị phạm nhân làm ra động tĩnh lại càng hoảng sợ, tất cả đều nhìn có chút hả hê cười.

"Cái này phạm nhân làm được đẹp, ta thích."

"Ha ha, Ma Phật tông thực sự là nhân tài xuất hiện lớp lớp a, vừa cái kia phạm nhân có đúng hay không thả cái rắm, đưa cái này cái gì trưởng lão dọa sợ."

"Đúng, ta cũng nghe đến rồi, ta còn tưởng rằng là người phóng ni, làm hại ta che nửa ngày mũi."

Ha ha.

Đồ khách môn một trận trầm trồ khen ngợi, tuy rằng này đã trái với quy củ của sông bạc, nhưng đồ khách môn rất nhiều đều là lòng mang kế hoạch nham hiểm, chỉ có số ít chân chính lại bài bạc, mới ra ngoài chất vấn Ma Phật tông là chuyện gì xảy ra, nhưng đều không ngoại lệ, những người này còn không có ngồi xuống, đã bị vài cái che hắc sắc tăng bảo nhân mang đi.

Hay là bị mang đi những ... này đồ khách, sẽ bị tịch thu linh thạch, đuổi ra Ma Phật tông, nhưng nhiều ít linh thạch, đã mua không được một cái mạng, hôm nay qua đi, bọn họ sẽ vì bọn họ hôm nay thắng thắn, mà cảm thấy may mắn.

Quý khách khu, chủ trì phương trượng sắc mặt khó coi nhìn sông bạc khu.

"Được rồi, đã không có gì để xem, hôm nay bị tái toán thế hoà, ta Ma Phật tông khai ân, mặc kệ các người áp nhiều ít, ta Ma Phật tông gấp đôi thưởng cho người môn, đều đi nhân viên nơi nào linh linh thạch chứ."

Còn thừa lại đồ khách môn một trận cười nhạo, chân chính là thắng tiền người tới, vừa không sai biệt lắm đều bị mang đi, còn dư lại bọn họ, có mấy người quan tâm linh thạch, bọn họ đều là vì Ma Phật tông gần xuất hiện biến cố mà đến.

"Người lão hòa thượng này có biết nói chuyện hay không, cái gì gọi là toán thế hoà, cái gì gọi là khai ân, lão từ hôm nay còn cần phải nhìn ra cái kết quả lai."

"Đúng, gấp đôi linh thạch, đuổi tên khất cái ni, ta thế nhưng đè ép gấp trăm lần bởi suất thú liệt phương toàn diệt."

"Ta cũng vậy đè ép gấp trăm lần, nhưng ta đi cũng có thể, xuất ra một trăm vạn linh thạch, ta lập tức đi ngay."

Một trăm vạn linh thạch?

Quý khách khu chủ trì phương trượng một trận cười to, "Chư vị đạo hữu, xem ra các người là không muốn đi."

"Yêu a. Lão già kia, người có ý tứ."

"Ngọa tào, lão con lừa ngựa, người hù dọa ai đó. ."

Đồ khách môn cũng không hàm hồ, phương trượng đang nói còn không có lạc, sông bạc khu đã có hơn mười cỗ Nguyên Anh kỳ địch khí thế phát ra, nhất tề áp hướng về phía đang ở nói chuyện phương trượng.

Phương trượng hơi biến sắc mặt, tiến lên nhất bộ, sẽ bộc phát ra khí thế của mình, nhưng bị bên cạnh một cái non nớt tay nhỏ bé kéo lại.

Thiện đồng tử nhảy lên bàn, "Chư vị đạo hữu, nhà của ta phương trượng ngày hôm nay uống rượu quá lượng, chư vị muốn nhìn bao lâu, có thể xem bao lâu, chỗ đặc tội, xin hãy chư vị thứ lỗi, chư vị bao dung. ."

"Ngọa tào, này tiểu con lừa ngựa còn thật biết nói."

"Một xấp dây niên kỷ, còn không có cái không có nha hài tử hiểu cấp bậc lễ nghĩa, trở lại hảo hảo theo tiểu đồng tây học một ít."

"Này tiểu con lừa ngựa khẳng định điều không phải hấn thân sinh, giám định hoàn tất. ."

Đồ khách môn khinh thường về tới chỗ ngồi, chủ trì phương trượng một gương mặt già nua hắng giọng không gì sánh được, bắt hấn lại áo bào tay nhỏ bé tuy rằng không dùng lực đạo, nhưng hấn đã biết thiện đồng tử thân bí hậu, căn bản không dám vi phạm thiện đồng tử ý tứ.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 82: Biến cố lại tới

Thú Liệt tràng thượng.

Tam trưởng lão thấy đồ khách môn tựa hồ cùng phương trượng giằng co, hung hăng trợn mắt nhìn liếc mắt cách đó không xa thì thế, đều là đây chỉ là thói con chuột, để cho mình cấp Ma Phật tông đã đánh mất mặt mũi.

Hừ. . Tam trưởng lão hung hăng đập một cước thi thể, kế tục hướng phía trước mặt đi đến.

Đi ra hai dặm, đã thấy bên trong sơn cốc đại trận, tam trưởng lão mỉm cười.

Giết chết phân nửa nhân? Giết chết một là phá hư quy củ, toàn bộ giết, đồng dạng cũng là phá hư quy củ, trong truyền thuyết bảo vật, bị long đong lâu như vậy, hãy để cho nó nhanh chóng xuất thế chứ.

Tam trưởng lão lặng lẽ cười giữ, lấy ra mình Dẫn Hồn trượng.

"Tam trưởng lão, ngươi xem đó là một bảo bối gì."

Tam trưởng lão vừa muốn phát động, cách đó không xa, một đạo trêu chọc thanh âm của vang lên.

Trên đường có thập mấy phạm nhân, cách đó không xa thì có một cái, những người này tam trưởng lão đã sớm phát giác, nhưng hắn vốn không có để ý, Dẫn Hồn trượng càng động, bọn họ nhất định là tử, thì là chạy ra một hai, đã trốn không thoát huyết tể đại trận phạm vi, hắn là lười đi nhất nhất thu thập.

Nếu như hắn biết, đúng là hắn lười dọn dẹp này mấy con thối con chuột, hội yếu mạng của hắn, không biết hắn có thể hay không rút ra chút thời gian, lại nhất nhất thu thập đám người kia.

Đáng tiếc, trên thế giới không có đã hối hận. Hắn vừa quay đầu thời gian, thế giới của hắn, cũng chỉ còn lại có một đạo nổ thật to tiếng.

Ừm ừm.

Mấy trăm bị bám vào chân khí tạc lỗi, hầu như trong cùng một lúc kíp nổ, uy lực kia, liên bố trí tạc lỗi Lữ Thiên đều bị lại càng hoảng sợ, hắn là nhượng Triệu Vô Cực thấy tam trưởng lão tựu kíp nổ tạc lỗi, ai biết tiểu tử này to gan như vậy, thẳng đến tam trưởng lão đến gần, đi tới tạc lỗi đầy đặc nhất khu vực lúc, hắn mới nổ tung.

Sơn cốc hai bên núi lớn, bị nổ tung dư ba, tước đi vào hơn một trượng sâu, đừng nói vừa mượn đan dược đột phá Nguyên Anh kỳ đích tam trưởng lão, chính là lại cao một cấp Xuất Khiếu kỳ tu sĩ, tại thu hẹp sơn cốc, bị nhiều như vậy tạc lỗi tạc đến, như nhau sẽ bị nổ phân thân toái cốt.

Ừm ừm. .

Lữ Thiên Đồ Cường Dưỡng Thần trận một trận kịch liệt lóe ra, trận pháp ánh sáng hầu như tan rã, mất trận trung Lữ Thiên, càng kêu to ngăn chặn cái lỗ tai, hắn cũng không biết, chân khí cùng tạc lỗi, hai người tương gia, hội sản sinh hầu như biến chất hiệu quả.

Thu hẹp trong sơn cốc, một trận tạp nhập trận gió thổi qua, cách Lữ Thiên gần phạm nhân, bị trận pháp bảo vệ đã khoái, bọn họ chẳng qua là cảm thấy có chút điếc tai điếc, nhưng cách trận pháp xa phạm nhân có thể không làm được, cát bay đá chạy loạn khu, to lớn sóng xung kích thiếu chút nữa không có đem bọn họ đâm chết, trong đó, tựu bao quát Triệu Vô Cực, cũng nhiều một tiểu tử này cẩn thận, làm gì đều để lại khéo tay, đang nổ vượt qua hắn mong muốn phán đoán hậu, tiểu tử này vội vàng dùng trước đó cất giấu pháp khí, che ở toàn thân, pháp khí không kiên trì nổi lúc, trận pháp lòng bảo hộ đã đến rồi, này mới bảo vệ được hắn một cái mạng nhỏ.

"Hắc hắc. Thứ tốt, chân là đồ tốt." Hôi đầu thổ kiềm Triệu Vô Cực đứng lên hậu, chuyện thứ nhất chính là cầm một cái túi thuốc nổ cười khúc khích, cười ngây ngô một trận, kiến không ai chú ý hắn, tiểu tử này chột lách người, túi thuốc nổ lại không biết bị hắn giấu ở nơi nào.

. . .

. .

Một cái to lớn ma cô vân theo Thú Liệp tràng mọc lên, đồ khách môn đại thể bị giật mình, ngây ngốc nhìn phía xa Thú Liệp tràng, đương nhiên, cũng không có thiếu nhân lác mình triều Thú Liệp tràng phóng đi.

Quý khách khu, chủ trì phương trượng kinh theo chỗ ngồi nhảy dựng lên, cường hãn như vậy sóng xung kích, đều có thể so sánh với Hóa Thân kỳ tu sĩ liều mình một kích, Hóa Thân kỳ tu sĩ, tại sao sẽ ở Thú Liệp tràng trung. .

"Phương trượng, lập tức phát động huyết tể đại trận, chậm thì sinh biến." Thiện đồng tử nói một câu, kéo ác đồng tử, triều Thú Liệp tràng phóng đi.

Huyết tể đại trận. .

Phương trượng hoàn quá thần lai, kêu lên mấy vị trưởng lão, đã chạy tới Thú Liệp tràng.

. .

Ừm ừm. . Dị biến tái sinh.

Bụi mù vừa tiêu tán một điểm, một đạo quang trụ phóng lên cao, thẳng tắp đánh tới Ma Phật tông hộ sơn đại trận, phát sinh một đạo nổ thật to thanh, nguyên bản không gì phá nổi, có thể khiêng ở mười mấy tên Nguyên Anh tu sĩ toàn lực công kích hộ sơn đại trận, phát ra tiếng nổ mạnh to lớn.

Ừm ừm. .

Mọi người còn không có phản ứng đến, lại là một đạo quang trụ đọng vào. . Hộ sơn đại trận bên ngoài, đã ngưng tụ thành hình tử khí cùng oán khí, thụ một kích này, cơ hồ bị đánh tan.

Lúc này xuất thủ, chính thị Lữ Thiên.

Bạo tạc vượt ra khỏi Lữ Thiên dự liệu, Thủ Liệp tràng phòng ngự quang tráo trực tiếp bị nổ tan, các phạm nhân không cần xuất thủ, chạy ra Ma Phật tông, chỉ còn lại có một cái hộ sơn đại trận, đối với Ma Phật tông, Lữ Thiên đương nhiên sẽ không khách khí, vừa ra tay, hay dùng ra Đồ Cường Dưỡng Thần trận công kích mạnh nhất.

Lữ Thiên công kích, không chỉ ... mà còn là công kích hộ sơn đại trận, càng nhiều hơn chính là hướng phía ngoài trận tử khí cùng oán khí đi, Ma Phật tông bất nhiều như vậy phạm nhân, thiện ác đồng tử thủ hấn, thần bí lão tăng lợi dụng hấn, mặc kệ bọn họ đến tột cùng vì cái gì, khẳng định đều cùng ngoài trận tử khí cùng oán khí có liên quan, Lữ Thiên sẽ không ngồi chờ chết, bả thủy quấy đến càng đục, hấn cơ hội đào sanh thì càng nhiều.

Triệu Vô Cực mấy người đã về tới Lữ Thiên bên người, cùng Lữ Thiên cùng nhau chủ trì trận pháp, ba ngày, Đồ Cường Dưỡng Thần trận hấp thu tam vạn tu sĩ, sơ sơ ba ngày công kích, cho dù có một bộ phận bị Lữ Thiên chờ người hấp thu, nhưng đại đa số, vẫn bị gia trì đến rồi trận pháp trên người.

Như mới vừa công kích, Lữ Thiên có thể phát động mười lần, mười lần có thể so với Hóa Thân kỳ đại tu liệu mình một kích, chính là đứng đầu Hóa Thân kỳ tu sĩ, cũng không dám đơn giản lược kỳ phong mang.

Oanh phá Ma Phật tông hộ sơn đại trận? Có nữa một lần, vậy là đủ rồi.

Ừng ừng. . Lại là một đạo quang trụ phóng lên cao.

."A di đà phật. Lữ Thiên tiểu hữu, ta bang trợ các ngươi, có thể không phải là vì cho các ngươi hủy ta Phật tông căn cơ, xin hãy tiểu hữu dừng tay."

Một giọng già nua, một đạo hình người, đồng thời xuất hiện ở Lữ Thiên trận pháp thượng, có thể so với Hóa Thân kỳ tu sĩ liệu mình một kích, tại hình người thủ trung, dường như phù dung sớm nở tối tàn, trong khoảnh khắc, cũng đã bị hóa thành vô hình.

Là thần bí kia lão tăng. .

Lữ Thiên cả kinh, khoái tu thành Bồ Tát đích phật tu, lực phòng ngự, không có thể như vậy nói chơi, mặc dù công kích nữa, cũng là phí công, lão tăng xuất hiện cũng không ngạc nhiên, hấn kinh cũng không phải cái này, chân chính nhượng Lữ Thiên giật mình, là lão tăng này cư nhiên gọi ra tên của hấn.

Lữ Thiên. Hai chữ này, đại biểu thế nhưng Nhân Tham Quả. Là vô số tu sĩ tìm kiếm mà tìm không được nhân.

. .

Ngoại giới đồ khách môn nghe được Lữ Thiên hai chữ này, nhất thời điên cuồng, mặc kệ tu vi cao thấp, nhất tề triều Thủ Liệp tràng phóng đi.

A. Lữ Thiên hai mắt phiếm hồng, lão tăng này là ở cái hố bản thân, Lữ Thiên vội vàng thay đổi trận pháp, triều xông tới các tu sĩ, phát ra một đạo trận pháp công kích.

"Ha ha. . Tiểu hữu, ta đã nói rồi, ta điều không phải cho ngươi hủy ta Phật tông căn cơ, xin hãy tiểu hữu dừng tay."

Các tu sĩ thấy thần bí quang trụ hướng bọn họ phóng tới, các kinh hoàng, vừa muốn né tránh, thân ảnh già nua, xuất hiện ở các tu sĩ trước người, chỉ là thân thủ vô, lần thứ hai hội họa giải trận pháp công kích. .

"Vậy ngươi muốn như thế nào." Lữ Thiên giận dữ, kháo trận pháp biến hình, hiển hóa xuất một đạo mười trượng cao hình người, rất xa cảm tức nhìn lão tăng.

Hấn này nhất biến hình, thân phận sẽ thấy đã không đối gạt được.

"A. . Lữ Thiên, thật là Lữ Thiên, ta xem qua hấn bức họa. ."

"Trách không được khắp nơi đều tìm không được hấn, nguyên lai hấn bị nắm đến nơi này, nếu không hấn chữa trị vết sẹo trên mặt, ta còn không nhận ra hấn ni. ."

"Hảo tặc tử, đoạt đi Nhân Tham Quả, cuối cùng cũng bị ta tìm được rồi."

Các tu sĩ một trận kêu la, nhưng chính là không có vọt tới trước, Lữ Thiên trận pháp uy lực bọn họ là kiến thức qua, ai không muốn xúc cái này rủi ro.

"A di đà phật, " lão tăng đánh cái phật lễ, "Thiện hữu thiện báo, ác hữu ác báo, tiểu hữu ở chỗ này bị cực khổ, là ta Phật tông sai lầm, ta bang trợ tiểu hữu, cũng là chuyện đương nhiên, nhưng tiểu hữu cùng này mọi người kết thành hận thù, lại cùng ta Phật tông không có nửa điểm quan hệ, xin hãy tiểu hữu ly khai Thủ Liệp tràng, đến nơi khác cùng bọn chúng giải quyết ân oán chứ."

Nga? . Thả ta ly khai. .

Lập tức, Lữ Thiên hiểu được, lão tăng này cũng không phải dự định phóng hấn ly khai, Ma Phật tông hộ sơn đại trận, thì không phải là hấn đơn giản có

thể xông ra đi.

Lữ Thiên hơi ngưng thần, Ma Phật tông phương trượng cùng mấy vị trưởng lão xông về Thù Liệp tràng các nơi, nhất định là vậy lý có cái gì đại biến cố, bây giờ còn điều không phải lợi dụng mình thời cơ.

"Vô Cực, Mạc Tà, chúng ta đi cùng hồng y bọn họ hội hợp, đám này đồ khách, nhất định sẽ không từ bỏ ý đồ."

"Thanh Y quân, Bạch Y quân, theo ta xông. "

Lữ Thiên đầu tàu gương mẫu, triều Thù Liệp tràng ngoại vi lướt đi. .

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 83: Bày binh bố trận chu toàn

Lữ Thiên đầu tàu gương mẫu, triều Thù Liệp tràng ngoại phóng đi.

Ma Phật tông mấy vị trưởng lão cùng thiện ác đồng tử, hình như không thấy được Lữ Thiên như nhau, tùy ý hấn lao ra Thù Liệp tràng.

Nhưng đồ khách môn cũng không làm, đồ khách trung có không ít người, là tới Thiên Quyền đảo tìm kiếm Lữ Thiên, Ma Phật tông có biến cố gì bọn họ không biết, nhưng Lữ Thiên trên người có Nhân Tham Quả, đây chính là mọi người đều biết.

"Tiểu tử kia, ngươi chậm lại, chúng ta nói chuyện. "

"Lữ Thiên, đừng chạy, trái lại giao ra Nhân Tham Quả, ngươi còn có thể bảo trụ một cái mạng."

"Ma Phật tông hộ sơn đại trận điều không phải ngươi có thể xông ra đi, vội vàng trở về, chúng ta Mạc Ngọc đường có thể bảo ngươi bất tử. "

Đồ khách môn thay đổi đầu mâu, tất cả đều triều Lữ Thiên đuổi đến.

"Chư vị, Nhân Tham Quả ngay Lữ mỗ chiếc nhẫn trữ vật trung, có bản lĩnh, các ngươi lấy đi đó là."

Lữ Thiên chạy đến Thù Liệp tràng ngoại vi, đấu khí như nhau, triều phía sau hô nhất cú.

"Lữ Thiên, không biết tốt xấu hạ tràng, nhưng là phải thừa thụ chúng ta mấy vạn tu sĩ lửa giận, ngươi có thể chuẩn bị xong?"

"Truy, đuổi theo, bà hấn bầm thây vạn đoạn. "

Chỉ bảo phía trước, những người này làm sao sẽ phóng Lữ Thiên ly khai, đồ khách môn nghiêng răng nghiêng lợi, phần hận đuổi theo Lữ Thiên.

Lữ Thiên nhìn lại liếc mắt, đuổi theo đồ khách chia làm ba cái thế đội, đuổi trước mặt nhất, là Tư Đồ Hạo Nhiên cùng một gã hắc bào tu sĩ, phía sau, là bốn mươi mấy danh ngự không phi hành Nguyên Anh kỳ cao thủ, tại sau này, là vô biên vô tận tu sĩ đại quân.

Lữ Thiên giữa hai lông mày lộ ra nhất ti ngoan sắc, những người này đều là hướng về phía Nhân Tham Quả, cũng chính là hướng về phía hấn mà đến, sớm muộn gì đều phải cùng bọn họ chống lại, hôm nay ở chỗ này gặp phải, chính dễ giải quyết những ... này phiền phức.

"Mạc Tà, Vô Cực, các ngươi còn nhớ kỹ ban đầu ở Vũ giới, phá hồng Vạn Long Thực Thiên trận, chúng ta bày ra trận pháp."

Mạc Tà hai người đang chuyên tâm chạy trốn, nghe được Lữ Thiên câu hỏi, Mạc Tà không chút suy nghĩ, "Đương nhiên nhớ kỹ, kêu Thiên Lang Khiếu Nguyệt trận."

"Đường chủ, là muốn dụng Thiên Lang Khiếu Nguyệt trận đối phó đám này tu sĩ sao."

Lữ Thiên lắc đầu, "Điều không phải, các ngươi nhớ kỹ Thiên Lang Khiếu Nguyệt trận, nhất định tự nhớ kỹ trước đây ta phá hồng Vạn Long Thực Thiên trận lúc, đều hướng phía kia vài cái phương hướng công kích."

Triệu Vô Cực hai người gật đầu.

"Đường chủ trước đây công kích trình tự, là tiền nhị, tà năm, bình bát, hữu bảy. Tội hậu lại lui mười mấy trận vị, sau đó mới phá hỏng Vạn Long Thực Thiên trận."

Lữ Thiên vui mừng cười, "Hảo, Vô Cực, có như ngươi vậy suất tài giúp ta, ta Lữ Thiên thực sự là tam sinh hữu hạnh a."

"Đường chủ ý tứ là?"

Lữ Thiên liếc mắt một cái phía sau, "Ta muốn ngươi đi Ma Phật điện chu vi, bày Vạn Long Thực Thiên trận, ta trước đây phá những ... này vị trí, chính là Vạn Long trận đám trận căn cơ, tội hậu công kích điểm, là trụ Vạn Long Thực Thiên trận mắt trận, ngươi mình bạch ý của ta?"

A? . .

Triệu Vô Cực cùng Mạc Tà có chút kinh ngạc, "Đường chủ, thất tinh ni, Vô Cực tự tin có thể dựa theo trước đây vị trí công kích, bố trí xuất giống nhau như đúc trận pháp, nhưng đường chủ chỉ nói mắt trận cùng trận căn cơ, Vạn Long Thực Thiên trận thất tinh ở nơi nào, thất tinh không ra, thì là bố trí xuất trận pháp, đã không phát huy ra trận pháp quý thần khó lường công hiệu lai."

Lữ Thiên cười, "Có thể sinh ra trận linh trận pháp, làm sao có thể chỉ có thất tinh, tinh vị chờ ta vào trận hậu lại nói, các ngươi đi trước bố trí chứ."

"Đường chủ, những tu sĩ này đều là hướng về phía ngươi tới, chúng ta nếu như đi, vậy ngươi điều không phải nguy hiểm hơn. ."

Lữ Thiên cười, "Đương nhiên sẽ không, các ngươi đi, ta thiếu một phần bận tâm, mà bọn họ, cũng không dám không chút kiêng kỵ công kích, Nhân Tham Quả chính là ta bùa hộ mệnh, bọn họ không cần uy lực quá lớn chiêu thức, ta ngược lại sẽ an toàn không ít."

Triệu Vô Cực sững sờ, lập tức hiểu được, "Đường chủ chỉ cần tha trụ bọn họ một khắc đồng hồ thời gian, ta có thể bố trí xuất một cái tương tự chính là trận pháp, đường chủ, ngươi khá bảo trọng, Mạc tiên sư, chúng ta đi."

"Hảo, Bạch Y quân, Thanh Y quân, tùy chúng ta đi."

Triệu Vô Cực hét lớn một tiếng, mang theo mọi người ly khai.

.

Nga? . Bọn họ không triều hộ sơn đại trận phương hướng chạy, thế nào trái lại triều Ma Phật tông nội bộ đi.

Phía sau truy kích nhân có chút sững sờ, vừa muốn đuổi theo hai quân, lại thấy còn có một nhân vẫn như cũ triều hộ sơn đại trận chạy đi.

"A? . Bọn họ làm cái trò gì, đám người này thế nào bà Lữ Thiên đã đánh mất, vắng Ma Phật tông nội bộ chạy."

"Ai biết, nếu như ta bị bốn vạn cao thủ truy kích, ta đã sớm cùng hắc mỗi người đi một ngã."

"Đại ca, vậy chúng ta đi truy cái hướng kia nhân."

"Ba. Lời vô ích, đương nhiên là đuổi theo Lữ Thiên, truy đám người kia có thể đuổi theo ra cái gì lai."

"Đại ca, ngươi thật dễ nói chuyện, đánh ta làm gì. ."

Các tu sĩ chỉ là thoáng chần chờ một chút, kế tục triều Lữ Thiên đuổi theo.

Lữ Thiên, bị trước mặt nhất Tư Đồ Hạo Nhiên cùng hắc bào nhân khóa được khí tức, hai người đình chưa từng đình, thật chắc truy sau lưng Lữ Thiên.

"Lữ Thiên, thủ hạ của ngươi đều bỏ lại ngươi, còn không thúc thủ chịu trói." Tư Đồ Hạo Nhiên sau lưng Lữ Thiên hô to.

"Tư Đồ tông chủ, dĩ ta ngươi thù hận, thì là ta bà Nhân Tham Quả giao cho ngươi, ngươi làm theo sẽ không bỏ qua ta." Lữ Thiên chạy có chút gấp, Điện Thiêm thân pháp, còn có vũ tu siêu cường thể chế, hơn nữa hắc mới vừa đột phá tu vi, còn là bỏ rơi không ra thân hai người.

"Lữ Thiên, ta đường đường nhất tông chi chủ, làm sao sẽ cùng ngươi một cái tiểu bối tính toán, ta ngày hôm nay chỉ cần Nhân Tham Quả, ngươi muốn giao cho ta, ta Tư Đồ Hạo Nhiên tự khiếm ngươi một cái thiên đại nhân tình, ta vì sao còn muốn làm khó dễ ngươi. ."

Lữ Thiên có chút thờ hờn hờn, "Tư Đồ tông chủ, ta bà Nhân Tham Quả cho ngươi, ngươi là sẽ không làm khó ta, nhưng bên cạnh ngươi vị bằng hữu kia, nhất định sẽ bà ta bằm thây vạn đoạn."

Tư Đồ Hạo Nhiên truy đuổi trung, liếc mắt một cái người bên cạnh, trong mắt thiêm vẻ hồ nghi, tựa hồ là đang suy nghĩ Lữ Thiên nói, rốt cuộc có vài phần có thể tin độ.

Hắc bào nhân nhận thấy được Tư Đồ Hạo Nhiên nhìn hắc, lập tức cảnh giác.

"Ngươi cho là hắc sẽ đem Nhân Tham Quả giao cho ngươi?"

Tư Đồ Hạo Nhiên nhú, "Bằng hữu, người điều không phải ta Thiên Quyền đảo tu sĩ chứ."

Hắc bào nhân sừng sốt, "Là cùng không đúng thì thế nào, mục đích của ta cùng người bất đồng, ta dĩ thần hồn thể, ta là hướng về phía Lữ Thiên tính mệnh mà đến."

Người. . Tư Đồ Hạo Nhiên kinh ngạc, nghiêm túc quan sát bên cạnh hắc bào nhân, không là Nhân tham quả, chỉ vì thủ Lữ Thiên tính mệnh, Lữ Thiên ly khai Thiên Quyền đảo, trực tiếp đi Vũ giới, trong lúc căn bản không có cơ hội cùng tu sĩ khác phát sinh xung đột.

Hơn nữa người này cảm dĩ thần hồn thể, không phải là vì Nhân Tham Quả mà đến, cùng Lữ Thiên có cừu oán, cũng không phải đặc biệt để ý Nhân Tham Quả, người này chẳng lẽ là, hẳn là Vũ giới nhân.

Hắc y nhân nhìn Tư Đồ Hạo Nhiên sắc mặt mấy phen biến hóa, muốn nói, rồi lại không dám nói hình dạng, hắc bào nhân nở nụ cười, cười rất đáng sợ, rất kinh khủng "Người đoán được rồi, có một số việc, còn là chôn ở trong lòng hạo."

Thực sự là Vũ giới đi ra ngoài nhân. .

Tư Đồ Hạo Nhiên khiếp sợ đồng thời, đã phóng hạ tâm lai, Nhân Tham Quả thiên niên kết xuất một lần, chỉ có này một ngàn năm Vũ giới mở ra, mới bị ngoại giới tu sĩ phát hiện, trước đây, sở hữu đích Nhân Tham Quả đều là Vũ giới người nội bộ bản thân sử dụng, Vũ giới cao thủ chân chính, tất cả đều đều ăn xong Nhân Tham Quả, cũng chỉ có bọn họ dám nói như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 84: Nhục trùng

Thấy bọn họ thực sự giằng co đứng lên, Lữ Thiên ngực cười thâm, dĩ tốc độ nhanh hơn, tại Ma Phật tông trung kỳ đang giữ.

Thì là bọn họ biết này là của mình kẻ phản gián, ngực vẫn như cũ hội mưu tính một phen, Nhân Tham Quả, thiên địa chí bảo, trong này mê hoặc, hai cái người không quen biết, làm sao có thể thắng thần đối đãi.

Lữ Thiên có chút đắc ý nghĩ, một cái đi vòng vèo, chui vào cách đó không xa son lâm lý.

. .

Ma Phật tông, khói thuốc súng nổi lên bốn phía.

Tiếng kêu thảm thiết, theo phật ma tông các ngõ ngách truyền đến, Lữ Thiên cho rằng, là này bang đồ khách bắt đầu cướp đoạt Ma Phật tông bảo vật, ngực một trận hết giận, Ma Phật tông làm nhiều việc ác, coi như là bị giết tông môn, cũng là bọn hắn nên được báo ứng.

Son lâm trung, mấy gian bị hỏa hoạn đốt suy sụp lâu các tiền, đứng vài cái cảm trong tay mộc đao thạch kiếm, quần áo tả tơi phạm nhân, cách đó không xa, là mấy cổ ăn mặc tăng bào thi thể.

"Đi. . Đi những địa phương khác lục soát một chút." Một cái phạm nhân bụng mình cụt tay, triệu những người khác phát phát tay, nhìn hắn dễ dàng thích ý hình dạng, tựa hồ chém đứt căn bản không phải cánh tay hắn.

Những thứ khác mấy phạm nhân gật đầu, huy khỏi đao kiếm trong tay, lại chém thi thể mấy đao, lúc này mới giải hạn cùng đến rồi cụt tay nhân thân hậu.

Cụt tay nhân cười, Ma Phật tông nhân, chết chưa hết tội.

Đột nhiên, cụt tay người cười dung cứng đờ, nhắc tới trong tay mộc đao che ở trước người, "Người nào tại thụ thượng, đi ra."

Có nhân? Sở hữu phạm nhân đề phòng.

Cảnh cây một trận lay động, lên tiếng trả lời phiêu hạ một đạo hình người, "Là hồng y gọi các người tàn sát Ma Phật tông?"

"Là chủ nhân, chủ nhân, người theo Thú Liệt tràng đi ra?"

Người tới chính là tiến vào son lâm tránh né Lữ Thiên.

Lữ Thiên bằng Vô Tự thư, cảm ứng được có mình người hầu ở phụ cận đây, lúc này mới nghi ngờ trốn.

"Hồng y gọi các người tàn sát Ma Phật tông làm gì, hấn vì sao không muốn biện pháp đào tẩu?"

Cụt tay nhân về mặt sắc mặt vui mừng, "Chủ nhân, lúc trước bộ trưởng thống lĩnh chúng ta, chạy trốn tới Ma Phật tông hộ son đại trận chỗ, vừa mới chuẩn bị chạy đi, lại thấy chủ nhân trận pháp công kích, bị một cái lão hòa thượng hời hợt ngăn lại, bộ trưởng lo lắng chủ nhân an toàn, bảo chúng ta giết Ma Phật tông, cho bọn hấn áp lực, lại chế tạo nhiều hỗn loạn, cấp chủ nhân thắng được một phần sinh cơ."

Lữ Thiên gật đầu, có chút cảm động vỗ vỗ cụt tay nhân vai, từ trong lòng ngực móc ra một viên đan dược lại, "Ăn nó, sau đó thông tri mọi người, đi Ma Phật điện hiệp trợ Thanh Y quân, Bạch Y quân bày binh bố trận, ta bây giờ bị rất nhiều người đuổi giết."

"Bọn họ còn muốn truy sát." Cụt tay nhân đại nộ.

"Tam Tử, Vương Mãnh, các người xa nhau đi thông tri mọi người, gọi bọn hấn đi Ma Phật điện cùng hai vị bộ trưởng hội hợp." Cụt tay người ta nói hoàn, nhìn về phía Lữ Thiên "Chủ nhân, ta Trương Hồ ngày hôm nay chính là bẩm thấy vạn đoạn, cũng muốn ngăn lại bọn họ, là chủ nhân thắng được một phần sinh cơ."

Lữ Thiên cười cười, "Trương Hồ, bây giờ không phải là quyết chiến thời gian, thỉnh mệnh lệnh của ta, đi thông tri mọi người, ta đã kêu hai quân bày ra ngập trời hung trận, Ma Phật điện, mới là chúng ta thu thập bọn họ địa phương."

Trương Hồ trên mặt vẻ ngoan lệ không giảm, "Hảo, chủ nhân, chúng ta cái này đi làm, chủ nhân cẩn thận a."

Lữ Thiên gật đầu, triều sâu san sát chui vào.

.

Tin tức dường như dài quá cánh như nhau, rất nhanh thì truyền đến hồng y trong lỗ tai.

Hồng y lúc này, mang theo mấy nghìn nhân giết trong một cái son cốc.

'Bách Luyện cốc', ba cái thiếp vàng đại tự, nhưng sở hữu phạm nhân không tự chủ toát ra hung quang. Trước đây, Thú Liệp tràng thượng sống sót phạm nhân, chỉ cần thụ thương quá nặng, cũng sẽ bị Ma Phật tông đệ tử lấy ra lại, đưa đến cái này Bách Luyện cốc.

Nhưng Bách Luyện cốc là đang làm gì, không có một cái phạm nhân biết, bởi vì sở hữu bị mang tới đây, không ai có thể còn sống đi ra.

"Bộ trưởng, hôm nay có chủ nhân tin tức, chúng ta là kẻ tục tàn sát, hay là nghe theo chủ nhân mệnh lệnh, đi Ma Phật điện tập hợp." Bên cạnh một cái thần tín văn đạo.

Hồng y ngẩng đầu nhìn 'Bách Luyện cốc' ba cái đại tự, ngực có chút do dự, "Bách Luyện cốc? Sát đi vào lại nói, đều nhanh nhẹn điểm, mau chóng giết sạch bọn họ là được."

Sát tiến Bách Luyện cốc. . Sở hữu phạm nhân đều lộ ra thần sắc tò mò.

"Đi. Xong."

.

Bách Luyện cốc trung,

Vài cái tăng nhân đang ngồi ở trong cốc duy nhất trong một căn phòng, uống rượu nói chuyện phiếm giữ.

"Sur huynh, lần này lớn như vậy đánh cuộc, người nói chúng ta hội chia được bao nhiêu linh thạch." Một cái tăng nhân sắc mặt ửng đỏ, hiển nhiên đã uống không ít.

"Người còn ngóng trông cái này, kia thứ phân linh thạch, linh thạch có bao nhiêu thì có ích lợi gì, người còn là ngóng trông sớm một chút ly khai cái địa phương quỷ quái này chứ." Cầm đầu tăng nhân gương mặt khó chịu.

"Ly khai? . Sur huynh, nghe nói người đều ở đây lý đóng ở vài chục năm, người cũng muốn ly khai sao."

"Lời vô ích, cả ngày bàn người chết, nuôi nhục trùng, đang bắt nhục trùng cấp các phạm nhân ăn, người nói ta nghĩ không muốn ly khai. ."

"Sur huynh, sur huynh. Đừng nói nữa, chúng ta hay là trước uống rượu chứ."

Một bên vài cái sư đệ vội vàng cắt đứt lời của sư huynh.

Cầm đầu tăng nhân khinh thường cười, "Hừ. Có cái gì không thể nói, Thú Liệp tràng thượng đã chết phạm nhân, cho tới ở đây nuôi nhục trùng, nhục

trùng nuôi lớn, lại chộp tới cấp đám này phạm nhân ăn, tốt tuần hoàn, đây là thật tốt chủ ý."

Nôn. Nôn.

Mấy người đang khi nói chuyện, ngoài phòng truyền đến một trận kịch liệt nôn mửa thanh. .

"Là ai? Người nào ở bên ngoài." Một người cả kinh, đi ra phía ngoài.

Ngoài phòng, Hồng y cùng rất nhiều phạm nhân khom lưng cuồng thổ giữ.

"Cho ta đem bọn họ bắt lại. ." Nôn mửa trung, hồng y triều phía sau phát phát tay.

Phía sau phạm nhân cũng không biết chuyện gì xảy ra, nhìn bộ trưởng hòa thân tín môn tất cả đều ỏi ra, nghi hoặc trung, nghe được bộ trưởng mệnh lệnh, mấy phạm nhân xông lên phía trước.

"A? . Là tù phạm, các ngươi thế nào đi ra, nhiều như vậy, các ngươi muốn tạo phản phải không." Dẫn đầu đích sư huynh thanh sắc câu lệ quát.

"Cút nhanh lên hồi các ngươi nhà tù, mấy vị sư đệ, đuổi bọn hán hồi nhà tù, không quay về, tất cả đều giết cho ta."

Vài cái tiểu phạt tu một trận nhe răng cười, rút ra tùy thân roi da, phách lối triều các phạm nhân đi đến.

Vài cái tiến lên phạm nhân cũng cười, "Ma Phật tông nhân, mở to các ngươi mắt chó."

Bang bang phanh. .

"A? Sư huynh đám này phạm nhân khôi phục tu vi."

"Cái gì."

Dẫn đầu tu sĩ sững sốt, dẫn theo roi xông về một cái phạm nhân, nhưng hán roi còn không có vung xuống đi, bị phạm nhân một quyền đánh vào trên ngực, cả nhân dĩ tốc độ nhanh hơn, rút lui trở về.

"Thực sự khôi phục tu vi. ."

Mấy phạm nhân cười gằn, bả Ma Phật tông nhân vây vào giữa, mặc dù người sư huynh này so với bọn hán tu vi cũng cao hơn, nhưng tùy tiện một cái phạm nhân đi ra, cũng có thể thu thập hán, mấy thập niên liễu mình ầu đã, có thể sống được tới, lấy một chọi mười, dĩ nhất đương bách đều điều không phải không có có khả năng.

"Bộ trưởng, làm sao làm từ bọn họ." Một cái phạm nhân vẫn đạo.

Hồng y thổ gập cả người lại, triều bên cạnh thân vệ phát phát tay.

Thân vệ nhin xuống nôn mửa cảm, đi tới cầm đầu bên người thân, "Thuyết, nhục trùng, đều nuôi ở nơi nào."

"Thành thật khai báo. Kỳ thực ta ngóng trông các ngươi không nói nì."

"Nói mau, không nói để ngươi ném thù các ngươi thù đoạn của mình." Một cái phạm nhân nhe răng cười này, từ trong lòng ngực lấy ra một con nhục trùng.

Thân vệ thấy, thiếu chút nữa lại nhỏ ra.

Cầm đầu nhân sợ đến sắc mặt trắng bệch, chỉ chỉ cách đó không xa một cái hố to.

"Đem bọn họ buộc lại, này bọn họ nhục trùng ăn. ."

"Là."

Các phạm nhân ba chân bốn cẳng đem bọn họ trói lại.

Mấy phạm nhân đi tới bờ hố, chuẩn bị trảo nhục trùng rót cho bọn hán, nhưng mấy người đi tới bờ hố, cũng đều ỏi ra. .

"Này, mấy cái này tưng bao, không phải là trảo mấy cái sâu sao, còn ỏi ra."

"Ha ha. . Vương lão tam, ngươi không biết là không đủ, nằm ở đó trộm đạo hưởng thụ nì chứ."

"Ha ha. . Xem ta."

Nhiều người hơn đi tới hố to bên cạnh, nhưng mặc kệ đi tới bao nhiêu người, không có một cái không thổ. .

Trong hầm, rậm rạp vô số nhục trùng, ghé vào từng cổ một trên thi thể, tham lam gặm ăn.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Truy sát

Ma Phật tông,

Lữ Thiên trốn vào Ma Phật tông đệ tử khu cư ngụ, dụng một cái tiểu trận pháp, bí mật hơi thở của mình, hẩn thấy, Tư Đồ Hạo Nhiên cùng khác một cao thủ, tất nhiên sẽ vì Nhân Tham Quả dụng lên một phen tranh chấp, hẩn nhưng không biết, hai đại cao thủ trung, có một nhân vốn cũng không phải là vì Nhân Tham Quả mà đến.

Lúc này hai người đã truy vào sơn lâm, có cùng Yêu Hồ tộc tiếp xúc kinh lịch, Tư Đồ Hạo Nhiên biết, dĩ những người này nội tình, quả thực sẽ không quan tâm một viên Nhân Tham Quả.

Trong rừng, hắc bào nhân cầm lấy một mảnh thụ điệp, tại trên lỗ mũi ngửi một cái."Hạo Nhiên huynh, Lữ Thiên khí tức, tựu ở phụ cận đây biến mất, hẩn nhất định không có trốn xa."

Tư Đồ Hạo Nhiên gật đầu, "Diệt huynh, các người thủ đoạn, thực sự là ngoài dự đoán mọi người, dĩ nhiên có thể dựa vào một ít tạp nhập vết tích, tìm tới nơi này, truy tung thuật của ta, từ lúc sơn lâm ngoại tựu mất đi tác dụng."

Hắc bào nhân cười, "Chỉ là dựa vào ta đứng Nhân Tham Quả cảm ứng mà thôi, không có gì ly kỳ, Hạo Nhiên huynh, ở đây tựu này mấy gian phòng ở, Lữ Thiên khẳng định núp ở ở đây, lần này, thiên vận không thể để cho hẩn có cơ hội chạy trốn."

"Đúng rồi, này Lữ Thiên giảo hoạt rất, chạy trốn đứng lên, tốc độ dĩ nhiên có thể so với Xuất Khiếu kỳ cao thủ, quả thật có chút vướng tay chân."

Hắc bào nhân gật đầu, "Các người tiên tu đạo thuật, phạm vi công kích rất lớn, lần này liền do người xuất thủ, bả Lữ Thiên bức ra lai, sau đó ta đang cho hẩn một kích trí mạng"

Tư Đồ Hạo Nhiên biểu hiện có chút chần chờ, "Diệt huynh, các người vũ tu uy danh tại ngoại, lời của người nói, có thể nhất định phải chắc chắn a."

Hắc bào nhân cười to, "Ha ha, Hạo Nhiên huynh, nếu là có tam bốn khóa Nhân Tham Quả, hay là ta biết động nhiều tâm tư, nhưng này Lữ Thiên trong tay chỉ có một viên, không đáng ta đùa giỡn thủ đoạn gì."

"Thực sự chỉ có một viên?"

"Đương nhiên, loại này tình báo, chúng ta Vũ giới sẽ không tính sai."

"Được rồi. Diệt huynh người chuẩn bị một chút chứ."

Tư Đồ Hạo Nhiên nói xong, song chưởng đặt ngang ở trước ngực.

Theo hẩn động tác trên tay, thiên địa nguyên khí trong nháy mắt cổ dâng đứng lên, khi hẩn trước người ngưng tụ thành một bả mây trướng trường đích quang đao, kim quang lóe ra, đâm vào nhân không mở mắt ra được, kim đao càng trướng càng lớn, thẳng đến trướng đến rồi mây chực thước, mới chậm rãi ngừng lại.

"Đồ Long Trảm Đi."

Tư Đồ Hạo Nhiên một tiếng quát lớn, trong tay quang đao, nhanh như tia chớp chém về phía trước mặt phòng ốc, ánh đao nơi đi qua, không khí phát ra chói tai phá thanh, trong rừng tài năng lưỡng ba người ôm hết đại thụ, như là giấy như nhau, đồng loạt bị chém ngã một mảnh.

..

Trong nhà gỗ, Lữ Thiên như chết đi như nhau, hô hấp tim đập hầu như vì không thể xét, tự thân khí tức, cũng bị hạ thấp cực hạn.

Tu vì không bằng đối thủ, còn muốn muốn né tránh đối thủ truy tung, chỉ có số ít trận pháp, mới có thể có cái này công hiệu, trùng hợp, Vô Tự thư trung,

thì có như vậy một cái trận pháp.

Có thể đạt được loại này công hiệu, chính là một loại trận pháp đặc biệt, 'Quy Tứ trận' công lao.

Đột nhiên, một cỗ mệnh môn thiên địa nguyên khí, tại Lữ Thiên ẩn thân nhà gỗ tiền ngưng tụ, không được chỉ chốc lát, một cỗ tâm thu cảm, bả Lữ Thiên theo 'Quy tứ' trung giựt mình tỉnh lại.

Tâm thu cảm, tương tự với đệ thất cảm, là hấn ở trên địa cầu, đã trải qua vô số trận chiến đấu mới ma luyện ra được, chỉ có hấn gặp phải không biết nguy cơ sinh tử lúc, loại cảm giác này mới phải xuất hiện.

Lữ Thiên cũng không có thượng ẩn nấp hành tung, thả người nhảy, nhất bộ nhảy lên đến rồi nóc nhà.

'Tur Đồ Hạo Nhiên.'

Ừng ừng. .

Lữ Thiên mới vừa phản ứng kịp, một đạo nổ thật to thanh, theo hấn ẩn thân trong nhà gỗ phát sinh, nhìn qua chỉ là một bả kim đao, nhưng kim đao đánh lên nhà gỗ hậu, nhất tầng lớn nhà gỗ bị tạc lên trời, Lữ Thiên cũng bị nổ tung dư ba, chạy ra khỏi mấy chục thước xa.

"Khái khái."

Lữ Thiên khí huyết không khoải ho khan hai tiếng, Xuất Khiếu kỳ cao thủ, quả nhiên danh bất hư truyền, mặc dù tốc độ của mình không yếu hơn bọn họ, nhưng chiến đấu chân chính lực, so với bọn hấn kém xa. .

Điện Thiểm thân pháp dùng ra, Lữ Thiên ở giữa không trung ổn định thân hình, rơi vào một viên thụ thượng, cẩn thận đề phòng xa xa Tur Đồ Hạo Nhiên.

'Tur Đồ Hạo Nhiên nhanh như vậy tự giải quyết rồi cái kia thần bí cao thủ? Không có có khả năng, người nọ so với hấn không kém bao nhiêu.' Lữ Thiên rút ra đường đao, cảnh giác nhìn chăm chú vào bốn phía.

Xa xa, Tur Đồ Hạo Nhiên thấy Lữ Thiên, một trận đại hỉ, "Ha ha, Lữ Thiên, ngươi quả nhiên ở chỗ này, xem lần này, ngươi còn thoát được sao. ."

Tur Đồ Hạo Nhiên triệu Lữ Thiên vọt tới.

"Tur Đồ tông chủ, các ngươi thương lượng xong, hắc bào tu sĩ kia nguyện ý bả Nhân Tham Quả tặng cho ngươi sao."

Lữ Thiên cũng không có đào tẩu, trái lại tại chỗ lên thủ quyết, tựa hồ muốn cùng hấn đại chiến một trận hình dạng.

"Ha ha. Tiểu tử kia, lão phu đứng Nhân Tham Quả ti không có hứng thú chút nào, ngươi điểm tiểu tâm tư kia, còn là lưu đến cõi âm đi đùa giỡn chứ."

Đang nói xuống dốc, một đạo hình người, nhanh như tia chớp bắn về phía Lữ Thiên chỗ ở vị trí.

Cận chiến? .

Lữ Thiên sừng sốt, cầm đao bổ về phía đạo nhân ảnh kia.

Phá Phong ba mươi sáu thức, vận dụng đến đao pháp thượng, bị đơn thuần dụng quyền pháp muốn sắc bén hơn, độ khó thượng cũng sẽ tăng không ít, chỉ có đao pháp đại thành, dường như cánh tay như nhau, mới có thể bả Phá Phong như vậy quyền cước chiêu thức, vận dụng đến đao pháp mặt trên.

Hiển nhiên, Lữ Thiên đao pháp từ lâu đại thành, một thanh đường đao ở trong tay hấn, tựa hồ sống như nhau, thân đao hạ phách đồng thời, mũi đao, còn đang đi nào đó tần suất rung động.

Chấn đao.

Thành thạch.

Nhất thanh muện hưởng, Lữ Thiên thật nhanh rút lui giữ.

Mặc dù hấn dùng xuất toàn lực, vẫn như cũ không là đối thủ, Xuất Khiếu kỳ cùng Kim Đan kỳ trong lúc đó, còn cách một cái Nguyên Anh kỳ, ; Lữ Thiên bị một quyền đánh bay hơn mười thước, nhưng có Phá Phong đặc biệt hóa giải kinh lực phương pháp, Lữ Thiên bị thương tổn ngược lại không phải là rất nặng.

Thật mạnh. . Xuất Khiếu kỳ cao thủ, cư nhiên có thể dùng thân thể ngạnh kháng mình đường đao. .

"Hảo đao pháp, nghĩ không ra tiên tu cũng có thể bả đao pháp dùng đến loại tình trạng này." Hắc bào nhân xem Lữ Thiên cư nhiên chỉ bị một điểm vết thương nhẹ, nhin không được cảm thán nhất cú.

"Ngươi điều không phải tiên tu? Ngươi là. . Ngươi là vũ tu. Ngươi là Vũ giới phái tới?" Lữ Thiên cũng bị hắc bào nhân thuyết sừng sốt.

"Ha ha, hiện tại biết, sợ hơi trễ."

Hắc bào nhân đang nói còn không có lạc, đã vọt tới Lữ Thiên bên cạnh, một cái ba thước trường đích đại thương, dường như độc xà như nhau, đâm về phía Lữ Thiên toàn thân yếu hại.

"Quả nhiên là vũ tu."

Lữ Thiên cả kinh, cùng tương đương với Xuất Khiếu kỳ tu vì vũ tu đối chiến, hắn không có nhất ti nắm chặt, bởi vì bọn họ, so với chính mình am hiểu hơn cận chiến.

Lữ Thiên chau mày, không dám cứng rắn bính hắc bào nhân đại thương, chỉ có thể dùng ra tốc độ, liều mạng né tránh.

"Hắc hắc. Lữ Thiên, người tựa hồ bà ta đã quên."

Một tiếng âm hiểm cười, kèm theo một đạo to lớn đao mang, đâm nghiêng lý triều Lữ Thiên bỏ tới.

"Tur Đồ tông chủ, người quá đề cao Lữ mỗ, Lữ mỗ làm sao dám quên tông chủ."

Lữ Thiên không có kinh hoảng, đã súc thể đã lâu tay trái, nghênh hướng bỏ tới thật lớn đao mang.

Ngao.

Một tiếng bạo ngược rống ngâm theo Lữ Thiên tay trái phát sinh, một đạo kim quang, thẳng tắp đánh tới đao mang.

"Thình thịch. ."

Đao mang cùng kim quang tiếp xúc, phát sinh một tiếng kịch liệt bạo tạc, bụi mù nổi lên bốn phía, Lữ Thiên súc thể đã lâu một kích, dĩ nhiên khiêng ở Xuất Khiếu kỳ đại tu toàn lực một kích.

Thình thịch. . Bụi mù nổi lên bốn phía, hắc bào nhân khiếp sợ, vội vàng vọt vào trong khói mù, nhưng trong khói mù, đâu còn có Lữ Thiên thân ảnh của.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thàn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 86: Diệt đường đường chủ

Bụi mù nổi lên bốn phía, hắc bào nhân khiếp sợ, vội vàng vọt vào trong khói mù, nhưng trong khói mù, đâu còn có Lữ Thiên thân ảnh. .

Nguyên lai, Lữ Thiên thấy bọn họ nhanh như vậy tựa đuổi theo, đoán được bọn họ nhất định là có cái gì ước định, mà chỉ thấy Tur Đồ Hạo Nhiên thân ảnh, hắc bào nhân khẳng định mai phục tại cách đó không xa, nếu như hắn ngay từ đầu bỏ chạy đi, nhất định sẽ trung hắc bào nhân mai phục, sở dĩ Lữ Thiên toàn bộ tinh thần đề phòng, nhưng hắc bào nhân phải chính diện tiến công.

Về phần sau lại phát ra rống ngâm thanh, tự nhiên là nhỏ Vạn Long Thực Thiên trận, tay không thành trận, Lữ Thiên tại đi Vũ giới trước, đang bay thuyền thượng hay dùng quá, sau lại biết đây là siêu việt tiên tu thủ đoạn, Lữ Thiên bả này nhất đòn sát thủ tuyệt giấu đi, cho tới hôm nay, rốt cục cứu hắn một mạng.

". Diệt huynh, trách ta, trách ta quá coi thường Lữ Thiên, nghĩ không ra ta toàn lực một kích, hắn một cái Kim Đan kỳ tu sĩ có thể ngạnh kháng xuống tới, lại còn có thừa lực đào tẩu."

Hắc bào nhân sắc mặt biến đổi bất định, tựa hồ ngực vô cùng sinh khí, "Tur Đồ huynh, người sơ suất quá."

"Dạ dạ dạ. . , ta sơ suất quá, này Lữ Thiên, trước đây chỉ là một Trúc Cơ kỳ tiểu tu, đi một chuyến Vũ giới, lại có ngạnh kháng lão phu một kích bản lĩnh, Diệt huynh, người có thể nhìn ra hắn tối hậu dùng là chiêu thức gì sao."

Hắc bào nhân nhủ, "Hắn dùng căn bản không phải chiêu thức, nếu như ta không nhìn lầm, hắn dùng chính là một cái trận pháp, một cái tại ta Vũ giới, cũng là nhất đẳng nhất hung hãn trận pháp."

"Cái gì? Người là thuyết hắn có thể. Tay không thành trận." Tur Đồ Hạo Nhiên kinh ngạc, trong ánh mắt tràn đầy không tin.

"Áp súc trận pháp pháp khí, tại tu chân giới cũng không có thiếu, có đúng hay không tay không thành trận ta không biết, nhưng hắc chống được đao của người mang, dùng tuyệt đối là một cái trận pháp."

Oh. . Từ Đồ Hạo Nhiên chậm chậm thán.

"Diệt huynh, chúng ta kế tục truy chú, hắc bị ta đã thương, trong khoảng thời gian ngắn tiêu trừ không được chân khí của ta, ta có thể cảm ứng được hắc vẫn cái hướng kia đào tẩu."

Hắc bào nhân còn là nhũu chắc mảy, "Từ Đồ huynh, này Lữ Thiên biến cố quá lớn, ta phải mau chóng hướng mình chủ báo cáo, sau đó tài năng quyết định xử trí như thế nào hắc, Từ Đồ huynh, chỉ sợ ta bất năng cùng người cùng nhau truy kích."

Từ Đồ Hạo Nhiên ánh mắt lóe ra, "Đã như vậy, ta đây cũng không ép ở lại, Diệt huynh, có thời gian đến ta Thanh Vân tông ngồi một chút, ta nhất định hảo hảo khoản đãi một phen."

"Cáo từ. ."

"Tái hội."

Từ Đồ Hạo Nhiên nói xong, bay lên trời, triều xa xa đuổi theo.

Hắc bào nhân nhìn hắc đi, mặt ủ mảy chau sắc mặt của trong nháy mắt bị khiếp sợ thay thế, 'Này Lữ Thiên cư nhiên có thể tay không thành trận, hơn nữa hắc dùng đi ra ngoài, lại là ta Vũ giới thủ hộ long mạch Vạn Long Thực Thiên trận, đây chính là mình cũng không có linh ngộ hoàn toàn trận pháp. '

Mấy đạo nhân ảnh, đồng thời rơi vào hắc bào nhân phía sau, "Đường chủ, này Lữ Thiên dùng là trận pháp gì, ta thế nào cảm giác quen thuộc như vậy. ."

"Không nên hỏi không nên hỏi."

"Là, thuộc hạ biết sai, chúng ta đây còn truy sát Lữ Thiên sao."

Hắc bào nhân thờ phào một cái, "Tạm thời không cần, chúng ta xem trước một chút hắc dùng biện pháp gì đối kháng Từ Đồ Hạo Nhiên, sau đó, ta đang quyết định bước tiếp theo hành động."

"Từ Đồ Hạo Nhiên? Cái kia Xuất Khiếu kỳ tiêu tu?"

Hắc bào nhân sắc mặt nghiêm một chút, "Câm miệng, người cho là ở đây còn là Vũ giới, tại tu chân giới, chúng ta vạn sự đều phải cẩn thận, người nghĩ rằng ta không muốn trực tiếp nghiền từ Lữ Thiên? Cái kia Phật tông Thái thượng trưởng lão, còn có hai cái đồng tử, không có một là dễ đối phó."

"Là, thuộc hạ ghi nhớ."

Hắc bào nhân nhìn Lữ Thiên phương hướng ly khai, lại triều xa xa mây đen giăng đầy Thú Liệp tràng nhìn thoáng qua, cuối cùng, hắc bào nhân thờ dài, tiêu thất tại mang mang thâm lâm trong.

...

Lữ Thiên lúc này triều Ma Phật điện cuộn cuộn giữ, trên người quần áo và đồ dùng hàng ngày đã bị đánh thành vãi, cao thấp vết thương hơn mười chỗ, mỗi chạy nhất bộ, vết thương trên người, tụ chảy ra số lớn tiên huyết, thế nhưng hắc bất năng đình, cũng không dám đình.

Tay không thành trận, càng trực tiếp dẫn bạo liễu trong tay trận pháp, nếu không phải là hắc Thực Linh thể chất, hắc nửa người, đều đã bị bạo nộ thiên địa nguyên khí cắn nát.

Kịch liệt như thế bạo tạc, đương nhiên đưa tới đông đảo tu sĩ chú ý của, truy kích Lữ Thiên các tu sĩ, tất cả đều triều sơn lâm trung vi lai, Lữ Thiên đột xuất vòng vây, càng thương càng thêm thương, phía sau đuổi theo hắc tam bốn vạn đồ khách, nhượng hắc liên thời gian thở dốc cũng không có.

Một khắc đồng hồ thời gian đã đến, hy vọng Triệu Vô Cực sẽ không để cho ta thất vọng. .

..

Bốn vạn truy sát Lữ Thiên nhân, các gương mặt ửng hồng, không biết là bởi vì mệt, hay là bởi vì gần lấy được Nhân Tham Quả, hưng phấn, bốn vạn nhân đại hô gọi nhỏ, liễu mạng đuổi theo Lữ Thiên.

"Lữ đạo hữu, đừng chạy, người thương thế này, chạy nữa sẽ không toàn mạng."

"Lữ Thiên, thức thời, hiện tại tự giao ra Nhân Tham Quả, ta vẫn là câu nói kia, ta Mặc Ngọc đường bảo người bắt từ."

"Lữ Thiên, chúng ta Từ Đồ tông chủ đang ở phụ cận, Xuất Khiếu kỳ đại tu, người bả Nhân Tham Quả giao cho ta."

Thiên ngôn vạn ngữ, nghe được Lữ Thiên trong lỗ tai, chính là một trận ông minh thanh, mất máu quá nhiều hơn nữa hắc cả người thương thế, lúc này

thần chí của hắn đã mơ hồ.

. .

Ma Phật điện,

Một đạo to lớn quang tráo, bao phủ Ma Phật điện phương viên một dặm, quang tráo trung, Triệu Vô Cực chỉ huy các phạm nhân biến đổi trận pháp.

"Không đứng, các ngươi, đi phía trước lại đi một cái trận vị. Còn có các ngươi, đi phía trái di động ba cái trận vị."

"Còn chưa đứng. ." Triệu Vô Cực giống như điên, dù sao hắn chỉ xông qua một lần Vạn Long Thực Thiên trận, làm sao sẽ tất cả đều ghi nhớ, nhưng Lữ Thiên còn đang trong nguy hiểm, hắn lại phải liều mạng để cho mình nhớ tới.

"Triệu bộ trưởng, ngươi xem bên kia."

Triệu Vô Cực trầm tư suy nghĩ lúc, một cái phạm nhân cắt đứt hắn.

Triệu Vô Cực theo phạm nhân chỉ phương hướng nhìn lại, chỉ thấy một người quần áo lam lũ, đi lại chật vật tu sĩ, triệu ở đây cuộn cuộn giữ, phía sau, mạn sơn biến đã tu sĩ, hoặc đập không phi hành, hoặc ngư khí cuộn cuộn, đang điên cuồng đuổi theo phía trước chạy trốn nhân. .

"Là đường chủ. Mọi người chú ý, án ta lúc ban đầu nói, vận chuyển trận pháp, cho ta triệu nhân nhiều nhất địa phương oanh. ."

Thấy Lữ Thiên nguy hiểm, phảng phất bị đè nén một thế kỷ Triệu Vô Cực, rốt cục bạo phát. .

"Khởi trận. Mau mau khoái. Bình bốn, tiến năm, từ môn khai."

"Thối tam, khoái, mau lui lại tam, khai từ môn."

Phạm nhân trung, các chỉ huy tạp nhạp la lên, các phạm nhân đã nỗ lực lĩnh hội giữ các ý tứ.

Ừng ừng.

Thối tam, tiến năm, bình bốn, tả nhất. Nhất các bách phu trưởng hạ đặt trước đó chuẩn bị xong mệnh lệnh, một chỉ chi bách nhân đội chỉnh tề di động tới.

Theo tam vạn nhân không quy luật di động, một đạo to lớn kim quang, triệu mạn sơn biến đã các tu sĩ oanh khur.

"Ha ha, bộ trưởng, chúng ta thành công, đánh ra ngoài."

"Thật tốt quá, đạo kim quang kia, trực tiếp lau sạch một cái đỉnh núi. ."

Triệu Vô Cực gật đầu, chỉ có hắn biết, loại uy lực này công kích, so với hắn tại Vũ giới thấy, kém xa. Vũ giới lần kia, chỉ là một vạn cương thi, khiêu cương, hắc mao cương, thậm chí còn có một chút vừa thành hình bạch mao cương thi, nhưng bọn hắn bố trí xuất Vạn Long trận, uy lực... ít nhất ... Là hắn cái này gấp mấy chục lần.

. . .

Lữ Thiên không rõ trung, thấy một đạo kim quang theo đỉnh đầu hắn bay qua, tuy rằng uy áp thật lớn, nhưng hắn không có có phản ứng gì, chỉ là hợp lực triệu Ma Phật điện cuộn cuộn giữ.

Thân mấy vạn nhân có thể lại bất đồng, đạo kim quang kia còn không có bay tới, một cỗ to lớn trận gió, liền đem không ít tu vi yếu nhân, xuy ngã trái ngã phải, kim quang đến chỉ hậu, càn oanh đã chết mấy trăm danh tu sĩ.

"Bất hảo, có mai phục."

"Đám kia phạm nhân điều không phải bỏ xuống Lữ Thiên, nguyên lai bọn họ ở chỗ này bày ra trận pháp."

"Trận pháp này. Trận pháp này ta đã thấy. . Đây là. Đây là Vạn Long Thực Thiên trận."

Có mấy người tu sĩ nhận ra trận pháp, nói ra Vạn Long trận tên gọi, Vũ giới Vạn Long trận, thế nhưng giết sơ sơ hai mươi vạn tu sĩ, Vạn Long Thực Thiên trận hung danh, tại trong bọn họ, thế nhưng có không ít người nghe qua. .

Dĩ nhiên là Vạn Long Thực Thiên trận. . Các tu sĩ do dự, trong lúc nhất thời, dĩ nhiên không ai dám kể tục truy kích.

Bọn họ này nhất do dự, nhượng Lữ Thiên lượm cái mạng. Lữ Thiên không có chạy đến Vạn Long Thực Thiên trận, cũng đã tề ngã xuống đất, hôn mê bất tỉnh, bị Triệu Vô Cực phái người cứu trở về đến trong trận.

Nhiều hậu, vô số tu sĩ cảm thán, đã từng, có một ăn Nhân Tham Quả cơ hội, bài ở trước mặt ta, ta không có đi quý trọng, đợi được mất đi lúc, mới hối tiếc không kịp, nhân sinh lớn nhất.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Thỉnh quân vào trận

Vạn Long Thực Thiên trận, Ma Phật điện trung.

Một đám tướng lĩnh vây quanh ở đại điện trung trung tâm, vẻ mặt lo lắng nhìn đầy người thương thế Lữ Thiên.

"Mạc tiên sư, chủ nhân thương thế thế nào."

Mạc Tà đứng dậy, "Làm phiền hồng y lấy được đan dược, tam khóa Thiên Niên Bảo Tâm đan xuống phía dưới, đường chủ thương thế đã ổn định."

Hô. .

Mọi người thở phào nhẹ nhõm, hồng y trên mặt sắc mặt vui mừng liên tục, lại từ chiếc nhẫn trữ vật trung móc ra rất nhiều đan dược, "Ta chỗ này còn có rất nhiều, đều là các bộ hạ theo Ma Phật tông giành được."

Đủ mấy trăm bình ngọc. Mọi người hâm mộ nhìn hồng y.

Mạc Tà vui vẻ, "Hồng Tuyết tán, Cửu Chuyển Hồi Hồn đan. Thật tốt quá, dĩ chủ nhân thể chất đặc thù, đan dược thiếu, căn bản không được tác dụng quá lớn."

Mạc Tà lựa xuất mấy bình, đủ ba bốn mươi viên thuốc, một cổ nảo nhét vào Lữ Thiên trong miệng.

"Mạc tiên sư, chậm đã. . Chậm đã. Những đan dược này là đồ tốt, thế nhưng nếu như ăn nhiều, nhân sẽ bị xanh bạo."

Hắc Long hai người ở bên cạnh xem choáng váng, thiếu chút nữa xông lên đi đoạt đi Mạc Tà trong tay đan dược.

Mạc Tà cười, "Xem hai người các ngươi đáng vẻ khản trương, ngươi biết đường chủ đột phá đến Kim Đan kỳ lúc, dùng nhiều ít đan dược sao, ta thế nhưng tận mắt nhìn thấy, đủ một trăm năm mươi khóa Ngưng Kim đan, duy nhất nuốt vào, lại có bốn cái Hóa Thần kỳ, một cái Hợp Thể kỳ đại tu là đường chủ quán đỉnh, đường chủ lúc này mới vừa đột phá đến Kim Đan kỳ."

Trán.

Hắc Long hai người không nói gì, xem quái vật nhìn Lữ Thiên, Ngưng Kim đan là đồ tốt, nhưng này đông tây ăn nhiều, bị độc dược có thể lợi hại hơn, một trăm năm mươi khóa, chính là Xuất Khiếu kỳ tu sĩ ăn, ngoại trừ bạo thể mà chết, đã tuyệt đối sẽ không có người thứ hai kết quả.

"Báo. Mấy vị bộ trưởng đại nhân, ngoại giới tu sĩ đã đem đại trận vây lại, tuyên bố thuyết, nếu như chúng ta không giao ra chủ nhân, bọn họ sẽ san bằng toàn bộ Ma Phật sơn."

Mấy người sắc mặt trầm xuống, "Này còn dùng thông báo sao, có thủ đoạn gì, chúng ta tận lực bồi tiếp."

"Là."

Phạm nhân xoay người đi, mấy người lo lắng nhìn thoáng qua Lữ Thiên, đã triệu đại trận mất trận đi đến.

Ngoại giới, các tu sĩ đã điên cuồng.

Lữ Thiên là khó đối phó, Vạn Long Thực Thiên trận hung danh, các tu sĩ cũng là nghe nhiều nên thuộc, nhưng bây giờ, Lữ Thiên đã sụp đổ, ngã vào giữa sườn núi, bị các phạm nhân sĩ đi vào, đây là chứa nhiều tu sĩ đều thấy, chỉ có một ít phạm nhân chủ trì Vạn Long Thực Thiên trận, những người này căn bản không sợ.

"Nhượng Lữ Thiên đi ra, hãn điều không phải có thể đánh sao, nhượng hãn cùng ta một mình đấu thử xem."

"Các phạm nhân, các ngươi là Lữ Thiên làm, đã không làm ... thất vọng hãn, một cái bình thủy tương phùng, lẽ nào các ngươi còn muốn vì hãn, cùng Nguyên Anh kỳ, Xuất Khiếu kỳ đại tu liều mạng sao."

"Bên trong phạm nhân nghe, các người đã bị bao vây, hiện tại bỏ vũ khí xuống, tranh thủ xử lý khoan hồng, nếu như kẻ tục ngoan cố chống lại, kết quả của các người, chỉ có một con đường chết."

Các tu sĩ phách lối hô to, hơn mười danh Nguyên Anh kỳ đại tu, cùng Tư Đồ Hạo Nhiên, tịnh không có gấp sấm trận, Lữ Thiên tuy nhiên té xỉu, nhưng hẳn là thật hôn còn là sử trá, không ai biết, sở dĩ những người này tưởng tha nhất tha, nhìn chủ trì trận pháp, có đúng hay không Lữ Thiên.

Các tu sĩ hô to đồng thời, Vạn Long Thực Thiên trận kim quang một trận run, nhất trưng hư huyền nhân mặt hiện lên tại kim quang thượng.

"Muốn Lữ mỗ tính mệnh, tiến đến thủ đi đó là, ở bên ngoài tảo lười cái gì kình."

Mặt người nói xong, lộ ra một cái nụ cười giễu cợt, từ từ tiêu thất.

"Là Lữ Thiên, hẳn quả nhiên là đang lừa gạt. ."

"Lữ Thiên tiểu nhi, gia gia đại đạo, đã đói khát khó nhịn, có dám đi ra đánh với ta một trận."

Các tu sĩ thấy Lữ Thiên thân ảnh, một trận rối loạn, nhưng cũng không thiếu tu sĩ, muốn đem Lữ Thiên theo trong trận pháp kích tướng đi ra.

Giữa không trung, Tư Đồ Hạo Nhiên khẽ nhủ mảy, bên cạnh, vài cái Nguyên Anh kỳ đích tu sĩ đã lộ ra vẻ nghi hoặc.

"Tư Đồ tông chủ, cái thanh âm này, ta tốt như vậy như ở nơi nào nghe qua."

"Đúng vậy, người vừa nói như vậy, ta cũng hiểu được thanh âm này rất quen thuộc."

Tư Đồ Hạo Nhiên gật đầu, vùng xung quanh lông mày dần dần xoè ra, trên mặt còn lộ ra sắc mặt vui mừng, "Ha ha, Lữ Thiên khẳng định bị ta đánh trọng thương muốn chết, thanh âm này, chúng ta đều nghe qua, là Đại Danh tông Mạc Tà, ban đầu ở hai nước quốc chiến lúc, cái kia Đại Danh tông sư giả."

"Nga? Là hẳn, ta nhớ ra rồi, cái này thanh âm ghê tởm, ta lúc đó phiên nhất nghe được hẳn nói chuyện."

"Tông chủ, hẳn giả mạo Lữ Thiên, nhất định là Lữ Thiên không được, hẳn muốn dựa vào cái kia mơ hồ mặt người hách đi chúng ta, đáng tiếc. Ha ha."

"Thế nhưng tông chủ, Lữ Thiên giả dối không gì sánh được, vạn nhất đây là hẳn kẻ trong kẻ ni. ."

"Không có cái kia khả năng." Tư Đồ Hạo Nhiên vung tay lên, "Dĩ Kim Đan kỳ tu vi, khiêng ở bản tông chủ toàn lực một kích, sau đó còn có thể chạy trốn tới ở đây, đây đã là cái kỳ tích, hẳn Lữ Thiên, đâu còn có thừa lực thiết kế những ... này, kêu các tu sĩ chuẩn bị một chút, nửa khắc đồng hồ chi hậu, tùy ta cường công này Vạn Long Thực Thiên trận."

"Là."

..

Mất trận trung, Triệu Vô Cực nhìn tràn đầy tự tin Mạc Tà, một trận cười khổ.

Lộng xảo thành chuyên, đây thật là lộng khéo thành vụng, Tư Đồ Hạo Nhiên ngay bên ngoài, bên ngoài còn có vài cái Đại Danh tông Nguyên Anh kỳ cao thủ, Mạc Tà này lạnh chanh nhất gạt, nhưng làm bản thân cái hồ khổ.

"Truyền lệnh xuống, dĩ trận hình phòng ngự, toàn lực đề phòng, chính là hợp lại hết, cũng không có thể để cho bọn họ bước vào Ma Phật điện nhất bộ."

Triệu Vô Cực cười khổ nói rằng, vài cái phụ trách truyền lệnh phạm nhân, nắm quyền trước chuẩn bị xong ám hiệu, truyền cho các tiểu đội.

"Vô Cực, bọn họ nhất định là sợ đường chủ, sợ Vạn Long Thực Thiên trận, người xem bên ngoài đều rối loạn, bọn họ không dám công mạnh."

Triệu Vô Cực bày ra một cái nụ cười khó coi, "Mạc tiên sư, vốn có bọn họ là không dám cường công, người xem một chút bên ngoài, Tư Đồ Hạo Nhiên, còn có vài cái người Đại Danh tông tiền bối, người làm ra trận pháp chiếu hình, người nói bọn họ có thể hay không nhận ra người, có thể hay không đoán được đường chủ trọng thương bất tỉnh."

"Này. Vô Cực, ta điều không phải."

"Được rồi, Mạc tiên sư, ta minh bạch ý tứ của người, chúng ta cùng nhau xông qua nhiều ít đau khổ, ta đương nhiên tin tưởng người, người đi chủ trì bộ hạ của người chứ."

"Ai. , " Mạc Tà hồi hận đập một cái đại thối, vừa muốn rời đi, phía sau, một đạo tiếng cười truyền đến.

"Ha ha, Mạc tiên sư, ta đang lo thế nào dẫn bọn họ tiến đến, người thật đúng là giúp ta một cái đại ân a."

"Là đường chủ."

"Đường chủ, người đã tỉnh."

"Chủ nhân."

Mấy vị thủ lĩnh kích động quay đầu, mấy người phía sau, chính thị về mặt mỉm cười Lữ Thiên.

Lữ Thiên gật đầu, "Ừ, thương thế bất năng khỏi hẳn, chỉ là linh lực của ta tiêu hao nhiều lắm, có nhiều như vậy đan dược cung cấp, điểm ấy thương thế không là vấn đề."

Triệu Vô Cực về mặt sắc mặt vui mừng, "Đường chủ, người đã tỉnh tự thật tốt quá, người xem, phía ngoài tu sĩ, đã bắt đầu tổ chức tấn công, còn có ta bố trí trận pháp, uy lực quá kém, bị tại Vũ giới gặp phải Vạn Long Thực Thiên trận, kém nhiều lắm."

Lữ Thiên vỗ vỗ Triệu Vô Cực vai, "Vô Cực, nhờ có người, người trận pháp tốt, sở dĩ người nghĩ không được tự nhiên, điều động vận chuyển không khoái, điều không phải người bố trí vấn đề, mà là vì vậy đại trận, còn thiếu một cái sống nhân."

Sống nhân? .

Mấy người tu vi đều là bất phàm, các đối với trận pháp, đều có không cạn lý giải, nhưng sống nhân vừa nói, bọn họ thật đúng là chưa từng nghe qua.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 88: Chí bảo

"Sống nhân? Đường chủ, người nói là trận linh chứ, trận pháp nào có cái gì sống nhân." Triệu Vô Cực nghi hoặc.

Mấy người trung, Hắc Long hiểu rõ cười, "Đường chủ nói, thế nhưng thất phẩm trở lên trận pháp, tài năng bị cái loại này sống linh sao."

Lữ Thiên nhìn thần bí Hắc Long liếc mắt, hẳn liên thất giai trận pháp đều hiểu? Đây Hắc Long, mặc dù là Vô Tự thư trung ghi lại người hầu, nhưng Vô Tự thư đối với hắn ước thúc lực, tựa hồ nhỏ vô cùng, hơn nữa, thân phận của hắn, tu vi, cũng đều vô cùng thần bí, tài năng ở Ma Phật tông nhà giam trung sinh tồn vài thập niên, cái này Hắc Long, quả nhiên không bình thường.

Lữ Thiên gật đầu, "Không sai, sống nhân, chính là một cái cùng trận pháp xứng đôi linh vật, đồng dạng cũng là trận linh tiền thân, thất giai cùng thất giai trở lên trận pháp, đều cần một cái sống nhân."

"Đây là thất giai trận pháp?" Hắc Long mọi nơi nhìn một chút, kinh ngạc nói rằng.

Triệu Vô Cực ngượng ngùng cười, "Hắc Long bộ trưởng, đây quả thật là một cái có thể sinh ra trận linh trận pháp, chỉ là Triệu mỗ tài sơ học thiên, bố trí có chút sai biệt mà thôi."

Lữ Thiên cũng cười, "Vô Cực, người không cần tự coi nhẹ mình, người trận pháp bố trí không sai, sở dĩ không có phát huy ra uy lực, là bởi vì tinh vi cùng sống nhân còn không có bố trí, hiện tại, Lữ mỗ để bọn họ háo hảo nhìn một cái, này Vạn Long Thực Thiên trận, không có thể như vậy những ... này a miêu a cầu cũng có thể sấm."

"Hào. ."

Mấy người bị Lữ Thiên nói ý chí chiến đấu sục sôi.

"Vô Cực, nhìn kỹ, tam thất vị, cần một cái tu vi cao thâm nhân đi đóng ở, Hắc Long, người đi đi."

"Là." Hắc Long gật đầu, đi hướng tam thất trận vị.

"Cửu ngũ vị, hai sáu vị. . . Còn có ở đây, tổng cộng bốn mươi chín cái tinh vị, hồng y, người đi an bài."

"Hào." Hồng y rời đi.

"Vô Cực, người ở nơi này lý đóng ở mắt trận."

"Tuân lệnh đồng pháp lệnh, ngao. . ." Chủ trì phương trường thi lễ một cái, một tiếng quái khiếu, lưỡng cùng lúc, lại có một đôi bộ xương khô cánh chui

ra.

"Đi." Thiện đồng tử đắc ý cười, kéo Ác đồng tử, thuận đi giống nhau, trong nháy mắt chui vào bạch sắc quang trảo.

"A đi đà phạt, chủ trì phương trượng, Không Tuyên Thánh Phật dĩ yêu thân tu phạt, sát niệm bất diệt, lại có thể thủ vững ở bản tâm, sau khi, cũng có một luồng chấp niệm hóa thành thiện đồng tử, thời khắc áp chế biến hình Ác đồng tử, ngươi, vì sao thì không thể quy y ngã phạt ni."

"Ngao. . Ha ha, lão hòa thượng, ngươi này hoa ngôn xảo ngữ vô dụng, linh đồng đại nhân đáp ứng ta, chờ sau khi chuyển thành công, phân ta nhất thái xá lợi, quét khắp thiên hạ thất thái thần quang, ngươi điều không phải Thánh Nhân, ta càng không thể nào là Thánh Nhân."

Lão tăng nhú, "Ai, Không Tuyên Thánh Phật suốt đời giết chóc biến thành Ác đồng tử, lời của hần, ngươi cũng dám tin tưởng sao."

Xem đến lão tăng tựa hồ phải có động tác, Ma Bằng nhất bộ vượt qua đến lão tăng trước người, "Đừng nhúc nhích, ngươi tuy rằng đã là bán bộ Bồ Tát, nhưng ngươi không có sức chiến đấu, phía sau ngươi vài cái phế vật, ta sớm thăm dò lai lịch của bọn họ, ta không muốn cùng một cái Bồ Tát là địch, khuyên ngươi còn là đảng hoàng ở chỗ này."

"A đi đà phạt, Ma Bằng, Ác đồng tử không thể nào là người hữu duyên."

"Thiết. . Ngươi cũng không phải."

..

Quang trảo trung, bị đỉnh trên mặt đất đồng tử, tựa hồ vĩnh viễn là cười.

"Ác. . Ngươi đã trở về sao." Đồng tử lúc nói chuyện, hai mắt mờ mịt nhìn thiên khung, căn bản không có xem vào hai cái đồng tử liếc mắt.

"Thiện, ngươi còn là trở về bản thể chứ, thiện tại sao có thể là ác đối thủ."

"Ác, ngươi vẫn là như vậy khăng khăng một mực, ngươi biết, ngươi không thể nào là người hữu duyên, ngươi thủ không đi chủ nhân lưu lại thất thái thần quang."

"Ha ha ha ha. . Thiện, không, ta hiện tại mới là thiện đồng tử, ngươi nếu như không có bị ta chọc mù, ngươi sẽ thấy, một đôi mắt thiện ác đồng tử ra đời, thiện ác đồng tử cộng đồng xuất thủ, ngươi nói, ta làm sao có thể thủ không đi xá lợi."

"A đi đà phạt, Ác, ngươi đi thủ chứ." Thiện đồng tử nói xong, nhắm hai mắt lại.

"Hừ."

Này đồng tử phách lối hừ một tiếng, cùng Tà Sát hóa thành đồng tử nhìn nhau liếc mắt, đồng thời bắt tay đưa về phía thất thái thần quang.

Ngao. . .

Một tiếng quái khiếu, theo Tà Sát trong miệng phát sinh, tại Tà Sát va chạm vào thất thái thần quang đồng thời, cả nhân thân, tựa hồ hòa tan như nhau, rất nhanh tiêu thất giữ.

"A? . Không có khả năng, Hóa Thân Quy Nhất thuật, cho ta đứng vững."

Ác đồng tử quát to một tiếng, trông ra tay trái, khắp cái thủ quyết, một đạo bí Tà Sát nồng nặc gấp trăm lần tà khí, theo thân thể hần thượng phát sinh, độ vào Tà Sát thân thể.

"Gào khóc ngao."

Tà Sát tựa hồ ăn mảnh được như nhau, đồng tử thân thể tăng vọt thập bội, thành một cái tiếp cận mười thước đại đồng tử, vẫn như cũ liều mạng bắt tay đưa vào thất thái thần quang trung.

"Ha ha, hắc sắc thần quang, thiện, ngươi xem một chút, hắc sắc thần quang ta đã lấy được, oh, được rồi, ngươi đã mù, căn bản là nhìn không thấy, ha ha."

Ác đồng tử trong tay siết đen chiếu sáng quang đoàn, cười to phách lối giữ.

Đột nhiên, Ác đồng tử trong tay quang đoàn tựa hồ có linh tính giống nhau, bỗng nhiên hóa thành một cái trường tiên, tại Ác đồng tử không có phản ứng đến lúc, nhất tiên, bả hóa thành mười thước cao Tà Sát, trừu thành nhẹ nhẹ yên.

Tà Sát, cứ như vậy dễ dàng bỏ mình?

"A. Tại sao có thể như vậy."

"Ha ha. Một con Tà Sát, muốn lấy đi bản thể thất thái thần quang, Ác, một ngươi nghĩ ra được." Bị đỉnh trên mặt đất đồng tử, cười lớn nói, tựa hồ rất là

thư sướng.

"Là nguoi, là nguoi giờ trò quý." Ác đồng tử gương mặt dữ tợn, trên mặt hung sát vẻ, bì vừa Tà Sát, còn muốn ngoan thượng không chỉ gấp mười lần.

"Nguoi biết, ta giống như nguoi, căn bản không có điều khiển thần quang năng lực, thất thải thần quang vốn là bản thể giết chóc công cụ, nhất là hắc sắc thần quang, chủ chính là tà, oán, sát, tử, Sát, đây chỉ là thần quang mình phản ứng."

"Hỗn đản, nguoi dĩ nhiên không nói cho ta." Ác đồng tử ngoan sắc càng đậm, bắt quá rất nhanh, lại khôi phục cùng thiện đồng tử vậy khuôn mặt tươi cười, "Bắt quá đã không quan hệ, có một đạo thần quang, vậy là đủ rồi, thiện, nguoi ở nơi này bị khổ chứ, thăng đến nguoi tiêu tan thành mây khói mới thôi, thất thải thần quang, quét khắp thiên hạ thất thải thần quang, có một đạo, cũng đủ ta tại Thiên Vũ đại lục xưng vương xưng bá."

"Ác, nguoi sẽ hối hận, nguoi căn bản không phải người hữu duyên, hơn nữa, thất thải thần quang suy yếu đến rồi cực hạn, nếu muốn khôi phục,... ít nhất ... Muốn giết lục thiên vạn ác nhân, chờ nguoi làm được lúc, sợ rằng, người hữu duyên đã cảm những thứ khác lục sắc thần quang, tìm được nguoi trên đầu."

"Hừ. Ta trước hết giết bách ức nhân, bên trong còn không có thiên vạn ác nhân sao, người hữu duyên? Dám đến, ta ngay cả hán cùng nhau giết, đến lúc đó, thất thải thần quang đoàn tụ, thiên hạ to lớn, còn có ai có thể ngăn cản ta."

"A di đà phật." Thiện đồng tử tuyên một tiếng phật hiệu, không hề nhiều lời. .

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thàn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 89: Cô tịch

Tuyệt trắng phiêu phiêu, tựa hồ có thể tỉnh lọc toàn bộ thế giới như nhau.

Ma Phật tông, Thú Liệp tràng thượng.

"A di đà phật." Thiện đồng tử tuyên một tiếng phật hiệu, ngậm miệng không nói, nhưng lúc này thiện đồng tử tâm thần, nhưng ở cùng một cái khác 'Nhân' câu thông giữ.

"Người hữu duyên, ta bị bản thể sát niệm biến thành Ác đồng tử chế trụ, đã vô pháp đang giúp đến nguoi."

"Ai, Không Tuyên Thánh Phật, ta đã nói bao nhiêu lần rồi, ta điều không phải người hữu duyên, ta thậm chí đều không phải là một cái sinh linh, ta là vì này không lộ long mạch mà đến, ai biết, đánh bậy đánh bạ cùng nguoi bị phong ở tại nơi này."

"Ta đã cảm cực không được bao lâu, tại ta tiêu tan thành mây khói trước, còn có thể gặp phải nguoi, cùng nguoi nhất tịnh bị phong ấn đến nơi này, nguoi điều không phải người hữu duyên, còn có ai là ni."

"Không Tuyên Thánh Phật, nguoi tự không nên suy nghĩ nhiều, loại này si niệm, sẽ tăng nhanh nguoi tiêu tán tốc độ, người hữu duyên? Ta nếu là người hữu duyên, làm sao sẽ bị phong ấn ở nơi này sáu mươi năm. "

Ai. Tâm thần trung, thiện đồng tử thất lạc thờ dài.

.

Sụp đổ thượng.

Ác đồng tử cầm trong tay một đoàn hắc quang, cười to phách lối giữ.

Hai bên trái phải, chủ trì phương trượng, cũng chính là Ma Bằng, giận mà không dám nói gì, thất lạc đứng ở Ác đồng tử thân hậu, mà Ác đồng tử đối diện, Giới Không hòa thượng cũng là vẻ mặt hưng phấn nhìn Ác đồng tử.

"Bây khóa xá lợi một trong, Không Tuyên Thánh Phật hắc sắc thần quang, Ác đồng tử, nguoi quả nhiên không để cho lão nạp thất vọng."

"Ha ha, lão hòa thượng, vội vàng cấp bản tọa nhường ra lối đi, chờ bản tọa khôi phục hắc sắc thần quang uy năng, nói không chừng còn có thể nâng đỡ nguoi một phen."

"Ha ha." Lão tăng cũng là một trận cười to, "Ác đồng tử, ngươi có chút coi thường anh hùng thiên hạ, ngươi tới xem, đây là cái gì."

Lão tăng nói, trống rỗng huy cánh tay một cái.

..

Ma Phật điện, bày binh bố trận khốn sát Tư Đồ Hạo Nhiên Lữ Thiên, gương mặt hết giận, bốn vạn đồ khách, hôm nay chỉ còn lại có Tư Đồ Hạo Nhiên, cùng vài cái Nguyên Anh kỳ tu sĩ đau khổ chống đỡ.

Vô hình vô ảnh thân bí công kích, đã tại Tư Đồ Hạo Nhiên trên người, để lại mấy nghìn đạo vết thương, mỗi một đạo tuy rằng đều rất tiểu, nhưng mấy nghìn đạo vết thương cộng lại, Tư Đồ Hạo Nhiên đã dần dần đến mức cạn máu.

Sống nhân vị trí Lữ Thiên gương mặt ngoan sắc, đột nhiên, Lữ Thiên sửng sốt, một đạo ánh sáng màu đen, theo Lữ Thiên chiếc nhẫn trữ vật trung bay ra, thẳng đến Thụ Liệp tràng phương hướng bay đi, Lữ Thiên này vừa mất thần, trận pháp trong nháy mắt ngốc trệ đứng lên.

Đã bị trọng thương Tư Đồ Hạo Nhiên, thấy trận pháp đột nhiên xuất hiện nhất ti đại ra, Tư Đồ Hạo Nhiên đại hỉ, dùng hết toàn lực, đánh ra một cái chổ hồng, triều xa xa bỏ chạy đi.

"Đường chủ. Làm sao vậy."

"Đường chủ, vừa đại trận uy lực một cái hạ yếu bớt thập bội, nhượng Tư Đồ Hạo Nhiên trốn."

A? Lữ Thiên hoàn quá thân lai, hơi thở phào nhẹ nhõm, "Không có việc gì, là lão tăng kia vận dụng hậu thủ, ta cho là hấn tính kẻ ta cái gì, nguyên lai chỉ là kháo ta ân tăng rồi nhất kiện phạt bảo mà thôi, Tư Đồ Hạo Nhiên tuy rằng chạy rồi, nhưng chúng ta chân chính nguy hiểm cũng đã không có."

Mấy người nghe thế, cũng đều thở phào nhẹ nhõm.

"Đường chủ, vậy chúng ta bây giờ làm sao bây giờ?"

Lữ Thiên nhìn một chút đã một thở hồn hển mọi người, lại nhìn một chút hộ sơn đại trận, bây giờ hộ sơn đại trận, mới là Phật tông hộ sơn đại trận, trận pháp bị nhất tăng lớn bạch quang bao phủ, tản ra sự yên lặng tường hòa vị đạo.

Lữ Thiên ngoan quyết, "Điều kiện trì một cái hạ, kẻ tục phát động trận pháp, cho ta toàn lực oanh kích hộ sơn đại trận, oanh phá, chúng ta là có thể chạy đi."

"Là. , truyền lệnh xuống, kẻ tục vận chuyển trận pháp, mục tiêu hộ sơn đại trận, cho ta oanh."

"Là. ." Các phạm nhân tuy rằng chân khí tiêu hao quá độ, nhưng nghĩ đến có thể chạy đi, từng phạm nhân đều dùng hết toàn lực, thì là nghiền nát cảnh giới, roi chậm lại tu vi, có thể chạy đi cũng đáng.

Vạn Long Thực Thiên trận uy lực tựa hồ lớn hơn, vô số đạo hình rồng hư ảnh, tại bay đầy trời tuyết trung, triều Phật tông hộ sơn đại trận đánh tới.

Ừng ừng. . Ừng ừng. .

Long ảnh vô hình, mấy vạn phạm nhân liều mạng công kích, mỗi một đạo long ảnh đánh lên trận pháp, đều có thể phát sinh một đạo nổ thật to thanh.

.

Phía sau núi, Thụ Liệp tràng thượng.

Lão tăng cảm một cái hắc sắc phạt châu, về mặt nụ cười nhìn đối diện Ác đồng tử.

Ác đồng tử đảo không có để ý lão tăng trong tay phạt châu, mà là kinh cụ nhìn không ngừng run rẩy hộ sơn đại trận, hộ sơn đại trận rung động đảo không có quan hệ gì, mấu chốt là, theo Phật tông hộ sơn đại trận rung động, mấy người dưới chân bạch sắc quang trảo đã theo một trận run, run lúc, bị dính trên mặt đất thiện đồng tử, đã có nhất cái cánh tay có thể sống động.

"Là ai, là ai đang dùng Vũ giới thủ đoạn oanh kích hộ sơn đại trận. ." Ác đồng tử gầm lên giận dữ, truyền khắp toàn bộ Ma Phật tông.

"Thế nào, Ác đồng tử cứ như vậy khinh thường lão tăng luyện chế nguyên lực phạt bảo."

Ác đồng tử vừa muốn đi tìm oanh kích đại trận nhân, lão tăng một cái lắc mình, chắn Ác đồng tử trước người của.

"Trăm vạn nguyên lực, bản tọa đã sớm bỏ đi Tà Linh thể, điểm ấy nguyên lực, quả thực không để vào mắt, cút nhanh lên khai, không phải bản tọa liên người nhất tịnh giết chết."

"Ha ha, Ác đồng tử, trăm vạn nguyên lực, đó là mấy ngày hôm trước chuyện, tại ngày hôm qua, ta phạt bảo lại hấp thu tam vạn nguyên lực, đã thấu được rồi một trăm hai mươi chín vạn sáu nghìn nguyên lực, số nhất nguyên, điều không phải Tà Linh thể? Ngươi cho là lão nạp sẽ không biện pháp trì

ngươi sao."

"Muốn chết."

Ác đồng tử vội vã ngăn lại oanh kích trận pháp nhân, xem lão hòa thượng dây dưa, đồng tử giận dữ, huy động trong tay hắc sắc quang đoàn, hắc sắc quang đoàn hóa thành một bả đại kích, triều lão tăng đồ ập xuống ném tới.

"Có đúng hay không muốn chết, ngươi thử qua thì biết, phật chi tâm, Bồ Tát kim thân, . ."

Lão tăng song thủ bấm tay niệm thần chú, hắc sắc phật châu theo lão tăng động tác, phát sinh chói mắt hắc kim sắc quang mang, trước tiên ở lão tăng ngồi xuống huyền hóa ra một cái hắc kim sắc đài sen, lại phân ra một đạo phật quang, tại lão tăng trong tay, hiển hóa xuất một bả phật khí mười phần hàng ma xử lại.

Lão tăng không chút nào tỏ ra yếu kém, đồng dạng, nhất xử triều đại kích ném tới.

Thình thịch .

Đại kích cùng hàng ma xử chạm vào nhau, hai người đều thối lui bốn năm bộ, ai không có chiếm được tiện nghi.

"Lão hòa thượng, ngươi ở đây trở ta, ta phải giết ngươi."

Lão hòa thượng sắc mặt cũng khó nhìn, "Ác đồng tử, giao ra Không Tuyên xá lợi, lão tăng giúp ngươi tìm kiếm phá trận người, giúp ngươi thu thập từ khi cùng oán khí, lại ngưng xuất một Sát thân, còn có thể lấy ra một đạo thất thái thần quang, chờ thiện đồng tử thoát khốn, tất cả, đều không thể nói rồi."

"Lão con lừa ngốc, ngươi muốn chết. " Ác đồng tử vốn là hung lệ, làm sao sẽ nghe hán nhiều lời, hắc quang hóa thành một con bàn tay khổng lồ, triều lão tăng quạt tới.

"Hảo một cái sát niệm biến thành Ác đồng tử, cho ngươi nhìn lão nạp thủ đoạn."

"Bồ Tát con giận, trấn yêu phục ma, đi."

Lão tăng hét lớn, ngồi xuống đài sen một trận hư huyền, một cái giống nhau như đúc đài sen, xuất hiện ở Ác đồng tử đỉnh đầu, lão hòa thượng trong tay hàng ma xử đã không có nhân rồi, huyền hóa thành mười mấy trượng cao thấp, lần thứ hai triều Ác đồng tử ném tới.

"Ngươi." Ác đồng tử một trận kinh hoàng, tại đài sen bao hán lại đỉnh đầu sau đó, cư nhiên bả hán sanh sanh định ở giữa không trung.

"Ha ha, Sát vật thì là ngưng tụ ra kim thân, nhưng ngươi bản chất, đúng là vẫn còn cùng tà ma như nhau, hắc sắc thần quang, cho ta cầm đến đây đi. Ha ha. ."

"Lão con lừa ngốc, ta phải không được, ngươi đã mơ tưởng được."

Ác đồng tử nổi giận gầm lên một tiếng, dùng hết toàn lực, bả hắc sắc quang đoàn, ném về phía xa xa.

"Ta thất thái thần quang."

Lão hòa thượng giận dữ, nhìn đã biến mất hắc sắc quang đoàn, lại vẫn muốn đi truy.

"Lão con lừa ngốc, ngươi cho ta đi tìm chết. ."

Ác đồng tử đã thừa lão hòa thượng phân thần, giấy dựa ra đài sen khổng lồ, hung hãn triều lão tăng trao giáo đến.

"Ai. ." Hai người phía dưới, truyền đến một tiếng thò dài.

"Phật tông người thủ hộ, ngươi chấp niệm trong lòng, tham niệm đã thâm căn cố đế, ngươi sắp nhập ma, Ác, ngươi đã tỉnh ngộ chứ, Phong Thiên thí chủ bày ra cục, các ngươi căn bản cảm không đi thất thái thần quang."

Quang tráo trung, bị đình trên mặt đất thiện đồng tử, đã đứng lên, trong tay, cầm một bả thước, bên cạnh hán, một cái nhân hình hư ảnh phiêu phù ở giữa không trung, đồng dạng lạnh lùng nhìn không trung Ác đồng tử.

Thiện đồng tử nói, phảng phất có cái gì ma lực như nhau, nguyên bản nhất mặt dữ tợn lão tăng, nghe được thiện đồng tử nói, đã đập phải Ác đồng tử đỉnh đầu nhất xử, đình ở giữa không trung, lão tăng trên mặt, hiện ra giấy dựa thần sắc.

"Nha. Các ngươi đều cho ta đi tìm chết."

Ác đồng tử hung ác độc địa, một trảo trảo phá lão tăng tâm tạng, ngay hán vừa muốn bắt được lão tăng trái tim lúc, lão tăng trên người kim quang, lại bỗng nhiên bạo phát ra thập bội quang mang, bả Ác đồng tử đánh bay xuất vài trăm thước xa.

"A di đà phật, đa tạ thiện đồng tử chỉ điểm, bản tăng sai rồi." Ngay lão tăng nói ra những lời này lúc, trong tay phật châu tựa hồ mất đi lực lượng, đại

lượng vô hình ba động theo phật châu trung trần, phiêu hướng về phía bốn phương tám hướng, vô số năng lượng dật tán, lão tăng trong tay phật châu cũng biến thành bình thường đứng lên, nhưng chính là này bình thường phật châu, an tĩnh tường hòa khí, dĩ nhiên trống rỗng cường đại rồi thập bội.

"Ai. Thế nhưng, thế nhưng thiện đồng tử, đó là Không Tuyên Thánh Phật thất thái thần quang, lão nạp. . Lão nạp. ." Hòa thượng trên mặt lần thứ hai hiện ra vẻ không cam lòng.

Theo lão tăng những lời này nói ra, sau đầu, nguyên bản cấp tốc ngưng thật Bồ Tát kim quang, mạnh một trận, lần thứ hai hư ảo.

"Đây là mệnh số, người thù hộ không nên cưỡng cầu, tiểu hòa thượng trông ngơoi sớm ngày tỉnh ngộ, trông ngơoi sớm ngày chứng đắc Bồ Tát quả vị, A di đà phật."

Thiện đồng tử nói xong, chậm rãi bay ra bạch sắc quang trảo, hư huyền hình người đã đi theo bên cạnh hắn."Ác, trở lại trong trận, kẻ tặc hoàn thành chúng ta sứ mệnh, chuyện lúc trước, ta có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua."

"Ha hã, thiện, ngơoi vĩnh viễn đều là cái bộ dáng này, ta sẽ không cùng ngơoi trở về."

"Vốn là cùng căn sinh, đi tới bước này, trong lòng ta đã rất khó chịu." Thiện đồng tử đánh cái phật lễ, cảm thược, triều Ác đồng tử ném tới.

Thược tung bay, mấy đạo hình rồng hư ảnh hiển hóa, một cỗ to lớn phật uy, bà Ác đồng tử áp bất năng di động mây may.

Có lẽ là hắn không muốn động chứ, "Thiện, đây là vài thập niên tiền xông vào linh khí sao."

"Ừ, hắn gọi Tầm Long Xích, là bạn tốt của ta."

"Cô độc tịch tịch mười vạn năm, ngơoi có thể tìm tới một người bạn, ta thay ngơoi hài lòng."

"Ừ, tại ngơoi một lần nữa ngưng tụ trước, ta sẽ không cô độc."

"Thiện, ta chân ước ao ngơoi, nhất tâm thù hộ bản thể xá lợi, đợi được người hữu duyên thủ chạy, ngơoi cũng sẽ an tâm tiêu tán tại thiên địa đang lúc, thế nhưng, ta làm không được, thiện, ta đem ngơoi biến thành như vậy, ngơoi hận ta sao."

"Không nên suy nghĩ nhiều, vĩnh biệt, cùng ta làm bạn mười vạn năm bằng hữu."

"Thỉnh thỉnh."

Phật quang lượn lờ thược, một thược đánh vào Ác đồng tử đỉnh đầu, Ác đồng tử dường như bụi mù như nhau, tiêu tán ở tại bay đầy trời tuyết trong.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: Tầm Long Xích

Vĩnh biệt. Cùng ta làm bạn mười vạn năm bằng hữu. .

Nhất cú bao hàm giữ bi thương, thống khổ, kiên trì, quyết tuyệt ngôn ngữ, quanh quẩn tại khắp bầu trời tuyết bay trong. Thật lâu không tiêu tan.

Dĩ chấp niệm hóa thành Thiện đồng tử, mù trong đôi mắt, để lại hai hàng nước mắt.

"Ác, ta giết ngơoi, ngơoi điều không phải đồng dạng không hận ta sao, ta cũng không hận ngơoi, không hận ngơoi. ."

Ma Phật trên điện khoảng không.

Lữ Thiên thất thần nhìn phía xa Thú Liệt tràng, liên kế tục oanh kích hộ sơn đại trận đều quên.

Vừa, theo bên kia bay tới một đoàn hắc mang, xuyên qua ba hòn núi lớn, không có vào Lữ Thiên mi tâm của, có thể xuất kỳ là, đạo này hắc mang, cũng không có cho hắn tạo thành tổn thương chút nào.

Nhưng hắc mang không có vào mi tâm hậu, lưỡng đạo khó có thể hình dung tiếng lòng, rõ ràng ảnh ngược tại óc của hắn lý, một đạo bi thương, một đạo

giải thoát, bi thương là một đạo thiện niệm, nhưng thiện niệm bi thương qua đi, cũng đã không còn là đơn thuần thiện niệm, giải thoát, là một đạo sát niệm, nhưng sát niệm có giải thoát, còn là đơn giản sát niệm sao.

"Đường chủ, trận pháp thế nào ngừng, rất nhanh chúng ta là có thể oanh phá này hộ sơn đại trận." Triệu Vô Cực, đã một thở hồng hộc, hậu kỳ Kim Đan cảnh giới, đã xuất hiện nhất ti dao động, điều không phải đột phá, mà là tu vi bất ổn, lập tức sẽ hạ thấp Kim Đan trung kỳ điềm báo.

Lữ Thiên khoát tay áo, "Không cần, hộ sơn đại trận sẽ không tại ngăn cản chúng ta, hộ sơn đại trận, đã không có lúc ban đầu công kích tính."

Lữ Thiên cũng không hiểu hán tại sao phải biết những ... này, quay về với chính nghĩa biết là được.

"Chủ nhân, thực sự sao, Trương Mạnh, người đi thử xem."

"Hào, ta đây phải đi thử xem."

. "Bộ trưởng, thật không có một điểm lực công kích. Bộ trưởng, chúng ta rốt cục tự do."

"Tự do. . Tự do. ."

Các phạm nhân hoan hô, nhưng Lữ Thiên trong lòng, không có chút nào ý mừng, một lòng một dạ, toàn bộ đều đặt ở phía sau núi Thú Liệp tràng thượng, nơi nào chuyện gì xảy ra, vì sao ta biết không rõ bi thương, vì sao ta biết hộ sơn đại trận có thể an toàn xuất nhập, đạo kia hắc mang, lại là nhất cái thứ gì. .

"Người hữu duyên, người vội vàng tới nơi này, thủ đi thất thái thần quang chứ, A Thiện đã mệt mỏi."

Một đạo bảo hàm thanh âm mệt mỏi, tại Lữ Thiên trong óc vang lên.

Là Thú Liệp tràng.

"Vô Cực, Mạc Tà, các người đi Ma Phật tông ngoại chờ ta, ta còn có chút việc muốn làm."

"Đường chủ, chuyện gì xảy ra."

"Không nên hỏi, hiện tại đã đi, nếu như ta trong vòng một ngày, còn không có đi ra, hỏi Tuyết Nguyệt quốc, chiếu cố tốt gia nhân của ta."

"Đường chủ."

"Chủ nhân."

"Lập tức đi. ." Lữ Thiên nghiêm nghị nói rằng.

Mấy vị thủ lĩnh nhìn nhau liếc mắt, cũng đều không có lúc trước ý mừng, ủ rũ cúi đầu triều Ma Phật tông đi ra ngoài.

Lữ Thiên cả sửa lại một chút trang bị, đường đạo biệt ở sau người, thuốc nổ, lấy ra vài cái, động ở đai lưng thượng, linh thạch, hơn mười khối thượng phẩm linh thạch, đặt ở trong lòng, đan dược, càn một hơi thở nuốt ăn trên trăm mai.

Hai cái chẳng biết sâu cạn đồng tử, một cái gần trở thành Bồ Tát đích lão phật tu, còn có Ma Phật tông đồng đạo cao thủ, tại hơn nửa trên đường biến mất vũ tu cùng không có lộ diện Cô Mộc đã đã chủ, phía sau núi hung hiểm, lần đầu vượt ra khỏi Lữ Thiên có thể không chế phạm vi, nhưng hán lại phải đi, đạo kia thanh âm, khi hán trong óc phiêu đảng, tựa hồ chiếm cứ hán toàn bộ tâm thần.

Đi, nhất định đi, tuy rằng đi hán kiên nghị tâm trí, mặc dù hiện tại xoay người rồi đi, hán cũng có thể làm được, nhưng từ kết xuất bách mai Kim Đan, chính thị bước chân vào vũ tu hàng chi hậu, một loại cảm giác kỳ diệu nói cho hán biết, tâm thần hiểu rõ, tài năng đạt được vũ tu chí cao cảnh giới, trong lòng có ý sợ hãi, có khúc mắc, khi hán truy cầu bắt từ đạo lộ thượng, hội lưu lại một đạo càng ngày càng sâu khe rãnh.

Bắt từ, là vì trường sinh, muốn bắt từ, nói dễ vậy sao.

.

Phía sau núi,

Lão tăng về mặt phức tạp thần sắc, triều Thiện đồng tử cúi đầu, mang theo vài cái đệ tử ly khai, Ma Bằng, cũng chính là Ma Phật tông chủ trì phương trượng, không cam lòng nhìn thất thái thần quang liếc mắt, triều Thú Liệp tràng ngoại vi bay đi, tựa hồ là tìm kiếm đoàn hắc quang đi.

Thiện đồng tử cùng đạo kia hư huyền nhân ảnh đứng yên ở giữa không trung.

"Người điều không phải vẫn ngóng trông long mạch sao, long mạch ngay thất thái thần quang xuống."

"Không gọi ta người hữu duyên rồi?"

"Người điều không phải người hữu duyên, người là bằng hữu của ta, khứ thủ đi người long mạch chứ."

Hư ảnh chần chờ một chút, không hề động làm, "Phong Thiên vũ tổ bày ra đại cục, thủ long mạch, cùng thủ thất thái thần quang như nhau, ta Tầm Long Xích tự nhận không có bản sự này."

"Yên tâm đi, người hữu duyên đã tới, thất thái thần quang bị thủ đi, long mạch, rất nhanh thì hội tiêu tán."

Cái gì .

"Người hữu duyên đã tới, vậy người chẳng phải là. "

"Đây là sứ mạng của ta, hoàn thành sứ mệnh, người không mừng thay cho ta?"

Hư ảnh ở giữa không trung, sắc mặt phức tạp, theo Thiên đồng tử đối mặt phương hướng nhìn sang.

Xa xa, một nhân một đạo, xuất hiện ở hai người trong tầm mắt.

"Hắn là người hữu duyên? Một cái Kim Đan kỳ tiểu tu." Sợ bóng sợ gió không giải thích được, lúc nói chuyện thanh âm có chút run rẩy.

"Đúng là Kim Đan kỳ, nhưng hắn tuyệt đối điều không phải người nói cái gì tiểu tu."

Hư ảnh sùng sốt, "Đúng vậy, tại sao có thể là cái bình thường tiểu tu."

. . .

. .

"Là người tại hô hoá ta?" Lữ Thiên chậm rãi đi tới hai người phía dưới, xem đến tình hình nơi này đã biến thành như vậy, chỉ còn lại có một đạo hư ảnh, cùng một cái đồng tử, Lữ Thiên thờ phào nhẹ nhõm

"Là ta, người hữu duyên, phía dưới có một cái trọng bảo, người bây giờ tự thủ đi thôi."

Ừ? Lữ Thiên không có nhìn về phía phía dưới, còn là đề phòng nhìn chăm chăm cái này đồng tử, "Ánh mắt của người làm sao vậy, có trọng bảo nói, người bỏ được lưu cho ta?"

"Ai." Hư ảnh thờ dài, "Tiểu hữu, hắn điều không phải người trong lúc đó đã gặp Ác đồng tử, hắn là Thiên đồng tử, hai mắt của hắn, cũng là bị Ác đồng tử lộng hạt."

"Ác đồng tử, cái kia có thể biến thành bách thú Tà Sát?"

"Dĩ nhiên không phải, Ác đồng tử, là người đã gặp, cùng hắn lớn lên giống nhau như đúc đồng tử, con kia Tà Sát cùng Ác đồng tử so với, cùng bé ngoan không kém là bao nhiêu."

Lữ Thiên ngưng thần đề phòng hai người, bọn họ nói, Lữ Thiên căn bản cũng không tin tưởng.

"Tiểu hữu, ta không cần phải ... Lừa người, ta cùng Thiên đồng tử, bị Ác đồng tử ám toán, dưới đất bị nhốt sơ sơ sáu mươi năm, người cũng biết phía dưới trọng bảo là cái gì sao, thiện ác đồng tử, chính là trọng bảo một luồng thiện niệm, cùng một luồng ác niệm biến thành, phía dưới trọng bảo, thể nhưng vô số đại năng đều phải do mất Không Tuyên chi vũ, liên thiên đạo đều bị quét hạ một góc Không Tuyên chi vũ."

Cái gì .

Không Tuyên vũ mao, cái kia nửa đường quy y theo Phật môn, đứng hàng Phật tổ ngồi xuống Không Trước Đại Minh Vương Không Tuyên. .

Lữ Thiên không bao giờ ... nửa bình tĩnh, kinh ngạc hướng hạ phương nhìn lại, Hồng lục thanh bạch tử lam, lục sắc, thế nào chỉ có lục sắc?

Tựa hồ biết hắn đang suy nghĩ gì, Thiên đồng tử mỉm cười, "Hắc sắc, đã bị người thu, chính là người mi tâm đoàn hắc quang, bản thể thất thái chi vũ, có thể biến ảo thành bất luận cái gì hình thái."

đoàn chui vào bản thân mi tâm hắc quang. .

Tâm chí kiên nghị như Lữ Thiên, cũng không nhịn được đại hi đứng lên, bất chấp bọn họ có tâm tư gì, Lữ Thiên xoay người nhảy vào bạch sắc quang trảo trung, thân thủ, bắt được lục khóa lóe ra không ngừng xá lợi.

"Thật là xá lợi tử, Không Tuyên Thánh Phật xá lợi tử, thất thái thần quang"

"Tầm Long Xích, nghĩ không ra trong vòng một ngày, ta biết cùng có chừng hai cái bằng hữu vĩnh biệt, vĩnh biệt, Tầm Long Xích."

"A Thiên, một đường đi hảo."

Ừ?

Sụp đổ trung Lữ Thiên ngừng động tác trong tay, đại hĩ? Cái gì đều đành phải vậy? Dĩ Lữ Thiên cứng như sắt thép tâm trí, loại tình huống này, căn bản cũng không sẽ phát sinh, Lữ Thiên vừa, làm sao điều không phải đang gạt bọn họ.

"Ngươi là Tầm Long Xích tiền bối?"

Tầm Long Xích tại cùng Thiện đồng tử nói lời từ biệt, nghe được Lữ Thiên hỏi, cau mày nhìn về phía Lữ Thiên, "Không sai, ta là Tầm Long Xích, tuy rằng ngươi điều không phải người bình thường, nhưng sự xuất hiện của ngươi, nhượng ta mất đi duy nhất một người bạn, ta sẽ không cùng ngươi giao hảo."

"Tiền bối là có ý gì?"

"Ngươi thủ đi thất thái thần quang, hẳn sẽ. ."

Tầm Long Xích tưởng nói tiếp, nhưng thấy Thiện đồng tử phức tạp biểu tình, chần chờ một chút, vẫn là không có nói xong.

"Hẳn là một luồng thiện niệm biến thành đồng tử, ta thủ đi thất thái thần quang, hẳn sẽ tiêu tán, thật không."

"Những ... này cũng không liên can tới ngươi, các ngươi sinh linh, nhìn thấy lợi ích sẽ điên cuồng, hướng chi vị này liệt Thượng Cổ ba mươi sáu đại bí bảo chỉ bốn Không Tuyên chi vũ."

Lại là Thượng Cổ ba mươi sáu đại bí bảo.

Lữ Thiên không có suy nghĩ nhiều, tung người một cái, lại từ cái hố trong động nhảy bắt đầu, có thể ngăn cản ở tất cả sinh linh bạch sắc quang tráo, tại Lữ Thiên trước mặt phảng phất không có gì giống nhau.

Lữ Thiên ôm quyền cười, "Diệu Dương tông Bạch Y thừa luyến đệ tử Lữ Thiên, gặp qua Tầm Long Xích tiền bối."

"Cái gì. Ngươi là Diệu Dương tông, loại tu vi này, còn là Bạch Y đệ tử?"

Tầm Long Xích thoáng kinh ngạc một cái hạ, lại quay đầu nhìn về phía Thiện đồng tử. Tựa hồ cũng không muốn cùng Lữ Thiên có cái gì cùng xuất hiện.

"Tầm Long Xích tiền bối yên tâm, Không Tuyên chi vũ, tuy rằng đứng hàng Thượng Cổ bí bảo chỉ bốn, nhưng lấy đi hẳn, sẽ làm một cái đáng yêu như vậy, hải tử đáng thương tiêu tán, Lữ mỗ chính là tử, cũng làm không ra như vậy táng tận thiên lương chuyện, cái này cái gì bí bảo, Lữ mỗ chắc là sẽ không động."

Nga? Lần này không ngừng Tầm Long Xích, liên Thiện đồng tử nhất trương khuôn mặt tươi cười thượng, đã lộ ra vài phần vẻ kinh nghi.

"Ngươi vì không cho ta tiêu thất, thà rằng bỏ qua này Không Tuyên chi vũ."

Lữ Thiên gật đầu, "Lữ mỗ cùng Thiện đồng tử thấy bất đồng, tại Lữ mỗ trong mắt, nơi này chỉ có một vật chết, cùng một cái khả ái, hải tử đáng thương, loại này tuyển trạch, còn dùng chọn sao."

Hai người sững sốt, Tầm Long Xích cười ha ha, "Ha ha ha ha. Hảo hảo hảo. . Không hổ là ta Diệu Dương tông đệ tử, ngươi những lời này, là Tầm mỗ sinh ra linh trí tới nay, nghe qua tối hảo khí, thoải mái nhất một câu nói, Lữ Thiên, ta Tầm Long Xích nhận thức ngươi người bạn này."

Tầm Long Xích biến ảo hư ảnh một trận cười to, Thiện đồng tử trên mặt, đã lộ ra hẳn đời này lần đầu tiên chân thành tha thiết đáng tươi cười.

"A Ác, nếu như ngươi biết kết quả là như vậy, ngươi còn có thể như vậy tuyển trạch sao. ."

Lữ Thiên cũng cười, triều Tầm Long Xích thi lễ một cái, "Tầm Long Xích tiền bối, tại hạ còn có một vấn, không biết tiền bối có thể hay không cho ta giải thích nghi hoặc."

Tầm Long Xích vui mừng gật đầu, "Lữ Thiên, gọi Tầm Long Xích là tốt rồi, ngươi có cái gì nghi hoặc, cứ hỏi lại, Tầm mỗ tri vô bất ngôn, ngôn vô bất tẫn."

Bên cạnh Thiện đồng tử đã gật đầu.

Lữ Thiên ôm quyền, "Ta nghĩ hỏi một chút tiền bối, ta Diệu Dương tông đời thứ mười chương môn, là chết như thế nào, mấy nghìn năm lại, tiền bối có hay không đang tìm trong đó đầu mối."

Cái gì. Tầm Long Xích trong nháy mắt như tao đòn nghiêm trọng, cả nhân thất thần té lăn trên đất.

"Lữ Thiên, ngươi nói cái gì, ngươi nói Âm Diệt hẳn đã, hẳn đã chết. ."

"Nga? Tiền bối chẳng biết?"

Tầm Long Xích mờ mịt, "Ám Diệt. Ám Diệt, ngươi làm sao sẽ đã chết, ta còn tại tâm tâm khổ khổ thay ngươi tìm kiếm long mạch, là ai. Là ai dám giết ta Tầm Long Xích chủ nhân. Là ai."

Ừng ừng.

Theo Tầm Long nộ hồng, toàn bộ Ma Phật tông hộ sơn đại trận một trận nổ vang, Lữ Thiên chờ người toàn lực công kích mấy canh giờ đại trận, lại bị tiếng rống giận này chấn sụp đổ.

Hắn liên đới thứ mười chưởng môn ngã xuống cũng không biết? Lữ Thiên nghi hoặc, nhưng thấy Tầm Long Xích thời khắc này hình dạng, đáp án nhất định là khẳng định.

"Lữ Thiên, A Thiện, ta phải về Diệu Dương tông một chuyến, Lữ Thiên, quân tử nhất ngôn, khoái mã nhất tiên, hy vọng ngươi vĩnh viễn, cũng không muốn động Không Tuyên chi vũ mây may, nếu như ngươi vi phạm lời ngày hôm nay, chân trời góc biển, ta Tầm Long tất nhiên sẽ tìm được ngươi."

Lữ Thiên gật đầu, "Tiền bối xin yên tâm, tại không giải quyết được Thiện đồng tử vấn đề tiền, Không Tuyên chi vũ, Lữ mỗ sẽ không lại đụng vào mây may."

Tầm Long Xích vui mừng gật đầu, "A Thiện, ta đi, giải quyết xong nơi đó sự tình, ta biết hồi tới tìm ngươi."

Thiện đồng tử cười, "Không được, Tầm Long, sứ mạng của ta đã hoàn thành, tân sinh Ác đồng tử tại trong trận pháp cũng sẽ không có nguy hiểm gì, ta và ngươi một đường đồng hành chứ."

"Hào. Vậy thật tốt quá, Lữ Thiên, ngày khác gặp lại, chúng ta tái hảo hảo lai nhai, sau này còn gặp lại."

"Sau này còn gặp lại."

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Ma Bằng

Nhìn hóa thành một mảnh phế tích Phật tông, Lữ Thiên tâm thần thông đạt triệu sơn đi ra ngoài, không lấy Không Tuyên chi vũ, một mặt là Lữ Thiên không đành lòng thấy Thiện đồng tử tiêu tán, nhưng nguyên nhân chủ yếu nhất, là bởi vì Lữ Thiên biết, vô số đại năng đồ mất thất thái thần quang, mặc dù hắn thủ đi, đã căn bản không có năng lực bảo trụ, chỉ là một đạo bùa đòi mạng mà thôi.

Thất thái thần quang cùng Nhân Tham Quả bất đồng, Nhân Tham Quả nói toạc đại thiên, đã chỉ là một tây tùy hoán huyết được liệu, đúng tiên tu mà nói, tây tùy hoán huyết, vốn là không có nhiều tác dụng, tiên tu trung rất nhiều cao thủ, đối với lần này đều bất tiết nhất cổ, nhưng thất thái thần quang nhưng là nhất kiện pháp bảo, nhất kiện tại Thượng Cổ thời kì, có thể xếp đến vị thứ tư chí cường pháp bảo, chỉ cần xuất thế, tất nhiên sẽ đưa tới một phen ngập trời giết chóc, Lữ Thiên làm sao dám động.

Sơn đạo thượng, Lữ Thiên cầm một bả cả vật thể đen kịt đường đao, mỹ tư tư đánh giá.

"Hoi chút chiều rộng, chiều rộng một cm, tại hẹp điểm vừa vặn. '

"Cô lỗ, cô lỗ."

Tựa hồ minh bạch Lữ Thiên đích ý tứ, đường đao một trận nhúc nhích, thân đao, lại hẹp một cm.

Lữ Thiên huy động hai cái, 'Dài quá, Lữ mỗ dùng, vẫn là nhị xích nhị tắc đường đao, ngươi đều nhanh đến tam tắc '

"Cô lỗ, cô lỗ. ."

Đường đao tái biến, nhị xích nhị thốn, liền một đạo cũng không sai.

"Yêu a, đủ chuẩn."

Lữ Thiên cười, hắn đi tới nơi này chế tạo đường đao, đều là hắn mình làm, cùng trên địa cầu phát đạt công nghệ so sánh với, hiện tại làm được đường

đạo, nhiều ít đều có chút vô cùng kinh ngạc, có hơi dài, có hơi đoạn, điều này làm cho kiếp trước thói quen tiêu chuẩn đường đạo Lữ Thiên, có chút không thuận lợi, có đôi khi rõ ràng có thể thương tổn được đối thủ, lại chỉ phá vỡ đối thủ y phục, có đôi khi chỉ là luận bàn, lại cấp đối thủ họa xuất một đạo trường trường đích vết thương.

"Không sai, Thiện đồng tử thuyết cái này có thể biến ảo thành bất luận cái gì hình thái, quả nhiên là thực sự, đáng tiếc, chính là này hắc quang thái thịnh, coi như là người thường thấy, cũng có thể nhìn ra cây đạo này điều không phải thông thường vũ khí."

Lữ Thiên có chút nhú, một đạo hắc quang, căn bản không toán thất thái thần quang, thì là lấy ra sáu đạo, không có tới hậu một đạo, cũng không phải quét khắp thiên hạ thất thái thần quang, căn bản sẽ không có cái gì thiên địa dị tượng, cũng sẽ không bị đại năng môn phát hiện, thế nhưng này hắc quang .

Tựa hồ lần thứ hai hiểu Lữ Thiên đích ý tứ, hắc sắc thần quang kháng nghị như nhau, bỗng nhiên bộc phát ra thập bội quang mang.

"Này, nói như thế nào ngươi đã cùng quá Không Tuyên đại thánh, thế nào nhỏ mọn như vậy, cái này sinh khí."

Ông. Ông.

Thân đạo một trận run, tựa hồ vẫn là không có nguôi giận, hắc quang tuy rằng thu liễm, nhưng có vô số rỉ sắt, hiện đầy toàn bộ thân đạo.

"Ngươi tiểu gia hỏa này, tính tình đạo không nhỏ, ngươi đã nguyện ý biến thành cái dạng này, ta sau đó đã bảo ngươi 'Tú Đạo' rồi."

-

Ông. Ông.

Hắc mang lần thứ hai bạo khởi, tới hậu thân đạo hữu khí vô lực run rẩy hai cái, tựa hồ bị Lữ Thiên lấy tên đánh bại.

.

Ngoài vạn lý, một đứa bé con cầm một bả thước, tại cấp tốc phi hành.

"Ha ha. ."

Đột nhiên, đồng tử nở nụ cười.

Một đạo hư ảnh xuất hiện ở thước trên, "Làm sao vậy, A Thiện, đang cười cái gì. "

"Ta tại đùa cái kia tiểu bằng hữu, thật là một có ý tiểu từ kia."

"Lữ Thiên?"

"Đúng vậy, cứ nhiên cho ta gọi là kêu 'Tú Đạo' "

"Ha ha. Tú Đạo, cái này Lữ Thiên tại tu đạo trước, có lẽ là cái nông gia con nít, thất thái thần quang, cứ nhiên bị lấy cái như thế thô khí tên, nói một chút, ngươi là thế nào đùa hần."

"Ta chỉ là nhượng bản thể thần quang tăng vọt, kháng nghị một cái hạ, Tú Đạo tự Tú Đạo, theo hần đi thôi."

"Ha ha. . Tú Đạo, ta đây sau đó đã bảo ngươi A Tú. ."

"Cái gì A Tú? Tầm Long, ngươi thế nào như thế già mà không kính, ngươi phải gọi ta A Đạo."

"Không được, còn là tên A Tú êm tai một điểm, lại nói, hai ta người nào lão, ta là năm vạn năm trước sinh ra linh trí, còn ngươi."

. .

Thiện đồng tử chỉ là thoáng kháng nghị một cái hạ, Lữ Thiên đã không có để ý lần thứ hai bạo phát hắc quang, nhưng trong rừng rậm, đã có một đôi âm tà ánh mắt của thấy được.

"Là oa nhi này oa thủ đi hắc sắc thần quang, ta là hiện tại cướp đoạt, còn là trở lại báo cáo chủ nhân."

"Không được, quét khắp thiên hạ thất thái thần quang, thì là uy năng yếu bớt đến mức tận cùng, cũng không phải ta có thể dụng, ta còn là trở lại báo cáo chủ nhân, hần là đi phía tây nam tiến về phía trước, tây nam phương tự mấy cái như vậy môn phái, hần trốn không thoát."

Nghĩ vậy, hình người khẽ động, một đôi bộ xương khô cánh theo ba sườn sinh ra, hình người lặng lẽ triều rừng rậm ở ngoài bay đi.

Ừ?

Đang đem ngoạn Tú Đạo Lữ Thiên đột nhiên căng thẳng lên, "Bất hảo, có nhân thấy, tại phía bắc điện."

Vùng núi tác chiến, khi hấn đương Bình Vương thời gian, đã bị huấn luyện đến hầu như trở thành bản năng nông nổi, một chút gió thổi cỏ lay đã không gạt được hấn cái lỗ tai.

Lữ Thiên Điện Thiểm thân pháp vận dụng đến cực hạn, triều phía bắc điện đuổi theo, không bao lâu, tụt đuổi tới cẩn thận phi hành Ma Bằng.

"Sườn sinh cốt sí, là nửa người nửa ma quái vật. ."

Nếu như bị tu sĩ thấy, Lữ Thiên có lẽ sẽ suy tính một chút, nhưng thấy là một cái nửa người nửa ma quái vật, giết hấn, Lữ Thiên không có một chút gánh nặng trong lòng.

Lữ Thiên lặng yên mò lấy Ma Bằng phía dưới, tiến hóa đến Kim Đan hậu kỳ hoàng bạch sắc Kim Đan đồng thời phát lực, bị hấn chuyển đến đường đao trên.

"Cho ta xuống đây đi."

"Suu. ."

Tiên tu đến Kim Đan kỳ, đã có thể ngưng khí, nhưng vũ tu tịnh không có có năng lực này, hấn chỉ có thể bả đường đao đương phi đao dụng, đây cũng là vì sao, Lữ Thiên nhất định phải cầu nhị xích nhị tác trường độ, thời điểm máu chốt, cây đao này còn có thể đương phi đao dùng.

Này thời điểm máu chốt bảo mệnh kỹ xảo, Lữ Thiên đương nhiên luyện phi thường tinh chuẩn.

"Phốc."

Ma Bằng mới vừa có phản ứng, một đạo hắc sắc thất luyện, đã xuyên thủng đan điền của hấn, tại hắc đao đi qua đan điền của hấn hậu, Ma Bằng còn muốn gây dựa, nhưng hấn bị đâm mặc vết thương, đột nhiên phát sinh một đạo hắc quang, bả Ma Bằng cái bọc ở bên trong, chờ hắc quang qua đi, đầu còn có Ma Bằng, chỉ còn một đồng quần áo và đồ dùng hàng ngày, từ giữa không trung rớt xuống.

Tiêu thất. .

Này hắc sắc thần quang, thật là lớn uy lực, thật là tà ác thủ đoạn. . Thảo nào một vị Phật môn đại thánh, từ hậu lại đản sinh ra một cái Ác đồng tử lai.

Lữ Thiên một trận cảm thán, công lên đường đao, triều ước định điểm hội hợp chạy đi.

. . .

Xa xa Ma Phật tông trung.

Một con thất thái Không Tước rơi xuống Thủ Liệp tràng trung trận pháp thượng, Không Tước cả tiếng đề kêu, tựa hồ đang tìm cái gì, cánh không lồ, sắc bén móng vuốt, không ngừng phát sụp đồ trung bạch sắc quang trảo, nhưng quang trảo chính là không nhúc nhích chút nào.

Tàu cao tốc đã rơi xuống, Kim Ngũ nhìn một chút Không Tước, lại nhìn một chút ngậm bạch sắc quang trảo, một trận đại hỉ.

"Ma Phật tông bảo vật tại Thủ Liệp tràng thượng, nguyên lai Ma Phật tông biết bảo vật chỗ, sớm biết rằng ta sẽ không theo đây chỉ là vụng về Không Tước, hơn nữa bảo vật này. . Thật là thất thái thần quang. . Đứng hàng đệ tứ Thượng Cổ bí bảo. Ha ha. ."

Nhất phương vui cười, nhất phương lo lắng, nhưng hai phe mọi người không có chú ý tới, khi hấn môn không bầu trời xa xăm trung, còn cất dấu một cái thật lớn thân ảnh.

Tại Lữ Thiên trầm sát Ma Bằng hậu, thật lớn thân ảnh đột nhiên một trận, nhìn một chút Không Tước cùng tàu cao tốc, do dự một chút, quay đầu nhìn về tây nam phương bay đi.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 92: Lữ Thiên trở về

"Đường chủ, người đã trở về."

"Chủ nhân, người đi ra."

Hồng Y chờ người thấy Lữ Thiên, một trận kích động, tiến lên đón, nhìn từ trên xuống dưới Lữ Thiên.

"Ừ." Lữ Thiên gật đầu, "Không có gì ngoài ý muốn chứ."

Mấy vị tướng lĩnh nhìn nhau liếc mắt, "Không có, chủ nhân, người sau lại đi nơi nào."

"Ta đi phía sau núi, thấy mấy vị bằng hữu."

Phía sau núi? . .

Mấy người giật mình.

Triệu Vô Cực tiến lên nhất bộ, "Đường chủ, người đi Ma Phật tông phía sau núi? Nơi nào có thể xảy ra thiên đại sự tình, có người nói hiện tại, còn có vô số đại năng ở nơi nào đại chiến giữ."

"Nga?" Lữ Thiên chẳng biết.

"Đường chủ, có người nói nơi nào mở ra một chỗ Viễn Cổ đích trận pháp, có một cái Viễn Cổ bí bảo, thất thái thần quang, cư nhiên xuất hiện ở Ma Phật tông phía sau núi, toàn bộ Thiên Quyền đảo. . Không, toàn bộ Thiên Vũ đại lục, đã nổ tung oa."

Lữ Thiên nhủ, "Tôi rất nhiều người sao, Viễn Cổ trận pháp phá sao."

"Đương nhiên, thất thái thần quang, đây chính là cùng Phong Thiên vũ tổ đồng nhất thời kỳ đông tây, có người nói đã từng Không Tuyên Thánh Phật đại chiến thiên đạo, hay dùng này thất thái thần quang, quét hạ thiên đạo một góc, đây chính là có thể cùng thiên đạo đại chiến pháp bảo, người tới đương nhiên nhiều."

Nga? .

"Đường chủ không phải từ Vũ giới lấy ra Nhân Tham Quả, có hơn mười vị đại năng, truy tung đến rồi Thiên Quyền đảo, nhưng bọn hắn thấy Ma Phật tông thiên địa dị tượng sau đó, tất cả đều chạy tới, Bắc Thiên lão tổ, Vạn Độc tôn giả, còn có vô số đại năng, có người nói Phật môn, càng phải tới ba mươi mấy vị La Hán, muốn lấy hồi năm đó phật đạo chí bảo, hiện tại, đám người kia đang ở Ma Phật tông phía sau núi đại chiến giữ."

"Ba mươi mấy vị La Hán, Phật môn bắt được thiên đạo chí bảo sao?" Lữ Thiên nhủ.

Triệu Vô Cực cười, "Không có, thất thái thần quang, nghe nói là Phong Thiên vũ tổ phong ấn, đã từng vọng tưởng muốn che lại thiên đạo nhân vật, kia trận đạo tạo nghệ, vài cái La Hán, vài cái đại năng, làm sao có thể phá hỏng hấn trận pháp."

Lữ Thiên yên tâm cười cười. "Bọn họ ai cũng không có thủ đi sao, Phong Thiên vũ tổ gì đó, thật đúng là điều không phải dễ cảm như vậy."

Mạc Tà lộ ra nhất ti hươu tới vẻ, "Đúng vậy, thất thái thần quang ai không muốn, thế nhưng Phong Thiên vũ tổ gì đó, quả thực điều không phải dễ cảm như vậy, có người nói hiện tại Ma Phật tông phía sau núi, còn đang có vô số đại năng tới rồi, sớm nhất tới được Không Tước yêu cùng Cổ Mộc đà tân đà chủ, hai người liên thủ, vọng tưởng ngăn cản ở thất thái thần quang bảo quang tiết ra ngoài, đáng tiếc, hai người đã định trước vì hấn nhân làm giá y."

"Cái kia kêu Kim Ngũ nhân sao, bọn họ là sớm nhất tới được?"

Mạc Tà gật đầu, "Ừ, Kim Ngũ là truy tung Không Tước yêu tới được, Không Tước yêu ban đầu ở đảo bắc, tạo thành vô tận sát nghiệt, liên Thiên Quyền đảo đều bị vô cùng sát khí cùng tử khí bao phủ, có người nói Không Tước yêu làm như vậy, chính là vì lấy ra thất thái thần quang, sau lại chẳng biết thế nào, Không Tước yêu vẫn không thể nào thủ đi món đó bảo vật, Kim Ngũ đã dùng ra cả người bản lĩnh, cũng không có phá vỡ bảo vật phía ngoài trận pháp, sứt đầu mẻ trán chi tế, thấy Không Tước yêu một cái móng vuốt đưa vào trận pháp trong, hấp thu số lớn thất thái khí, thế cho nên bảo vật bảo quang tiết ra ngoài, tạo thành thiên địa dị tượng."

Lữ Thiên cười, "Nguyên lai là bọn họ đưa tới vô số đại năng."

"Ừ, Kim Ngũ kiến bảo quang tiết ra ngoài đã không ngăn cản được, dưới con thịnh nộ, tướng luyện hóa Không Tước yêu, khác Không Tước yêu đồng nguyên khí phá vỡ trận pháp, nhưng này Không Tước yêu cũng không phải ngồi không, hai người đại chiến sơ sơ một ngày, sau lại lại có đại năng tới rồi, Không Tước yêu lúc này mới triệu Thiên Quyền đảo chạy ra ngoài."

"Không Tước yêu như vậy đại yêu, lại hấp thu thất thái khí, nhưng chỉ là cùng Kim Ngũ chiến cái bình thủ, này Kim Ngũ, bị chúng ta tại Vũ giới gặp phải Kim Tam, cần phải cường đi ra không ít."

Triệu Vô Cực hai người nhận đồng gật đầu.

Lữ Thiên nhìn sắc trời một chút, tuyết tựa hồ hạ lớn hơn, "Chúng ta còn là vội vàng rồi đi thôi, cự ly cửa ải cuối năm còn có không được nhất tháng, tranh thủ về đến nhà lễ mừng năm mới."

Cửa ải cuối năm . Đoàn viên ngày.

Cả đám nghe được Lữ Thiên lần thứ hai nhắc tới cửa ải cuối năm, lộ ra hướng về về, không ít phạm nhân thậm chí khóc lên.

Hắc Long, Hồng Y hai người muốn nói lại thôi, tựa hồ có lời gì muốn nói, lại không có nói ra.

Lữ Thiên nhủ, không cần bọn họ thuyết, Lữ Thiên đã minh bạch ý của bọn họ, bọn họ muốn cho chứa nhiều phạm nhân trở lại quá cái đoàn viên năm, thế nhưng, bọn họ thế nhưng đều phát tâm ma huyết thệ, đáp ứng đi theo Lữ Thiên mười năm.

"Các ngươi, tưởng về nhà ăn tết?" Lữ Thiên nói rằng.

Nghe được Lữ Thiên nói như vậy, rất nhiều người khóc rống lên.

"Ai , " Lữ Thiên thờ dài.

"Lữ mỗ cũng không phải không tốt người, các ngươi tưởng về nhà ăn tết, Lữ mỗ đáp ứng, nhưng trước lúc này, chúng ta cần phải đem lời nói rõ, mười năm ước hẹn, các ngươi cũng đừng quên, có tâm ma huyết thệ ước thúc, vì phạm mười năm ước hẹn, cái này trảng, các ngươi đã phải suy nghĩ cho kỹ."

"Chủ nhân. Chúng ta sẽ không vì phạm mười năm ước hẹn, ta bị Ma Phật tông chộp tới, đã có mười năm lâu, hôm nay sống sót đi ra, nhà ta, còn có một cái mất mù lão nương chờ ta đường lão chăm sóc người thân trước lúc lâm chung, ta thực sự muốn trở về nhìn, dù cho chỉ nhìn liếc mắt, ta đã an lòng."

"Ồ ô . Chủ nhân, ta tại Ma Phật tông liễu sống liễu chết chiến đấu, ăn thịt trùng, ăn con chuột, ăn thịt người, quá không bằng heo chó ngày, điều không phải ta không muốn chết, mà là ta trong nhà còn có hai cái ba tuổi đại hài tử, hôm nay đi ra, ta cũng muốn trở lại nhìn, tựa liếc mắt nhìn. . Ô ô."

Lữ Thiên chau mày, "Được rồi, tài năng ở Ma Phật tông sống sót, mỗi người đều có không thể chết được lý do, Lữ mỗ lý giải, theo Lữ mỗ, không cho được các ngươi hạnh phúc an khang sinh hoạt, ta chỗ này cũng không có cái gì đại phú đại quý, Lữ mỗ chỉ có thể bảo chứng, tuyệt không hội ủy khuất chư vị."

Lữ Thiên nói, nhìn về phía Triệu Vô Cực, "Vô Cực, chúng ta còn có bao nhiêu linh thạch."

Triệu Vô Cực thần thức tham nhập chiếc nhẫn trữ vật trung, "Đường chủ, còn có ba mươi vạn khối linh thạch."

"Tất cả đều phát xuống phía dưới, về nhà không mang theo mấy khối linh thạch, nói ra, Lữ mỗ trên mặt cũng sẽ không ánh sáng."

"Tất cả đều phát xuống phía dưới?"

"Tất cả đều phát xuống phía dưới."

Triệu Vô Cực nóng nảy, "Đường chủ, vậy vạn nhất. ."

Triệu Vô Cực nói rằng phân nửa, bị Lữ Thiên phát tay cắt đứt, "Nếu quả thật là trong nhà có việc, ta cũng sẽ không cưỡng cầu bọn họ."

"Chủ nhân, ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ không nuốt lời."

"Chủ nhân, bộ trưởng, ta trở lại liếc mắt nhìn, lập tức tựu gấp trở về."

Lữ Thiên khoát tay áo, "Được rồi, Lữ mỗ minh bạch ý của các ngươi, một tháng, một tháng chi hậu, nếu như điều không phải trong nhà có việc gấp, hy vọng các ngươi có thể đến Tuyệt Nguyệt quốc, đến thủ lĩnh của các ngươi nơi nào đưa tin, hiện tại, lại Triệu bộ trưởng nơi này linh linh thạch chứ."

"Cảm tạ chủ nhân."

"Cảm tạ bộ trưởng."

Các phạm nhân linh linh thạch, cùng Lữ Thiên lần nữa bảo chứng qua đi, mừng rỡ chạy về phía bốn phương tám hướng.

Cũng không phải sở hữu phạm nhân đều ly khai, cũng không thiếu không có nhà thất, không có già trẻ phạm nhân, tuyền trách tùy Lữ Thiên hồi Tuyệt Nguyệt quốc lễ mừng năm mới, trong đó tựu bao quát Hồng Y cùng Hắc Long hai người.

Nhìn trước mắt chỉ còn lại có chừng ba ngàn phạm nhân, Lữ Thiên vui mừng gật đầu, những người này đại bộ phận đều là kinh qua Vô Tự thư ghi lại nhân, lúc trước đi những người đó, Lữ Thiên cũng không tin tưởng bọn họ đều là trong nhà có việc, bị nhốt nhiều năm như vậy, đi ra, buông lỏng một chút cũng là nên.

"Đường chủ, nhân đều đi hết sạch, chúng ta đã lên đường đi."

"Ừ, xuất phát, mục tiêu Tuyệt Nguyệt quốc, hết tốc lực tiến về phía trước."

Lữ Thiên dẫn theo còn dư lại ba nghìn nhân, tiêu thất tại mang mang tuyết lâm trong.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 93: Gặp lại ma tộc

Ma Phật tông, phía sau núi Thú Liệp tràng.

Mười tên La Hán ngồi xếp bằng ở bạch sắc quang trảo phụ cận, chỉ cần có tiên tu đại năng tới gần, La Hán môn sẽ hợp nhau tấn công, bạch sắc quang trảo phía trên, hơn mười danh La Hán bày ra một cái Phật môn trận pháp, cùng mấy trăm danh tiên tu cao thủ chiến làm một đoàn.

Những ... này cũng không phải toàn bộ, chu vi, còn có rất nhiều nghe tin chạy tới khắp nơi cao thủ, đều ở đây Ma Phật tông các nơi quan vọng giữ.

Đám người trong góc, một cái hắc bào nhân có nhiều hăng hái nhìn Thú Liệp tràng thượng chiến đấu.

"Đường chủ, Lữ Thiên mang theo khoảng chừng chừng ba ngàn phạm nhân, triều tây nam phương chạy trốn, chúng ta bây giờ đuổi theo, giết hắn, chắc chắn sẽ không có tiên tu phát hiện."

Hắc bào nhân bên cạnh, đột nhiên xuất hiện vài cái thân ảnh.

"Không vội, trước nhìn xong nơi này chiến đấu lại nói." Hắc bào nhân một bộ bộ đáng nhân nhả.

"Đường chủ là muốn thu hồi ta Vũ giới thất thái thần quang, sau đó sẽ đuổi theo giết Lữ Thiên?"

Hắc bào nhân quay đầu lại nhìn hắc bào nhân một cái, "Thất thái thần quang? Ta cũng không có ngu như vậy, Phong Thiên vũ tổ bày ra ngập trời đại cục, nhiều là đám này tiên tu, phật tu tu vi không kém, cũng không khả năng chạy ra vũ tổ bố trí đại cục, dám có ý đồ với thất thái thần quang, cùng tự sát không có khác nhau."

Nga? .

"Đường chủ nói là đám người kia. . "

Hắc bào nhân cười, "Lặng lặng nhìn là tốt rồi, Lữ Thiên cũng đã vào cuộc, chỉ cần hắc bào không hề xúc Vũ giới rồi, các người ai bắt năng động hắc bào."

"nhiệm vụ của chúng ta làm sao bây giờ?"

"Nhiệm vụ? Chính là mình chủ thân chỉ, đã nhất định sẽ hạ đạt cùng ta đồng dạng mệnh lệnh, Phong Thiên vũ tổ bố trí mười vạn năm đại cục, ai dám đơn giản vào cuộc? Một nhân vào cuộc, toàn bộ Vũ giới sẽ không có kết quả gì tốt."

"Này." Mấy tên thủ hạ cứng họng, lộ ra nghĩ mà sợ vẻ.

Hắc bào nhân thấy thủ hạ đều an tĩnh lại, như có điều suy nghĩ nhìn xa xa liếc mắt, sau đó liền hết sức chăm chú nhìn lên nơi này chiến đấu.

...

Trọng loan núi non trùng điệp, ba nghìn con khoái mã tại dãy núi trung rất nhanh đi xuyên.

Bán nguyệt quá khứ, đoàn người đi một chút dừng một chút, vào mắt sông băng, đã từ từ nhiều hơn.

"Chủ nhân, quê quán của người đẹp quá a, này trong suốt trong sáng sông băng, cùng thủy tinh như nhau, ta sống mấy trăm năm, cũng chưa từng thấy qua đẹp như vậy cảnh sắc."

"Hắc Long, nơi này trước đây kêu Bắc Xuyên, chúng ta Triệu bộ trưởng, trước đây chính là Bắc Xuyên quốc Bình Mã đại nguyên soái, thống lĩnh tất cả Bắc Xuyên binh mã."

"Đi a Vô Cực, nghĩ không ra người là thay đổi giữa chừng, có thể tu luyện đến nước này, thiên phú này quả nhiên phi phàm a."

Mọi người nhìn về phía Triệu Vô Cực, Triệu Vô Cực ngượng ngùng nhìn Lữ Thiên liếc mắt, "Mạc tiên sư, vậy cũng là bao lâu chuyện, còn cảm hắc bào làm gì, tối hậu cũng kêu đường chủ bá Bắc Xuyên tiêu diệt."

"Ha ha." Mạc Tà cười to. Một thân cừu bào, tại phong tuyết trung bay lượn, lộ vẻ dị thường dũng cảm.

"Chúng ta chủ nhân cũng là nửa đường tu chân sao, loại này thể chế, còn là nửa đường tu chân, chủ nhân mấy năm này là tu luyện thể nào."

"Đúng vậy, chủ nhân, chúng ta thể tu tiến cảnh cũng đã phi thường chậm chạp, người loại này thể chất, còn có thể tu luyện tới hôm nay Kim Đan hậu kỳ, người là tu luyện thể nào."

"Đường chủ, cho bọn hắn nói một chút, chúng ta tại Vũ giới quang huy sự tích." Triệu Vô Cực ôn ào đạo.

Lữ Thiên cười, nhìn một chút đã thay cầm bào mấy nghìn phạm nhân, "Không có các người tướng tượng khoa trương như vậy, Thực Linh thể cũng chia làm lưỡng chủng, ta đây loại thể chất, hấp thu chân khí, có thể có một phần mười tiến nhập đan điền, tại có một chút kỳ ngộ, tu luyện tới Kim Đan cảnh giới cũng không trắc trở."

"Cái gì, chỉ có một phần mười tiến nhập đan điền?"

"Chân khí toàn bộ tiến nhập đan điền, ta tu luyện năm mươi năm, vừa mới mò lấy Kim Đan kỳ ngưỡng cửa."

"Người này tu vi thì khỏi nói, người hoàn hảo ý tứ cùng chủ nhân bĩ."

Mấy người tán gẫu, đột nhiên, phía trước một khối mã chui thiết trở lại.

"Chủ nhân, trạm gác báo lại, phía trước phát hiện nhóm tu sĩ tại tàn sát người phạm, mặc, cùng trước đây sấm trận Tư Đồ Hạo Nhiên có chút tương tự."

Nga? Thanh Vân tông nhân mã. . , Lữ Thiên nhíu, Bắc Xuyên đã bị Tuyết quốc chiếm lĩnh, nơi này chính là Đại Danh tông địa bàn, Thanh Vân tông tại sao lại tới nơi này? Hơn nữa bọn họ còn tàn sát người phạm.

"Có bao nhiêu nhân, đều là tu vi gì?"

"Chủ nhân, khoảng chừng có khoảng ba trăm người, tu vi cao nhất, là vài cái Kim Đan đỉnh cảnh giới tu sĩ."

"Kim Đan đỉnh? Vô Cực, mang người Bạch Y quân, đem bọn họ bắt, Hắc Long, người cấp Vô Cực đi lược trận."

"Là."

"Là."

Triệu Vô Cực lên tiếng, mang theo một nghìn nhân chạy ra khỏi đội ngũ, tùy trạm gác triều nam diện vọt xuống phía dưới.

Lưu lại ba nghìn nhân, đại thể đều là bị nhốt nhập Vô Tự thư phạm nhân, trước đây phân bốn chi quân lúc, những người này đều bị phân đến rồi Thanh Y quân cùng Bạch Y trong quân, trước đây hai quân là ít nhất, nhưng bây giờ, trái lại hai người bọn họ bộ nhân mã tối đa.

Xa xa một mảnh tiếng kêu, dĩ phạm nhân lấy một chọi mười sức chiến đấu, giải quyết những người này, căn bản không phải vấn đề.

Chờ Lữ Thiên đoàn người lúc chạy đến, chiến đấu đã kết thúc, mấy trăm ăn mặc Thanh Vân tông phục sức nhân ngã trong vũng máu, một nghìn phạm nhân đang đánh tảo chiến trường.

"Đường chủ, bắt ba cái người sống, cái này tu vi cao nhất, là Thanh Vân tông một vị ngoại môn trưởng lão."

"Người là Lữ Thiên?" Thanh Vân tông trưởng lão tóc tai bù xù, vẻ mặt dữ tợn nhìn Lữ Thiên.

Lúc này, Lữ Thiên chau mày, "Người điều không phải Thanh Vân tông nhân?"

"Ha ha. ." Người này cười to, "Lữ Thiên, ta là Thanh Vân tông trưởng lão Công Dương Vũ, người vì sao vô duyên vô cớ giết ta Thanh Vân tông đệ tử, người nghĩ rằng ta Thanh Vân tông là dễ khi dễ sao, vội vàng thả ta."

Lữ Thiên còn là cau mày, "Người rốt cuộc là ai, như thực chất nói đến, không phải thiên đạo vạn quả người."

"Đường chủ, hẳn đúng là Thanh Vân tông trưởng lão, Bắc Xuyên cùng Tuyết Nguyệt quốc đại chiến lúc, hẳn cũng là một cái hắc giáp giám quân, ta đã thấy hắn." Mạc Tà không giải thích được nhìn Lữ Thiên, không biết Lữ Thiên vì sao tại đây nhân thân phân thượng như thể quân quý.

"Hắn thật là Thanh Vân tông trưởng lão?" Một bên, Hắc Long đã nghi hoặc nhìn Mạc Tà.

"Đương nhiên là thực sự? Các người làm sao vậy, ta còn có thể lừa gạt đường chủ phải không?"

"Làm sao vậy? ." Hắc Long nói, đi tới người này phía sau, cung thủ thành chớp, một trảo trảo vào tên này trưởng lão ba sườn.

"A." Tên này trưởng lão hai mắt đỏ bừng, tựa hồ phong ma như nhau, liều mạng muốn theo Bạch Y quân trong tay giấy đi ra.

"Người xem, đây là cái gì. ." Hắc Long nói, từ nơi này danh trường lão ba sườn, rút ra một cái to lớn, máu dầm dề cánh.

"Đây là. Cốt sí, hẳn là bán ma nhân?" Mạc Tà cùng cả đám kinh khiêu xuất lai.

Lữ Thiên lộ ra hiểu rõ vẻ, trách không được vừa Tú Đạo một trận hưng phấn rung động, nguyên lai nơi này có bán ma nhân.

"Hắc Long, trong bọn họ có bao nhiêu là bán ma nhân."

Hắc Long quan sát bốn phía liếc mắt, "Đường chủ, những người này tất cả đều là, nếu không Triệu bộ trưởng đánh bất ngờ khoái, những ... này ma nhân sợ rằng rất khó bắt lại."

Lữ Thiên gật đầu, "Công Dương trưởng lão, Lữ mỗ đứng yêu ma quỷ quái, tịnh không có gì phiến diện, người nếu như thực chất bàn giao, ta đáp ứng, thả người một con đường sống."

Thanh Vân tông trưởng lão tựa hồ đại chiến một hồi, trên trán rậm rạp chẳng chịt tất cả đều là mồ hôi hột, "Lữ Thiên, người hôm nay thế nào đối với ta, ta Thanh Vân tông người, sẽ thế nào đối đãi người nhà của người, ha ha."

"Đường chủ, những ... này ma vật, thì là bọn họ bàn giao, đã căn bản không có thể tin tưởng."

Ừ. Lữ Thiên gật đầu, "Hắc Long, bả hẳn một con khác cánh cũng cho ta kéo xuống lai."

Thử lại.

A. .

"Ha ha, thoải mái, Lữ Thiên, người nhà của người, hiện tại đã ở hưởng thụ ta đãi ngộ như vậy, Vương trưởng lão hội đem bọn họ tất cả đều rút gân, lột da, sách cốt, ăn thịt. Ha ha."

Nga? Lữ Thiên cả kinh, Thanh Vân tông đệ tử xuất hiện ở Đại Danh tông địa bàn, lưỡng tông nhất định xuất hiện cái gì đại biến cố, hơn nữa, cái kia Vương trưởng lão, lúc này hay là đang ở nhà của ta trung giết chóc.

"Được rồi, đem bọn họ toàn bộ giết, vãi lên hóa thi phần, sau đó rất nhanh tập hợp."

Là. Phốc phốc phốc.

"Mục tiêu, Tuyết Nguyệt hoàng thành, hết tốc lực tiến về phía trước. ."

Giá.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 94: Lữ gia pháo đài (1)

Tuyết Nguyệt quốc, Tuyết Nguyệt hoàng thành.

Trong thành duy nhất một tòa bảy tầng tiểu lâu ngoại, đang có đại lượng tu sĩ tụ tập.

"Các người thế nào không né ẩn giấu?"

"Người điều không phải đã quang minh chánh đại đứng ở nơi này."

"Nghe nói, Lữ Thiên giấu ở Ma Phật tông phạm nhân trung."

"Cái gì, Lữ Thiên giết sắp tới tám vạn tu sĩ? Trốn ra Ma Phật tông? Bạn thân, người chưa tỉnh ngủ ni chứ."

"Giết sạch rồi Ma Phật tông đồ khách? Ta tam sư đệ phải đi Ma Phật tông tiêu sái, nhất định cũng bị Lữ Thiên giết."

"Đám giết sư huynh của ta, ta muốn san bằng hấn Lữ gia học đường, bà người nhà của hấn tất cả đều thiên đao vạn quả."

. . Vô số tu sĩ, tựa hồ nổ ồ ồ như nhau, tại Lữ gia bên ngoài học đường hò hét.

.

Học đường trung, cả người giữ nhưng trang thanh niên đứng ở trên lầu, phía sau là bốn cái ăn mặc màu sắc bất đồng áo choàng người hầu.

"Thiếu chủ, những người này xuẩn xuẩn dục động."

Thanh niên phía sau, cả người giữ hồi bào nhân nhìn bên ngoài học đường tu sĩ, bật cười một tiếng.

"Hồi bào thúc thúc, phụ thân vật lưu lại, đỡ bọn họ không thành vấn đề chứ."

Thanh niên xoay người lại, trán trong lúc đó lộ ra một cổ khôn kể anh khí, thỉnh linh chính là trẻ hơn mười tuổi Lữ Uy.

"Một ít đám ô hợp, là hấn môn, cũng muốn cầm thiếu chủ uy hiếp chủ nhân, bọn họ còn chưa đủ tư cách."

"Cầm bào thúc thúc, gia phụ tới nơi nào."

Phía sau, cầm bào cười, "Chủ nhân đã qua Bắc Xuyên thành, dĩ chủ nhân hôm nay tu vi, ít ngày nữa sẽ chạy tới nơi này."

Lữ Uy gật đầu, "Còn là cẩn thận tuyệt vời, Bạch Y thúc thúc, còn là làm phiền người mang theo Lữ Phụng nhi đi trước một bước, đám người kia bất động cũng liền mà thôi, nếu như bọn họ thực sự chạy ào toà nhà hình tháp, ta sợ Phụng nhi sẽ có nguy hiểm"

"Là, thiếu chủ."

Bạch Y xoay người rời đi.

Hồi Y cười, "Thiếu chủ, lúc này không giống ngày xưa, hôm nay Lữ gia quân, thì là đám này tu sĩ chân dám xông vào, đã tuyệt đối sẽ không chiếm được chút nào tiện nghi."

Lữ Uy gật đầu cười, nhìn về phía toà nhà hình tháp hạ trận địa sẵn sàng đón quân địch ba nghìn nhân mã, ba nghìn nhân phân tam sắc quân, các tư thế oai hùng bùng bùng phấn chấn, đao thương kiếm kích san sát, phảng phất một đạo vô kiên bất tồi sắt thép nước lũ, thủ vệ, này Tuyết Nguyệt thành trung kiến trúc cao nhất.

Cầm Y cười, "Toàn thể đều là Trúc Cơ kỳ quân đội, mặc dù tại tu chân quốc trung, cũng là một đạo. Ừ? ."

Cầm Y cười đáp phân nửa, sắc mặt đột nhiên cứng lại rồi, ngưng thần nhìn về phía viễn phương.

"Cầm Y thúc thúc, làm sao vậy?"

"Bất hảo, có Nguyên Anh kỳ địch tu sĩ chạy đến,... ít nhất ... Mang đến bốn năm mươi cái Kim Đan kỳ chính là thủ hạ, thiếu chủ, lập tức dựa theo chủ nhân an bài hành sự."

"Hảo." Lữ Uy cả kinh, Cầm Y mặc dù là người hầu, nhưng thân bí Cầm Y, liên Lữ Thiên đều đối với hấn tôn trọng có thừa, hôm nay hấn thuyết lui lại, vậy nhất định đến rồi không đi không được trình độ.

"Lữ gia quân nghe lệnh, Bạch Y quân mở đường, Hồi Y quân bảo hộ thiếu chủ, Thanh Y quân đoạn hậu, án bộ thứ nhất kế hoạch hành sự."

"Rống. . Rống. . Rống."

Tam thanh rống to hơn qua đi, tam chi quân cấp tốc điều chỉnh đội ngũ, lần lượt tiến nhập toà nhà hình tháp.

"Cầm Y thúc thúc, chú ý an toàn."

"Thiếu chủ yên tâm, mau nhanh rời đi thôi."

"Hảo, chúng ta đi. ."

. .

Lữ gia học đường nội, đột như kỳ lai tam thanh rống to hơn, nhưng làm phía ngoài tu sĩ lại càng hoảng sợ.

"Chúng ta vẫn không có động thủ, bọn họ đảo trước mang cho chúng ta cái ra oai phủ đầu."

"Đã sớm nghe nói này Lữ Thiên chiến trận phi phạm, này mấy nghìn quân nhân, các cũng đều là Trúc Cơ kỳ tu sĩ."

"Trúc Cơ kỳ tu sĩ làm sao vậy, chúng ta nơi này còn có hơn mười người Kim Đan hậu kỳ cao thủ."

"Đó là quân đội, ngươi cảm tán tu cùng quân đội bị sao, hơn nữa Lữ Thiên phi phạm chiến trận, chúng ta những người này thật đúng là quá."

"Lữ Thiên Vạn Long Thực Thiên trận quả thực lợi hại, cái hồ giết tám vạn tu sĩ, nhưng đó là hấn theo Vũ giới học được, hấn những ... này thân quân, làm sao có thể hội cái kia trận pháp."

Các tu sĩ rục rịch, nhưng cuối cùng, còn là mắt thấy ba nghìn quân sĩ vào toà nhà hình tháp, không có một cái động thủ.

"Ha ha. Đây tam thanh tiếng hô, bản trưởng lão thật xa chột nghe đến rồi, thế nào, là ở nghênh tiếp ta sao."

Tại các tu sĩ rục rịch lúc, một đạo tiếng cười to từ đằng xa truyền đến. Một cái đập không phi hành tu sĩ, trong nháy mắt đến rồi toà nhà hình tháp trước.

"Cút ngay. Cút ngay. . Thanh Vân tông làm việc, những người không có nhiệm vụ vội vàng ly khai."

Tán tu môn còn không có thấy rõ người tới, mười mấy cái Kim Đan kỳ tu sĩ ngự khí mà đến, xúc phạm đụng ngã lẫn rất nhiều tán tu.

"Mã đức, cái gì Thanh Vân tông, xấu như vậy khí, dám khua lão tử." Một cái tu sĩ bị đụng ngã lẫn trên mặt đất, hùng hùng hổ hổ bò dậy.

"Hừ. . Nhỏ giọng một chút, Thanh Vân tông, phụ cận đây lớn nhất tông môn, nơi này chính là địa bàn của bọn họ."

"Khoái đừng nói nữa, người nọ là Nguyên Anh kỳ đích đại tu, cẩn thận chọc giận bọn họ."

Thanh Vân tông trưởng lão phách lối nhìn một chút đoàn người, lại quay đầu nhìn về phía Lữ gia học đường, phát sinh một tiếng khinh thường tiếng hừ lạnh.

"Lữ Uy đúng không, vội vàng cấp đạo gia lẫn ra đây, chậm trễ chỉ chốc lát, đem ngươi rút gân lột da."

Toà nhà hình tháp thượng, Cẩm Y mấy người nhìn nhau cười, "Thanh Vân tông nhân, nơi này là Đại Danh tông địa bàn, các ngươi dám đến nơi này kêu gào."

"Yêu a. Còn Đại Danh tông, nói cho các ngươi biết, phương viên vạn lý, chỉ có Thanh Vân tông, Đại Danh tông? Đã sớm thành quá khứ, xem ra, các ngươi là rượu mời không uống, uống rượu phạt?"

"Vị này trưởng lão, ta Lữ gia quân cấm uống rượu, mời rượu phạt rượu, chúng ta là hết thầy không cần."

"Có loại, cho ta xông, ngoại trừ cái kia kêu Lữ Uy, tất cả đều cho ta rút gân lột da."

"Xong."

..

Toà nhà hình tháp thượng, bốn người mỉm cười, "Khởi động hậu thủ chứ."

"Hảo, chúng ta triệt. . Hôi Y nói, hoạt động bên cạnh một cái tiểu sa bàn, bốn người vắng lâu hậu nhảy xuống."

..

"Hắc hắc hắc. . Sát."

Mười mấy cái Kim Đan kỳ tu sĩ cười quái dị, triều toà nhà hình tháp vọt tới, cửa đến toà nhà hình tháp, khoảng chừng có một nghìn thước cự ly, đối với những ... này Kim Đan kỳ tu sĩ mà nói, căn bản là không tính là cự ly, vài bước, là có thể vọt tới toà nhà hình tháp trung.

Nhưng hiện thực cũng không có tưởng tượng đơn giản như vậy, một ngàn này thước cự ly, tựa hồ bị Vô Tận hải còn khó hơn dĩ vượt qua.

"Sưu sưu sưu. . " Toà nhà hình tháp thượng, một trận kỳ quan chuyển động thanh âm của, từng đạo tiếng xé gió theo trên lầu truyền tới.

Các tu sĩ sửng sốt, "Là tên nó. Lữ gia nhân điên rồi sao, tưởng bằng mấy cây tên nó ngăn cản chúng ta. Bất hảo, là Phá Thành Nỗ. . Tránh mau. . "

Vài tên tu sĩ vừa muốn đắc ý, thấy toà nhà hình tháp thượng chiếu xuống cánh tay của tráng kiện tên nó, các kinh hoàng triều hai bên tách ra.

Chỉ có thập chỉ? .

Toàn lực né tránh các tu sĩ lần thứ hai sửng sốt, toà nhà hình tháp thượng kỳ quan chuyển động thanh âm của càng ngày càng mãnh, nhưng chiếu xuống tới tên nó, cũng chỉ có thập chỉ.

Nguyên Anh kỳ đích Vương trưởng lão sửng sốt, lập tức nở nụ cười, "Đây Lữ gia nhất định là kiểm lư kỹ cùng, tưởng bằng đe dọa, hách đi chúng ta,

cho ta toàn lực trùng kích."

"Xông a." Kim Đan kỳ tu sĩ bị thập chi tên nỏ hù được, tựa hồ nghĩ đã đánh mất mặt mũi, các đường như ăn mảnh được giống nhau, xúc phạm triều toà nhà hình tháp phóng đi.

Xa xa, rất nhiều bị ngăn ở bên ngoài, bất năng đi học học sinh quan vọng giữ, thấy bên trong loại tình huống này, tất cả đều phát sinh khinh thường tiếng cười nhạo.

"Đây là ta học qua Liên Hoàn Bạo Phá trận, ta ngày hôm trước còn đang vấn đạo sư, rốt cuộc là thế nào sử dụng."

"Đám này tự cho là đúng tu sĩ, không cho chúng ta đi học, cho là chúng ta học đường là dễ khi dễ, hiện tại thì để cho bọn họ nhìn xem lợi hại."

"Đúng, đám này tự đại tên, cho là chúng ta cả ngày niệm là tứ thư ngũ kinh, nhưng không biết, chúng ta Lữ gia học đường, là chính thống nhất quân giáo."

"Hừ. Nhỏ giọng một chút, đừng làm cho bọn họ nghe được. ."

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 95: Lữ gia pháo đài (2)

Liên Hoàn Bạo Phá trận là cái gì?

Nếu có nhân văn Lữ gia học đường học sinh, học sinh nhất định sẽ hưng cao thái liệt kẻ cho người nhất đại thông, Ma Tước chiến, thiêu liêm chiến, vùng núi phá tập chiến chờ một chút. . Nếu như người nghĩ những ... này chưa từng cái gì, các nhất định sẽ dụng Lữ gia học đường phát sinh ví dụ thực tế, lại nói cho người biết, người là cỡ nào sai lầm.

Lữ gia học đường, 'Dĩ không gian hoá thời gian.' cái này chiến pháp dụng đến bây giờ Lữ gia học đường, là một cái phi thường cao minh quyết định, địch nhân, là một cái Nguyên Anh kỳ, suất lĩnh bốn năm mươi danh Kim Đan kỳ tu sĩ, ngay cả Lữ gia quân nghiêm chỉnh huấn luyện, sức chiến đấu cường hãn, nhưng, con kia là đối với cùng giai hoặc cao một cấp tu sĩ mà nói, đối chiến Nguyên Anh kỳ đại tu, Lữ gia quân không có có năng lực này, quay về với chính nghĩa khi hấn thời kỳ toàn thịnh là khẳng định không được.

Liên Hoàn Bạo Phá trận, chính là lợi dụng tương tự với 'Thiêu liêm chiến' chiến pháp, tại địch nhân buộc chặt thần kinh mới vừa có điều thư giãn lúc, cấp cho địch nhân một kích trí mạng.

Lúc này, Lữ gia học đường. .

booo. . booo.

Liên tiếp bạo tạc, tại Lữ gia học đường trong đại viện vang lên, cụt tay cụt chân bay lượn, nhiều là đám này tu sĩ đều là Kim Đan kỳ tu sĩ, cũng bị bắt thành linh bạo tạc, nổ tay không kịp. Chỉ có một hai phản ứng mau, đang nổ thanh mới vừa vang lên lúc, theo trắc tường, nhảy ra khỏi Lữ gia đại viện, những thứ khác Thanh Vân tông tu sĩ, đại thể bị nổ chết ở tại Lữ gia trong đại viện.

"Đây là cái gì? Pháo đốt sao, cái gì pháo đốt có thể có uy lực lớn như vậy."

"Liên tiếp pháo hừng, mười mấy cái Kim Đan kỳ tu sĩ sẽ không có. Đùa gì thế."

Ngoại giới tán tu, nghĩ mà sợ vỡ ngực, chưa tính hồn nhìn hầu như biến thành phế tích Lữ gia đại viện, dụng pháo đốt, cũng có thể ngăn cản ở Kim Đan kỳ tu sĩ sao. .

Bụi mù trung, Vương trưởng lão hô đầu thổ kiểm chui ra bụi mù, trợ thủ đắc lực, các dẫn theo một cái yểm yểm nhất tức thủ hạ, một gương mặt già nua

đã vận vẹo không còn hình dáng.

"Mà đức. Lữ Uy, lão tử muốn giết chết ngươi. ." Vương trưởng lão nhìn phía xa toà nhà hình tháp, sắc mặt nhăn nhó hô to.

Tán tu môn một trận cười trộm, Thanh Vân tông nhân tử thương quá bán, những người còn lại, cũng phần lớn cân nhắc bị tạc gãy chân tay, duy nhất toàn thân trở ra Vương trưởng lão, thời khắc này hình dạng, bị phạm nhân quốc gia dân chạy nạn còn muốn thâm, các ngươi Thanh Vân tông điều không phải kiêu ngạo sao.

"Cười. Có tốt như vậy cười sao, các ngươi, tất cả đều cho ta vọt vào cứu người, ai không xông, ta hiện tại tự giết chết người nào." Vương trưởng lão nhìn tán tu môn cười trộm, trên mặt ngoan sắc càng đậm.

Nhượng chúng ta cứu ngươi môn hạ đệ tử? . . Tán tu môn kinh ngạc, các lộ ra khó chịu về.

"Thế nào, hiện tại không muốn đi, các ngươi lúc đó chẳng phải hướng về phía Lữ Thiên bảo vật mà đến sao, ngươi, đi vào trong xông, không xông nói, hiện tại tự giết chết ngươi."

Tựa hồ nghĩ tới một biện pháp tốt, Vương trưởng lão đắc ý kéo qua một cái tán tu, bả người này ném vào trong viện.

Phù phù. . Tán tu bị ném tiến trong viện, oán hận nhìn Vương trưởng lão.

"Không nên cảm loại ánh mắt này xem ta, không phải ta hiện tại tự làm thịt ngươi, đi, đi vào trong, đi vào bả đệ tử của ta cứu ra."

Tu sĩ về mặt háng giọng, do dự chỉ chốc lát, tại Vương trưởng lão nhìn không được muốn động thủ lúc, lúc này mới triều toà nhà hình tháp đi đến.

Thình thịch. Thình thịch.

Mỗi đi nhất bộ, tu sĩ này tìm đập tự nhanh hơn một phần, liên Kim Đan kỳ tu sĩ đều nổ chết vô số ám khí, hấn một cái Trúc Cơ kỳ tu sĩ, chỉ cần gặp phải, nhất định là hấn phải chết không thể nghi ngờ.

"booo. ."

Lại là bụi mù nổi lên bốn phía, bụi mù qua đi, tu sĩ này mất tung ảnh.

"Ngươi. . Đi vào cứu người. ."

Wang trưởng lão lại nhắc tới một cái tán tu, ném vào sân, những người khác sắc mặt một trận thanh bạch, giận mà không dám nói gì nhìn phách lối Vương trưởng lão.

.

Xa xa, Cẩm Y mấy người trốn ở một cái mật đạo cái động khẩu, nhìn đám tán tu bị ném vào sân.

Hồi Y sắc mặt có chút khó coi, "Cẩm Y, người họ Nguyên Anh kỳ tu vi, cũng không dám tiến nhập toà nhà hình tháp, hấn phải tán tu mở đường, trong viện nhiều như vậy thuốc nổ, chờ bọn hấn thái hết,... ít nhất ... Cũng muốn trời tối, ta sợ chậm thì sinh biến a."

Cẩm Y không sao cả cười cười, "Sợ cái gì, chờ chủ nhân mang theo ba nghìn phạm nhân tới rồi, đám người kia chấp cánh khó thoát, đến lúc đó chúng ta tại tất cơ quan, cùng chủ nhân cùng nhau, đem bọn họ một lưới bắt hết."

Hồi Y nhíu, "Đi Nguyên Anh kỳ đích tu vi cũng không dám bay vào toà nhà hình tháp, đủ để chứng minh hấn can đảm nhỏ, ta sợ hấn hội hướng Thanh Vân tông cầu viện, đến lúc đó chủ nhân trở về, thì không phải là một lưới bắt hết đơn giản như vậy."

Nga? Cẩm Y nhìn một chút Hồi Y, "Ý của ngươi là nì."

"Chúng ta không bằng trước quan thượng kị quan, chờ người này tiến nhập toà nhà hình tháp, chúng ta trực tiếp khởi động Liên Hoàn Bạo Phá trận tối hậu một vòng. ."

Cẩm Y một trận lạnh lẽ cười, "Hào, cái chủ ý này hào, Thanh Y, ngươi đi tất đi kị quan, Hồi Y, ngươi nhượng tam quân chuẩn bị một chút, chúng ta tại chủ nhân trở về trước, có thể giải quyết rồi người này cũng nói bất định."

Giải quyết hết cái này Nguyên Anh kỳ tu sĩ. Hai người nhìn nhau liếc mắt, lộ ra vẻ hưng phấn.

.

booo. booo

Lại là vài tiếng nổ, bị ném vào tu sĩ sợ quỳ rạp trên mặt đất, giữa hai đùi chảy ra hoàng bạch vật.

Thẳng đến bụi mù tiêu tán, người này mới run rẩy bò dậy, kinh ngạc toàn thân nhìn một chút.

"Ai. Không chết, ta không có chết, không đúng, là ky quan ngừng. Ky quan thanh âm của ngừng. . Ha ha." Bị ném vào tu sĩ, hưng phấn ở trong viện hoa chân múa tay vui sướng giữ.

Vương trưởng lão nghiêng tai lắng nghe, vài tiếng bạo tạc qua đi, toà nhà hình tháp thượng ky quan chuyển động thanh âm của quả thực ngừng, trưởng lão lộ ra vẻ mừng rỡ.

"Không nên lời vô ích, bà những người này toàn bộ đều cứu ra, cứu ra, ta tạm tha ngươi một mạng."

"Trưởng lão chờ, ta đây tự cứu người."

Bị ném vào tán tu một trận hưng phấn, ở trong viện chung quanh chạy, bà vài cái còn sống Thanh Vân tông tu sĩ công đi ra ngoài. .

Trưởng lão không thêm để ý chút nào nhìn một chút hấp hối đệ tử, 'Xem ra Lữ gia ky quan đã dùng hết, nhờ có không có mạo hiểm, tối hậu này mấy hường, tự vang ở toà nhà hình tháp cửa.' nghĩ, Vương trưởng lão bay lên trời, bốn toà nhà hình tháp bay đi.

"Lữ Uy, ngươi còn có thủ đoạn gì nữa sao, nếu như này sẽ là của ngươi hậu thủ nói, vậy chờ Lữ Thiên lai nhật xác cho ngươi chứ."

Toà nhà hình tháp tiền, Vương trưởng lão cẩn thận nhìn chung quanh, triều toà nhà hình tháp hô to.

Thế nhưng toà nhà hình tháp im ắng một mảnh, căn bản không có bất kỳ đáp lại nào truyền đến.

'Chẳng lẽ bọn họ đã chạy rồi?'

Vương trưởng lão nhíu, tại toà nhà hình tháp tiền bồi hồi một trận, lúc này mới thử dò xét đi vào toà nhà hình tháp.

.

"Khởi động cơ quan không có."

"Khởi động."

"Khởi động còn đứng ở nơi đó làm gì, vội vàng chạy a."

Vương trưởng lão vừa đi vào toà nhà hình tháp, chợt nghe lâu hậu có đối thoại thanh truyền đến, nghe xong thanh đối thoại của bọn họ hậu, Vương trưởng lão ngực cả kinh, vừa muốn có phản ứng, đột nhiên, theo tầng cao nhất ngã xuống bốn khối to lớn phương thiết, cả toàn bộ toà nhà hình tháp vậy lại.

Phương thiết? Lễ nào bọn họ muốn đem ta vậy chết ở chỗ này, bức này phạm tặc cục sát, vừa muốn đem bản trưởng lão vậy ở chỗ này. .

booo.

Vương trưởng lão mới vừa nghĩ tới đây, tiếng nổ mạnh to lớn, thay thế hẳn tất cả nghĩ cách.

Ma hóa, cương khí hộ thể, hộ thân pháp bảo, đập không phi hành, cả người bán lĩnh đều sử xuất ra, to lớn sóng xung kích, vẫn là đem Vương trưởng lão ma hóa hậu thân thể, nổ ra vô số liệt ngân.

Đại lượng thuốc nổ tại bịt kín lý bạo tạc, uy năng là kinh khủng cỡ nào. .

Lữ gia bên ngoài học đường, tán tu môn thấy Lữ gia toà nhà hình tháp đột nhiên bị phong bế, vừa muốn nghi hoặc, đại địa một trận rung động, không ít tu vi yếu ớt tu sĩ, đều bị chấn trở mình ở trên mặt đất.

"Thật là khủng khiếp. Đây là cái gì thủ đoạn."

"Lễ nào Lữ gia còn ẩn giấu cái gì đại tu sao, một kích này, đã có thể so với Xuất Khiếu kỳ tu sĩ toàn lực một kích."

"Không. Điều không phải. Các ngươi xem, theo phương thiết trong khe hở, bay ra khỏi số lớn bụi mù, đây là bạo tạc, còn là mới vừa bạo tạc, . Thật là khủng khiếp gì đó."

"Nhờ có ta không có xung động, lần này, sợ rằng cái kia cái gì trưởng lão, cũng là cứu từ nhất sinh a. ."

Các tu sĩ khiếp sợ, Lữ gia học đường hậu viện, ba nghìn Lữ gia quân cũng không biết từ nơi này vọt ra, trong nháy mắt vây phong bế toà nhà hình tháp.

"Còn có ba nghìn Lữ gia quân. ."

"Bọn họ dĩ nhiên lông tóc không bị thương. . Thật là khủng khiếp Lữ gia pháo đài, nhờ có Thanh Vân tông nhân trước thử hạ thủy, không phải, từ chính là chúng ta."

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 96: Lữ Thiên trở về

Cầm Y cười nhạo nhìn thoáng qua bên ngoài học đường.

"Thanh Y, thu hồi hàng rào, thứ này còn có thể dụng một lần nữa."

"Hảo." Thanh Y gật đầu, dọc theo phương thiết phía ngoài khe, triều toà nhà hình tháp mái nhà leo đi.

"Không được một nửa uy lực, hẳn là còn tặc bắt từ Nguyên Anh trung kỳ tu sĩ, tam quân nghe lệnh, bày ra Phi Dao trận, thấy bên trong nhân ảnh, cho ta toàn lực công sát."

"Là."

Tam sắc quân rất nhanh biến hóa, vô số ngọn phi đao, tông quân trong trận trôi dựng lên.

Toà nhà hình tháp ngoài, phương thiết chậm rãi mọc lên, Lữ gia quân cẩn thận đề phòng.

"Lữ Uy. . Ta muốn một ngục một ngục nuốt sống ngươi. . Ngao."

Một đạo kinh khủng thanh âm tại mọc lên chỗ hồng trung truyền tới, bụi mù tán đi, một cái cả người tiên huyết, sừng sinh hai cánh nhân ảnh, xuất hiện ở phế tích trong.

"Cánh? Bất hảo, hẳn là bị ma hóa quái vật, Bạch Y, mau dẫn thiếu chủ rút đi, đám người còn lại, tập trung mục tiêu, toàn lực công kích. ."

Cầm Y kinh ngạc, có chút hồi hận nghe theo Hôi Y đề nghị.

Hôi Y đã sừng sốt, hận không thể trừu bản thân hai cái miệng, vô luận như thế nào hẳn đã không nghĩ tới, này Thanh Vân tông trưởng lão, lại là nửa người nửa ma quái vật.

Đang đang đang. .

Phi Dao trận toàn lực làm, so với lúc trước nhiều gấp mấy chục lần phi đao, triều phế tích trung ma ảnh đâm tới, đáng tiếc, một trận tiếng kim thiết chạm nhau qua đi, phế tích trung ma ảnh lông tóc không bị thương.

"Ha ha. . Ma thân, cường đại rồi gấp năm lần sức chiến đấu, loại này cảm giác thật tốt, Lữ Uy tiểu nhi, ngươi dĩ nhiên thương tổn tới ta, ta không nên một ngục một ngục nuốt sống ngươi."

Tựa hồ là đang lầm bầm lầu bầu, Vương trưởng lão nói, chậm rãi đi ra phế tích.

Lữ gia quân mù quáng, liều mạng thôi động trận pháp công kích, đáng tiếc, vô số ngọn phi đao đánh vào ma ảnh trên người, nhưng ngay cả một đạo bạch ấn cũng không thể lưu lại.

Ngay kết cục tựa hồ đã đã định trước lúc, một đạo tiếng cười, theo Lữ gia học đường bên ngoài truyền đến.

"Ha ha, ta nghe được cái gì? Người nào như thế cuồng vọng, muốn nuốt sống ta con trai của Lữ Thiên."

"Cái gì. Lữ Thiên?"

"Lữ Thiên đã đã trở về."

"Mau nhìn, là Lữ phu tử."

Bên ngoài viện, một trận âm ỉ, chẳng biết lúc nào, mấy đạo nhân ảnh, xuất hiện ở Lữ gia học đường cửa, học đường bốn phía tường cao thượng, đã đứng đầy đám khí tức hung ác độc địa tàn bạo nhân ảnh.

"A? . . Lữ Thiên đã trở về."

Ma hóa Vương trưởng lão trong nháy mắt long tơ tạc khỏi, Lữ Thiên chuyển tích, hắn đương nhiên nghe qua, mỗi một sự kiện nói ra, đều đủ để nhượng hắn không dám khinh cử vọng động.

Sấm Vũ giới, tại thiên vạn cương thi, thiên vạn tu sĩ trung đạt được Nhân Tham Quả, nếu như nói đây là bởi vì Vũ giới đặc biệt quy tắc, ẩn thân Ma Phật tông, bãi trận cái hồ giết tám vạn khắp nơi tu sĩ, đây chính là thật thật tại tại tám vạn cao thủ a, ngay cả hắn Thanh Vân tông tông chủ, Tư Đồ Hạo Nhiên, đều bị đánh cho trọng thương mà chạy, đây chính là thứ thiệt Xuất Khiếu kỳ tu sĩ.

"Hô. . Chủ nhân, là chủ nhân đã trở về." Cẩm Y đại thờ dài một hơi.

"Nghĩa phụ, người rốt cục đã trở về, Phụng Nhi, mau tới bái kiến gia gia."

"Tham kiến chủ nhân. ." Lữ gia quân thấy Lữ Thiên, cảm vũ khí làm một cái cảm đao lễ.

Ha ha. . Lữ Thiên thấy tất cả mọi người bình an vô sự, may mắn cười ha ha, không chút nào bả ma hóa Vương trưởng lão để vào mắt.

"Lữ Thiên, người. . Người đã trở về?" Vương trưởng lão nhìn thoáng qua trên tường đứng lưng ba nghìn nhân, những người này phải là Ma Phật tông phạm nhân, những người này tâm tính, liên ác ma đều phải mặc cảm, mặc dù hắn ma hóa, so với những người này lại, kém cũng không phải một điểm nửa điểm.

"Người là Thanh Vân tông Vương trưởng lão?" Lữ Thiên nhìn về phía người này, mỉm cười nói rằng.

"Là, ta là Thanh Vân tông ngoại môn trưởng lão, ta tới nơi này, là bởi vì, chúng ta tông chủ muốn thu lệnh công tử làm đồ đệ, phái ta lại thỉnh lệnh công tử trở lại ngồi một chút, khải khải." Vương trưởng lão lưng túng nói, thu hồi phía sau cốt sái.

"Hừ. ." Lữ Thiên hừ một tiếng, "Tư Đồ Hạo Nhiên tâm tư, ta làm sao sẽ không biết, người hôm nay tới mục đích, Công Dương Vũ trưởng lão cũng đã nói cho ta biết, Hắc Long, Mạc Tà, bắt hắn lại cho ta."

"Là."

Lưỡng đạo tiếng trả lời, lưỡng đạo hình người rất nhanh triều Vương trưởng lão nhào tới.

"Khá lắm không biết phân biệt Lữ Thiên, người. . A."

Wang trưởng lão nhìn lưỡng đạo rất nhanh kéo tới thân ảnh, lại nhìn Lữ Uy liếc mắt, tựa hồ còn đang suy nghĩ toàn thân trở ra kẻ sách, đột nhiên, nhất nắm cát vàng, gấn hắn đầy mặt và đầu cổ, đón, lưỡng ba sùen truyền đến hai cổ thống khổ khó tả, sau đó, hắn tựa cái gì cũng không biết.

Lưỡng đạo xông lên hình người, một đạo đi vòng vèo trở lại Lữ Thiên bên cạnh, chính thị Triệu Vô Cực, "Ha ha, đường chủ, hắn thật đúng là cho là chúng ta muốn chính diện bắt hắn nì."

Lữ Thiên cười, "Những ... này ma vật, tuy rằng không ngốc, nhưng ý nghĩ, cũng không dường như bình thường Nguyên Anh kỳ tu sĩ như vậy linh quang."

Toà nhà hình tháp tiền, Hắc Long cầm trong tay hai cái máu đầm dề cánh, một cước dẫm nát Vương trưởng lão trên ót, cùng Cẩm Y mấy người chào hỏi.

"Tham kiến chủ nhân."

"Bái kiến chủ nhân. ."

Lữ gia quân cùng Cẩm Y bốn người quỳ mọp xuống đất, Lữ Uy mang theo nữ nhi, cao hứng đi tới Lữ Thiên bên cạnh.

"Nghĩa phụ, người bình an đã trở về."

"Gặp qua gia gia. ." Phụng Nhi cũng không dường như lúc ban đầu nhìn thấy Lữ Thiên lúc, khẩn trương như vậy.

Lữ Thiên nhìn tướng mạo trẻ tuổi Lữ Uy, vui mừng cười cười, "Hào, con ta đã đột phá đến Kim Đan kỳ rồi?"

Lữ Uy xấu hổ cười, "Nghĩa phụ, đều là Cẩm Y thúc thúc chỉ điểm thật là tốt, nhượng ta đã biết trước đây luyện võ tề đoan, lúc này mới đột nhiên tăng mạnh."

Lữ Thiên mỉm cười, "Không sai, không sai, Tam Thập Lục Lộ Phá Phong, mười tám lộ Truy Hồn, người luyện đến mấy thức, Huyền Nguyên công, người lại đột phá đến rồi tăng thứ mấy. ."

"Nghĩa phụ, Huyền Nguyên công ta đã đột phá đến tầng thứ hai, Phá Phong luyện đến thức thứ tám, Truy Hồn đã ở Cẩm Y thúc thúc giáo dục hạ, luyện đến thứ sáu lộ."

Lữ Thiên gật đầu, "Không sai, Cẩm Y, các người đã hãy bình thân, Hôi Y, người đi an bài một chút ta mang tới những người này, Cẩm Y, các người

theo ta đi tế bái một cái hạ chủ mẫu."

"Chủ nhân, người không nên trước nghỉ ngơi một chút sao?"

"Không cần, ta còn là đi trước nhìn Yên Nhi chứ."

Cầm Y mấy người chủ mẫu, đương nhiên chính là Lữ Thiên vong thê, Mạc Yên Nhi. .

..

Ngoài trăm dặm, cổ đạo thượng.

Mấy trăm mặc thanh sắc cầm bào nhân ảnh rất nhanh bốn đảo giữ, một người cầm đầu, cang cả người tiên huyết, một cái cánh tay trái, hiêm hiêm không có bị nhân chém thành lưỡng đoạn.

"Bộ trưởng, Đại Danh tông thật là người trước kia tông môn sao, thế nào nhiều người như vậy vậy công chúng ta."

Người cầm đầu nuốt ăn mấy viên đan dược, đỡ tay trái, trên mặt lộ ra bi thương thần tình, "Ta cũng không biết mấy vị trưởng lão làm sao sẽ ra tay với ta, vậy công chúng ta những người này, có rất nhiều ta trước đây cùng nhau tu luyện đích sư huynh đệ."

"Bọn họ điều không phải xem bộ trưởng người gia nhập Diệu Dương tông, sinh lòng oán hận, này mới tốt bộ trưởng xuất thủ chứ."

"Tam Tử, không nên nói vậy, bộ trưởng, đồng ngôn vô ký, người không cần để ý, hay là người đích sư huynh đệ, là bị cái gì đầu độc, hoặc là nghe xong người nào lời gièm pha, lúc này mới ra tay với chúng ta."

Mạc Tà vẽ mặt khổ sở biểu tình, "Hiêm hiêm chặt bỏ ta cánh tay trái, chính là ta đích sư phó, ta thật không biết đã làm sai điều gì."

"Bộ trưởng, không nên suy nghĩ lung tung, chúng ta mới vừa vào Bắc Xuyên, điều không phải thấy được Thanh Vân tông tu sĩ, chúng ta chính thị hoài nghi Đại Danh tông xảy ra biến cố, lúc này mới tùy bộ trưởng hồi đi xem một chút, này bất chánh hảo xác nhận chủ nhân suy đoán."

Mạc Tà gật đầu, "Chộp tới vài cái đệ tử, tạm thời không nên thương bọn họ, chờ hỏi rõ ngọn nguồn, lại do đường chủ lai định đoạt."

"Là."

Mấy trăm người triều Tuyết Nguyệt quốc rất nhanh chạy vội.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 97: Quỷ phụ thân

Lữ gia học đường.

Mạc Tà đỡ bị thương cánh tay trái, mang theo người thủ hạ về tới học đường.

Hội Y nhận thấy được có cao thủ tiến đến, mang theo thủ hạ ra đón, Mạc Tà tại quốc chiến lúc, cùng Lữ Thiên cùng nhau chinh chiến mấy tháng, Hội Y thấy, tự nhiên nhận thức.

"Mạc tiên sư, cánh tay của người làm sao vậy, là ai bị thương các người." Hội Y ân cần đưa cho hắn mấy viên chữa thương đan dược.

Mạc Tà khoát tay áo, "Ta đã phục quá đan dược, Lữ Thiên ni, ta tìm hắn có chuyện quan trọng thương lượng."

"Chủ nhân." Hội Y mặt lộ vẻ khó xử, "Mạc tiên sư, chủ nhân đang ở tế bái chủ mẫu, lúc này, là bất luận kẻ nào cũng không chuẩn quấy rối."

"Không quản được nhiều như vậy, chuyện liên quan đến đông đảo nhân sinh tử, ta phải lập tức nhìn thấy hắn." Mạc Tà nói, sẽ đi tới hậu viện.

Hội Y nhìn ra Mạc Tà thần sắc có chút không đúng, lắc mình ngăn cản Mạc Tà, "Mạc tiên sư, quả thực không được."

"Hồi Y, người dám can ta. ." Mạc Tà sắc mặt trong nháy mắt âm trầm.

"Mạc tiên sư, tâm tính của người rất không ổn định, càng như vậy, ta càng không thể để cho người đi quấy rối chủ nhân."

Hồi Y kiên định đứng ở Mạc Tà con đường phía trước thượng, một bước cũng không nhường. . .

"Tại ồn ào cái gì nì, Mạc Tà bộ trưởng, người bị thương? . ."

Nói chuyện là Hắc Long, bắt đầu còn là một bộ lười biếng hình dạng, chờ thấy Mạc Tà cánh tay trái lúc, một cái lắc mình đi tới Mạc Tà trước người.

"Hắc Long, ta nghĩ kiến đường chủ, cái này câu nô tài chính là không cho."

"Cái gì? Mạc tiên sư, người dám như vậy nhục ta. ." Hồi Y giận dữ, từ trong lòng ngực móc ra một cái kèn lệnh, đặt ở bên mép sẽ thổi lên, nhưng nghĩ tới Lữ Thiên đang ở hậu viện tế bái, trừ trừ chỉ chốc lát, cuối cùng vẫn không có thổi lên.

"Ai. Vị huynh đệ này, không nên vọng động. ."

Hắc Long một bả ngăn cản Hồi Y, tại Hồi Y nhú lúc, Hắc Long đè lại Mạc Tà bị thương tay trái, nhanh như tia chớp bắt được Mạc Tà tay trái ngón áp út, bỗng nhiên về phía sau nhất bái.

"A. . Hắc Long. Người làm gì. . A. ."

"Hắc Long bộ trưởng, người muốn làm gì."

"Hắc Long bộ trưởng, nghĩ lại a."

Mạc Tà thân Thanh Y quần sùng sốt một chút, sẽ xông về phía trước.

"Đừng nhúc nhích." Hắc Long bình tĩnh quát một tiếng.

Thanh Y quần đều là Ma Phật tông phạm nhân cấu thành, Hắc Long tại phạm nhân trung trà trộn vài thập niên, uy vọng không có thể như vậy nói một chút, Thanh Y quần thấy Hắc Long lúc này bình tĩnh đáng đáp, không giống như là có cái gì ý xấu tư, mọi người dừng bước.

"Hắc Long, người muốn giết ta, Thanh Y quần, cho ta bắt giữ hần. . Mau ra tay a."

Hắc Long bình tĩnh cười, "Ha hả, tứ hồn, bắt đầu ta còn không dám khẳng định, Mạc Tà, người nhìn một chút chứ, người đã bị quỷ phụ thân."

"A. . ." Nghe được Hắc Long nói hậu, Mạc Tà giữa hai lông mày hiện ra vẻ giằng co, thống khổ hét thảm lên, nhưng thân thể, cũng không có nửa chút nào gãy dựa.

"Quý phụ thân. ."

"Cái gì, chúng ta bộ trưởng bị quỷ phụ thân."

Một bên Hồi Y, lửa giận cũng đã biến mất, mới vừa Mạc Tà, biểu hiện quả thực khác thường.

"Hắc Long, Mạc tiên sư thực sự là bị quỷ phụ thân sao."

Hắc Long gật đầu, "Không sai, nhân có ba hồn bảy vía, nhân sau khi chết, nhân hồn bắt diệt, là vì quý, loại vật này rất khó triền, nhờ có Mạc Tà bị nó phụ thân thời gian đoạn, nếu như thời gian trường đích nói, quý vật nhân hồn cùng Mạc Tà nhân hồn tương dung, ngay cả ta cũng không có thể trong thời gian ngắn chế phục hần, bắt quá bây giờ sao. . Hồi Y, người khắp ở hần ngón áp út, ta lại giúp hần khu trừ quỷ vật."

"Hào. ." Hồi Y tiến lên nhất bộ, cảm một cái chế trụ Mạc Tà ngón áp út, Mạc Tà vốn là không gãy dựa nữa, bị Hồi Y chế trụ hậu, cả nhân càng run rẩy.

"Lão đệ, người nhìn một chút a."

Run rẩy Mạc Tà, dĩ nhiên gật đầu, chỉ bắt quá thân thể run, lại lợi hại hơn đứng lên.

Thấy Mạc Tà tình huống ổn định, Hắc Long song thủ bấm tay niệm thần chú, một đạo đen thui chiếu sáng quang mang, theo trong tay hần chậm rãi mọc lên.

"Uy. ."

Một cái uy tự xuất khẩu, Hắc Long chỉ điểm một chút tại Mạc Tà mi tâm, chỉ điểm một chút tại Mạc Tà miệng vết thương, Mạc Tà phảng phất bị lớn lao đá kích như nhau, cả nhân yếu đuối trên mặt đất.

"Bộ trưởng. Bộ trưởng."

Thanh Y quân vội vàng tiến lên, bả Mạc Tà phù đến rồi một bên trên băng đá.

"Hắc Long bộ trưởng, kia quý vật gì." Hôi Y buông ra Mạc Tà, ân cần vấn đạo.

"Quý vật đã bị ta đánh tan hồn thể, còn đang Mạc Tà nhân hồn trung, bắt quá, đã không có linh trí, chỉ biết biến thành chất dinh dưỡng, tẩm bổ Mạc Tà người bị thương hồn."

"Oh." Hôi Y thờ phào nhẹ nhõm, Lữ Thiên đứng Mạc Tà đều là tôn trọng có thừa, hắn cũng không muốn cùng Mạc Tà nháo mâu thuẫn gì.

"Không được, ta muốn đi hậu viện chờ chủ nhân, Đại Danh tông, nhất định xuất hiện đại biến cố."

Hôi Y nói, triều hậu viện đi đến.

...

Một chỗ trong thạch thất, Lữ Thiên cầm một bầu rượu lâu năm, tựa ở trên mộ bia uống một mình tự uống uống rượu, Lữ Uy mấy người đứng ở chỗ rất xa, ân cần nhìn Lữ Thiên.

"Yên Nhi, đó là của ta nghĩa tử, nếu như chúng ta hài tử còn sống, vậy cũng giống như hắn lớn."

"Chúng ta nữ nhi, nhất định giống như người nghịch ngợm, con trai của chúng ta, nhất định giống như ta thành thực ôn trọng, ha ha. ."

"Cô lỗ. . Cô lỗ."

"Người là điều không phải lại muốn phản bác ta, nếu như người tại thiên có linh, phù hộ ta, đem bọn họ tìm được, nhượng ta đem bọn họ đưa người lãng tiên, người xem một chút sẽ biết. . ."

..

"Cũng không biết ta theo trên địa cầu mang tới vô đạn, bọn họ có thể hay không đương món đồ chơi vút, bắt quá không quan hệ, thì là bọn họ ném, tin tưởng ta cũng có thể bằng bản lãnh của ta, tìm được bọn họ. . ."

"Cô lỗ cô lỗ."

"Hai năm trước chưa có tới nhìn người, ta là đi Vũ giới, một cái hòa thượng đối ngã thuyết, người đã chết còn có thể phục sinh, người không biết, ta lúc đó cao hứng biết bao nhiêu."

...

"Lai, bồi vi phu cùng uống điểm chứ. . ."

Lữ Thiên uống một mình tự uống uống rượu, hai hàng thanh lệ, không biết lúc nào, đã làm ướt bộ ngực xiêm y.

...

Thăng đến mặt trời lặn tây sơn, Lữ Thiên mới về mặt thường sắc đi ra.

Mấy người đang xa xa đứng sơ sơ một ngày, Cẩm Y mấy người sớm tựu tập thói quen, Lữ Uy thấy Lữ Thiên trở về, ân cần ghé nghiêng liễu thượng khứ, bắt quá lúc này Lữ Thiên, đã không có chút nào dị thường.

"Nghĩa phụ, người không sao chứ."

"Không có việc gì, Uy nhi, nơi này linh cửu, hàng năm tháng bảy mươi bốn cùng đại niên ba mươi, đều phải tới nơi này hoá vàng mã, tảo mộ, nếu như người không thể tới, đã bảo Phụng Nhi lại."

"Hài nhi nhớ kỹ."

Nghe được Lữ Thiên nói như thường, Lữ Hạo (Lữ Uy) mới phóng hạ tâm lai, Phụng Nhi cầm một cái áo khoác, ân cần cấp Lữ Thiên khoác lên người.

"Chủ nhân, Hôi Y ở phía sau viện, chờ sơ sơ một ngày, có mấy lần thông qua mật đạo đi vào nghĩa trang, tựa hồ có chuyện gì gấp."

Ừ? Lữ Thiên nhướng mày, xuyên hành vào mật đạo.

Lữ gia hậu viện, Lữ Thiên mấy người mới vừa ra tới, khi thấy đứng ngồi không yên Hôi Y, có thể để cho Hôi Y có biểu hiện như vậy, nhất định là xảy ra đại sự gì.

"Hôi Y, chủ nhân đã ra rồi, chuyện gì xảy ra."

"Chủ nhân." Hồi Y thấy Lữ Thiên đoàn người, cao hứng nghênh lễ thượng khứ.

"Chủ nhân, là Mạc tiên sư xảy ra đại sự, người điều không phải kêu Mạc tiên sư đi Đại Danh tông tìm tòi đến tột cùng, Mạc tiên sư mang theo hắc Thanh Y quân đi, kết quả nhưng ở Đại Danh tông trúng mai phục, Mạc tiên sư hiêm hiêm bị người chém đứt cánh tay trái, hơn nữa, còn có một cái quỷ vật, bám vào hồn phách của hắc trung, không biết có ý đồ gì."

Quý phụ thân? . . .

Mấy người cả kinh.

"Kìa quỷ vật chế trụ sao."

"Đã bị Hắc Long tiên bối chế phục."

Hắc Long, lại là thần bí Hắc Long.

"Mạc Tà ở đâu, mang ta đi xem hắc một chút. ."

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 98: Tông môn chi biến

Lữ gia học đường trung,

Mạc Tà nằm ở trên giường, bên người, vài cái học viện tiểu nha đầu ở một bên chiếu cố.

"Mạc Tà thế nào."

"Hiệu trưởng."

"Hiệu trưởng, Mạc tiên bối thân thể cùng linh hồn thượng thương tổn đều rất nghiêm trọng, cần tĩnh dưỡng một đoạn thời gian."

Lữ Thiên gật đầu, "Các người tất cả đi xuống chứ."

"Là. ."

Vài cái học sinh buông y liệu được phẩm, khéo léo đi ra ngoài.

Mạc Tà nét mặt già nua ửng đỏ nằm ở trên giường, vẻ mặt ngưng ngưng hình dạng.

"Thế nào, Mạc Tà, cảm giác nhiều sao."

"Đường chủ, ta không sao." Mạc Tà thận trọng nhìn Hồi Y liếc mắt, "Hồi Y, ban ngày thời gian, ta có nhiều đắc tội, người có thể đừng để trong lòng a."

Hồi Y cười, "Mạc tiên bối, chúng ta cũng không phải lần đầu gặp mặt, người theo ta còn khách khí."

Mạc Tà gật đầu.

"Ta xem Mạc tiên bối điều không phải khách khí với người, mà là bị vài cái tiểu nha đầu, làm cho cả người không được tự nhiên chứ. Ha ha." Hắc Long ở sau người trên giường.

Trán. . Mạc Tà một gương mặt già nua hồng đến rồi bột căn chỗ."Hắc Long, người cũng không thể nói mò a, ta Mạc Tà nhất thế anh danh, sao có thể hủy ở trong tay của người."

Mấy người nhìn Mạc Tà lúng túng hình dạng, cười ha ha. .

"Mạc Tà, nói một chút, người ở đây Đại Danh tông, đều gặp cái gì, là từ đâu lý gặp phải oan quỷ, dĩ nhiên có thể bắt tri bắt giác, lên thân thể của người."

Thỉnh Lữ Thiên hỏi, Mạc Tà một trận nhủ, "Đường chủ, Hắc Long, ta cũng không biết nơi nào gặp phải oan quý, ta trở lại Đại Danh tông, đến sơn môn lúc, Thanh Y quân vài cái Thiên phu trưởng nói cho ta biết bầu không khí không đúng, nhượng ta cẩn thận, ta không có để ý, thủ vệ đệ tử cùng trên đường gặp phải rất nhiều đệ tử, thi lễ thì lễ, bái kiến bái kiến, cũng không có cái gì chỗ không ổn."

Lữ Thiên nhủ, "sau đó thì sao."

Mạc Tà trên mặt tràn đầy ủy khuất vẻ, "Sau lại ta đi trước cầu kiến ta đích sư phó, ai biết nhìn thấy lão nhân gia ông ta hậu, lão nhân gia không nói lời gì, cảm vũ khí lên phải đánh giết ta, ta trên cánh tay trái thương, chính là bị sư phụ ta chém, nếu không vài cái Thiên phu trưởng cảnh giác, sợ là chúng ta. . ."

Mạc Tà nói xong, thất thần nhìn nóc nhà.

"Sau đó thì sao, các người tại địa phương khác, có hay không gặp phải cái gì kỳ hoặc chuyện tình." Lữ Thiên kể tục vấn đạo.

Phía sau, Hắc Long thì lễ một cái, "Chủ nhân, oan quý chính là theo Mạc tiên sư vết thương đi vào, tại ta xuất thủ trước, vết thương của hắn, bao trùm số lớn quý khí."

Nga? . . Lữ Thiên thoải mái gật đầu, có thể phụ thân tu sĩ ác quý, điều không phải có phi thường cao tuyệt tu vi, cũng chỉ còn lại có thừa hư mà vào.

Hắc Long nhìn về phía Mạc Tà, "Mạc tiên sư, người nhìn thấy người sư phụ hậu, có hay không nghĩ chỗ không ổn, nhất là vũ khí của hắn."

"Hắc Long, người vì sao hỏi như vậy, chẳng lẽ là vũ khí của hắn xảy ra vấn đề?"

Hắc Long nhìn về phía Lữ Thiên, "Chủ nhân, thế gian bách tộc, từng đều có một ít đặc thù binh khí, tỷ như tiên tu pháp khí, đại thể đều có ngự khí phi hành hiệu quả, quý giới cũng có bọn họ đặc hữu quý khí, bị quý khí chém trúng hậu, sẽ có oan hồn phệ thể biểu hiện, tu vi cao tu sĩ có thể có ý thức áp chế, nhưng tu vi yếu, hoặc là không có ý thức được tu sĩ, cũng sẽ bị oan hồn phệ thể, đã chính là chúng ta tục xưng quý phụ thân."

Lữ Thiên gật đầu, nhìn về phía Mạc Tà.

"Đường chủ, lúc đó chuyện xảy ra thái đột nhiên, nếu không mấy vị Thiên phu trưởng cứu giúp, ta ngay cả mệnh đều phải khoát lên nơi nào, làm sao có thời giờ chú ý những ... này. . , bất quá, sức chiến đấu của bọn họ không mạnh, chúng ta bắt vài cái người sống, tất cả đều mang về."

Có người sống là tốt rồi.

"Bả theo Đại Danh tông chộp tới nhân, tất cả đều dẫn tới."

Không bao lâu, mấy người mặc Đại Danh tông phục sức nhân, bị đè ép tiến đến.

Mấy người vừa đi vào cửa, Lữ Thiên phía sau đường đạo, thân đạo một trận không rõ run, bên cạnh Hắc Long tự xem xem mấy người, triều Lữ Thiên gật đầu.

Mấy người này đều bị quý phụ thân?

"Các người, là ai, tại sao muốn tập kích Mạc Tà."

Mấy người đầu như run rẩy, "Đại nhân, chúng ta là phụng mệnh hành sự a, thẳng đến sau lại, chúng ta mới biết được Mạc Tà là ta Đại Danh tông nhân."

"Thẳng đến sau lại các người mới biết được? Các người phụng mệnh hành sự, phụng chính là của người nào mệnh?"

"Là chúng ta tông chủ, tông chủ bảo chúng ta phối hợp tam trưởng lão, cùng nhau phục sát ngoại tông ẩn vào tới gian tế."

Lữ Thiên cười, "các người quen nhau không biết Lữ Thiên?"

"Lữ Thiên. . Người nói Lữ Thiên là ai." Mấy người con người chuyển động, suy nghĩ hồi lâu, đã không nghĩ ra Lữ Thiên là ai.

"Đại Danh tông, còn có người không biết Lữ Thiên?" Lữ Thiên lớn tiếng quát dẹp đường.

"Lữ Thiên. Lữ Thiên, đại nhân, mấy người chúng ta thuở nhỏ sinh hoạt tại Bắc Xuyên, sau lại tiến nhập Đại Danh tông, vẫn bẻ quan tu luyện, quá ngăn cách sinh hoạt, căn bản không nhận thức lời người nói Lữ Thiên."

"Ha ha." Lữ Thiên nở nụ cười, "Ta đây sẽ nói cho người biết, Lữ mỗ, ườn là thất quốc đại nho, tại Bắc Xuyên, liên bị bỏ tập nói hài từ, đều nghe qua Lữ mỗ danh hào, các người đám này oan hồn, tại Lữ mỗ trước mặt, còn dám ăn nói bừa bãi, có đúng hay không cho rằng Lữ mỗ không có biện pháp sửa trị các người."

Thất quốc đại nho. . . Không riêng buộc chặt mấy người, liên Hắc Long chờ người cũng là lần đầu nghe nói, các kinh ngạc nhìn Lữ Thiên.

"Hắc Long, cho bọn hắn điểm nhan sắc nhìn. . ."

"A. Hảo, sửa trị đám này oan hồn, tị giao cho ta, bảo chứng để cho bọn họ, liên sinh tiền làm qua cái gì chuyện sai lầm, đều một chữ không làm nói ra."

"Đại nhân, tha mạng a đại nhân, chúng ta thực sự cái gì cũng không biết. ." Mấy người nhìn nhẹ răng cười Hắc Long, chẳng biết thế nào, một cỗ mồ hôi lạnh theo thái dương chảy xuống.

A. . Tha mạng a. A.

Tiếng kêu thảm thiết bên tai không dứt, đây mới thật sự là gào khóc thảm thiết. .

"Đường chủ. Bọn họ." Trên giường Mạc Tà, lộ ra không đành lòng về.

"Bỏ oan hồn, bọn họ chỉ còn lại có một bộ túi da, nơi này đã không có người đích sư chết."

"Ta không phải là bị Hắc Long trị sao, bọn họ hay là cũng có thể."

Mạc Tà trong lòng vẫn tồn tại nhất ti huyền tượng, Lữ Thiên cũng có thể lý giải tâm tình của hắn, nhưng đám người kia, nhân hồn đã bị oan hồn thôn phệ, ba hồn bảy vía, luân hồi chuyển thế chính là nhân hồn, những người này, đã giống như là hình thần câu diệt, liên chuyển thế khả năng cũng không có, ai còn có thể cứu được bọn họ. .

. . . .

Không bao lâu, Hắc Long nhẹ răng cười đi trở về, xoa xoa máu trên mặt tích.

"Chủ nhân, toàn bộ chiêu."

"Ta Đại Danh tông rốt cuộc chuyện gì xảy ra." Lữ Thiên còn chưa lên tiếng, Mạc Tà lo lắng hỏi lên.

Hắc Long đồng tình nhìn thoáng qua Mạc Tà, "Mạc tiên sư, đã không có Đại Danh tông, nên bị thương thuận biến chứ."

"Cái gì. . Người nói là có ý gì, cái gì gọi là đã không có Đại Danh tông, nhiều đệ tử như vậy, nhiều như vậy sư huynh đệ, ta Đại Danh tông làm sao có thể hội đã không có." Mạc Tà tại Hôi Y nâng đỡ, giầy dựa ngồi dậy.

"Ai." Lữ Thiên đã sớm ngờ tới là kết quả này, ở một bên thờ dài.

"Mạc tiên sư, chính người xem đi, này sẽ là của người vài cái sư diệt."

Hắc Long nói, đưa cho Mạc Tà một cái hình cầu pháp bảo, pháp bảo trung, vài cái oan hồn đang ở gào khóc thảm thiết kêu.

"A. ." Mạc Tà cả kinh, thiếu chút nữa bả pháp bảo văng ra, bị mau tay nhanh mắt Lữ Thiên tiếp được.

"Hắc Long, hiện tại Đại Danh tông trên dưới, tất cả đều bị oan hồn phụ thân sao."

"Chủ nhân." Hắc Long thi lễ một cái, "Đại Danh tông tông chủ, hiện tại chẳng biết đi đâu."

Lữ Thiên gật đầu, "Chiếm đoạt Đại Danh tông, là cái gì quý vật, cùng Thanh Vân tông bán ma nhân, lại là quan hệ như thế nào."

"Chiếm đoạt Đại Danh tông, là mấy ngày trước đây Khổng Tước yêu làm ra từ khí cùng oán khí, nuôi đi ra ngoài một cái quý vật, cùng Thanh Vân tông quan hệ, mấy cái này lâu la không biết."

Từ khí cùng oán khí nuôi đi ra ngoài quý vật? Tuy rằng Lữ Thiên bị giam dưới đất trong phòng, nhưng chuyện ngoại giới phát sinh, hắn sau lại cũng nghe nói không ít, Khổng Tước yêu tại thiên quyền đảo trắng trợn giết chóc, nuôi xuất vài cái quý vật đảo chẳng có gì lạ.

"Vậy bọn họ quần lên Mạc Tà, lại là bởi vì cái gì?"

Hắc Long sắc mặt nhất khổ, "Chủ nhân, kia quý vật cùng Thanh Vân tông không biết trừu cái gì phong, muốn bắt đến sở hữu theo Ma Phật tông đi ra ngoài tu sĩ, bọn họ quần lên Mạc tiên sư, cũng là bởi vì nghe thấy được Mạc tiên sư trên người đặc thù khí tức."

"Cái gì khí tức?"

Hắc Long một trận cười khổ, "Ma Phật tông họ sơn đại trận thượng, điều không phải xuất hiện ngưng tụ thành hình từ khí cùng tà khí, trên người chúng ta, nhiều ít đều lay dính loại khí tức này. ."

Lữ Thiên chau mày, một cỗ dự cảm bất hảo tập thượng tâm đầu. . .

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 99: Tu sĩ học viện

Lữ Thiên chau mày, một cổ dự cảm bất hảo tập thượng tâm đầu.

Mạc Tà đã thất thần nhìn nóc nhà, trong mắt tràn đầy bi thương.

"Những ... này tà vật chiếm đoạt lưỡng đại tông môn, còn muốn nhằm vào theo Ma Phật tông đi ra ngoài tu sĩ, bọn họ rốt cuộc muốn làm gì?" Triệu Vô Cực vẫn đạo.

Hắc Long lắc đầu, "Hai cái này tà vật muốn làm gì, không ai biết, bất quá xem bọn hắn tùy ý giết chóc người phạm, sở đồ, cũng không nhỏ."

"Hồi Y, Cẩm Y, này Đại Danh tông cùng Thanh Vân tông, tại ta rời đi trong khoảng thời gian này, phát sinh qua cái gì khác thường chuyện."

Khác thường chuyện? .

Hồi Y suy nghĩ một chút, "Chủ nhân, lưỡng tông đều không có gì khác thường, chỉ là Đại Danh tông tại gần nhất trong thời gian, đứng thuộc hạ vài cái phạm nhân quốc gia mặc kệ không hỏi, còn đang các quốc gia, xây dựng số lớn đạo quan."

Lữ Thiên nhíu, "Bọn họ tu kiến đạo quan làm cái gì, Đại Danh tông trước đây cũng không có thiếu đàn tràng a."

"Chủ nhân, này đàn tràng đều bị bọn họ phá hủy, hiện tại tu đạo quan, cung phụng đều là một ít kỳ quái quý thần."

"Kỳ quái quý thần? Điều là dạng gì."

"Ha ha." Cẩm Y ở một bên buồn lòng cười cười, "Chủ nhân, chỉ là một ít bùn đất pho tượng mà thôi, không có gì kỳ, chủ nhân nếu như muốn xem, chúng ta không xa thì có một cái đàn tràng, ta đi làm cho người hỏi một cái lại."

"Hảo, nhưng ta đã khai mở nhãn giới." Lữ Thiên gật đầu.

Cẩm Y cười, đi ra ngoài.

Thấy khó chịu Mạc Tà, Lữ Thiên an ủi vỗ vỗ Mạc Tà vai.

"Mạc Tà, người cũng không cần quá khó khăn qua, sự tình đã xảy ra, khổ sở, đã không sửa đổi được cái gì."

"Ai." Mạc Tà thở dài.

Lữ Thiên cười, "Mạc tiên sư, Đại Danh tông tông chủ điều không phải không có bị bọn họ bắt được sao, có hắn tại, Đại Danh tông không coi là thực sự diệt vong."

"Đường chủ, người không cần an ủi ta, Đại Danh tông, quả thực đã vong, mặc dù tìm được tông chủ, chỉ có ta và tông chủ hai người, còn có thể làm cái gì."

"Hồi Y."

"Chủ nhân, làm sao vậy?" Hồi Y nghe được Lữ Thiên đột nhiên gọi hắn, có chút nghi hoặc.

Lữ Thiên cười cười, "Chúng ta Lữ gia học đường, là một cái giảng võ đường, dạy người bài binh bố trận, dạy người thế nào ứng đối trên chiến trường các loại đột phát tình huống, còn dạy nhân một ít thô thiển vũ kỹ, ta hiện tại có một cái ý nghĩ, ta nghĩ mở lại một cái chương trình học, khai một cái dạy người đạo pháp cùng vũ kỹ chương trình học, người nghĩ loại này khả thi tính bao lớn."

A. .

"Đường chủ, người chuẩn bị dạy người phạm đạo thuật." Triệu Vô Cực kinh ngạc, "Tu đạo, đối thiên tư yêu cầu thế nhưng rất nghiêm khắc, hơn nữa, cho dù có đại lượng thiên tư trắc việt học sinh tiến đến, người đi đâu vậy cho bọn hắn tìm tương xứng đôi công pháp đi."

Mọi người gật đầu, đều nghĩ Triệu Vô Cực nói có đạo lý.

Lữ Thiên cười cười, "Vô Cực, vậy ta hỏi ngươi, ngươi nói thiên tư trắc việt, này đây cái gì là tiêu chuẩn."

Triệu Vô Cực nhất thời nghẹn lời, thiên tư trắc việt nào có cái gì tiêu chuẩn, nhưng một cái tiên tu thiên tài đi luyện thể, hẳn làm theo là một cái phế vật, thông minh? Năng lực linh ngộ cường? Hoặc là thể chất đặc biệt? Là có một ít phi thường đặc thù nhân, thể nhưng người như thế quá ít, bọn họ học cái gì, nếu so với người cùng thể hệ khoáng thượng rất nhiều, đương nhiên, tại Lữ gia học đường cũng giống như vậy.

Lữ Thiên tiếp tục nói, "Ta ở chỗ này quản lý trường học đường, dạy hẳn môn công pháp, học hảo, tiến cảnh khoáng, cái này kêu là thiên tư trắc việt, học bất hảo, tiến cảnh chậm, hẳn chính là Tiên Thiên đạo thể, ở chỗ này của ta cũng là một cái phế vật."

Mấy người im lặng gật đầu, Lữ Thiên nói, đúng là lý.

Mấy người lúc này đều có chút mộng quyền, tại Thiên Vũ đại lục, cầu tiên vẫn đạo, vẫn luôn là các tông môn trên đời tục đang lúc chọn đệ tử, nếu như trường học là có thể dạy người tu tiên, sao còn muốn các tông môn làm gì. . .

Nhìn mấy người kinh ngạc, Lữ Thiên biết bọn họ trong lúc nhất thời không tiếp thụ được, "Trường học là chơi chữ địa phương.' loại tư tưởng này, tại trong lòng bọn họ sớm đã thành thâm căn cố đế, nhưng tiếp thụ qua hiện đại hoá giáo dục Lữ Thiên cũng hiểu được, toàn dân giáo dục mới là cứng rắn đạo lý, ở trên địa cầu, khoa học gia quả thực pháp sáng tỏ rất nhiều thứ, nhưng là có rất nhiều kỳ tích, đều là người thường chế tạo ra.

"Hồi Y, ngươi cảm thấy thế nào."

Hồi Y nghiêm túc suy nghĩ một chút, "Chủ nhân, ba nghìn Lữ gia quân chính là chúng ta dạy dỗ, ta nghĩ dạy hẳn môn, cùng dạy học sinh, không có khác nhau."

"Ha ha." Lữ Thiên nở nụ cười, nhìn về phía Mạc Tà, "Mạc tiên sư, nếu để cho ngươi Đại Danh tông công pháp, tại ta Lữ gia học đường phát dương quang đại, ngươi nghĩ thế nào."

A? . . Mạc Tà bị Lữ Thiên vấn sững sờ.

"Lữ Thiên, ngươi nói nhiều như vậy, chính là muốn cho ta lại ngươi Lữ gia học đường dạy học?" Mạc Tà bị khí nở nụ cười, "Ta Đại Danh tông công pháp, tuy rằng điều không phải cái gì cao thâm đạo pháp, nhưng ngươi cũng không có thể như thế bắt thi ta a."

"Nga? Mạc tiên sư cũng có sâu như vậy môn đệ chi kiến."

Nhìn Lữ Thiên vẻ mặt thành thật, không có một chút khai ý đùa giỡn, Mạc Tà bị lộng mộng, "Đường chủ, ta thật không biết ngươi là nghĩ như thế nào, thì là ta đồng ý, chúng ta tông chủ cũng là trăm triệu bất năng đáp ứng."

Lữ Thiên nở nụ cười, "Mạc tiên sư, ngươi cái này sai rồi, thì là ngươi không đồng ý, các ngươi tông chủ cũng sẽ cử song thủ tán thành, khai tông lập phái, muốn làm hồi hiện tại Đại Danh tông quy mô,... ít nhất ... Cũng phải có mấy nghìn năm lâu, nhưng ở ta Lữ gia học đường, năm năm là có thể dạy dỗ một nhóm học sinh lại, đám này học sinh nửa dạy tân sinh, tân sinh biến thành học sinh cũ hậu, nửa dạy tân sinh, mà ngươi Đại Danh tông tông chủ, chỉ cần giáo dục lúc ban đầu một nhóm học sinh, là có thể có thiên thiên vạn vạn đệ tử, Đại Danh tông danh tiếng, cũng sẽ bị đổ lên một cái chưa từng có cao độ, loại chuyện tốt này, có sao mà không làm ni."

Nga? . .

Mấy người bị Lữ Thiên quy hoạch bản kế hoạch hù dọa, Hắc Long tán thưởng gật đầu.

"Chủ nhân, chiếu chủ nhân theo như lời, không dùng được trăm năm, Đại Danh tông cùng Lữ gia học đường, tuyệt đối sẽ trở thành một khó có thể tương tượng quái vật lớn, thì là ta Hắc Long, đều có chút động tâm."

"Mạc tiên sư, còn ngươi, bây giờ còn hội phản đối sao?" Lữ Thiên nhìn Mạc Tà.

Mạc Tà giãy dụa đứng ở trên mặt đất, khom người triều Lữ Thiên cúi đầu, Hồi Y mấy người vội vàng đỡ lên, "Đường chủ, Mạc Tà hồ đồ, chiếu đường chủ nói, ta Đại Danh tông không dùng được trăm năm, tuyệt đối sẽ lần thứ hai quật khởi."

"Đường chủ, linh thạch, pháp khí, mấy thứ này giải quyết như thế nào." Triệu Vô Cực không có chút đầu, trái lại chân mày cau lại.

"Vô Cực, ngươi nghĩ nhiều, những học sinh này năm thứ nhất đến trường, ta Lữ gia học đường hội cung ứng bọn họ linh thạch, một năm sau đó, bọn họ còn muốn định kỳ cho ta nộp lên một ít linh thạch, về phần những linh thạch này thế nào lại, vậy phải xem bọn họ bản lãnh, yêu đan, ma hạch, hồn tinh, có thể hoán linh thạch nhiều thứ."

Hồi Y gật đầu, "Cùng đến trường như nhau, định kỳ giao học phí, chủ nhân, biện pháp này, đúng là hay."

Lữ Thiên cười, "Ta chỗ này vốn chính là học đường."

"Hồi Y, ngươi đi an bài một chút, tân lập một cái đạo thuật bộ cùng vũ kỹ bộ, đạo thuật nơi này, tạm thời do Mạc Tà đại biểu Đại Danh tông truyền thụ đạo thuật, vũ kỹ bộ, liền do Cẩm Y toàn quyền phụ trách, nhóm đầu tiên khai ra học sinh, chất lượng nhất định phải quá quan, hơn nữa, việc này phải nhanh một chút chứng thực, càn nhanh càng tốt."

"Là." Hồi Y mừng rỡ gạt đầu, Lữ Thiên hay là chỉ là cử chỉ vô tâm, nhưng ngày sau, ai biết con vật khổng lồ này, hội trưởng thành đến một cái dạng gì cao độ.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 100: Xuất chinh chuẩn bị

Thấy Mạc Tà thoát khỏi diệt tông bóng ma, Lữ Thiên đương nhiên vui vẻ, Hắc Long mấy người cũng không nhịn được một trận trêu chọc.

"Mạc tiên sư, chúng ta sau đó muốn đổi tên họ, gọi người Mạc phụ tử."

"Đại Danh tông từ trước tới nay, người thứ nhất đưa ra cái cách môn nhân, bả Đại Danh tông đồ lên một cái khó có thể tưởng tượng cao độ, Mạc Tà, tên của người, nhất định sẽ tái nhập sử sách."

"Mạc tiên sư, người muốn phát hóa. ."

Mọi người một trận trêu chọc, làm cho Mạc Tà có chút ngượng ngùng.

"Nào có, điều không phải còn có đường chủ, còn có chúng ta tông chủ ni, Cẩm Y đã giống như ta, tương lai cũng là lão sư, các người thế nào quang trêu chọc ta."

"Ha ha, Mạc tiên sư còn khiêm tốn đây rồi, nhưng chúng ta những ... này đại lão thô làm sao chịu nổi a."

"Được rồi, Cẩm Y ni, Cẩm Y đi ra ngoài lâu như vậy, hán không phải là đi phụ cận một cái đàn tràng, thế nào còn chưa có trở lại."

Bạch Y vô tâm một câu nói, lại làm cho mấy người khuôn mặt tươi cười cứng lại rồi.

. . .

"Là ai cùng Cẩm Y đi ra." Lữ Thiên áo não vấn đạo, quang cổ bình ổn Mạc Tà đích tình tự, lại đã quên Cẩm Y chuyện.

Bạch Y tiến lên nhất bộ, "Chủ nhân, Cẩm Y là bản thân đi ra, nơi này vắng đông không được mười dặm lộ, thì có một cái đàn tràng, dĩ thực lực của hán, đi tới đi lui ba cái qua lại cũng đủ."

"Phá hủy, Thanh Vân tông nhìn chăm chăm, Đại Danh tông quý vật, cũng là lai giả bất thiện, Cẩm Y sợ đã xảy ra chuyện. . Vô Cực, Hắc Long, mang theo các người bản bộ nhân mã, đi ra ngoài tiếp ứng Cẩm Y."

"Là."

Hai người không dám đình lại, đều tự móc ra bản bộ truyền tin vật, đặt ở bên mép thổi lên.

Một đạo hàm ý chân lực tiếng địch cùng tiếng cười, truyền khắp Tuyết Nguyệt thành các ngõ ngách.

"Phá hủy, là khẩn cấp tập hợp mệnh lệnh, bản bộ nhất định đã xảy ra chuyện."

"Khẩn cấp tập hợp, cũng không muốn ăn. Vội vàng tùy ta hồi Lữ gia học đường."

Một con phổ khác, vài cái đại hán sóng vai mà đi, thường thường một tiếng huyết sáo, theo mấy người trong miệng phát sinh.

"Đại ca, người mau nhìn, đây là cái gì." Một nhân khom lưng, từ dưới đất nhặt lên một cái cảm sắc vải vóc, mặt trên còn dính nhuộm có chút vết máu.

"Lão tam, người vận khí thật tốt, không chừng là cô gái nào rơi ra ngoài, vội vàng lấy về bảo bối đứng lên đi." Người cầm đầu trêu nói.

"Điều không phải, đại ca, người xem vài cái khiêng bao tài nhân, khối này vải vóc, chính là khiêng bao tài nhân, tiện tay ném xuống đất."

Nga? Mấy người đồng thời nhú.

"Đại ca, chúng ta tuy rằng điều không phải người tốt lành gì, nhưng này rõ như ban ngày cướp người, ta đã phi thường xem bắt quá nhân đi, nhất là này vải vóc thượng còn dính nhuộm vết máu."

Người cầm đầu gật đầu, "Quả thực, lão tam, người theo bọn họ, lão tứ lão ngũ, chúng ta nhiều lộ, đi phía trước chặn đứng bọn họ, ta Trương Mạnh đã đương một hồi người tốt."

"Hảo."

"Thỉnh đại ca."

Hưu. Đột nhiên, một đạo chói tai tiếng cười vang lên, nhường đường mọi người bức bối che cái lỗ tai.

Vải tên đại hán mới vừa có điều động tác, lại chính tề dừng bước.

"Bất hảo, là Bạch Y bộ khẩn cấp lệnh tập hợp, chúng ta phải lập tức chạy trở về."

"Đại ca, kia." Lão tam cầm trong tay vải vóc, có chút do dự.

Trương Mạnh nhìn một chút đã mất tung ảnh giật cướp, "Không quản được nhiều như vậy, chủ nhân mệnh lệnh lớn hơn thiên."

"Ai. ." Lão tam áo não thở dài, mấy người chui lên đỉnh, rất nhanh triều Lữ Thiên học đường chạy đi.

.

Không riêng Bạch Y, Hôi Y lưỡng bộ, mặt khác lưỡng bộ nhân mã nghe được, đã chạy về, đều là một bộ như lâm đại địch hình dạng, có thể nhường cho mọi người kinh nghi chính là, Lữ gia học đường, cũng không có bất cứ chuyện gì phát sinh.

"Vô Cực bộ trưởng, chúng ta đã trở về, chuyện gì xảy ra."

"Bộ trưởng, chúng ta nghe đến lệnh tập hợp, đã đều trở về."

"Những người khác đều ở trên đường, không ra nửa khác, tất cả đều có thể chạy tới nơi này."

Triệu Vô Cực gương mặt ngưng trọng, "Không chờ được đã lâu như vậy, hiện tại, mọi người người ở chỗ này, lập tức hướng đông tìm tòi, tìm tòi một người mặc cẩm sắc áo bào nam tử, chỉ cần gặp phải, là ăn mặc cẩm y nam tử, tất cả đều mang cho ta tới nơi này."

"Là."

Mọi người gật đầu, theo các phương hướng, thoát ra Lữ gia học đường.

Đúng lúc này, Trương Mạnh mấy người đã chạy về, vừa lúc nghe được Triệu Vô Cực nói câu nói sau cùng.

"Cẩm Y? Lão tam, người khối kia vải vóc, ném sao."

"Không có a, đại ca điều không phải gọi bảo bối đứng lên."

"Vội vàng cầm lại, cái này, hay là chính là bộ trưởng bảo chúng ta tìm. ."

Hảo. Lão tam từ trong lòng ngực xuất ra vải vóc, giao cho Trương Mạnh.

Trương Mạnh lùi nhà dưới đỉnh, vài bước lên đến Triệu Vô Cực trước người.

"Bộ trưởng, người xem cái này, có phải là người hay không muốn tìm Cẩm Y."

Trương Mạnh giọng khá lớn, Lữ Thiên mấy người nghe được, từ trong nhà đi ra, Bạch Y tiến lên nhất bộ, bắt lại Trương Mạnh trong tay vải vóc.

"Là Cẩm Y đại ca y phục, loại này vải vóc, chỉ có chúng ta Lữ gia học đường tài năng sản xuất ra."

Lữ Thiên nắm mang huyết vải vóc, "Không sai, là ni lông. Trương Mạnh, người ở đây nơi nào nhặt được, phía trên này thế nào còn dính nhiều như vậy vết máu."

"Chủ nhân, chúng ta theo nam nhai du ngoạn, thấy vải tên nam tử khiêng một cái bao tải, này miếng nhỏ vải vụn, chính là kháng bao tải nhân kéo."

"Bất hảo. . Hắc Long, người xem một chút, có thể từ phía trên nhìn ra đầu mối gì sao."

Hắc Long tiếp nhận vải vóc, đặt ở trước lỗ mũi nghe nghe, "Chủ nhân, máu này tích trên có quỷ khí, chắc là Đại Danh tông quỷ vật làm."

"Hắn đi Đại Danh tông đàn tràng cướp đoạt pho tượng, có không có có thể là pho tượng thượng quỷ khí." Lữ Thiên chau mày.

"Không có có khả năng, huyết là Cẩm Y huyết, trong máu mặt quý khí, chỉ có hấn bị quý vật thương tổn được, huyết dịch lý mới có khả năng dinh thượng quý khí."

Lữ Thiên hưng tợn ra khẩu khí, "Bốn bộ nghe lệnh, ra lệnh tất cả mọi người, lập tức đến Lữ gia học đường tập hợp."

"Là."

Hồng Y cùng Mạc Tà, đã từ trong lòng ngực móc ra hai cái truyền tin công cụ, đặt ở bên mép thổi lên.

Bốn đạo bất đồng âm hưởng, làm cho cả Tuyết Nguyệt hoàng thành loạn cả lên, ba nghìn danh võ nghệ cao cường cao thủ, tại Tuyết Nguyệt hoàng thành trung rất nhanh đi xuyên.

...

Học đường trung, Lữ Thiên cau mày nhìn bản đồ trước mắt.

"Đều nói nói đi, Cẩm Y, nhất định phải cứu, mấu chốt là thế nào cứu, thế nào tài năng bả hấn thuận lợi cứu ra, mà chúng ta, cũng phải đem tổn thất xuống đến thấp nhất."

Triệu Vô Cực nhìn địa đồ, "Đường chủ, Tư Đồ Hạo Nhiên bị chúng ta đánh cho chết khiếp, hấn lại phải một gã trưởng lão đến, phải bắt được Lữ Uy, Thanh Vân tông chắc chắn sẽ không cùng chúng ta thiện, Đại Danh tông quý vật, lại chẳng biết tại sao, cũng muốn theo Ma Phật tông đi ra ngoài nhân, hai tông này thẳng tắp cự ly, vẫn chưa tới một trăm km, chúng ta muốn đi Đại Danh tông cướp người, bất kể là Tư Đồ Hạo Nhiên còn là Thanh Vân tông cái kia ma vật, chắc chắn sẽ không ngồi yên không lý đến."

"Đúng vậy, ngày đó gặp phải Thanh Vân tông nhân, tất cả đều là nửa người nửa ma quái vật, Đại Danh tông quý vật bản lĩnh, Thanh Vân tông ma vật sâu cạn, chúng ta một điểm cũng không biết."

"Này nửa người nửa ma quái vật, ma hóa hậu, thực lực đề thăng gấp bốn năm lần, còn có năng lực phi hành, ma vật bản thân, khẳng định cũng không phải cái gì đơn giản nhân vật."

"Nếu như Nguyên Anh kỳ, thậm chí Xuất Khiếu kỳ đều tốt thuyết, chỉ sợ. ."

Lữ Thiên nghe mọi người nghị luận, còn là nhủ, không nói được một lời.

Hồi Y đưa qua địa đồ, "Chủ nhân, chúng ta nếu như lợi dụng Tuyết Nguyệt quốc quan hệ, ẩn núp quá khứ ni."

"Ngà?" "Mấy người nhìn về phía Hồi Y.

"Chúng ta ẩn núp quá khứ, một cái đánh bắt ngờ, bằng chủ nhân mang về ba nghìn nhân, nên vấn đề không lớn."

Lữ Thiên tiếp nhận địa đồ, nhét vào trong lòng, "Được rồi, không nên thảo luận, ma cùng quý đều tàn sát người phạm, lưỡng tông chu vi, nhất định là khu không người, ba nghìn nhân ẩn núp quá khứ, lưỡng tông lại không phải người ngu, khẳng định sẽ phát hiện."

"Chủ nhân, vậy làm sao bây giờ."

"Ba nghìn nhân ẩn núp bắt quá đi, nhưng lưỡng ba người ẩn núp đi vào, khẳng định không có vấn đề, chúng ta đã Đại Danh tông, Thanh Vân tông chắc chắn sẽ không nhìn, nhưng chúng ta đã Thanh Vân tông, Đại Danh tông quý vật, đã nhất định sẽ quá khứ chia một chén súp."

"Hiện tại, ta ra lệnh lệnh, Vô Cực, Hắc Long, các người thiêu mười tên hảo thủ, cấu thành một cái nghĩ cách cứu viện tiểu tổ, dĩ Triệu Vô Cực làm chủ, những người còn lại, cùng ta cường công Thanh Vân tông, Vô Cực, thấy Đại Danh tông trợ giúp, nội bộ trống rỗng lúc, các người tụt đi vào cứu người, cứu người sau đó, đi phụ cận thành trấn, nhen gió lửa khói báo động, thấy khói báo động, chúng ta sau đó triệt, chúng ta tại về tới đây tập hợp."

"Nhen gió lửa khói báo động? Trong thành quân sĩ mặc kệ làm sao bây giờ, cường sát sao."

"Không cần, ta đã nhượng Mạc Tà đi hoàng đế nơi nào muốn ta ẩn soái, chờ ẩn soái vừa đến, lập tức hành động."

Là. . . Một tiếng hô gầm, mọi người ly khai doanh trường.

Chương 101: Đã từng truyền thuyết

Thanh Vân tông, vốn là một chỗ đất trống, bị đào một cái to lớn ao.

Trong ao hắc khí tràn ngập, cuộn cuộn rít gào, một bộ ô yên chướng khí hình dạng.

Bên cạnh ao, Tư Đồ Hạo Nhiên gương mặt vui mừng, cùng một cái thấy không rõ khuôn mặt hắc bào nam tử trò chuyện với nhau.

"Cảm tạ đại nhân xuất thủ, hôm nay này nhóm đệ tử, đã là tối hậu một nhóm."

Hắc bào nam tử gật đầu, "Năm vạn Thanh Vân tông đệ tử, đã cải tạo xong sao?"

"Ngoại trừ một ít không hề dùng ra tạp dịch đệ tử, đã hoàn toàn cải tạo."

Hắc bào nhân gật đầu, "Không sai, năm vạn Trúc Cơ kỳ trở lên đệ tử, hôm nay tất cả đều cải tạo, người Thanh Vân tông thực lực,... ít nhất ... Đã tăng lên ba cái đẳng cấp."

"Đa tạ đại nhân chỉ điểm."

Hắc bào nhân nhìn Tư Đồ Hạo Nhiên liếc mắt, "Thương thế của người nhiều sao, không bằng người đã cùng nhau bị ta cải tạo, này nhiều chỗ tốt, người đã chính mắt thấy."

Tư Đồ Hạo Nhiên khoát tay áo, "Đại nhân, ta trước thương thế vẫn chưa hoàn toàn khôi phục, chờ ta hoàn toàn khôi phục, mới dám suy nghĩ những ... này."

Hắc bào nhân cười, nhìn Tư Đồ Hạo Nhiên né tránh ánh mắt của, cũng không vạch trần.

"Người nói Lữ Thiên, hôm nay đã lên đường sao."

"Đại nhân, Lữ Thiên mang theo ba nghìn nhân mã, đã khởi hành."

"Bọn họ đúng như lời người nói, bọn chúng đều là theo Ma Phật tông trốn tới?" Hắc bào nhân có chút nghi hoặc.

"Không sai, thuộc hạ thương thế, chính là bị bọn họ ám toán sở trí, lúc đó tổng cộng có tam vạn nhân, sau lại chẳng biết thế nào, bọn họ ra đi, lại chúng ta tây nam phương, chỉ có này ba nghìn nhân."

Hắc bào nhân gật đầu, "Người đi thông tri lão quý bên kia, đã nói người hẳn muốn tìm, rất nhanh thì đến ta Thanh Vân tông, để cho bọn họ chuẩn bị sẵn sàng."

Thông tri lão quý? Tư Đồ Hạo Nhiên nhíu, "Đại nhân, bức này tin tức, tại sao muốn nói cho bọn họ biết, đại nhân không phải nói. ."

Hắc bào nhân cười, "Là có nhất kiện bảo vật rơi xuống tây nam phương, hẳn là ở nơi này những người này trong tay, nhưng bảo vật này không có thể như vậy dễ cầm như vậy, chính là ta thời kỳ toàn thịnh, cũng không dám thuyết mười phần nắm chắc lấy đi món bảo vật này, huống chi, này Lữ Thiên quang minh chính đại lại ta Thanh Vân tông trả thù, việc này phi thường kỳ hoặc, lão quý bên kia đã không phải người ngu, nhất định đã nhận được tin tức."

Tư Đồ Hạo Nhiên hiểu rõ gật đầu, "Đại nhân nói có lý, Đại Danh tông cái kia quý vật, tại Tuyết Nguyệt hoàng thành cơ sở ngầm cũng không ít, chỉ là, đại nhân, kia quý vật phi thường giao hoạt, hội cam tâm kiêu ngạo nhân lính hầu sao."

"Ha ha." Hắc bào cười to, "Ta nói cho họ biết bảo vật tin tức, dĩ nhiên là có mười phần nắm chắc, hẳn nếu như biết bảo vật tin tức, tất nhiên sẽ như lửa cháy đến nơi như nhau, dĩ tốc độ nhanh nhất chạy tới."

Tư Đồ Hạo Nhiên cau mày gật đầu, trong lòng tuy rằng nghi hoặc, nhưng hẳn thức thời không có kế tục truy vấn.

"Đại nhân, ta đây liền cáo từ, đại nhân mấy ngày nay cực khổ, sau đó, ta nhường đan phòng cấp đại nhân đưa tới nhiều tiến bổ đan dược."

"Ừ, tốt."

Nhìn Tư Đồ Hạo Nhiên đi xa bóng lưng, hắc bào nhân nở nụ cười, "Đắc ý chứ, mặc dù người biết ta không yên lòng, nhưng cường đại gấp năm lần thực lực, cũng không phải ai cũng có thể cự tuyệt."

Xa xa, Tư Đồ Hạo Nhiên nhìn lại liếc mắt, đã lộ ra một cái khuôn mặt tươi cười, "Ta đã đem toàn bộ Thanh Vân tông đều áp tiến vào, ta nhất định sẽ không thua."

. . . .

Tuyết Nguyệt quốc, biên thành.

Mấy trăm cao thấp quan viên đứng yên ở ngoài năm dặm bờ sông.

"Đại nhân, cái gì quan lai chúng ta nơi này tuần tra, đã hai canh giờ, thế nào còn không có nhìn thấy hình bóng."

"Ta cũng không biết, thành chủ kêu sở hữu quan viên ra nghênh tiếp, cũng không biết là người nào có mặt mũi lớn như vậy."

"Này vào đông rét đậm, chân của ta đều nhanh không có tri giác."

"Nhịn một chút chứ, cũng không biết thành chủ trừu cái gì phong."

"Lần trước bệ hạ đến chúng ta nơi này thị sát, thành chủ cũng chỉ là nghênh ra biên thành, nhưng bây giờ lại. . ."

"Chúng ta Tuyết Nguyệt quốc cũng không có thái thượng hoàng a, không biết là thành chủ cha ruột tôi, thành chủ sĩ diện, mới để cho chúng ta đi tới nơi này nghênh tiếp chứ."

"Không được hồ ngôn loạn ngữ, dám nói thành chủ nói bậy, muốn chết phải không. ."

Các nghị luận âm ỉ, không ít nhân sinh ra oán giận, tại đại tuyết địa lý đứng hai canh giờ, rất nhiều quan văn đều đã đỡ không nổi.

Nhưng cảm đầu thành chủ, lúc này nhưng không có hiện ra một điểm uể oải, trái lại tinh thần phấn chấn nhìn đối diện hà đạo.

Ma La Hà bờ bên kia, tiếng ầm ầm dần dần vang lên, một đội thiết kỵ, xuất hiện ở các phạm vi nhìn lý.

"Nga? Đây là người phương nào, dám ở quân sự trọng trấn phóng ngựa cuồng cuộn."

"Chỉ là một thành viên võ tướng, thành chủ bảo chúng ta lao sư động chúng, cư nhiên chỉ vì chờ một thành viên võ tướng."

"Các người xem, bọn họ đánh ra đại kỳ, ta thế nào cảm giác như thế nhìn quen mắt a, hình như đã gặp qua ở nơi nào."

Quan viên thảo luận lúc, thiết kỵ đã xông qua cầu nổi, dừng ở thành chủ bên cạnh.

"Trầm Lăng?"

"Trầm Lăng tham kiến Lữ nguyên soái, tham kiến Mạc tiên sư."

Lữ Thiên nhóm sớm liền thấy những quan viên này, Triệu Vô Cực cười thúc mã tiến lên, "Đường chủ, vị này tướng quân cùng người có giao tình?"

Lữ Thiên cười, "Vô Cực, hần cũng không chỉ cùng ta có giao tình, người cũng biết phía trước là nơi nào."

"Phía trước? Phía trước nhanh đến Bắc Xuyên chứ."

"Không sai, qua biên thành, lại đi mười mấy dặm sơn đạo, liền đến Bắc Xuyên."

"Nơi này là biên thành. . " Triệu Vô Cực kinh ngạc, nghĩ tới hai năm trước quốc chiến, trong lòng cảm khái hàng vạn hàng nghìn.

"Lữ nguyên soái, vị này chính là. . Vị này chính là. . " Trầm Lăng nghe được hai người đối thoại, sắc mặt đại biến, cứng họng chỉ vào Triệu Vô Cực.

Lữ Thiên nở nụ cười, "Trầm tướng quân, hần chính là đã từng Bắc Xuyên Quân Vương, Triệu Vô Cực."

Trầm Lăng mấy người đối thoại, phía sau quan viên nghe không được, nhưng Lữ Thiên đại cười nói ra Triệu Vô Cực danh hào, đám người kia có thể nghe xong cái nhất thanh nhị sở.

A. . Triệu Vô Cực. .

Võ tướng hoàn hảo, một đám quan văn, thiếu chút nữa theo lập tức ngã xuống, Triệu Vô Cực, Bắc Xuyên Quân Vương, đánh một trận cái hồ sát Tuyết quốc tám mươi vạn đại quân, người nào không biết danh hiệu của hần. . . Trong lúc nhất thời, biên thành quan viên đại loạn.

"Triệu Vô Cực, hần tại sao sẽ ở ta Tuyết quốc cảnh nội."

"Xong, Bắc Xuyên Quân Vương tới. Triệu Vô Cực lại nữa rồi."

Trầm Lăng cũng là cả kinh, nhưng thấy tràn đầy nụ cười Lữ Thiên, trong lòng cũng an định lại. Trên mặt có nhiều nóng bỏng, liếc nhìn thân văn võ quan viên.

"Vô liêm sỉ, các ngươi cái dạng này, còn thể thống gì, Triệu nguyên soái liền đem các ngươi sợ đến như vậy, các ngươi phải biết rằng người trước mắt là ai, còn không hách xuất nước tiểu lại."

A. . Các chỉ là đột nhiên bị kinh hách đến, bị thành chủ này nhất mạ, cũng đều tỉnh táo lại, hai nước quốc chiến, đã sớm kết thúc, bọn họ theo Tuyết Nguyệt hoàng thành lại, khẳng định cũng không phải lại chiến tranh.

Một đám quan viên dừng lại hoảng loạn, thậm chí có vài cái chạy đi bỏ chạy, lúc này càng hận tìm không được một cái lỗ để chui vào.

"Lữ nguyên soái, chê cười, trở lại ta nhất định hảo hảo giáo dục bọn họ."

Lữ Thiên cười, "Vô Cực, nghĩ không ra ngươi danh hào như thế vang dội."

"Ha ha." Triệu Vô Cực lần này không có phản bác, trái lại hảo mại nở nụ cười, phảng phất về tới quá khứ như nhau.

Trầm Lăng sắc mặt có chút khó coi, xoay người mặt hướng văn võ bách quan, "Các ngươi đám phế vật này, các ngươi nhượng bản tướng quân, tại Lữ Thiên nguyên soái trước mặt, đã đánh mất bao nhiêu mặt, trở lại, bản tướng quân nhất định phải thật tốt nghiêm chỉnh một cái hạ quân pháp."

"Lữ Thiên nguyên soái? Chúng ta Tuyết quốc nguyên soái, điều không phải Mạc Thanh Mạc nguyên soái sao, lúc nào nhiều hơn cái Lữ nguyên soái."

"Đúng vậy, chúng ta Tuyết quốc có Mạc nguyên soái, chúng ta còn hoảng loạn cái gì, có Mạc nguyên soái tại, hửn Triệu Vô Cực nào dám lỗ mãng."

Các quan văn thờ phào một cái, rốt cuộc mình bạch thành chủ vì sao ra khỏi thành nghênh tiếp, hay là thành chủ phi thường sùng bái này Bắc Xuyên Quân Vương .

Nhưng võ tướng môn lại bất đồng, Lữ Thiên danh hào, tại các trong hàng tướng lĩnh cũng không phải bí mật, thậm chí còn có rất nhiều tướng quân, đã từng cùng Lữ Thiên viễn chinh quá Ngọc Môn quan, nhưng dĩ thân phận của bọn họ, chỉ có thể sau lưng Lữ Thiên ngước nhìn, không có mấy người gặp qua Lữ Thiên chân chân diện mạo.

"Hửn là Lữ nguyên soái, đã từng ta chỉ thấy qua bóng lưng, nghĩ không ra Lữ nguyên soái còn trẻ như vậy."

"Lữ nguyên soái, Lữ Thiên. . Bắc Phủ quân người sáng lập."

"Ta rốt cuộc biết này cò vì sao nhìn quen mắt. Bạch đề ngân tự. Bạch đề ngân tự. ."

Chúng võ tướng chỉ là sùng sốt, chinh tề hạ mã quý mọp xuống đất, "Khẩu kiến Lữ nguyên soái, khẩu kiến Lữ nguyên soái, khẩu kiến Lữ nguyên soái."

Son hô hải khiếu giống nhau, võ tướng môn tâm duyệt thành phục quý mọp xuống đất, bọn họ rốt cuộc mình bạch, thành chủ vì sao cam nguyện ở chỗ này chờ hậu hai canh giờ, nguyên lai thành chủ chờ, dĩ nhiên là Lữ Thiên. .

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 102: Mạc Tà bạo nộ

Bắc Xuyên cảnh nội, ba nghìn thiết kỵ phóng ngựa cuồn cuộn giữ.

"Vô Cực, đây là ta soái lệnh, Bắc Xuyên cảnh nội, ngươi so với ta thực, nhiệm vụ hoàn thành, ngươi gần đây tìm một thành trấn, nhen gió lửa khói báo động cho chúng ta biết, cũng không có vấn đề chứ."

Nhìn thấy Lữ Thiên tại biên thành uy vọng, một cỗ không rõ hào khí, tại Triệu Vô Cực trong lòng dâng lên, hửn là đã từng Bắc Xuyên Quân Vương, nếu như điểm cái gió lửa khói báo động, còn cần Lữ Thiên soái lệnh nói, vậy hửn này mấy thập niên nguyên soái, lần vào cũng liền thái thâm điểm

"Đường chủ, tại Bắc Xuyên cảnh nội, Triệu mỗ danh hào, vẫn là vô cùng hữu dụng, đường chủ yên tâm đó là."

Tuy rằng nói như vậy, nhưng xuất phát từ cẩn thận, Triệu Vô Cực vẫn là đem soái lệnh thu vào.

"Chúng ta đây mỗi người đi một ngã, vạn sự cẩn thận." Lữ Thiên nói, nhìn về phía Hắc Long mấy người, "Các ngươi này một đội người, dĩ Triệu Vô Cực dẫn đầu, nếu có vấn đề, hiện tại nói ra, ta lập tức thay đổi người, nhất là Hắc Long, ngươi và Triệu Vô Cực đều là bộ trưởng, cho nên ta cho ngươi theo

hắn, là bởi vì ngươi kiến thức uyên bác, ta hy vọng ngươi không nên có ý kiến gì."

Hắc Long cười, "Chủ nhân yên tâm, trên chiến trường, chỉ cần Triệu bộ trưởng một câu nói, ta Hắc Long, tuyệt đối là người thứ nhất thi hành mệnh lệnh."

Lữ Thiên gật đầu, "Hào, nếu như nhiệm vụ lần này thuận lợi hoàn thành, trở lại ta bố trí lại một cái Dưỡng Thần trận, cung cấp đại gia tu luyện, theo Lữ mỗ, hay là nguy hiểm trọng trọng, ta bất năng bảo chứng sinh mạng của các ngươi an toàn, nhưng Lữ mỗ có thể bảo đảm, các ngươi lấy được lợi ích, nhất định cũng là lớn nhất."

"Thề sống chết hoàn thành chủ nhân nhờ vả."

Triệu Vô Cực phía sau, mười người nhất tề thi lễ một cái.

"Đi thôi."

"Nghĩ cách cứu viện tiểu tổ, thay đổi quần áo, hạ mã, theo ta đi."

"Là."

....

Nhìn theo Triệu Vô Cực đoàn người rời đi, Lữ Thiên thờ phào nhẹ nhõm.

"Đường chủ, chúng ta lúc nào hành động." Bên cạnh, Mạc Tà chiến ý ngẩng cao vắn đạo.

Lữ Thiên nhìn đồng hồ, "Nơi này cự ly Thanh Vân tông bất túc trăm dặm, Mạc Tà, ta giao cho ngươi một cái nhiệm vụ, tại phụ cận, tìm một chỗ cấu tạo và tính chất của đất đai xốp nơi, tốt nhất là cùng loại rừng rậm, thâm sơn, những ... này bí mật tính chỗ tốt vô cùng, sau đó, lao lao nhớ kỹ nơi đó phương vị."

"Không thành vấn đề, Thanh Y quân, theo ta đi."

"Đừng nóng vội."

Mạc Tà vừa muốn dẫn người rời đi, bị Lữ Thiên thân thủ ngăn cản, "Thanh Y quân bất năng động, ngươi mang lưỡng ba cái tùy tùng đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chức vụ hảo, này ba nghìn quân, ta có an bài khác."

Mạc Tà sừng sốt, gật đầu, chỉ dẫn theo vài cái thân vệ rời đi.

"Hong Y."

"Tại."

"Này ba nghìn nhân, ngươi mang cho ta đến trước mặt thành trấn lý, có thể có đa phong cảnh, ngươi tự làm ra đa phong cảnh hình dạng, nhiệm vụ của ngươi, chính là nhượng Thanh Vân tông biết chúng ta tới rồi, cái này không thành vấn đề chứ."

"Cái này dễ thôi, khua chiêng gõ trống phóng pháo."

"Ừ, đi thôi."

Hong Y quay đầu ngựa lại, vừa muốn đi, lại thấy Lữ Thiên không hề động làm, "Chủ nhân, ngươi không đi sao."

"Ta." Lữ Thiên sừng sốt, "Ta muốn bố trí ở chỗ này một cái hạ đường lui, chúng ta chuyển này nhiệm vụ chỉ là cứu người, ta cũng không định dùng này ba nghìn nhân, cùng lưỡng đại tông môn liều mạng."

"Hào, chủ nhân, chúng ta đây đến trước mặt trong thành chờ ngươi, Lữ gia quân, theo ta đi."

"Giá."

...

Nhìn đại đội nhân mã ly khai, Lữ Thiên đã công việc lu bù lên, móc ra đại lượng linh thạch, bắt đầu ở trên đường bỏ nổi lên trận pháp.

Linh thạch bày binh bố trận, tuy rằng không giống tu sĩ bày binh bố trận như vậy kéo dài, nhưng thắng tại đột nhiên, chỉ cần bày binh bố trận người cấu động linh thạch, trận pháp có thể khởi động, thậm chí chờ địch nhân đi vào trận pháp lại khởi động, có thể đem địch nhân trực tiếp vây ở trong trận.

Lúc này đối phó Thanh Vân tông, quả thực đã không phải lúc, không nói Tư Đồ Hạo Nhiên cùng Thanh Vân tông vài cái Xuất Khiếu kỳ tu sĩ, chính là ma tu, ai cũng không biết sâu cạn, tùy tiện động thủ, điều không phải trí giả gây nên, dĩ Lữ Thiên dự đoán,... ít nhất ... Cũng muốn đợi được tam vạn phạm nhân toàn bộ về đơn vị, mới có thể đứng Thanh Vân tông có điều hành động.

. . .

Suốt cả đêm, Lữ Thiên mới hoàn thành trận pháp, chạy tới trước mặt thành trấn lúc, sắc trời đã sáng rồi.

Rất thông thường một cái thành trấn, có lẽ là tại Bắc Xuyên cảnh nội duyên cớ, thành tường chỉ có năm thước lai cao, thành thượng thủ vệ rất lười nhác, chỉ ít Lữ Thiên từ xa nhìn lại, còn không nhìn thấy một cái thủ thành đích sĩ binh.

Thiên Quyền đảo rất lạnh, hơn nữa bây giờ là vào đông rét đậm, sinh sống ở nơi này nguyên trụ dân, đại thể cũng là đại môn không ra, cổng trong không mại.

'Bắc Xuyên nhân còn rất lười, thiên đô sáng, bọn họ còn vui ở trong chốn nì.'

Lữ Thiên cười, triều thành trấn đi đến.

Đột nhiên, rất nhiều trưởng bối, ánh vào Lữ Thiên mi mắt.

"Đây là, ta Lữ gia quân quân trưởng, Hồng Y không có chấp hành mệnh lệnh của ta, hấn vì sao không vào thành. . ."

Lữ Thiên sững sốt, những ... này trưởng bối, đúng là hấn Lữ gia quân quân trưởng.

Xa xa, vài cái ẩn dấu ở trong góc lỉnh gác, đã phát hiện Lữ Thiên, theo các nơi kín đáo đứng lên, làm một cái mới vừa học được không lâu sau chào theo nghi thức quân đội.

"Người. Trương Mãnh, các người vì sao không có vào thành, rốt cuộc chuyện gì xảy ra." Lữ Thiên nghi hoặc, bởi vì Hồng Y an bài trạm gác ngầm, dĩ nhiên bị bình thường nhiều gấp ba, Hồng Y điều không phải lỗ mắng làm ra về người, hấn làm như vậy, nhất định là đã xảy ra chuyện gì.

"Chủ nhân, chúng ta ngày hôm qua vốn có tưởng tiến thành, nhưng phát hiện, trong thành này không có một bóng người, tại thêm thượng thiên sắc đã tối, nghĩ đến ma tu cùng quý tu thủ đoạn, Hồng Y bộ trưởng mới để cho chúng ta tại ngoại thành xây dựng cơ sở tạm thời. ."

Cái gì. . Thành trống không?

"Một tòa đại thành, làm sao sẽ thành trống không thành, Hồng Y nì."

"Mạc Tà bộ trưởng thống lĩnh thân vệ, tại thành nam phát hiện tình huống, Hồng Y bộ trưởng dẫn người đi xử lý, chúng ta ở tại chỗ này, nhất là chờ chủ nhân, hai là nhìn đồ quân nhu lương thảo."

"Thành nam, chuyện khi nào?"

"Một canh giờ trước đây, Mạc Tà bộ trưởng trở về, Hồng Y bộ trưởng tự dẫn người cùng hấn đi."

Mạc Tà phát hiện, dĩ Mạc Tà tính cách, trừ phi chuyện gì xảy ra người người oán trách, hoặc là chân chính làm tức giận chuyện của hấn, hấn mới có thể dừng cảm đứng ra, thấy trước mặt thành trống không, hơn nữa quý tu ma tu tác loạn, Lữ Thiên tựa hồ nghĩ tới một cái đáng sợ khả năng. . . Lẽ nào nhất thành nhân, đều bị ma tu ăn? . . .

"Các người kể tục chờ, ta đi thành nam nhìn."

"Là."

. . .

Vô danh thành nhỏ, thành nam rừng rậm.

Mấy trăm người bị trói tại thụ thượng, giãy dụa tức giận mắng, ngầm, là mấy trăm đũng máu đầm dề cốt sị. Những người này phía sau, là một cái phương viên trăm mét hồ to. Từng đợt tanh tưởi, theo trong hồ lớn hướng khắp nơi phiêu tán.

Mạc Tà đứng ở mấy trăm người trước người, trong tay trường tiên không ngừng huy vũ, quật giữ cột vào thụ thượng bán ma nhân. Một bên trù, một bên hung tợn mắng.

"Các người dám này súc sinh, ăn thịt người tủy não, liên lão nhân và hài tử cũng không buông tha. Ta đánh chết các người. Ba ba. ."

Lữ gia trong quân, cũng không có thiếu nhân tình tự kích động, đã ở ngược đánh bán ma nhân.

Nhưng bị quật bán ma nhân, thì là bị lộng rút cánh, bọn họ cũng không phải người, bị không ngừng ngược đả, trái lại còn nở nụ cười.

"Lai a. . Đánh chết lão tử a. . Bị dám thực vật quật, đây cũng là một loại hưởng thụ."

"Ha ha, đừng làm cho chúng ta chạy đi, không phải ta nhất định phải ném thử các người tủy não tư vị."

"Thường, ta cho người thường, ta ngày hôm nay muốn sống sống đánh chết các người. ." Mạc Tà bạo nộ.

Hồng Y ở sau lưng mọi người, không có ngăn cản, cũng không có tiến lên, chỉ là lạnh lùng nhìn.

Lữ Thiên lúc tới, thấy chính là một màn này, Mạc Tà nói, hắn cũng nghe đến rồi, ma mắc quỷ mắc, một ngày nháo đứng lên, tao ương nhất định là bách tính, Lữ Thiên khi trở về, nơi này còn là thật tốt, hắn chưa từng nghĩ tới, ngăn ngừa vài ngày lý, những ... này tà vật, thì đã tai họa đến rồi phương viên trăm dặm. .

Lữ Thiên trầm mặc đi tới bờ hồ, từng cổ một thi thể không đầu, lung tung lấp đầy này sâu không thấy đáy hồ to. .

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 103: Lữ Thiên chạy tới

Tháng chạp mừng sáu.

Tại Thiên Vũ đại lục khắp nơi hoan ca truyện cười, đều ở đây là vui mừng độ tân niên làm chuẩn bị lúc.

Bắc Xuyên cảnh nội, một tòa vô danh thành nhỏ trung, lại xảy ra thảm tuyệt nhân hoàn một màn. Tàn sát hàng loạt dân trong thành, đây mới thật sự là tàn sát hàng loạt dân trong thành, toàn thành trên dưới, không còn có một cái người sống, cả tòa thành bách tính, đều bị ma vật ăn đầu.

Phàm nhân chiến tranh là thiết huyết, tàn sát hàng loạt dân trong thành sự kiện, tuy rằng cũng là nhìn mãi quen mắt, nhưng lão nhân và hải tử, binh sĩ cũng không tiết đi tàn sát. Tà vật cùng phàm nhân tranh đấu, là tàn khốc, đây là vượt qua tầng thứ chiến tranh, cùng với nói là chiến tranh, còn không bằng nói là tàn sát tới trực tiếp, mỗi khi xuất hiện, đều đã tạo thành cân nhắc thành, thậm chí cân nhắc quốc khu không người, lên tới đi lại rồi lão nhân, xuống đến bị bỏ tập nói hải đồng, không ai có thể tại ma hoạn, quỷ hoạn trung còn sống.

Loại chuyện này, chỉ cần bị tu sĩ phát hiện, không ai hội khoanh tay đứng nhìn, bởi vì đây cũng không phải là thông thường chiến tranh, mà là vài cái chủng tộc trong lúc đó chém giết, là nhân tộc cùng ma tộc, quỷ tộc trong lúc đó đấu.

"Mạc Tà, linh hồn của người bị thương vẫn chưa có hoàn toàn khôi phục, không nên vô cùng nổi giận, đem bọn họ đều xử tử chứ."

Lữ Thiên đứng ở bờ hồ, sắc mặt khó coi nói rằng.

"Đường chủ, bọn họ. . ."

Lữ Thiên xua tay, "Ta biết, nhưng người chó quên mục đích của chúng ta, dĩ thực lực của chúng ta bây giờ, chỉ có thể làm một ít đủ khả năng chuyện."

Hồng Y đứng ở phía sau, "Lữ gia quân nghe lệnh, tại đây nhiều ma vật trên người tát lên dầu hỏa, đem bọn họ đều chết cháy."

"Là. ."

Một đám Lữ gia quân móc ra dầu hỏa, văng ma vật trên người rơi vài quả khứ.

"Hỏa, ta thích hỏa, hỏa khảo nhân đầu, bóng loáng bốn phía, ăn càng hương."

"Ta thích khảo tiêu một chút, ăn mềm yếu hương giòn."

"Ta thích nộn. ."

"Đến đây đi, chết cháy ta đi, nhưng ta trở về Ma Chủ đại nhân ôm ấp. ."

Một đám ma vật không có sợ, tựa hồ còn hưng phấn, bọn họ nói, nhưng Lữ Thiên nhóm càng thêm nhú.

"Chúng ta khi trở về, gặp phải Vương trường lão, hắn cũng bị ma hóa, cùng đám người kia so với, tại sao phải có lớn như vậy khác nhau." Lữ Thiên nhú.

Hồng Y suy nghĩ một chút, "Chủ nhân, có lẽ là bọn họ bị ma hóa lúc, tu vi bất đồng, tu vi cao, có thể bảo lưu rất nhiều nhân loại tư tưởng, tu vi yếu, mới có thể biến thành bộ dáng bây giờ."

"Thay đổi ăn thịt người đầu?"

"Không, ăn thịt người đầu là loại này ma bản tính của con người, phải không phân tu vi, ta nói chính là bọn hắc tinh thần, Vương trưởng lão bị chúng ta vây quanh lúc, còn có thể đùa giỡn quý kẻ cầu xin tha thứ, nhưng đám người kia, tựa hồ người điên, ngoại trừ kiêu ngạo, chính là để cho la hét ăn thịt người đầu, tuyệt không sợ chết."

"Rốt cuộc là cái gì ma vật, có thể ma hóa xuất dữ dội như vậy ngược ma hóa nhân." Lữ Thiên nhủ nói rằng. .

....

Mấy trăm đoàn hóa cầu, tại trong rừng rậm mọc lên, hóa hoạn, tại mùa đông tuyết lâm lý, cũng sẽ không tạo thành cái gì nghiêm trọng nguy hại, Lữ Thiên cũng không có đi để ý tới đám người kia, bất quá trước mắt cái này thì động, lại bị Lữ Thiên nhớ kỹ, đoàn người, lần thứ hai khởi hành.

Không bao lâu, 'Thanh Vân tông' ba cái đại tự, đã ánh vào mọi người mi mắt.

Thanh Vân tông tiền, tiếp cận tam vạn ma hóa nhân ngồi trên chiếu, làm thành đám không lớn không nhỏ vòng tròn, đang ở cả tiếng nói chuyện với nhau, lớn tiếng toé toét, không trung, còn có sắp tới hai vạn ma nhân giương cánh phi hành, thỉnh thoảng xoay quanh, thỉnh thoảng đi vào tông môn hộ sơn đại trận, mà từ bên trong bay ra ngoài ma vật, từng đều đã hưng phấn gầm rú một trận.

"Đường chủ, bọn họ quả nhiên sớm có chuẩn bị."

Mọi người thấy Thanh Vân tông lúc, quần ma loạn vũ trắng cảnh, cũng bị mọi người thấy cái rõ ràng.

"Không nên khinh thường, những thứ này đều là Thanh Vân tông ma vật, Đại Danh tông quý vật, còn không có hiện thân."

Đại Danh tông, được rồi, bọn họ lần này tới, chủ yếu là muốn dẫn Đại Danh tông quý vật lại. .

...

Thanh Vân tông, Thanh Vân điện thượng.

Hắc bào nhân ngồi ở đại điện ở giữa, vẻ mặt nụ cười nhìn đại điện góc tây nam, đại điện góc tây nam lý, một cái cả người bao phủ tại bạch bào trung nhân ảnh, đã ở nghỉ ngơi theo dõi hẳn.

"Thế nào, lão quý, tình báo của ta không sai chứ, Lữ Thiên, đã tới, này nồng nặc khí tức, ta từ nơi này là có thể nghe thấy được."

Trong góc, bóng trắng âm trầm trầm cười, phát ra, dĩ nhiên là khiếp sợ nhân tiếng khóc.

"Bằng Ma, loại sự tình này, ngươi hội tốt bụng như vậy nói cho ta biết? Nói đi, ngươi lại có mục đích gì."

"Ha ha." Hắc bào nhân cười, "Sảng khoái, lão quý, hôm nay Thiên Quyền đảo thượng phát sinh sự tình, ta ngươi đều rất rõ ràng, xem như phi cầm bộ tộc Vương Giả, ta nghĩ muốn, đương nhiên là đảo bắc cất giấu thất thái thần quang."

"Hừ, chỉ biết ngươi lại có ý đồ với thất thái thần quang, trước đây ngươi hỏi ta muốn quý bảo phương pháp luyện chế, ta cũng đã đoán được."

Bằng Ma trên mặt tràn đầy tiếu ý, "Thì là ngươi biết ta muốn lợi dụng ngươi, hiện tại, điều không phải đã tùy ta đi tới nơi này sao, chúng ta, chung quy vẫn là người cùng một đường"

Bóng trắng khinh thường hừ một tiếng. "Ta và ngươi không có thể như vậy người cùng một đường, ta đã cho tới bây giờ không có đã quá thất thái thần quang chủ ý."

"Ta đây đương nhiên biết, mục đích của chúng ta bất đồng, nhưng chúng ta đạt được mục đích phương thức, là giống nhau, không phải hôm nay, ta cũng sẽ không đem Lữ Thiên tin tức để lộ cho ngươi."

Bóng trắng không nhịn được khoát tay áo, "Được rồi, không chỉ nói những ... này không có ý nghĩa bảo, ta dám kia thủ hạ, cũng không phải ăn cơm khô. Ngươi ngày hôm nay gọi lại, còn có chuyện gì."

Hắc bào nhân không ngoài dự liệu gật đầu, "Ta cũng thích cùng người sảng khoái hợp tác, ngày hôm nay gọi ngươi tới, chính là cho ngươi đối phó Lữ Thiên, ta một người làm, là đã từng Ma Phật tông chủ, trong trí nhớ của hẳn, này Lữ Thiên, cùng Ác đồng tử, từng có rất nhiều tiếp xúc."

"Hảo, Bằng Ma, ta trình ngươi chuyện này, tương lai ngươi thủ thất thái thần quang, ta đã nhất định sẽ toàn lực trợ ngươi."

Bạch bào nhân vừa muốn rời đi, lại bị hắc bào nhân thân thủ ngăn cản, "Chậm đã, lão quý, ta là người như thế nào, ngươi biết, ngươi là nhất cái thứ gì, ta đã rõ ràng, miêng hứa hẹn, tại chúng ta nơi này, liên thí đều so ra kém, tại chúng ta linh hồn thế ước càng thêm thượng này, ta mới có thể bả Lữ Thiên tặng cho ngươi, không phải, thì là ta đáp ứng, ta tông ngoại năm vạn người hầu cũng không đáp ứng."

"Hảo, cái này cộng thêm"

Lão quỷ đáp ứng dị thường sáng khoái, nhượng Bằng Ma trong lòng, nổi lên nhất ti nghi ngờ, nhưng có linh hồn thế ước làm bảo, cũng không sợ lão quỷ này đùa giỡn cái gì thủ đoạn.

Ngay hai người kết thành linh hồn thế ước lúc, ngoài điện đi tới một nhân, chính thị Thanh Vân tông tông chủ, Tư Đồ Hạo Nhiên.

"Nhị vị đại nhân, Lữ Thiên đã đi tới tông ngoại, lại bày ra cái kia kim quang lóng lánh trận pháp, chúng ta lúc nào động thủ, chậm thì sinh biến a."

Lão quỷ nhìn một chút Ma Bằng (Bằng Ma), "Hắn là nhân loại?"

Ma Bằng gật đầu cười, không có nhiều lời.

Lão quỷ tò mò nhìn hai mắt Tư Đồ Hạo Nhiên, một trận hư huyền, tiêu thất ở tại trong đại điện.

"Đại nhân, chúng ta lúc nào động thủ." Tư Đồ Hạo Nhiên nhìn về phía vị trí đầu não Ma Bằng.

Ma Bằng khoát tay áo, "Hạo Nhiên, việc này không cần ngươi quan tâm, Lữ Thiên, tự nhiên có lão quỷ giúp chúng ta liệu lý."

"Vậy thật tốt quá." Tư Đồ Hạo Nhiên giả bộ hưng phấn cười cười.

Ma Bằng đã nở nụ cười, hai người các hoài kế hoạch nham hiểm cười lớn.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 104: Đại bằng yêu

Thanh Vân tông ngoại.

Ma hóa nhân tò mò nhìn cách đó không xa đại trận.

"Là Lữ Thiên, hẳn thực sự tới."

"Đây chính là hắn có thể dương danh Vạn Long Thực Thiên trận sao."

"Tại Ma Phật tông cái hồ giết tám vạn tu sĩ, liên tông chủ, đều bị ép trọng thương mà chạy, quả nhiên danh bất hư truyền."

"Chúng ta có muốn hay không cho hắn điểm nhan sắc nhìn, từ ma hóa sau đó, ta còn không có toàn lực làm quá."

"Ta cũng vậy, thì là gặp phải cùng giai tu sĩ, dụng không ra một nửa thực lực, liền đem bọn họ giải quyết. . ."

. . . Ma hóa nhân được được dục thí, nhìn về phía cách đó không xa đại trận, cũng không thiếu ma hóa nhân bay lên trời, triều đại trận bay đi.

Trong trận, Lữ Thiên thân vài cái linh liên lạc, rất nhanh chỉ huy mọi người biến trận."Đường chủ, có rất nhiều ma hóa nhân tới rồi."

"Ừ, " Lữ Thiên gật đầu.

"Trong tay bọn họ cầm là vật gì."

"Là bầu rượu, một ... khác cái thú lý cầm cái gì. Là đầu người sao? . ."

Lữ gia quân hoảng loạn lên, nhân ăn thịt người, lại còn uống rượu trợ hứng, loại sự tình này cho dù ai thấy, cũng sẽ bình tĩnh không đứng dậy.

"Nguyên lai, bọn họ là tại cử hành tiệc tối, cử hành ăn đầu người tiệc tối. ."

. . .

Ngoài trận, ma hóa nhân rất nhanh bay đến Lữ gia quân thượng, nhìn ngoài trận kim quang tấp tểch lấy làm kỳ.

"Lữ Thiên, nghe nói ngươi gần nhất lẫn vào không sai a, đi ra, nhượng các đại gia nhìn một cái."

"Ngươi là cái kia, đã từng nhiều lần tới ta Thanh Vân tông đến thăm đáp lễ Lữ Thiên sao, lúc ấy, ngươi một ngum một cái đạo gia cùng sau lưng ta, hiện tại nhìn thấy đạo gia, còn không ra hành lễ thỉnh an."

"Lữ Thiên, ngươi bả Ma Phật tông diệt tông, ngày hôm nay lại chạy đến tìm ta Thanh Vân tông xui, ngươi cho là Thiên Quyền đảo thượng, không ai trị được ngươi sao."

Ma hóa nhân phách lối hô to.

"Ha ha." Một trận cười to, ngoài trận kim quang, trống rỗng huyền hóa ra một cái mùi trượng cao hư ảnh, hiển hóa chính thị Lữ Thiên hình dạng

"Một đám ma vật, còn dám nói xằng đạo gia, các ngươi tu chính là ma đạo, mà Lữ mỗ, tu chính là thành tiên thành thần chi đạo, vì đạo bất đồng, bất tương mưu, các ngươi nơi nào xứng làm Lữ mỗ tiền bối."

"Thật đúng là ngươi, ngươi cái miệng còn hôi sữa tiểu nhi, dám chạy tới Thanh Vân tông nháo sự, là ai cho ngươi mượn lá gan."

"Ha ha. Thực sự là trước đây cái kia phế vật."

Hư ảnh thần tình bất biến, "Không sai, chính thị Lữ mỗ, hôm nay tới tìm ngươi Thanh Vân tông phiền phức, cũng là bởi vì các ngươi đa biết không nghĩa, ngươi xem một chút trong tay các ngươi cầm, là đầu người, ăn sống đầu người? Các ngươi hiện tại, đã bắt năng toán làm là nhân loại."

"Có phải là người hay không thì thế nào, ngươi tu tiên, tu chính là thiên đạo, ta tu ma, tu đồng dạng là thiên đạo, ngươi dám coi thường ma tu?"

"Ha ha. ." Hư ảnh một trận cười to, "Không nên hủy nhục ma tu hai chữ, ma tu, chung quy vẫn là nhân loại, các ngươi hiện tại, chính là không nhân không ma quái vật, còn dám nói xằng mình là ma tu?"

"Lữ Thiên tiểu nhi, ngươi muốn chết."

"Hừ. . Có đúng hay không muốn chết, ngươi thử một chút thì biết, khỏi trận. ."

Ông. . .

Trận pháp kim quang một trận rung động, một đạo to lớn hình rồng hư ảnh, triều ngoài trận tụ tập ma hóa nhân oanh khứ.

"Hảo, thật lâu không có thống khoái đại chiến một trận."

"Lữ Thiên, ngươi như thế biết ăn nói, ngươi tuy não, nhất định so với ta trong tay cái này rất tốt ăn."

"Ta nghe nói Thánh Nhân lòng có thất khiếu, ngươi là thất quốc đại nho, một hồi đào ra lòng của ngươi lai, cũng cho ta nhìn thất khiếu là dạng gì từ."

Ma hóa nhân cười to phách lối, thấy Lữ Thiên công kích, hơn phân nửa ma hóa nhân không né không tránh, dĩ nhiên hung hãn triều kim quang đụng vào.

Nhìn ma hóa nhân kiêu ngạo, trong trận Lữ Thiên đã nở nụ cười, đám này ma hóa nhân, thực lực là bí tu sĩ bình thường cường xuất vài lần, nhưng thông minh này. Thực sự là không dám khen tặng, nếu đã biết Ma Phật tông sự tình, còn dám cứng như thế bỉnh cứng rắn xông thẳng mình trận pháp, trước đây Tư Đồ Hạo Nhiên, cũng không có bọn họ như thế can rở a. . .

Ông. . .

Mấy trăm ma hóa nhân đánh lên kim quang, không có trong tưởng tượng kịch liệt bạo tạc, thậm chí ngay cả một điểm ngăn trở tác dụng cũng không có, mấy trăm ma hóa nhân dường như hoá khí như nhau, kim quang qua đi, bọn họ đã tiêu tán ở tại trong thiên địa.

"Thật là khủng khiếp đại trận, mấy trăm Kim Đan kỳ ma hóa nhân, cứ như vậy không có."

"Mau bỏ đi, chúng ta căn bản không là đối thủ. ."

"Chạy mau a, kim quang lại nữa rồi. ."

Còn dư lại ma hóa nhân rốt cục nhận rõ sự thực, vong mệnh bỏ chạy, nhưng phía sau đôi mạng kim quang, một đạo một đạo, tựa hồ không có chừng mực như nhau.

"Bất hảo, các sư huynh khinh thường, khoái khởi động lão tổ truyền xuống tới trận pháp, tiếp ứng sư huynh bọn họ trở về."

Thanh Vân tông tiên, ma hóa nhân một trận đại loạn, hợp thành một cái hắc khí tràn ngập trận pháp, triều Lữ Thiên kim sắc long ảnh oanh khứ.

"Nga? Đám này súc sinh, lại còn hội cấu thành ma trận, nhất định là Thanh Vân tông ma vật dạy cho bọn họ." Trong trận, Mạc Tà hay là đang thủ hộ sống nhân vị trí.

Lữ Thiên cười, "Ma trận, tuy rằng quý dị, nhưng không nhất định là ta Vạn Long Thực Thiên trận đối thủ."

"Đường chủ, đám này súc sinh có thể có năm vạn nhân nhiều, chỉ là chân khí, chính là của chúng ta thập bội đã ngoài."

"Người xem rồi là được." Lữ Thiên cười nói.

Ừng ừng. . .

Một đạo kịch liệt tiếng va chạm, Vạn Long Thực Thiên trận kim quang cùng ma trận hắc khí đánh lên hậu, chỉ là nhỏ nhẹ chiến run một cái, mà hắc khí, lại toàn bộ nổ lên, kim quang liên tục, lần thứ hai triều những ... này ma vật chém tới.

"A? Không là đối thủ? Lữ Thiên trận pháp thế nào mạnh như vậy."

"Phá hủy, thì là chúng ta nhiều người, đã căn bản đỡ không được Lữ Thiên, nhanh đi bắt báo tông chủ, bắt báo lão tổ."

Nhìn rất nhiều ma hóa nhân bị chém thành hư vô, ma hóa nhân bốn trận đại loạn, vài cái tu vi tốt, triều Thanh Vân tông sơn môn chui vào.

. . .

"Đường chủ, đáng đánh. . . Đây Thanh Vân tông ma vật, cũng không có cái gì kỳ, nói không chừng, chúng ta chân có thể giết chết hán nì."

Sống nhân vị trí, Mạc Tà thấy ma trận căn bản không là đối thủ, một trận cười to.

"Mạc tiên sư, không thể đại ý, mới vừa ma trận, không có tưởng tượng đơn giản như vậy, những ... này ma vật chỉ số thông minh vốn cũng không cao, vừa, lại bị chúng ta chém giết hơn một nghìn Thanh Vân tông cao thủ, ta đoán tưởng, những người này, tại trong trận nhất định đều là phi thường yếu hại vị trí, ma trận dễ dàng như vậy bị ta phá hỏng, khẳng định là bởi vì hán môn thiện tiện rồi cương vị công tác duyên cớ."

Mạc Tà hiểu rõ gật đầu, "Đường chủ, người là thuyết, dĩ những ... này ma vật chỉ số thông minh, căn bản là là sinh bản cứng rắn bộ cấu thành trận pháp, cũng không có chủ trận người, một ít yếu hại vị trí, bọn họ căn bản cũng không biết."

Lữ Thiên gật đầu, động tác trên tay cũng không dừng lại, từng đạo hình rồng hư ảnh, kế tục triều ma vật đàn oanh khứ, đau nhức đánh rần giập đầu cơ hội, làm sao có thể buông tha, huống đối diện còn đều là ma hóa nhân.

Ừng ừng. . Ừng ừng. .

Ma hóa nhân miễn cưỡng chống đối, nhưng căn bản khiêng không được hình rồng hư ảnh công kích, từng đạo kịch liệt tiếng nổ mạnh vang lên, thẳng oanh Thanh Vân tông hộ sơn đại trận đều run rẩy.

. .

Công kích giằng co chỉ chốc lát, giết được ma hóa nhân kêu cha gọi mẹ, mọi người ở đây sát ý dạt dào lúc, một đạo đánh phía Thanh Vân tông hộ sơn đại trận kim quang, bị trong trận vuron nhất cái thủ tiếp nhận.

"Lữ Thiên, người thực sự là can rở, ta Tư Đồ Hạo Nhiên không để ý tới người, người nghĩ rằng ta là sợ người sao."

Một đạo hình người, theo Thanh Vân tông trong trận pháp vọt ra, nhìn một chút bị giết đại bại ma hóa nhân, có chút tức giận nhìn chăm chăm Lữ Thiên đại trận.

"Ha hã, Hạo Nhiên, không cần cùng một con kiến sinh khí, không đáng."

Trong trận, lần thứ hai đi ra một cái hắc bào thân ảnh, hắc bào rộng thùng thình, thấy không rõ người bên trong hình dạng.

Hắc bào nhân phía sau, là ba cái Thanh Vân tông cao thủ, lúc này chính hai mắt như điện nhìn chăm chăm Lữ Thiên đại trận.

Những cao thủ này mắt lộ ra tinh quang, hiển nhiên, bọn họ còn là tinh thần thanh tỉnh.

Vạn Long Thực Thiên trận trung, Lữ Thiên thấy Tư Đồ Hạo Nhiên, chỉ là không có gì bất ngờ xảy ra cười cười, thấy mấy người cao thủ, Lữ Thiên đã cảm thán một phen đại phái nội tình. Nhưng thấy đối diện hắc bào nhân ảnh lúc, Lữ Thiên lại đảo hít một hơi lương khí.

"Là người. ."

Thanh Vân tông ngoại, hắc bào nhân vốn có nụ cười khinh thường một trận, nghi hoặc nhìn đối diện đại trận.

"Người nhận thức ta?"

"Người là cùng Không Tước yêu tranh đấu con kia đại bằng?"

Nga? . . Hắc bào nhân sững sốt, hai mắt như điện triều Vạn Long Thục Thiên trợn trừng được đi.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 105: Mãnh quý xuất lung

Nga? . . Hắc bào nhân kinh ngạc nhìn về phía đại trận.

"Tiểu oa nhi, ngươi còn có chút kiên thức."

"Đương nhiên, thiếu chút nữa nhượng ta mất tính mệnh gì đó, ta làm sao dám quên."

"Hảo." Đại bằng nở nụ cười, nhìn chòng chọc đối diện đại trận một hồi lâu."Con nít, ngươi nếu nhận thức bản tôn, thế nào còn dám đến bản tôn trước mặt của lai dương oai."

Đại bằng sắc mặt có chút đặc ý, tựa hồ muốn dựa vào danh tiếng hù ở Lữ Thiên, nhượng Lữ Thiên ngoan ngoãn thúc thủ chịu trời.

Kim quang thượng hiển hóa nhân ảnh một trận ba động.

"Đại bằng tiền bối, Lữ mỗ quả thực không muốn cùng tiền bối là địch, ngày gần đây lai, cũng là tìm đến Tư Đồ Hạo Nhiên phiền phức, hiện tại, nếu như tiền bối rút đi, đây hết chuyện, đều cùng tiền bối vô quan."

"Cái gì. ." Đại bằng sắc mặt trong nháy mắt cứng đờ.

"Tiểu oa nhi, ngươi đây là đang uy hiếp ta sao."

Hư ảnh cười, "Tiền bối hiểu như vậy, cũng có thể, chúng ta tộc ranh giới thượng, tiền bối làm ra lớn như vậy tai họa, không sợ chúng ta tộc cao thủ truy cứu sao."

Đại bằng giận dữ, nhưng rất nhanh, đại bằng lại khôi phục thái độ bình thường.

"Con nít, ngươi điểm ấy tiểu tâm tư, tại bản tôn trước mặt, còn là thu chứ, có hay không nhân tộc cao thủ truy cứu, đây là ta chuyện, hiện tại, ngươi còn là suy tính một chút ngươi tình cảnh của mình chứ, ha ha. . ."

Đại bằng một trận cười to, ánh mắt chuyển hướng về phía phương tây.

Lữ Thiên theo đại bằng ánh mắt, đã về phía tây phương nhìn lại.

Phương tây, một đoàn nồng đậm mây đen đang ở tụ lại giữ, mây đen trung, từng đạo lôi quang lóe ra, tựa hồ đang nổi lên cái gì quý bí công kích.

"Có quý khí, là Đại Danh tông quý vật động thủ?"

Lữ Thiên nghi ngờ nhíu mày, hắn đoán được Đại Danh tông quý vật sẽ không ngồi yên không lý đến, nhưng chưa từng nghĩ tới, quý này vật cam nguyện cấp Thanh Vân tông làm tiên phong.

"Hong Y, địa đạo đào móc tiến độ còn muốn nhanh hơn, sự tình, tựa hồ đã vượt qua ta dự đoán."

"Chủ nhân, một nghìn đội quân con em đang ở toàn lực đào móc, đã đã thông hai mươi dặm có thừa."

Đại trận trung, một cái tân đào móc đi ra ngoài cái hồ động, Hong Y từ bên trong nhô đầu ra.

"Lại an bài năm trăm binh sĩ, cùng các ngươi cùng nhau đào móc, còn có ta giao cho ngươi đông tây, nhất định phải giấu ở không đối phát giác trong góc."

"Chủ nhân, kia trận pháp hội không có vấn đề." Hong Y có chút lo lắng nói rằng.

"Không quân được nhiều như vậy, muốn ngăn ở cái này đại bằng, căn bản không phải ba nghìn nhân trận pháp có thể làm được, huống chi, Đại Danh

tông quý vật đã đã tới."

"Hào, chủ nhân, ta đây tựu an bài."

Hồng Y mặt lộ vẻ ngoan sắc, kế tục theo trong trận pháp điều nhân thủ, các binh lính, đã khẩn trương nhìn chăm chú vào cách đó không xa mây đen.

....

"Ha ha. . Ai là Lữ Thiên, đi ra tiếp lời."

Vạn Long Thực Thiên trận trung, Lữ Thiên chính tận lực bỏ toàn bộ trận pháp, xa xa mây đen trung, một đạo âm trầm thanh âm của truyền đến.

'Là kia quý vật.'

Lữ Thiên có chút mừng rỡ, hẳn nếu tìm bản thân tiếp lời, nhất định là tương tha trụ bản thân, hẳn trận pháp nhất định còn cần chút thời gian bố trí.

Kim quang một trận lóe ra, Lữ Thiên hư ảnh xuất hiện lần nữa tại Kim Quang trận thượng.

"Nói vậy vị này, chính là Đại Danh tông quý tiên bối chứ."

"Ngươi biết ta? Xem ra, lần trước ta phái đi oan hồn, đã bị các ngươi phát hiện."

"Quý tiên bối nói là Mạc Tà lần kia?"

"con nít kêu Mạc Tà a, không sai, chính là lần kia, ta vốn có nghĩ thông suốt quá cái này oan hồn, thăm dò lai lịch của các ngươi, cho các ngươi chế tạo điểm hỗn loạn, xem ra nó thất bại."

Trán. . Trong trận Lữ Thiên một trận không nói gì, lần đầu tiên nhìn thấy, loại này bả âm mưu xảy ra thai diện thượng nói, bất quá hẳn cũng vui vẻ cùng quý này vật cãi cọ, hẳn hiện tại thiếu nhất, chính là thời gian.

"Dĩ quý tiên bối thân phận, ta một cái tiểu bối đùa giỡn loại này mảnh khoẻ, lẽ nào tiên bối không cảm thấy có thất thân phận sao."

"Ha ha. ."

"Ha ha."

Lữ Thiên vừa dứt lời, xa xa tựu truyền đến hai tiếng cười to, một là Thanh Vân tông đại bằng, một cái khác, chắc là Đại Danh tông quý vật.

"Lữ Thiên." Đại bằng giữu cột nhìn Lữ Thiên, "Ngươi oa nhi này oa ngược lại cũng có điểm ý tứ, ngày hôm nay, bản tôn sẽ nói cho ngươi biết một điểm thường thức, quý tu, bọn chúng đều là giờ âm mưu quý kế cao thủ, nếu như ngươi bả âm mưu quý kế, xem thành cùng ăn uống nước như nhau lúc, đây cũng có cái gì không thể nói nì, đúng không, lão quý."

Đại bằng biến sắc mặt như nhau, bắt đầu còn cười ha hả, tại tối hậu vẫn đến lão quý lúc, sắc mặt lại trở nên sáng giọng nghiêm túc.

"Không sai, Ma Bằng đại ca nói không sai, tại chúng ta quý tu xem ra."

"Lão quý, ta cho ngươi tam hơi thở thời gian, ngươi nếu như còn chưa động thủ, kia bản tôn sẽ tự mình xuất thủ."

A. .

Trong trận Lữ Thiên sững sốt một chút, chẳng biết tại sao, giữa bọn họ, còn trở nên kiếm bạt nỗ trương đứng lên.

"Ma Bằng đại ca, không nên hiểu lầm, ta Âm Quý Tác Mệnh trận còn không có bố trí xong a, thập hơi thở, cho ... nữa ta thập hơi thở là tốt rồi."

"Hừ." Ma Bằng giận dữ, "Lão quý, thủ đoạn của ngươi, cũng không cần theo ta khiến cho, ta biết ngươi có thể trực tiếp thu lấy trên người bọn họ tà ác bản nguyên, bản tôn, hiện tại ngươi tựu động thủ."

...

Đối diện lời vẫn chần chờ lưỡng hơi thở, lần thứ hai truyền đến lão quý âm trầm thanh âm của, "Ai nha. . Ma Bằng đại ca, nhìn ngươi nói, ta lão quý giúp ngươi, vẫn cũng đều là một lòng một ý, nếu đại ca hiện tại muốn ta khởi trận, các huynh đệ, Âm Quý Tác Mệnh trận, cho ta khởi."

Ca ca ca. . .

Xa xa, lời vẫn đánh xuống vô số điện mạng, trong triều đang lúc Vạn Long Thực Thiên trận ép xuống.

Ma Bằng nhìn phát uy quý tu, có chút khó chịu một tiếng, lập tức, có nhiều hăng hái nhìn phía dưới run rẩy kim quang.

Phía dưới, vốn định kéo dài thời gian Lữ Thiên, thấy phương tây lôi vân đột nhiên phát uy, nhất thời có chút bối rối, đây là hấn tiếp xúc trận đạo tới nay, lần đầu tiên, hai cái đại trận chính diện đầu.

"Vạn Long Thực Thiên trận, cho ta oanh. ."

Không chần chờ, Lữ Thiên phóng xuất long đồ đẳng chiến linh, hóa thành đại trận sống nhần, toàn bộ đại trận uy năng, trống rỗng cường đại rồi thập bội đã ngoài.

Đại trận sống nhần, cũng không phải ai cũng có thể làm, trước có đề cập tới, muốn làm trận pháp sống nhần, phải có đồng căn đồng nguyên mới có khả năng đảm nhiệm, mà Lữ Thiên làm sống nhần, mặc dù có thể đủ nhượng trận pháp phát huy lớn như vậy năng lực, tất cả đều là khảo hấn long đồ đẳng chiến linh.

Ừng ừng. . .

Một đạo kim quang theo Vạn Long Thực Thiên trận trung phát sinh, tại kim quang còn không có đựng tới lôi điện lúc, toàn bộ lôi vân tựa hồ bị công kích như nhau, trống rỗng bị đánh tan một dậm đà.

Oanh. . .

Lại là một tiếng vang thật lớn, lần này mới là kim quang cùng lôi điện đích chính thị va chạm.

Kim quang phong duệ không gì sánh được, lại có hình rồng hư ảnh biến ảo, long, vốn là có khu trừ vạn tà đặc biệt uy năng, nhưng hình rồng hư ảnh cùng quỷ vân âm lôi va chạm hậu, nhưng ngay cả một hơi thở cũng không có khiêng ở, liền bị tiêu diệt thành vô hình.

"Phốc." Sống nhần trung, Lữ Thiên ói ra nhất ngụm lớn tiên huyết, bãi trận Lữ gia quân, đã mỗi người sắc mặt đỏ lên, cố nén không có phun ra tiên huyết lai.

"Cho ta kế tục oanh. ."

Ầm ầm. .

Lại một đạo kim quang, lúc này mới triệt tiêu âm lôi uy năng. .

Thật là khủng khiếp quỷ vật, thật là khủng khiếp quỷ trận. . , Lữ Thiên sắc mặt tái nhợt, theo trước đây đột phá Kim Đan kỳ, ly khai Tuyết Nguyệt quốc, đến hấn tại Vũ giới lần lượt thắng lợi, rồi đến sau lại, hấn tại Ma Phật tông, dụng trận pháp cái hồ giết tám vạn tu sĩ, lần lượt thắng lợi, nhượng hấn có chút khinh thường, có chút coi thường anh hùng thiên hạ. . .

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 106: Phong hỏa khởi

Lữ Thiên sắc mặt đỏ lên, giật mình nhìn trên đỉnh đầu lôi vân, một cổ nhiều năm không có xuất hiện qua cảm giác vô lực, tại trong lòng của hấn trống rỗng mọc lên.

Này quỷ trận phát ra công kích,... ít nhất ... Cũng là hấn thập bội đã ngoài, bên trong quỷ tu, vậy cũng có Hợp Thể kỳ trở lên tu vi. Này căn bản không phải hấn ba nghìn nhân có thể khiêng ở, cho dù có Vạn Long Thực Thiên trận như vậy đại sát khí, vẫn như cũ không được.

Kỳ thực, hấn vẫn đánh giá cao bản thân, quỷ trận phát sinh công kích uy lực,... ít nhất ... Cũng là long ảnh gấp trăm lần đã ngoài, cũng chính là ý vào long ảnh uy lực, cùng đạo kia vô hình công kích dẫn đầu đánh tan bộ phận lôi vân, không phải, chính là vừa một kích kia, đủ để muốn tánh mạng của tất cả mọi người.

Lôi vân trung, truyền đến một tiếng kinh nghi thanh, Thanh Vân tông tiên, hắc bào nhân đã nhú mày.

"Cư nhiên khiêng ở lão quỷ một kích?" Hắc bào nhân sắc mặt ngưng trọng.

"Đại nhân, hấn trận pháp, rất là âm hiểm, hội phát sinh một loại vô hình công kích, làm cho khó lòng phòng bị."

"Chính là lúc trước đánh tan lời vân lần kia công kích sao?"

"Không sai, vô hình vô ảnh, tựa hồ chỉ cần Lữ Thiên nguyện ý, tùy thời đều có thể phát sinh như nhau."

Hắc bào nhân nhíu, "Sẽ không, ta vừa nhìn lại, công kích của hấn, hội theo kim quang xuất hiện ra hiện, hơn nữa, loại công kích này, đã không thể nào là vô cùng vô tận, thật có như vậy trận pháp, sợ rằng ngay cả ta đều không phải là đối thủ của hấn."

"Không phải sao?" Từ Đồ Hạo Nhiên nghi hoặc.

..

Dĩ nhiên không phải, vừa Lữ Thiên sắc mặt đỏ lên, ói ra một ngụm máu tươi, cũng là bởi vì long đồ đằng chiến linh phản phệ, nếu như chỉ là đơn đả độc đấu, hấn thôi động chiến linh, sẽ không biểu hiện ra cái gì không khỏe, nhưng lúc này bày ra đại trận, tương đương với ba nghìn nhân cùng phát lực, đang thúc giục động hấn chiến linh, lực công kích tuy rằng cường đại, nhưng quá mức phát huy lực cản trở, cũng không phải người bình thường có thể chịu được.

Chỉ là vừa một kích kia, Lữ Thiên chiến linh, đã bị suy yếu chừng một thành, mặc dù hấn liều mạng thôi động, loại công kích này, cũng chỉ có thể lại dùng xuất chín lần mà thôi, đến lúc đó, thì là hấn có thể khiêng ở phản phệ lực, may mắn bất tử, Vạn Long Thực Thiên trận uy năng, đều đã trở lại không có sống nhân gia trì trạng thái.

"Thật mạnh. . Đường chủ, ngươi không sao chứ."

Trong trận, Mạc Tà chỉ là thủ hộ Lữ Thiên, cũng không có bị đại trận công kích.

Lữ Thiên khoát tay áo, "Không có việc gì, Mạc Tà, cho ta liên hệ mắt trận, hiển hóa ta hư ảnh."

"Hảo. ." Mạc Tà gật đầu, triều mắt trận bay đi.

.

Quý vân trung, quý vật cũng là một trận kinh nghi.

'Này Lữ Thiên thật là bản lãnh, dĩ bọn họ tu vi như thế, cư nhiên có thể khiêng ở âm hồn lấy mạng một kích, ta nơi này chính là một trăm danh Nguyên Anh kỳ trở lên cao thủ. . Nếu như điều không phải Ma Bằng uy hiếp ta, ta còn thật không tưởng đối địch với hấn.'

'Ta có cái kia vũ tu vi dẫn, tin tưởng cũng có thể tiến vào trận trung. Ta rất cuộc muốn không cần tiếp tục công kích. Còn là mại Lữ Thiên một cái nhân tình, cùng người như vậy kết liễu thiện duyên, tương lai đối với ta nhất định có thật to chỗ tốt. .'

Quý vật đang ở suy tư muốn không cần tiếp tục công kích, Thanh Vân tông tiên, hắc bào nhân lại hiện ra nhất ti không kiên nhẫn vẻ, tựa hồ đoán được quý vật hiện tại nghĩ, hắc bào nhân hừ lạnh một tiếng, vừa muốn nói, lại thấy, đối diện đại trận trung, hư ảnh lần thứ hai hiển hóa đi ra.

"Quý tiên bối hảo thủ đoạn, Lữ mỗ bội phục." Hư ảnh khí định thần nhàn nhìn thượng, có chút kính phục nói.

'Nga? Hấn không chỉ ... mà còn khiêng ở, còn lông tóc không hao tổn khiêng ở.' lúc này Lữ Thiên hư ảnh xuất hiện, nhượng hai đại cao thủ đồng thời cả kinh.

"Lữ Thiên, không nên cùng chúng ta quý tu đùa giỡn thủ đoạn gì, ngươi nghĩ kéo dài thời gian sao, ta tựu hết lần này tới lần khác muốn cướp công một trận."

Lão quý tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, nhưng trong tay âm lời, lại chậm chạp không chịu phát động.

"Quý tiên bối hiểu lầm, Lữ mỗ kiến thức tiên bối thủ đoạn, là phát ra từ đáy lòng bội phục, tiên bối có cao minh như thế thủ đoạn, lại cam nguyện làm người khác linh hầu, cái này, nhượng Lữ mỗ rất là không giải thích được, lúc này mới hỏi lên."

"Ồ ô. Lữ Thiên, ngươi cùng ta quý tu đùa giỡn loại này gây xích mích ly gián mưu kế, ngươi nghĩ sẽ hữu dụng sao, ta bang Bằng Ma đại ca làm việc, nào có cái gì linh hầu chỉ nói."

.. Thấy hai người cãi cọ, hắc bào nhân đứng ở đằng xa, vùng xung quanh lông mày chăm chú nhíu lại.

"Lão quý, không nên cùng hấn lời vô ích, giết hấn, ngươi có thể được đến đại đại chỗ tốt."

"Ma Bằng đại ca, tiểu tử này lại còn nói ta là linh hầu, tính mạng của hấn ở nơi này, ta tùy thời đều có thể mang tới, cùng hấn nói rõ lại sợ cái gì."

"Nga? Lão quý, ngươi là thật không muốn ngươi bỏn nguyên tà khí, này khả không nên trách bản tôn xuất thủ."

"Ma Bằng đại ca, không nên như vậy vội vàng xao động, tiểu tử này gây xích mích ta ngươi hai người quan hệ, ta không nên cùng hấn nói rõ không thể."

Lão quỷ nói rất kích động, tựa hồ rất sinh khí, cư nhiên cùng Lữ Thiên tranh luận đứng lên.

"Tiểu tử, ngươi lại còn nói ta là linh hầu, ta thay Ma Bằng đại ca thủ tính mệnh của ngươi, chính là linh hầu sao?"

"Không sai, quý tiền bối, tự tiền bối đến ta Thiên Quyền đảo tới nay, cũng không có tạo thành cái gì đại sát nghiệt, trái lại còn tu từ xây miếu, làm việc thiện, mà này ma vật, lại nhắc lên một phen tình phong huyết vũ, Thanh Vân tông trăm dặm trong vòng, liên một cái còn sống bách tính cũng không có, hôm nay Lữ mỗ lai thảo phạt hấn, hấn không động thủ, tiền bối lại khắp nơi khó xử, đây không phải là linh hầu là cái gì?"

"Tiểu tử, ngươi dám như vậy nhục nhã ta Ma Bằng ca ca. ."

"Được rồi." Xa xa, hắc bào nhân tức giận cắt đứt hai người, lão quỷ rõ ràng đang giúp Lữ Thiên kéo dài thời gian, hấn làm sao có thể không nhìn ra.

"Lão quý, chuyện hôm nay dừng ở đây, ngươi có thể đi, Lữ Thiên, ngay cả ngươi xảo thiết như hoàng, ngày hôm nay ngươi đã khó thoát khỏi cái chết."

"Ma Bằng ca ca, lão quỷ làm gì sai, chộc cho ca ca sinh khí."

Mây đen trung, lão quỷ lo lắng hô, nhưng hấn làm ra tảng lớn quỷ vân, nhưng là đi tây phương chậm rãi lui xuống, không có thối xa, chỉ là thối lui ra khỏi Lữ Thiên phạm vi công kích.

Cư nhiên thật phải đi. .

.

Trong trận, Lữ Thiên đại thờ dài một hơi, hấn chỉ là muốn chứng thật một chút suy đoán của mình, không nghĩ tới chân bị hấn đoán trúng, hai người này, đều là chỉ tá chí ác hạng người, quan hệ của hai người, nhất định cũng là lợi dụng lẫn nhau quan hệ, chỉ cần là lợi dụng lẫn nhau, tại nhất định trắc trở trước mặt, loại quan hệ này tự trở nên vô cùng không ổn định.

"Ma Bằng. . Ngươi liên thay ngươi xuất đầu bán mạng huynh đệ cũng hoài nghi, ta chân thay quý tiền bối tiếc hận. ."

"Lữ Thiên, ngươi như thế biết ăn nói, một hồi giết ngươi, ta cũng muốn nhìn, ngươi có phải là thật hay không có thất khiếu lung linh chi tâm"

"Đến đây đi, làm nhiều việc ác ma vật, nhưng ta biết một chút về thủ đoạn của ngươi."

Trong trận, Lữ Thiên không chần chờ, linh liên lạc truyền ra một cái toàn lực vận chuyển đại trận tín hiệu, hơn một ngàn duy trì trận pháp tu sĩ, mao tức chân khí, triều đại trận mất trận quán thấu đi.

"Long Nộ."

Hắc bào nhân đáp không mà đến, Vạn Long Thực Thiên trận trung, đã đánh ra một đạo kim quang, tại hắc bào nhân thấy kim quang, vừa muốn làm ra phản ứng lúc, một đạo vô hình công kích, đã đánh vào hắc bào nhân ngực.

Thình thịch. .

Thật quý dị công kích. Hắc bào nhân vội vàng triều hai bên trái phải né tránh, đạo này công kích mặc dù không có đã thương hấn, nhưng cũng đánh hấn khí huyết cuộn cuộn.

Trong trận, Lữ Thiên cả kinh, nhất thành chiến linh công kích, nhưng chỉ là nhượng Ma Bằng dừng một chút, căn bản không có đã bị tổn thương gì, đây chính là Vạn Long trận hôm nay công kích mạnh nhất.

Thanh Vân tông tiền, quần ma thấy trận pháp công kích, căn bản cấp đại bằng không được uy hiếp, từng cái dường như đập đầu được như nhau, hưng phấn quát to lên.

"Lão tổ uy vũ. ."

"Lão tổ bách chiến bách thắng."

"Lão tổ, giết Lữ Thiên, đào ra trái tim của hấn đến xem"

"Ai, các ngươi xem, lão tổ đỉnh đầu thế nào phát hóa." Có lẽ là góc độ vấn đề, một cái ma vật kinh ngạc la lên.

Nhưng hấn vừa nói xong, lập tức bị quần ma tiếng máng che mắt.

"Hỗn đản, lão tổ đỉnh đầu làm sao sẽ hóa."

"Đó là người phạm thành trì đốt lên phong hỏa, ngươi mù phải không."

"Tại dám chửi bới lão tổ, ta ngay cả ngươi cùng nhau ăn. ."

..

Tại quán ma rò lúc, Lữ Thiên đã chú ý tới xa xa dị dạng, buổi tối điểm phong hỏa, ban ngày đốt khói báo động, đây là hấn cùng Triệu Vô Cực ước định tốt tín hiệu. Xem ra, Vô Cực bên kia, đã đắc thủ. .

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 107: Hư ảnh quỷ quái kinh

Phong hỏa khói báo động truyền đến.

Lữ Thiên trong lòng cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm.

"Hong Y, đào bao nhiêu."

"Đường chủ, rất nhanh thì đào được trước đây thi động nơi đó."

"Hảo, chôn xong thuốc nổ, chờ mệnh lệnh của ta lui lại."

"Là."

Hong Y theo cái động khẩu nhảy bắt đầu, nhượng bọn hộ vệ đi thông tri những người khác.

Ngoài trận. . .

Ma bằng chỉ là hơi chút kinh ngạc một cái hạ, bắt được vô hình công kích mặc dù không có thương tổn được hấn, nhưng trước mặt đánh lên một cái hạ, đã bả hấn đánh khí huyết cuộn cuộn.

"Lữ Thiên, đây là người trận pháp chỗ thần bí sao, ngay cả ta áo bào không phá nổi. "

Trong trận, Lữ Thiên hư ảnh hiển hóa, "Đại bằng, người giết chúng ta tộc, ngày hôm nay ta sẽ bùng người Thanh Vân tông, một đạo không phá nổi, vậy mười đạo, mười đạo không phá nổi, bách đạo thiên đạo tổng được chưa."

"Ha ha. ." Ma bằng nở nụ cười, nói thật đi, hấn đúng quỷ dị này công kích, cũng là hết sức kiêng kỵ, thì là dĩ tu vi của hấn, liên phản ứng chưa từng phản ứng kịp, đã bị oanh đến rồi trên người, đạo này là không có thương tổn hấn, nhưng nếu như lực đạo đánh lại một điểm ni. . . Ma bằng do dự, nhất thời không dám tùy tiện sấm trận.

"Lữ Thiên, người uy vũ người khác cũng liền mà thôi, ta ma bằng tu luyện hơn năm ngàn năm, cái gì quen mặt chưa thấy qua, người công kích tuy rằng quỷ dị, nhưng ta không muốn tin người có thể không có hạn chế phát sinh."

Trận thượng, Lữ Thiên hư ảnh khinh miệt cười, "Ma bằng, người cũng không cần thử, muốn tới thì tới, có thể hay không không hạn chế phát sinh, người hỏi một chút Tứ Đồ Hạo Nhiên sẽ biết."

Lữ Thiên nói xong, kim quang một trận run, Lữ Thiên hư ảnh đã biến mất.

Trong trận, Lữ Thiên liên tục huy động cánh tay, "Triệt. Hong Y bộ lập tức lui lại, nhượng Hong Y mang theo các người xả, mỗi một bước, đều phải đi xuống Hong Y chân của ấn đi, ai không được cho ta xuất cái gì đường rẽ."

"Triệt. Mọi người, đi theo ta." Hong Y khẽ quát một tiếng, dẫn đầu nhảy vào cái động khẩu.

Rất nhiều binh sĩ do dự nhìn Lữ Thiên liếc mắt, đã theo nhảy vào trong động.

. . . Ngoài trận.

Ma bằng có chút nhú, xoay người lại nhìn thoáng qua Tứ Đồ Hạo Nhiên.

"Hạo Nhiên, ngươi không phải nói ngươi trước đây thương thế, là bị Lữ Thiên bọn họ ám toán sao."

Xa xa, Tư Đồ Hạo Nhiên có chút xấu hổ, "Đại nhân, ta đúng là bị này vô hình công kích ám toán."

"Cũng là sấm trận? thiên sang bách không thương thế, chính là bị trận pháp này đánh ra tới sao? . ."

Ma bằng hơi biến sắc mặt, tu vi của hắn bị Tư Đồ Hạo Nhiên quả thực cao hơn không ít, nhưng vừa đạo kia công kích, hắn thế nhưng thật đã thật đã trúng một cái, mặc dù chỉ là khí huyết cuộn cuộn, nhưng nếu như mười đạo, bách đạo nì, vậy không ít khí huyết cuộn cuộn đơn giản như vậy.

Tư Đồ Hạo Nhiên có chút mặt đỏ, "Đại nhân, đúng là bị này vô hình công kích đánh ra lại đấy."

"Vô liêm sỉ. . " Ma bằng tức giận mắng một tiếng, trong lòng bắt đầu do dự.

Nếu quả thật có thể phát sinh trăm nghìn đạo công kích như vậy, kia Lữ Thiên, thật đúng là khó giải quyết, xem trận pháp này lực công kích, phẩm cấp nhất định sẽ không lực phẩm xuống, tăng kia thật mong kim quang, coi như mình ngành kháng vài phát tiến lên, trong thời gian ngắn cũng không nhất định có thể mạnh mẽ phá vỡ, nếu như thật đã thật theo nếp phá trận, sợ rằng bản thân chân sẽ bị hao tổn chết ở trong trận. .

Xa xa quỹ vận lý, vốn có chuẩn bị làm cỏ đầu tường lão quỷ, thấy ma bằng do dự không tiến lên, càng thêm khẳng định quyết định của chính mình, cái loại này quỹ dị công kích,... ít nhất ... Cũng là lực phẩm, thậm chí thất phẩm trận pháp tài năng dùng đến, lực phẩm trận pháp, đó là có thể vây Hóa Thần kỳ cao thủ trận pháp, liên hắn cũng chỉ hội như thế một cái, này Lữ Thiên mới là tu vi gì, cư nhiên có thể bày ra loại này phẩm cấp trận pháp. . Lão quỷ trong lòng, bả Lữ Thiên đẳng cấp, lần thứ hai tăng lên không ít.

Lão quỷ gật đầu nhìn phía dưới, nhưng không biết, ma bằng trong lòng, cũng cùng hắn nghĩ đến cùng đi, lực phẩm trận pháp ma bằng cũng sẽ, hắn cấp đám kia ma hóa nhân, chính là một cái lực phẩm ma tộc sát trận, trận pháp bao lớn uy lực, hắn đương nhiên rất rõ ràng, chỉ là lực phẩm trận pháp, uy lực tựa hồ không có lớn như vậy, chẳng lẽ là thất phẩm đại hung trận? . . .

Ma bằng nghi hoặc, lập tức phao khước những ... này tạp thất tạp bát nghĩ cách, trận là tử, người là sống, thì là hắn chân bố trí xuất thất phẩm đại hung trận, ta tại ngoài trận, chỉ dựa vào trận pháp này kim quang, hắn đã không đã thương được ta cái gì. Thử một chút thì biết.

Ma bằng nghĩ, thử tính lại đi tiền bay một khoảng cách, xa xa Kim Quang trận, cũng không có biểu hiện ra cái gì dị dạng, hình rỗng hư ảnh công kích, cũng không có tái xuất hiện.

"Bất hảo? Chẳng lẽ này Lữ Thiên đang gạt ta." Ma bằng nghĩ, cấp tốc triệu trận pháp bay tới.

"Long Nộ. . Cho ta oanh. ."

Hừ. .

Thình thịch. . .

Một đạo còn hơn hồi này nửa muốn to lớn long ảnh, trực lăng lăng triệu ma bằng bay tới, tại ma bằng vừa muốn có điều động tác lúc, một đạo bị vừa uy lực còn muốn lớn hơn thượng mấy lần công kích, lại đánh vào ngực của hắn thượng.

"Bất hảo, . . Đây mới là gạt."

Đạo này vô hình công kích, uy lực, bị vừa lớn hơn thượng gấp ba có thừa, một kích bả ma bằng theo cấp tốc trung, trực tiếp đánh ngừng lại, ma bằng bị thương tổn, tự nhiên còn hơn hồi này nửa lớn hơn thượng không chỉ gấp mười lần.

Ma bằng cố nén thổ huyết xung động, rất nhanh xoay người, triệu phía sau thối lui.

"Lại oanh, đừng có ngừng, cho ta oanh từ hắn."

Hừ. . .

Lại là một đạo hình rỗng hư ảnh, bị vừa một kích, lại muốn mạnh hơn gấp đôi có thừa.

Thình thịch. . .

Ma bằng quả thật bị kinh đến rồi, hoàn hảo lần này là ở phía sau thối, bị thương tổn, cũng vừa không sai biệt lắm, nhưng này tựa hồ không có cực hạn vô hình công kích, cũng đề cho hắn đánh tan trong lòng khinh địch ý, Lữ Thiên quả thực tu vi rất yếu, nhưng hắn này càng ngày càng mạnh vô hình công kích, liên trốn đều tránh không khỏi, bản thân căn bản là sấm bắt quá đi. .

Thân là một con năm nghìn năm ma bằng, tự nhiên có hắn sinh tồn chi đạo. Ma bằng trực tiếp trốn ra Vạn Long trận phạm vi công kích, này mới ngừng lại được.

. . .

"Đại bằng ma, ngươi thế nào chạy rồi, không phải mới vừa nói rất xông sao, nhà ngươi Lữ gia nhân đầu ở nơi này, ngươi tới cầm a." Lữ Thiên diện mục

dữ tồn xuất hiện ở kim quang trên, triều ma bằng kinh thường gào thét lớn, trong lời nói châm chọc, cười nhạo, không che giấu chút nào.

"Lữ Thiên. Ngươi không nên đắc ý, ngươi cho là chỉ có ngươi hội trận pháp, ta ma tộc binh sĩ, cũng không phải ngồi không. . Chúng tiểu nhân. Cho ta bày binh bố trận."

"Hừ. Chỉ ngươi nhất phẩm không được rác rưởi ma trận, Lữ mỗ lại càng không không coi vào đâu, Lữ mỗ cũng không lán ngươi, cho ngươi nhất khắc thời gian, cho ngươi đám này ma thằng nhãi con sao vội vàng bày binh bố trận chứ. . Ha ha."

Kim quang thượng, Lữ Thiên nói xong, lưu lại một kinh miệt dáng tươi cười, hư ảnh đã phai nhạt xuống phía dưới.

"Vô tri tiểu nhĩ, ta ma tộc Phong Đô ma trận, liên nhất phẩm trận pháp cũng không bằng? Một khắc đồng hồ chỉ hậu, ngươi sẽ vì sự cuồng vọng của ngươi trả giá thật lớn, các huynh đệ, rất nhanh bày binh bố trận. ." Ma bằng trên không trung gào thét lớn.

Nghe tiếng hô của hắn, ma hóa nhân một trận chạy động, loạn tào tào, căn bản không có một điểm quy củ đáng nói.

Ma bằng mừng rỡ nhìn Thanh Vân tông đệ tử bày binh bố trận, Phong Đô ma trận cũng là lục phẩm trận pháp, có nửa hắn và năm vạn Thanh Vân tông ma vật cùng ứng, một kích lưỡng kích, là có thể đánh nát Lữ Thiên trận pháp.

"Báo, lão tổ, trận pháp đã bố trí xong toàn bộ, ngài hạ lệnh chứ."

Ma trận trung, truyền đến ma vật hưng phấn tiếng hô.

Này vừa hô, lại bả nhìn trận pháp ma bằng lộng sừng sốt, "Cái này xong? Đây là ta trước đây dạy cho các ngươi đại trận sao, mắt trận ni, thất tinh thiếu lục tinh, các ngươi tại hồ lộng ta phải không?"

Ma vật giận dữ, dưới ma vật từng cái cảm như hén.

Một cái ma vật chiến chiến nguy nguy bay lên tới, hư không xa quỳ gối ma vật trước mặt, "Lão tổ, này Lữ Thiên, có rất nhiều sư huynh đều biết hắn, đối với hắn vô cùng chẳng đáng, nghĩ tới đi thử một chút trận pháp, kết quả. . Kết quả những ... này sư huynh, tất cả đều đã chết. ."

"Vô liên sĩ. . Ngươi nói cái gì?"

Thảo nào Lữ Thiên dám nói hắn trận pháp liên nhất phẩm cũng không bằng, thất tinh thiếu lục tinh, kêu nó trận pháp đều có chút miễn cưỡng.

Ma bằng giận dữ, hư không bả này ma hóa nhân nhiếp đến trước mặt, một bả tự nhéo này ma vật cổ của.

"Ngươi cho ... nữa ta nói một lần. . ."

"Lão tổ, này Lữ Thiên, rất nhiều sư huynh đều biết hắn, đối với hắn phi thường chẳng đáng, nghĩ tới đi thử một chút trận pháp, kết quả bọn họ chết hết." Này ma vật trong mắt mặc dù lưu lại bản, nhưng tinh thần, cũng có chút ngây ngốc ngây ngốc, thật đúng là nặng hơn phục một lần.

Ma bằng trên tay vừa muốn cố sức, bỗng nhiên, ma bằng ngây ngẩn cả người, "Ngươi mới vừa nói, Thanh Vân tông có rất nhiều nhân nhận thức hắn?"

"Đúng vậy, lão tổ, này Lữ Thiên, ngay cả ta đã nhận thức."

Nga? . . Ma bằng buông ra cổ của hắn, "Cho ta như thực chất nói tới."

"Là, lão tổ, Lữ Thiên là Tuyệt quốc nhân, vốn là phụ cận thất quốc công nhận đại nho, năm mươi bảy năm trước, Lữ Thiên muốn bá đến ta Thanh Vân tông môn hạ, nhưng tư chất của hắn kỳ sai không gì sánh được, phụ trách thu đồ đệ trường lão, bả hắn đuổi ra ngoài, từ đầu sau đó, liên tiếp mười năm, mỗi lưỡng ba ngày, hắn đều phải mang theo bản vẽ đẹp, lai ta Thanh Vân tông bá phỏng một phen, Lữ Thiên danh hào, tại phụ cận tông môn trung, hầu như không ai không biết."

"Liên tiếp mười năm đến thăm đáp lễ? Tư chất kỳ sai không gì sánh được? Ngươi nói, thực sự là đối mặt Lữ Thiên."

"Lão tổ, những câu là thật."

"Vô liên sĩ."

Ba. .

Ma bằng tức giận, một cái tát vỗ vào ma vật trên đầu, bả này ma vật phách tứ phân ngũ liệt.

Chương 108: Thoát thân

Thanh Vân tông tiền, ma bằng phát rồ nhìn Lữ Thiên trận pháp.

"Lữ Thiên, nguyên lai ngươi là Tuyệt quốc nhân, ngươi điều không phải muốn tiêu diệt ta sao, ngươi tới diệt ta a. . Ta hiện tại tự phải một vạn đệ tử đi Tuyệt quốc, diệt ngươi Lữ gia cả nhà, xem là ngươi trước diệt ta, hay là ta trước diệt ngươi cả nhà. . A? . . Lữ Thiên. Ngươi nghe được sao."

Ma bằng điên cuồng gào thét lớn, tiện tay, lại nhiếp tới một người đệ tử, "Mang theo một vạn nhân, vòng qua Lữ Thiên trận pháp, ta muốn hấn Lữ gia cả nhà nhân đầu, ngươi có thể sao. ."

"Lão tổ. Ta. . Ta." Tự hồ bị ma bằng hung ác hình dạng hù dọa, đệ tử nói có chút nói lắp.

Ba. .

Không nói lời gì, người này lần thứ hai bị một cái tát đập chết, ma bằng sắc mặt dữ tợn dòm dưới ma vật, "Phế vật, đều là phế vật."

"Đại nhân." Xem ma bằng rồ, tự hồ muốn tru diệt đám này Thanh Vân tông đệ tử, Thanh Vân tông mấy người cao thủ bay tới.

"Đại nhân, những ... này hứa việc nhỏ, không đáng đại nhân tức giận, một cái miệng còn hơi sữa tiểu nhi mà thôi, đại nhân muốn hấn Lữ gia cả nhà nhân đầu, ta đây tự mang đệ tử đi vào mang tới."

Ma bằng nhìn mấy người này, trong mắt lửa giận mới tiêu thất không ít.

"Hảo, Sở Vân, bản tôn không có nhìn lầm ngươi, ta hiện tại ban cho ngươi một bảo ma bảo, nhất định phải cho ta làm đẹp nhiều."

"Là, đại nhân." Sở Vân thi lễ một cái, chuyển hướng dưới thân đệ tử, "Vân phong nhân, theo ta đi."

"Là." Ma vật môn lúc này mới giựt mình tỉnh lại, có chút nghĩ mà sợ nhìn ma bằng liếc mắt, nhanh chóng ly khai.

. . . .

. .

Ma bằng thấy các đệ tử rời đi, có chút hết giận nhìn đối diện kim quang.

"Lai nha, Lữ Thiên, ngươi điều không phải muốn tiêu diệt ta sao, ta tự đứng ở nơi này, ngươi tới diệt ta a. . ."

"Thế nào? Không nhúc nhích được a, đã không được a, ngươi nếu là không diệt ta, người nhà của ngươi đã có thể xong. . ."

"Ha ha. Ngươi không phải là không thích ăn đầu người ma vật sao, chờ thủ hạ của ta, đem ngươi người nhà đầu người mang về, ta muốn cho ngươi đã từng nhìn một cái."

"Ta muốn uống rượu, khiêu vũ, lại té té phẩm thưởng ngươi Lữ gia con cháu đầu người, ta còn muốn ngắm trăng, ánh trăng ni. . Ánh trăng thế nào không có. . Lão quý, ngươi vội vàng cắt cho ta. Lão tử muốn ngắm trăng. ."

Ma bằng dữ tợn gào thét lớn, quý trận lôi vân một trận lăm lăm, liên lý cũng không có để ý đến hấn, về phía tây mặt rất nhanh nhẹ nhàng xuống phía dưới.

Hừ. . Ma bằng sắc mặt càng lệ, một bộ có khí không có chỗ tát hình dạng.

"Các ngươi, cho ta cùng nhau mạ, ta một người mắng khó chịu." Ma bằng lần thứ hai tìm tới Thanh Vân tông đệ tử phiền phức.

Các đệ tử đã nhìn ra ma bằng đích tình tự không đúng, nguyên bản, bọn họ còn cho là mình là lão tổ dòng chính, nhưng thấy ma bằng tiện tay phách đã chết hai người ma vật, một đám ma vật thì là trí tuệ không cao, cũng đúng ma bằng sinh ra e ngại cảm.

"Lữ Thiên, điều không phải cần rõ sao, muốn tiêu diệt ta Thanh Vân tông, ngươi tới diệt a."

"Lữ Thiên, ngươi trốn ở cái kia vương bát xác tử lý, đời này đã không diệt được ta Thanh Vân tông, một cái Kim Đan kỳ căn bản tu, cũng dám như thế động dục."

"Lữ Thiên, có gan ngươi từ bên trong lẩn ra đây, ngươi nếu có thể khiêng ở nhà của ta lão tổ một cái thí, ta làm chủ, thả ngươi rồi đi, thế nào, có dám hay không thử xem?" "

Ma vật thảo hảo mắng to giữ, trận pháp cũng không tổ, quay về với chính nghĩa bọn họ tổ trận pháp, ma bằng đã chướng mắt, đơn giản, từng cái cảm rượu lên, cầm lấy đầu người, bay tới Lữ Thiên trận pháp chu vi, mắng to lên.

Giữa không trung, Tư Đồ Hạo Nhiên nghĩ ma bằng có cái gì không đúng, nghĩ đối diện Vạn Long Thực Thiên trận, thì càng không được bình thường.

Tư Đồ Hạo Nhiên một cái lắc mình, bay đến ma bằng bên người.

"Đại nhân, đối diện trận pháp, tại sao không có động tĩnh, ngươi xem người đệ tử kia, bay đến trận pháp một dặm chỗ, Lữ Thiên dĩ nhiên mặc kệ không hỏi, hẳn có thể hay không. "

Cái gì? . . Ma bằng tức giận quay đầu đi, nhìn về phía đối diện kim quang long lãnh trận pháp.

"Hắn vẫn đang gạt ta, thế nào, ngươi đã khi ta là người ngu, ngươi cũng nhớ ta từ, đúng hay không?"

Quả nhiên. . Tư Đồ Hạo Nhiên trong lòng chợt lạnh, ma bằng, nhất định là trung lão quý tộc kế, thời khắc này ma bằng, cùng lúc trước tương phản quá lớn. .

"Đại nhân. Ta điều không phải ý tứ này, ta là thuyết."

Ba. .

"Các ngươi những ... này khi sự diệt tổ gì đó. Ngươi đi trước cho ta thử xem chứ."

Ma bằng không nói lời gì, nhất hai bàn tay, hiển hóa xuất bản thể cánh hư ảnh, một cái tát vỗ tới Tư Đồ Hạo Nhiên trên người của, Tư Đồ Hạo Nhiên chỉ tới kịp phát sinh một tiếng kêu sợ hãi, cả nhân như đạn pháo như nhau, triều Vạn Long Thực Thiên trận thượng đụng tới.

Dĩ tư vi của hai người chênh lệch, cộng thêm ma bằng ma thú thân thể ưu thế, hơn nữa bất thành linh một kích, Tư Đồ Hạo Nhiên liên phản ứng chưa từng phản ứng kịp, trực lăng lăng triều đại trận đánh tới.

"Ừm ừm. "

Các đệ tử giật mình nhìn chương môn đụng vào Vạn Long Thực Thiên trận thượng, từng cái vừa muốn kêu sợ hãi, lại nghe được oanh một tiếng, ngăn cản ở mấy vạn nhân đại trận, bị chương môn này va chạm, dĩ nhiên đụng phá.

"Cái gì, Lữ Thiên ni? Đại trận cứ như vậy phá?"

"Bất hảo, chương môn gặp nguy hiểm."

"Lão tổ xuất thủ, lão tổ vì sao đối chương môn xuất thủ."

"Mau nhìn, trận pháp kia trung gian, chương môn đứng lên, chương môn không có việc gì."

"Không đúng a, trong trận pháp thế nào có một cái động lớn, bày trận người đâu, Lữ Thiên ni?"

Giữa không trung, các đệ tử thiếu chút nữa kinh điệu cảm, kinh ngạc nhìn phá một cái động lớn trận quang, cùng trận quang trung, hồi đầu thổ kiếm Tư Đồ Hạo Nhiên.

Ma bằng đã phản ứng lại, mấy cái lắc mình, vọt đến Vạn Long Thực Thiên trận thượng, nhất trương xấu xí nét mặt già nua, lộ ra vô biên vẻ giận dữ.

"Lữ Thiên. Ngươi cũng dám đùa giỡn ta. . A. ."

Thình thịch thình thịch thình thịch. .

Ma bằng nổi điên như nhau, điên cuồng đánh nát tất cả kim quang, ngay cả mặt Tư Đồ Hạo Nhiên, đều bị vài đạo công kích đánh cho vô cùng chặt vật, cũng liên ý vào hai người tư vi kém điều không phải nhiều lắm, ma bằng đã không có ý định muốn giết hắn, không phải, Tư Đồ Hạo Nhiên sớm đã bị ma bằng cấp đùa chơi chết.

Người nào chịu được chơi như vậy. . Tư Đồ Hạo Nhiên sắc mặt âm trầm nhìn ma bằng, thủ đặt ở phía sau, do dự hồi lâu, cuối cùng, yên lặng theo trong trận pháp bay ra.

"Đại nhân, Hạo Nhiên quả nhiên không có đoán sai, này Lữ Thiên, chính là đang gạt chúng ta."

Ma bằng nhìn về phía Tư Đồ Hạo Nhiên, bắt lại cổ áo của hắn, "Ta cũng không phải người mù, ta đây còn cần ngươi thuyết, vội vàng tổ chức nhân thủ, trên mặt đất, toàn lực tìm tòi Lữ Thiên hình bóng."

"Đại nhân, nhượng Hạo Nhiên vào động đi truy tung chứ, thời gian không lâu, bọn họ hẳn không có đi xa."

Hừ. Ma bằng một bả bỏ qua Tư Đồ Hạo Nhiên, "Người phé vật này, cho người làm gì, người thì làm cái gì, cái động khẩu, ta dụng người đi tra sao?"

Ma bằng nói, lắc mình tiến vào trong động.

Giữa không trung, Tư Đồ Hạo Nhiên sắc mặt âm tình bất định, thủ đặt ở phía sau nhiều lần, đều bị hấn nhìn được, ngay hấn vừa muốn hô hoán đệ tử chung quanh lục soát lúc, nguyên bản bay đi quý vân, cư nhiên từ đằng xa, chậm rãi bay trở về, mây đen thượng, nhất trương gương mặt tái nhợt, vẻ mặt cười nhạt nhìn Tư Đồ Hạo Nhiên bên này, mặc dù là cười, nhưng truyền tới Tư Đồ Hạo Nhiên trong lỗ tai, nhưng là một loạt tiếng khóc.

"Các người, tứ tán lối đi, lục soát Lữ Thiên thân ảnh, ta đi bắt chuyện một cái hạ lão quý tiền bối."

Tư Đồ Hạo Nhiên triều thuộc hạ ra lệnh một tiếng, bản thân triều xa xa mây đen bay đi.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 109: Hổ thi thoát thân

Thanh Vân tông tiền,

"Lão quý tiền bối, không biết tiền bối đi mà quay lại, là có chuyện gì sao."

Mây đen trung, mặt quý nổi lên, lộ ra một cái nụ cười vui vẻ. "Ta chỉ là tới nhìn Lữ Thiên kết quả mà thôi, thế nào, bắt hấn lại sao."

Không biết vì sao, Tư Đồ Hạo Nhiên có một loại cảm giác, lão quý tựa như đang hỏi nhà mình sự tình như nhau.

Tư Đồ Hạo Nhiên đã không có giấu diếm, "Lão quý tiền bối, ta chỗ này bị Lữ Thiên chạy rồi, đại nhân nhà ta đang ở toàn lực truy kích."

"Chạy rồi?" Lão quý chân mày cau lại, "Làm sao sẽ nhượng hấn chạy rồi, này ma bằng dầu gì cũng là Hợp Thể kỳ đại ma, còn có các người Thanh Vân tông đám này ma vật tương trợ, tại sao phải nhượng hấn chạy mất."

Lão quý không có chút nào khách khí, như là tại trách cứ thuộc hạ như nhau, trực tiếp chất vấn lên.

Tư Đồ Hạo Nhiên sắc mặt có chút khó coi, vừa ma bằng hình dạng còn sờ sờ ở trước mắt, ngoại trừ lão quý, không ai có thể nhượng ma bằng bất tri bất giác giữ đạo, hơn nữa, nhìn hấn lúc này đúng bộ dáng của mình, rõ ràng chính là đem mình làm thuộc hạ, còn là một cái ngoại tộc thuộc hạ.

"Lão quý tiền bối, Lữ Thiên chết sống, tiền bối điều không phải căn bản không quan tâm sao, thế nào lúc này còn có ý chạy một chuyến?"

Lão quý lạnh lùng nhìn Tư Đồ Hạo Nhiên, Tư Đồ Hạo Nhiên đã nhìn chăm chăm vào hấn, tịnh không có một chút sợ ý tứ.

Lão quý đột nhiên nở nụ cười, "Nhân tộc, người còn có thể cất giữ nhân thân, khẳng định cũng có cái gì đặc thù thủ đoạn, nhưng người cũng muốn nhận rõ vị trí của mình."

Tư Đồ Hạo Nhiên đã cười lạnh một tiếng, "Tiền bối, minh nhân bất thuyết ám thoại, đại nhân nhà ta giữ người đạo, nhưng cũng không đại biểu người có thể đem ta đương cầu như nhau sai phải, ta thừa nhận vận khí của ta không sai, nhưng ta Tư Đồ Hạo Nhiên có thể sống tới ngày nay, tuyệt đối không đơn thuần là vận khí vận đề, ta và ma bằng tiền bối, cũng chỉ là hỗ trợ hỗ trợ hợp tác quan hệ, Thanh Vân tông nhân tuy rằng bị ma hóa, nhưng bọn hấn còn là thuộc hạ của ta."

Lão quý không cười, đồng dạng lạnh lùng nhìn Tư Đồ Hạo Nhiên, hai người cứ như vậy nhìn nhau.

Ừng ừng. . Ừng ừng. .

Đột nhiên, một đạo kịch liệt bạo tạc, cắt đứt giữa hai người trầm mặc. Hai người kinh ngạc triều tiếng nổ mạnh nhìn lại.

Cách đó không xa, một cái phương viên một dặm hồ to, trong hầm đang lúc, ma bằng đầy bụi đất, cả người tiên huyết không ngừng tràn ra, tay trái bưng còn lại nửa đoạn cánh tay phải, gương mặt phần nộ vận vẹo đến rồi cực hạn.

"Lữ Thiên. Không một ngum một ngum nhai nát ngươi, ta ma bằng thế không vì ma. ."

"A."

Rầm rầm .

Ma bằng rò triều bốn phía công kích tới, vốn có bởi vì bạo tạc, tụu tổn thất đại lượng đệ tử, hôm nay ma bằng vừa nổi dóa, chung quanh đệ tử càng thành phiên thành phiên rồi ngã xuống.

A. . . Rầm rầm oanh.

Chu vi đệ tử ngời ngã ngựa đổ, phạm là bị ma bằng công kích đụng phải, nhẹ nhất, thân thể đều là tứ phân ngũ liệt, bị chính diện oanh đến, trực tiếp bị oanh cận bã cũng không còn dư lại. .

Giữa không trung, lão quỷ nhìn phía dưới ma bằng, lộ ra một cái âm trầm đáng tươi cười.

Nhưng bên cạnh Tư Đồ Hạo Nhiên cũng không phạm, "Lão quỷ tiền bối, tuy rằng ta không biết ngươi dùng thủ đoạn gì, nhưng ngươi đã khống chế ma bằng, ta Thanh Vân tông cũng sẽ nghe theo ngươi điều khiển, ta những đệ tử này, tương lai cũng là tiền bối chính là thủ hạ, xin hãy tiền bối xuất thủ ngăn lại."

Lão quỷ âm hiểm cười nhìn Tư Đồ Hạo Nhiên liếc mắt, "Nhân tộc, hấn là hấn, ta là ta, thiên vạn không nên nói bậy, ta cùng với hấn, chỉ là hấn tìm lợi dụng ta, trừ lần đó ra, ta và hấn không có bất cứ quan hệ gì."

Tư Đồ Hạo Nhiên sùng sốt, lập tức nghĩ đến ma bằng làm ra từng món một phẩm tuyệt nhân hoàn sự tình, trong lòng cũng hiểu.

Tư Đồ Hạo Nhiên lần thứ hai thi lễ, "Tiền bối, ta là xem tiền bối kiến thức rộng rãi, hôm nay ma bằng rò, tại tàn sát đệ tử của ta, xin hãy tiền bối nghĩ cách."

"Nga?" Lão quỷ thường thức nhìn Tư Đồ Hạo Nhiên liếc mắt, "Không sai, tiểu oa nhi, ta lão quỷ thật là có một cái biện pháp, ta chỗ này có ba chữ chân ngôn, ngươi đi thử xem, xem có hiệu quả hay không."

"Khâm. Bằng. Ca." Tư Đồ Hạo Nhiên cau mày niệm ba chữ này.

"Không sai, chính là ba chữ này, ngươi đi thử xem, bất quá, chờ hấn thanh tỉnh, chuyện gì nên, chuyện gì không nên thuyết, trong lòng ngươi nhất định phải hiểu rõ a."

"Tiền bối yên tâm, Hạo Nhiên rất dễ quên, ngoại trừ liên quan đến tánh mạng mình cùng lợi ích chuyện tình, những thứ khác đều không nhớ được."

Lão quỷ gật đầu, "Yên tâm, chỉ cần ngươi thành tâm thành ý làm cho ta sự tình, tánh mạng của ngươi cùng lợi ích, đều không có vấn đề."

"Tạ tiền bối chỉ điểm"

Lão quỷ mãi thường thức gật đầu, "Được rồi, mau chóng bắt lại Lữ Thiên, hấn vắng phía đông bắc đi, nghĩ không ra hấn lại ngời nơi này chỉ là cái nguy trang, đi ta Đại Danh tông cứu ngời mới là mục đích của hấn, hấn muốn từ ta nơi nào cứu đi một cái ngời rất trọng yếu, ta đây thì không cần bất kể."

"Phía đông bắc, tiền bối yên tâm, ta Thanh Vân tông tất nhiên sẽ toàn lực ứng phó. ."

Tư Đồ Hạo Nhiên hài lòng rời đi. . .

.

. . .

Vô danh thành nhỏ, thành nam.

To lớn hổ thi trung, nhất cú cú thi thể không đầu trưng bày giữ, tựa hồ tại lên án giữ thiên đạo bất công.

Đột nhiên, trong hầm một cái thi thể giật mình, toàn bộ thi thể trực đỉnh đỉnh ngồi dậy. Thi là trời đã sáng, bị ngời thường thấy cái này cảnh tượng, đã nhất định sẽ hách giận chết.

Dĩ nhiên, thi thể không có đầu, tam hồn cũng đã trở về bốn nguyên, liên thi thay đổi có khả năng cũng không có, nó có thể ngồi xuống, khẳng định không phải là của mình nguyên nhân.

"Phi. . Mạc tiên sư, ngời trí nhớ này, thực sự là. . Thực sự là tuyệt. . Thế nhưng phiền phức ngài gặp lại loại sự tình này thời gian, có thể hay không hơi chút thành kiến hơn mười thước, hổ thi ở giữa, từ nơi này bỏ ra ngoài, ngời có ác tâm hay không. ."

Tiếng nói chuyện truyền đến, không ít thi thể bị phiên động đến một bên.

"Khái khái, cái kia, Hồng Y, đây là đường chủ ý tứ, đường chủ gọi nhớ kỹ nơi này, đã chưa nói làm gì, tại gặp phải tình huống vừa rồi, ta đương nhiên là thật đã thật tới." Mạc Tà nét mặt già nua đỏ bừng, lúng túng nói.

Trong thi thể, Lữ Thiên đã chui ra, sau khi ra ngoài, vội vàng nhảy tới cái hố thượng. "Thế nào, nhị vị là ở chờ ta mời sao, còn là đối phía dưới thi thể lưu luyến vong phần."

"Phi."

"Nôn."

Hai người trong nháy mắt phản ứng kịp, tị nạn đường như, trốn ra hố to.

"Chủ nhân, này Mạc tiên sư, thật không khéo phở, ta phát thệ, sau đó ta không bao giờ ... nữa tin tưởng hần."

Hồng Y ở một bên kiên ầu đứng lên. Mạc Tà một gương mặt già nua càng biến thành màu đỏ tím sặc.

Lữ Thiên nở nụ cười, "Điều này cũng không có thể quái Mạc tiên sư, hơn nữa Mạc tiên sư linh hội ý của ta đã không sai, ta chính là muốn từ nơi này đồng trong thi thể bò ra ngoài."

Lữ Thiên mới vừa nói xong, Hồng Y cùng Mạc Tà, liên quan mới vừa bò lên rất nhiều người, đều quái dị nhìn Lữ Thiên.

"Các người muốn đi đâu, còn nhớ rõ Mạc tiên sư lần đầu tiên bị nắm sao, oan hồn thuyết, là căn cứ Ma Phật tông âm tử khí, mới tìm thượng chúng ta, tuy rằng ta không biết âm tử khí là cái gì, nhưng ta nghĩ, từ nơi này bò ra ngoài, loại này đặc thù khí tức, sẽ không bị che giấu, đã nhất định sẽ trở nên không rõ ràng như vậy."

Nga? . . Mọi người hiểu Lữ Thiên đích ý tứ, bội phục giờ ngón tay cái lên.

...

Thanh Vân tông, quý vật nhìn Tư Đồ Hạo Nhiên, dễ dàng chế phục ma bằng, nụ cười trên mặt càng đậm.

Đột nhiên, lão quỷ sừng sốt, kinh ngạc nhìn phía đông bắc.

"Bất hảo, bọn họ khí tức tiêu thất, phá hủy, nhất định là đây chỉ là đàn điều, phá hủy chuyện tốt của ta, Hạo Nhiên, phía đông bắc, khoảng chừng một trăm lý, cho ta toàn lực truy sát."

Ngầm, mọi người sừng sốt.

"Thế nào, lão quỷ này cư nhiên mệnh lệnh khởi tông chủ tới."

"Hần không sợ lão tổ giờ mặt sao, nghe nói hần chỉ là lão tổ trong tay một con cò."

"Nhưng lão tổ tại sao không có phản ứng, trái lại ngây ngốc đứng lên."

"Đừng động nhiều như vậy, lão tổ mới vừa hình dạng, , người ở đây nhìn đầy đất sư huynh đệ thi thể. . Theo hần, sớm muộn gì khó thoát khỏi cái chết, theo lão quỷ, nói không chừng."

"Vô liêm sỉ, im miệng, lão tổ cùng tông chủ, là trên một cái thuyền, bị tông chủ nghe được, người nhất định phải chết."

Mọi người một trận kinh ngạc, nhưng bọn hần còn không có nghị luận hoàn, càng làm cho nhân ngạc nhiên chuyện xảy ra sinh.

Giữa không trung Tư Đồ Hạo Nhiên, thính đến lão quỷ mệnh lệnh, vung tay lên, trực tiếp chỉ huy mọi người, nhắm hướng đông phương bắc lướt đi, liên giây ngốc trung ma bằng, đã ở đánh một cái giạt mình qua đi, nhắm hướng đông phương bắc đuổi theo.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 110: Liều mạng đánh một trận

Vô danh thành nhỏ, thành nam.

Hồ thi trung, sau cùng Lữ gia quân bò đi ra, xui vỗ vỗ trên người quần áo và đồ dùng hàng ngày.

"Chủ nhân, chúng ta làm sao bây giờ, người điều không phải chuẩn bị hậu thủ sao, mau chóng phát động chứ." Hồng Y thấy Lữ Thiên chậm chạp không đi, có chút lo lắng nói rằng.

"Đừng vội đường chủ, chúng ta chạy mau mệnh chứ, đám này ma vật, rất nhanh thì hội đuổi theo."

"Vừa lớn như vậy tiếng nổ mạnh, đám kia ma vật lúc này khẳng định nổi điên, chủ nhân, chúng ta phải làm sao."

Lữ Thiên thấy sau cùng Lữ gia quân leo lên, nhìn viễn phương còn không có tiêu tán ma cô vân.

"Đi thôi, chúng ta đi nhen phong hỏa thành trì, cùng Vô Cực bọn họ hội hợp."

Hồng Y nghĩ tới ma bằng sau lại điên cuồng gọi ra nói, có chút bận tâm, "Chủ nhân, bốn chi quân chúng ta đều mang ra ngoài, người nhà của ngươi, lúc này. . . Sợ rằng nguy hiểm."

"Nếu như dù cho lưu lại một nhân, tin tưởng dĩ đám người kia nhiều năm chém giết, xu lợi tránh làm hại kinh nghiệm, hay là đều có thể thống lĩnh bọn họ tránh được một kiếp, thế nhưng. . ."

Mạc Tà nói nói phân nửa, tựa hồ có chút oán giận Lữ Thiên đích ý tứ, hấn và Hồi Y từng có xung đột, nhưng hiểu lầm hóa giải khai hậu, hai người trái lại thành rất tốt bằng hữu, lúc này càng làm cho hấn môn lo lắng.

Lữ Thiên chau mày, khi hấn bố trí hậu thủ hai bên trái phải, không ngừng đánh đám thù quyết.

Hai người ở một bên lo lắng nhìn Lữ Thiên, Lữ Thiên nhú, thẳng đến đánh xong sau cùng thù quyết, trận pháp vận chuyển hậu, Lữ Thiên mới nhìn hướng hai người.

"Ta đúng tu chân giới lý giải, còn là quá ít, tại ta trong ấn tượng, 'Họa không kịp người nhà.' mặc dù là đại gian đại ác hạng người, cũng muốn tuân thủ một cái nguyên tắc, ta không muốn quá này ma vật, hội điên cuồng, kêu gọi đến nước này."

Nói thật đi, Lữ Thiên ở trên địa cầu chém giết, so với hấn đi tới Thiên Vũ đại lục hậu, tất cả tổng còn nhiều hơn nhiều, xét đến cùng, hấn vẫn tư tưởng không có chuyển biến đến, ở trên địa cầu, lại thảm thiết chém giết, cũng là binh sĩ cùng binh sĩ trong lúc đó đấu, như đảo quốc cầu đại tàn sát, dù sao một thế kỷ mới phát sinh như vậy một lần.

Có thể hấn hiện tại đối mặt địch nhân, nhưng là ác ma, oan quỷ, yêu quái, cùng các loại các dạng ngoại tộc tu sĩ, tu chân giới tàn khốc, hấn hiện tại mới toán chân chính lĩnh hội.

Đồ gia diệt môn, loại này tàn bạo thủ đoạn, thật đúng là ứng hấn ác ma xung hô.

"Đường chủ, còn là sớm hạ quyết đoán chứ, bọn họ so với chúng ta sớm xuất phát chưa tới một canh giờ, nhưng này một vạn ma tu, thì là cho bọn hấn nửa khắc đồng hồ, bọn họ cũng có thể huyết tẩy toàn bộ Tuyệt Nguyệt hoàng thành, đây chính là một vạn ma vật a."

Mạc Tà nói có chút kích động.

"Người của ta, cũng không phải người tưởng tượng như vậy bất kham một kích." Lữ Thiên suy tư về.

"Mạc Tà, ta ra lệnh ngươi, cầm ta soái lệnh, cùng Triệu Vô Cực bọn họ hội hợp, sau đó đem bọn họ mang về Lữ gia học đường, các ngươi trên đường trở về, mỗi quả nhất thành, sẽ nhen phụ cận thành trì phong hỏa khói báo động, điểm mẫn cứu tóa thành trì tiện hảo."

"Đường chủ, ta đây phải đi làm."

"Những người khác, lập tức theo ta xuất phát, toàn lực chạy tới Lữ gia học đường cứu viện."

"Là."

"Thế nhưng đường chủ, chúng ta đều trở lại, thân ma vật làm sao bây giờ, con kia ma bằng, chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ."

Lữ Thiên nhìn lướt qua mình trận pháp, "Không quan hệ, hiện tại đã đi, ta đây cái bảo mệnh trận pháp, chỉ cần bọn họ dám bính, ta tuyệt đối để cho bọn họ chịu không nổi, thì là bọn họ không sấm, nó cũng có thể thay ta môn kéo dài rất nhiều thời gian, cũng đủ chúng ta chạy trở về, đến lúc đó, tiềm long nhập hải, hấn đang suy nghĩ tìm được Lữ mỗ tự khó khăn."

"Không sấm cũng có thể kéo dài thời gian?" Hồng Y kinh ngạc.

Mạc Tà xem Lữ Thiên tự tin như vậy, an ủi vỗ vỗ Hồng Y vai, "Đường chủ hậu thủ, luôn luôn đều là như vậy, mặc kệ đối thủ làm sao, nhất định sẽ không để cho bọn họ sống khá giả, nhanh đi chứ."

"Tốt lắm, Lữ gia quân, theo ta đi."

"Là."

Ngoại trừ Mạc Tà đạp không đi, những người khác đều là Kim Đan kỳ tu sĩ, chỉ có thể ở lục địa xuyên hành, ba nghìn nhân rất nhanh đi qua khu không người, triều nguyên bản chứa đựng đồ quân nhu địa phương chạy đi.

..

Trở về nhà sốt ruột, hoàng chỉ trong nhà còn có đại sự xảy ra.

Lữ gia quân bỏ qua tất cả vật tư, tất cả đều ném vào không người thành trấn, liên tục vật, đều chỉ dẫn theo hai ngày, chỉ đủ bọn họ chạy trở về trên đường ẩn.

Lữ Thiên chờ người tốc độ cao nhất bên tập, thân thành trì, phong hỏa khói báo động không ngừng nhen, cửu chỗ phong hỏa khói báo động, đã điểm đủ, thậm chí Lữ gia quân mới vừa đi quá không lâu sau thành trì, phong hỏa khói báo động đã đốt lên tới, nhất định là Mạc Tà cùng Triệu Vô Cực, bọn họ xa nhau hành động.

Tuyết Nguyệt quốc đô.

Hoàng đế nhìn nổi lên bốn phía khói báo động, trong lòng có chút kinh hoàng.

Văn võ bách quan theo sau lưng, đã mỗi người kinh ngạc nhìn chung quanh khói báo động.

"Bệ hạ, hôm nay tứ bề báo hiệu bất ổn, chẳng lẽ là quanh thân vài cái quốc gia, đối với chúng ta phát khởi đánh lên."

Hoàng thượng chau mày, "Đại nguyên soái ni, hấn ở nơi nào."

"Bệ hạ, chúng ta không nhìn thấy Mạc nguyên soái, bắt quá vừa ngự lâm quân truyền đến tin tức, thuyết Mạc nguyên soái nhiên bệ hạ an tâm một chút chớ nóng."

An tâm một chút chớ nóng? Chẳng lẽ này cùng Lữ Thiên có liên quan? .

Lữ Thiên trở về tin tức, hoàng đế tại trước tiên sẽ biết, Lữ Thiên chuyện tích, cũng không khả năng lừa gạt ở hoàng đế đương triều, ẩn soái chính là hấn giao cho Mạc Tà, nghe được Mạc Thanh nhượng hấn an tâm một chút chớ nóng, hoàng đế trong lòng đã có suy đoán.

"Được rồi, nếu Mạc nguyên soái đều nói không có việc gì, chư vị ái khanh tự không cần quan tâm "

A.

Văn võ bách quan kinh ngạc.

"Bệ hạ, vì thần nghị không thích hợp, hôm nay tứ bề báo hiệu bất ổn, Mạc nguyên soái thân là Bình Mã đại nguyên soái, cũng không tới gặp giả, trái lại ở nhà, còn gọi chúng ta an tâm một chút chớ nóng, phong hỏa khói báo động, đây chính là quốc chi trọng khí, nhất định là từng cái thành trì ăn bữa hôm lo bữa mai."

"Bệ hạ, vì thần nghị tâu thừa tướng nói có lý, Mạc nguyên soái đứng ở trong nhà, hấn bằng loại nào bảo chúng ta an tâm một chút chớ nóng."

"Thần phục nghị."

"Chúng thần phục nghị. ."

Hoàng thượng có nhiều như đầu nhìn văn võ bách quan, Lữ Thiên chuyện, hấn đã đáp ứng Mạc Tà, muốn thay Lữ Thiên bảo mật, nhưng văn võ bách quan như thể tích cực, hấn thật đúng là đúng vậy cái gì.

Ngay hoàng đế do dự lúc, ngoài điện, thái giám lạnh lạnh tiếng nói truyền đến."Mạc Thanh, Mạc nguyên soái đến."

"Mạc Thanh tới?"

"Hấn điều không phải ở trong nhà sao?"

Hoàng đế cũng là nghi hoặc, này Mạc Thanh cùng Lữ Thiên, rốt cuộc muốn kia làm cái gì.

Ngoài điện, Mạc Thanh vội vã chạy vào, căn bản không có quân văn võ bách quan ánh mắt.

"Bệ hạ, hôm nay chín đạo khói báo động, đã vượt ra khỏi vi thần dự tính, thỉnh bệ hạ di giá Triệu Dương hành cung."

Hoàng đế sừng sốt, "Ái khanh, ngươi. . Đây là ý gì nha, ngươi không phải nói an tâm một chút chớ nóng sao?"

Mạc Thanh có chút lo lắng, "Bệ hạ, thần trước đây cùng Lữ. . Cùng các thành trì nói qua, trong thiên địa, cửu là cực cân nhắc, phạm khới báo động cửu khới, sự tình tự đã đến cực hạn, vượt ra khới mọi người dự liệu, xin hãy bệ hạ tốc tốc đi giá."

"Hào." Vừa nghe đến Mạc Thanh nhắc tới Lữ Thiên, thuyết sự tình ở ngoài dự liệu, hoàng đế đã luống cuống, "ái khanh tự hộ tống chúng thần, tốc tốc đi giá, tốc tốc đi giá."

"Ngự lâm quân, hộ tống bệ hạ, đi Triều Dương hành cung, hộ tống văn võ đại thần, đã tốc tốc chạy tới Triều Dương hành cung nghị sự."

"Là. ."

Một tiếng hô gầm, mấy trăm ngự lâm quân vọt vào, cỡi văn võ bách quan, tự triều hoàng thành ngoại phóng đi.

Lữ gia học đường. .

Hồi Y đang ở cấp học sinh môn lên lớp, Bạch Y vội và chạy vào.

"Học sinh môn, quấy rối một cái hạ, khả năng chuyện gì xảy ra đại biến cố, các người đều trở về đi, lúc nào nhập học lại lên lớp lại, nhìn nữa bên ngoài học đường thông tri."

Hồi Y sững sốt, "Bạch Y, chuyện gì xảy ra."

"Hồi Y, Bắc Xuyên cảnh nội, có ba đạo khới báo động bị điểm đốt."

"Khới báo động. Cái gì, ba đạo?" Hồi Y bắt đầu còn vẻ mặt bình tĩnh, nhưng nghe thanh số lượng hậu, trong lòng cả kinh, bất quá rất nhanh đã bình phục lại.

"Bạch Y, ba đạo, hẳn không có đại sự gì, nhưng Lữ gia quân chuẩn bị một chút chứ, nghị học chuyện, chúng ta còn là lại thương lượng một chút chứ."

Ngắm học sinh môn đã nghị luận.

"Không có chuyện gì, Bạch Y lão sư, chúng ta Lữ gia học đường, mấy năm nay bồi dưỡng được nhiều ít hữu dụng tài, thì là thật là địch nhân xâm lấn, cũng không cần sợ."

"Đúng vậy, coi như là chúng ta ra trận, cũng có thể chống đối hẳn mười vạn hùng binh, sợ cái gì."

"Bạch Y lão sư, ngài tự an tâm chứ."

Lớp học khắp nơi đều truyền đến không sao cả thanh âm, này có thể sẽ lo lắng Bạch Y.

"Hồi Y, người không biết. ."

Bạch Y còn chưa nói hết, Thanh Y đã vào được, "Hồi Y, tốc tốc tổ chức rút lui khới, ba đạo khới báo động, đã biến thành sáu đạo, phía sau này năm đạo khới báo động, trước sau mọc lên lại, vẫn chưa tới nửa canh giờ."

Cái gì. Lần này Hồi Y kinh ngạc.

Một cái Lữ gia quân giáo úy đã chạy vào, "Hồi Y đội trưởng, chín đạo, chín đạo khới báo động dâng lên."

"Hồi Y, khới báo động vốn là quốc gia tồn vong chi tế, mới có thể sử dụng, chủ nhân nói qua, bọn họ nơi đó đạo kinh, trong thiên địa, cửu là cực cân nhắc, chúng ta trước đây ước định." Bạch Y giải thích.

Hồi Y khoát tay chặn lại, "Ta đã biết, các học sinh, tốc tốc rút lui khới Lữ gia học đường, nhập học thời gian, thị tình huống mà định."

Bạch Y nói, học sinh môn còn có thể tranh thủ một cái hạ, nhưng Hồi Y nói, học sinh môn liên một chữ nghị vấn cũng không có, tất cả đều rất nhanh thu dọn đồ đạc, triều bên ngoài học đường chạy đi.

"Bạch Y, gõ cảnh báo, Lữ gia quân rất nhanh tập hợp, nhất cấp chuẩn bị chiến đấu, lại mệnh trạm gác ra khới thành trăm dặm, cảnh kỳ hết thấy gió thổi cỏ lay, mệnh thám báo doanh xuất động, thám thính chủ nhân tin tức, lần trước chủ nhân bị nhốt tại Ma Phật tông trung, chúng ta sẽ không có đúng lúc nghĩ cách cứu viện, sự sai lầm này, là ta Hồi Y kiếp này si nhục lớn nhất, ta không chính xác hứa phát sinh lần thứ hai."

"Thanh Y, bảo hộ thiếu chủ, đi chủ nhân cái khác biệt viện."

Thanh Y sững sốt, "Hồi Y, loại này thời khắc, ta làm sao có thể đi, phái giáo úy hộ tống, hay là thiếu chủ an toàn hơn."

Hồi Y dừng ở Thanh Y, một lát, Hồi Y gật đầu.

"Hào. Vì chủ nhân, liều mạng đánh một trận. ."

"Liều mạng đánh một trận. ."

"Liều mạng đánh một trận."

Ba người cười lớn đi ra lớp học, bắt đầu Lữ gia quân bố trí.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 111: Tin tức xấu

Lữ gia học đường.

Đền đuốc sáng trưng, nhiều đội binh sĩ tại học đường đại viện tuần tra.

"Hồi Y, chu vi bốn quốc cũng không có phát sinh cái gì chiến sự, khói báo động, nhất định là chủ nhân điểm."

Hồi Y quay đầu, nhìn về phía Cẩm Y, Lữ Uy, cùng ngồi ở điện trung nghị sự những người khác.

"Thiếu chủ, chư vị bằng hữu, lần này, tất nhiên là chủ nhân đã xảy ra chuyện, thế nhưng chín đạo khói báo động, ta chỉ biết là nguy hiểm, nhưng không biết là chủ nhân nguy hiểm, bảo chúng ta trợ giúp, còn là thuyết chúng ta gặp nguy hiểm, bảo chúng ta rất nhanh rút lui khỏi."

Thủ tọa thượng, Lữ Uy một thân nhung trang, biểu tình có chút chần chờ, "Mới tới mấy vị huynh đệ, gia phụ mang đi, là của các người nhân, các người hẳn là rõ ràng thực lực của bọn họ, dĩ gia phụ thủ đoạn, tại cộng thêm các người những người này, đối kháng một cái tông môn, các người cho rằng có mấy thành nắm chặt."

Điện trung, nguyên bản Cẩm Y vị trí, ngồi một cái đầu đầy hồng phát nhân, "Thiếu chủ, chúng ta là lai lịch thế nào, người biết, không phải chúng ta cuồng vọng, có thể từ nơi đó sống sót, bọn chúng đều là lấy một chọi mười thật là tốt thủ, chúng ta tới trên đường cũng đã gặp qua ma vật, coi như là ma vật sau khi biến thân, cũng muốn lưỡng ba cái, tài năng đối với chúng ta tạo thành một ít uy hiếp."

Ngồi xuống, một người khác có chút đặc ý, "Chủ nhân dẫn theo ba nghìn nhân, tự bảo vệ mình nhất định không có vấn đề, hơn nữa, người của chúng ta, ai cũng có bảo mệnh thủ đoạn, hơn nữa quanh năm dưỡng thành hung lệ tàn nhẫn tính cách, chân đả nóng này, bình hấn Thanh Vân tông đều điều không phải không có có khả năng."

"Không sai, chủ nhân sẽ không có nguy hiểm."

Hồi Y biết bọn họ lai lịch của những người này, mỗi ngày theo bên bờ sinh tử bồi hồi, có thể sống được lai, cái nào cũng không phải dễ cùng hạng người, thật không biết Lữ Thiên là thế nào thu phục bọn họ.

"Mấy vị nói có đạo lý, nhưng hôm nay, đúng là chủ nhân đốt lên phong hỏa khói báo động, một lần chính là chín đạo, nhất định là phát hiện cái gì đại nguy hiểm."

Vị trí đầu não, Lữ Uy gật đầu, "Điều không phải gia phụ gặp nguy hiểm, đó chính là tự cấp chúng ta cảnh báo, nhất định là gia phụ bả Thanh Vân tông đã nóng nảy, bọn họ cầm gia phụ không có cách nào, tưởng tại trên người chúng ta tìm được đột phá khẩu."

Mấy người mặc cẩm bào nhân nở nụ cười, hồng phát cùng mấy người nhìn nhau liếc mắt.

"Bọn họ nhất định không nghĩ tới, chúng ta đã chạy đến chứ."

"Ha ha, ta nghĩ thiếu chủ nói có lý, dĩ chủ nhân trận pháp tạo nghệ, liên Thanh Vân tông chủ đều thiếu chút nữa bị chúng ta giết, ta xem bọn họ là cùng đồ mặt lộ, lúc này mới lai chủ nhân gia trung."

"Đáng tiếc, bọn họ không biết, chúng ta đã lục tục trở về hơn một vạn người."

Sau khi suy nghĩ cẩn thận, đang ngồi mấy người đều yên tâm.

"Mấy vị, ta cũng nghe gia phụ nhắc qua mấy vị, các người không phải là cùng gia phụ ước định một tháng chi kỳ sao, hiện tại mới mười thiên không được,

thể nào tất cả đều chạy về."

Nhìn Lữ Uy trong mắt tiểu ý, mấy người có chút xấu hổ.

"Thiếu chủ, chúng ta nhưng thật ra là tìm địa phương tiêu khiển đi, này chủ nhân tâm lý đã minh bạch, ta là đùa quá khùng, trong túi không có tiền, sẽ trở lại."

Thấy một người hán tử như thực chất nói ra, mấy người đều nở nụ cười.

"Ta thấp khối linh thạch không có bỏ được dụng, tại thể tục lấy điểm ngân lượng, tiêu khiển ba năm thiên, bị quan phủ truy nã, lúc này mới chạy về tới, ha ha."

"Ta là gặp ma vật, xem bọn hán sát bách tính, ta nhìn không được xuất thủ một lần, ai biết ma vật khó khăn như vậy triền, mười cái tị đánh ta trứng chọi đá, ta trốn trốn, bỏ chạy đến nơi này."

Hồng phát nhân nhìn mấy người, sắc mặt có chút đỏ lên, "Mấy người các ngươi. . . Ta không có thể như vậy, ta là tại phụ cận du ngoạn, nghe nói chủ nhân cùng thể lực khác làm, lúc này mới vội vàng đuổi đến nơi này."

"Hong Mao Quỷ, ngươi có thể xong rồi chứ."

"Thiết. . ."

. . . .

Biên thành.

Ba nghìn con khoái mã cuộn cuộn giữ.

Tuyết Nguyệt quốc mấy năm này đã không có chiến sự, hôm nay tứ bề báo hiệu bất ổn, hơn nữa những ... này đoàn ngựa thồ tại biên thành trung phóng ngựa cuộn cuộn, làm cho bách tính lòng người bàng hoàng, đều nhường ra đường.

"Có đúng hay không lại muốn đánh giặc?"

"Ai biết, tứ bề báo hiệu bất ổn, phòng chừng chúng ta lại phải gặp tai ương."

"Cũng không biết đây là đâu nhà quân đội, dám ở biên thành như vậy không kiêng nể gì cả."

"Ngươi xem bọn họ, ta thể nào có loại cảm giác đã từng quen biết, tại bình định Bắc Xuyên lúc, ta khẳng định gặp qua chi quân đội này."

"Đừng có đoán mò, Lữ tự đại kỳ, chúng ta biên thành, nào có họ Lữ tướng quân. . ."

Biên thành bách tính nghị luận âm ỉ nỉ, nhưng đoàn ngựa thồ trung, đoàn người nào có tâm tư bận tâm bọn họ, Lữ Thiên lo lắng trong nhà gặp chuyện không may, một lòng một dạ tưởng về sớm một chút.

Mà những người khác, tuy rằng cũng là đang toàn lực chạy đi, nhưng ý định của bọn họ, lại đặt ở không lâu, phóng lên cao mà cô vân trung.

Chỉ là Lữ Thiên sắc mặt lo lắng, không ai không biết xấu hổ hỏi lên mà thôi.

"Báo. . ." Đột nhiên, hậu đội một chi quân mã đuổi theo.

Lữ Thiên đang ở tự hồi đối sách, bị một tiếng thông báo cắt đứt.

"Chuyện gì?" Hồng Y vấn đạo.

Binh sĩ ôm quyền, "Hồng Y bộ trưởng, là Triệu Vô Cực bộ trưởng, cùng Hắc Long bộ trưởng bọn họ đã trở về, là đoạn hậu huynh đệ phát hiện."

"Hảo, đi xuống đi." Hồng Y xua tay.

Lữ Thiên kéo lại dây cương, một đội người tiến lên tốc độ chậm lại. Đều triều phía sau nhìn lại.

"Chủ nhân, các ngươi đi sau đó, nơi nào mọc lên hỏa quang, đó là vật gì, thật là khủng khiếp." Hắc Long thanh âm của, nhân còn chưa tới, tị rất xa bắt chuyện đứng lên.

"Chúng ta cách xa như vậy, đều nghĩ dưới chân rung tam chấn, nhìn nữa các ngươi bên kia, liên tọa thành trống không, đều có phân nửa bị tạc lên trời." Mạc Tà cũng cười tới rồi.

"Đúng vậy, chủ nhân, ta xem ngươi bố trí trận pháp, vậy cũng điều không phải cái gì trận pháp cao minh, tại sao có thể có uy lực lớn như vậy." Hồng Y rốt cục cũng không nhịn được.

Không đúng kể tục đi tới, chỉ có mấy người bọn hấn quân sự ngừng lại, Lữ Thiên nhìn Hồng Y liếc mắt, bài trừ một cái dáng tươi cười.

"Chỉ là một cỗ trung Tự Linh trận mà thôi, vốn có cũng không phải cái gì trận pháp cao minh."

Hồng Y kinh ngạc, "Là Tự Linh trận, điều này sao có thể."

"Bên ngoài là một cái ảo trận, phát huy uy lực, chính là bên trong Tự Linh trận, Tự Linh trận, cộng thêm ta bảo mệnh thủ đoạn, sẽ có như vậy hiệu quả."

Oh. Hồng Y bừng tỉnh đại ngộ, "Chủ nhân, có phải là người hay không đối phó Ác đồng tử lúc, xuất ra cái kia tiểu thiết hạp tử."

Lữ Thiên nhìn Hồng Y liếc mắt, "Người đây đều thấy được, ta điều không phải dụng Kim Quang trận chặn."

Hồng Y cười, "Chúng ta thể tu đặc thù thủ đoạn mà thôi, loại này thủ thuật che mắt, không có nhiều dụng."

Hồng Y cười, cùng Lữ Thiên nhìn về phía hậu phương, lại thấy Lữ Thiên sắc mặt càng ngày càng khó coi, thẳng đến tối hậu, Lữ Thiên nhất bát đầu ngựa, triều Hắc Long đoàn người nghênh liễu thượng khứ.

Hồng Y mặc danh kỳ diệu, đã nhìn kỹ quá khứ, không nhìn không biết, vừa nhìn, mới phát hiện, đội ngũ của bọn họ trung, cũng không có Cẩm Y thân ảnh, . . Nói cách khác, Triệu Vô Cực bọn họ, tịnh chưa cứu được Cẩm Y lại, . . .

Hồng Y đã sừng sốt, bát mã triều phía sau chạy đi.

"Đường chủ. " Hai nhóm người chạm mặt, Triệu Vô Cực thì lễ một cái.

"Vô Cực, chuyện gì xảy ra, các người không có đặc thù sao, vậy các người phóng khói báo động làm cái gì." Lữ Thiên chau mày.

"Đường chủ, chúng ta phóng khói báo động, là thông tri đường chủ mau mau ly khai, chúng ta âm thầm vào Đại Danh tông, gặp được Cẩm Y, nhưng nhốt Cẩm Y khôn trận, ta và Hắc Long căn bản không giải được, hơn nữa, chúng ta còn gặp được một cái căn bản không hấn là người xuất hiện, đúng là hấn, mới để cho ta quyết định rời đi."

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 112: Huyết nguyệt hoàng thành

Đúng là hấn, mới để cho chúng ta quyết định rời đi. .

"Người nào, Đại Danh tông trung, còn có người sống sao?" Lữ Thiên nhíu.

Triệu Vô Cực nhìn hai bên một chút, "Đường chủ, người nọ là Phi Sa đà Lôi sứ giả, Lôi Minh."

"Phong Vân Lôi Điện bốn sứ giả trung Lôi Minh? Người nhìn rõ ràng sao sao." Lữ Thiên kinh ngạc nhìn Triệu Vô Cực.

"Không sai, chúng ta tại phi chu thượng, ta đã thấy hấn, chính là cái này Lôi sứ giả phát hiện chúng ta, nếu không trước đó chuẩn bị xong bảo mệnh vật, chúng ta sợ rằng đều trốn không ra ngoài."

"Đúng vậy." Hắc Long đã ở một bên gật đầu, "Chúng ta tìm được Cẩm Y hậu, lại phát hiện căn bản không phá nổi phía ngoài khôn trận, Cẩm Y cho ta một khối tiên ngọc, nhượng ta cầm khối này tiên ngọc, đi Vũ giới viện binh, chúng ta vừa muốn ly khai, hai bên trái phải tựa lần đến một cái đại lôi cầu, Diệu Dương tông đặc hữu hắc sắc lôi cầu, không sai được."

"Hắc sắc lôi cầu? Đó là âm lôi, Diệu Dương tông lôi bộ, dùng chẳng lẽ là âm lôi sao?"

Hắc Long gật đầu, "Chủ nhân, đó chính là âm lôi, cô dương không dài, cô âm không lập, Diệu Dương tông lôi bộ, dùng vẫn luôn là âm lôi,... ít nhất ..., hướng từng cái phân đà phái ra sứ giả, dùng vẫn luôn là âm lôi."

Nga? . . Lữ Thiên nhíu, lão quỷ một cái quỷ vật, như thế nào cùng Diệu Dương tông Lôi sứ giả nhập bọn với nhau đi, thì là Lôi sứ giả dùng là âm lôi, hai người cũng là không liên quan nhau.

"Ngọc bội kia ni?"

"Đường chủ, ở chỗ này, Cẩm Y thuyết sự việc quan hệ trọng đại, nhưng chúng ta phải giúp hần chuyện này, thuyết chỉ cần đưa cái này đưa đến Vũ giới, đang nói xuất hần tình huống hiện tại, Vũ giới sẽ có rất nhiều cao thủ lai nghĩ cách cứu viện hần, lão quý và vân vân, căn bản là một bữa ăn sáng."

"Đây là hần nói?" Lữ Thiên cầm ngọc bội, có chút kinh ngạc, đây chính là Cẩm Y vẫn đeo tại bên hông, bán khối hắc hồng sắc hồ hình ngọc bội, đây là hần Mộ gia thế đại tương truyền, có thể thức tỉnh vũ mạch gì đó.

Tại Vũ giới lúc, Mộ Bạch Y cũng đã nói, ca ca hần Cẩm Y, tại vừa đặt địa vị lúc, đã bị phái ra chấp hành nhiệm vụ gì, hơn nữa không ngừng Cẩm Y, Vũ giới mỗi một đại thanh niên nhân, trong đó nhân vật thiên tài nhất, đều đã bị phái ra Vũ giới, chấp hành nhiệm vụ gì.

Thấy đại bằng yêu hậu, Lữ Thiên biết này lưỡng nhóm người, đánh là thất thái thần quang chú ý của, mà Cẩm Y, đây cũng không phải là hần lần đầu tiên gặp nạn, mỗi lần hần đều là ngạnh kháng đến, thậm chí lần trước thiếu chút nữa bị đánh tử, đã không có để lộ xuất Vũ giới nữa tự, mà lần này, cư nhiên muốn đem tượng trưng thân phận Bạch Hồ ngọc bội giao cho Vũ giới, chẳng lẽ, đây chính là hần chấp hành nhiệm vụ, tìm kiếm thất thái thần quang?

Nhưng Vũ giới đi ra ngoài, cũng không chỉ có một hai người, hơn nữa, đều là mỗi một đại đệ tử thiên tài nhất, bọn họ rốt cuộc có mục đích gì, hơn nữa Cẩm Y khẳng định như vậy, Vũ giới hội ngoại lệ ra tay giúp hần, thật là bởi vì thất thái thần quang sao, Vũ giới như vậy thực lực cường đại, lại là Phong Thiên vũ tổ đích truyền hệ phái, hội không biết thất thái thần quang tại Thiên Quyền đảo?

Lữ Thiên lắc đầu, còn là không nghĩ ra nguyên nhân ở trong.

Xem Lữ Thiên phục hồi tinh thần lại, Triệu Vô Cực thi lễ một cái, "Đường chủ, đây là hần nguyên thoại, nhưng chúng ta cần phải, bả ngọc bội giao cho Vũ minh trong tay."

Lữ Thiên cau mày thu hồi ngọc bội, thần bí Cẩm Y, hay là hần cũng không biết, hần là Bạch Hồ chiến linh người chủ.

"Được rồi." Lữ Thiên nhìn một chút Tuyết Nguyệt thành phương hướng, "Vượt qua đại bộ đội, có một vạn Thanh Vân tông ma vật, đã bôn Tuyết Nguyệt thành đi, chúng ta phải mau chóng chạy trở về."

Về sau nhân lấy làm kinh hãi, đoàn người ruổi ngựa triều đại bộ đội đuổi theo.

..

Tuyết Nguyệt thành trung .

Nguyên bản bầu trời trong xanh, đột nhiên bị khắp bầu trời mây đen che đậy, mấy ngày liền vừa thổi tới gió nhẹ, đều mang theo một tia mùi máu tươi.

"Chuyện gì xảy ra, thế nào đột nhiên thời tiết thay đổi?" Ngựa xe như nước trung, một nhân nghi ngờ nhìn về phía thiên khung.

"Có phiền hay không, lại thời tiết thay đổi."

"Ai, trời mưa, cái này quý mùa, thế nào còn bắt đầu mưa. ."

Một nhân sờ sờ rơi ở trên mặt bọt nước, tiện tay cầm lấy nhất kiện đông tây, chắn trên đỉnh đầu, có thể là hần nghĩ có ý tứ chứ, nhếch miệng tự nở nụ cười.

"A. ."

Hần là nở nụ cười, nhưng hần người chung quanh thấy dáng vẻ của hần, lại kinh hô một tiếng, triều bốn phía chạy ra ngoài.

"Làm sao vậy? Đều trừu điên rồi, tuy rằng ta lớn lên xấu, nhưng là không đến mức ban ngày tự hù được nhân chứ. ."

Nam tử cười nhạo một tiếng, nhìn một chút mình ăn mặc, "Thế nào thành màu đỏ, ta nhớ kỹ ta hôm nay mặc là bạch y a? ."

Nam tử chần chờ một giây, nhìn về phía thiên khung, lại thấy, một mảnh đỏ như máu ma vân cuộn cuộn mà đến, khắp bầu trời huyết vũ, nhiễm đỏ hần chỗ đã thấy tất cả.

"Ma vật. Ma vật. ."

"Yêu ma xâm lấn. Yêu ma xâm lấn Tuyết Nguyệt hoàng thành."

"Chúng ta nơi này là nội địa, tại sao có thể có yêu ma xâm lấn. ."

"Nhanh đi Đại Danh tông đàn tràng, thỉnh Đại Danh tông thần tiên hỗ trợ. ."

"Đâu còn có thần tiên, ngươi đã quên, Đại Danh tông đàn tràng thượng, cung phụng chính là quý thần. ."

Lữ gia học đường trung.

"Quả nhiên không ra Hôi Y thúc thúc sờ liễu, Thanh Vân tông ma vật, thực sự tới." Lữ Uy nở nụ cười.

Hồi Y có chút khản trương, "Các vị tiền bối, đám này ma vật là tu vi gì, người của chúng ta, chúng ta quân trần, đối phó sao."

Hồng phát nhân nhìn Hôi Y liếc mắt, lại nhìn học đường bốn phía đặng đặng sát khí mùi mẫn cái quân trận, Hồng Mao Quỷ cười, "Yên tâm đi, không được một van ma vật, cho dù có vài cái khó dây dưa nhân vật, chúng ta đã ứng phó lại, chỉ là không biết nơi quân trận, bị chủ nhân như thế nào?"

Hôi Y thở phào nhẹ nhõm, "Ta theo chủ nhân ba mươi năm, những ... này quân trần, đều là xuất từ chủ nhân tay."

Hồng Mao Quý gật đầu, tự tin nhìn phía xa mây đỏ.

"Báo, thiếu chủ, Thiên phủ trường đại nhân, ma vật tai chung quanh tàn sát, tìm kiếm ta Lữ gia học đường ha lạc, phỏng chừng rất nhanh thì sẽ tìm tới."

Nga? . . .Mấy người nhìn về phía thủ toa Lữ Uy.

Lữ Uy chau mày, "Ta Lữ gia học đường còn dùng tim sao? Truyền lệnh xuống, đánh ra tam hưởng pháo hiệu, mệnh hai mươi tổ quân trận xuất kích, cứu trợ Tuyết Nguyệt hoàng thành bách tính."

"Tuân lệnh." Hồng Mao Quý một điểm cũng không hàm hồ, vung tay lên, "Thanh Y quân, Bạch Y quân, tứ tán xuất kích, thất cổ trong thành tác loạn ma vật."

"Là."

Rầm rầm "Sát."

Ma hóa mọi người có cánh, theo thiên khung bay tới, khẳng định bí lục địa hành tẩu nhanh hơn nhiều, đám này ma vật chỉ dùng sáu canh giờ, tụt giết Tuyết Nguyệt hoàng thành.

Lữ gia học đường tuy rằng danh tiếng tại ngoại, nhưng này chỉ giới hạn ở thể tục vài cái quốc gia trung, đối với tu sĩ mà nói, thật đúng là không có mấy người chú ý tới.

Lần này Sở Vân mang tới một van ma vật, không có một cái biết Lữ gia học đường vị trí.

Sở Văn mệnh lệnh, là nhượng ma vật môn tìm hiểu một cái hạ Lữ gia học đường vị trí, nhưng dĩ đám này ma vật tính tình, thấy đám chạy động nhân dân, sao có thể nhịn xuống mình muốn ăn, Sở Văn mệnh lệnh mới vừa nhất truyền xuống, ma vật môn cùng điên rồi như nhau, triều trong thành người phạm vọt xuống phía dưới.

Gắp người tuu chém, chặt bỏ đầu người, dặt ở trong miệng, tham lam nhai nuốt.

Tuyết Nguyệt hoàng thành, trong lúc nhất thời tiếng kêu than dậy khắp trời đất, sinh linh đồ thán.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net.**

Chương 113: Tuyết Nguyệt thành biến

Cửa ải cuối năm đêm trước, Thiên Vũ đại lục một mảnh không khí vui mừng, đi dạo hội chùa, ngắm hoa đèn, vũ long, vũ sư, các loại các dạng ngoạn pháp, cái gì cần có đều có.

Làm nhất quốc chi đều Tuyết Nguyệt hoàng thành, là vốn nên càng náo nhiệt, càng tường hòa địa phương, nhưng lúc này, lại bị số lớn tử khí cùng tai khí bao vây lấy.

"Ma quỷ. . Các ngươi đám này ma quỷ, ăn sống đầu người."

"Dân chúng bình thường, triều bốn tọa cửa thành lui lại, thừa ma vật còn không có bảo vệ cho cửa thành, chạy mau đi ra ngoài. ."

"Cũng không muốn loạn, chúng ta thành vệ quân tới, mọi người lần lượt rút lui khỏi, chạy không ra được, đều trở lại trong nhà của mình, đóng chặt cửa sổ. ."

"Phốc. Phốc."

Xem như bách tộc cùng tồn tại Thiên Vũ đại lục, người thường đúng ma vật đã không phải là không có gặp qua, phạm nhân đao kiếm có thể thương tổn được rất nhiều cấp thấp ma vật, nhưng ma vật bay đến không trung, thân thể vô cùng linh xảo miễn tiếp, chỉ có thành vệ quân, ngự lâm quân như vậy thành kiến chế công kích, mới có khả năng cho bọn hắn tạo thành nhất định thương vong, phổ thông bách tính, căn bản không có chút nào phản kháng dư địa.

Lớn như vậy Tuyết Nguyệt hoàng thành, yêu ma tàn sát bừa bãi, ma vật nhìn thấy máu dầm dề đầu người, cái loại này dục vọng mãnh liệt, căn bản là không dừng được.

Từ từ, Tuyết Nguyệt thành trung, lực lượng đề kháng tụ tập ở tại ba cái địa phương.

Một chỗ là trên tường thành, mười vạn thành vệ quân, dụng các loại thủ thành vũ khí đối kháng ma vật, thành vệ quân trung cũng có cao thủ, cũng không có thiếu có thể cùng ma vật đơn đả độc đấu, hơn nữa thủ thành vũ khí phối hợp, trong khoảng thời gian ngắn, bọn họ đảo không có nguy hiểm gì.

Một chỗ là trong hoàng cung, ngự lâm quân sức chiến đấu rất mạnh, nhưng bọn hắn không có thành vệ quân chuyên dụng vũ khí, nhân số cũng chỉ có hơn một vạn nhân, căn bản đỡ không được ma vật tạo thành đại quân, lúc bắt đầu hậu kế tiếp bại lui, nhưng sau lại, theo ma vật giết chóc, trong thành từng cái phủ nha, các gia tộc tư binh, có bị ma vật truy sát đến này, có khi là lo lắng hoàng thượng an toàn, bản thân tới, bọn họ cùng ngự lâm quân hội hợp hậu, tạo thành đủ hai mươi vạn nhân không lồ tập bài quân đội, nhất thời nửa khắc, ma vật thật đúng là cảm bọn họ không có cách nào.

Nơi thứ 3, chính là Lữ gia học đường phụ cận.

Lữ gia học đường rất heo lánh, tại phát hiện ma vật hậu, trước tiên Lữ Uy tự phái ra hai mươi tiểu đội, cấu thành trận pháp, hai mươi tiểu đội bình hành đẩy mạnh, hạo hạo đằng đằng vắng trong thành lướt đi.

Hai mươi tiểu đội đều là Bạch Y chỉ huy, nhị mươi cái trận pháp, cũng không phải cái gì trận pháp cao minh, nhưng cùng chỉ số thông minh không cao ma vật so sánh với, bọn họ còn là chiếm rất lớn ưu thế.

Ngay cả có này ba chỗ chống lại, nhưng trong thành những địa phương khác, lại thành địa ngục nhân gian giống nhau.

Một cái trên đường cái, hơn mười chỉ ma vật điên cuồng giết chóc giữ, "Hắc hắc hắc. Ngon nhân đầu, đừng chạy. ."

"Chạy nữa, chạy nữa ta ăn cái này con nít, ngoan ngoãn trở lại cho ta "

"Mụ mụ. Mụ mụ. . Oa."

Nhai đạo khúc quanh, một cái nữ tử nghe được thân thanh âm, dừng lại hốt hoảng cước bộ, quay đầu nhìn về phía ma vật trong tay hài tử, hai hàng nước mắt chảy xuống, "Ma gia gia, thả hài tử của ta chứ."

Ma vật điên cuồng cười lớn, "Muốn cho ta thả hắn, ngươi về tới trước, ngoan ngoãn nhượng ta ăn đầu, lòng ta tình nhất hảo, không đúng liền thả hắn."

"Ma gia gia, cầu ngươi thả hài tử của ta chứ. . Ô ô, " nữ tử run rẩy thân thể, từng bước từng bước dòi trở về, vừa đi, vừa hướng ma vật cầu khẩn.

"Ha ha ha ha. , đi nhanh đi, không phải ta tự nguyện ăn hắn." Ma vật cười lớn, đem con đầu, đặt ở miệng mình vừa.

"Không nên. Không nên. ."

Nữ tử như điên rồi như nhau, triều ma vật chạy tới.

"Một tổ, thanh lý con đường này, nhị tổ, phụ trách bả người may mắn còn sống sót đưa đến Lữ gia học đường chu vi."

"Là."

"Phốc phốc. ."

Ma vật nhìn nữ tử trở về, cười lớn hé miệng, muốn cắn một cái roi hài đồng đầu, đột nhiên, phía sau truyền đến khoái tiết tấu mệnh lệnh thanh, ngay sau đó, ma vật đầu tự bay lên thiên.

Không chỉ là hấn, cái khác còn đang giết chóc ma vật, đại thể không có phản ứng đến, đã từng cái thân thủ dị xử.

Nữ tử điên chạy vài bước, chạy tới ma vật hai bên trái phải, run rẩy ôm mình hãi tử, ngồi dưới đất gào khóc.

"Đại tỷ, theo chúng ta đi, chúng ta bảo chứng tánh mạng của người an toàn."

Bên cạnh cô gái, một con ngựa cao lớn ngừng lại, lập tức Thanh Y vỗ giả, khom lưng tựa nhắc lên cô gái cánh tay.

"Các người là ai, chúng ta đi kia."

"Chúng ta là Lữ gia học đường, Lữ Thiên đại nhân tư quân, phụng thiếu chủ chi mệnh, giết sạch xâm lấn ma vật."

"Lữ gia học đường, Lữ Thiên, đại ân nhân, . Bang bang phanh." Nữ tử kêu khóc, triều Lữ gia học đường phương hướng, không ngừng lễ bái giữ.

"Đại tỷ, vội vàng bắt đầu, chúng ta còn muốn kế tục cứu người khác."

"Hào, hảo, người dẫn ta nhi tử về trước đi, ta chạy là được."

"Không cần, đại tỷ, người đã lên đây đi, thời gian tựa là sinh mệnh."

Kỵ sĩ kiến nữ tử tâm tình ổn định, cổ sức nhắc tới nữ tử cánh tay, liên đới nữ tử trong ngực hãi tử, cùng nhau đặt ở trên lưng ngựa. Kỵ sĩ khước miệng lộ ra nhất ti nụ cười khó coi, thờ dài, triều Lữ gia học đường lật trở lại.

Không ngừng một màn này, những chuyện tương tự, tại trong thành từng cái phát sinh trong góc giữ, bọn kỵ sĩ bắt đầu có chút xấu hổ, có lẽ là bách tính thiên ân vạn tạ, để cho bọn họ có chút không thích ứng, nhưng từ từ, bọn kỵ sĩ đã bắt đầu tiếp thu đầy hết thấy.

Chẳng bao lâu sau, bọn họ là Ma Phật tông phạm nhân, là bi ác ma còn muốn hung tàn con mồi, là một đám tội ác ngập trời giết chóc cơ khí, ai không nghĩ quá, bọn họ cũng có trở thành anh hùng một ngày.

..

Lữ gia học đường trung.

Mấy nghìn chỉ ma vật phi tại học đường phụ cận, một con cánh chùng mùi thốc rộng lớn ma vật, dữ tợn nhìn phía dưới nhân đàn.

"Nơi này là Lữ gia học đường chứ, các người trên người, đều có cái loại này đáng ghét khí tức."

Nói chuyện ma vật chính thị Sở Vân, chỉ bắt quá biến thân ma vật hậu, trên mặt nhiều nhiều xước mang rô mà thôi.

Lữ Uy một thân nhung trang, đứng ở toà nhà hình tháp trên đỉnh.

"Thanh Vân tông ma vật, các người dám đến người phạm thủ đô quấy rối, là lần ta Tuyết Nguyệt quốc không người sao."

"Ha ha. . Một phạm nhân thủ đô, ta Thanh Vân tông thật đúng là không để vào mắt, người phạm ở trong mắt ta, chính là đám chạy động thực vật." Sở Vân lau miệng, tựa hồ chảy ra nước bọt.

"Thanh Vân tông? Thanh Vân tông là danh môn chính phái, các người hiện tại, còn xứng kêu Thanh Vân tông sao?"

Lữ Uy cười, cầm lên trong tay lệnh kỳ, giao cho một bên Hôi Y, Hôi Y gật đầu.

Sở Vân cũng cười, "Ha ha. . Quả nhiên, người nhất định là Lữ Uy, cùng cái kia Lữ Thiên như nhau đáng ghét, vậy miệng lưỡi bén nhọn."

Nhắc tới Lữ Thiên, Lữ Uy gật đầu, "Thanh Vân tông Sở Vân đúng không, nhìn người như thế căm hận gia phụ, nhất định là các người Thanh Vân tông cầm gia phụ không có cách chứ."

"Hừ. . " Sở Vân sắc mặt dữ tợn, thân ma vật một trận quái khiếu.

"Vô tri tiểu nhi, người bị Lữ Thiên còn muốn vô tri, biết chúng ta Thanh Vân tông lão tổ là tu vi gì sao, Hợp Thể kỳ đại tu, cầm hấn không có cách? Hấn lúc này, sợ đã vào lão tổ cái bụng "

"Ha ha." Ma vật môn theo một trận cười to.

Nếu đã xác định bọn họ ý đồ đến, Lữ Uy trong lòng cũng an định xuống tới.

"Sở Vân, Hợp Thể kỳ thì thế nào, ta là Kim Đan kỳ, người là Xuất Khiếu kỳ, chúng ta ngày hôm nay sẽ nhìn, người có thể hay không lấy đi đầu của ta, động thủ cho ta."

"Khởi trận. . Tự do công kích."

"Rỗng rỗng. Rỗng."

Mấy người dưới thân, hai mươi đạo trận pháp ánh sáng lóng lánh, liên quan ba nghìn Lữ gia quân, cũng không cam tỏ ra yếu kém phát động tiến công.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 114: Công đức chi thuyết

Tuyệt Nguyệt quốc.

Ba nghìn con khoái mã tốc độ cao nhất chạy đi, đoàn ngựa thồ trung, Lữ Thiên lo lắng nhìn Tuyệt Nguyệt thành phượng hướng.

"Đường chủ, không được nhượng ta trước bay qua, hay là có thể tranh thủ một chút thời gian." Bên người, Mạc Tà đã ngồi ở trên ngựa.

Lữ Thiên lắc đầu, "Bọn họ nhìn thấy ta khỏi báo động, nhất định sẽ có điều chuẩn bị, ngày đó dẫn đội ma tu người cũng thấy đấy, Xuất Khiếu kỳ, người căn vốn là không phải là đối thủ của hắn."

Mạc Tà nắm tóc, "Chính là nhượng ta xem một cái hạ bọn họ hướng đi cũng tốt a."

"Không cần, Hối Y bọn họ ta giải, bọn họ điều không phải người lỗ mắng, ta nhen chín đạo khỏi báo động, bọn họ nhất định sẽ minh bạch ý của ta. ." Lữ Thiên một trận, sắc mặt có chút khó coi, "Ta chỉ sợ bọn họ lĩnh hội sai rồi, đã cho ta gặp nguy hiểm, không chỉ ... mà còn không triệt, còn toàn quân đề phòng, vậy thì phiền toái."

"Nếu không ta đi thông báo một chút, thì là bọn họ cùng ma vật làm hơn, ta cũng có thể cứu ra vài nhân lai. . ." Mạc Tà gấp vò đầu bứt tai.

Lữ Thiên vẫn lắc đầu, "Người. ."

Nói được phân nửa, Lữ Thiên đột nhiên ngưng cả người, hắn thấy có một đoàn nhu hòa bạch quang, theo Tuyệt Nguyệt thành phượng hướng, bay vào óc của hắn lý, dựa theo tư tưởng của hắn, mặc kệ này bạch quang là cái gì, cũng không có thể nhượng hắn tùy tiện tụt bay vào óc của mình, nhưng Lữ Thiên thân thể, tựa hồ thoát ly ý thức nắm trong tay, thẳng đến bạch quang tiến nhập trong óc, hắn mới một lần nữa tiếp quản thân thể của chính mình.

'Đây là vật gì. . .' Lữ Thiên có chút bận tâm, vội vàng đem thần thức chìm tiến thức hải, tìm kiếm trong óc bạch quang, cũng mặc kệ hắn làm sao tìm được, bạch quang tựa hồ bốc hơi như nhau.

"Đường chủ. Đường chủ, chiếu như thế chạy đi,... ít nhất ... Còn muốn ba cái canh giờ, tài năng đến Tuyệt Nguyệt hoàng thành, người nói câu a, người làm sao vậy. . ."

Bị bên cạnh Mạc Tà điều tỉnh, Lữ Thiên lắc đầu, bạch quang tiến nhập hắn thức hải, tuy rằng không tìm được, nhưng hắn cảm thấy hắn không phải là chuyện gì xấu, toàn thân không có bất kỳ khó chịu nào, hơn nữa ý nghĩ còn một trận thanh minh, so với hắn tối đình địch thời gian, còn muốn thanh tỉnh không ít, liền hấp thu chân khí, tựa hồ cũng nhiều rất nhiều.

"Đường chủ. , người không sao chứ."

Mạc Tà lo lắng sờ sờ Lữ Thiên cái trán.

"Không có việc gì, vừa thứ màu trắng, là vật gì, người nhìn rõ ràng sao sao."

"Thứ màu trắng?" Mạc Tà lắc đầu, "Cái gì thứ màu trắng, đường chủ, người là điều không phải trúng tà, Hắc Long. Hắc Long, cấp đường chủ đến xem" Mạc Tà lo lắng gọi lên Hắc Long.

"Làm sao vậy? Mạc tiên sư." Hắc Long chặt rút lông roi, truy ở tại Mạc Tà bên cạnh.

"Hắc Long, người xem một chút đường chủ, có đúng hay không bị cái kia quỷ vật cấp ám toán, đường chủ thuyết thấy được một cái thứ màu trắng."

Lữ Thiên gật đầu, "Ta quả thực thấy được một cái màu trắng quang đoàn, trực tiếp đả vào ta trong óc."

Nga? . Hắc Long song thủ bấm tay niệm thần chú, trong tay toát ra nồng nặc hắc mang, triều cặp mắt của mình lau đi.

Nhìn một lát, Hắc Long mới thu hồi pháp quyết, "Không có, không có gì cả, chủ nhân rất khỏe mạnh."

Hắc Long nói, nhìn về phía Lữ Thiên, "Chủ nhân, người bây giờ có cái gì không thoải mái địa phương, hoặc là không được tự nhiên, cảm giác chết lặng địa phương."

Lữ Thiên lắc đầu, "Không có, không có khó chịu, tương phản, ta hiện tại nghĩ cả người thoải mái, tai thính mắt tinh."

Hắc Long trừng Mạc Tà liếc mắt, tựa hồ đang suy tư cái gì.

Mạc Tà có chút khó chịu, vừa muốn nói, Hắc Long đột nhiên đảo hút một cái lãnh khí, "Chủ nhân, vật kia, là dạng gì, nhiều, có cái gì chỗ đặc thù."

Lữ Thiên tự hỏi, "Ta cảm giác, có quả đấm lớn nhỏ, không có cố định hình thái, hơn nữa, cho ta một loại phi thường tường hòa cảm giác."

Hắc Long trên mặt lộ ra nụ cười vui mừng, ôm quyền triều Lữ Thiên thi lễ, "Chúc mừng chủ nhân, này khả là đồ tốt, địa địa đạo đạo thứ tốt, . . Ha ha."

Còn chưa nói hết, hần trước nở nụ cười, liên đoàn người ngưng trọng bầu không khí, tựa hồ cũng chậm hòa rồi không ít.

Triệu Vô Cực nhất thúc mã, đi tới Hắc Long bên người, "Hắc Long tiên bối, đó là vật gì, có người nói thần kỳ như vậy sao."

"Ha ha." Hắc Long nở nụ cười một trận, "Vô Cực, thứ này, thuyết thần kỳ, cũng không phải rất thần kỳ, hơn nữa rất nhiều người, thậm chí ngay cả hơn mười tuổi hài tử đều nghe qua."

"Đó là vật gì."

"Phật môn kêu nó công đức, đạo gia kêu nó tạo hóa, bách tính kêu nó khí số, các người thuyết, đây là điều không phải muốn chúc mừng chủ nhân."

Nga? Công đức. , tạo hóa, khí số. . .

Mấy người sừng sốt, khí số cùng tạo hóa có chút mơ hồ, nhưng công đức vừa nói, đúng là không ít nhân nghe qua.

"Hắc Long, người là thuyết ta có công đức gia thân? Ta trước kia là nho sinh, đã giáo hóa rất nhiều người, nhưng chưa từng gặp qua ngày hôm nay vật này."

Hắc Long gật đầu, "Chủ nhân, công đức cũng tốt, tạo hóa cũng được, đều không phải là nhục nhãn phạm thai có thể thấy được, trừ phi, nó đa đến rồi số lượng nhất định, tỷ như một lần cứu mấy triệu nhân, hoặc là chủ nhân trừ đi giết chóc ngập trời đại ma, như vậy, mới có khả năng bị thấy."

"Này quang đoàn là từ Tuyệt Nguyệt hoàng thành phương hướng bay tới, người là thuyết. . ." Lữ Thiên kinh ngạc.

Thính Lữ Thiên thuyết, Mạc Tà đã sừng sốt, "Không biết là Hôi Y mấy đầu gia súc, thật cùng Thanh Vân tông ma vật tử đập đầu, còn cứu toàn bộ hoàng thành nhân chứ."

Theo Mạc Tà cùng Hôi Y quan hệ càng ngày càng tốt, nói đã càng ngày càng không có đem môn.

Mạc Tà chỉ là nói vậy, nhưng lời hần nói, lại làm cho Hắc Long nghiêm túc suy tư một chút, "Rất có khả năng, nói cách khác, trừ phi bọn họ trừ đi ma bằng, chủ nhân mới có khả năng thu được phần này công đức."

Trán, . . . Nhìn Hắc Long không giống đang nói đùa, mấy người đều kinh ngạc.

"Công đức số mệnh, khó như vậy lộng sao?"

"Đương nhiên, các người chưa từng nghe qua sao." Hắc Long chuyện đương nhiên gật đầu, "Có rất nhiều về thứ này truyền thuyết, công đức gia thân, tốc độ tu luyện thành tăng lên gấp bội, số mệnh bàng bạc, đi ở trên đường, đều có thể nhặt được thiên tài địa bảo, khí số truyền thuyết, vậy thì càng nhiều, khí số bất tận, vạn kiếp bất diệt. Người nói thứ này có thể hảo lộng sao?"

Lữ Thiên căng thẳng một ngày thần kinh, rốt cục buông lỏng xuống, "Truyền thuyết mà thôi, bọn họ không có việc gì là tốt rồi, một vạn ma vật, phóng tới nơi nào, cũng là nhất mồi họa lớn."

Mạc Tà trên mặt đã treo nổi lên dáng tươi cười, "Chân không nhìn ra, bọn họ còn có bản sự này."

Mọi người thở phào nhẹ nhõm, một lòng, đã thả lại trong bụng.

...

Tuyệt Nguyệt hoàng thành.

Vô số dân chúng tại Lữ gia học đường chu vi lễ bái giữ, kêu khóc, tức giận mắng.

Học đường trung, mấy nghìn ma vật đã bị tề thành mảnh nhỏ, chỉ có hơn mười người Nguyên Anh kỳ trở lên ma vật còn đang đau khổ chống đỡ.

Lưu lại bảo hộ Lữ Uy phạm nhân, có hơn năm ngàn nhân, ma vật, chỉ có bảy bát thiên hình dạng, dĩ đám này phạm nhân thực lực, một cái có thể một mình đấu lưỡng ba cái ma vật, hơn nữa Hồi Y bố trí chiến trận, này bảy bát thiên ma vật, câu nào bọn họ giết.

Chỉ là một đối mặt, ma vật sẽ chết bị thương hơn một ngàn, tam năm cái hiệp quá khứ, Sở Vân đều mù quáng, tự mình mang theo còn lại không được hai nghìn ma vật, triều trong chiến trận phóng đi, đáng tiếc, hắn xem thường chiến trận, đã xem thường bảy trận Lữ gia quân, hắn này nhất xông, còn muốn bay lên, đều đã thành trống không đám.

Nhị mười cái chiến trận cùng nhau phát lực, hơn nữa Hồng Mao Quý, Hồi Y, cùng cái khác vài cái nghìn người trường đích dây dưa, lằng lằng đem bọn họ tất cả đều vây ở trong trận.

. Bên ngoài học đường, nhị mười cái tiểu đội do Bạch Y chỉ huy, bình hành đẩy mạnh giữ, một vạn ma vật, có hai nghìn còn đang Tuyết Nguyệt thành tàn sát bừa bãi, này hai nghìn ma vật, thì là tụ tập lại, đều không phải là đối thủ của Bạch Y, càng chưa nói phân tán sát lục.

. . Rất nhanh, càng ngày càng nhiều bách tính bị đưa đến Lữ gia học đường, cũng có càng ngày càng nhiều nhân khẩu bãi.

Bên ngoài học đường, nghiêm nhiên thành một bộ hành hương cảnh tượng. Vạn dân hành hương. .

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 115: Thiên Vũ phù lục

Tuyết Nguyệt hoàng thành tàn sát, không có duy trì liên tục thật lâu, đến Lữ Thiên dẫn người gấp trở về lúc, chiến đấu đã kết thúc, thành vệ quân, cấm vệ quân, cùng một đám hoàng cung đại thần, đang ở hoan hô thắng lợi nì.

Lần này hai phe thương vong cũng không tiểu, quân dân tử thương, khoảng chừng có mười vạn nhân, ma vật cũng không có sống khá giả, tới nơi này tứ ngược một vạn ma vật, tới hậu chạy mất, vẫn chưa tới một trăm danh, ngay cả Sở Vân, chưa từng có thể chạy ra nơi này, còn dư lại ma vật, tự nhiên đều bị liên thủ thất cổ.

Lữ gia học đường.

Lữ Thiên sau khi trở về, thấy hơn một vạn danh Hồng Y quân lúc, cũng biết những ... này ma vật, là thế nào bị đánh thối, Tuyết Nguyệt hoàng thành có thể vượt qua lần này kiếp nạn, tất cả đều là bọn họ công trạng.

"Chủ nhân. ."

"Tham kiến chủ nhân. ."

"Chủ nhân, người đã trở về."

Hồng Mao Quý, Vương Đình Chính, Lý Nhạc, một đoàn Hồng Y quân Thiên phủ trưởng, tất cả đều đắc ý ra đón.

Hồng Y thấy bọn họ, cười rất vui vẻ, đám người kia cấp Hồng Y tranh đủ mặt mũi, không chỉ ... mà còn giải quyết rồi Lữ phủ nguy cơ, còn cứu toàn thành bách tính, cấp Lữ Thiên đổi lấy một phần đại công đức, có thể nói là công không thể không có.

"Lần này còn phải đa tạ chư vị." Lữ Thiên triều mấy người ôm quyền.

"Chủ nhân, đều tại ta môn ham chơi, tưởng buông lỏng một chút, phải biết rằng chủ nhân có lớn như vậy động tác, chúng ta chắc chắn sẽ không xin nghĩ."

Hồng Y vừa muốn đắc ý, bị Hồng Mao Quý một câu nói thuyết sừng sốt, "Buông lỏng?"

Hồng Y xoay người, một cái tát quất vào Hồng Mao Quý trên ót, "Người nói cái gì, chủ nhân điều không phải gọi các ngươi về nhà thăm người thân sao, lẽ nào các ngươi xin nghĩ, phải đi chung quanh du ngoạn."

Hắc hắc. . Hồng Mao Quý vuốt bị đánh địa phương, ngượng ngùng nở nụ cười, những người khác đại thể cũng là cái biểu tình này.

"Chủ nhân khẳng định biết đến, bị nhốt nhiều năm như vậy, thật vất vả đi ra, ai không tưởng tự do một cái hạ, là có rất nhiều huynh đệ về nhà, nhưng càng nhiều hơn, còn là chung quanh du ngoạn, chúng ta tu đạo đều mấy trăm năm, thì là về nhà, đã không ai biết."

Thấy bọn họ cái biểu tình này, Hồng Y con tức lớn hơn nữa, vén vén tay áo, "Ngươi được đấy, Hồng Mao Quý, các ngươi xin nghỉ, lại là vì buông lỏng một chút, ngươi cái không có tim không có phổi đồng tây, xem ta không đánh chết ngươi."

"Ba, ba."

Hồng Y thật không khách khí, đè xuống Hồng Mao Quý chính là một trận thối tấu, không biết là từ xa xưa tới nay áp bách, còn là Hồng Mao Quý chân đánh không lại hắn, người này thuần thực ôm đầu bỏ chạy, một bên chạy, còn một bên cười khúc khích.

"Ta cho ngươi chạy, xem ta trừ bắt từ ngươi."

"Lão đại, đừng đánh, cũng không phải ta nói ra về nhà thăm người thân, lại nói, đi ra ngoài chơi cũng không phải ta một người, ngươi làm gì thể tổng đè xuống ta tấu a."

"Ngươi cái Vương bát đản, lão tử đánh chính là ngươi."

"Đại ca, bộ trưởng, lão đại, đừng đánh, lần sau chúng ta mang theo ngươi còn không được."

"Vù vù, , này còn kém không nhiều lắm."

Hồng Y thở hổn hển mấy cái, hài lòng trở lại Lữ Thiên bên người.

"Ha ha."

Một đám người đều bị chọc cười, Hồng Mao Quý tựa hồ biết Hồng Y tính tình, tuyệt không quan tâm.

Lữ Thiên cũng cười lắc đầu, hai ngày lưỡng dạ, không ngủ không nghỉ chiến đấu và chạy đi, đoàn người thì là thân thể khiêng được, trong lòng cũng nhiều ít có chút áp lực, cười cười nháo nháo, khẩn trương tức giận tựa hồ hóa giải không ít.

Nhìn một thân nhung trang Lữ Uy, Lữ Thiên có chút vui mừng, "Uy nhi, lần này làm không tệ."

Lữ Uy có chút ngượng ngùng, "Nghĩa phụ, đều là mấy vị thúc thúc công trạng, ta cái gì đã không có làm."

Lữ Thiên vỗ vỗ bờ vai của hắn, "Không cần khiêm tốn, bọn họ theo ta vài thập niên, mưu lược chiến pháp, tự nhiên cũng không dụng thuyết, nhưng ta giải bọn họ, bọn họ sẽ không đại thể ngươi hạ mệnh lệnh, tất cả chủ ý, tất cả mệnh lệnh, đều là ngươi quyết định, hơn nữa ngươi những ... này quyết định, cũng đều là chính xác."

"Tạ ơn nghĩa phụ khích lệ." Lữ Uy trên mặt hiện ra sắc mặt vui mừng.

"Chủ nhân, thiếu chủ mấy năm nay, quả thực lớn lên không ít, cái loại này bình tĩnh như thường khí thế của, càng ngày càng giống chủ nhân." Hô Y ở một bên khích lệ nói.

Lữ Thiên gật đầu, "Được rồi, kêu các binh lính đi nghỉ ngơi chứ, tất cả tướng lĩnh, đều theo ta đến đình lâu, nghiên cứu một chút Cẩm Y chuyện, chuyện này có chút vướng tay chân."

Hô Y mấy người nhủ, thấy Lữ Thiên không có mang giữ Cẩm Y trở về, bọn họ tự có chút bận tâm, thỉnh Lữ Thiên nói như vậy, mới biết được Cẩm Y căn bản cũng không có được cứu đi ra.

..

Đại Danh tông.

Một chỗ vụ khí lộn lờ trong sơn động, vô số xích sắt theo một cái to lớn thập tự thiết trên kệ rủ xuống xuống tới, xích sắt một chỗ khác, dính giữ một cái cả người tiên huyết cầm bào nam tử.

Nam tử trước người, một cái cả người tái nhợt thân ảnh, lẳng lặng nhìn cầm bào nam tử.

"Cùng bọn họ đã gặp mặt?"

Cầm bào nam tử ngẩng đầu, nhìn một chút người này, "Lão quý, theo ta chỗ này ngươi cái gì cũng phải không được, còn chưa phải muốn lãng phí thời gian."

Lão quý cười, trận trận tiếng khóc tại trong sương mù, có vẻ phi thường khiếp sợ nhân, "Ta khuyên ngươi còn là thành thật khai báo, đừng tưởng rằng ta không dám giết ngươi, năm mươi năm trước lần kia, là ngươi vận khí tốt, hiện tại ta muốn giết ngươi, không ai có thể cứu được ngươi."

Thỉnh đến lão quỷ nói như vậy, Cẩm Y nếu không không có sợ, trái lại còn nở nụ cười.

Lão quỷ đã cười theo, vỗ vỗ Cẩm Y mặt của, "Ngươi là lại dùng mỉm cười, để che giấu ngươi sợ hãi trong lòng sao."

"Điều không phải, lão quỷ, ta đang cười thể đạo này biến hóa quá nhanh, chẳng bao lâu sau, một cái nho nhỏ Phệ Hồn quỷ tộc, lại dám đối với ta vũ tu, thuyết nói như vậy."

Lão quỷ sắc mặt phát lạnh, một quyền đánh tới Cẩm Y cái bụng, bả Cẩm Y đánh bay ba năm thước, nặng nề ngã trên mặt đất.

"Ta khuyên ngươi còn là thức thời một chút, Đại Danh tông, Thanh Vân tông, Ma Phật tông, Mặc Ngọc đường, Dao Phong hội, mấy cái này môn phái rốt cuộc là quan hệ như thế nào, phải như thế nào mới có thể có đến Phong Thiên vũ tổ lưu lại đông tây."

"Hừ." Cẩm Y hừ một tiếng, ngậm miệng không đáp.

Lão quỷ nở nụ cười, "Mộ Cẩm Y, đừng cho là ta cái gì cũng không biết, Liệt Sơn Đại Danh tông, Liệt Sơn Thanh Vân tông, những tên này, ta đã sớm biết, ta lão quỷ ẩn nhẫn nhiều năm như vậy, không có thể như vậy đi rừng sâu núi thẳm tìm tu."

Ừ? Cẩm Y lúc này mới ngẩng đầu lên, cẩn thận nhìn lão quỷ, Cẩm Y cũng cười.

"Lão quỷ, ngươi nếu cái gì đều biết, còn hỏi ta xong rồi cái gì, Liệt Sơn Đại Danh tông? Ngươi hồ đồ chứ, Liệt Sơn môn từ lúc mười vạn năm trước, cũng đã không tồn tại nữa."

"Cẩm Y, ngươi phải hiểu được, dĩ ngươi Bạch Hồ vũ mạch, ta luyện hóa ngươi, như nhau có thể bắt được ta nghĩ muốn đông tây."

Cẩm Y khinh thường nhìn thoáng qua lão quỷ, "Lão quỷ, ngươi cũng không cần làm ta sợ, hôm nay ngươi nhốt ta, cũng đã phạm vào Vũ giới kiêng kỵ, luyện hóa ta? Thì là ngươi chạy trốn tới chân trời góc biển, thì là ngươi bắt được gì đó nhiều hơn nữa thập bội, ngươi cũng là có mệnh cảm, mất mạng hoa, dụng một cái mạng để hoàn thành nhiệm vụ, ta Mộ Cẩm Y, chết có ý nghĩa."

Lão quỷ vài lần xòe bàn tay ra, cuối cùng lại rút trở về, chỉ là hung hăng nhìn Cẩm Y, "Ngươi còn tưởng rằng là mười vạn năm trước sao, đừng tưởng rằng có Vũ minh đưa cho ngươi Thiên Vũ phù lục, ta thì không thể đem ngươi thế nào, ta quỷ tử quỷ tôn còn nhiều mà, cùng lắm thì sau, ta tùy tiện đây dòi đi một cái lai đẹp loạn Vũ giới lửa giận."

"Ha ha ha ha." Cẩm Y cười to, "Lão quỷ, ta Vũ giới ẩn nhẫn nhiều năm như vậy, quả thực cũng nên hoạt động một chút, ngươi có thể thử xem, nhìn ngươi có bao nhiêu quỷ tử quỷ tôn, mới có thể đẹp loạn Vũ giới lửa giận."

Hừ. Lão quỷ tức giận hừ một tiếng, khắp một cái ẩn quyết, Cẩm Y bị lần thứ hai đỉnh trở về trên thập tự giá.

"Sớm muộn gì ngươi sẽ hối hận một ngày, đừng tưởng rằng ta không biết tâm tư của ngươi, muốn đi Vũ giới cầu viện binh? Môn cũng không có, chúng ta đi coi."

Lão quỷ nói xong, phất tay áo rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 116: Xuất phát

Lữ gia học đường.

Đoàn người vây quanh ở Lữ Thiên bên cạnh, lắng lắng nghe Triệu Vô Cực hội báo.

Lữ Thiên chấp hai tay sau lưng, "Ngươi nói lão quỷ kia, căn bản không phải cận hai năm hình thành, mà là một cái đặc biệt chủng tộc, một viên ẩn nhẫn nhiều năm quân cờ?"

Triệu Vô Cực gật đầu, "Đường chủ, Cẩm Y là như thế nói với ta, hẳn thuyết hẳn năm mươi năm trước, giống như lão quỷ này đã giao thủ, sau lại bị đường chủ cứu."

Năm mươi năm trước? Lữ Thiên nghĩ đến lúc ban đầu gặp phải Cẩm Y thời gian.

"Vậy hắc thảo Cẩm Y, vậy là cái gì mục đích."

"Tìm kiếm một vật, chứng cứ Cẩm Y theo như lời, hình như là một phần phi thường khó lường gì đó."

Hắc Long ở bên cạnh nhủ, "Theo ta được biết, lão quỷ này cùng chúng ta đối nghịch, là vì lấy được Ác đồng tử thân thượng tà ác bản nguyên, lẽ nào hắc còn mục đích gì khác."

Triệu Vô Cực lắc đầu, "Điều không phải, đây chỉ là lão quỷ đánh ra tới nguy trang, hắc đến tột cùng vì cái gì, Cẩm Y thuyết hắc cũng không biết."

"Phải cứu Cẩm Y, chỉ có thể dựa vào Vũ giới hỗ trợ sao?"

"Cẩm Y là nói như vậy."

Lữ Thiên nhủ, "Vũ giới đích tình huống, ta còn chưa kịp cùng Cẩm Y thuyết, tìm Vũ giới hỗ trợ cũng có thể, thế nhưng Vũ giới cự ly nơi này quá xa, thì là cưỡi tàu cao tốc đi, cũng muốn lưỡng thặng, trong thời gian này, nếu như bất năng tha trụ lão quỷ, Cẩm Y tự nguy hiểm."

"Đường chủ, cái này nhưng thật ra không cần lo lắng, Cẩm Y nói, bọn họ những ... này chấp hành nhiệm vụ nhân, đều có Vũ giới Thiên Vũ phù lục hộ thân, lão quỷ nếu như giết hắc, Vũ minh sẽ biết Cẩm Y phát sinh tất cả mọi chuyện, thì là cho ... nữa lão quỷ mười cái lá gan, hắc cũng không dám bả Cẩm Y như thế nào."

Nga? . . Còn có cái này thủ đoạn? Lữ Thiên nhìn về phía Hắc Long.

Hắc Long gật đầu, "Chủ nhân, có Thiên Vũ phù lục tự không cần lo lắng, dám động Thiên Vũ phù lục nhân, có, nhưng trong này, tuyệt đối không có khả năng bao quát lão quỷ."

Lữ Thiên xem Hắc Long khẳng định, yên tâm lại, cái này Hắc Long rốt cuộc là lai lịch gì, hắc biết đến sự tình thật đúng là đa.

"Vậy là tốt rồi, Vô Cực, Mạc Tà, Hắc Long, các người các mang một nghìn nhân, tùy ta khởi hành đi Vũ giới, Hồng Y, những người còn lại, liền do người tới mang, thủ hộ ta Lữ gia an toàn."

"Chủ nhân, yên tâm đi."

Lữ Thiên nhìn về phía Lữ Uy, "Uy nhi, các tu sĩ đối với ta Nhân Tham Quả nhìn chăm chăm, ta đây vừa đi, khẳng định không gạt được Tuyết Nguyệt thành trung tu sĩ, đã không gạt được Thanh Vân tông cùng Đại Danh tông, người ở nhà, khắp nơi đều phải cẩn thận, có nữa không thể đối kháng xuất hiện, người tự trốn vào ta huấn luyện tràng trung, nơi đó tất cả, Hôi Y đều biết, vô cùng an toàn."

"Nhân Tham Quả tại nghĩa phụ trên người, có bản lĩnh tu sĩ, sẽ không tới có ý đồ với ta, còn dư lại một ít tiểu miêu tiểu cầu, có Hồng Y thúc thúc tại, ta cũng sẽ không có nguy hiểm gì, nhưng thật ra nghĩa phụ, lần đi Vũ giới, nhất định phải cẩn thận nhiều hơn, nghĩa phụ thật vất vả chạy ra Vũ giới, trở về nữa, nhất định sẽ nguy hiểm trọng trọng."

Lữ Thiên vui mừng vỗ vỗ Lữ Uy vai.

"Yên tâm đi." Lữ Thiên nói, chuyển hướng về phía Hôi Y, "Vô Cực, mệnh lệnh các binh lính nghỉ ngơi một ngày, sáng sớm ngày mai, chúng ta khởi hành."

Triệu Vô Cực sắc mặt có chút bất hảo, "Đường chủ, đi Vũ giới chuyện tình, có đúng hay không có chút qua loa, ta Thiên Quyền đảo tàu cao tốc chỉ có Mạc Ngọc đường có, Mạc Ngọc đường thế nhưng cùng Thanh Vân tông thực lực xấp xỉ môn phái, thì là Mạc Ngọc đường không quan tâm Nhân Tham Quả, cho ta mượn môn tàu cao tốc, chúng ta như thế nào đi vào Vũ giới, Vũ giới xuất nhập khẩu đích hình dạng, trước đây đường chủ đã nhìn thấy, tàu cao tốc vô số, cao thủ cũng không có thiếu, hơn nữa Đại Danh tông lão quỷ, hắc cũng sẽ không nhìn chúng ta đi Vũ giới."

Lữ Thiên cười cười, "Lo lắng cũng vô ích, Cẩm Y, là ta nhất định phải cứu, Vũ giới hành trình, căn bản không có thương lượng dư địa, chúng ta cẩn thận một chút một ít, tận lực không cho bọn họ phát hiện chứ."

"Hôi Y, người đi chuẩn bị ba nghìn con khoái mã, sáng mai, chúng ta tức khắc khởi hành."

"Là."

Kiến Lữ Thiên thái độ kiên quyết, đoàn người không phản bác, mọi người đứng lần hành động này, tuy rằng đều không có bao nhiêu lòng tin, nhưng Lữ Thiên kiên định đáng tươi cười, luôn luôn có thể để cho nhân kiên định xuống tới, có lẽ đây chính là mị lực của hắc chỗ chứ.

. .

Ba nghìn con khoái mã, chạy vội ra Tuyết Nguyệt hoàng thành.

Lữ Thiên đoàn người thay đổi trang bị, đều mặc giữ Tuyết Nguyệt quốc khôi giáp, cầm chế thức trường mâu đại đao, một bộ Tuyết quốc binh sĩ trang phục, nhưng bọn hắc ngồi xuống bảo mã lương câu, vẫn như cũ không thể gạt được hữu tâm nhân mắt.

Trong một ngôi tửu lâu, "Mau nhìn, lại có binh mã điều động, ngày hôm qua ma vật xâm lấn, không biết lần này vậy là chuyện gì."

"Những binh lính này kỵ ngựa, có đúng hay không Đại Nguyên quốc Hãn Huyết bảo mã, những thứ này là cái gì binh sĩ, làm sao có thể."

"Hừ. Không nên nói lung tung, ta nhớ kỹ ngày hôm qua ma vật xâm lấn, Lữ gia quân kỵ, đều là loại này ngựa."

"Không nên nghị luận binh sĩ, làm bộ không phát hiện, Tuyệt quốc đã tiến nhập tình trạng giới bị, không phải chê bọn họ, là muốn bị giết đầu."

Mấy người nói thanh âm không lớn, nhưng bọn hãn không biết, bọn họ nói, vẫn bị rất nhiều hữu tâm nhân nghe được.

"Đại ca, Lữ gia quân lại xuất động, nếu như là Lữ Thiên nói, đây chính là cơ hội khó được."

"Đúng vậy, tại nhà của hãn, có hơn một vạn danh Ma Phật tông mang về người điên, có ở đây không xuất thủ, sợ là chúng ta sẽ không cơ hội."

Cầm đầu nhân lại vô cùng nhật định, "Không nên gấp gáp, không có nghe lão tứ mang về tin tức, bọn họ tại Thanh Vân tông, Lữ Thiên chính là bằng vào ba nghìn nhân, cứng rắn khiêng ở toàn bộ Thanh Vân tông một ngày công kích, ngày hôm qua ma vật xâm lấn, chính là bả Thanh Vân tông bức cho nóng này."

"Đều an tĩnh điểm, còn là hành sự tùy theo hoàn cảnh, bắt lại con trai của Lữ Thiên, mới là cơ hội của chúng ta."

"Được rồi, thỉnh đại ca."

"Nhanh đi bẩm báo lão tổ, Lữ Thiên đã xuất phát."

"Là." Một cái âm u trong góc, một nhân xuất ra một cái đặc thù ngọc trụ, nói thầm hai câu, tiện tay tự bóp nát.

..

Đại Danh tông, Đại Danh điện thượng.

Một đạo bóng trắng bay vào Đại Danh điện, cầm một cái ngọc trụ, đưa cho thủ tọa lão quý, "Lão tổ, trạm gác bóp nát lão tổ phân thân, là Tuyệt Nguyệt hoàng thành ẩn núp thám báo."

Lão quý gạt đầu, kết quả thủ hạ đưa tới ngọc bội, một chương võ ở tại mi tâm của mình.

Chỉ chớp lát, lão quý nở nụ cười, "Là Lữ Thiên động thân, xuất tây môn, xem ra nó là đi Mặc Ngọc đường, thuê tàu cao tốc đi."

"Lão tổ, có muốn hay không chúng ta đi vào chặn lại, hãn trận pháp tuy rằng lợi hại, nhưng là của chúng ta thủ đoạn, khi hãn phát hiện trước, là có thể làm ra không ít chuyện lại."

Bóng trắng nói xong, tự tin cười cười.

Lão quý suy nghĩ một chút, "Không nên coi thường Lữ Thiên, tài năng ở Ma Phật tông toàn thân trở ra, có thể khiêng ở Thanh Vân tông con kia ngốc điều, điều không phải cái gì đơn giản mặt hàng."

"Còn là lão tổ anh minh." Bóng trắng thi lễ một cái.

"Đi, cầm pháp bảo của ta, đi Thanh Vân tông, chỉ huy ma bằng cùng dưới tay hãn ma vật, sau đó ngời mang theo một nghìn danh quý binh, các người đi Mặc Ngọc đường, tới chỗ nào mai phục bọn họ."

"Đi Mặc Ngọc đường? Lão tổ ý tứ là."

Lão quý âm trầm cười cười, "Bọn họ thức thời, giống như ta cùng nhau vây giết Lữ Thiên, không thức thời, liền Mặc Ngọc đường cùng nhau bắt lại cho ta."

"Hắc hắc." Bóng trắng âm trầm cười cười, xoay người bay ra khỏi đại điện.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thàn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 117: Tây Lương quốc

Ba nghìn con khoái mã ra Bắc Xuyên, chạy về phía bờ biển cạnh một ... khác đại tông môn, Mặc Ngọc đường.

Mặc Ngọc đường, tên đầy đủ kêu Liệt Sơn Mặc Ngọc đường, bọn họ đối ngoại công bố, bọn họ là Viễn Cổ tông môn, Liệt Sơn môn chi nhánh, tông môn trung vô số cao thủ, bị Đại Danh tông cùng Thanh Vân tông muốn cường đại hơn nhiều, trong môn lão tổ, có người nói, tu vi đã đến Hóa Thần trung kỳ, thì là tại toàn bộ Thiên Quyền đảo thượng, Mặc Ngọc đường cũng là số một số hai môn phái.

Lữ Thiên còn nhớ rõ, ban đầu ở Ma Phật tông lúc, hắn bị mấy vạn đồ khách truy sát, trong đó có Mặc Ngọc đường nhân, mặc dù chỉ là vài cái Kim Đan kỳ đệ tử, mà truy sát Lữ Thiên có rất nhiều Nguyên Anh kỳ thậm chí Xuất Khiếu kỳ tu sĩ, nhưng bọn hắn vẫn như cũ dám nói, bà Nhân Tham Quả giao cho bọn họ, bọn họ bảo chứng Lữ Thiên an toàn, mặc kệ chân giả, này đủ để chứng minh Mặc Ngọc đường cường đại rồi.

....

Tây Lương quốc, Mặc Ngọc đường thuộc hạ cường đại nhất quốc gia, bị Tuyệt quốc cùng Bắc Xuyên cộng lại, còn muốn lớn hơn thượng thập bội đã ngoài.

Lữ Thiên nhóm bốn ba thập thiên, cuối cùng đã tới Tây Lương quốc cảnh nội, cự ly Mặc Ngọc đường, chỉ có không được một trăm km

Lữ Thiên chờ người nộp thông quan văn điệp, bộ hành vào Tây Lương quốc thủ đô, Tây Lương thành.

Thập thiên không ngủ không nghỉ chạy đi, thì là bọn họ đều là Kim Đan kỳ tu sĩ, từ lâu kinh khiêng không được, chủ yếu nhất, là Mặc Ngọc đường thái độ còn không rõ ràng, không biết có thể hay không lừa dối, nếu như không được, không thể, còn muốn cùng bọn họ đây đưa một phen.

"Đường chủ, này Tây Lương quốc thật là mạnh mẽ, cửa thành vài cái vệ binh, tu vi đều đến Luyện Khí kỳ đỉnh phong rồi."

Lữ Thiên trên mặt có nhiều uể oải, "Ta đã thật không ngờ, Thiên Quyền đảo còn có cường đại như vậy quốc gia, này đã có thể coi là là tu chân quốc rồi chứ."

Hắc Long ở một bên lắc đầu, "Chủ nhân, này cũng không xem như là tu chân quốc, tu chân quốc, đầu tiên phải có cấp hai tông môn thừa nhận, tịnh ban thưởng quốc hiệu, ngọc tỷ, cùng chân long khí, yếu nhất một cái tu chân quốc, hoàng đế tu vi, cũng muốn đến Hợp Thể kỳ mới được, Tây Lương quốc cùng so sánh, căn bản không phải một vài lượng cấp."

Triệu Vô Cực hứng thú, "Hắc Long tiên bối, cấp hai tông môn là một cái gì khái niệm, có thể ban thưởng phong tu chân quốc."

"Cấp hai tông môn." Hắc Long nở nụ cười, "Ta nhất thời cũng không tiện thuyết, tựu lấy một thí dụ chứ, ngươi và chủ nhân đều là Diệu Dương tông đệ tử, Diệu Dương tông mạnh bao nhiêu đại, trong lòng ngươi phải có ấn tượng chứ."

Triệu Vô Cực gật đầu, "Diệu Dương tông, một cái đã chủ điều phải Hợp Thể kỳ tu sĩ, đương nhiên cường đại rồi."

"Diệu Dương tông, chỉ là một tam giai tông môn mà thôi."

"Ta đây thỉnh Phi Sa đã chủ nói qua, chúng ta là phi thường cường đại tam giai tông môn, bị cấp hai, vậy cũng không kém là bao nhiêu."

"Ha ha." Hắc Long nở nụ cười, "Những lời này khẳng định không phải là các ngươi đã chủ nói, coi như là yếu nhất cấp hai tông môn, bị mạnh nhất tam giai tông môn, cũng muốn cường xuất gấp năm lần đã ngoài, đây là chất chênh lệch."

Triệu Vô Cực không nói gì, có chút không tin nhìn hắn.

Mạc Tà đã hứng thú, "Hắc Long, ngươi nói quốc hiệu, ngọc tỷ, ta đây môn đều biết, nhưng ngươi nói chân long khí, là cái thứ gì."

Hắc Long nhìn thoáng qua Lữ Thiên, "Mạc tiên sư, chân long khí không có thể như vậy đồng tây, chân long khí, nói trắng ra là, chính là một quốc gia khí số, cùng chủ nhân lấy được công đức như nhau, tác dụng có thể quá lớn."

"Tu chân quốc có thể thu được cái này?" Lữ Thiên vẫn đạo.

"Không ngừng tu chân quốc, phạm nhân quốc gia cũng có thể thu được, nhưng không có chân long khí dẫn đạo, có rất ít nhân có thể sử dụng mà thôi." Hắc Long còn là nhìn Lữ Thiên, "Chân long khí, tựa như một cái mầm mống, công đức, có thể để cho viên này mầm mống mọc rễ nảy mầm, trưởng thành thành đại thụ che trời, phúc trạch toàn bộ tu chân quốc, tại tu chân quốc trung, thì là một cái cửu phẩm huyền lệnh, tốc độ tu luyện cũng là thường nhân chừng gấp hai."

"Tu chân quốc tốt như vậy?"

Nhìn hai mắt sáng lên Mạc Tà, Hắc Long không để ý tới hắn, "Chủ nhân, chủ nhân trong óc công đức khí, cùng chân long khí xấp xỉ, cũng là một viên mầm mống, chủ nhân hẳn là hiểu. . ."

Nga? . Lữ Thiên như có điều suy nghĩ nhìn hắn, hắn quanh co lòng vòng, nói nhiều như vậy, nguyên lai là muốn cho bản thân kiến quốc, xem ra Vô Tự

thư đối với hấn ước thúc, là càng ngày càng nhỏ.

Chỉ là Tuyết Nguyệt thành một phần công đức, để Lữ Thiên tốc độ tu luyện, đề cao chừng năm thành, có thể thu được càng nhiều hơn công đức khí, hấn đương nhiên nguyện ý.

Lữ Thiên gật đầu cười, mặc dù không có nghĩ tới những ... này, nhưng nếu như kiến quốc, có thể để cho hấn công đức khí cường đại hơn, đảo cũng không có cái gì bất hảo.

"Mấy ngày nay hậu bàn lại." Lữ Thiên nói, xuất ra hai cái túi, giao cho Mạc Tà cùng Hắc Long, "Hắc Long, ngươi đi tìm một mã tràng, muốn ba nghìn thất tốt nhất mã, chúng ta mã, đã không được."

"Hảo." Hắc Long lộ ra đáng tuổi cười, xoay người rời đi, cũng không biết hấn đang cười cái gì.

"Mạc Tà, án yêu cầu của ngươi, tìm một khách sạn bình dân, chúng ta đêm nay ở chỗ này nghỉ ngơi một đêm."

Mạc Tà gật đầu, hiểu Lữ Thiên đích ý tứ, "Yên tâm đi đường chủ, ta tìm khách sạn bình dân, không nhất định là thư thích nhất, nhưng nhất định là đào sinh thông đạo nhiều nhất."

Lữ Thiên nở nụ cười, hấn chính là cái này ý tứ, đã đến Mặc Ngọc đường địa bàn, hết thảy đều phải cẩn thận hành sự, thì là cùng Mặc Ngọc đường phát sinh xung đột, cũng có thể là ở cướp đoạt tàu cao tốc lúc, kỳ thực hấn làm như vậy, còn có một cái nguyên nhân, chính là theo đoàn người tiến nhập Tây Lương thành hậu, Lữ Thiên luôn có một loại cảm giác bị người giám thị.

Cách vài cái quốc gia, bọn họ đoàn người đã bị giám thị, chính là quang minh chánh đại giám thị, nhưng lần này, cùng dĩ vãng bất đồng, lần này cần sao là Lữ Thiên lỗi giác, sẽ chính là cao thủ đang giám thị bọn họ, bởi vì đến bây giờ mới thôi, Lữ Thiên còn không có phát hiện loại cảm giác này nơi phát ra.

"Vô Cực, phân phó, chờ Mạc Tà tìm được nơi ở hậu, nhượng tất cả mọi người buông lỏng một chút chứ, mấy ngày này trang binh sĩ già bộ đã thật mệt mỏi, ngươi cùng ta, đi một chuyến Tây Lương hoàng cung, giao tiếp một chút thông quan văn điệp."

"Còn dùng giao tiếp thông quan văn điệp sao, ta nghĩ, lão quý hiện tại khẳng định biết hành tung của chúng ta."

Lữ Thiên cười, "Chúng ta đương nhiên muốn đi, ngươi xem lão quý phong phong quang quang, thậm chí chiếm một cái Đại Danh tông, kỳ thực hấn cũng không tiện hỗn, Thiên Quyền đảo dù sao cũng là loài người đảo nhỏ, chỉ là cao thủ đều đi tranh đoạt thất thái thần quang, không có thời gian để ý đến hấn, hấn cũng không dám quá mức làm càn, hơn nữa, nơi này là Mặc Ngọc đường địa bàn, chúng ta lần đi, không chỉ có thể đi cái phương tiện, còn có thể thử một cái hạ Mặc Ngọc đường thái độ."

Triệu Vô Cực nhún, "Đường chủ, nếu như Mặc Ngọc đường thực sự muốn Nhân Tham Quả, hoặc là cùng lão quý đạt thành một loại hiệp nghị, muốn giết ta môn, chúng ta đây chẳng phải là dẽ vào miệng cộp."

"Sẽ không, Mặc Ngọc đường cũng có hộ sơn đại trận, thì là hấn muốn đối phó ta, cũng sẽ đợi được ta vào Mặc Ngọc đường, có hộ sơn đại trận áp chế, lại đối phó chúng ta, không phải ta còn thử cái cái gì kình."

Triệu Vô Cực gật đầu, "Đường chủ nói có lý."

Triệu Vô Cực nói xong, hướng phía sau đánh vài cái thủ thế, đoàn người gật đầu, không dấu vết, hướng về Mạc Tà phương hướng đuổi theo.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 118: Pháp Minh đại sư

Tây Lương hoàng cung.

"Tuyên Tuyết Nguyệt quốc sứ giả tiến điện."

"Tuyên Tuyết Nguyệt quốc sứ giả tiến điện. . ."

Lữ Thiên hai người nghe thể thanh, đi vào Tây Lương hoàng cung.

Hai người đi vào đại điện, thấy một người tuổi còn trẻ tháo vát nam tử, mặc long bào, ngồi ngay ngắn ở long ý trên, dưới vẫn vô bách quan, cầm đầu mấy người, cũng đều là một bộ trẻ tuổi hình dạng, hơn nữa người cầm đầu trung, lại có cả người giữ tầng bảo, đỉnh đầu giới ba hòa thượng.

Lữ Thiên hơi sợ hãi than, Tây Lương quốc thực lực thật là mạnh, hoàng đế này lại có Kim Đan kỳ tu vi, liền là thủ vài tên quan văn, đều có giữ Kim Đan kỳ tu vi, chớ đừng nói chỉ là võ tướng.

Trách không được bọn họ liên soát người cũng không suu, liên vũ khí cũng làm cho mang vào, nguyên lai nơi này đều là tu sĩ.

"Cẩn thận." Lữ Thiên cấp Triệu Vô Cực nháy mắt, Triệu Vô Cực không dấu vết gạt đầu.

"Tuyệt Nguyệt quốc sứ giả, Thanh Phong, Minh Nguyệt, gặp qua Tây Lương Vương."

Lữ Thiên hai người thi lễ một cái, dù sao cũng không có người chứng minh, nói bừa tên là gì đều được.

"Thanh Phong, Minh Nguyệt, tên rất hay." Hoàng đế cười cười, không có để ý.

"Thông quan văn điệp thượng tả, các ngươi muốn mượn lộ, bãi phóng chúng ta thượng tông, Liệt Sơn Mặc Ngọc đường."

Lữ Thiên gật đầu, "Bọn ta phụng tá Tuyệt Nguyệt quốc Vương mệnh lệnh, muốn cùng Mặc Ngọc đường tu gắn bó suốt đời."

"Ha ha." Hoàng đế cười, bả thông quan văn điệp ném ở một bên, "Thượng tông cùng Tuyệt Nguyệt quốc, cách xa nhau vạn lý xa, hơn nữa theo ta được biết, Tuyệt Nguyệt quốc là Đại Danh tông nước phụ thuộc, các ngươi hoàng đế làm như vậy, có mục đích gì."

Lữ Thiên thi lễ, "Bệ hạ, chân không dám đầu điểm, Tuyệt Nguyệt quốc hiện nay bị yêu ma bệnh dịch tả, thượng tông chỉ có sức tự vệ, cho nên mới phải bọn ta đến đây, hướng Mặc Ngọc đường cầu viện."

"Chỉ có sức tự vệ, ta xem không phải đâu, theo ta được biết, Đại Danh tông đã bị một cái quỷ vật chiếm lĩnh." Hoàng đế có nhiều hăng hái nhìn Lữ Thiên.

"Ta đây chờ tự không rõ lắm, ta hai người cũng là phụng mệnh hành sự."

"Ha ha ha ha, bọn ngươi chẳng biết, nhưng ta quốc sư, lại biết rất nhiều, Pháp Minh đại sư, ngươi cấp vị bằng hữu này nói một chút chứ." Hoàng đế nói, nhìn về phía phía dưới hòa thượng.

Lữ Thiên hai người đã nhìn sang.

Hòa thượng mỉm cười, trán trong lúc đó, lộ ra vẻ hưng phấn.

"Lữ Thiên, ngươi Nhân Tham Quả, mang theo bên ngươi không có."

Nga. . Triệu Vô Cực cả kinh, thân thủ sẽ móc ra vũ khí của mình, lại bị Lữ Thiên ý bảo ngăn lại.

Lữ Thiên nhìn về phía tăng nhân, hòa thượng này nhìn không ra tu vi, cũng nhìn không ra niên kỷ, một bộ bí hiểm đáng tươi cười, thấy thế nào cũng không phải bình thường người.

"Đại sư, Thanh Phong không rõ đại sư ý tứ, Lữ Thiên? Lữ Thiên là ai."

"Không rõ? Ta đây sao thuyết, ngươi liền hiểu, Nhất Đăng đại sư, chính thị bản tăng sư tôn, ta chính là của hắn đại đồ đệ, Pháp Minh."

"A. Ngươi là trước đây lấy trộm. . ." Triệu Vô Cực kinh ngạc kêu thành tiếng, nói đến phân nửa, lập tức ý thức được nói sai.

Hòa thượng đã không có ở ý, triều Lữ Thiên cười, "Không sai, trước đây, ta và Kim Tam đã chủ hợp tác, chuẩn bị lấy trộm Vũ giới long mạch, nhưng không biết, bị một cái tạp toái giành trước, Lữ Thiên, ngươi biết là ai đoạt ta long mạch sao."

Lữ Thiên sắc mặt xấu xí, chỉ là trên đại điện, thì có hơn mười người Kim Đan kỳ tu sĩ, cộng thêm chẳng biết sâu cạn hòa thượng, hơn nữa phía ngoài ngự lâm quân, cường sấm, một điểm hy vọng cũng không có, Lữ Thiên đoán được Mặc Ngọc đường không lại ở chỗ này động thủ, ai biết đụng phải hòa thượng này.

"Đại sư nói đùa, Minh Nguyệt chỉ là thánh Đại Danh tông trở về tu sĩ nhắc qua, này Lữ Thiên, hai người chúng ta thật sự không biết."

"Ha ha. . ." Hòa thượng lại nở nụ cười, "Này Lữ Thiên ta đã thấy, mặc dù chỉ là rất xa nhìn thoáng qua, nhưng vũ khí của hắn, phi thường đặc biệt, ta nhớ kỹ rất rõ ràng, là một bả nhị chỉ rộng đoán nhận, trước lúc này, ta không gặp người nào dùng qua loại vũ khí này, ngươi nói người điều không phải, vậy ngươi dám không dám bả chiếc nhẫn trữ vật cầm lai, nhưng ta tìm xem."

Triệu Vô Cực ở một bên đều nóng nảy, một cái kinh cấp Lữ Thiên nháy mắt.

Lữ Thiên vùng xung quanh lông mày đã nhíu lại, "Đại sư, ta hai người chỉ là lai trao đổi thông quan văn điệp, tịnh không có gì kỳ ý tứ của hắn, về phần chiếc nhẫn trữ vật, ta quả thật có một quả, nhưng tu sĩ đang lúc, nào có tùy ý tra xét người khác chiếc nhẫn trữ vật, đại sư làm như vậy, tựa hồ có chút

hơi khó."

Long y, hoàng đế hừ một tiếng, "Ngươi thừa nhận cũng tốt, không thừa nhận cũng tốt, ngươi chiếc nhẫn trữ vật, ngày hôm nay ta phải lưu lại, thì là không có Nhân Tham Quả, không có đại sư nói cây đao kia, ta ngày hôm nay sẽ ngươi chiếc nhẫn trữ vật, ngươi có cho hay là không. . ."

Hoàng đế vẫn chưa nói hết, bị tiểu hòa thượng mỉm cười cắt đứt, "Lữ Thiên, ngươi cam tâm tình nguyện tha, chúng ta liền bồi ngươi tha, ta nói cho ngươi một cái bí mật, đà chủ còn có một cái canh giờ sẽ tới rồi."

Hòa thượng nhìn Lữ Thiên, "Đà chủ, chính là Kim Ngũ đà chủ, ngươi nhận biết."

Hoàng đế bị cắt đứt, tự nhiên mất hứng, được nghe lại hòa thượng nói, càng mặt rùng rợn. "Pháp Minh đại sư, ngươi có ý tứ. . ."

Hòa thượng chỉ là mỉm cười, liền nhìn đều không nhìn hoàng đế một ánh mắt.

Lữ Thiên nghe được bọn họ nói, cái trán đã chảy xuống mồ hôi lạnh, báo cho biết một cái hạ Triệu Vô Cực, nhượng hấn chuẩn bị cường sát hoàng cung, nhục được Kim Ngũ tới, bọn họ thực sự là chấp cánh khó khăn chạy rồi.

"Thế nào, tưởng cường sát sao?" Hòa thượng tựa hồ đã biết Lữ Thiên dự định.

Lữ Thiên không đáp, đề phòng nhìn tiểu hòa thượng.

"Hào, ta đây tự lại nói cho ngươi một cái bí mật, lão quý đã dẫn người đi Lữ gia học đường, không biết hiện tại, hấn và con của ngươi, có đúng hay không chung đụng rất hòa hợp."

"Vô Cực, động thủ."

Lữ Thiên cũng không nhịn được nữa, đưa ra đường đao, chiếu bên cạnh võ tướng bỏ xuống.

Phốc. .

Võ tướng chung quy vẫn là tiên tu, bị vũ tu gần người tiên tu, cùng đội làm thịt sơn dương không có khác nhau. Ánh đao thiểm, bên cạnh tên kia võ tướng, liền trốn cũng không kịp, bị một đao chém thành hai nửa, một đao hắc quang thiểm, bị chém thành hai khúc thi thể, hóa thành một đao hắc khí, chui vào Lữ Thiên Tú Đao trung.

"Giết hấn cho ta." Hoàng đế giận dữ, một đao kiếm ánh triều Lữ Thiên đâm đến.

"Phá Phong."

Thình thịch thình thịch thình thịch. .

Tuy rằng bọn họ nhiều người, nhưng Lữ Thiên sức chiến đấu, đã sớm vượt qua cùng giai tu sĩ, ngay cả Triệu Vô Cực, bởi vì dùng qua Nhân Tham Quả, cũng có thể đồng thời chống đỡ lưỡng ba người tiến công.

"Hừ, kỳ thực tiểu hòa thượng còn có một cái bí mật, chính là ta tu vi, là Xuất Khiếu kỳ."

"Lữ Thiên, trước đây phá hủy chuyện tốt của ta, ta muốn đem ngươi băm thây vạn đoạn. . Kim Cương Đại Thủ Ấn." Tiểu hòa thượng nghiêng răng nghiêng lợi, một dấu bàn tay, phách nát chu vi tất cả công kích, mang theo táo bạo thiên địa nguyên khí, triều Lữ Thiên vào đầu nện xuống.

"Phá Phong thập lộ."

"Thình thịch. ."

Đao chưởng tương giao, Lữ Thiên sắc mặt đỏ lên, suýt nữa bị đánh ngồi dưới đất, nhưng bởi đường đao là hắc sắc thần quang biến ảo, một đao đã đánh tan chưởng ảnh.

. . Hòa thượng này, dĩ nhiên là Xuất Khiếu kỳ tu vi, thật là bá đạo một chương. .

"Truy Hồn."

Truy Hồn hai chữ hô lên, Lữ Thiên giống như quỷ mỵ như nhau, đã bán ngồi chồm hổm dưới đất thân hình, bỗng nhiên dĩ một cái cực kỳ quỷ dị tư thế, xông về tiểu hòa thượng.

Một chương này thiếu chút nữa bả Lữ Thiên đã phế đi, trở lại một cái hạ, ai biết có thể hay không tiếp được, chỉ có gần hấn thân, dĩ Lữ Thiên vũ tu thủ đoạn, mới có nhất ti hy vọng sống còn.

Hơn hai trăm khóa Kim Đan vận chuyển tới cực hạn, Lữ Thiên thúc giục Điện Thiểm thân pháp, tại cộng thêm Truy Hồn quỷ dị đấu pháp, giống như một đạo âm lôi như nhau, tà dị triều tiểu hòa thượng vọt tới.

"A, hảo tà dị đao, hảo tà dị thân pháp, vừa vận, ta Phật môn công pháp, vừa lúc có thể khắc chế ngươi tà môn thủ đoạn."

"Diệt Ma Đại Thủ Ấn."

Hòa thượng cũng là nổi giận, Diệt Ma Đại Thủ Ấn dùng ra, uy thế bí vừa mạnh hơn gấp đôi có thừa, một đạo hư ảnh, đang cùng thượng phía sau hiển hóa xuất một pho tượng Diệt Ma La Hán, theo hòa thượng động tác, đã triều Lữ Thiên hư đè xuống lại.

"Phá Phong."

Mất thấy hòa thượng đã phản ứng kịp, Lữ Thiên còn chưa tới bên cạnh hắn, chỉ có thể cắt đứt chiêu thức, hoành đao chống đỡ đứng lên.

"Thình thịch. ."

"Phốc. ."

Đạo chưởng tương giao, Lữ Thiên một ngụm máu tươi phun ra, một chưởng này, đã sắp tới Phá Phong cực hạn, nhờ có Lữ Thiên lĩnh ngộ chiến kinh, nếu như dùng là chân kinh, một chưởng này, là có thể muốn tính mạng của hắn.

"Truy Hồn. ."

Sưu. . .

Không quân được nhiều như vậy, Lữ Thiên còn không có đứng vững, thân thể còn đang hơi ngửa ra sau giữ, lần thứ hai quỷ dị liên xông ra ngoài.

"Cái này cũng không trị được ngươi, lại để cho ngươi thử xem ta Hàng Yêu Phục Ma Ấn, hắc hắc." Hòa thượng cười tàn nhẫn giữ, uy áp lần thứ hai gia tăng rồi gấp đôi, một đạo kim quang hư không ngưng tụ thành nhất bàn tay, lần thứ hai triều Lữ Thiên đánh tới.

"Phá Phong đệ thập lộ."

"Phốc. . Truy Hồn."

Tuy rằng một chưởng này, bả Lữ Thiên phách đầu vầng mắt hoa, nhưng hắc sắc thần quang thứ chí bảo này, còn là đánh tan hòa thượng thủ ấn, hơn nữa Lữ Thiên ba cái trùng thủ, đã vọt tới hòa thượng bên người, một đao, đâm thẳng hòa thượng yết hầu.

"Thế nào, Lữ Thiên, ta Hàng Yêu Phục Ma Ấn tạm được chứ, nghĩ không ra ngươi liên cái này cũng có thể phách tới."

Hòa thượng trêu đùa như nhau, thân hình lui về phía sau nhất bộ, tránh thoát Lữ Thiên công kích.

"Con lừa ngốc, chân không được tốt lắm, ngươi liên cấp Nhất Đăng xách giày cũng không xứng."

"Hừ. Miệng lưỡi bén nhọn tiểu tử, lại để cho ngươi được thêm kiến thức."

"Bất Động Minh Vương Ấn." Hòa thượng hung hăng cười, song thủ bấm tay niệm thần chú, một đạo thất thái quang mang, theo hòa thượng thủ trung phát sinh, tựa hồ bề gãy nghiền nát như nhau, liên hoành cung đại điện, đều bị dư ba làm vỡ nát hơn mười thước.

Đạo đầu tay này, cư nhiên lần thứ hai cường ra gấp đôi, Xuất Khiếu kỳ tu sĩ, thực lực quả nhiên thâm bất khả trắc.

Lữ Thiên hơi kinh ngạc, mới vừa Phá Phong, cũng đã là thức thứ mười cực hạn, tuy rằng hắn lĩnh ngộ được thức thứ mười một, nhưng là tuyệt không có thể khiêng ở bốn mươi bội công kích.

"Truy Hồn tam đao. ."

Lữ Thiên đã liều mạng đứng lên, kháng là khiêng không được, ngươi đánh ta một chưởng, ta tựu thử ngươi một đao, dĩ Lữ Thiên thân thể đấy, cộng thêm hắc sắc thần quang quỷ dị, nói không chừng bản thân không chết, còn có thể giết chết hắn.

Ba đao bí vừa khoái thượng gấp đôi đao ảnh, đâm thẳng hòa thượng yết hầu, tiểu phúc, mi tâm. Truy Hồn tam đao, đao đao đoạt mệnh.

Hòa thượng sửng sốt, "Còn giấu giếm thực lực? Liều mạng sao, vậy hợp lại chứ."

Hòa thượng cũng không sợ, là hắn trước khấp quyết, công kích của hắn, nhất định sẽ trước rơi vào Lữ Thiên trên người, một cái Kim Đan kỳ tu sĩ, làm sao có thể khiêng ở hắn một kích.

"Đến đây đi. . " Hòa thượng tàn nhẫn cười, thất thái chưởng ấn triều Lữ Thiên bổ tới.

"Lai a. ."

"Phốc. ."

Đạo trường tương giao, cũng không có trong tưởng tượng kịch liệt va chạm, mà là truyền đến một đạo đao phách đầu khớp xương thanh âm, Lữ Thiên sững sốt, hòa thượng sững sốt, đại diện trung, vẫn còn đang đánh đầu những tu sĩ khác, đã sững sốt.

Chỉ thấy đại diện trung trung tâm, Lữ Thiên một đạo thống thấu tiểu hòa thượng cái bụng, thân đao đang cùng thượng phía sau, vươn một thước dài hơn.

"Thình thịch."

Hòa thượng cuồng quét một chương vũ phi Lữ Thiên, thừa tất cả mọi người ngây người thời gian, phi thân trốn ra đại diện.

Lữ Thiên kinh ngạc đứng đây, nghĩ không ra vừa đao trường tương giao, hòa thượng kia Bất Động Minh Vương Án, dường như hoa trong gương, trắng trong nước giống nhau, dễ dàng sụp đổ, thậm chí ngay cả nhất ti ngăn trở tác dụng cũng không có.

"Đường chủ, ngươi không sao chứ."

Triệu Vô Cực mãnh công hai cái, nhảy ra chiến đoàn, thờ hồn hèn đỡ Lữ Thiên, lúc này hắn đã về mặt tiên huyết, một thân bạch y, bị họa xuất hơn mười đạo vết thương, hiển nhiên hắn đã thụ thương không nhẹ.

"Không có việc gì, Vô Cực, tùy ta đi ra ngoài." Lữ Thiên khéo tay cầm đao, khéo tay lôi Triệu Vô Cực, liền hướng đại diện ngoài đi.

"Ừ? Còn muốn đi."

Xem Lữ Thiên giết người đã muốn đi, các tướng quân không làm, ngự lâm quân đã vọt vào, đều ngăn ở Lữ Thiên trước người, nhưng tựa hồ bị Lữ Thiên thủ đoạn chấn đến rồi, Lữ Thiên đi nhất bộ, mọi người tự thối nhất bộ.

"Tây Lương Vương, Thanh Phong Minh Nguyệt không muốn xé rách da mặt, cùng hòa thượng kia chiến đấu, cũng là hắn người gây sự, ta hai người cũng không phải dễ khi dễ."

Lữ Thiên chau mày, hắn đâm hòa thượng một đao, lẽ ra bị hắc sắc thần quang thương tổn được, hòa thượng hẳn phải chết không thể nghi ngờ, nhưng Lữ Thiên có một loại không rõ cảm giác, hòa thượng này khẳng định không chết được, thậm chí còn hội chạy đi viện binh, Lữ Thiên không muốn cùng Tây Lương dây dưa nữa.

Long y, hoàng đế đã ngồi xuống lại.

"Cho đi." Cũng không biết hắn nghĩ như thế nào, cứ nhiên cho đi.

"Cám ơn Tây Lương Vương."

Lữ Thiên cũng không khách khí, lôi Triệu Vô Cực, phi thân bỏ ra đại diện, tiêu thất ở tại Tây Lương hoàng cung trong. .

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 119: Mặc Ngọc đường tiền

Lữ Thiên lôi Triệu Vô Cực, đi ra hoàng cung.

Tây Lương thành tuy rằng không nhỏ, nhưng chiến đấu mới vừa rồi thái kịch liệt, nhất là Lữ Thiên cùng tiểu hòa thượng chiến đấu, hầu như kinh động trong thành tất cả tu sĩ.

Ngoài hoàng cung, ba nghìn Lữ gia quân đã chạy tới, đang cùng cấm vệ quân giằng co, hai người trẻ nữa đi ra một hồi, phỏng chừng cũng đã đánh nhau.

Trách không được trong hoàng cung tranh đấu, chỉ xuất hiện số ít cấm vệ quân, nguyên lai đều ở đây nhĩ ni, Tây Lương Vương cái này lão Hồ ly, khẳng định cũng là nhận được cấm vệ quân báo cáo, lúc này mới khẳng phóng bản thân hai người đi ra ngoài.

"Mau nhìn, là chủ nhân đi ra, Vô Cực bộ trưởng đã đi ra."

"Chủ nhân hình dạng, hình như bị trọng thương, nhanh đi tiếp ứng. . Khoái, khoái."

Lữ gia quân nhất thời loạn cả lên, không để ý cấm vệ quân ngăn cản, vài bước xông phá phong tỏa, bà Lữ Thiên hai người hộ ở tại phía sau.

"Đường chủ, các người không có sao chứ, này lữ nhật Tây Lương Vương, lại dám mai phục đường chủ, ta đây tự dẫn người giết hán." Mạc Tà thấy Lữ Thiên hai người hình dạng, lúc này giờ lên lệnh kỳ, sẽ sống mãi với nhau Tây Lương quốc.

Các binh lính mọc ra vũ khí, hung ác nhìn trước mắt cấm vệ quân.

Cấm vệ quân thống lĩnh không tự chủ nuốt nước bọt, hành quân chiến tranh nhiều năm như vậy, đầu hán một lần thấy như vậy hung mãnh quân đội, từng cái cũng như cùng mãnh hổ xuống núi, bằng vào cổ khí thế kia, là có thể đem rất nhiều địch nhân sợ đến tè ra quần.

Hơn nữa, này cũng chủ yếu, thống lĩnh cũng có Kim Đan kỳ tu vi, đối diện, này ăn mặc Tuyệt quốc quân phục ba nghìn nhân, tu vi không có một cái so với hán yếu, cầm đầu, giờ lệnh kỳ nam tử, càng liên tu vi không nhìn ra, chân đánh nhau, bọn họ này mấy vạn cấm vệ quân, có thể hay không đứng vững nhân gia một cái xung phong đều là vấn đề.

Thống lĩnh chợt dạp lau một cái hạ trán của mình, "Chư vị đạo hữu, chư vị tiên hữu, chúng ta là Mặc Ngọc đường nước phụ thuộc, chư vị tới nơi này, khẳng định không phải là vì cùng Mặc Ngọc đường phát sinh xung đột, trong này, khẳng định có hiểu lầm, ta đã xin chỉ thị nhà của ta bệ hạ, chư vị không nên vọng động, không nên vọng động a."

"Mã đức, Mặc Ngọc đường? Người là đang hù dọa lão tử sao, tin hay không lão tử hiện tại tự chôn người."

"Mặc Ngọc đường thì thế nào, người cũng không hỏi thăm một chút, các gia gia là lai lịch thế nào, các gia gia trong tự điển, sẽ không có sợ cái chữ này."

"Dẹp yên này cái thí Tây Lương quốc, tự hướng hán những lời này, lão tử hôm nay bả mệnh đặt tại đây, cũng muốn huyết tẩy hán hoàng cung. "

"Bộ trưởng, hạ mệnh lệnh chứ. "

Một đám người loạn tào tào, có vài người thậm chí đã khai giết.

Thống lĩnh lần này là thực sự trợn tròn mắt, vài bước chạy đến Lữ Thiên bên người, cúi đầu khom lưng, nhượng Lữ Thiên ước thúc một chút thủ hạ của mình.

Lữ Thiên nhìn biểu hiện của mọi người, tịnh không có gì ngoài ý muốn.

Bọn họ đám người kia, không nói tại Ma Phật tông chém giết, chỉ nói Ma Phật tông vì sao trảo bọn họ, trong bọn họ, quả thật có rất nhiều người là bị oan uổng, nhưng tuyệt đại bộ phận, thật đúng là theo các nơi chớp tới phát lệnh truy nã phạm, tu sĩ trong lúc đó, có thể lưu lạc đến phát lệnh truy nã phạm nông nổi, không phải là khi sư diệt tổ, phản bội tông môn, hơn nữa, còn có thể trốn tới, lúc này mới có thể bị xếp vào phát lệnh truy nã phạm danh sách, tưởng hù dọa bọn họ, thật đúng là không có gì có thể hù dọa bọn họ, nói trắng ra là, đây là một đám vô pháp vô thiên chủ.

Nếu không có Vô Tự thư cùng huyết thệ ước thúc, Lữ Thiên cũng không dám bả đám người kia giữ ở bên người, đám người kia giống như là nhất cái mìn định giờ, không chừng lúc nào sẽ bạo phát, sở dĩ mấy ngày qua, Lữ Thiên vẫn dĩ phi thường nghiêm khắc tiêu chuẩn, tại huấn luyện bọn họ.

"Lữ gia quân nghe lệnh."

Lữ Thiên một bả đưa qua Mạc Tà lệnh kỳ, giờ lên.

Tại Lữ Thiên nói ra những lời này hậu, bất kể là hô to, nổi giận mắng, thậm chí cùng cấm vệ quân chém giết ở chung với nhau, toàn bộ đều yên tĩnh lại, về tới đội ngũ, chỉ là xem cấm vệ quân ánh mắt của, còn là như muốn ăn thịt người như nhau.

"Mục tiêu, Tây Lương thành ngoại, tức khắc xuất phát."

"Đường chủ. "

"Chủ nhân."

"Đây là mệnh lệnh."

"Là. "

Một tiếng không cam lòng rống giận qua đi, ba nghìn nhân hậu đội biến tiền đội, triều Tây Lương thành ngoại lái đi.

..

"Bệ hạ, như thế thả bọn họ rồi đi, nếu như Kim Ngũ đã chủ tới, chúng ta không có cách nào khác bàn giao a."

Trong hoàng cung, đại thần nhìn trước mắt thương di đại diện, một bộ vô cùng đau đớn hình dạng.

"Bàn giao cái gì, là của hán nhân bị hủy lần hành động này, hơn nữa phía ngoài Lữ gia quân, người cũng thấy đấy, căn bản không phải chúng ta có thể đối phó."

"Đúng vậy." Một cái cận thần chấp tay, "Hòa thượng kia, giống như là cố ý quấy rối như nhau, căn bản không theo kế hoạch hành sự, còn bà Kim Ngũ đại nhân sự nói đi ra ngoài, khiến cho chúng ta nơi này còn không có chuẩn bị cho tốt, Lữ Thiên tự làm khó dễ."

"Hừ." Hoàng đế hừ lạnh một tiếng, "Quả nhân nói là, này tiểu hòa thượng thái phế vật, đường đường Xuất Khiếu kỳ đại tu, liên một cái Kim Đan kỳ tiểu tử đều không đối phó được, hần Kim Ngũ, vô luận như thế nào cũng không trách được trẫm trên đầu."

"Bệ hạ nói cực phải, nhưng một hồi Kim Ngũ tới, chúng ta muốn giải thích thế nào."

Ba.

Hoàng đế vỗ bàn một cái, "Là của hần nhân không được việc, giải thích, giải thích cái gì, chúng ta là Mặc Ngọc đường nhân, cũng không phải hần Kim Ngũ chính là thù hạ, chờ Kim Ngũ tới, như thực chất cho biết là được."

"Là."

..

Lữ Thiên nhóm cũng không có trực tiếp đi Mặc Ngọc đường, mà là đang ngoại thành xây dựng cơ sở tạm thời, tùy thời phòng bị Kim Ngũ đánh lén.

Ba nghìn nhân khí thế như hồng, tuy rằng mỗi người tu vi đều không cao lắm, nhưng cộng thêm Lữ Thiên trận pháp, cái này thành một cỗ bất luận kẻ nào cũng không thể coi thường lực lượng.

Thế nhưng một đêm qua đi, thẳng đến Lữ Thiên đoàn người đến rồi Mặc Ngọc đường sơn môn tiền, Kim Ngũ cũng không có xuất hiện.

Mặc dù không có thấy Kim Ngũ, nhưng Lữ Thiên biết, Kim Ngũ tới, nhưng hần không có xuất thủ, tựa hồ có cái gì cố kỵ, ngược lại ngày này trôi qua phi thường bình tĩnh.

.

Mặc Ngọc đường sơn môn tu rất lớn, chừng mười trượng lai rộng, 'Liệt Sơn Mặc Ngọc đường' năm cái đại tự, dường như đao tước phù khắc giống nhau, rất xa nhìn lại, sơn môn như một cái trương khai miệng khổng lồ, tựa hồ muốn người khác mà thực như nhau.

"Trương truyền này Liệt Sơn Mặc Ngọc đường truyền tự cận cổ, trước đây không tin, hiện tại ta có nhiều tin." Hắc Long nhìn sơn môn, nhin không được nói rằng.

Lữ Thiên gật đầu, "Cùng Thanh Vân tông cùng Đại Danh tông nói vậy, quả thực khí phách nhiều."

Một bên, Triệu Vô Cực hai người đã theo gật đầu.

Lữ Thiên nhìn về phía Triệu Vô Cực, "Vô Cực, đi thông báo một tiếng, thuyết Tuyết Nguyệt quốc tu sĩ đến đây đến thăm đáp lễ."

"Hảo, đường chủ."

Triệu Vô Cực thông báo không lâu sau, sơn môn mở, theo sơn môn trung đi ra bốn người, đều mặc miêu tả lục sắc y phục, bốn người này, bọn chúng đều là khí độ phi phàm, thấy thế nào, cũng không phải vậy thủ vệ đệ tử.

Lữ Thiên khẽ nhíu mày, tiến lên thi lễ một cái, "Tuyết Nguyệt quốc Thanh Phong, gặp qua Mặc Ngọc đường tiền bối."

Trong bốn người, cầm đầu lão giả nhìn Lữ Thiên, lộ ra ý tứ hàm xúc sâu trường đích đáng tươi cười, "Tuyết Nguyệt quốc Thanh Phong? Lữ Thiên, người cũng quá khinh thường ta Mặc Ngọc đường, người lần này đến đây, là vì thuê ta Mặc Ngọc đường tàu cao tốc, ta đây đều biết."

Nga? . . Lữ Thiên sững sờ, "Tiền bối có đúng hay không nghe xong cái gì lời đồn, ta. ."

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 120: Dây dưa không ngọt

Mặc Ngọc đường tiền.

Ba nghìn nhân tiểu tâm nhìn đối diện bốn người.

"Tiền bối có đúng hay không nghe xong cái gì lời đồn, ta."

Lữ Thiên mới nói được phân nửa, lão già phát tay, cắt đứt Lữ Thiên nói.

"Nhân Tham Quả, nói thật đi, lão phu đã phi thường muốn, nhưng ta Mặc Ngọc đường, có ta Mặc Ngọc đường quy củ, ta Liệt Sơn Mặc Ngọc đường môn quy điều thứ nhất, chính là cùng ma, quỷ, các loại, cả đời không qua lại với nhau, thì là đánh bạc tánh mạng của tất cả mọi người, cũng không có thể cùng bọn họ hợp tác, hôm nay những ... này ma vật muốn tánh mạng của ngươi, ta nếu như bây giờ ra tay với ngươi, chẳng khác nào đang giúp bọn họ, khi sư diệt tổ tội danh, lão phu có thể bối không dậy nổi."

Lão già nói đại khí nghiêm nghị, mỉm cười nhìn Lữ Thiên, bên cạnh ba người, cũng đều khẳng định gật đầu.

Lữ Thiên vui vẻ, nghĩ không ra Mặc Ngọc đường, lại có như thế chính trực môn chủ, vậy mình tự tiết kiệm phiền toái rất lớn.

Lữ Thiên thi lễ, "Tiền bối đại nghĩa, mục đích chuyến này của ta, chính là đi tìm giúp đỡ, tới thu thập những ... này ma quỷ chi lưu, hy vọng tiền bối có thể cho ta mượn một con thuyền tàu cao tốc, Lữ mỗ lại này đi đầu đã cảm ơn."

Lão già lần thứ hai xua tay, khẽ thờ dài một cái, "Lữ Thiên, nói ra thật xấu hổ, lão phu không cùng ma vật thông đồng làm vậy, nhưng đây chỉ là ma vật, lão phu quả thực không đối phó được, hôm nay, thì là lão phu đồng ý cho ngươi mượn tàu cao tốc, chỉ sợ ngươi đã cảm không đi."

Nga? Triệu Vô Cực mấy người tiến lên nhất bộ.

"Lão tiền bối, ngươi lời này là có ý gì, lẽ nào ngươi Mặc Ngọc đường. ."

Lão già gật đầu, "Không sai, đám này ma vật, hôm nay ngay Mặc Ngọc đường, lão phu tuy rằng không đối phó được hấn, nhưng hấn cũng không dám làm gì ta, ta ngày hôm nay đi ra, chính là lai cho thấy một cái hạ thái độ, thuận tiện báo cho ngươi một tiếng, Thanh Vân tông con kia ma băng, mang theo tam vạn ma vật, cùng một vạn bị oan hồn chiếm được tu sĩ, đã ở bên trong bày mai phục."

"Tiền bối tại sao có thể như vậy, chúng ta tộc tu sĩ, thế nào. ."

Triệu Vô Cực cấp nhãn, bị Lữ Thiên một bả xong rồi phía sau, Lữ Thiên biết, hành tung của hấn, khẳng định không thể gạt được lão quỷ cùng ma băng, hôm nay Mặc Ngọc đường không xen vào lúc này, Lữ Thiên đã phi thường vui mừng.

"Lão tiền bối, người thù hạ có chút vội vàng xao động, mọi nhà đều có quyển kinh khó đọc, Lữ mỗ lý giải, Lữ mỗ hay là muốn cảm ơn tiền bối."

"Ai." Tựa hồ bị nói đến đau đớn, bốn người xấu hổ thờ dài.

Lão già cầm đầu hướng phía sau một ngón tay, "Hộ sơn đại trận đã mở, Lữ đạo hữu, xin mời."

"Tiền bối khách khí, xưng hô ta Lữ Thiên là tốt rồi."

Lão già gật đầu, không nói gì, bốn người xiêm áo một cái tư thế mời.

. .

"Lữ gia quân, tiền phương có ma quỷ chặn đường, trở ta đi cứu huynh đệ của chúng ta, chúng ta phải làm sao." Lữ Thiên vẻ mặt ngoan sắc, chỉ vào trước người đại trận.

"Xé nát hấn. Xé nát hấn."

"Rống rống rống. ."

Nhìn khí thế như hồng ba nghìn nhân, Lữ Thiên gật đầu, "Bãi Vạn Long thực thiên đại trận."

"Là."

"Rống. Rống. Rống."

Lại là ba đạo tiếng hô, tiếng hô qua đi, một cổ trùng thiên khí thể của tại ba nghìn trên thân người phát sinh, chói mắt kim quang, bao phủ phương viên một dặm.

Lữ Thiên nhìn khiếp sợ bốn người, thi lễ một cái, "Bốn vị tiền bối, Lữ mỗ đi đầu nhất bộ."

"Thình."

Lữ Thiên gật đầu, xoay người đi vào đại trận, "Lữ gia quân, đi tới."

"Sát. ."

Ba nghìn nhân hung mãnh triều Mặc Ngọc đường phóng đi, tuy rằng chạy động lúc, trận pháp sẽ rất không ổn định, nhưng chiến trận đã tập luyện vô số thứ, rất nhanh thì có thể điều chỉnh xong.

. .

Nhìn chạy ào Mặc Ngọc đường ba nghìn nhân, bốn người trên mặt có nhiều hồ thẹn.

"Tông chủ, thực sự mặc kệ bọn họ sao, dĩ tu vi của bọn họ, tại sao có thể là ma bằng đối thủ."

Cầm đầu lão giả thờ dài, "Lão phu đã không phải là không muốn quân, nhưng này Kim Ngũ đem lời nói đến phân thượng này, ta phải ra khỏi thủ, sợ rằng, hấn chân sẽ đem toàn bộ Cổ Mộc đã điều lại."

Lão giả bên cạnh, nam tử trẻ tuổi có chút phẫn nộ, "Này Kim Ngũ, khinh người quá đáng, lại dám như thế uy hiếp chúng ta, nếu như mười vạn năm trước, hừ chết hấn, hấn cũng không dám cùng tông chủ nói như vậy."

Lão giả nhíu, "Ai. Ta Mặc Ngọc đường, đã không phải là thập vạn năm trước Mặc Ngọc đường, chúng ta cùng Thanh Vân tông, Đại Danh tông tuy rằng cũng có tranh đấu, nhưng bọn hấn chung quy cũng là Liệt Sơn môn chi nhánh, hôm nay, lại bị diệt cả nhà."

"Thế nhưng, chúng ta Liệt Sơn môn quy củ, gặp phải ma vật cùng quỷ vật, tuyệt đối sẽ không thỏa hiệp, hôm nay chúng ta làm như vậy. ." Thanh niên còn muốn cãi cò, nhưng thấy mấy người thất lạc hình dạng, chung quy còn chưa nói hết.

Thanh bàng, một nhân kéo kéo chéo áo của hấn, "Tam trưởng lão, không cần nói, người nói, chúng ta đều hiểu, nếu hài tử này dám đi, nói rõ hấn có nắm chắc nhất định, thì là chúng ta bây giờ muốn giúp mang, chỉ sợ cũng đã không thể giúp, hai cái trận pháp người xem thấy, chúng ta không là đối thủ."

Thanh niên cau mày gật đầu, "Ta biết, tại Kim Ngũ tới thời gian, ta cũng biết là cái kết quả này."

Lão giả nhìn về phía viễn phương, "Hay là trước tìm được Liệt Sơn Thánh Hóa lệnh chứ, Thanh Vân tông cùng Đại Danh tông là không có cơ hội, tìm không được Thánh Hóa lệnh, bất năng thống nhất năm môn, không có võ học cao thâm, không có thực lực siêu cường, hết thấy đều là nói suông."

Mấy người nhìn một chút trong trận pháp bay múa ma ảnh, thần tình đều mất mát.

.

Mặc Ngọc đường, hộ sơn đại trận trung.

Không có đánh lên, không có ẩn dấu, ma bằng bốn vạn nhân, bày ra hai cái hắc khí đằng đằng trận pháp, tụ tranh giữ ở mấy chiến thuyền tàu cao tốc hai bên trái phải.

Lữ Thiên trận pháp tiến đến phân nửa, đối diện hai tòa trận pháp cũng đã phát động.

Ma bằng không có vào trận, cùng một cái rõ ràng không bình thường nam tử phi trên không trung, âm hiểm cười nhìn Lữ Thiên trận pháp.

"Lữ Thiên, trước đây người sử thủ đoạn, từ trong tay của ta chạy đi, ngày hôm nay, ta xem người còn có thể bắt năng sống sót đi ra ngoài." Giữa không trung, ma bằng cười to, hiển nhiên tinh thần của hấn trạng thái đã khôi phục không ít.

Vạn Long Thực Thiên trận một trận ba động, Lữ Thiên hư ảnh hiển hóa đi ra.

"Ma bằng, ban đầu ở Thanh Vân tông, ta căn bản không muốn đem người thế nào, chỉ là muốn tha trụ người mà thôi, ta làm được."

"Ha ha." Ma bằng người bên cạnh cười to, "Ta biết, ngày đó, người là tưởng cứu đi người của người, đáng tiếc không có thực hiện được, ngày hôm nay nì, ngày hôm nay người tới mượn tàu cao tốc, người nói người hội sẽ không thành công."

Lữ Thiên hư ảnh cũng là cười, "Này là ở đâu ra cô hồn dã quỷ, ma bằng, ngày đó ta tha trụ người, ta làm được, ngày hôm nay ta lại mượn tàu cao tốc, ta đồng dạng có thể làm đến, người tin không tin."

Hư ảnh thẳng tắp nhìn chăm chăm không trung hai người.

"Đến đây đi, Phong Đô ma trận, Ác Quỷ Tác Mệnh trận, cho ta toàn lực phát động, ta xem một chút, người hôm nay là thế nào lấy đi tàu cao tốc."

Ừng ừng. . Ừng ừng.

Lưỡng đạo trận pháp phát động thanh âm, nương theo này lưỡng đạo tà dị âm trầm công kích, triều Lữ Thiên đánh tới.

Trong trận, Lữ Thiên chau mày, ngày đó hấn mặc dù có thể có thuận lợi vậy, hoàn toàn là bởi vì lão quỷ chần chờ, cùng lúc trước giết rất nhiều Thanh

Vân tông cao thủ duyên cớ, lão quỷ trận pháp không phát động, ma bằng trận pháp phát động không đứng dậy, như vậy, Lữ Thiên mới đi toàn thân trở ra, nói trắng ra là, đó là vô cùng may mắn, ngày hôm nay nì, hôm nay sợ rằng bất năng thiện hiểu rõ.

"Vạn Long Thực Thiên trận, cho ta toàn lực phát động."

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 121: Tam trưởng lão

Mặc Ngọc đường

Ma bằng, quý tu sĩ, Mặc Ngọc đường chủ, hai cái trưởng lão, cùng Cổ Mộc đà đà chủ, Kim Ngũ, sáu người ở giữa không trung nhìn nhau.

"Lão thất phu, vừa ngươi đi ra ngoài, có đúng hay không bà sự tình nói cho Lữ Thiên, không phải hấn làm sao dám bày ra trận pháp, tiền ngươi Mặc Ngọc đường." Ma bằng chất vấn Mặc Ngọc đường chủ.

Đường chủ căn bản không để ý ma bằng, mà là nhìn một chút bên người hai vị trưởng lão, "Đại trưởng lão, ta nhớ kỹ chúng ta Thiên Quyền đảo, là nhân tộc địa bàn chứ."

Người này nở nụ cười, gật đầu, trực tiếp nhìn về phía ma bằng, "Ma tộc, chỉ ngươi trước tạo thành sát nghiệt, nếu không Kim Ngũ đà chủ nguyên nhân, ngươi cho là ngươi còn có mệnh đứng ở chỗ này. "

Đường chủ xua tay cắt đứt đại trưởng lão nói, "Ngươi cũng thấy đấy, chúng ta đi ra là bốn người, nhưng hôm nay chỉ có ba người, ngươi có muốn biết hay không, một người khác làm gì đi."

Ma bằng sắc mặt bất thiện, "Đường Ngọc, ngươi đừng cùng thuyết những ... này có không có, ngươi một người khác thừa tàu cao tốc đi, cùng lắm thì chính là đi viện binh, ta ma bằng cũng không phải hách đại."

Đường chủ cùng hai vị trưởng lão liếc nhau, nở nụ cười, nhìn về phía ngầm trận pháp.

"Ma bằng, ngươi bản tính, sợ rằng muốn rơi vào khoảng không, người trẻ tuổi này dùng ra trận pháp, chút nào không thể so ngươi ma trận sai, lâu như vậy, thủ hạ của ngươi còn không có bất hấn." Mặc Ngọc đường chủ tựa hồ không muốn tái thảo luận vấn đề sợ hay không.

Ma bằng nhần thần vòng vo chuyển, đã nở nụ cười, "Ha ha, Đường Ngọc lão thất phu, ngươi cũng không cần nhìn có chút hả hê, Lữ Thiên thủ đoạn, ta trước tị đã lĩnh giáo rồi, thực sự không được, còn có ta cùng Kim Ngũ đà chủ nì."

Ma bằng nói, nhìn Kim Ngũ liếc mắt.

Kim Ngũ ở một bên phe phẩy chiết phiến, một bộ dù bận vẫn ung dung hình dạng, "Ma tộc, ta và ngươi, chỉ là hợp tác, ta thuyết phục lão đường chủ, không cho hấn ra tay với ngươi, ngươi vì thế trả giá cao, chính là viên kia Nhân Tham Quả, không hơn."

Mặc Ngọc đường chủ thỉnh Kim Ngũ nói, nghiêm sắc mặt, "Kim Ngũ, ta khiếm ngươi Kim gia một cái nhân tình, lần trước tại Khổng Tước yêu trong tay đem ngươi cứu, hôm nay lại làm vi phạm môn quy chuyện, chuyện này qua đi, chúng ta tị lưỡng tình."

Kim Ngũ gật đầu, triệu lão đường chủ ôm quyền.

Một bên ma bằng không nhin được, "Kim Ngũ đà chủ, ta muốn bắt chẳng được Lữ Thiên, ngươi có thể coi như mất toi công, sát một cái Kim Đan kỳ tiểu tu sĩ, ngươi thể nào nhiều cổ kị như vậy."

Kim Ngũ quay đầu, hai mắt như điện nhìn ma bằng, "Ma tộc, ta không ra tay, tự nhiên có nguyên nhân của ta, lão đường chủ nói ngươi cũng nghe đến rồi, ta Kim Ngũ một cái mạng, chỉ để nửa nhân tình, không cho hấn ra tay với ngươi, đây cũng là nửa nhân tình, ngươi nếu để cho ta bạch mạng một hồi, hậu quả này, ngươi có thể suy nghĩ kỹ càng."

Ma bằng nghe được uy hiếp, sắc mặt có chút không vui, "Là cái kia tiểu hòa thượng từ đó làm khó dễ chứ, cũng không biết hấn và ngươi nói gì đó, cho ngươi có nhiều như vậy bận tâm, một cái tiểu con lừa ngốc mà thôi, ngươi muốn không hạ thủ, ta giúp ngươi thanh lý môn hộ cũng được."

Kim Ngũ hợp lại chiết phiến, "Ma bằng, không nên lại khiêu chiến tính nhẩn nại của ta, ta sẽ cùng ngươi nhắc lại một lần, ta và ngươi chỉ là hợp tác, liên bằng

hữu cũng không tính, chuyện của ta không cần người tới quan tâm, người còn là lo lắng lo lắng chính người chứ, Ma Phật tông bên kia, rất nhanh thì xảy ra kết quả."

Kim Ngũ nói xong, xoay người triều Mạc Ngọc đường trung đi đến.

Ma bằng hừ lạnh một tiếng, có chút kiêu kỳ nhìn thoáng qua Kim Ngũ bóng lưng, không cần phải nhiều lời nữa.

..

Dưới chân núi, ba cái trận pháp hung mãnh đối oanh giữ.

Ma trận hung mãnh, công kích mở rộng ra đại hợp, cộng thêm bãi trận ma vật nhân số đa, tu vi cũng đều không kém, mỗi một kích, đều có thể đánh Vạn Long Thực Thiên trận một trận run.

Quý trận tà môn, công kích không có chương pháp gì, nhưng này nhìn như không có chương pháp gì công kích, lại luôn luôn có thể công kích được Lữ Thiên nhược điểm, trong lúc nhất thời, cũng cho Lữ Thiên chế tạo không ít phiền phức.

Lúc này, Vạn Long Thực Thiên trận trung, Lữ Thiên đứng ở mắt trận vị trí, cùng Mạc Tà, Triệu Vô Cực hai người trò chuyện với nhau.

"Đường chủ, không phải ta tổng người đi sống nhân vị trí, chúng ta sớm một chút giải quyết những ... này tà vật chứ." Mạc Tà sắc mặt có chút khó coi.

Triệu Vô Cực sắc mặt đỏ lên, cổ sức chịu đựng trận pháp, "Đường chủ, ý kiến của ta cũng là mau chóng giải quyết, các huynh đệ tuy rằng không có việc gì, nhưng ta đã sử xuất cả người bản lĩnh."

Lữ Thiên không nói gì, còn là cau mày nhìn không trung. "Sớm giải quyết sao? Người xem không trung, cái kia Kim Ngũ cũng tới, cùng ma bằng, cùng Mạc Ngọc đường đường chủ, bọn họ tựa hồ đạt thành cái gì hiệp nghị, đang không có vạn toàn chuẩn bị trước, ta không dám giết hết đám này ma vật."

Hai người ngẩng đầu, đứng dịp thấy Kim Ngũ xoay người rồi đi một màn, "Đường chủ, bọn họ cũng không cùng mục, người xem Kim Ngũ, tựa hồ có chút tức giận, hiện tại ly khai."

Lữ Thiên cũng nhìn thấy, gật đầu, vẫn còn có chút do dự.

"Đường chủ, động thủ đi, mặc kệ ma bằng cùng Kim Ngũ bọn họ có cái gì ước định, đám này ma thẳng nhãi con, sớm muộn gì muốn giết."

"Đường chủ."

Ừng ừng .

Triệu Vô Cực vừa muốn nói, đột nhiên, đại trận một trận lay động kịch liệt, một đạo hung mãnh công kích, theo trận pháp thượng nổ lên, chấn đại địa đều chiến run một cái, Triệu Vô Cực sắc mặt càng khó nhìn, một ngụm máu tươi phun tới.

"Lữ Thiên, vội vàng giao ra khối ngọc bội kia, ta tha cho người bắt tử."

Ngoài trận, ma bằng sắc mặt khó coi bay đến thượng, đã hóa thành bản thể đáng dấp.

"Ngọc bội? ." Trong trận ba người nhìn nhau liếc mắt, nở nụ cười.

"Mạc Tà, mang ta đi sống nhân vị trí, Vô Cực, nhượng tam trưởng lão tiếp nhận vị trí của người, nhượng hần toàn lực làm, phối hợp chúng ta, giết sạch đám này ma vật."

"Hảo."

Nghe được Lữ Thiên chuẩn bị toàn lực làm, Triệu Vô Cực thở phào nhẹ nhõm, triều cách đó không xa một cái hôi bào nhân đi đến.

"Tam trưởng lão, kính nhờ." Triệu Vô Cực đi tới người này trước người, thi lễ một cái.

Người chung quanh đều sửng sốt, này hôi bào nhân điều không phải Hắc Long sao, tại sao gọi hần tam trưởng lão, lẽ nào cao tăng môn lại điều chỉnh phối trí.

Bị gọi hôi bào nhân một trận, tháo xuống gắn vào đỉnh đầu hôi bào, lộ ra một người tuổi còn trẻ khuôn mặt, người này căn bản cũng không phải là Hắc Long.

Thanh niên nhân cười, không có ở ý chu vi ánh mắt kinh ngạc, "Này áo choàng thật không sai, mặc lên người thật là thoải mái."

Thanh niên nhân nói, quan sát cả người hôi bào.

Triệu Vô Cực cười, đến gần hai bước, móc ra một cái túi, để vào thanh niên nhân trong lòng, "Này hôi bào cũng không phải cái gì vật quý trọng, tam trưởng lão nếu như thích, sẽ đưa cấp tam trưởng lão rồi."

Nga? . Thanh niên nhún sò sò trong ngực túi, cân nhắc, lộ ra vẻ tươi cười, "Thanh niên nhân rất hội làm việc, yên tâm đi, có ta ở đây, hắc ma bằng mớ tướng phá trận pháp này, nhưng các ngươi nhất định phải đúng thân phận của ta bảo mật, biết không."

"Yên tâm đi, Lữ gia quân quân kỳ, tuyệt đối là tối nghiêm minh, bất luận kẻ nào cũng sẽ không để lộ xuất nử tự."

"Ừ, ta xem hảo các ngươi, mặc kệ trận pháp còn là quân đội, các ngươi, đều vượt ra khỏi tưởng tượng của chúng ta, không phải, đường chủ cũng sẽ không quyết định bang trợ các ngươi."

Triệu Vô Cực cười, "Yên tâm, nhà của ta đường chủ, sẽ không để cho Mặc Ngọc đường thất vọng."

Ha ha. . Tam trưởng lão cũng cười, triều đại trận mất trận đi đến.

Lữ Thiên thấy hơi bảo nhân đi vào mắt trận, lộ ra nhất ti thị huyết đáng tươi cười.

"Khởi trận, cho ta toàn lực thôi động trận pháp."

"Rống. . Rống. . Rống."

Tựa hồ bị Lữ gia quân đích sĩ khí lây, liên tam trưởng lão đều rống lớn tam thanh.

Tam thanh qua đi, một đạo bí lực trước chói mắt mấy chục lần quang mang, bao phủ phương viên ba dặm địa phương, trận pháp thượng, vốn có lao xuống công kích ma bằng, bị bỗng nhiên bạo khởi trận pháp ánh sáng lại càng hoảng sợ, phi thân sẽ đi vòng vèo trở lại.

Đáng tiếc. Hắc nhận thấy được không đúng thời gian, tựa hồ đã chậm.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 122: Di biến phát sinh

Đáng tiếc, tại ma bằng nhận thấy được không đúng thời gian, đã chậm. .

Vạn Long Thực Thiên trận dường như bão nổi như nhau, liên tiếp ba đạo vô hình công kích, nhất tề đánh vào ma bằng ngực.

Đừng xem ma bằng đã nhận ra không đúng, xoay người chạy trốn, hơn nữa Lữ Thiên tu vi cũng không có tiến bộ nhiều ít, nhưng tựa này ba đạo vô hình công kích, trực tiếp bả ma bằng đã học máu.

Trong trận vô hình công kích là có Lữ Thiên cung cấp, nhưng Vạn Long Thực Thiên trận, bản thân chính là sản sinh vô hình công kích trận pháp, nói trắng ra là, Lữ Thiên cung cấp loại công kích này hình thức, mà tam trưởng lão thông qua điều khiển mắt trận, đem hiệu quả, không hạn chế làm lớn ra, tại Vũ giới, Vạn Long Thực Thiên trận sở dĩ cường đại, cũng không phải trận linh có bao nhiêu sao nghịch thiên, xét đến cùng, còn là trận pháp nguyên nhân.

"Thình thịch thình thịch thình thịch."

"Phốc."

Tuy rằng trận pháp kim quang tránh khỏi, nhưng này ba đạo vô hình công kích, cũng thiếu chút nữa bả ma bằng đánh cho tàn phế.

"Có bấy, cẩn thận. . Phốc. ."

Ma bằng lại ối ra một ngụm máu tươi, thật nhanh thoát đi trận pháp phạm vi công kích.

Xa xa, quý tu sĩ vừa muốn tiến lên, lại thấy ma bằng bị nhục tràng cảnh, lại lui trở về, bản thân hắc tự thiện đùa giỡn tâm kế, thấy trận pháp đột nhiên biến hóa, bắt đầu bắt đầu cẩn thận.

"Phong Đô ma trận, khởi ma vụ."

Ừng ừng .

Cách đó không xa, hai cái trận pháp phát sinh tiếng oanh minh, nhất tầng lớn hắc vụ, theo ma trận trung bay lên, không bao lâu, tụ tràn ngập toàn bộ Mặc Ngọc đường.

Trong trận, "Đường chủ, này hắc vụ có cổ quái, một cái huynh đệ đã mê muội, bắt quá bị chúng ta khống chế được."

Mất trận trung Lữ Thiên, triều nói chỗ nhìn lại, một cái Hồi Y quân hai mắt đỏ bùng, điên rồi vậy đánh giết giữ bên cạnh đội hữu, bắt quá rất nhanh bị đồng bạn chế trụ.

"Tam trưởng lão." Đối với loại tình huống này, Lữ Thiên cũng không biết giải quyết như thế nào, chỉ có thể cầu ở tam trưởng lão.

Mất trận trung, tam trưởng lão nhìn một chút khắp bầu trời hắc vụ, "Không có trở ngại, chỉ cần không hấp thu thiên địa linh khí thì tốt rồi, các người điều không phải có linh thạch sao, hiện tại bắt đầu, tất cả đều hấp thu linh thạch trung linh khí."

Còn có cái thuyết pháp này? Lữ Thiên không dám chần chờ, vội vàng ra mệnh lệnh đi.

Quả nhiên, vài cái có ma hóa dấu hiệu nhân, không ở hấp thu thiên địa linh khí hậu, tình huống đều ổn định lại.

Lữ Thiên cấp tam trưởng lão vượn cái ngón tay cái, đổi lấy nhưng là khinh thường cười.

"Ác Quỷ Tác Mệnh trận, khởi câu hồn chiến pháp."

Không trung, lại một thanh âm trầm gầm rú truyền đến.

Lữ Thiên đoán người có chút nóng nảy, ma vụ đằng đằng, đã nhìn không thấy đối diện chiến trận, vì sao tam trưởng lão có trả hay không kích, Lữ Thiên bằng vào mới vừa ký ức, chém ra vài đạo vô hình công kích.

"Tam trưởng lão, còn không thôi động trận pháp, còn đợi lúc nào."

Lữ Thiên nói, đột nhiên cảm giác được có chút mệt mỏi rồi, tu vi đã đến Kim Đan kỳ, một tháng không ngủ được chưa từng sự tình, lúc nào gặp qua mệt mỏi rồi, nhưng bây giờ Lữ Thiên phiêu trên không trung, đã cảm thấy đầu hỗn loạn, muốn lập tức tụ ngủ một giấc tài năng thoải mái.

Này nhất định là quý tu sĩ nói câu hồn chiến pháp.

Tam trưởng lão cũng không có án Lữ Thiên nói làm, trái lại dù bận vẫn ung dung nở nụ cười, "Cảm thấy không có, đây là quý giới thiện dùng linh hồn công kích, không dễ chịu chút, ha ha."

.

Mặc Ngọc đường chính sảnh.

Một cái sắc mặt tái nhợt tiểu hòa thượng nằm ở trên giường, một bộ gầy gò xương hình dạng, giống như rút nha phiến như nhau.

Tiểu hòa thượng bên cạnh, Kim Ngũ đứng chấp tay, có chút kinh ngạc nhìn ngoài điện.

"Kim Ngũ đã chủ, thấy được sao, đây chính là ta không cho người động thủ nguyên nhân."

Kim Ngũ sửng sốt, nhìn cả người còn đang mạo hiểm hắc quang tiểu hòa thượng, có chút không giải thích được, "Pháp Minh, ta còn chân không nhìn ra cái gì, bắt quá ta tin tưởng người, người không cho ta động thủ, ta chắc chắn sẽ không động thủ."

Tiểu hòa thượng miễn cưỡng cười cười, nỗ lực áp chế trên người hắc quang, "Kim Ngũ đã chủ, Mặc Ngọc đường lão hồ ly, không có người nghĩ như vậy chính trực, hần bang Lữ Thiên, cũng là đang có ý đồ với Lữ Thiên."

"Người là điều không phải phát hiện cái gì." Kim Ngũ đi tới tiểu hòa thượng bên cạnh, chăm chú nhìn hần.

Tiểu hòa thượng gật đầu, "Ngày hôm qua người sẽ đối Lữ Thiên động thủ, Mặc Ngọc đường chủ vì sao cản lại người, thật là lo lắng an toàn của người sao, chỉ sợ sẽ là người mạnh mẽ động thủ, cũng sẽ bị hần đi các loại danh mục ngăn lại."

Kim Ngũ không nói, còn là nhìn tiểu hòa thượng.

Tiểu hòa thượng nói tiếp, "Ngày hôm qua ta bị Lữ Thiên tà môn pháp khí thương tổn được, nghĩ đến người nói, ta liền chạy tới Mặc Ngọc đường đi cầu cứu, mấy người sắc mặt, ta nhớ kỹ rất rõ ràng, đều là một bộ hồ hững hình dạng, liên sơn môn cũng không để cho ta tiến, thẳng đến ta nói ra Nhân Tham Quả, thẳng đến ta nói ra Lữ Thiên cùng người thời gian, bốn người bọn họ mới ra ngoài cứu trợ ta."

Nga? . . Kim Ngũ nghĩ tới ngày hôm qua bản thân muốn động thủ tràng cảnh, trong lòng có tính toán.

"Chẳng lẽ là bọn họ đối người kia, xảy ra vấn đề? ."

Hòa thượng giầy dựa ngồi dậy, "Nhất định là, người cùng ta thuyết bọn họ thay đổi người thời gian, ta đã cảm thấy không đúng, người suy nghĩ một chút, có thể đánh thương ma bằng trận pháp, lúc này đối mặt hai cái vậy chiến trận, lại bị đánh không có một chút sức đánh trả, này căn bản cũng không khả năng."

Tiểu hòa thượng một trận, "Nếu như lão quỷ tại đây, hay là còn có thể tính kế Mặc Ngọc đường chủ, ma bằng cùng cái kia quỷ tu sĩ, căn bản không phải là đối thủ của hắn, nếu như người động thủ, giống như hồ khẩu đoạt thực không có khác nhau, Liệt Sơn Mặc Ngọc đường hộ sơn đại trận, ta người lòng biết rõ, chúng ta căn bản không là đối thủ, mau chóng rút đi, đây mới là quyền nghi chi kế."

Kim Ngũ toàn toàn nắm tay, cả nhân có vẻ có chút táo bạo, "Ta đây Nhân Tham Quả ni? Cứ như vậy không có, ta Kim Ngũ còn thể nào lẫn vào."

Tiểu hòa thượng thở dài, "Lưu đắc núi xanh tại, không sợ không có củi đốt, ta bắt đầu cùng người nói, người khẳng định không tin, lúc này ta nói ra, là bởi vì chúng ta đến rồi không đi không được thời gian, một hồi sẽ qua nhĩ, chỉ sợ cũng thực sự không đi được."

Kim Ngũ cắn răng, nhìn thoáng qua khắp bầu trời ma vụ, xông lên tiểu hòa thượng, tiêu thất ở tại Mặc Ngọc đường trung.

..

Vạn Long Thực Thiên trận trung, tiếng kêu thảm thiết liên tiếp, rất nhiều người căn bản không để ý tới duy trì trận pháp, ôm đầu trên mặt đất kêu thảm,

Lữ Thiên hàm răng cắn vang lên, hai mắt đỏ bừng nhìn tam trưởng lão.

"Tam trưởng lão, nếu không phát động trận pháp, chúng ta đều phải xong đời."

Mất trận trung, tam trưởng lão phá lên cười.

"Ha ha ha ha. . Tiểu tử, ta rất thương thức người, người nếu như khẳng thêm vào ta Mặc Ngọc đường môn hạ, lại giao ra Nhân Tham Quả, lão phu làm chủ, tha các người một mạng."

"Cái gì." Sống nhân hai bên trái phải, Mạc Tà nghe được tam trưởng lão nói, thiếu chút nữa từ không trung rớt xuống.

"Mặc Ngọc đường, người đã ở tính toán chúng ta."

Tam trưởng lão rất đắc ý, "Người thật đúng là tin tưởng, chúng ta đường chủ thấy một cái chiến trận, thấy một đám măng phu, sẽ thương thức, sẽ bang trợ các người? Ha ha ha. . Ý nghĩ kỳ lạ."

Lữ Thiên tựa hồ tiếp nhận rồi sự thật này, tránh thoát Mạc Tà thủ chương, cả nhân té rớt tại tam trưởng lão hai bên trái phải, có vẻ chật vật dị thường.

"Tam trưởng lão, Hắc Long ni? Hắn đã tọa tàu cao tốc đi, người không sợ hắn đem người môn gièm pha nói ra."

Tam trưởng lão nhìn Lữ Thiên, quả thực lộ ra nhất ti vi tán thưởng, "Xem tại người trận đạo tu vi không sai, ta tựu miễn cưỡng nói cho người biết, chiến thuyền tiêu tàu cao tốc, chúng ta đã sớm động tay chân, hắn phi không ra Thiên Quyền đảo phạm vi, sẽ rơi đến Vô Tận hải lý, hơn nữa, nhìn người cũng có chút tâm kế, thì là hắn may mắn thoát được một mạng, người nói, trước mắt hình thức, người nào sẽ tin tưởng, là ta Mặc Ngọc đường giết các người, a? Ha ha ha."

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 123: Chiến linh biến

"Người nào sẽ tin tưởng, là ta Mặc Ngọc đường giết các người, a? Ha ha ha."

Nhìn tam trưởng lão càn rỡ cười to, Lữ Thiên trên mặt đất, giầy dựa đứng lên.

Mạc Tà vội vàng bay đến Lữ Thiên bên cạnh, bà Lữ Thiên đỡ lấy, hắn là Nguyên Anh kỳ đích tu sĩ, bị câu hồn công kích, tạm thời còn không có nhiều ảnh hưởng.

"Đường chủ, người không sao chứ, chúng ta bị tên tiểu nhân này tính kế."

Lữ Thiên run rẩy đứng lên, khoe miệng lộ ra một nụ cười khổ, hán quả thực phòng bị cái này tam trưởng lão rồi, nhưng không nghĩ tới hán ẩn núp sâu như vậy, hơn nữa cùng đối diện quý trận phối hợp tốt như vậy, Lữ Thiên dùng để phòng bị người của hán thủ, đều đã ngã xuống đất không dậy nổi. Lần này có thể tài liệu một cái đại té ngã.

"Thế nào? Lữ Thiên, giao ra Nhân Tham Quả, bái ta làm thầy, ta tạm tha ngươi một mạng, ta thế nhưng Hóa Thân kỳ tu vi, ngươi biết có bao nhiêu nhân trường bái ta làm thầy." Tam trưởng lão gương mặt ngạo sắc.

Lữ Thiên cắn răng, nhìn một chút chu vi gào thảm thù hạ.

"Ta muốn bọn họ đều sống sót."

"Ngươi nghĩ, ngươi có tư cách gì, cùng ta đàm điều kiện, hoặc là, ngươi có cái gì thể đánh bạc, lại cùng ta đàm điều kiện sao."

Lữ Thiên chau mày, "Hào, ta đáp ứng ngươi, bất quá, ta còn muốn bảo vài nhân, ta bảo chứng, bọn họ bọn chúng đều là thiên phú phi phạm."

"Đường chủ." Nghe được Lữ Thiên đáp ứng, Mạc Tà lúc đó tự nóng nảy, lời Lữ Thiên y phục, sẽ bả Lữ Thiên sau này tha.

"Táo lười con kiến hôi, "

Thình thịch.

Nhất thanh mượn hường truyền đến, tam trưởng lão nhất bàn tay đã vỗ vào Mạc Tà ngực, bả Mạc Tà đánh bay đi ra ngoài mười trượng rất xa.

Tam trưởng lão vỗ tay một cái, "Một cái Nguyên Anh kỳ đích tiểu tu, ta lười động thủ giết ngươi, nhưng ngươi cũng đừng khiêu chiến tính nhẫn nại của ta."

"Khái khái.'Phốc.'"

Mạc Tà gãy dựa đứng lên, còn không có đứng vững, trước mắt tối sầm, lần thứ hai mới ngã xuống đất.

"Đường chủ, khái khái khái, không thể a. ."

Lữ Thiên nhìn thoáng qua Mạc Tà, không có gì biểu thị, còn là nhìn tam trưởng lão, "Ta muốn bảo vài nhân, tam trưởng lão có đáp ứng hay không."

Tam trưởng lão lúc này mới quay đầu lại nhìn về phía Lữ Thiên, lộ ra vẻ hài lòng, "Kể thức thời mới là tuần kiệt, ta càng ngày càng thương thức ngươi, mấy con con kiến hôi mà thôi, chỉ cần ngươi bái ta làm thầy, vì sự tự thay ngươi làm chủ."

"Hào. Ta bái." Lữ Thiên cắn răng, triều trên mặt đất quỳ xuống.

"Không nên a. Đường chủ. Thà rằng tử, cũng không cầu đám này tạp toái."

"Chủ nhân, không nên bái, nam tử hán đại trượng phu. ."

Lữ Thiên không để ý đến mọi người, thần sắc có chút chết lặng, chậm rãi quỳ xuống.

"Ha ha." Tam trưởng lão tựa hồ phi thường hưởng thụ bộ dáng bây giờ, càn rỡ phá lên cười.

"Truy Hồn thập lộ. . Chết cho ta lại."

Lữ Thiên nguyên bản quỳ một chân trên đất thân ảnh, đột nhiên một trận không rõ, Lữ Thiên dĩ cực kỳ quý dị tư thế, một đao đâm về phía còn đang cười to tam trưởng lão.

"Ha ha. Ngươi nghĩ rằng ta không có phòng bị sao, ta. ."

"Phốc. ."

Tam trưởng lão chỉ từ, còn là một bộ đắc ý đáng đáp, chỉ từ hán cũng không biết, vì sao hán phòng ngự, tại một bả tú tích loang lỗ đường đao trước mặt, dường như giãy như nhau, Lữ Thiên là vũ tu, là cận chiến Vương Giả, hán Truy Hồn, luyện được chính là dĩ các loại quý dị tư thế phát lực, Truy Hồn, Truy Hồn, không quý dị, tại sao gọi Truy Hồn.

Lữ Thiên đã té trên mặt đất, phá lên cười, hán cười bản thân, đang cười tam trưởng lão, đồng thời cũng đang cười ba nghìn Lữ gia quân, hán biết, hiện tại tái trọng tổ trận pháp, sớm đã thành chậm.

"Các huynh đệ, các ngươi hối hận không "

Xa xa, Mạc Tà chờ người đã phản ứng kịp, nguyên bản ngã xuống đất kêu thảm thiết, nhưng chỉ muốn còn có ý thức, tất cả đều nở nụ cười, rất bi tráng, đã rất dũng cảm.

"Mạc tiên sư, ha ha, ngươi còn nói ngươi giải đường chủ, ta đã sớm đoán được, đường chủ làm sao sẽ cấp cái kia tạp toái quỳ xuống, hay là ta lý giải đường chủ chứ, ta mới là đường chủ thân tín." Triệu Vô Cực có ở đây không xa xa, ý thức đã mơ hồ.

"Thối lắm, Triệu Vô Cực, đều lúc này, ngươi còn không biết xấu hổ như vậy, ta mới là đường chủ thân tín, ta biết, đường chủ nhất định sẽ mang theo chúng ta đi ra đi, ngươi cũng biết, đúng hay không, ngươi cũng biết."

Mạc Tà đã lộ ra thống khổ và sợ hãi, vốn có hấn có thể kiên trì, nhưng tam trưởng lão một chương qua đi, hấn cũng nữa không chịu nổi linh hồn công kích.

Mạc Tà không muốn chết, chỉ nói là ra trong lòng kỳ vọng, nhưng hấn nói, lại kinh trụ đã buông tha Lữ Thiên.

'Đúng vậy, ta đi tới dị giới, cầu, không phải là bất tử sao, ta cả đời truy cầu, làm sao sẽ bởi vì một lần nhỏ nhoi ngăn trở mà buông tha. Còn có này ba nghìn Lữ gia quân, nếu như ta bỏ qua, này ba nghìn nhân, mới thật không có hy vọng.'

"A. Chiến linh. Chiến linh, ngươi đi ra cho ta."

Lữ Thiên hai mắt đỏ bừng, điên cuồng đại rống lên, một thân bộ dáng chật vật, hợp với hấn cái này thần tình, hách là có thể hù chết rất nhiều người.

"Ngao. Ô."

Lữ Thiên phía sau, một đạo không rõ uy áp, kèm theo một cái cửu màu long ảnh hiển hóa đi ra, đáng tiếc, long ảnh giống như Lữ Thiên, vậy suy yếu, vậy uế oái bất kham.

"Long đồ đẳng vũ mạch, Phá Phong. . Phá cho ta a. ."

Lữ Thiên song thủ cầm đao, vốn có dùng để chống đỡ thân thể hấn Tú Đao, bị hấn hợp lực về phía trước chém đi ra ngoài.

Ông.

Một đạo nhược bất khả tra vô hình công kích, còn không có bay ra ngoài một thước, đã bị quỷ dị linh hồn công kích trừ khử.

Tại đường đao chém ra đi đồng thời, Lữ Thiên nghĩ quanh thân nhẹ một chút, lần thứ hai ngã trên mặt đất, thân long ảnh đã phát ra một trận rên rỉ, tựa hồ tại là chủ nhân của mình bị ai, toàn bộ long ảnh, cũng biến thành hư ảo.

"Ta sẽ không ngã xuống, chiến sĩ thủ tục điều thứ nhất, thù chiến tử, không lùi hậu, . . Phá Phong. Phá cho ta."

Lữ Thiên té trên mặt đất, tinh thần cũng có chút mơ hồ, chỉ là không ngừng huy động đường đao, hướng trước người chém tới.

Ông.

Ông.

Một đao, một đao, Lữ Thiên cùng cơ khí như nhau, không ngừng quơ trong tay đường đao.

Ông.

Thành thạch.

Chung quanh ba nghìn nhân, cùng đã chết như nhau, không hề có chút gãy dựa động tác, Lữ Thiên từ lâu kinh mất đi ý thức, lúc này chống đỡ hấn kẻ tục quơ đao, có lẽ là chấp niệm chứ.

Không ai thấy, Lữ Thiên thân long ảnh, theo hấn không ngừng quơ đao phách chém. Lúc này tựa hồ đang phát sinh giữ một ít biến hóa vi diệu.

Thành thạch.

Thành thạch.

Ừng ừng.

Ừng ừng.

Ba nghìn nhân trung, một nhân gãy dựa sống giật mình ngón tay, theo sát mà, càng ngày càng nhiều nhân khôi phục sinh mạng dấu hiệu.

Ừng ừng.

Tựa hồ là tiếng ồn quá lớn, rất nhiều người bưng cái lỗ tai, lục tục bỏ chạy.

"Chúng ta còn sống. ."

"Chủ nhân, chủ nhân còn đang chiến đấu, linh hồn công kích nì, thế nào không có." Một nhân xoa đầu, cổ sức nhìn cách đó không xa.

Cách đó không xa, Lữ Thiên đã đứng lên, hai mắt nhắm nghiền, một đao, một đao, không ngừng triều hư không phách chém, theo hấn mỗi một đao bỏ ra, xa xa hai cái trận pháp, tự phát sinh một đạo tiếng nổ mạnh to lớn. Lữ Thiên phía sau, vốn là cửu sắc long ảnh đã không thấy, phân hoá thành cửu điều đơn sắc tiểu long, trên không trung bay múa, chơi đùa giữ, tựa hồ đang ăn mừng tân sinh như nhau.

"Đường chủ, đường chủ làm sao vậy." Triệu Vô Cực không biết lúc nào bò đến Mạc Tà bên cạnh, nhìn Mạc Tà tỉnh lại, nhin không được hỏi một câu.

"Ta không biết, nhưng nhất định là đường chủ đã cứu chúng ta." Mạc Tà tựa ở Triệu Vô Cực trên lưng, lúc này hấn có chút suy yếu, người khác đều là bị linh hồn công kích thương tổn được, linh hồn công kích ngừng, mỗi người đều có thể khôi phục, nhưng hấn là bị tam trưởng lão đã thương.

Mặc Ngọc đường, giữa không trung.

Ma bằng cùng quý tu sĩ khỏe miệng đều chảy ra tiên huyết, cẩn thận đề phòng Mặc Ngọc đường ba người.

Nhưng ba người đã nhận ra mặt đất biến hóa, tựa hồ đối với hai người mất đi hứng thú, "Giác ngộ, kỳ tài, đây tuyệt đối là giác ngộ, đây là nơi nào tới yêu nghiệt."

Mặc Ngọc đường chủ kinh ngạc nhìn Lữ Thiên phương hướng, tuy rằng lúc này hấn vụ tràn ngập, nhưng đỡ không được bọn họ cường đại nhận biết lực.

"Đường chủ, làm sao bây giờ, hai người kia khó đối phó, đối với chúng ta uy hiếp, cũng không toán quá lớn, dưới cái này kêu Lữ Thiên, dễ đối phó, mặc dù bây giờ đối với chúng ta uy hiếp không lớn, nhưng hấn chỉ cần bắt tử, nhất định sẽ trở thành đại họa tâm phúc của chúng ta."

Đường chủ gật đầu, quay đầu nhìn về phía ma bằng hai người, "Ma bằng, các ngươi điều không phải muốn giết hấn sao, nếu như ngươi giết hấn, ta tự cho các ngươi một cái đường sống."

Ma bằng lau mép một cái tiên huyết, "Đường Ngọc lão thất phu, thì là ta là ma tộc, ta đã coi thường ngươi loại này tiểu nhân, ngươi cho là ta còn có thể tin tưởng ngươi sao."

Nga? . Mặc Ngọc đường chủ sắc mặt bất biến, cấp bên cạnh hai người nháy mắt, ba người chậm rãi triều ma bằng hai người vi đi.

"Ngươi còn có tuyến trách sao, đi, giết hấn, chỉ cần ngươi giết hấn, ta nhất định sẽ thả ngươi một con đường sống, ta không hy vọng ngươi chết, chỉ cần ngươi còn sống, tương lai sự tình bại lộ thời gian, Vũ giới nhân, nhất định sẽ đuổi theo giết các ngươi, quý tu sĩ, hấn không rõ, ngươi vẫn không rõ sao."

"Đi. . Giết hấn, không phải ta hiện tại sẽ giết ngươi."

Mặc Ngọc đường ba người, vẻ mặt hung ác uy hiếp.

Quý tu sĩ nhìn một chút ba người, lại nhìn một chút ma bằng, lộ ra một nụ cười khổ, hấn biết, Đường Ngọc nói là lời nói thật, đồng thời, hấn cũng biết, bọn họ hiện tại, liên lựa chọn nào khác cũng không có.

Ngay quý tu sĩ muốn bay xuống lúc, lưỡng đạo tiếng xé gió, nương theo này cười to một tiếng, truyền vào mấy người trong tai.

"Ha ha. A đi đà phạt, xem ra lão nạp bỏ lỡ một hồi trò hay a."

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 124: Hắc Long

Mặc Ngọc đường trung.

Nhận thấy được tam trưởng lão xuất hiện biến cố hậu, Mặc Ngọc đường chủ bức bách quý tu sĩ, để cho bọn họ giết Lữ Thiên, ngay hai người chuẩn bị động thủ lúc, lưỡng đạo tiếng xé gió, kèm theo cười to một tiếng, truyền vào mọi người trong lỗ tai.

Lưỡng đạo hình người xông vào, vô thanh vô tức xông vào.

Này cũng kinh hãi bao quát Mặc Ngọc đường chủ ở bên trong mọi người, bọn họ bởi vì tam trưởng lão sự tình, đã mở ra Mặc Ngọc đường hộ sơn đại trận, chuẩn bị nhượng mọi người là tam trưởng lão đền mạng, người nào có tốt như vậy bản lĩnh, có thể vô thanh vô tức, xông vào Mặc Ngọc đường hộ sơn đại trận.

"A di đà phật, xem ra lão nạp, bỏ lỡ một hồi trò hay a."

Trong hai người, lão tăng quan sát một chút chu vi, nhìn không được bật cười.

Lão tăng một tiếng phật hiệu qua đi, quý tu sĩ cùng ma bằng kinh ngạc, bọn họ lĩnh giáo Mặc Ngọc đường hộ sơn đại trận, biết trận pháp lợi hại, đối diện hai người, có thể vô thanh vô tức xông tới, mặc kệ bọn họ là thần phật gì, không thể nghi ngờ đều là nhân tộc cao thủ.

Ma trận cùng quý trận đã ngừng lại, điều không phải chính bọn nó tưởng chừng, mà là lão hòa thượng một tiếng phật hiệu qua đi, bọn họ liền đứng lên cũng không nổi, phải đình.

Mặc Ngọc đường mấy người, cũng có cảm giác sợ hãi, đường chủ hư không đi mấy bước, làm một cái phi thường phong cách cổ xưa lễ tiết.

"Liệt Sơn Mặc Ngọc đường, đường chủ Đường Ngọc, gặp qua tiền bối."

Lão hòa thượng còn đang cười, không biết là có ý gì, chỉ là không ngừng đánh giá phía dưới chiến trường, lão tăng bên cạnh một nhân, cả người cái bọc tại hồi bào trong, cũng nhìn không ra biểu tình gì.

"Liệt Sơn môn Mặc Ngọc đường, lão nạp rất sớm trước đây nghe qua, các người là Liệt Sơn môn lưỡi dao sắc bén, ngầm đối phó Liệt Sơn môn địch nhân, chỉ là lão nạp có chút ngạc nhiên, các người thế nào quang minh chính đại bày ra sơn môn, vẫn cùng những ... này tà vật cấu kết đến cùng nhau."

Lão tăng những lời này nói xong, ma bằng cùng quý tu sĩ đảo không có gì, Mặc Ngọc đường nhân, bị lão hòa thượng nói mấy câu thuyết choáng váng, liền Mặc Ngọc đường chủ đều nuốt nước miếng một cái.

"Khái khái khái khái." Mặc Ngọc đường thân cây ho khan vài tiếng, tựa hồ là bị thương, "Tiền bối khả năng hiểu lầm chúng ta, chúng ta làm sao sẽ cùng ma vật cấu kết đến cùng nhau, ta mở ra hộ sơn đại trận, chính là vì thu thập đám này yêu ma."

"Ừ." Lão tăng nghiêm túc gật đầu, "Liệt Sơn môn tác phong, ta vẫn là biết."

Thỉnh lão hòa thượng nói như vậy, Mặc Ngọc đường mấy người thở phào nhẹ nhõm, tu vi của bọn họ chỉ là Hóa Thần kỳ, mặc dù có thể ngăn chặn ma bằng cùng quý tu sĩ, hoàn toàn là dựa vào tổng môn hộ sơn đại trận, bọn họ hộ sơn đại trận, thế nhưng mười vạn năm trước lưu lại, hôm nay cái này thần bí lão hòa thượng, âm thầm xông vào, bọn họ dẫn cho rằng cái chắn hộ sơn đại trận, tại nhân gia trong mắt có cũng được không có cũng được, mấy người làm sao có thể không sợ.

Mặc Ngọc đường chủ chuyển hướng ma bằng hai người, "Yêu ma, còn không mau mau thúc thủ chịu trói, chẳng lẽ còn chờ chúng ta xuất thủ sao."

Quý tu sĩ kiêng kỵ nhìn thoáng qua lão hòa thượng, khi nhìn đến Mặc Ngọc đường chủ lúc, tựa hồ quyết định cái gì chú ý.

"Mặc Ngọc đường, không nên ép nhân quá đáng, cùng lắm thì, chính là cá chết lưới rách." Quý tu sĩ nói, âm thầm khấp ma bằng một cái hạ.

Ma bằng nhìn một chút quý tu sĩ, lại nhìn một chút đối diện, bỗng nhiên tự triều Lữ Thiên phương hướng vọt tới.

"Nha, thật can rở yêu ma, tại ta Mặc Ngọc đường tiền, còn dám đi giết chóc việc, người lưu cho ta xuống đi."

Thình thịch. Thình thịch. .

Mặc Ngọc đường chủ xem ma bằng vọt xuống phía dưới, tựa hồ muốn ngăn cản nhau, chém ra vài đạo chân khí, đánh vào ma bằng trên lưng của, có thể ma bằng vốn chính là hạ xông, hấn này vài đạo chân khí đánh ra đi, trái lại tăng nhanh ma bằng hạ xông tốc độ.

"Mặc Ngọc đường, đối thủ của các người là ta."

Quý tu sĩ nói, xuất ra một mặt đại phiến, triều Mặc Ngọc đường ba người vọt tới, đại phiến huy vũ, từng đạo quỷ hồn theo đại phiến trung lao ra, thẳng đến Mặc Ngọc đường chủ quần bắt đầu.

Quý tu sĩ tu vi không cao, chỉ là Xuất Khiếu kỳ, nhưng hấn trong tay cầm đại phiến, thật là lão quý tự mình luyện chế quý bảo, nếu như toàn lực phát động đứng lên, liền Hóa Thần kỳ tu sĩ đều không là đối thủ.

"Bất hảo, khoái cứu đường chủ, thật là tà môn quý tu."

Nguyên bản lao xuống đi hai vị trưởng lão, thấy đường chủ bị quỷ hồn cuốn lấy, vội vàng quay người trở về, cùng khắp bầu trời quỷ hồn dây dưa cùng một chỗ.

"Lão tiền bối, bọn họ tại ta Mặc Ngọc đường trắng trơn giết chóc, ta nên vì đệ tử của ta báo thù, xin hãy tiền bối không nên nhúng tay, ta muốn sống lắng tri bọn họ." Mặc Ngọc đường chủ tựa hồ đã rất phần nộ, theo chiếc nhẫn trữ vật trung xuất ra một thanh đoản đao, triều quý tu sĩ phương hướng vọt xuống phía dưới.

Lão hòa thượng cùng tên còn lại cười cười, tịnh không có gì biểu thị.

Mặc Ngọc đường phía dưới,

Ma bằng xem không ai quản hấn, trực tiếp xông về Lữ Thiên, mười trượng dài rộng cánh không lồ, đồ ập xuống triều Lữ Thiên đập xuống tới.

Phía dưới Mặc Tà chờ người thấy này, vội vàng phát động công kích, ba nghìn đạo đủ loại màu sắc hình dạng công kích, triều không trung cánh không lồ đánh tới.

"Thình thịch thình thịch thình thịch. ."

Dường như pháo hoa như nhau, đủ mọi màu sắc công kích, tại tiếp xúc ma bằng trong nháy mắt, tất cả đều nổ lên, tràng diện phi thường đồ sộ, đáng tiếc, tu vi của bọn họ, bị ma bằng kém quá xa, ba nghìn đạo công kích đánh vào cánh thượng, liên nhất ti ngăn trở tác dụng cũng không có.

Dưới, đang ở hư không phách chém Lữ Thiên, tựa hồ cảm thấy phía trên nguy hiểm, thân cửu điều tiểu long một trận kêu to, Lữ Thiên trong tay đường đao đưa ngang một cái, bỗng nhiên triều không trung đánh ra một đao.

"Ừng ừng."

Một đạo tiếng nổ mạnh to lớn, tại Lữ Thiên bỏ ra một đao hậu, nguyên bản phô thiên cái địa, tựa hồ không có gì có thể kháng cự cánh, dường như bị bị thương nặng như nhau, liên quan ma bằng, đều bị vén bay ra ngoài.

"Ha ha, thế nào, bản tăng nói không sai chứ." Thấy như vậy một màn, lão hòa thượng nở nụ cười, cùng người bên cạnh nói rằng.

Hồi bào nhân thi lễ một cái, "Tiền bối kiến thức rộng rãi, Hắc Long bội phục, chỉ là tiền bối vì sao khẳng định như vậy, chủ nhân nhà ta lúc này không có nguy hiểm."

Lão tăng nhìn Hắc Long liếc mắt, "Hắc Long thí chủ, ở trước mặt ta, ngươi còn là thu hồi những ... này tiểu tâm tư chứ, rất lâu, biết đến càng ít, ngược lại sẽ an toàn hơn."

Hồi bào nhân ngẩng đầu, "Đại sư cứ như vậy không tin ta, hấn là chủ nhân của ta, ta sẽ không hại hấn."

Lão tăng lắc đầu, "Hắc Long thí chủ, lão nạp nhìn không thấu ngươi là thân phận gì, nhưng vừa vận chính là điểm này, ta dám khẳng định, ngươi tuyệt đối điều không phải một cái đơn giản nhân vật, lời nói vi phạm Phật môn quy củ, liên lão nạp đều xem không thân phận chủng tộc, toàn bộ Thiên Vũ đại lục có thể có vài cái? Ngươi toán một cái."

Hắc Long cười khỏ một cái, im lặng lắc đầu, "Đại sư không muốn thuyết, ta cũng không hỏi, bất quá ta có chút ngạc nhiên, đại sư là làm thế nào biết, nơi này nhất định sẽ xảy ra chuyện."

Lão hòa thượng lúc này mới nở nụ cười, "Liệt Sơn môn Mặc Ngọc đường, xú danh chiêu giữ, liên lão nạp này Phật môn thanh tu người đều nghe qua, ngươi cho là ngươi tàu cao tốc, thật là tự nhiên rơi tan sao, chỉ sợ ngươi đã đã nhận ra chứ."

Hắc Long gật đầu, "Quả thực, ta tàu cao tốc, chỉ có thập khối thượng phẩm linh thạch cung ứng, ta tưởng bọn họ quên mất."

"Ngươi nhìn nhìn lại đối diện, bọn họ căn bản là đang diễn trò, Mặc Ngọc đường hộ sơn đại trận nếu như lá, đây chỉ là cô hồn dã quỷ chính là tại lợi hại thập bội, đã căn bản không là đối thủ, có thể bọn họ chính là không ra."

Hắc Long nhìn đã đóng hộ sơn đại trận, như có điều suy nghĩ gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 125: Lại lập kỳ công

"Bọn họ căn bản là đang diễn trò." Lão tăng mỉm cười nói.

Hắc Long nhìn một chút không trung tranh đấu, lại nhìn một chút trên mặt đất Lữ Thiên, nhờ có lão hòa thượng tới đúng lúc, nhưng hai cái tà trận tự sụp đổ, nói cách khác, Lữ Thiên khẳng định nguy hiểm.

"Đại sư, chúng ta lúc nào xuất thủ, chủ nhân nhà ta mới là Kim Đan kỳ tu vi, thật có thể đối phó rồi ma bằng sao." Hắc Long có chút lo lắng.

Lão hòa thượng nhìn phía dưới, "Ta đang đợi Lữ Thiên khôi phục lại, chờ hắn khôi phục lại, ta tự mang bọn ngươi ly khai, thế nhưng ngươi thiên vạn không thể ra thủ, vạn nhất bị Mặc Ngọc đường nhân nhận ra, dĩ bọn họ phong cách hành sự, sợ rằng lập tức sẽ giờ mặt."

Lão tăng một trận, "Lữ Thiên ăn xong Nhân Tham Quả, bản thân dương khí rất đủ, hơn nữa hắn lúc này trạng thái, nhất thì bán hội, ma bằng vẫn không thể bá hắn thế nào, hiện tại lo lắng của ta, là bên kia hai cái tà trận."

Hắc Long theo lão hòa thượng ánh mắt nhìn, chỉ thấy nguyên bản nằm đầy đất ma vật, đã có rất nhiều chiến chiến nguy nguy đứng lên, triều Lữ Thiên phương hướng giết quá khứ.

Hắc Long lại nhìn một chút khắp bầu trời Phật quang, nở nụ cười, "Đại sư lo lắng những ... này tiểu quý? đại sư có thể yên tâm, những ... này tiểu quý, căn bản không phải chủ nhân nhà ta đối thủ."

Lão tăng kỳ quái nhìn Hắc Long liếc mắt, "Ngươi nói Lữ Thiên? Hắn tiến nhập loại trạng thái này, hết thấy đều chỉ dựa vào bản năng, hắn căn bản chỉ huy không được quân đội. Oh, được rồi, còn có Triệu Vô Cực, cái kia tiểu quý cũng có vài phần bản lĩnh."

Hắc Long lắc đầu nở nụ cười, "Đại sư không tin, tiếp tục xem là được."

Lão hòa thượng cũng cười, kỳ quái nhìn thoáng qua Hắc Long.

...

Dưới chân núi, Triệu Vô Cực chờ người, cũng nghe đến rồi trên sườn núi động tĩnh, rất nhiều ma vật, đã vọt vào Lữ gia quân trận doanh.

"Vô Cực, làm sao bây giờ, phía trên ma bằng, chúng ta tự không là đối thủ, hôm nay ma vật lại vọt tới."

"Làm sao bây giờ?" Triệu Vô Cực cười khổ một tiếng, Lữ Thiên loại trạng thái này, căn bản không có thể chỉ huy chiến đấu, tất cả trọng trách đều rơi vào hắn Triệu Vô Cực trên người.

Làm phiền những ... này ma vật chỉ số thông minh có chuyện, phá trận pháp, sẽ thấy đã tổ chức không đứng dậy, nói cách khác, hai cái trận pháp cùng ma bằng giáp công, bọn họ nhóm người này tự thực sự nguy hiểm.

"Lữ gia quân, bày ra Yên Tường trận, bảo hộ đường chủ an toàn."

"Là."

Tuy rằng Triệu Vô Cực theo Lữ Thiên thời gian không ngắn, nhưng tiếp xúc Lữ gia quân thời gian cũng không trường, hắn sở hội quân trận, ngoại trừ Vạn Long Thực Thiên trận, cũng chỉ còn lại có ban đầu ở Bắc Xuyên đương nguyên soái lúc, học được trận pháp, tưởng bãi Vạn Long Thực Thiên trận,... ít nhất ... Cần một canh giờ thời gian chuẩn bị, bây giờ căn bản tự không còn kịp rồi, hơn nữa đám này phạm nhân, cấu thành Lữ gia quân thời gian cũng không dài, bản thân cũng không có học được vài cái trận pháp.

"Chỉ có thể bày ra thế tục trận pháp, cùng bọn họ liều mạng." Triệu Vô Cực cắn răng, nhìn Mặc Tà liếc mắt.

Mặc Tà gật đầu, "Có tự bị không có cường, không phải chúng ta này ba nghìn nhân, đứng tam vạn ma vật, cùng một vạn quý vật, sợ rằng cầm cự không được bao lâu."

Triệu Vô Cực đứng lên, rút ra vũ khí của mình, đi tới một cái cùng loại mắt trận vị trí.

Ba nghìn nhân thấy Triệu Vô Cực động, cũng đều giãy dụa đứng lên, tuy rằng bọn họ từng cái mang thương, nhưng địch nhân áp bách, cùng nhiều năm dưỡng thành hung tính, để cho bọn họ nhanh chóng phản ứng kịp, hợp thành vài cái đường như cánh vậy quân trận.

"Mặc kệ ma bằng, nhiệm vụ của chúng ta, là ngăn cản những ... này ma vật, giết cho ta." Triệu Vô Cực vung lên lệnh kỳ, Yên Tường trận lưỡng đôi cánh bàng, rất nhanh triều hai cánh thư triển ra, che ở phương viên một dặm phạm vi.

"Rống. Rống."

Trận pháp vừa bãi thành, phô thiên cái địa ma vật đã theo sơn lâm lý chui ra, từng cái càn rỡ gầm rú giữ, triều Lữ gia quân đánh tới.

....

Phật quang khắp bầu trời.

Lão tăng lúc mới tới, một tiếng phật hiệu phá hai cái ma trận, lúc này ma hóa nhân tuy rằng coi như hung mãnh, nhưng bọn hắn rõ ràng đều bị thương, bị khắp bầu trời phật quang chiếu đến, đại đa số ma vật dường như bị lưu toan vậy, hầu như muốn hòa tan như nhau.

"Có cái kia lão hòa thượng trên không trung, ma hóa nhân không dám bay lên." Triệu Vô Cực thấy hai cánh giao chiến đích tình huống, quay đầu cùng Mạc Tà nói một câu.

Mạc Tà nhìn một chút khắp bầu trời phật quang, lau mép một cái tiên huyết, lại không minh bạch Triệu Vô Cực nói cái gì ý tứ.

"Mạc tiên sư, bây giờ là liều mạng lúc, đường chủ cho chúng ta bảo mệnh thủ đoạn, còn không vội vàng dùng đến."

Nga? . Mạc Tà này mới phản ứng được, hắn là Nguyên Anh kỳ tu sĩ, thế nhưng ma vật trung có rất nhiều Nguyên Anh kỳ đích ma hóa nhân, tại cộng thêm hắn thụ thương, căn bản không dám bay lên cùng ma vật giao chiến, nhưng lúc này, có lão hòa thượng áp chế, hơn nữa Lữ Thiên lưu cho bọn họ túi thuốc nổ, có thể nói thiên thời, địa lợi, nhân hòa, thật đúng là một cái cơ hội khó được.

"Ha ha, tiểu tử ngươi thật là xấu, bất quá ta quả thực nhìn rất lâu rồi, là thời gian để cho bọn họ ném thử ta Mạc Tà thủ đoạn."

"Mạc tiên sư chờ, bả ta những ... này đã mang theo, nhớ kỹ, cẩn thận những kia quý phụ thân tu sĩ." Triệu Vô Cực nói, bả chiếc nhẫn trữ vật của mình đã giao cho Mạc Tà.

"Hảo." Mạc Tà lộ ra hưng phấn dáng tươi cười, móc ra vài cái túi thuốc nổ, bay lên giữa không trung.

"Ma thằng nhãi con môn, cho các ngươi nhìn Mạc Tà gia gia lợi hại, ha ha."

Mạc Tà cười lớn, kéo ra mười mấy túi thuốc nổ, ném vào ma vật cùng quý vật trong trận doanh.

Mạc Tà tuy rằng không có làm qua tướng quân, nhưng binh pháp trung, 'Dĩ đang cùng, dĩ kỳ thắng' thuyết pháp, hắn vẫn nghe qua.

Hiện tại Mạc Tà sử dụng, chính là 'Kỳ', chính hắn cũng biết điểm này, sử dĩ trong tay túi thuốc nổ căn bản không có dính, tại mười giây đồng hồ bạo tạc trong thời gian, một cỗ nổ vang ra trên trăm cái, tất cả đều ném vào ma vật nhiều nhất địa phương.

Ma hóa nhân chỉ số thông minh vốn cũng không cao, quý tu sĩ tuy rằng tâm kế bất phàm, nhưng bọn hắn chưa thấy qua thứ này, rất nhiều quý tu phản ứng đầu tiên, tựu cho rằng đây là ám khí, triệu hai bên trái phải né tránh, có né tránh không kịp, bị thiết hạ từ đánh bay ra ngoài, nhưng là không có đã bị cái gì thương tổn nghiêm trọng.

"Này Mạc Tà, làm cái trò gì."

"Ha ha. Mạc sư diệt, ngươi là không phải là bị ma bằng lão tổ, đánh thành thất tâm phong, này thiết hạ từ, sẽ là của ngươi chỗ lợi hại sao."

"Mạc Tà, trước đây ta tựu khuyên qua ngươi, không nên lại phản kháng, giúp chúng ta bắt lại Lữ Thiên, ta bảo chứng ngươi. ."

"booo. booo."

Rất nhiều quý vật cười to nhạo báng Mạc Tà, đáng tiếc, thanh âm của bọn họ, rất nhanh thì bị tiếng nổ mạnh to lớn che mất.

"Ta đi. Thật là mạnh." Không trung Mạc Tà, thiếu chút nữa bị to lớn sóng xung kích xông bay.

Lữ gia quân đều là phạm nhân tạo thành, đã không có mấy người gặp qua thứ này, từng cái ngây ngốc nhìn không trung Mạc Tà.

"Mạc tiên sư, đừng có ngừng. Hối Y quân bảo hộ đường chủ, còn lại, giết cho ta." Duy nhất thanh tịnh chính là Triệu Vô Cực, thừa dịp ma vật đại loạn, Triệu Vô Cực vung lên lệnh kỳ, nhất mã đương tiền sát tiến ma vật trong trận doanh.

"Sát." Lữ gia quân nghe được mệnh lệnh, cũng đều phản ứng kịp, nhìn đầy đất cụt tay cụt chân, vung vũ khí trong tay, sát vào đã đại loạn ma vật trung.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 126: Người xuất gia

Ma bằng lúc này tựa quay trở về quý tu sĩ bên cạnh, Mặc Ngọc đường ba người đã dừng tay, ngẩng nhìn phía dưới, mà quý tu sĩ, hần và Mặc Ngọc đường nhân vốn chính là đã giả thi đấu, tự nhiên đã thu hồi mình pháp bảo.

"Nga? Thật là bá đạo đông tây, Hắc Long thí chủ, trách không được người tin tâm tràn đầy." Lão hòa thượng nói, trên mặt nếu không không có vẻ vui mừng, trái lại còn nhú mảy.

Hắc Long trên không trung cười đắc ý, "Ha ha, đại sư, thế nào, chủ nhân nhà ta cái này thủ đoạn, trực tiếp tựa thay đổi chiến cuộc, có đúng hay không rất lợi hại."

Lão hòa thượng nhìn Hắc Long liếc mắt, cười nhạo một tiếng, "Lợi hại? Sớm biết rằng là loại thủ đoạn này, còn không bằng lão nạp trực tiếp xuất thủ ni, đây chính là khó có được lần thứ hai thức tỉnh a, cứ như vậy bị cắt đứt, mệnh số, đây là số mệnh cân nhắc a."

Nga? Thức tỉnh? . . Hắc Long tựa hồ đã nhận ra cái gì, cúi đầu triều Lữ Thiên nhìn lại.

Chỉ thấy ngòm Lữ Thiên, đã mở hai mắt ra, chính mờ mịt đánh giá bốn phía.

"Phá hủy." Hắc Long đã ý thức được không đúng, cùng lão hòa thượng cùng nhau, bay đến Lữ Thiên bên cạnh.

"Chủ nhân, người không sao chứ." Hắc Long quan tâm nhìn Lữ Thiên.

"Lữ Thiên tiểu hữu, tích nhật từ biệt, nghĩ không ra, chúng ta nhanh như vậy chỉ thấy mặt." Lão hòa thượng bay đến Lữ Thiên bên cạnh, nghiêm túc đánh giá Lữ Thiên.

Lữ Thiên mờ mịt nhìn Hắc Long liếc mắt, sau đó ánh mắt tựa rơi vào lão hòa thượng trên người.

"Nhất Đăng đại sư, Hắc Long?" Lữ Thiên nói, nhìn về phía tiếng kêu đại tác hậu phương. "Vô Cực, Mặc Tà, Lữ gia quân chưa từng sự tình, Nhất Đăng đại sư, là người đã cứu chúng ta?"

Nhất Đăng xem Lữ Thiên như vậy, chậm rãi thờ phào nhẹ nhõm, trên mặt lần thứ hai treo nỗi lên đáng cười, "Lữ Thiên tiểu hữu, biệt lai vô dạng a, ta xem người bị cắt đứt, nghĩ đến người sẽ phải chịu khó có thể vẫn hồi thương tồn ni."

"Cắt đứt? Cắt đứt cái gì." Lữ Thiên nghi hoặc.

Nhìn hần không nghĩ ra, Nhất Đăng cùng Hắc Long nhìn nhau liếc mắt, "Lữ Thiên tiểu hữu, điều không phải lão nạp cứu người, là người bản thân, cứu các người tánh mạng của tất cả mọi người, ngay vừa, người xảy ra một ít không rõ biến hóa, người suy nghĩ một chút, tại Vũ giới lúc, người tối không muốn nói cho lão nạp, là người trên người chuyện gì?"

Nhất Đăng đại sư không có chút phá, mà là từng điểm từng điểm dẫn đạo Lữ Thiên.

Lữ Thiên nhú, suy nghĩ hồi lâu, đột nhiên, Lữ Thiên đảo hít một hơi lạnh khí, vội vàng đem thần thức chìm vào óc của mình.

Lữ Thiên trong óc, vốn là uy vũ khí phách long đồ đẳng đã tiêu thất, thay vào đó, là cửu điều đơn sắc tiểu long, tại mới vừa tiếp xúc được Lữ Thiên thần thức hậu, tựa hồ sinh ra ý thức như nhau, vui sướng vây quanh, tại Lữ Thiên thần thức hai bên trái phải, bay lượn, chơi đùa giữ.

Cửu điều long ảnh, mặc dù không có long đồ đẳng uy vũ khí phách, nhưng nhiều hơn lại rất nhiều sinh khí, cùng linh động.

Lữ Thiên vừa muốn lộ ra sắc mặt vui mừng, rồi lại nhú mảy.

"Đã không có? Ta long đồ đẳng ni." Lữ Thiên trong mắt thêm nhất ti không rõ thần thái, kinh ngạc nói một câu.

Nhất Đăng đại sư nở nụ cười, phình bụng cười to đứng lên, "Lữ Thiên tiểu hữu, người còn là như vậy giả dối, thì là người nói láo, người cũng muốn hỏi trước một chút người biết chứ, người cửu điều long ảnh, tất cả mọi người đã thấy được, . Ha ha."

"Khái khái." Lữ Thiên sắc mặt bất biến, "Cửu điều long ảnh? Đại sư, người gặp được cửu điều long ảnh, ta tại sao không có thấy."

"Người tiểu quý này, thực sự là gian trá. . ."

Chẳng biết tại sao, Nhất Đăng đại sư chỉ cần gặp phải Lữ Thiên, vô luận như thế nào đã đoán không dậy nổi cái giả lai, trái lại như là bằng hữu vậy cười nói.

"Chủ nhân. cái gì, thực sự thấy được." Một bên Hắc Long, lão mặt đỏ rần đứng lên.

"Khái khái. . Ừ, việc này sau đó chúng ta đang nghiên cứu, hiện tại Mặc Ngọc đường nhìn chăm chăm, tựa hồ không muốn cùng chúng ta thiện hiểu rõ." Lữ Thiên nói, nhìn về phía đã đứng chung một chỗ hai nhóm người.

"Nhất Đăng đại sư, lần này thật đúng là muốn dựa vào đại sư." Lữ Thiên thi lễ một cái.

Nhất Đăng đại sư cũng không có ngăn đầu, tựa hồ đã sớm liệu đến như nhau. "Mặc Ngọc đường từ xưa đến nay, đều không có gì hảo danh thanh, dĩ

ngươi và Lữ gia quân phi phạm biểu hiện, bọn họ tưởng bỏ ngươi, cũng không phải cái gì chuyện bất khả tư nghị."

Hắc Long ở bên cạnh vội vàng thi lễ một cái, "Xin hãy đại sư xuất thủ, trăm yêu trừ ma, bọn ta vô cùng cảm kích. "

Hắc Long vẫn chưa nói hết, bị Lữ Thiên phát tay cắt đứt, "Hắc Long, cùng đại sư không cần khách khí, Nhất Đăng đại sư, phía trên mấy người tự giao cho ngươi."

Nhất Đăng đại sư bất đắc dĩ nở nụ cười, "Tiểu tử ngươi, với ngươi cùng nhau, lão nạp sớm muộn gì bị ngươi gài bẫy."

Lữ Thiên cười, không nói gì.

Nhất Đăng đại sư một trận, một cỗ bằng bạc hàn băng khí theo trên người phát sinh, trong nháy mắt, bên cạnh vài toà núi lớn đều đắp lên hậu hậu băng sương, "Lữ Thiên tiểu hữu, ngươi đi chinh hợp nhân mã của ngươi, những ... này ma vật quỷ vật, đều là làm nhiều việc ác, một cái cũng không muốn không để lại, về phần lão nạp, ta phát đi từ bi vi hoải, hôm nay lão nạp, đã giúp ngươi siêu độ mấy người bọn hắn."

Lữ Thiên nhìn thoáng qua khắp bầu trời băng sương, nhìn không được rùng mình một cái, lão hòa thượng này tại Vũ giới lúc, thuyết hán là thay đổi giữa chừng, trước đây tại thế tục sát nhân, đều luận đao giết, lúc đó Lữ Thiên còn tưởng rằng lão hòa thượng này chỉ nói là cười, hôm nay xem ra, sợ rằng là sự thật. .

Nhất Đăng đại sư tháo xuống trên cổ phật châu, tựa hồ nhìn thấu Lữ Thiên suy nghĩ, lộ ra một nụ cười trắng, "Người xuất gia không giả lời nói dối, Lữ Thiên tiểu hữu, bản tăng cũng không có ngươi như vậy gian trá."

"Người xuất gia?" Lữ Thiên thiếu chút nữa bị một búng nước miếng sang đến.

"Tốc chiến tốc thắng chứ, lão nạp chỉ là đi ngang qua, còn có chuyện quan trọng muốn đi đảo nam." Lão hòa thượng nói xong, vung trong tay phật châu, triều không trung mấy người đập tới.

Không trung mấy người tựa hồ sớm đã có chuẩn bị, ma bằng lần thứ hai hóa thành bản thể, quý tu sĩ thôi động pháp bảo, đi ra ngoài oan hồn, bị vạ nhiều hơn không chỉ gấp mười lần, Mặc Ngọc đường ba người đã không có nhân rồi, hộ sơn đại trận cũng đã toàn lực vận chuyển.

"Lão hòa thượng, cùng ngươi cùng đi, là cái kia Hắc Long sao?"

Nhất Đăng cười, "Hàng yêu trừ ma, là ta người trong phật môn chức trách, Mặc Ngọc đường, các ngươi thật muốn cùng yêu ma làm bạn sao?"

"Lão hòa thượng, ta cũng không muốn cùng yêu ma làm bạn, ta chỉ muốn Lữ Thiên tính mệnh."

Lão hòa thượng song thủ bấm tay niệm thần chú, trong tay phật châu bỗng nhiên bộc phát ra chói mắt kim quang, "Vậy ngươi còn không bằng cùng yêu ma làm bạn đi, hãy bớt sấm ngôn đi, chịu chết đi."

Chờ đối diện mấy người hừ một tiếng, trong tay pháp khí đã triều Nhất Đăng đập tới.

...

Hắc Long còn đang hai bên trái phải sững sờ, đối thoại của hai người, trong thời gian ngắn, quả thực rất khó làm cho tiếp thu.

Lữ Thiên không có để ý không trung tranh đấu, mà là suy tính lão hòa thượng nói, lão hòa thượng muốn đi đảo nam, Thiên Quyền đảo nam, chỉ có một Đào Phong hội, lão hòa thượng này cao như vậy tu vi, không đi lấy thất thái thần quang, đi đảo nam làm gì?

Không nghĩ ra sẽ không tương, Lữ Thiên lắc đầu, nhắc lên mình đường đao.

"Vô Cực, ngươi mang theo Bạch Y quân tha trụ địch nhân, Thanh Y quân, Hồi Y quân, lập tức tập hợp."

"Là."

Thấy Lữ Thiên tỉnh lại, Lữ gia quân dường như ăn thuốc an thần như nhau, cấp tốc dựa theo Lữ Thiên nói bộ thự đứng lên.

"Hồi Y quân, bày ra Phi Dao trận, đi vòng qua ma vật phía sau, chặt đứt đường lui của bọn họ."

"Tuân lệnh." Hắc Long thi lễ, mang theo Hồi Y quân ly khai.

"Mạc Tà, ngươi của ngươi bãi Bàn Long đại trận, theo dưới chân núi bàn đến đỉnh núi, hao tổn từ viện quân của bọn họ."

"Tuân lệnh, đường chủ."

Thanh Y quân đã ly khai.

Lữ Thiên nhìn hai quân rời đi, bỏ Tú Dao tại trên y phục xoa xoa, cầm đao, thẳng đến ma vật tiền quân lướt đi.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thàn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 127: Trừ ma

Mặc Ngọc đường đường khấu.

Lữ Thiên đầu tàu gương mẫu, chạy ào trận địa địch, phía sau, một nghìn Bạch Y quân theo sát phía sau.

"Đường chủ, không nên khinh thường, những ... này ma vật khó đối phó."

Triệu Vô Cực mang theo Bạch Y quân chánh tại chém giết, thấy một bóng người, trực tiếp vọt vào trận địa địch, Triệu Vô Cực vội vàng kêu binh sĩ theo sau.

"Các ngươi bảo vệ cho là tốt rồi, Thanh Vân tông cùng ta ân oán, đến lúc rồi kết một chút."

Lữ Thiên thân pháp như điện, một bả đường trên đao hạ tung bay, trong nháy mắt, tạt phách lật ba bốn mươi chỉ ma vật.

"Đường chủ." Triệu Vô Cực cũng gấp, mang theo vài tên thân vệ, thật chặt truy sau lưng Lữ Thiên.

"Đường chủ, những ... này ma vật, có rất nhiều Nguyên Anh kỳ, thậm chí Xuất Khiếu kỳ cao thủ, đường chủ bắt năng lỗ mắng."

Lữ Thiên xoa xoa trên mặt ma huyết, "Yên tâm đi, ta trong lòng hiểu rõ, những ... này ma vật, vẫn không thể làm gì ta."

Nhìn Lữ Thiên lần thứ hai vọt vào ma binh trung, Triệu Vô Cực thở dài, cảm vũ khí sẽ theo sau, đáng tiếc ma vật nhiều lắm, vài cái xung phong, liền đem bọn họ vọt trở về.

Lữ Thiên cũng không muốn để cho bọn họ lo lắng, chỉ vọt vào nấy trăm thước, sẽ không lại hướng tiền, mà là tìm kiếm khắp nơi khỏi mục tiêu của chính mình lại.

Điện Thiểm thân pháp dùng đến cực hạn, thì là ma hóa nhân bí tu sĩ bình thường mạnh hơn rất nhiều, Kim Đan kỳ ma hóa nhân, vẫn như cũ theo không kịp Lữ Thiên tốc độ, chỉ có số ít Kim Đan đỉnh cùng Nguyên Anh kỳ tu sĩ, tài năng mơ hồ bắt được Lữ Thiên thân ảnh.

Mà Lữ Thiên xông vào mục đích, trùng hợp cũng là tìm bọn họ tới.

"Báo cáo trưởng lão, tiền phương thỉnh cầu trợ giúp, Lữ Thiên trận doanh lý xông vào một gã cao thủ, giết chết rất nhiều Kim Đan kỳ đỉnh địch sư thúc."

"Cao thủ? Dạng gì cao thủ." Nói chuyện là một cái đầy người bắp thịt trắng hán, trời lạnh như thể này, người này còn ăn mặc một thân áo ngắn.

"Trưởng lão, các sư thúc thuyết, là một cái bạch khôi bạch giáp niên kỉ khinh nhân, tốc độ của hắn quá nhanh, chúng ta căn bản không thấy được hắn thân ảnh, nhưng căn cứ các sư thúc miêu tả, ta nghĩ người này, rất khả năng chính là Lữ Thiên."

"Lữ Thiên? Ha ha, đi, theo ta đi nhìn, nếu như Lữ Thiên nói, vậy thật tốt quá." Đại hán cười, triển khai đã hòa tan rơi một nửa cánh, triều sơn sườn núi hạ bay đi.

Dưới sườn núi, rất nhiều ma vật không hề nhằm phía phía dưới quân trận, mà là vây quanh ở một mảnh mười trượng lớn nhỏ đất trống chu vi, các loại ma pháp dường như không lấy tiền như nhau, triều đất trống trung ương ném tới.

"Cho ta gia bả kính, ở bên trái, cho ta oanh từ hán."

"Bất hảo, Tam thiếu cẩn thận, người này chạy đến người hữu biên đi."

"Khoái ngăn cản hán."

"Phốc."

Một đoàn đoàn huyết hoa không ngừng bạo khởi, tuy rằng ma hóa nhân công kích đã rất dày đặc, nhưng vẫn như cũ ngăn không được đất trống ở giữa thân ảnh, thậm chí ngay cả chậm chạp tác dụng đều không đạt được, công kích như thể nửa ngày, rất nhiều đệ tử tu vi thấp, thậm chí còn không nhìn

thấy Lữ Thiên cái bóng, nếu không phải thấy có rất nhiều đồng bạn liên tiếp rồi ngã xuống, chỉ sợ bọn họ cũng không biết nơi này có địch nhân.

"Phốc. . Phốc."

Ma vật liên tiếp phun ra tiên huyết, chỉ cần là rồi ngã xuống thân ảnh, rất nhanh thì sẽ bị một đoàn hắc quang bọc lại, không quá chỉ chớp lát, trên mặt đất cũng chỉ còn lại có một đồng quần áo và đồ dùng hàng ngày.

Liên thi thể cũng không lưu, thì là bọn họ là ma, đại thể cũng bị này tàn nhẫn thủ đoạn chấn nhiếp.

"Hài cốt không còn. . ."

"Nhất định là Lữ Thiên, tà ác như vậy thủ đoạn."

"Ta trước đây chợt nghe nhân đề cập qua, này Lữ Thiên thủ đoạn, so với chúng ta còn muốn tàn nhẫn."

"Cái này mới họa, đừng cho hắn chạy."

Ma vật tiền quân, bị Lữ Thiên một người giết đại loạn, tại ma vật môn phần nộ, sợ lúc, phía sau núi, cùng sơn trắc, đã truyền đến phò thiên cái địa tiếng kêu, Mạc Tà cùng Hắc Long, hai người đã bắt đầu động thủ.

Theo này hai chi quân động thủ, tiền quân áp lực nhất thời nhỏ rất nhiều, ma vật đánh tàn suất cùng hung mãnh trình độ, cũng không như ban đầu như vậy điên cuồng.

Bạch Y quân thờ phào nhẹ nhõm, thấy tại trên sườn núi chiến đấu Lữ Thiên, âm thầm bội phục đứng lên, tại Vũ giới, Lữ Thiên độc đấu hơn mười người cao thủ, tất cả mọi người cho rằng là nguy chiến lĩnh nguyên nhân, tại Ma Phật tông, Lữ Thiên bài trận, cái hồ giết tám vạn tu sĩ, mọi người cho rằng Lữ Thiên trận pháp phi thường cao minh, nhưng bây giờ nì, một mình hắn chạy ào trận địa địch, giết địch vô số, thậm chí đã làm rối loạn địch nhân bố trí, này có thể toàn dựa vào tự thân bản lĩnh thật sự.

"Nghĩ không ra chủ nhân thực lực, cư nhiên mạnh mẽ như vậy."

"Ta trước đây còn nghĩ chủ nhân là trận tu, hiện tại xem ra căn bản không phải. ."

"Trận tu? Trận tu có thể làm được chuyện như vậy sao."

Dưới sườn núi nghị luận ầm ỉ, Triệu Vô Cực thấy ma vật tiến công dừng lại, lập tức chỉ huy trận pháp, muốn cùng Lữ Thiên hội hợp, nhưng mọi người vọt vài lần, căn bản không xông lên được, bọn họ ở dưới chân núi, gặp phải chỉ là thông thường ma hóa nhân, nhưng bọn hắn đi lên nhất xông, đại lượng Kim Đan kỳ thậm chí Nguyên Anh kỳ địch ma vật, sẽ điên cuồng liều mạng đứng lên, tuy rằng bọn họ không hãi sợ, nhưng trong thời gian ngắn đã không xông lên được.

. .

Trên sườn núi, Lữ Thiên thân pháp như điện, mười tám lộ Truy Hồn bị hắn vận dụng đến cực hạn, bất kể là cỡ nào quái dị tư thế, hắn luôn có thể cầm trong tay đường đao, tiến dần lên ma vật trong đan điền.

"Là hắn, là Lữ Thiên, ha ha, cơ hội tốt như vậy cũng có thể bị ta gặp phải, thực sự là trời cũng giúp ta."

Tại Lữ Thiên điên cuồng giết chóc lúc, cười to một tiếng, một người mặc áo ngắn trắng hán, tựa rơi vào Lữ Thiên trước người của.

Giữa sân, Lữ Thiên thân ảnh đã ngừng lại, tuy rằng hắn xem không được trắng hán tu vi, nhưng chỉ bằng hắn dám bay đến giữa không trung, đã khẳng định điều không phải cái gì tốt đối phó nhân vật.

"Muốn Lữ mỗ tính mệnh?" Lữ Thiên cầm trong tay đường đao, bày ra Truy Hồn thức mở đầu.

Trắng hán rơi xuống trên đất trống, chung quanh tiến công đã ngừng lại, ma hóa mọi người thấy rõ ràng Lữ Thiên hình dạng hậu, rất nhiều người kinh hô lên.

"Người này dĩ nhiên là Lữ Thiên?"

"Làm sao có thể, một cái bách mạch không thông phế nhân."

"Hắn lúc nào có bản sự này, nhất định là Nhân Tham Quả, nhất định là hắn ăn Nhân Tham Quả duyên có."

Nhận ra Lữ Thiên ma vật, đã hai mắt tỏa ánh sáng, Lữ Thiên chuyện năm đó, ở chung quanh tông môn trung, thật sự là thái nổi danh, Lữ Thiên rác rưởi thể chất người nào không biết, đi Vũ giới một chuyến hậu, trực tiếp có cùng Nguyên Anh kỳ cao thủ đối chiến bản lĩnh, mọi người đương nhiên bả công trạng quy công đến Nhân Tham Quả trên người.

"Ha ha." Lữ Thiên quét mắt liếc mắt chu vi. Đưa ánh mắt lần thứ hai rơi vào trắng hán trên người, toàn bộ tinh thần đề phòng.

"Thật là nguoi, ha ha, thật tốt quá, có thể để cho tông chủ kinh ngạc, có thể để cho ma bằng vô công nhi phản, Lữ Thiên, nguoi thật là có nhiều bản lĩnh."

"Đều là nguoi môn Thanh Vân tông bụng dạ hẹp hòi, ta Lữ Thiên cùng nguoi Thanh Vân tông không cừu không oán, là các nguoi, trăm phương nghìn kế muốn Lữ mỗ tính mệnh, không thể, Lữ mỗ cũng không phải mặc cho nguoi xâm lược nguoi."

"Hào hảo hảo, nói cho cùng. ." Tráng hán vỗ tay bảo hay, một cái to lớn Lang Nha bỗng đã cầm ở tại trong tay, "Cùng trong truyền thuyết như nhau càn rỡ, ta Thanh Vân tông muốn lấy tính mệnh của nguoi, còn dùng đặc giữ trăm phương nghìn kế sao? Nguoi cũng quá coi trọng mình, chết cho ta lại."

"Ồ."

Tráng hán đang nói xuống dốc, to lớn Lang Nha bỗng, mang theo nhất tảng lớn ma vân, phô thiên cái địa triều Lữ Thiên đập tới. . .

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 128: Mặc Ngọc đường chém giết

"Ta Thanh Vân tông muốn lấy tánh mạng của nguoi, còn dùng trăm phương nghìn kế sao?"

Lữ Thiên nhìn mẫn thiên ma vân, trong lòng cả kinh, tráng hán này thoát nhìn là cái măng phu, lại có Nguyên Anh kỳ đỉnh đích tu vi.

Nguyên Anh kỳ đỉnh đích ma hóa nhân, thậm chí có thể cùng mới vừa gia nhập Xuất Khiếu kỳ tu sĩ đánh một trận, bị Lữ Thiên, cao hơn sơ sơ một cái đại cảnh giới.

"Thế nào, sợ sao, nguoi điều không phải rất càn rỡ sao?" Tựa hồ nhìn thấu Lữ Thiên ngưng trọng, tráng hán cười đắc ý, trong tay Lang Nha bỗng huyền hóa thành mười trượng trường đích bóng gậy, triều Lữ Thiên vào đầu đập xuống tới.

"Hừ, sợ? Nguoi hỏi một chút Từ Đồ Hạo Nhiên, ta lúc nào sợ quá nguoi Thanh Vân tông."

Lữ Thiên trong tay đường đao đưa ngang một cái, tiền cừu lộ Phá Phong vận dụng đến cực hạn, mang theo từng đợt run rẩy thiên địa nguyên khí, triều không trung bóng gậy lật bỏ.

"Ừng ừng."

Bụi mù nổi lên bốn phía, tại bóng gậy cùng đường đao tiếp xúc trong nháy mắt, tráng hán dĩ nhiên dẫn bạo liễu mình bóng gậy, một đao to lớn bạo tạc, mang theo không có gì sánh kịp lực phá hoại, bả phương viên mười trượng mặt đất, sơ sơ tước xuống phía dưới hơn một thước sáu.

Liên chung quanh thiên địa nguyên khí, đều bị nổ tan.

"Khái khái. ."

Trong hô lớn, Lữ Thiên khái xuất một ngưng máu tươi, chống Tú Đao đứng lên, tráng hán này hào kình đáo tâm tư, thấy vũ khí của mình quý dị, dĩ nhiên không chọn trạch cứng đối cứng, mà là lưỡng bại câu thương dẫn bạo liễu mình chiêu thức.

Nếu như cứng đối cứng, dĩ Tú Đao phong duệ, phá hồng chiêu thức của hắn không nói chơi, nhưng hắn lại kíp nổ chân khí của mình, loại này dĩ thương hoán thương đầu pháp, quả thực cấp Lữ Thiên mang đến nguy hiểm.

"Phốc." Tráng hán đã xông ra một ngưng máu tươi.

Đừng xem Lữ Thiên chật vật, kỳ thực, tráng hán bị thương tổn, bị Lữ Thiên còn muốn nghiêm trọng, tu vi đến rồi Kim Đan kỳ tu sĩ, chân khí có thể ly thể, nhưng nếu như muốn đến kíp nổ chân khí, nhất định phải có tự thân Thần niệm không chế, nói cách khác, hắn tại kíp nổ chiêu thức đồng thời, đã hủy diệt rồi mình một bộ phận Thần niệm, như hắn loại này đầu pháp, chỉ có lưỡng lưỡng liều mạng lúc, mới có thể kíp nổ mình chiêu thức.

Hắn là Nguyên Anh kỳ đỉnh đích tu vi, Lữ Thiên chỉ là Kim Đan hậu kỳ tu vi, hắn thấy, thì là hắn đánh như vậy, khẳng định cũng là Lữ Thiên trước khiêng không được, dù sao tu vi thượng chênh lệch quá xa, đương nhiên, đây chỉ là ý nghĩ của hắn.

"Truy Hồn đệ thập lộ."

Còn là bán ngồi chồm hổm tư thế, Lữ Thiên sở hữu Kim Đan cùng nhau phát lực, vận chuyển tới Truy Hồn kỹ xảo sở hành đi kinh mạch thượng, cả nhân họa xuất một đạo tàn ảnh, triều tráng hán vọt tới.

"Thái Sơn Áp Đỉnh."

Tráng hán đã nổi giận, Lang Nha bỗng lần thứ hai biến ảo thành mười thước cao thấp, Lang Nha bỗng thượng ma vân, tựa hồ tạo thành một cái sênh sênh trọng lực tràng, một bên ràng buộc Lữ Thiên tốc độ, một bên triều Lữ Thiên đập xuống tới.

"Hừ, Phá Phong đệ thập lộ."

Lần này, Lữ Thiên dùng ra Phá Phong đệ thập lộ, trong tay đường đao họa xuất một đạo bán hình cung quang mang, mang theo số lớn thiên địa nguyên khí, triều không trung bóng gậy nghênh liễu thượng khứ.

"Phá cho ta." Lữ Thiên rống giận một tiếng, không trung đao mang một trận lóng lánh, tựa hồ ré mây nhìn thấy mặt trời như nhau, liên vô hình ma vụ, đều bị đao mang chém thành hai nửa.

"Bạo."

Ừ ừ ừ.

Lại là chiều này, tại bóng gậy tiếp xúc được đao mang trước, tráng hán lần thứ hai dẫn bạo liễu chân khí biến ảo bóng gậy, lần này bạo tạc, liên chính hán đều vén bay ra ngoài.

"Phốc."

Lữ Thiên phun ra một ngụm máu tươi, lộ ra một nụ cười khổ, tráng hán này bề ngoài, không biết bấy chết bao nhiêu người, như thế tục tăng hán tử, động khởi thù lai, dĩ nhiên là như thế cẩn thận.

Nhưng lần này, Lữ Thiên bị thương tổn, so với lần trước ít hơn nhiều, Phá Phong tiền cử thức, sử dụng là chấn kinh, theo thức thứ mười bắt đầu, dùng chính là chiến kinh, mặc dù chỉ là nhất thức khác nhau, nhưng ở đối ứng loại này bạo tạc công kích lúc, hiệu quả lại được rồi không chỉ gấp mười lần.

Thành thịnh.

Lữ Thiên giống như một cái bóng cao su như nhau, bị hất bay xuất tam bốn thước, một cái lộn ngược ra sau, Lữ Thiên bình ổn rơi trên mặt đất.

"Truy Hồn."

Bán ngồi chồm hổm dưới đất thân ảnh lần thứ hai không rõ, Lữ Thiên có xông tới, tại tráng hán không có thông thả lại sức lúc, đã vọt tới tráng hán trước mặt.

Một đạo sáng lạn đao mang, chém thẳng vào hướng tráng hán đầu.

"Khái khái. Phốc. Không có khả năng."

Tráng hán gầm lên giận dữ, hai lần bạo tạc, đã đem chính hán nỗ quá, nhưng Lữ Thiên tựa hồ chỉ bị một điểm vết thương nhẹ, hoán ai tới, chỉ sợ cũng không tiếp thụ được sự thật này.

Đáng tiếc, hán không biết Lữ Thiên là vũ tu, tuy rằng không giống thể tu như vậy chuyên luyện thân thể, nhưng vũ tu thân thể, cũng không phải tiên tu có thể so sánh được, huống chi, Lữ Thiên còn là Thực Linh chi thể.

"Oa nha, chết cho ta lại."

Tráng hán tựa hồ thực sự nổi giận, không để ý Lữ Thiên bỏ về phía đầu hán một đao, đồng dạng một gậy, đâm về phía Lữ Thiên đan điền.

Đây là lấy mạng đổi mạng, Lữ Thiên có thể một đao chém đứt đầu của hán, nhưng hán Lang Nha bỗng thượng gai nhọn, đồng dạng có thể đâm Lữ Thiên đan điền, thật không biết tráng hán này là thật lỗ mãng, còn là cố ý bức bách Lữ Thiên trở về thù, thế nhưng hán thành công.

Lữ Thiên làm sao sẽ cùng hán lấy mạng đổi mạng, tại Lữ Thiên trong mắt của, hán chính là một cái nửa người nửa ma quái vật, Lữ Thiên làm sao sẽ cảm mạng của mình, dĩ hoán một cái quái vật mệnh.

"Đang."

Lữ Thiên thu đao, thân đao đập đầu ở tại Lang Nha bỗng đỉnh, vốn có vừa chạm vào liền phân ra chiến đấu, nhưng tráng hán này, tựa hồ quyết định chú ý, song thủ một góc lực, hai chân nhất thác, sinh mãnh liệt triều Lữ Thiên đỉnh đến.

Hán là Nguyên Anh đỉnh, Lữ Thiên thì là Kim Đan quá nhiều, cứng như thế hợp lại, đã căn bản không phải là đối thủ của hán.

Lữ Thiên trong đầu nhanh quay ngược trở lại, ẩn chứa chấn kinh một chương, vỗ vào đao của mình trên người, Phá Phong mỗi loại kinh pháp, không có

phân chia cao thấp, tại thích hợp thời gian, dùng ra thích hợp con đường, tài năng phát huy Phá Phong lớn nhất hiệu quả, hiện tại loại tình huống này, chấn kinh, không thể nghi ngờ là lựa chọn tốt nhất.

"Phá Phong cửu thức."

"Thình thịch. ."

Lữ Thiên ẩn chứa chấn kinh một chương, vỗ vào đao của mình trên người, dĩ Lữ Thiên thực lực, tại gần gũi trong khi giao chiến, tuyệt đối có thể cùng Nguyên Anh hậu kỳ tiên tu đánh một trận, đáng tiếc, hấn tựa hồ đã quên, đối diện đối thủ, là ma hóa hậu tu sĩ.

"Thình thịch."

Lại là một tiếng vang thật lớn, tráng hán lộ ra nụ cười đắc ý, hấn cũng không có nhất côn đâm rách Lữ Thiên đan điền, mà Lữ Thiên chấn kinh, đồng dạng cũng không có bả hấn đánh bay ra ngoài.

Nếu như tại bình thường, loại tràng diện này chỉ có thể toán bình thủ, kế tiếp so đấu chính là sự chịu đựng, người nào trước khiêng không được, người nào tụt đi đòi nhà ma.

Nhưng bây giờ, chu vi có thể vây bắt vô số ma hóa người đầu, thậm chí ngay cả Nguyên Anh kỳ địch ma hóa mọi người có rất nhiều, bọn họ làm sao sẽ chờ hai người hợp lại xuất cái kết quả lại.

"Giết chết Lữ Thiên, hấn bắt năng động."

"Tứ trưởng lão kéo lại Lữ Thiên, các huynh đệ, trợ giúp tứ trưởng lão."

"Sát."

Bảy tám Nguyên Anh kỳ địch ma hóa nhân vọt tới, vũ khí trong tay, thứ vang lên Lữ Thiên toàn thân yếu hại.

Bọn họ không dám dụng đại diện tích công kích, sợ ngộ thương đến đồng dạng bất năng di động tứ trưởng lão, chỉ có thể tuyền trạch gần người đã đấu, nhưng Lữ Thiên, thực sự cứ như vậy kết thúc sao?

.

Đánh nhau chết sống trong hai người, Lữ Thiên lộ ra một nụ cười khô, hấn thu đao đón đỡ, đón đỡ phi thường cuồng quật, nếu như là lưỡi đao bổ trúng Lang Nha bông, dĩ hắc sắc thân quang phong duệ, chém đứt Lang Nha bông đã không là vấn đề, đáng tiếc, hiện thực chính là hiện thực, không có nếu như.

"Chỉ có thể dựa vào người, long đồ đằng, thiên vạn không để cho ta thất vọng a. ."

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thành Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.